

॥ ಓಂ ನಮೋ ನಮಃ ಸದ್ಗುರುಪಾದುಕಾಭ್ಯಾಮ್ ॥

ಸುಭಾಷಿತ ಸಂವತ್ಸರ

ದಿನಕ್ಕೊಂದು 'ಸುಭಾಷಿತ' ಮತ್ತು 'ನೀತಿ'

ಲೇಖಕರು

ವೇದಾಂತಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ

ವಿದ್ವಾನ್ ಡಾ॥ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮಾ

ಸುಭಾಷಿತ ಸಂವತ್ಸರ

ದಿನಕ್ಕೊಂದು “ಸುಭಾಷಿತ” ಹಾಗೂ “ನೀತಿ”
(366 ರಸವತ್ತಾದ “ಸುಭಾಷಿತಶ್ಲೋಕ”ಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

ಪ್ರವಚನಕಾರರು ಮತ್ತು ಲೇಖಕರು

ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣ, ವೇದವಿದ್ಯಾಭೂಷಣ, ಅದ್ವೈತಜ್ಞಾನಸಿಂಧು, ವಿದ್ಯಾವಿಧಿನಿಧಿ, ವೇದಶ್ರೀ, ವೇದಾಂತವಾರಿಧಿ, ವೇದಾಂತಭಾಸ್ಕರ, ವೇದಾಂತಸರಸ್ವತಿ, ವೇದಾಂತಕೇಸರಿ, ವೇದಾಂತ ಸಾರ್ವಭೌಮ, ವೇದಾಂತಕಾಮಧೇನು, ವೇದಾಂತರಾಜಹಂಸ, ವಿವೇಕ ಭಾಸ್ಕರ, ಶಾಸ್ತ್ರನಿಧಿ, ಅದ್ವೈತವೇದಾಂತಕೇಸರಿ, ಅದ್ವೈತಜ್ಞಾನತೇಜ, ವೇದಾಂತಸಾಗರ, ವೇದಾಂತರತ್ನ, ಶಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾನಿಧಿ, ವೇದಾಂತಚಿಂತಾಮಣಿ, ಅದ್ವೈತಸಾರತಿಲಕ, ವೇದಾಂತಪ್ರಭಾಕರ, ಅದ್ವೈತ ವೇದಾಂತವಾರಿಧಿ, ಅದ್ವೈತವೇದಾಂತಚೂಡಾಮಣಿ, ಅದ್ವೈತವೇದತಿಲಕ, ಅದ್ವೈತ ವೇದಾಂತವಿಚಕ್ಷಣ, ವೇದಾಂತಸಾರತಿಲಕ, ವೇದಾಗಮವಿದ್ಯಾಸಾಗರ, ಸುವರ್ಣಕರ್ನಾಟಕ ಕನ್ನಡಿಗ, ಭುವಿ ವೇದಾಂತೈಕಶ್ರೇಷ್ಠರತ್ನ, ರಾಷ್ಟ್ರರತ್ನ, ಸುವರ್ಣಕರ್ನಾಟಕ ಸುವರ್ಣವೇದಾಂತಿ, ವೇದಾಂತರತ್ನಾಕರ, ಸ್ವರ್ಣಭೂಷಣ, ವೇದಾಂತಗಂಗಾಧರ, ಅದ್ವೈತವೇದಾಂತವಾಚಿಸ್ವತಿ, ಅದ್ವೈತವೇದಾಂತಶಿಖಾಮಣಿ, ಗೋವಿಂದಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರಸ್ಕಾರ, ಬಸವನಗುಡಿರತ್ನ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುಹೃದಯಭಾಸ್ಕರ, ಅದ್ವೈತವೇದಾಂತ ಸವ್ಯಸಾಚಿ, ಸದ್ಗುರು ಸೇವಾ ಧುರೀಣ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಹನೀಯ ೨೦೧೨, ಮಂತ್ರಾಲಯದ ಶ್ರೀಶ್ರೀಸುಶಮೀಂದ್ರತೀರ್ಥಸ್ವಾಮೀಜಿ “ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜ್ಞಾನ ಪುರಸ್ಕಾರ”, ಅದ್ವೈತ ವೇದಾಂತ ಪ್ರತಿಭಾ ಪ್ರಕಾಶ, ಜಿಜ್ಞಾಸುಕಾಮಧೇನು, ಮುಮುಕ್ಷುಮೋಕ್ಷಧೇನು, ಉಪನಿಷತ್ ರತ್ನಾಕರ, ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾರೂಢ ಸದ್ಭಾವನಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ವೇದಾಂತ ಪ್ರವಚನ ಚತುರ, ವೇದಾಂತ ಪರುಷಮಣಿ, ಶಾಂಕರಾದ್ವೈತವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯ, ಅದ್ವೈತವೇದಾಂತಸಾರಥಿ, ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ “ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ”—೨೦೦೫, ಮತ್ತು

“ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ” ಪುರಸ್ಕೃತ

ವೇದಾಂತಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ ವೇ. ಬ್ರ. ಶ್ರೀ ವಿದ್ವಾನ್

ಡಾ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮಾ, ಎಂ.ಎ., ಡಿ.ಲಿಟ್.

(ಶ್ರೀಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಅಂತೇವಾಸಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್‌ಶಿಷ್ಯರು)

ಶ್ರೀ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಪ್ರಕಾಶನ

ಅಶೋಕನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 050

ಆಗಸ್ಟ್ 2015



“ಸುಭಾಷಿತ ಸಂವತ್ಸರ” ದಿನಕ್ಕೊಂದು ‘ಸುಭಾಷಿತ’ ಹಾಗೂ ‘ನೀತಿ’

(366 ರಸವತ್ತಾದ “ಸುಭಾಷಿತಶ್ಲೋಕ”ಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

SUBHAASHITA SAMVATSARA in Kannada

Dinakkondu Subhaashita matthu Neeti

(A collection of 366 Marvellous Subhaashitas)

by **Vidvan Dr. K. G. SUBRAYA SHARMA**, M.A., D.Litt.

127, “Seetha-Preethi”, Balaji Nagar,

ICICI Bank Cross Rd., Uttarahalli Main Road,

P. O. Subrahmanyapura, Bengaluru - 560 061

Ph: 080-2639 6786 ; Mobile: 98862 81622

Published by Sri Nithyananda Prakashana, Ashoknagar

Bangalore - 560 050. Ph: 080-2242 6027

Pages xxx + 366 + ೧೨ = 408

Price: Rs. 250/- ; ಬೆಲೆ: ರೂ. 250/-

© All Rights Reserved by the **Author**

© ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಲೇಖಕರವು

First Edition : June 2009; 3000 Copies

Second Edition : August 2015; 3000 Copies

For Copies and other Books Please Contact

Vedanta Kesari, Mahaamahopaadhyaya, Vidwan

Dr. K. G. SUBRAYA SHARMA, M.A., D.Litt.

127, “Seetha-Preethi”, Balaji Nagar,

ICICI Bank Cross Rd., Uttarahalli Main Road,

P. O. Subrahmanyapura, Bengaluru - 560 061

Ph: 080-2639 6786 ; Mobile: 98862 81622

e-mail: kgssharma@gmail.com

Printed by

B. N. Nataraj

Sri Nithyananda Prakashana

46, 4th Cross, Ashoknagar, BSK 1st Stage

Bengaluru - 560 050. © 2242 6027



ಲೇಖಕನ ಎರಡು ಸವಿನುಡಿಗಳು

ನಮಃ ಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದಗುರುದೇವಾಯ ಧೀಮತೇ |
ಶಾಂಕರಾದ್ಯೈತವೇದಾಂತತಪೋಮುಗ್ಧಾಯ ತೇಜಸೇ ||

1959 ರಿಂದ 2009 ರ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ನನ್ನ ಜೀವನವು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ವೇದಾಂತಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆನಂದವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ವೇದಾಂತದ ಅಧ್ಯಯನ, ಅಧ್ಯಾಪನ, ಪ್ರವಚನ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು, ಚಿಂತನ ಮಂಥನ, ಗೋಷ್ಠಿ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಈ ವರೆಗಿನ ಹಾಗೂ ಇಂದಿನ ಜೀವನವು ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದೂ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವಲ್ಲವೇ?

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈಚೆಗೆ 2001 ರಿಂದ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಅಂತಃಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ಕೆಲವು ವೇದಾಂತಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಾಚಕ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಂದ ಅದ್ಭುತ ಹಾಗೂ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಹಕಾರಗಳೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ನನ್ನ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸನ್ನಿತ್ತರಾದ ಬಿ. ಎನ್. ನಟರಾಜ್ ರವರು ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಕಲ್ಪ ಸದ್ಗುರುಗಳದ್ದು, ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಯ ಸೇವೆ ನನ್ನದು, ಮುದ್ರಣ ಪ್ರಕಾಶನದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ನಟರಾಜ್ ರವರದ್ದು, ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಓದುವ ಕೆಲಸ ಜ್ಞಾನ ಪಿಪಾಸುಗಳಾದ ವಾಚಕರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸಹಸ್ರಾರು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಗೊಂಡು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದೀಗ “ಸುಭಾಷಿತ ಸಂವತ್ಸರ”ದ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಸದ್ಗುರುಗಳು ನನಗೆ ಪಾಠಮಾಡುವಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಸುಭಾಷಿತಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಹಾಗೂ ಕೇಳಿದ ಸುಭಾಷಿತಗಳನ್ನೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಮಳೆಯನ್ನೇ ಸುರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿರುವ, ಇಂದಿಗೂ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರುವ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಣಾಮಗಳು. ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಶ್ರೀ‘ವಿರೋಧಿ’ ಸಂವತ್ಸರದ

ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಪಂಚಮೀ,

ಶಂಕರಜಯಂತಿ,

29-4-2009, ಬುಧವಾರ

ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮಾ

ನ. ರಾ. ಕಾಲೋನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-19

email: kgssharma@gmail.com

080-2667 3927; 98862 81622



ನನ್ನ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ



ಲೋಕದಲ್ಲಿ 'ಋಣಭಾರ' ಎಂಬುದೊಂದಿದೆ. ಋಣ ಎಂದರೆ ಸಾಲ. ಸಾಲದ ಭಾರವೆಂಬುದು ದೊಡ್ಡಭಾರ. ನಮಗೆ ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣದ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಕರಿಸಿದವರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು. ಉಪಕಾರಿಗಳ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸದವನು ಕೃತಘ್ನನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಕೃತಜ್ಞತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಣ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ, ಕೃತಘ್ನತೆಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಪಾಪವೂ ಇಲ್ಲ. ದೇವಋಣ, ಋಷಿಋಣ, ಪಿತೃಋಣಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಗುರುಋಣವೂ ಇದೆ. ಎಲ್ಲ ಋಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಸದ್ಗುರುಋಣ ಎಂಬುದು ದೊಡ್ಡಋಣ. ಸಚ್ಚಿಷ್ಕರು ಈ ಸದ್ಗುರುಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಸದ್ಗುರುಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಸಚ್ಚಿಷ್ಕನಾದವನು ತೀರಿಸಲೇಬೇಕು.

ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೊಂದು ಗುರುಋಣ ಎಂಬುದಿದೆ. ಇದು ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಾನು ತೀರಿಸಬೇಕಾದ ಸಾಲ. ಇದನ್ನು ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ನಿರ್ವಂಚನೆ ಯಿಂದ ತೀರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದೇ ನಾನು ಭಾವಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಹತ್ತುವರ್ಷದ ಬಾಲಕನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಸುಮಾರು ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ವಯೋವೃದ್ಧರಾದ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಂದರೆ ಅವರ 96ನೇ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೂ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಮೃತ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಈಗಲೂ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ವಯೋವೃದ್ಧರೂ ತಪೋವೃದ್ಧರೂ ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧರೂ ಅನುಭವವೃದ್ಧರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಶ್ರಮವೃದ್ಧರೂ ಆದ ಸದ್ಗುರುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನನಗೆ ವೇದ-ವೇದಾಂತ-ವೇದಾಂಗ ಪುರಾಣಗಳ ನ್ನಲ್ಲ ತಾವೇ ಪಾಠಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಅನ್ನ ನೀರು ವಸನ ವಾಸಗಳನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಪೂಜ್ಯ ಸದ್ಗುರುಗಳೇ ನನಗೆ ಸರ್ವಸ್ವ ವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಸದ್ಗುರುಋಣವಲ್ಲವೆ?

ಈ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಒಂದೇ ಒಂದು ದಾರಿಯೆಂದರೆ **ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ**. ಗುರುಗಳಿಂದ ಕಲಿತಿರುವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಾ, ಸದಾ ಸದ್ಗುರುಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ, ವೇದಾಂತಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಗ್ರಂಥರಚನೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೂ ಸದ್ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಧನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯೆಂಬುದು ಇರಲಾರದಷ್ಟೆ?

ತಾ: 20-4-2009

ಲೇಖಕ, ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮಾ

ಮೊ: 98862 81622

ಸದ್ಗುರುಪಾದಧಾಳಿ





ಸದ್ಗುರುಭಕ್ತರಾಗಿ ಶ್ರೀಶರ್ಮರು



ಸದ್ಗುರುಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಗಳಾದ ವಿದ್ವಾನ್ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರಸರಸ್ವತೀ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಹಾಗೂ ನೆಚ್ಚಿನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿಷ್ಯರು. ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರು ತಮ್ಮ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಅಖಂಡಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ, ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುವ ಧನ್ಯಾತ್ಮರು! ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತೆಂಟುವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ಸನಿತ್ತರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಶರ್ಮರ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ವೇದಾಂತಪರಾಯಣತೆಯನ್ನೂ ವೇದಾಂತಪ್ರಸಾರದ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಕಂಡು ನನಗೆ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವೂ ಪರಮಾನಂದವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಮ್ಮ ಸದ್ಗುರುಗಳಿಂದ ಕಲಿತಿರುವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಂಚುವ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶರ್ಮರು ಸಫಲರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಶರ್ಮರ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಸಾಹಸದ ಫಲವಾಗಿ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರ ಧವಳಕೀರ್ತಿಯು ದೇಶವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಶರ್ಮರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ “ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರ”—ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ, ವೇದಾಂತ ಪ್ರವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರ ಪರಿಚಯವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹರಡುವಂತಾಗಿದೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ಸದ್ಗುರುಗಳ ಅಂತೇವಾಸಿಗಳಾಗಿ, ಆಪ್ತಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀಶರ್ಮರು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸದ್ಗುರು ಪ್ರೇಮಪುತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಸದ್ಗುರುಸೇವಾಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಶರ್ಮರು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣಕೃಪಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶಬೆಂಗಳೂರು ಶಾಖಾಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಶ್ರೀಶರ್ಮರು ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಗೌರವಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪಂಡಿತರಾಗಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಸೇವೆಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

17-3-2009 ಮಂಗಳವಾರದಂದು, ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶರ್ಮರು ಹನ್ನೆರಡು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ವೇದಾಂತಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ನನಗಂತೂ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. “ಆ ಸುಪ್ರೇಃ ಆ ಮೃತೇಃ ಕಾಲಂ ನಯೇದ್ ವೇದಾಂತಚಿಂತಯಾ” ಎಂಬ ಸೂಕ್ತಿಗೆ ಶ್ರೀಶರ್ಮರೇ ಜೀವಂತ ಜ್ವಲಂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ!

ದಿನಾಂಕ: 20-4-2009

ವಿದ್ವಾನ್ ಮತ್ತೂರು ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣ ಅವಧಾನೀ

ದೂ: 08182 - 237728

ಮತ್ತೂರು, ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಾಮ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ-577 203





VIDWAN SHRI K. G. SUBRAYA SHARMA My Beloved and Blessed Guru

It is a distinct privilege and pleasure to say a few words about my brief time with the renowned scholar of Vedanta, Vidwan Shri K. G. Subraya Sharma in Bangalore, who is my worthy Guru.

Armed only with an intense desire to understand '**Amanaska Yoga**' as expounded by Gaudapadacharya, I had approached Vidwan Shri Sharmaji for help in understanding seven verses from the Maandukya Kaarika by Gaudapadacharya. It is indicative of his remarkable kind-heartedness and dedication to Vedanta that he immediately agreed to spend an hour each day with me, a total stranger, despite his extremely busy daily schedule of teaching Vedanta all over Bangalore. Despite my obvious deficiencies in knowledge of Sanskrit and poor training in Vedanta, he taught me patiently for six weeks and showered me with affectionate attention.

As a teacher, Vidwan Shri Sharma is awesome. Having spent 16 years as a youth serving his Guru **Swami Satchidanandendra Saraswathi** of Holenarasipur, he has devoted his life to spreading the wisdom of Vedanta. His mastery of the whole body of Shankara's writings on Vedanta, bolstered by a mastery of Sanskrit and a variety of ancillary disciplines such as Patanjali's Yoga Sutras, has given Vidwan Shri Sharma a unique capacity to dispel popular misunderstandings of Vedantic concepts. He is tireless in conveying to students the profound insights he has gained from a life-long devotion to



Vedanta. He is always eager to expound the deepest level of meaning in the most simple and practical ways to help the students understand Vedanta—even the extremely subtle ideas contained in works such as Gaudapadacharya's *Maandukya Kaarika* and Shankaracharya's *Bhashya* on the *Brahma Sutras*.

Exuding a deep reverence for the *guru parampara* that has preserved and transmitted this noble knowledge over the millennia, Vidwan Shri Sharma conveys his enthusiasm and infectious energy to his students. His life style is disarmingly simple and he maintains a staunch adherence to traditional values. At the same time, as a true Vedantin, he is perfectly at ease with people from all walks of life and all corners of the world. These enviable qualities make him an exemplar of the ability to apply Vedantic principles in the context of modern family life. The sheer joy that he himself obviously derives from the contemplation of Vedanta is a great inspiration to all those who come in contact with him.

I am deeply grateful to Vidwan Shri Sharma and his family for the overwhelming warmth and affection with which they accepted my daily intrusions into their home. Thanks to his patient instruction, I have gained immeasurably in my understanding of Vedanta. I hope and pray that I can find ways to put this understanding to good use in my own life. Like me, spiritual seekers everywhere are indeed blessed to be guided by an erudite scholar and dedicated teacher such as Vidwan Shri Sharma.

Dr. D. C. Rao

Washington D.C., USA

Date: 10-4-2009



ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರ “ಸಾಹಸಚತುಷ್ಪಯ”



ಶ್ರೀ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳು (1959-1975) ಎಡೆಬಿಡದೆ ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವೇದಾಂತಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರು ತಮ್ಮ ಗುರುನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಲೋಕೋತ್ತರವೆಂಬಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬಿಳಿಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟರೂ, ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಯೇ ಆದರೂ ಶ್ರೀಶರ್ಮರನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುವ ಭಕ್ತಕೋಟಿಯಿದೆ. ಶರ್ಮರು ಆಡುವುದು ವೇದಾಂತ, ನುಡಿಯುವುದು ವೇದಾಂತ, ನಡೆಯುವುದೂ ವೇದಾಂತವೇ, ಮಾಡುವುದೂ ವೇದಾಂತದ ಕೆಲಸವನ್ನೇ. ಚಾರಿತ್ರ್ಯಶುದ್ಧಿ, ಸಜ್ಜನಿಕೆ, ಗುರುಭಕ್ತಿ, ವಿನಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರು “**ಗುರುಂ ಪ್ರಕಾಶಯೇದ್ ಧೀಮಾನ್**” ಎಂಬ ಆದೇಶವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶಾರ್ವಾಕಾರ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಶ್ರೀಶರ್ಮರು ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಈ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯವನ್ನಾಗಿಸಿದರು. ಇದು ಶ್ರೀಶರ್ಮರ **ಮೊದಲನೆಯ ಸಾಹಸ**. ಅನಂತರ ‘**ಶಂಕರ ಭಾಷ್ಯ**’ ಎಂಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿ ದೇಶವಿದೇಶಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಮೆರೆಸಿದ್ದು ಶ್ರೀಶರ್ಮರ **ಎರಡನೆಯ ಸಾಹಸ**. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಯಶಸ್ಸು ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನೂ ಮುರಿದು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿತು. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ದುಡಿದವರು ಶರ್ಮರು.

ಮೂರನೆಯ ಸಾಹಸವು, “**ಶಂಕರ ಸಂವತ್ಸರ**”—ಗ್ರಂಥರೂಪದಿಂದ ಮೈದಳಿಯಿತು. “**ವೇದಾಂತ ಸಂವತ್ಸರ**”ವು ಶ್ರೀಶರ್ಮರ **ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಾಹಸ**. ಗುರುಗಳು ಕೈಗೊಂಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರು ಸೊಂಟಕಟ್ಟಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ವೇದಾಂತವನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶರ್ಮರು ಯಶಸ್ವಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಯಶಸ್ಸು ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾದದ್ದು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಸದ್ಗುರುಭಕ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರದ್ದು ಕಪಟವಿರದ ಅಂತಃಕರಣ, ಮುಗ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸು, ವಿನಯ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಶುದ್ಧಚಾರಿತ್ರ್ಯ; ಇದೇ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ Character. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ **ಶಂಕರಭಾಷ್ಯ** ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ವೇದಾಂತಕ್ಕೊಂದು ಶುಕ್ರದೇಶ!

ತಾ || 29-8-2004

ಪ್ರೊ|| ಎಸ್. ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್



Sri Sharmaji's Discourses in Germany

When I visited Bangalore, I met Vidwan K. G. Subraya Sharma in a class where he was teaching Bruhadhaaranyaka Bhashyam of Sri Shankaracharya. After the class I requested him if he could teach me some Veda Mantras and Vedantas. In spite of his busy schedule, without a bit of hesitation, he readily agreed to teach. And he taught me some Veda Mantras and Vedantas for nearly four weeks everyday.

On our request, Vidwan Sri Sharmaji came to Germany and spent time with us in Germany from 23-05-2008 to 9-06-2008, giving discourses, conducting Seminars and Question-Answer Sessions at various places in and around Berlin. Sri Sharmaji conducted more than 30 programmes in Germany.

On 4-06-2008, Guruji gave a lecture on "Sweetness of Sanskrit in the Bhagawad Gita" in the Indology Department of Leipzig University. It was well attended and received by the professors and the students of the University.

In The Indian Embassy, on 6-06-2008, Guruji delivered a scholarly lecture on Brahma Sutra Bhashyam of Sri Shankaracharya. This lecture was received very well by the audience and there was an excellent interaction with the participants.

Vidwan Sharmaji (Guruji) is quite humble and simple, unassuming Vedantin, his needs are very less. Even in Germany he maintained the same Indian Traditional style as at home. We are highly benefitted. Our humble and sincere pranams to Pujya Sharmaji.

Berlin, Germany

Smt. Geetha Munikoti and

Date: 28-6-2008

Dr. Vijayendra Munikoti

Sri Sharmaji and Puja Swamiji

Truly, Sri K. G. Subraya Sharma has assumed the magnificent role of a **spiritual emissary of Sri Sri Satchidanandendra Saraswathi Swamiji of revered memory just as Swami Vivekananda was of Sri Ramakrishna Paramahansa.**

I have watched with all admiration his meteoric rise in the spiritual world soon after his Guru gave up his mortal coil in 1975. **It is no exaggeration when I say that he single-handedly enhanced the reputation of Adhyatma Prakasha Karyalaya as a leading seat of pristine pure Advaita Vedanta of Adi Shankara. He has trekked in the footsteps of his Guru and has successfully carried forward the task of a revival of the hoary, ancient tradition through Vedanta discourses.**

For nearly four decades Sri Sharma has been giving discourses at more than half a dozen centres daily spread all over the metropolis of Bangalore and in nearby places. His physical stamina and mental will power are simply stupendous and unrivalled. His innovative genius prods and prompts helped him to come out with ever new novel devices in his relentless efforts to propagate Vedanta. He has authored many beautiful treatises, which have become very popular. **His brain-child and internationally famous quarterly, 'Shankara Bhaskara', has over 20,000 subscribers spread all over India and many Western countries.**

Vyasagiri, Kerala

D. B. Gangolli

18-9-2004

An ardent follower of the Swamiji since 1965



ಶ್ರೀಶರ್ಮರಿಗೆ ಶಾಂಕರಭಾಷ್ಯಗಳೆಂದರೆ ಲೀಲಾಜಾಲ

ಸದ್ಗುರುಭಕ್ತರಾದ ವೇ || ಬ್ರ || ಶ್ರೀ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರು ಸ್ವನಾಮಧನ್ಯರು. ಶಾಂಕರತತ್ತ್ವ ಪ್ರಸಾರಮೂರ್ಧನ್ಯರು, ಸಜ್ಜನಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯರು, ಇವರಿಗೆ ಹೊಸತಾಗಿ ಯಾರೂ ಪರಿಚಯಾವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಶರ್ಮರಿಗೆ ಅವರ ಗುರುಗಳೇ ಸರ್ವಸ್ವ, ಈಗಾಗಲೇ ಶಾಂಕರ ಸಂವತ್ಸರ, ವೇದಾಂತ ಸಂವತ್ಸರ, ಗೀತಾ ಸಂವತ್ಸರ ಗಳಂಥ ದಾಖಲೆಮಾಡಿದ ಕೃತಿಗಳ ಲೇಖಕರಾಗಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರು, ವಿಚಾರ ಪ್ರಬುದ್ಧರು.

ಅದ್ವೈತದರ್ಶನದ ಪ್ರಭಾಕರರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಭೂತ ಶ್ರೀಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರಸರಸ್ವತೀಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಅಂತೇವಾಸಿಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಾರ್ಥಕಾಭಿಮಾನವಾಗಿ ಹೊಂದಿ ಸರ್ವತ್ರ ವೇದಾಂತಪ್ರವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ವೇ || ಬ್ರ || ಶ್ರೀ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರು ವಿದ್ಯಾವಿನಯಗಳ ಸಾಕಾರ.

ಇವರಿಗೆ ಅದ್ವೈತವೇದಾಂತದ ಆಚಾರ್ಯತ್ರಯರಾದ ಗೌಡಪಾದ-ಶಂಕರ-ಸುರೇಶ್ವರರ ಗ್ರಂಥಗಳೂ, ಅಭಿನವಶಂಕರರಾದ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರ ಕೃತಿಗಳೂ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಮಂತ್ರಪ್ರಾಯ, ಮಗ್ಗಿಯ ಪುಸ್ತಕಪಾಠದಂತೆ ಲೀಲಾಜಾಲ!

ಶ್ರೀಶರ್ಮರು ತಮ್ಮ ನಿರಂತರ ಪ್ರವಚನಗಳಿಂದ ಶಾಂಕರ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೇವೆ ಅಸಾಧಾರಣ. ಇಂಥವರ ಪುಕೃತ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಶ್ರದ್ಧಾಳುಗಳ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಹಂಬಲ ಸಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚರಿಯೇನಿಲ್ಲ. ಅದ್ವೈತವೇದಾಂತದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಲ್ಲವರೂ ಜನತೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಬಲ್ಲವರೂ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಸಕಲ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಗೆಲ್ಲಬಲ್ಲವರೂ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರೊಬ್ಬರೇ.

ಇವರಿಂದ ಮುಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಭಾಷ್ಯ ಸಂವತ್ಸರ, ಸುರೇಶ್ವರ ಸಂವತ್ಸರ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸಂವತ್ಸರಗಳೂ ಹೀಗೆಯೇ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಿಂದ ಬರುವಂತಾಗಲೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ದಿನಾಂಕ: 20-11-2007

ಶತಾವಧಾನಿ ಡಾ || ರಾ. ಗಣೇಶ್





ಅನುರೂಪದ ಗುರುಶಿಷ್ಯಸಂಬಂಧ



ಸದ್ಗುರುವು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಾಗ ಶಿಷ್ಯನು ಏನೇನನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾರ? ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪೇಕ್ಷಿತವಾದದ್ದನ್ನು ಶಿಷ್ಯನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ, ಉದ್ದಿಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅನುರೂಪವಾದ ಗುರುಶಿಷ್ಯಸಂಬಂಧದಿಂದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾದ ಪ್ರಸಾರವು ಲಭಿಸಿ ಸಜ್ಜನರು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅನುರೂಪ ಗುರುಶಿಷ್ಯ ಸಂಬಂಧವು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದಿದೆ. ಶ್ರೀಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರಸರಸ್ವತೀಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರಾದ ವಿದ್ವಾನ್ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯ ಶರ್ಮರ ಗುರುಶಿಷ್ಯ ಸಂಬಂಧವೇ ಅದು.

ನಿಯಮ, ಸಂಯಮ, ನಾನಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರಾಪ್ತನಾದ. ಆತನೇ ಈಗಿನ ವೇದಾಂತಚಿತ್ರವರ್ತಿ, ರಾಷ್ಟ್ರರತ್ನ, ವಿದ್ವಾನ್ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯ ಶರ್ಮರು. ಗುರುಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಇದ್ದ ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮಾ ಎಂಬ ನಾಮ-ಸಾದೃಶ್ಯದ ಯೋಗವು ಗುಣಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. **ಈ ಅನ್ವರ್ಥ ಶಿಷ್ಯನಿಂದ ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರು ಸತತ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಗುರುಸೇವೆಯು ನಡೆಯಿತು.**

ಸದ್ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರು ಕನ್ನಡ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾದರು. ಅದ್ವಿತೀಯ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯರಾದರು. ಶಿಷ್ಯ ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರು ಗುರುಗಳ ಕೈಹಿಡಿದು ಗುರುಗಳನ್ನು ಸಭಾಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಕರೆತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು! ಶಿಷ್ಯನು ಗುರುಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶಕಾರ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದನು!

ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶರ್ಮರು ಗಳಿಸಿದ್ದು ಅಪಾರ. ಅಪಾರವಾದದ್ದು ಸರ್ವಥಾ ಹಣವಲ್ಲ; ಅಪಾರವಾದದ್ದು ಹೆಸರು, ಸತ್ಕೀರ್ತಿ, ಪ್ರಶಂಸೆ, ಗೌರವಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು. ಇಷ್ಟು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸನನ್ನು ನಾನೆಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಲ್ಲ, ಕೇಳಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಯುತರಿಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿ, ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹಾರ್ದಿಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ತಾ || 24-11-2007

ವಿದ್ವಾನ್ ಎನ್. ರಂಗನಾಥಶರ್ಮಾ

ಬೆಂಗಳೂರು-560 085

ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯಃ



Sri Sharma, the Blessed Disciple

With his unique publications in Kannada **Shaankara Samvatsara & Vedaanta Samvatsara**, **Sri K. G. Subraya Sharma** has provided a wonderful way to allow us to undertake this necessary reflection and contemplation of the teachings of the **Vedaanta Shastra**, to allow the dawn of knowledge in us. By providing a thought for every day of the year, he has made it easy for all of us to follow and understand the ancient wisdom of **Vedaanta**.

I have always been impressed with the ease with which he can explain the concepts of advaita with such simplicity and clarity. **Sri K. G. Subraya Sharma**, the author, has truly been blessed with the grace of his Guru, **Sri Sri Satchidanandendra Saraswati Swamiji of Revered Memory of Holenarsipur**.

There is a temptation to view Sanskrit as a “non-living” language. But Sanskrit books such as “**Vedaanta Samvatsara**” by **Vidwan K. G. Subraya Sharma**, a renowned, popular and profound Sanskrit scholar and a genuine Vedantin, affirm that Sanskrit is as alive and vibrant as ever. We should continue to encourage new original works in Sanskrit for future generations. We are deeply grateful to **Sri K. G. Subraya Sharma** for completing this Sanskrit translation of his work “**Vedaanta Samvatsara**”.

Hampshire, England

Subhanu Saxena

Date: 15-4-2006



“ಸುಭಾಷಿತ ಸಂವತ್ಸರ” ಗ್ರಂಥದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ



‘ಸುಭಾಷಿತ’ ಎಂದರೆ ಸುಷ್ಪ ಭಾಷಿತಂ, ಸುತರಾಂ ಭಾಷಿತಂ, ಶೋಭನಂ ಭಾಷಿತಂ, ಸುಸ್ಪಷ್ಟಂ ಭಾಷಿತಂ, ಸುಹೃತ್ತಯಾ ಭಾಷಿತಂ, ಎಂದೆಲ್ಲ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನೂ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಆನಂದವನ್ನೂ ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ವಿವೇಕವನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿ ತೃಪ್ತಿ ನೆಮ್ಮದಿಗಳನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸಿಹಿಯಾದ ಹಾಗೂ ಹಿತಮಿತವಾದ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ವಾಕ್ಯಗಳೇ ಸುಭಾಷಿತಗಳು. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಂಥ 366 ಸುಭಾಷಿತಗಳನ್ನೂ, ನೀತಿಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

1. ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಸುಭಾಷಿತಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.
2. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸುಭಾಷಿತಕ್ಕೂ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ತಲೆಬರಹವೂ ಇರುತ್ತದೆ.
3. ಸರಳವಾದ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ವಿವರವೂ ಇರುತ್ತದೆ.
4. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದರಂತೆ ಓದುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಭಾರವಾಗಲಾರದು.
5. ಐದೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಭಾಷಿತವನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸಬಹುದು.
6. ಪ್ರತಿ ಸುಭಾಷಿತದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ನೀತಿವಾಕ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.
7. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಸುಭಾಷಿತ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಸಬಹುದು.
8. ಉಪನ್ಯಾಸಕರಿಗಂತೂ ಈ ಸುಭಾಷಿತಶ್ಲೋಕಗಳು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿರುತ್ತವೆ.
9. ಆಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸುಭಾಷಿತ ಶ್ಲೋಕಗಳು ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ.
10. ಈ ಸುಭಾಷಿತಗಳ ಪಠನದಿಂದ ಲೋಕಾನುಭವವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.
11. ನಿತ್ಯಜೀವನದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ವಿಷಯಗಳು ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ.
12. ಗ್ರಂಥಲೇಖಕರಿಗೆ ಇವುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ.
13. ಶ್ಲೋಕಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಿಂದ ಬೇಕಾದ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.
14. ಸುಭಾಷಿತಗಳ ಮನನದಿಂದ ಜೀವನವು ರಸಮಯವಾಗುತ್ತದೆ.
15. ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಈ ಸುಭಾಷಿತಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಣೆಯರಾಗುತ್ತಾರೆ.
16. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಸುಭಾಷಿತಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ.
17. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಸಾಧಕರೂ ಈ ಸುಭಾಷಿತಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮ ಸಾಧಕರಾಗುತ್ತಾರೆ.
18. ಲೋಭಿಗಳ ಹೃದಯವು ವಿಶಾಲವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.
19. ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿರೋಷಗಳು ಸುಭಾಷಿತಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ.
20. ಯತಿಗಳೂ ತಪಸ್ವಿಗಳಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

“ಸುಭಾಷಿತ ಸಂವತ್ಸರ” ಗ್ರಂಥರತ್ನವು ಮಾನವರಿಗೆ ಮಾಣಿಕೃತದಂತಿದೆ.



“ಸುಭಾಷಿತ” ಮಹಿಮೆ

ದ್ರಾಕ್ಷಾ ಮ್ಲಾನಮುಖೀ ಜಾತಾ ಶರ್ಕರಾ ಚಾಶ್ಚತಾಂ ಗತಾ |

ಸುಭಾಷಿತರಸಸ್ಯಾಗ್ರೇ ಸುಧಾ ಭೀತಾ ದಿವಂ ಗತಾ ||

ಸುಭಾಷಿತಗಳ ರಸವನ್ನು ಕಂಡು ದ್ರಾಕ್ಷೆಹಣ್ಣು ಬಾಡಿದ ಮುಖವುಳ್ಳದ್ದಾಯಿತು, ಸಕ್ಕರೆಯು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತು, ಅಮೃತವು ಭಯದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು.

ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ತ್ರೀಣಿ ರತ್ನಾನಿ ಜಲಮನ್ಯಂ ಸುಭಾಷಿತಮ್ |

ಮೂಢೈಃ ಪಾಪಾಣಖಂಡೇಷು ರತ್ನಸಂಜ್ಞಾ ವಿಧೀಯತೇ ||

ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ರತ್ನಗಳೆಂದರೆ: ನೀರು, ಅನ್ನ ಮತ್ತು ಸುಭಾಷಿತಗಳೆಂಬ ಮೂರೇ ವಸ್ತುಗಳು. ಆದರೆ ದಡ್ಡರು ಕಲ್ಲುಗಳ ಚೂರುಗಳನ್ನು ರತ್ನವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಭಾಷಾಸು ಮುಖ್ಯಾ ಮಧುರಾ ದಿವ್ಯಾ ಗೀರ್ವಾಣಭಾರತೀ |

ತಸ್ಮಾಚ್ಚ ಕಾವ್ಯಂ ಮಧುರಂ ತಸ್ಮಾದಪಿ ಸುಭಾಷಿತಮ್ ||

ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳ ಪೈಕಿ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯೇ ಮುಖ್ಯವೂ ಮಧುರವೂ ದಿವ್ಯವೂ ಆದದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾವ್ಯವೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಮಧುರವು. ಕಾವ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಭಾಷಿತವೆಂಬುದು ಅತ್ಯಂತ ಸಿಹಿಯಾದದ್ದು.

ಸಂಸಾರವಿಷವೃಕ್ಷಸ್ಯ ದ್ವೇ ಫಲೇ ಹೃಮೃತೋಪಮೇ |

ಸುಭಾಷಿತರಸಾಸ್ವಾದಃ ಸಂಗತಿಃ ಸುಜನೈಃ ಸಹ ||

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಈ ವಿಷವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಮೃತದಂತೆ ಸಿಹಿಯಾದ ಎರಡು ಹಣ್ಣುಗಳಿರುತ್ತವೆ; ಅವುಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ: ಸುಭಾಷಿತಗಳ ರಸಾಸ್ವಾದ ಮತ್ತು ಸುಜನರ ಸಹವಾಸ.

ಸುಭಾಷಿತರಸಜ್ಞಶ್ಚೈತ್ ಸರ್ವತ್ರ ಸರಸೋ ಭವೇತ್ |

ಸರ್ವಥಾ ವಿಜಯೀ ಚೈವ ಸರ್ವದಾ ಸುಖಮಾಪ್ನುಯಾತ್ ||

ಮಾನವನು ಸುಭಾಷಿತಗಳ ರಸವನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾದರೆ ಅಂಥವನು ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಸವಂತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಸರ್ವವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಆನಂದವಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.



ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರ ಪ್ರವಚನಗಳು



ವಿದ್ವಾನ್ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರು ಸದ್ಗುರುಗಳವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸದ್ಗುರುಗಳಿಂದಲೇ ನೇರವಾಗಿ ವೇದಾಂತಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದ್ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ವೇದ-ವೇದಾಂತ-ವೇದಾಂಗ-ಇತಿಹಾಸ-ಪುರಾಣಗಳ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. 1959 ರಿಂದಲೂ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರು ವೇದಾಂತಗಳ ಪ್ರಸಾರ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅಮೇರಿಕಾ, ಜರ್ಮನಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸಿ ವೇದ, ವೇದಾಂತಗಳ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

1995 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರು ಅಮೇರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿನೀಡಿ ಅಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವೇದಾಂತ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. U.S.A. ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 41 ದಿನಗಳಿದ್ದು ಸುಮಾರು 118 ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರು ನಡೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಮೇರಿಕಾ ದಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತೀಯರ ಉತ್ಸಾಹ ಹಾಗೂ ಸಹಕಾರಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಶರ್ಮರ U.S.A. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದವು.

2008 ರಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನಿದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸವಿಯನ್ನು ಹಂಚಿರುತ್ತಾರೆ. ಜರ್ಮನಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ Berlin ನಗರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹದಿನೇಳು ದಿನಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ, Indian Embassy ಮತ್ತು Leipzig University ಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರು ವೇದ-ವೇದಾಂತ ಪ್ರವಚನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸದ್ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತೀ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಕೀರ್ತಿಪತಾಕೆಯನ್ನು ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಾರಿಸಿ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರು ಭಾಜನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಶಂಕರಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯರವರ ಅದ್ವೈತ ವೇದಾಂತದರ್ಶನದ ಸಾಧನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರು ಸಂಚಾರಿ ವೇದಾಂತ ವಿಶ್ವಕೋಶವಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರ ಸದ್ಗುರುಭಕ್ತಿಗೆ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರೇ ಸಾಟಿ.



“ಸುಭಾಷಿತ ಸಂವತ್ಸರ”ದ ಅಂತರಂಗ

ಪೂರ್ವಪೀಠಿಕೆ

ಲೇಖಕನ ಸವಿನುಡಿ, ನನ್ನ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ,
ಸದ್ಗುರುಭಕ್ತರಾಗಿ ಶರ್ಮರು, ಅನಿಸಿಕೆಗಳು

1. ದೇವನು ಒಬ್ಬನೇ	ಜನವರಿ	1
2. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಸುಖ	ಜನವರಿ	2
3. ಈ ಐದನ್ನು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿಡಬೇಕು	ಜನವರಿ	3
4. ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಿನ ಮಹಿಮೆ	ಜನವರಿ	4
5. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಪ್ರಿಯ?	ಜನವರಿ	5
6. ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಗೌರವ	ಜನವರಿ	6
7. ವೇದಗಳೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಂಪತ್ತು	ಜನವರಿ	7
8. ದೃಷ್ಟಿಭೇದ	ಜನವರಿ	8
9. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪಂಚಾಂಗಕ ನಮಸ್ಕಾರ	ಜನವರಿ	9
10. ನಾಲ್ಕು ‘ಗ’ಕಾರಗಳ ಮಹಿಮೆ	ಜನವರಿ	10
11. ಗೀತೆಯ ಅಮೃತೋಪದೇಶ	ಜನವರಿ	11
12. ಅಜಾತಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಫಲ	ಜನವರಿ	12
13. ಮರಣಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ	ಜನವರಿ	13
14. ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಶತ್ರು?	ಜನವರಿ	14
15. ಶೀಲದ ಮಹಿಮೆ	ಜನವರಿ	15
16. ನಿಜವಾದ ಶ್ರೀಮಂತ	ಜನವರಿ	16
17. ನಿಜವಾದ ಆಭರಣಗಳಿವು	ಜನವರಿ	17
18. ಜಾಣನ ಜಾಣತನ	ಜನವರಿ	18
19. ಸತ್ಯವೇ ತಪಸ್ಸು	ಜನವರಿ	19
20. ಯಾರ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ?	ಜನವರಿ	20
21. ಮರಳಿ ಬರುವಾಗ	ಜನವರಿ	21



22. ಹನುಮತ್‌ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಫಲ	ಜನವರಿ	22
23. ಎರಡಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ಅಂತರ!	ಜನವರಿ	23
24. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ವಿಷ?	ಜನವರಿ	24
25. ಗುರೂಪದೇಶದ ಮಹಿಮೆ	ಜನವರಿ	25
26. ಗರುಡಸ್ತೋತ್ರ	ಜನವರಿ	26
27. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು!	ಜನವರಿ	27
28. ಅತಿಭೋಜನ ಕೂಡದು	ಜನವರಿ	28
29. ತ್ಯಾಜ್ಯ ಹನ್ನೊಂದು ವೃತ್ತಿಗಳು	ಜನವರಿ	29
30. ಇದು ವಜ್ರಲೇಪವಾಗುತ್ತದೆ	ಜನವರಿ	30
31. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಧನಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಮಾತು	ಜನವರಿ	31
32. ದುಷ್ಟರಿಂದ ದೂರ ಸರಿ	ಫೆಬ್ರವರಿ	1
33. ಊಟದ ಪ್ರಮಾಣ ಎಷ್ಟು?	ಫೆಬ್ರವರಿ	2
34. ಈ ಇಬ್ಬರೂ ನಿತ್ಯಸುಖಿಗಳೇ	ಫೆಬ್ರವರಿ	3
35. ಈ ನಾಲ್ವರೂ ಸಮಭಾಗಿಗಳೇ	ಫೆಬ್ರವರಿ	4
36. ಈ ಐದೂ ಪವಿತ್ರ!	ಫೆಬ್ರವರಿ	5
37. ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಹಾರಾಯ	ಫೆಬ್ರವರಿ	6
38. ವಸ್ತು ಒಂದೇ, ದೃಷ್ಟಿ ಅನೇಕ	ಫೆಬ್ರವರಿ	7
39. ವೃತ್ತವೂ ವಿತ್ತವೂ	ಫೆಬ್ರವರಿ	8
40. ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವಿದು	ಫೆಬ್ರವರಿ	9
41. ನಾಳೆ ಎನಬೇಡ	ಫೆಬ್ರವರಿ	10
42. ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಳಾಗಲು ಕಾರಣ?	ಫೆಬ್ರವರಿ	11
43. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ನಾಶವಿಲ್ಲ	ಫೆಬ್ರವರಿ	12
44. ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟರಾದರೆ ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ	ಫೆಬ್ರವರಿ	13
45. ಆಬ್ಬಾ, ಏನಿದಾಶ್ಚರ್ಯ!	ಫೆಬ್ರವರಿ	14
46. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಹೋಗಬಾರದು	ಫೆಬ್ರವರಿ	15
47. ಇಂಥವರಿಬ್ಬರಿಗೇ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ	ಫೆಬ್ರವರಿ	16
48. ಹಿರಿಯರ ಆದರ್ಶ ಬೇಕು	ಫೆಬ್ರವರಿ	17





- | | |
|--|-------------|
| 49. ದೂರದಿಂದ ಸುಂದರಗಳಿವು! | ಫೆಬ್ರವರಿ 18 |
| 50. ಮಾನಸ ಪಾಪತ್ರಯಮ್ | ಫೆಬ್ರವರಿ 19 |
| 51. ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆ | ಫೆಬ್ರವರಿ 20 |
| 52. ಮೂರು ರತ್ನಗಳಿವು | ಫೆಬ್ರವರಿ 21 |
| 53. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಅಮೃತ? | ಫೆಬ್ರವರಿ 22 |
| 54. ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಿ | ಫೆಬ್ರವರಿ 23 |
| 55. ಗೃಹಿಣಿಯೇ ಗೃಹ | ಫೆಬ್ರವರಿ 24 |
| 56. ಇಂಥ ತಾಯಿತಂದೆಯರು ಶತ್ರುಗಳೇ! | ಫೆಬ್ರವರಿ 25 |
| 57. ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಾರ! | ಫೆಬ್ರವರಿ 26 |
| 58. ದಡ್ಡತನದ ಫಲ | ಫೆಬ್ರವರಿ 27 |
| 59. ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಬೆಲೆ | ಫೆಬ್ರವರಿ 28 |
| 60. ಇವನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದೇ ಮೇಲು | ಫೆಬ್ರವರಿ 29 |
| 61. ವಿದ್ಯೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಭೂಷಣ | ಮಾರ್ಚ್ 1 |
| 62. ಸತ್ಯಶೀಲಗಳ ಮಹತ್ತ್ವ | ಮಾರ್ಚ್ 2 |
| 63. ಈ ನಾಲ್ಕೂ ದುರ್ಲಭ! | ಮಾರ್ಚ್ 3 |
| 64. ಇವನೇ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶಿ | ಮಾರ್ಚ್ 4 |
| 65. ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೇ ಗೌರವ | ಮಾರ್ಚ್ 5 |
| 66. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಭಾರ? | ಮಾರ್ಚ್ 6 |
| 67. ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದು | ಮಾರ್ಚ್ 7 |
| 68. ಸತ್ಯದ ಮಹಿಮೆ | ಮಾರ್ಚ್ 8 |
| 69. ನರಕಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು | ಮಾರ್ಚ್ 9 |
| 70. ಧರ್ಮದ ಹತ್ತು ಮುಖಗಳು | ಮಾರ್ಚ್ 10 |
| 71. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೂ ಬೇಡ | ಮಾರ್ಚ್ 11 |
| 72. ಕೀರ್ತಿಯೊಂದೇ ಶಾಶ್ವತ ಸಂಪತ್ತು! | ಮಾರ್ಚ್ 12 |
| 73. ಯೋಗಿ ಅಥವಾ ಪಶು | ಮಾರ್ಚ್ 13 |
| 74. ವೈರಾಗ್ಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರೆ.... | ಮಾರ್ಚ್ 14 |
| 75. ಸ್ವಭಾವವು ಪ್ರಬಲ | ಮಾರ್ಚ್ 15 |





- | | |
|-------------------------------------|------------|
| 76. ಈ ಮೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸುಖ | ಮಾರ್ಚ್ 16 |
| 77. ಯಾವದು ಯಾರಿಗೆ ತ್ಯಾಣ? | ಮಾರ್ಚ್ 17 |
| 78. ಬಹುಜನವಿರೋಧವು ಒಳಿತಲ್ಲ | ಮಾರ್ಚ್ 18 |
| 79. ಮೂವರು ಕಳ್ಳರಿದ್ದಾರೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ! | ಮಾರ್ಚ್ 19 |
| 80. ಹಿರಿಯರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿವೃದ್ಧಿ | ಮಾರ್ಚ್ 20 |
| 81. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಕಿವಿಮಾತು | ಮಾರ್ಚ್ 21 |
| 82. ಜಾಣನ ಕರ್ತವ್ಯ | ಮಾರ್ಚ್ 22 |
| 83. ಸಹಜವಾದ ಶತ್ರುಗಳಿವು | ಮಾರ್ಚ್ 23 |
| 84. ಮುಳ್ಳಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಿದು | ಮಾರ್ಚ್ 24 |
| 85. ಆರು ಪ್ರಿಯಪುಷ್ಪಗಳು! | ಮಾರ್ಚ್ 25 |
| 86. ಹಣದಿಂದ ಸುಖವಿಲ್ಲ | ಮಾರ್ಚ್ 26 |
| 87. ಮಹಾತ್ಮರೂ ದುರಾತ್ಮರೂ | ಮಾರ್ಚ್ 27 |
| 88. ಎಂಥಾ ಉದಾರ ದಾನಿಯಿವನು! | ಮಾರ್ಚ್ 28 |
| 89. ದುರ್ಜನರು ವಿಷಮಯ | ಮಾರ್ಚ್ 29 |
| 90. ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಮೃತರಿವರು | ಮಾರ್ಚ್ 30 |
| 91. ಕುಲವೇನು ಮಾಡೀತು? | ಮಾರ್ಚ್ 31 |
| 92. ಐದು ಪ್ರಾರಬ್ಧಗಳಿವು | ಏಪ್ರಿಲ್ 1 |
| 93. ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಬೇಕು | ಏಪ್ರಿಲ್ 2 |
| 94. ಭಿನ್ನಭಿನ್ನರಿಗೆ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ದೇವರು | ಏಪ್ರಿಲ್ 3 |
| 95. ಬೇವಿನ ಚಿಗುರಿನ ಮಹಿಮೆ | ಏಪ್ರಿಲ್ 4 |
| 96. ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಹಿಮೆ | ಏಪ್ರಿಲ್ 5 |
| 97. ನಿಜವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವಿದು | ಏಪ್ರಿಲ್ 6 |
| 98. ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳು ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ | ಏಪ್ರಿಲ್ 7 |
| 99. ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧ | ಏಪ್ರಿಲ್ 8 |
| 100. ಸತ್ಸಂಗದಿಂದ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ | ಏಪ್ರಿಲ್ 9 |
| 101. ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳು ಆಗಲೇಬೇಕು | ಏಪ್ರಿಲ್ 10 |
| 102. ಸಹವಾಸದ ಮಹಿಮೆ | ಏಪ್ರಿಲ್ 11 |





103. ಐದು 'ಅಕ್ಷಯ' ನಿಧಿಗಳಿವು	ಏಪ್ರಿಲ್ 12
104. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪನಾದ ಸೂರ್ಯನು	ಏಪ್ರಿಲ್ 13
105. ಪುರಾಣಗಳ ಸಾರವೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟೇ!	ಏಪ್ರಿಲ್ 14
106. 'ರಾಮ' ನಾಮದ ಮಹಿಮೆ	ಏಪ್ರಿಲ್ 15
107. ಶರೀರದ ಹಣೆಬರಹ	ಏಪ್ರಿಲ್ 16
108. ತೀರ್ಥಸೇವನೆಯಿಂದ ಫಲ	ಏಪ್ರಿಲ್ 17
109. ಮಹಾತ್ಮರಿವರು	ಏಪ್ರಿಲ್ 18
110. ಧರ್ಮದ ಸರ್ವಸ್ವವಿದು	ಏಪ್ರಿಲ್ 19
111. ಪ್ರಸಿದ್ಧರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಧ	ಏಪ್ರಿಲ್ 20
112. ಉಭಯಥಾ ಲಾಭವೇ	ಏಪ್ರಿಲ್ 21
113. ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ	ಏಪ್ರಿಲ್ 22
114. ಮೂರು ವಿಧದ ಮಾನವರು	ಏಪ್ರಿಲ್ 23
115. ಲೋಭಿಗೆ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಾಂತ	ಏಪ್ರಿಲ್ 24
116. ಆರ್ಯರೂ ಅನಾರ್ಯರೂ	ಏಪ್ರಿಲ್ 25
117. ದೀನರೂ ಧೀರರೂ	ಏಪ್ರಿಲ್ 26
118. ಸೌಂದರ್ಯದ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳು	ಏಪ್ರಿಲ್ 27
119. ಒಂದೊಂದೂ ಅನರ್ಥಕಾರಿ!	ಏಪ್ರಿಲ್ 28
120. ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗುವ ಕ್ರಮ	ಏಪ್ರಿಲ್ 29
121. ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಕೇ ಬೇಕು	ಏಪ್ರಿಲ್ 30
122. ಕರ್ಮಗಳ ನಿಯಮವಿದು	ಮೇ 1
123. ಶಾಂತಿಗೆ ಸಾಧನಗಳಿವು	ಮೇ 2
124. ನಾಲ್ಕು ರೀತಿಯ ಹಣ	ಮೇ 3
125. ಇಂಥವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಫಲಗಳು	ಮೇ 4
126. ಕಾಗೆಯೂ ಕೋಗಿಲೆಯೂ	ಮೇ 5
127. ಈ ಏಳೂ ಭಾವನಾಪ್ರಧಾನಗಳೇ	ಮೇ 6
128. ಆಶೆಗೆ ಎಂಥಾ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ!	ಮೇ 7
129. ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಊರು	ಮೇ 8





130. ಕಾಗೆಯೇ ಉತ್ತಮ	ಮೇ	9
131. ಇಂದೇ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು	ಮೇ	10
132. ಕವಿಗಳು ಅಜರಾಮರರು	ಮೇ	11
133. ಈ ಎಂಟನ್ನೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೋಡಬೇಕು	ಮೇ	12
134. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕಾಲಹರಣ ಸಮಾನ	ಮೇ	13
135. ಕಾಮಗಳು ಬೆಂಕಿಯಂತೆ	ಮೇ	14
136. ಕೀರ್ತಿಯ ಐದು ಮುಖಗಳು	ಮೇ	15
137. ಏಳು ಚಿರಂಜೀವಿಗಳಿವರು	ಮೇ	16
138. ಈ ಮೂರರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯ	ಮೇ	17
139. ಸಂಕ್ಷೇಪ ರಾಮಾಯಣ	ಮೇ	18
140. ಮೋಕ್ಷಾನಂದದ ಮಹಿಮೆ	ಮೇ	19
141. ತನಗೆ ತಾನೇ ದೃಷ್ಟಾಂತ	ಮೇ	20
142. ಸಾಧುಗಳಿವರು	ಮೇ	21
143. ಮೂವರು ಪರೋಪಕಾರಿಗಳಿವರು	ಮೇ	22
144. ಸಾಧುಸಂಗದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಫಲಗಳು	ಮೇ	23
145. ನಾಲ್ಕು ವಿಧದ ಕೋಪಿಷ್ಠರು	ಮೇ	24
146. ಇಂದಿನ ಪೌರುಷವೇ ಪ್ರಬಲ	ಮೇ	25
147. ದುಷ್ಟಪುತ್ರನಿಂದ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ	ಮೇ	26
148. ದಶಾವತಾರಗಳಿವು	ಮೇ	27
149. ನಾಲಿಗೆಯೆ, ಹುಷಾರ್!	ಮೇ	28
150. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೇ ಗೌರವ	ಮೇ	29
151. ಹೇಗೆ ಮಲಗಬೇಕು?	ಮೇ	30
152. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧತ್ವ	ಮೇ	31
153. ಉತ್ತಮ ಜನಗಳಿವರು	ಜೂನ್	1
154. ಕುಲಧರ್ಮಪತ್ನಿಯವಳು	ಜೂನ್	2
155. ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪುತ್ರರು	ಜೂನ್	3
156. ಚಮತ್ಕಾರದ ಶ್ಲೋಕ	ಜೂನ್	4





157. ಪ್ರಪಂಚವೇ ಸ್ವದೇಶ	ಜೂನ್	5
158. ಹಣಕ್ಕೆ ಮೂರು ದಾರಿಗಳು	ಜೂನ್	6
159. ಪಾತ್ರ ಅಪಾತ್ರ ವಿಭಾಗ	ಜೂನ್	7
160. ದೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆಚಾರ	ಜೂನ್	8
161. ಹತ್ತು 'ಮ' ಕಾರಗಳು ಚಂಚಲ	ಜೂನ್	9
162. ಹಾಲಿನಿಂದ ಆಯುರ್ವೃದ್ಧಿ	ಜೂನ್	10
163. ವಿಶ್ವ ಕುಟುಂಬಿಗಳಿವರು	ಜೂನ್	11
164. ಮುಕ್ತಿಯು ದುರ್ಲಭ	ಜೂನ್	12
165. ಬಡವರಾರೂ ಇಲ್ಲ	ಜೂನ್	13
166. ಉಭಯವಿಧ ಗುರುಗಳು	ಜೂನ್	14
167. ಮಾತೇ ಮಾಣಿಕ್ಯ!	ಜೂನ್	15
168. ಇವೆರಡೂ ಶತ್ರುಗಳೇ	ಜೂನ್	16
169. ಸಾಲವೇ ಶೂಲ!	ಜೂನ್	17
170. 'ಗುರು' ಶಬ್ದದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ	ಜೂನ್	18
171. ಈ ಆರೂ ಅನಿತ್ಯಗಳೇ	ಜೂನ್	19
172. ಪಂಚ 'ಜ'ಕಾರಗಳು ದುರ್ಲಭ	ಜೂನ್	20
173. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂತರಾ!	ಜೂನ್	21
174. ಒಬ್ಬನೇ ಸಾಕು	ಜೂನ್	22
175. ಸತ್ಪುರುಷರಿವರು	ಜೂನ್	23
176. ಈ ಐದೂ, 'ನಿಧಾನವಾಗಿ'	ಜೂನ್	24
177. ವಿದ್ಯಾಹೀನರು ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ	ಜೂನ್	25
178. ಮೂರ್ಖನ ಐದು ಲಕ್ಷಣಗಳು	ಜೂನ್	26
179. ಪ್ರಾಜ್ಞನ ಲಕ್ಷಣ	ಜೂನ್	27
180. ಕರದರ್ಶನದ ಮಹಿಮೆ	ಜೂನ್	28
181. ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಫಲ	ಜೂನ್	29
182. ಶೀಲವೇ ಅಲಂಕಾರ	ಜೂನ್	30
183. ದಂಡಂ ದಶಗುಣಂ ಭವೇತ್	ಜುಲೈ	1





184. ಯೌವನವು ಅಪಾಯ	ಜುಲೈ	2
185. ಗುರುನಿಂದಾಶ್ರವಣವು ಪಾಪ	ಜುಲೈ	3
186. ಅಶೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೃಹತ್	ಜುಲೈ	4
187. ಇವನೇ ನಿಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು	ಜುಲೈ	5
188. ನಿದ್ರೆಗೆ ಗುಳಿಗೆಗಳಿವು	ಜುಲೈ	6
189. ಅಲ್ಪವಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನದೇ	ಜುಲೈ	7
190. ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟೇ ಮಾಡಬೇಕು	ಜುಲೈ	8
191. ದಾನಿಯು ದುರ್ಲಭ	ಜುಲೈ	9
192. ಪಂಚ 'ವ'ಕಾರಗಳ ಮಹಿಮೆ	ಜುಲೈ	10
193. ಸತ್ತ್ವಪರೀಕ್ಷೆ	ಜುಲೈ	11
194. ಪಂಚರತ್ನಗಳಿವು	ಜುಲೈ	12
195. ಪಂಚ ಪತಿವ್ರತಾರತ್ನರು	ಜುಲೈ	13
196. ನಾಲ್ಕು ಆತುರರ ಲಕ್ಷಣಗಳು	ಜುಲೈ	14
197. ಸನಾತನಧರ್ಮವಿದು	ಜುಲೈ	15
198. ಗೌರವಸ್ಥಾನಗಳಿವು	ಜುಲೈ	16
199. ಕ್ಷಮಾಗುಣದ ಫಲ!	ಜುಲೈ	17
200. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠಗಳು	ಜುಲೈ	18
201. ಹಣದ ಹಣೆಬರಹ	ಜುಲೈ	19
202. ಸಾಧುಗಳೂ ತೀರ್ಥಗಳೂ	ಜುಲೈ	20
203. ಎರಡೂ ಬೇಡಾ	ಜುಲೈ	21
204. ಈ ಏಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬಾರದು	ಜುಲೈ	22
205. ವಿದ್ಯಾರತ್ನದ ಮಹಿಮೆ	ಜುಲೈ	23
206. ವಿಷವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಿಹಿ ಹಣ್ಣುಗಳೆರಡು!	ಜುಲೈ	24
207. ಕೆಟ್ಟಸ್ವಪ್ನವು ಬೀಳದು	ಜುಲೈ	25
208. ಐದರಿಂದ ಪಾಪರೋಗಪರಿಹಾರ	ಜುಲೈ	26
209. ಇವರುಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕು	ಜುಲೈ	27
210. ಸತ್ಪುರುಷರ ಮಹಿಮೆ	ಜುಲೈ	28





211. ಬುಧರಿವರು	ಜುಲೈ	29
212. ಯಾರಿಗೆ ಯಾರಿಂದ ಭಯ?	ಜುಲೈ	30
213. ಇಂಥವನ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕ	ಜುಲೈ	31
214. ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಫಲ	ಆಗಸ್ಟ್	1
215. ಪರಾಧೀನತೆಯ ಹಣೆಬರಹ	ಆಗಸ್ಟ್	2
216. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದರಿಂದ ತುಷ್ಟಿ?	ಆಗಸ್ಟ್	3
217. ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಿರಿ	ಆಗಸ್ಟ್	4
218. ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೀಯರಿವರು	ಆಗಸ್ಟ್	5
219. ತನ್ನಿಂದ ತನ್ನ ಉದ್ಧಾರ	ಆಗಸ್ಟ್	6
220. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಸಾರ್ಥಕ	ಆಗಸ್ಟ್	7
221. ನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳಿವು	ಆಗಸ್ಟ್	8
222. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಐದು ಫಲಗಳು	ಆಗಸ್ಟ್	9
223. ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಯ ವಿಧಾನ	ಆಗಸ್ಟ್	10
224. ಇಂಥವನ ಜನ್ಮ ವ್ಯರ್ಥ	ಆಗಸ್ಟ್	11
225. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ	ಆಗಸ್ಟ್	12
226. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಗುಟ್ಟು	ಆಗಸ್ಟ್	13
227. ಪಾಪಕರ್ಮದ ಫಲ	ಆಗಸ್ಟ್	14
228. ಹೀಗೆ ಬಾಳಬೇಕು	ಆಗಸ್ಟ್	15
229. ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು	ಆಗಸ್ಟ್	16
230. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದ್ಯನಿವನು	ಆಗಸ್ಟ್	17
231. ಸದ್ಗುರುಗಳಿವರು	ಆಗಸ್ಟ್	18
232. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಗೌರವ ಸ್ಥಾನ	ಆಗಸ್ಟ್	19
233. ವಿದ್ಯೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು	ಆಗಸ್ಟ್	20
234. ಮಾನವನು ಹೀಗಿರಬಾರದು	ಆಗಸ್ಟ್	21
235. ದುಷ್ಟರಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು	ಆಗಸ್ಟ್	22
236. ಆಶೆಯೆಂಬುದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬೀಡಿ!	ಆಗಸ್ಟ್	23
237. ಜೀವನಕ್ರಮ ಹೇಗಿರಬೇಕು?	ಆಗಸ್ಟ್	24





238. ಸತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ	ಆಗಸ್ಟ್	25
239. ಧರ್ಮವು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತದೆ	ಆಗಸ್ಟ್	26
240. ವ್ಯವಹಾರದಿಂದಲೇ ಶತ್ರುಮಿತ್ರರು	ಆಗಸ್ಟ್	27
241. ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಇವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು	ಆಗಸ್ಟ್	28
242. ಇಂಥವನ ಜನ್ಮ ವೃಥಾ	ಆಗಸ್ಟ್	29
243. ಯಾರು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ?	ಆಗಸ್ಟ್	30
244. ತನಗೆ ತಾನು ಪ್ರಿಯನು	ಆಗಸ್ಟ್	31
245. ಅರ್ಚಕರು ಹೇಗಿರಬೇಕು?	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	1
246. ಈ ನಾಲ್ಕು ಶ್ರೇಷ್ಠ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	2
247. ತನಗಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲವೂ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	3
248. ಹದಿನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯಾಸ್ಥಾನಗಳಿವು	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	4
249. ಧರ್ಮದ ಮಹಿಮೆ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	5
250. ಸಂಹತಿಯಿಂದ ಸತ್ತ್ವ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	6
251. ಉಡುಪಿನ ಮಹಿಮೆ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	7
252. ಕರ್ಮವಿಪಾಕ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	8
253. ಮೂರ್ಖರು ಮೂರ್ಖರೇ!	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	9
254. ಒಂಬತ್ತು ಸತ್ಸಂಗಿಗಳಿವರು	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	10
255. ಇವರಿಗೆ ಇವರು ಶತ್ರುಗಳು	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	11
256. ಧೀರರಿವರು	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	12
257. ಈ ಮೂರೂ, ದೈವರಹಸ್ಯಗಳು!	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	13
258. ಈ ಐವರೂ, ತಾಯಿಯರೇ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	14
259. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಭಯ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	15
260. ಅನ್ನದಾನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	16
261. ಬುಧನ ಲಕ್ಷಣವಿದು	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	17
262. ವಿಧಿಯೇ ಪ್ರಬಲ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	18
263. ಅಸಾರಸಂಸಾರವಿದು	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	19
264. ಅಂಧಪರಂಪರೆಯಿದು	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	20





265. ಋಣಾನುಬಂಧವಿದು	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	21
266. ಇಂಥವನು ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಾರ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	22
267. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಫಲವಿಲ್ಲ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	23
268. ವಿದ್ಯೆಯ ಹಿರಿಮೆ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	24
269. ಈ ಶರೀರವು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಗದು	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	25
270. ಈ ಒಂಬತ್ತೂ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	26
271. ಕೃತಜ್ಞತೆಯು ಇರಬೇಕು	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	27
272. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಲಕ್ಷಣ?	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	28
273. ಎರಡೂ ಇರುತ್ತವೆ	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	29
274. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದರಿಂದ ಶುದ್ಧಿ?	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್	30
275. ಈ ಆರಿದ್ವರೇ ದೈವದ ಸಹಾಯ	ಅಕ್ಟೋಬರ್	1
276. ಈ ಮೂರೂ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ	ಅಕ್ಟೋಬರ್	2
277. ಒಳಗಿನ ಶತ್ರುವಿದು!	ಅಕ್ಟೋಬರ್	3
278. ಬುದ್ಧಿವಂತನ ಲಕ್ಷಣವಿದು	ಅಕ್ಟೋಬರ್	4
279. ಯಶಸ್ಸಿನ ಗುಟ್ಟು	ಅಕ್ಟೋಬರ್	5
280. ಮಾಡಿದರೇ ಸಾಧನೆ	ಅಕ್ಟೋಬರ್	6
281. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಭೂಷಣ?	ಅಕ್ಟೋಬರ್	7
282. ಯಾವುದರಿಂದ ಯಾವುದು ನಾಶ?	ಅಕ್ಟೋಬರ್	8
283. ಇವರಿಗೆ ಇವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ	ಅಕ್ಟೋಬರ್	9
284. ಬಂಧುವಿನ ಆರು ಲಕ್ಷಣಗಳಿವು	ಅಕ್ಟೋಬರ್	10
285. ಇಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಾಲದು!	ಅಕ್ಟೋಬರ್	11
286. ಪುಸ್ತಕವು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತದೆ	ಅಕ್ಟೋಬರ್	12
287. ಸುಖದುಃಖಚಕ್ರವಿದು	ಅಕ್ಟೋಬರ್	13
288. ಆರು, ನಾಲ್ಕು, ಎರಡು	ಅಕ್ಟೋಬರ್	14
289. ವೃದ್ಧರಿಗೆ ಮಾಯೆಯಿದು	ಅಕ್ಟೋಬರ್	15
290. ಈ ನಾಲ್ಕೂ ದಂಡ!	ಅಕ್ಟೋಬರ್	16
291. ಇಂಥ ಮಾತು ಗ್ರಾಹ್ಯವೇ	ಅಕ್ಟೋಬರ್	17





292. ಇಂಥವನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವರ್ಗ!	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 18
293. ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 19
294. ಭ್ರಮೆಗೆ ಸಿಲುಕದಿರುವವರು ಇಬ್ಬರೇ	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 20
295. ಗುಣಗಳಿಗೇ ಬೆಲೆ	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 21
296. ಈ ಮೂವರೇ ಹಿತಕಾರಿಗಳು	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 22
297. ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರವೇ ಮುಖ್ಯ	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 23
298. ಸಾಧು ಸಂತರು ದುರ್ಲಭರು	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 24
299. ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶ ದೊರಕಿದಾಗ	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 25
300. ಶೋಕವೇ ಮಹಾಶತ್ರು	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 26
301. ಕಣ್ಣು, ತಲೆಗಳು ಪ್ರಧಾನ	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 27
302. ಕುಬೇರನಿಗೆ ಧನದಿಂದೇನಾಗಬೇಕು?	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 28
303. ಸಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನೇ ಮಹಾತ್ಮ	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 29
304. ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳೇ ಶತ್ರುಗಳು	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 30
305. ಸತ್ಸಂಗದ ಮಹಿಮೆ	ಅಕ್ಕೋಬರ್ 31
306. ಈ ಐದೂ, ಸದ್ಗುಣಗಳು	ನವೆಂಬರ್ 1
307. ಪಾಂಡವರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಫಲ	ನವೆಂಬರ್ 2
308. ಹಣವು ಯಾರಿಗೂ ಅಡಿಯಾಳಲ್ಲ	ನವೆಂಬರ್ 3
309. ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಫಲ ಯಾರಿಗೆ?	ನವೆಂಬರ್ 4
310. ಪರಾಧೀನತೆಯೇ ದುಃಖ	ನವೆಂಬರ್ 5
311. ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ಐದು ಉಪಾಯಗಳು	ನವೆಂಬರ್ 6
312. ಇದ್ದದ್ದು ತೋರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ	ನವೆಂಬರ್ 7
313. ಸಂತೃಪ್ತಿಯೇ ಸಂಪತ್ತು	ನವೆಂಬರ್ 8
314. ಇಂಥವರ ಬಾಳು ವ್ಯರ್ಥ	ನವೆಂಬರ್ 9
315. ಅತಿಯಾದರೆ ಅಪಾಯ!	ನವೆಂಬರ್ 10
316. ತಪೋವೃದ್ಧಿಯು ಏತರಿಂದ?	ನವೆಂಬರ್ 11
317. ಕಾಷ್ಠ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಫಲವೇನು?	ನವೆಂಬರ್ 12
318. ಅನಿರ್ವೇದದ ಮಹಿಮೆ	ನವೆಂಬರ್ 13





319. ಹಣೆಬರಹದ ಹಣೆಬರಹ	ನವೆಂಬರ್ 14
320. ಮೂರೇ ಮಾರ್ಗಗಳು	ನವೆಂಬರ್ 15
321. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಕಣ್ಣು?	ನವೆಂಬರ್ 16
322. ವಿಧಿಯ ಶಾಪ!	ನವೆಂಬರ್ 17
323. ಮಂಗಳಕರವಾದ ಮಾತು	ನವೆಂಬರ್ 18
324. ದೈವದ ಮುಂದೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ	ನವೆಂಬರ್ 19
325. ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹೇತುಗಳು	ನವೆಂಬರ್ 20
326. ವೇಷವು ಮೋಸ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ!	ನವೆಂಬರ್ 21
327. ರಾಜನಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳು	ನವೆಂಬರ್ 22
328. ಯಾರಿಂದ ಯಾವ ಫಲ?	ನವೆಂಬರ್ 23
329. ಕಾಮವೇ ರೋಗ	ನವೆಂಬರ್ 24
330. ಸೋಮಾರಿತನದ ಫಲವಿದು!	ನವೆಂಬರ್ 25
331. ಯಾರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಯಾವಾಗ?	ನವೆಂಬರ್ 26
332. ಸ್ವಯಂಕೃತಾಪರಾಧದ ಫಲಗಳು	ನವೆಂಬರ್ 27
333. ಋಣಾನುಬಂಧನವಿದು	ನವೆಂಬರ್ 28
334. ಇಂಥವನು ವಿಷದ ಕುಡಿಕೆಯಂತೆ	ನವೆಂಬರ್ 29
335. ಯಾರನ್ನು ಏತರಿಂದ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು?	ನವೆಂಬರ್ 30
336. ಜ್ಞಾನವೂ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಎರಡೂ ಬೇಕು	ಡಿಸೆಂಬರ್ 1
337. ಅಹಂಕಾರವೇ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರು	ಡಿಸೆಂಬರ್ 2
338. ಆಯುಷ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪಥ್ಯ	ಡಿಸೆಂಬರ್ 3
339. ಈ ಮೂರೂ ದುರ್ಲಭ!	ಡಿಸೆಂಬರ್ 4
340. ಕಠಿಣವೂ ಹೌದು, ಮೃದುವೂ ಹೌದು	ಡಿಸೆಂಬರ್ 5
341. ತಾಮಸನ ಎಂಟು ಗುಣಗಳು	ಡಿಸೆಂಬರ್ 6
342. ಸತ್ಯವೇ ನಿಜವಾದ ತಪಸ್ಸು	ಡಿಸೆಂಬರ್ 7
343. ಎರಡಕ್ಷರಗಳೇ ಮೃತ್ಯು	ಡಿಸೆಂಬರ್ 8
344. ಅಂತಸ್ತತ್ತ್ವದಿಂದ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ	ಡಿಸೆಂಬರ್ 9
345. ಇವರನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು	ಡಿಸೆಂಬರ್ 10





- | | |
|------------------------------------|-------------|
| 346. ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯು ತಪಸ್ಸಲ್ಲವೇ? | ಡಿಸೆಂಬರ್ 11 |
| 347. ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲಾ, ಗರ್ವ ಜೋರು | ಡಿಸೆಂಬರ್ 12 |
| 348. ಆರು ಬಾಂಧವರಿವರು | ಡಿಸೆಂಬರ್ 13 |
| 349. ಬುದ್ಧಿವಂತನಿವನು | ಡಿಸೆಂಬರ್ 14 |
| 350. ಯಾರಿಗೆ ಯಾರು ಶತ್ರುಗಳು? | ಡಿಸೆಂಬರ್ 15 |
| 351. ಸಾಧುಗಳ ಹೃದಯ ಶೀತಲ | ಡಿಸೆಂಬರ್ 16 |
| 352. ಇವೆರಡೂ ಅಪಾಯಕಾರಿಗಳು! | ಡಿಸೆಂಬರ್ 17 |
| 353. ಹಣಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ದಾಯಾದಿಗಳು | ಡಿಸೆಂಬರ್ 18 |
| 354. ಈ ಒಂಬತ್ತರ ಮರ್ದನದಿಂದ ಗುಣವೃದ್ಧಿ | ಡಿಸೆಂಬರ್ 19 |
| 355. ಅಜ ಗಜ ಶುಕ ಬಕಗಳಿಂದ ಪಾಠ | ಡಿಸೆಂಬರ್ 20 |
| 356. ಎರಡೂ ಬೇಕು | ಡಿಸೆಂಬರ್ 21 |
| 357. ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಹಾರಾಯ | ಡಿಸೆಂಬರ್ 22 |
| 358. ಇಂಥವನಿಂದ ಫಲವೇನು? | ಡಿಸೆಂಬರ್ 23 |
| 359. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದು | ಡಿಸೆಂಬರ್ 24 |
| 360. ಮೂರು ಸಾಕು, ಮೂರು ಬೇಕು | ಡಿಸೆಂಬರ್ 25 |
| 361. ಅಬ್ಬಾ, ಹಣದ ಮಹಿಮೆ! | ಡಿಸೆಂಬರ್ 26 |
| 362. ಇವನೇ ಜಾಣ! | ಡಿಸೆಂಬರ್ 27 |
| 363. ಬಡತನವೆಂಬುದು ಭಗವಂತನ ವರ! | ಡಿಸೆಂಬರ್ 28 |
| 364. ಮನೆಗೆ ಬಂದವರೇ ಪೂಜ್ಯರು | ಡಿಸೆಂಬರ್ 29 |
| 365. ಶತ್ರುಗಳು ಸರ್ಪದಂತೆ! | ಡಿಸೆಂಬರ್ 30 |
| 366. ದುರ್ಲಭವಾದ ದೋಣಿಯಿದು! | ಡಿಸೆಂಬರ್ 31 |

ಸುಭಾಷಿತ ಶ್ಲೋಕಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ
ಪರಿಶಿಷ್ಟ





ಜನವರಿ 1



1. ದೇವನು ಒಬ್ಬನೇ

**ಆಕಾಶಾತ್ ಪತಿತಂ ತೋಯಂ ಯಥಾ ಗಚ್ಛತಿ ಸಾಗರಮ್ |
ಸರ್ವದೇವನಮಸ್ಯಾರಃ ಕೇಶವಂ ಪುತಿ ಗಚ್ಛತಿ ||**

ಆಕಾಶದಿಂದ ಬಿದ್ದ ನೀರೆಲ್ಲವೂ ಸಾಗರವನ್ನು ಸೇರುವಂತೆ ಎಲ್ಲ ದೇವರಿಗೆ
ಮಾಡಿದ ನಮಸ್ಕಾರಗಳೂ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೇ ಹೋಗಿ ಸೇರುತ್ತವೆ.

ವಿಷ್ಣು ಹೆಚ್ಚೋ, ಶಿವ ಹೆಚ್ಚೋ?; ಗಣಪತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೋ,
ಅಂಜನೇಯ ಶ್ರೇಷ್ಠನೋ?; ದುರ್ಗಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಳೋ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಶ್ರೇಷ್ಠಳೋ?
ಎಂದೆಲ್ಲ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ದೇವತೆ
ಸರ್ವಜ್ಞ? ಯಾವ ದೇವತೆ ಸರ್ವಶಕ್ತ? ನಾವು ಯಾವ ದೇವತೆಯನ್ನು
ಪೂಜಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಆಪತ್ತುಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ? ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ
ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ? ಎಂದೂ ಅನೇಕರ ಮನಸ್ಸು ಡೋಲಾಯ
ಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಸರಳವಾದ ಉತ್ತರವಿದೆ:

“ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ, ನಾಮರೂಪಗಳು ಹಲವು” ಎಂಬುದೇ ಆ
ಉತ್ತರ. ಏಕೋ ದೇವಃ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಗುಢಃ, ಒಬ್ಬನೇ
ಪರಮಾತ್ಮನು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತಾನೆ; ಏಕಂ ಸದ್ ವಿಷ್ಣು
ಬಹುಧಾ ವದಂತಿ, ತಿಳಿದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಒಂದೇ ಪರಮಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನ್ನು
ನಾನಾ ರೂಪದಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ—ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳು
ಇದನ್ನೇ ಸಾರುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಗರದ ದೃಷ್ಟಾಂತ: ಬೇರೆ ಬೇರೆಯ
ಗುಡ್ಡಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಗಂಗಾ, ಯಮುನಾ, ಗೋದಾವರೀ,
ಕಾವೇರೀ, ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರಾ—ಮುಂತಾದ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಹೆಸರಿನ ನದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ
ಒಂದೇ ಸಾಗರವನ್ನು ಸೇರುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೆ? ಬಂಗಾಳಕೊಲ್ಲಿ, ಅರಬ್ಬೀ
ಸಮುದ್ರ, ಹಿಂದೂಮಹಾಸಾಗರ, ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಓಶನ್, ಶಾಂತ
ಮಹಾಸಾಗರ ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ಹೆಸರುಗಳಿದ್ದರೂ ಸಾಗರವು ಮಾತ್ರ
ಒಂದೇ ಅಲ್ಲವೆ? ಎಲ್ಲ ಸಮುದ್ರಗಳ ನೀರೂ ಉಪ್ಪೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.
ಆಕಾಶದಿಂದ ಬಿದ್ದ ನೀರೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಸಾಗರವನ್ನು ಸೇರುವಂತೆ ಭಕ್ತರ
ನಮಸ್ಕಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯಾಪಕನಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೇ ಹೋಗಿ ಸೇರುತ್ತವೆ.



ಭಗವಂತನು ಒಬ್ಬನೇ, ನಾಮರೂಪಗಳು ಅನೇಕ.



ಜನವರಿ 2

2. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಸುಖ

ವಿದ್ಯಾ ದದಾತಿ ವಿನಯಂ

ವಿನಯಾದ್ ಯಾತಿ ಪಾತ್ರತಾಮ್ |

ಪಾತ್ರತ್ವಾದ್ ಧನಮಾಪ್ನೋತಿ

ಧನಾದ್ ಧರ್ಮಂ ತತಃ ಸುಖಮ್ ||

ವಿದ್ಯೆಯು ವಿನಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ವಿನಯದಿಂದ ವಿದ್ಯಾವಂತನು ಪಾತ್ರತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ, ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಂದ ಧನವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ; ಧನದಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನೂ, ಧರ್ಮದಿಂದ ಸುಖವನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಧನಸಂಪಾದನೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಆ ಧನದಿಂದ ಧರ್ಮವೂ ಸುಖವೂ ದೊರಕಬೇಕು. ಧರ್ಮ ಸುಖಗಳಿಗೆ ಸಾಧನವಲ್ಲದ ಧನವು ಧನವೇ ಅಲ್ಲ. ಅನ್ಯಾಯ, ವಂಚನೆ, ಮೋಸ, ಕಳ್ಳತನದಿಂದಲೂ ಧನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖ, ಭಯ, ಮಾನಸಿಕ ಚಿಂತನೆ, ವಿಪತ್ತುಗಳೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಧನವು ಧನವೇ ಅಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಶತ್ರುವಿದ್ದಂತೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಧನವು ಯಾವುದು? ಅದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಗೆ ದೊರಕುತ್ತದೆ? ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲಿದೆ: ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ, ಅವನ ಗೌರವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬಂದರೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ಧನ, ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ವಿನಯವೆಂಬುದೇ ಭೂಷಣ. ವಿದ್ಯಾವಿನಯಸಂಪನ್ನನಾದವನನ್ನು ಲೋಕವು ಗುರುತಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೇ ಹೆಸರು ಪಾತ್ರತೆ, ಪಾತ್ರತ್ವ, ಯೋಗ್ಯತೆ—ಎಂದು. ವಿದ್ಯಾವಂತನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಜವು ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ವಸ್ತುಧನಾದಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಧನದಿಂದ ವಿದ್ಯಾವಂತನು ಸ್ವತಃ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆದರ್ಶನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸುಖವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಗೀತಾಚಾರ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಭಗವಂತನು ಇದನ್ನೇ ಭಗವದ್ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ (5-19) “ವಿದ್ಯಾವಿನಯಸಂಪನ್ನೇ”—ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ.

ವಿದ್ಯಾವಿನಯಗಳಿಂದಲೇ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳು.

ಜನವರಿ 3

3. ಈ ಐದನ್ನು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿಡಬೇಕು

ಅರ್ಥನಾಶಂ ಮನಸ್ತಾಪಂ ಗೃಹೇ ದುಶ್ಚರಿತಾನಿ ಚ |

ವಂಚನಂ ಚಾಪಮಾನಂ ಚ ಮತಿಮಾನ್ ನ ಪ್ರಕಾಶಯೇತ್ ||

ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ದುಃಖ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋದ ಅಹಿತ ಘಟನೆಗಳು, ತನಗೆ ಆದ ಮೋಸ ಮತ್ತು ತನಗಾಗಿರುವ ಅಪಮಾನ—ಈ ಐದನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನ ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಘಟನೆಗಳು ಬೇಡಬೇಡವೆಂದರೂ ನಡೆದೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಐದು ಅಹಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನುಸುಮ್ಮನೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು.

ಅವುಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. **ಅರ್ಥನಾಶ**—ಹಣ, ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಆಭರಣಗಳ ಕಳೆವು. ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದರೂ ನಮಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಹೇಗೋ ನಮ್ಮ ಹಣವು ಕಳವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.
2. **ಮನಸ್ತಾಪ**—ತಾನು ಎಷ್ಟೇ ಸಾತ್ತ್ವಿಕನಾಗಿದ್ದರೂ ಗೃಹಕಲಹದಿಂದ ತನ್ನ ಪತ್ನೀಪುತ್ರಾದಿಗಳಿಂದಲೇ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ದುಃಖ.
3. **ಗೃಹೇ ದುಶ್ಚರಿತಾನಿ**—ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋದ, ಹಿತವಲ್ಲದ ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಘಟನೆಗಳು. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ, ವಿಚ್ಛೇದನ, ಜೈಲುವಾಸ—ಇತ್ಯಾದಿಗಳು.
4. **ವಂಚನೆ**—ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡದೆ ಮೋಸಮಾಡುವುದು. ತನ್ನ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿಂದ ಹಾಗೂ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ತನಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ವಂಚನೆ.
5. **ಅಪಮಾನ**—ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದಿಂದ ಅಥವಾ ಸ್ವಂತ ಬಂಧುಗಳಿಂದಲೂ ಅಥವಾ ಪುತ್ರರಿಂದಲೂ ಎಂಥವನಿಗೂ ಅಪಮಾನ ಉಂಟಾಗಬಹುದು.

ಈ ಐದನ್ನೂ ವಿವೇಚಿಯು ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು.

ಜನವರಿ 4

4. ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಿನ ಮಹಿಮೆ

ಪ್ರಿಯವಾಕ್ಯಪ್ರದಾನೇನ ಸರ್ವೇ ತುಷ್ಯಂತಿ ಜಂತವಃ |

ತಸ್ಮಾತ್ ತದೇವ ವಕ್ತವ್ಯಂ ವಚನೇ ಕಾ ದರಿದ್ರತಾ ||

ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಆಡಬೇಕು. ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತಿಗೆ ಬಡತನವುಂಟೇನು ?

ಸರ್ವಮಾನವರಿಗೂ ಭಗವಂತನು ಕರುಣಿಸಿರುವ ಅದ್ಭುತಸಂಪತ್ತು ಎಂದರೆ, ಮಾತು. ಮಾತೇ ಮಾನವನ ಬಂಡವಾಳ. ಮಾತೇ ಮುತ್ತು, ಮಾತೇ ಮಾಣಿಕ್ಯ !

ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ, ನಾಯಿ, ನರಿ, ಆನೆ, ಒಂಟೆ, ಕುದುರೆ ಮುಂತಾದ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಈ ಸೌಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೆನಪಿರಲಿ; ಮಾನವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತೆಂಬುದು ದೈವದತ್ತವಾದ ಅಸಾಧಾರಣ ಸಂಪತ್ತು.

ಪ್ರಿಯವಾದ, ಮೃದುವಾದ, ಹಿತಮಿತವಾದ, ಮಧುರವಾದ ಮಾತೇ ಸ್ವರ್ಗ. ಇಂಥ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತಿನಿಂದ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂತೋಷವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪುಟಾಣಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳಿಗೂ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಪುಟ್ಟೂ, ಚೆನ್ನೂ, ಬಂಗಾರೂ, ಕಣ್ಣಾ—ಎಂದರೆ ಆ ಕಂದಮ್ಮಗಳೂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಾದ ಬೆಕ್ಕು, ನಾಯಿ, ಆಡು, ಕುರಿ, ಹಸುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಿಯವಾದ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದರೆ ಅವುಗಳೂ ಅದೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತವೆ! ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಅಳಿಯಂದಿರನ್ನು, ಸೊಸೆಯರನ್ನು, ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕರೆದಾಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಹಣದಿಂದ ಬಡವರಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತಿಗೇನೂ ಬಡತನವಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದು ಮನುಷ್ಯರ ಹಕ್ಕು. ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತಿನಿಂದ ಸಂತೋಷಪಡುವುದು ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ವಭಾವ.

ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಆಡಬೇಕು.

ಜನವರಿ 5

5. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಪ್ರಿಯ?

ಅಲಂಕಾರಪ್ರಿಯೋ ವಿಷ್ಣುಃ ಅಭಿಷೇಕಪ್ರಿಯಃ ಶಿವಃ |

ನಮಸ್ಕಾರಪ್ರಿಯೋ ಭಾನುಃ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಭೋಜನಪ್ರಿಯಃ ||

ವಿಷ್ಣುವು ಅಲಂಕಾರಪ್ರಿಯನು, ಶಿವನು ಅಭಿಷೇಕಪ್ರಿಯನು, ಸೂರ್ಯನು ನಮಸ್ಕಾರಪ್ರಿಯನು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಭೋಜನಪ್ರಿಯನು.

ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದಶಾವತಾರಗಳನ್ನೆತ್ತಿರುವ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಅಲಂಕಾರಪ್ರಿಯನು. ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಸ್ವರೂಪರಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಶ್ರೀರಾಮ, ನರಸಿಂಹ, ಲಕ್ಷ್ಮೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಅಲಂಕಾರಗಳೇ ಮುಖ್ಯ. ನವರತ್ನಗಳಿಂದ, ಸ್ವರ್ಣವಜ್ರಗಳಿಂದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶಿವನು ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ. ನಿರಾಡಂಬರನೂ ನಿರ್ಗುಣನೂ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತನೂ ಆಗಿರುವ ಪರಮಶಿವನಿಗೆ ಪೀತಾಂಬರವಾಗಲೀ ಚಿನ್ನ-ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದದ್ದಾಗಲೀ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ಪೂಜೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚೇ ಇಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರನ್ನು ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕೇ ಸಾಕು. ಕಾರುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬೇಡಿದ ವರಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಪರಮ ಉದಾರಿಯಾದ ದೇವನು. ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪನಾದ ಪರಮಶಿವನು ತತ್ತ್ವಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸೂರ್ಯನು ಕೇವಲ ನಮಸ್ಕಾರಪ್ರಿಯ. ಮಿತ್ರ, ರವಿ, ಸೂರ್ಯ, ಭಾನು, ಖಗ, ಪೂಷ, ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ, ಮರೀಚಿ, ಆದಿತ್ಯ, ಸವಿತ್ರ, ಅರ್ಕ, ಭಾಸ್ಕರ—ಎಂಬ ದ್ವಾದಶನಾಮಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಸೂರ್ಯನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದರೆ ಭೋಜನಪ್ರಿಯ. ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಉಂಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ವೇದಾಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ವೇದಪುರುಷನು ಇವನು. ಹಣ, ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗದ ತೃಪ್ತಿಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಉಂಟದಿಂದಾಗುತ್ತದೆ!

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದು ಸಂತೃಪ್ತಿ.

ಜನವರಿ 6

6. ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಗೌರವ

ಸ್ವಗೃಹೇ ಪೂಜ್ಯತೇ ಮೂರ್ಖಃ ಸ್ವಗ್ರಾಮೇ ಪೂಜ್ಯತೇ ಪ್ರಭುಃ |
ಸ್ವರಾಷ್ಟ್ರೇ ಪೂಜ್ಯತೇ ರಾಜಾ ವಿದ್ವಾನ್ ಸರ್ವತ್ರ ಪೂಜ್ಯತೇ ||

ಮೂರ್ಖನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೌರವ, ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗೌರವ, ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಗೌರವವು. ಆದರೆ ವಿದ್ವಾಂಸನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಗೌರವ, ಸನ್ಮಾನಗಳು.

ಮನುಷ್ಯನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ಗೌರವಗಳು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಹಣವಂತನಾದರೆ, ಗುಣವಂತನಾದರೆ, ಸೌಂದರ್ಯವಂತನಾದರೆ ಅಥವಾ ದೃಢಕಾಯನಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಗೌರವ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಹಾಗೂ ಕ್ಷಣಿಕ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಸಮಾಜ ದಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗೌರವಗಳು ತಾವು ತಾವಾಗಿಯೇ ಬಂದೊದಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಮೂರ್ಖನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಣೆಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ನೀರನ್ನು ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಷ್ಟೆ?

ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ ಭಯದಿಂದ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಅಂಥವನನ್ನು ಕಾಟಾಚಾರಕ್ಕಾದರೂ ಪ್ರೀತಿಸಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಇನ್ನು ರಾಜನೆಂದರೆ ದೇಶಕ್ಕೇ ಒಡೆಯನು. ಅಂಥ ರಾಜನನ್ನು ಆ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಮಾತ್ರ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಅದೇ ರಾಜನು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬೆಲೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವನು ರಾಜನಲ್ಲ.

ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ಸ್ವದೇಶ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮನಾದ ಗೌರವವು ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಹಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿದ್ಯೆಗೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸರಸ್ವತೀ ಸುಪುತ್ರನಾದ ವಿದ್ವಾಂಸನನ್ನು ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾನವನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಬೇಕು.

ಜನವರಿ 7

7. ವೇದಗಳೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಂಪತ್ತು

ದೈವಾಧೀನಂ ಜಗತ್ ಸರ್ವಂ ಮಂತ್ರಾಧೀನಂ ತು ದೈವತಮ್ |
ತನ್ಮಂತ್ರಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಧೀನಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಮಮ ದೈವತಮ್ ||

ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ದೇವತೆಗಳ ಅಧೀನವಾಗಿದೆ. ದೇವತೆಗಳಾದರೂ ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರು. ಆ ವೇದಮಂತ್ರಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಅಧೀನ. ಅಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ನಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವರಿಂದಂತೆ.

ದೇವ, ದೇವತೆ, ದೈವತ—ಇವು ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳು. ದೇವ ರೆಂದರೆ ಪ್ರಕಾಶಸ್ವರೂಪರಾದ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವಶಕ್ತರಾದ ದೇವತೆಗಳು. ಅತೀಂದ್ರಿಯರಾದ ಈ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವರು ಈ ಚರ್ಮದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದಿತ್ಯಾದಿ ನವಗ್ರಹಗಳು, ಇಂದ್ರಾದಿ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರು, ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ಲಕ್ಷ್ಮೀ—ಮುಂತಾದ ದೇವತೆ ಗಳು ಈ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿವೆ.

ಇಂಥ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ವೈದಿಕಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ ಆ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು ಮಾನವರಾದ ನಾವು ಹೊಂದಬಹುದು. ಅಂತೂ ದೇವತೆಗಳು ಮಂತ್ರಾಧೀನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಪೌರುಷೇಯವಾದ ವೇದಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಯಿಂದ, ಮಂತ್ರ ಜಪಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದ, ಯಜ್ಞ ಯಾಗ ಹೋಮ ಹವನಾದಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಬಲರಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಇನ್ನು, ಮಂತ್ರಗಳೆಂದರೆ ಜಡವಾದ ಅಜೇತನವಾದ ಬರೀ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಮೂಹ. ಪದವಾಕ್ಯಗಳ ಜೋಡಣೆಯೇ ಮಂತ್ರಗಳು. ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಿನಿಂದ, ಅನುಷ್ಠಾನದಿಂದ, ಸದಾಚಾರದಿಂದ ಈ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿರುವವರೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ವೇದಗಳೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಂಪತ್ತು. ವೇದಸಂರಕ್ಷಕರೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ವೇದನಾರಾಯಣನ ಆರಾಧಕ ರೆಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ. ಸದಾ ವೇದನಿಷ್ಠರಾಗಿ ವೇದಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಅಧ್ಯಾಪನ ತತ್ಪರರಾದ ಮಹಾತ್ಮರೆಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ.

ವೇದಪುರುಷರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು.

ಜನವರಿ 8

8. ದೃಷ್ಟಿಭೇದ

ಕನ್ಯಾ ವರಯತೇ ರೂಪಂ ಮಾತಾ ವಿತ್ತಂ ಪಿತಾ ಶ್ರುತಮ್ |

ಬಾಂಧವಾಃ ಕುಲಮಿಚ್ಛಂತಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮಿತರೇ ಜನಾಃ ||

ಕನ್ಯೆಯು ವರನಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತಾಯಿಯು ವರನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ತಂದೆಯು ವರನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ವರನ ಕುಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಉಳಿದವರು ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ಯೌವನದಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ಯೆಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಬೀಳುವುದು ವರನ ಬಣ್ಣ, ಆಕಾರ, ಎತ್ತರ, ದಪ್ಪ—ಮುಂತಾದ ಬಾಹ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಮಾತ್ರ. ಕನ್ಯೆಯ ಕುರುಡಾದ ಪ್ರೀತಿಗೆ (Love is blind) ವರನ ವಿದ್ಯಾ, ಬುದ್ಧಿ, ಗುಣ, ಕುಲ, ಸಂಸ್ಕಾರ, ಸಂಪತ್ತು ಯಾವುದೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪು ಎನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. ವರನು ಸುಂದರನಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಕನ್ಯೆಗೆ ಅಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಸಂತೃಪ್ತಿ.

ಆದರೆ ತಾಯಿತಂದೆಯರಿಗೆ? ಇಷ್ಟೇ ಸಾಕೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವರನ ಸಂಪಾದನೆ, ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಕನ್ಯೆಯ ತಾಯಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಸಾಕುವಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆಯಿದೆಯೇ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾಯಿಯು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ತಂದೆಯಾದರೋ? ವರನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಸಂಸ್ಕಾರ, ಯೋಗ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ವಿವೇಕಿಯಾದ ತಂದೆಗೆ ವರನ ಬಾಹ್ಯಸೌಂದರ್ಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದದ್ದು 'ಶ್ರುತ', ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾ.

ಇನ್ನು ಹುಡುಗಿಯ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಆ ವರನ ವಂಶ, ಕುಲ. ಆ ವರನನ್ನು ಅವನ ಕುಲದಿಂದ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಅಳತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಉಳಿದವರೋ? ಊಟ ಹೇಗಿತ್ತು? ಎಂದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆ. ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಭಿಕರಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ರಸವತ್ತಾದ ಊಟ! ಆ ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಂಥ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು ಎಂದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಅವರವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರವರು ಸರಿಯೇ.

ಜನವರಿ 9

9. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪಂಚಾಂಗಕ ನಮಸ್ಕಾರ

ಬಾಹುಭ್ಯಾಮಥ ಜಾನುಭ್ಯಾಂ ಶಿರಸಾ ಮನಸಾ ಧಿಯಾ |

ಪಂಚಾಂಗಕಃ ಪ್ರಣಾಮಃ ಸ್ಯಾತ್ ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ನಮನಲಕ್ಷಣಮ್ ||

ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ, ಎರಡೂ ಮಂಡಿಗಳಿಂದ, ತಲೆ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ—ಹೀಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪಂಚ ಅಂಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಗುರು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ನಾವು ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರವು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಮಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ, ಶ್ರದ್ಧಾಗೌರವಗಳು ಹಿರಿಯರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ವೇದ ಉಪನಿಷತ್ ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕಾರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪುರುಷರು ಮಾಡುವ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಆಷ್ಟಾಂಗ ಸಹಿತವಾದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಉರಸಾ ಶಿರಸಾ ದೃಷ್ಟ್ಯಾ

ಮನಸಾ ವಚಸಾ ತಥಾ |

ಪದ್ಮಾಂಗ ಕರಾಭ್ಯಾಂ ಕರ್ಣಾಭ್ಯಾಂ

ಪ್ರಣಾಮೋಽಷ್ಟಾಂಗ ಉಚ್ಯತೇ ||

ಆದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಈ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪಂಚಾಂಗಸಹಿತವಾದ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಎದೆಯನ್ನಾಗಲೀ, ಸ್ತನಗಳನ್ನಾಗಲೀ ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಕಿಸಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡಂತೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಎದೆ ಮತ್ತು ಸ್ತನಗಳು ಪವಿತ್ರವಾದವುಗಳಲ್ಲವೇ? ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಎರಡೂ ಮಂಡಿಗಳಿಂದ ಬಾಗಿ ಕೊಂಡು, ತಲೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಪುರುಷರಂತೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ದೀರ್ಘದಂಡ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿಲ್ಲ!

ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪಂಚಾಂಗಕ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಜನವರಿ 10

10. ನಾಲ್ಕು 'ಗ'ಕಾರಗಳ ಮಹಿಮೆ

**'ಗೀ'ತಾ 'ಗಂ'ಗಾ ಚ 'ಗಾ'ಯತ್ರೀ 'ಗೋ'ವಿಂದೇತಿ ಹೃದಿ ಸ್ಥಿತೇ |
ಚತುರ್ಗಕಾರಸಂಯುಕ್ತೇ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನ ವಿದ್ಯತೇ ||**

ಗೀತಾ, ಗಂಗಾ, ಗಾಯತ್ರಿ ಮತ್ತು ಗೋವಿಂದ ಎಂಬ ಈ ನಾಲ್ಕು ಗಕಾರಗಳನ್ನು ಸದಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

1. **ಗೀತಾ**—ಎಂದರೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ. ಪಂಚಮವೇದವೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಾಟ್ಯಭಾರತದ ಹೃದಯ, ಭಗವದ್ಗೀತೆ. ಸಕಲ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳ ಸಾರಸಂದೇಶ ಭಗವದ್ಗೀತೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭಗವಂತನ ನೇರವಾದ ಉಪದೇಶಾಮೃತ ಭಗವದ್ಗೀತೆ. ದುಃಖಸಾಗರನಿಮಿಗ್ನನಾದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶದ ಮೂಲಕ ಶಾಂತಿ ಆನಂದಗಳನ್ನು ವರ್ಷಿಸಿದ ಅಮೃತಧಾರೆ, ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

2. **ಗಂಗಾ**—ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಪವಿತ್ರನದಿ ಗಂಗಾ. ಭಗೀರಥನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಭೂಮಿಗೆ ಹರಿದ ಮಹಾನದಿ ಗಂಗಾ. ಪರಮೇಶ್ವರನ ಜಟಿಯಿಂದ ಪವಿತ್ರಳಾಗಿ ಹರಿದ ಪಾವನನದಿ ಗಂಗಾ. ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧಳಾದ ಮಹಾನದಿ ಗಂಗಾ. ನೂರಾರು ಸಹಸ್ರಾರು ತಪಸ್ವಿಗಳಿಂದ, ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಂದ, ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಸರ್ವ ಪಾಪಪರಿಹಾರಿಣೀ ಗಂಗಾನದಿ. ಹಿಮಾಲಯದ ತಪೋಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಭಾರತರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನೂ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿರುವ ಪುಣ್ಯನದಿ, ಗಂಗಾನದಿ.

3. **ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರ**—ಸಕಲ ವೇದಮಂತ್ರಗಳ ಸಾರವೇ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರ. ಸಪ್ತರೋಷಿಮಂತ್ರರಾಜವೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರವು ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ತ್ರೈವರ್ಣಿಕರಿಗೆ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಜಪ್ಯವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠಮಂತ್ರ, ಗಾಯತ್ರೀಮಂತ್ರ.

4. **ಗೋವಿಂದ**—ಎಂದರೆ ಧೇನುಪ್ರಿಯನಾದ ಗೋಪಾಲಕನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. ಸರ್ವಧರ್ಮಸಮನ್ವಯಕಾರನಾಗಿ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸರ್ವಪ್ರಿಯನಾದ ದೇವತೆಯೇ ಗೋವಿಂದ.

ಈ 'ಗ'ಕಾರಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವವನಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲ.

ಜನವರಿ 11

11. ಗೀತೆಯ ಅಮೃತೋಪದೇಶ

ಸರ್ವೋಪನಿಷದೋ ಗಾವೋ ದೋಗ್ಧಾ ಗೋಪಾಲನಂದನಃ |

ಪಾರ್ಥೋ ವತ್ಸಃ ಸುಧೀರ್ಘೋಕ್ತಾ ದುಗ್ಧಂ ಗೀತಾಮೃತಂ ಮಹತ್ ||

ಎಲ್ಲ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳೂ ಹಸುಗಳು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನೇ ಹಾಲು ಹಿಂಡುವವನು, ಅರ್ಜುನನೇ ಕರು, ವಿವೇಕಿಯಾದ ಸಾಧಕನೇ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವವನು, ಗೀತೆಯೆಂಬ ಅಮೃತವೇ ಹಾಲು.

‘ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ಸಕಲ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಸಾರ’—ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ವಿವರ:

ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಹಸುಗಳಂತೆ. ಈಶ, ಕೇನ, ಕಠ, ಪ್ರಶ್ನ, ಮುಂಡಕ, ಮಾಂಡೂಕ್ಯ, ತೈತ್ತಿರೀಯ, ಐತರೇಯ, ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕಗಳೆಂಬ ದಶೋಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಹಸುಗಳಂತಿವೆ. ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಪವಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯಕರ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಹಾಲನ್ನು ಹಿಂಡುವ ಚತುರನಾದ ಗೋಪಾಲಕ. ಹಸುಗಳಿಂದ ಹಾಲನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಸುಗಳಿಗೆ ನೋವಾಗದಂತೆ, ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ‘ಸರು’ ಬಿಡುವಂತೆ ಹಾಲನ್ನು ಹಿಂಡುವುದೂ ಒಂದು ಅದ್ಭುತಕಲೆ. ಗೋಪಾಲಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜಾಣ.

ಕರುವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಹಸು ತಾನಾಗಿಯೇ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅರ್ಜುನನೇಂಬ ಕರುವಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳೆಂಬ ಹಸುಗಳಿಂದ ಕರೆದ ಹಾಲೇ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು.

ಈ ಗೀತಾಮೃತವೆಂಬ ಕ್ಷೀರವನ್ನು ಕುಡಿಯುವವರು ವಿವೇಕಿಗಳಾದ ಅದೃಷ್ಟವಂತರಾದ ಸಾಧಕರು. ಇಂಥ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕಾದರೂ ಅಂಥವನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಭಾಗ್ಯವಂತನಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಮಾನವರಿಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಮೃತದ ಸೌಭಾಗ್ಯವು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ.

ಹಿಂಡಿರುವ ಹಾಲಾದರೋ ಗೀತಾಮೃತ. ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಉಪದೇಶಗಳು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ.

ಗೀತಾಮೃತಪಾನದಿಂದ ದುಃಖನಿವೃತ್ತಿ.



ಜನವರಿ 12



12. ಅಜಾತಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಫಲ

ಮೃತ್ಯೋರ್ಬಿಭೇಷಿ ಕಿಂ ಮೂಢ?

ಜಾತಂ ಮುಂಚತಿ ಕಿಂ ಯಮಃ?

ಅಜಾತಂ ನೈವ ಗೃಹ್ಯಾತಿ

ಕುರು ಯತ್ನಮ್ ಅಜನ್ಮನಿ ||

ಎಲೈ ಮೂಢನೇ, ನೀನು ಮೃತ್ಯುವಿನಿಂದ ಏಕೆ ಅಂಜುತ್ತೀಯೆ? ಹುಟ್ಟಿರುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಮೃತ್ಯುವು ಬಿಡುತ್ತಾನೇನು? ಇಲ್ಲ; ಆದರೆ ಹುಟ್ಟಿದಿರುವವನನ್ನು ಮೃತ್ಯುವು ಮುಟ್ಟುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದಿರುವ ಆತ್ಮನಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡು.

ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಸರಳ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಮೃತ್ಯು, ಮರಣ—ಈ ಶಬ್ದಗಳೇ ಭಯ. ಮರಣವೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಭಯವಿಲ್ಲ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ತಾನು ಸಾಯಲೇಬಾರದೆಂದೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬದುಕಿದ್ದು ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಆಶೆಯಿರುತ್ತದಲ್ಲವೇ?

ಒಬ್ಬನಿಗೆ ತನಗೆ ಮರಣವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ಭೀತನಾಗಿ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನಂತೆ. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮರು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾರಂತೆ—

“ಎಲೈ ಮೂಢನೇ, ನೀನು ಏಕೆ ಮರಣಕ್ಕೆ ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ?”. ಆತ ಹೇಳುತ್ತಾನಂತೆ, “ನನಗೆ ಮರಣ ಎಂದರೆ ತುಂಬಾ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ”.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಗುರುವು ಆತನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ:

“ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಇಂದಲ್ಲಾ ನಾಳೆ ಸಾಯಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಇದು ಪ್ರಕೃತಿನಿಯಮ. ಹುಟ್ಟಿದವನನ್ನು ಮೃತ್ಯುವು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹುಟ್ಟಿದವನಿಗೆ ಮರಣವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಾಯಲೇಬಾರದೆಂಬ ಆಶೆಯು ಇದ್ದರೆ ನೀನು ಅಜಾತನಾದ ಆತ್ಮನೇ ನಾನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊ.”

ಜನ್ಮಾದಿವಿಕಾರ ರಹಿತನಾದ ಆತ್ಮನೇ ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದ ಧೀರನಿಗೆ ಮರಣವಾಗಲೀ ಮರಣದ ಭಯವಾಗಲೀ ಇರಲಾರದು!



ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಮರಣಭಯದ ನಿವೃತ್ತಿಯು.



ಜನವರಿ 13

13. ಮರಣಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ

ಪ್ರಾಯೇಣಾಕೃತಕೃತ್ಯತ್ವಾತ್ ಮೃತ್ಯೋರುದ್ವಿಜತೇ ಜನಃ |

ಕೃತಕೃತ್ಯಾಃ ಪ್ರತೀಕ್ಷಂತೇ ಮೃತ್ಯುಂ ಪ್ರಿಯಮಿವಾತಿಥಿಮ್ ||

ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ 'ಮೃತ್ಯು' ಎಂದರೇ ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರು, ಪ್ರಿಯನಾದ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ, ಮೃತ್ಯುವನ್ನೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ.

‘ಮರಣ’ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ. ‘ತಾನು ಸಾಯುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಭಯ, ದುಃಖ, ಚಿಂತೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ನಾನು ಇನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಇದೆ ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ನಾನು ಕೃತಕೃತ್ಯ, ನನಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದಾಗಲೀ ಹೊಂದಬೇಕಾದದ್ದಾಗಲೀ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದದ್ದಾಗಲೀ—ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯು ಇಂಥವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಬದುಕಿದರೂ, ಶತಾಯುಷಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಅಜ್ಞನಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥವನಿಗೆ ಮರಣವೆಂದರೆ ಉದ್ದೇಗವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಕೃತಕೃತ್ಯತ್ವ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಮರಣವೆಂದರೆ ಭಯವೇಕೆ? ತಾನು ಜನ್ಮವೂ ಮರಣವೂ ಇಲ್ಲದ ಆತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ—ಎಂದು ತಿಳಿದವನಿಗೆ ಮರಣಭಯವು ಇರಲಾರದಷ್ಟೆ? ನಾನು ಧನ್ಯ, ಕೃತಾರ್ಥ, ಮುಕ್ತ ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಿತಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ಮರಣವೆಂದರೆ ಪ್ರಿಯನಾದ ಅತಿಥಿಯಂತೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದ ಸ್ನೇಹಿತನು ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಹೀಗೆಯೇ ಮೃತ್ಯುವು ತನಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುವ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಪಾಪ್ತಿ.

ಜನವರಿ 14

14. ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಶತ್ರು?

ಋಣಕರ್ತಾ ಪಿತಾ ಶತ್ರುಃ ಮಾತಾ ಚ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ |

ಭಾರ್ಯಾ ರೂಪವತೀ ಶತ್ರುಃ ಪುತ್ರಃ ಶತ್ರುರಪಂಡಿತಃ ||

ಸಾಲಗಾರನಾದ ತಂದೆ, ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿಯಾದ ತಾಯಿ, ರೂಪವಂತೆಯಾದ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾವಂತನಲ್ಲದ ಮಗ—ಈ ನಾಲ್ವರೂ ಶತ್ರುಗಳೇ.

ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೆಟ್ಟದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಾಗ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. **ಸಾಲಮಾಡಿದ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶತ್ರು**—ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆ ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಭೋಗಲಾಲಸೆಗಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸದೆ ಅವನು ಸತ್ತರೆ ಅಂಥ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶತ್ರು. ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕು.

2. **ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿಯಾದ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶತ್ರು**—ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕಿರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿಯಾದರೆ ಆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಆ ಮಕ್ಕಳ ಕೋಮಲ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎಂಥಾ ಆಘಾತವಾಗುತ್ತದೆ? ಅಂಥ ತಾಯಿಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಮಕ್ಕಳೇ ದೂಷಿಸುತ್ತಾರೆ, ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?

3. **ತುಂಬಾ ಸುಂದರಿಯಾದ ಪತ್ನಿಯು ಗಂಡನಿಗೆ ಶತ್ರು**—ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ನೂರಾರು ಪರಪುರುಷರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವಳ ಶೀಲಕ್ಕೆ ಭಂಗವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಂದರಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಪತಿಗೆ ಶತ್ರುವಾಗಬಹುದು.

4. **ಅಪಂಡಿತನಾದ ಪುತ್ರನು ತಂದೆಗೆ ಶತ್ರು**—ಓದದ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದ ಪುತ್ರನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ದಡ್ಡನಾದ ಮಗನನ್ನು ಸಮಾಜವು ನೀಚದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂಡಾಗ ಅಂಥ ಮೂಢನಾದ ಮಗನೇ ತಂದೆತಾಯಂದಿರಿಗೆ ಶತ್ರುವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಮಾನವನು ವಿವೇಚಿಯಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕು.

ಜನವರಿ 15

15. ಶೀಲದ ಮಹಿಮೆ

ವಿದೇಶೇಷು ಧನಂ ವಿದ್ಯಾ ವ್ಯಸನೇಷು ಧನಂ ಮತಿಃ |

ಪರಲೋಕೇ ಧನಂ ಧರ್ಮಃ ಶೀಲಂ ಸರ್ವತ್ರ ವೈ ಧನಮ್ ||

ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಧನ, ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ವಿವೇಕಗಳೇ ಧನ, ಪರಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಧರ್ಮವೇ ಧನ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಶೀಲವೇ ನಿಜವಾದ ಧನವು.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಪತ್ತೆಂದರೆ ಶೀಲ. ಶೀಲವೆಂದರೆ ನಡತೆ, ಸತ್‌ಚಾರಿತ್ರ್ಯ, ಸದಾಚಾರವ್ರತ. ಶೀಲದಿಂದ ಜಾರಿಬಿದ್ದನೆಂದರೆ ಅಂಥವನ ಜೀವನ ನಾಯಿಪಾಡು! ಶೀಲದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

1. **ವಿದೇಶೇಷು ಧನಂ ವಿದ್ಯಾ**—ಇತರ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಆ ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬಹುದು. ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ಸ್ವದೇಶ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗೌರವವು ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಗೇ ಬೆಲೆ.
2. **ವ್ಯಸನೇಷು ಧನಂ ಮತಿಃ**—ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಾಗ ವಿವೇಕರೂಪವಾದ ಧೈರ್ಯವೇ ಧನ. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಆ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೆಲ್ಲಬಹುದು; ವಿವೇಕಶೂನ್ಯನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ದುಃಖಗಳು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ.
3. **ಪರಲೋಕೇ ಧನಂ ಧರ್ಮಃ**—ಉತ್ತಮ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಪತ್ತು ಧರ್ಮ. ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ಪುಣ್ಯಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿ.
4. **ಶೀಲಂ ಸರ್ವತ್ರ ವೈ ಧನಮ್**—ಆದರೆ ಶೀಲವು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಧನವು. ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗಲೂ, ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗಲೂ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಇರಬೇಕಾದ ಸಂಪತ್ತು ಶೀಲ. ಶೀಲವೇ ಸಂಪತ್ತು, ಶೀಲವೇ ಧನ, ಶೀಲವೇ ಆಸ್ತಿ, ಶೀಲವೇ ಬಂಡವಾಳ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನೂ ಶೀಲವಂತನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು.

ಜನವರಿ 16

16. ನಿಜವಾದ ಶ್ರೀಮಂತ

ದೇಹೀತಿ ವಕ್ತೃಕಾಮಸ್ಯ ಯದ್ ದುಃಖಮುಪಜಾಯತೇ |

ದಾತಾ ಚೇದ್ ತದ್ವಿಜಾನಾತಿ ದದ್ಯಾತ್ ತ್ವಕ್‌ಪಿತೃತಾನ್ಯಪಿ ||

‘ಕೊಡು’ ಎಂದು ಬೇಡುವವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗುವ ದುಃಖವನ್ನೇನಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗ ಆ ದಾತೃವು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಚರ್ಮ ಮಾಂಸಗಳನ್ನಾದರೂ ಕಿತ್ತೂ ಕಿತ್ತೂ ಕೊಟ್ಟಾನು!

ಒಬ್ಬ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಾನವನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯ ನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಗೌರವವೇ ಆಸ್ತಿ. ಆತನಿಗೆ ದುರಾಶೆಯಾಗಲೀ ಭೋಗಲಾಲಸೆಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿ ಯಾರನ್ನೂ ಕಾಡಿ ಬೇಡದೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವಷ್ಟೂ ಸಂಪಾದನೆಯು ನಿಂತುಹೋಗಬಹುದು. ಅಂಥ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದ ಗೌರವಾನ್ವಿತನಾದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶ್ರೀಮಂತನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ “ದೇಹಿ”— ಎನ್ನುವಾಗ ಆ ವಿದ್ಯಾವಂತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂಥ ದುಃಖವು ಇರಬೇಕು? ಗತ್ಯಂತರವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಶ್ರೀಮಂತನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಧನವನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡುವುದ ಕ್ಯಾಗಿ ಈತನು ಬಂದಿದ್ದಾನಲ್ಲವೇ?

ಗೌರವಾನ್ವಿತನಾದ ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶ್ರೀಮಂತನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಲಾರನಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ, ‘ದೇಹಿ’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಆ ವಿದ್ವಾಂಸನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಶ್ರೀಮಂತನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಇವನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಏನನ್ನೇ ಬೇಕಾದರೂ ಆ ವಿದ್ವಾಂಸನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ? ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತನ್ನ ಚರ್ಮವನ್ನೇ ಸುಲಿದೂ ಕೊಟ್ಟಾನು! ತನ್ನ ಮಾಂಸವನ್ನೇ ಬೇಕಾದರೂ ಈತನು ಕೊಟ್ಟಾನಲ್ಲವೇ? ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಿನಿಯೋಗವು ಬೇರೆ ಇದ್ದೀತೇ?

ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವೇ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕ!

ಜನವರಿ 17

17. ನಿಜವಾದ ಆಭರಣಗಳಿವು

ನರಸ್ಯಾಭರಣಂ ರೂಪಂ ರೂಪಸ್ಯಾಭರಣಂ ಗುಣಾಃ |

ಗುಣಸ್ಯಾಭರಣಂ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞಾನಸ್ಯಾಭರಣಂ ಕ್ಷಮಾ ||

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ರೂಪವೇ ಆಭರಣ, ರೂಪಕ್ಕೆ ಗುಣಗಳೇ ಆಭರಣ, ಗುಣಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಆಭರಣ, ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಾಗುಣವೇ ಆಭರಣ.

ರೂಪವಂತನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆದರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೊರಗಿನ ಯಾವ ಆಭರಣಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆಭರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ಅಂಥವನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆ ರೂಪಕ್ಕೆ ಆ ಸದ್ಗುಣಗಳೇ ಆಭರಣವಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಸುಂದರನಿಗಿಂತಲೂ ಸದ್ಗುಣಸಂಪನ್ನನಾದ ರೂಪವಂತನು ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನು ಸೌಂದರ್ಯ, ಸದ್ಗುಣಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟರೆ ಕೇಳಬೇಕೆ? ವಿದ್ಯೆಯು ಆ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಮೆರಗು ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸುಂದರನಲ್ಲವಾದರೂ, ಸದ್ಗುಣರಹಿತ ನಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವನಲ್ಲೇನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯೆಯು ತುಂಬಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕಾದೀತು? ವಿದ್ಯೆಯೊಂದೇ ಸಾಕು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವನೇ ಗುಣವಂತನೂ ರೂಪವಂತನೂ ಆಗಿ ಜನಪ್ರಿಯನಾಗಿ ಮೆರೆಯುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇನ್ನು ಈ ವಿದ್ಯೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಾ ವಿನಯಗಳೂ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿರತೂ ಅವನೇ ದೇವರು. ಕ್ಷಮಾವಿನಯರಹಿತವಾದ ವಿದ್ಯೆಯು ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಮಾಗುಣವು ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಪ್ರೀತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕ್ಷಮಾಗುಣಸಂಪನ್ನನಾದ ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಗೌರವಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸನ್ಮಾನಗಳು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಕ್ಷಮಾಗುಣದಿಂದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಗುಣಕ್ಕೂ, ಗುಣದಿಂದ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೂ ಮೆರಗು ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಕ್ಷಮೆಯು ಭೂಷಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಜನವರಿ 18

18. ಜಾಣನ ಜಾಣತನ

ಅಫಲಾನಿ ದುರಂತಾನಿ ಸಮವ್ಯಯಫಲಾನಿ ಚ |

ಅಶಕ್ಯಾನಿ ಚ ಕಾರ್ಯಾಣಿ ನಾರಭೇತ ವಿಚಕ್ಷಣಃ ||

ನಿಷ್ಫಲವಾದ, ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ, ಸಮನಾದ ಆದಾಯ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮತ್ತು ತನ್ನಿಂದ ಮಾಡಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಜಾಣನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲೇ ಬಾರದು.

ವಿವೇಕಿಯೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ ಜಾಣನೂ ಆದ ಮಾನವನು ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲೇ ಬಾರದು.

1. **ಅಫಲಾನಿ**—ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇರುವಂಥ ಕರ್ಮಗಳು. ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೇನೂ ಫಲವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಜಾಣನು ಮಾಡಲೇ ಬಾರದು. ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ?

2. **ದುರಂತಾನಿ**—ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುವಂಥ ಕರ್ಮಗಳು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದುಃಖಗಳು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಅಂಥ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬಾರದು. ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

3. **ಸಮವ್ಯಯಫಲಾನಿ**—ಆದಾಯ 100 ರೂ. ಇದ್ದು ಖರ್ಚೂ 100 ರೂ. ಗಳಾದಾಗ ಅಂಥ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಜಾಣನು ಮಾಡಲೇ ಬಾರದು. ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಿ ಖರ್ಚೂ ಇರುವುದಾದರೆ ಅಂಥ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಮನುಷ್ಯನು ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು? ಆದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನುಮ್ದನೆ ಎತ್ತಿನಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು ಜಾಣನಾಗಲಾರ.

4. **ಅಶಕ್ಯಾನಿ**—ತನ್ನಿಂದ ಮಾಡಲಾಗದ, ಪೂರೈಸಲಾಗದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲೇಬಾರದು. ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರಾ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಕೈಹಾಕಬಾರದು. ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲೇಬೇಕಷ್ಟೆ?

ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವವನೇ ಜಾಣ.

ಜನವರಿ 19

19. ಸತ್ಯವೇ ತಪಸ್ಸು

ನಾಸ್ತಿ ವಿದ್ಯಾಸಮಂ ಚಕ್ಷುಃ ನಾಸ್ತಿ ಸತ್ಯಸಮಂ ತಪಃ |

ನಾಸ್ತಿ ರಾಗಸಮಂ ದುಃಖಂ ನಾಸ್ತಿ ತ್ಯಾಗಸಮಂ ಸುಖಮ್ ||

ವಿದ್ಯೆಗೆ ಸಮನಾದ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲ , ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ತಪಸ್ಸೆಲ್ಲ , ರಾಗಕ್ಕೆ ಸಮವಾದ ದುಃಖವಿಲ್ಲ , ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಸಮವಾದ ಸುಖವೂ ಇಲ್ಲ.

1. ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗದೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೂ ಕುರುಡನಂತೆಯೇ, ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನೇ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು. ಮಾನವನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಕಣ್ಣು. ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದರೆ ಅನ್ಯಾಯ, ವಂಚನೆ, ಮೋಸ, ಸುಳ್ಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನಿಗೂ ನಿಜವಾದ ಕಣ್ಣು.

2. ಸತ್ಯವೇ ನಿಜವಾದ ತಪಸ್ಸು. ಉಪವಾಸ, ವನವಾಸ, ಮೌನ, ಜಪಧ್ಯಾನಾದಿಗಳೂ ತಪಸ್ಸೇ ಹೌದು. ಆದರೆ ಈ ತಪಸ್ಸೆಲ್ಲವೂ ಗೌಣ. ನಿಜವಾದ ತಪಸ್ಸೆಂದರೆ ಸತ್ಯವೊಂದೇ. ಸತ್ಯವಚನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಪಸ್ಸೇ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳದೇ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠನಾದವನೇ ನಿಜವಾದ ತಪಸ್ವಿಯೆನಿಸುತ್ತಾನೆ.

3. ಅನುರಾಗದಿಂದಲೇ ದುಃಖ. ಮಮತ್ವಾಭಿಮಾನವೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. 'ಇದು ನನ್ನದು' ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ರಾಗವು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮಿತಿಮೀರಿದ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಅನುರಾಗವು. ಇದರಿಂದಲೇ ದುಃಖ. ಎಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ನನ್ನದೆಂಬುದು ಯಾವುದು ಇದೆ?

4. ತ್ಯಾಗದಿಂದಲೇ ಸುಖ, ಆನಂದಗಳು. ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನದು ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ಆನಂದವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ನಾನು, ನನ್ನದು ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಸುಖವೂ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ತ್ಯಾಗದಿಂದಲೇ ಶಾಂತಿ, ತ್ಯಾಗದಿಂದಲೇ ಸುಖ, ತ್ಯಾಗದಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತಿ.

ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರಗಳ ತ್ಯಾಗದಿಂದಲೇ ಸುಖ.

ಜನವರಿ 20

20. ಯಾರ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ?

ರಾಜಾ ರಾಷ್ಟ್ರಕೃತಂ ಪಾಪಂ ರಾಜಪಾಪಂ ಪುರೋಹಿತಃ |

ಭರ್ತಾ ಚ ಸ್ತ್ರೀಕೃತಂ ಪಾಪಂ ಶಿಷ್ಯಪಾಪಂ ಗುರುವರ್ಹೇತ್ ||

ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಮಾಡುವ ಪಾಪವನ್ನು ರಾಜನೂ, ರಾಜನ ಪಾಪವನ್ನು ಪುರೋಹಿತನೂ, ಹೆಂಡತಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವನ್ನು ಗಂಡನೂ, ಶಿಷ್ಯರ ಪಾಪವನ್ನು ಗುರುವೂ ಹೊರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಪತಿಯಾದವನೇ ರಾಜ. ರಾಜನಾದವನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ರಾಜನ ದಂಡದ ಭಯವಿರಬೇಕು. ರಾಜನು ಧಾರ್ಮಿಕನಾಗಿ ಸತ್ಯಸಂಧನಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಧಾರ್ಮಿಕರಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜೆಗಳು ಮಾಡುವ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳು ರಾಜನಿಗೇ ತಲುಪುತ್ತವೆ.

ರಾಜನಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವವನೇ ಪುರೋಹಿತನು. ರಾಜನಿಂದ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ರಾಜನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿದ್ದು, ರಾಜನಿಂದ ಸಕಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಪುರೋಹಿತನು ರಾಜನಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ರಾಜನೇನಾದರೂ ಪಾಪಾಚರಣೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಪುರೋಹಿತನು. ಧರ್ಮರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ ಪುರೋಹಿತನು ತಾನು ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾಗಿ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠನಾಗಿರಬೇಕು.

ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಗಂಡನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಪತ್ನಿಯೇನಾದರೂ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಫಲ ಗಂಡನಿಗೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಶೀಲ, ನಡತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪತಿಯು ಹುಷಾರಾಗಿರಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಗುರುವಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನೆಂದರೆ ಶಿಷ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯವು ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಗುರುವಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ಶಿಷ್ಯನು ಇರಬೇಕು. ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಗುರುವಿನ ಕೆಲಸ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಷ್ಯನು ಪಾಪಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಗುರುವೇ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.



ಹಿರಿಯರು ಕಿರಿಯರನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸಬೇಕು.



ಜನವರಿ 21

21. ಮರಳಿ ಬರುವಾಗ

ಪುಸ್ತಕಂ ವನಿತಾ ವಿತ್ತಂ ಪರಹಸ್ತಗತಂ ಗತಮ್ |

ಯದಿ ವಾ ಪುನರಾಯಾತಿ ಜೀರ್ಣಂ ಭ್ರಷ್ಟಾ ಚ ಖಂಡಿತಮ್ ||

ಪುಸ್ತಕ, ಹೆಂಗಸು ಮತ್ತು ಹಣ—ಈ ಮೂರೂ ವಸ್ತುಗಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೈಗೆ ಹೋದರೆ ಹೋದಂತೆಯೇ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದರೂ ಪುಸ್ತಕವು ಹರಿದು ಜೀರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಹೆಂಗಸು ಶೀಲದಿಂದ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದವಳಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಧನವು ಚೂರುಚೂರಾಗಿಯೂ ಬರುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಾವು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇತರರಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೇಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇತರರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವುಗಳು ಅವರಿಂದ ನಮಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ವಸ್ತುಗಳು ತಿರುಗಿ ಬಂದರೂ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಹಾಳಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಪುಸ್ತಕ, ಹೆಂಗಸು, ಹಣ—ಈ ಮೂರು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇತರರಿಗೆ ಕೊಡಲೇ ಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ—

1. **ಪುಸ್ತಕ**—ಜ್ಞಾನದ ಭಂಡಾರವಾಗಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳೇ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು. ನಮಗೇನಾದರೂ ಸಂಶಯಗಳು ಬಂದಾಗ ಗ್ರಂಥಾವಲೋಕನದಿಂದ ಆ ಸಂಶಯಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವುಗಳು ಅವರಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಂದರೂ ಹರಿದು, ಜೀರ್ಣವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತವೆ.

2. **ಹೆಂಗಸು**—ಪರರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲೇ ಬಾರದು. ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಯು ಕರಗಿಸುವಂತೆ, ಯಾವುದೇ ಪುರುಷನನ್ನು ಹೆಂಗಸು ಕರಗಿಸಬಲ್ಲಳು. ಪರಸ್ಪರ ಅನುರಾಗವು ಉಂಟಾಯಿತೆಂದರೆ ಆ ಹೆಂಗಸು ಶೀಲಭ್ರಷ್ಟಳಾಗಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತಿದು.

3. **ಹಣ**—ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಪೀಡಿಸಿದಮೇಲೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಂದರೂ ಆ ಹಣವು ಭಾಗಭಾಗವಾಗಿ ಚೂರುಚೂರಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ.



ಪುಸ್ತಕ ಹೆಂಗಸು ಹಣಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು.



ಜನವರಿ 22

22. ಹನುಮತ್ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಫಲ

**ಬುದ್ಧಿಬಲಂ ಯಶೋ ಧೈರ್ಯಂ ನಿರ್ಭಯತ್ವಮ್ ಆರೋಗಿತಾ |
ಅಜಾಡ್ಯಂ ವಾಕ್ ಪಟುತ್ವಂ ಚ ಹನೂಮತ್ ಸ್ಮರಣಾತ್ ಭವೇತ್ ||**

ಬುದ್ಧಿ, ಬಲ, ಯಶಸ್ಸು, ಧೈರ್ಯ, ನಿರ್ಭಯತ್ವ, ಆರೋಗ್ಯ, ಅಜಾಡ್ಯ, ಮತ್ತು ವಾಕ್ ಪಟುತ್ವ—ಈ ಎಂಟು ಫಲಗಳು ಹನುಮಂತನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ಸುಪುತ್ರ ಅಂಜನೇಯ, ಮರುತನ ಸತ್ ಪುತ್ರ ಮಾರುತಿ, ಸುಗ್ರೀವನ ಮಂತ್ರಿ ಹನುಮಂತ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಪರಮಭಕ್ತ ಅಂಜನೇಯ, ಸೀತಾದೇವಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೃಪಾಪಾತ್ರ ಅಂಜನೇಯ, ಸಕಲಕಪಿಗಳ ವೀರ ಅಂಜನೇಯ, ಚತುರ್ವೇದ ಪ್ರವೀಣ ಹನುಮಂತ, ನವವ್ಯಾಕರಣ ಪಂಡಿತ ಅಂಜನೇಯ, ಬುದ್ಧಿವಂತ ಧೀಮಂತ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಅಂಜನೇಯ, ಚಿರಂಜೀವಿ ಅಂಜನೇಯ, ವೀರಧೀರಶೂರನಾದ ಅಂಜನೇಯನು ಅಣಿಮಾದಿ ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನುಳ್ಳವನಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನೂ ಹೌದು! ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಷ್ಟ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ:

1. ಬುದ್ಧಿ—ವಿವೇಚನಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಪತ್ತು.
2. ಬಲ—ಶರೀರ, ಇಂದ್ರಿಯ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಕ್ತಿ.
3. ಯಶಸ್ಸು—ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ, ಇಷ್ಟವಾದ, ಶುದ್ಧವಾದ ಕೀರ್ತಿ.
4. ಧೈರ್ಯ—ಎಂಥ ಕಷ್ಟಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಎದುರಿಸುವ ಧೀರತನ.
5. ನಿರ್ಭಯತ್ವ—ಭಯ, ಹೆದರಿಕೆ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ.
6. ಆರೋಗಿತಾ—ಶಾರೀರಕ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.
7. ಅಜಾಡ್ಯ—ಸರ್ವಥಾ ಸರ್ವದಾ ಸೋಮಾರಿತನವು ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.
8. ವಾಕ್ ಪಟುತ್ವ—ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ, ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ಈ ಎಂಟೂ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಅಂಜನೇಯನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಂಜನೇಯನ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಜನವರಿ 23

23. ಎರಡಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ಅಂತರ!

ಚಿಂತಾಯಾಶ್ಚ ಚಿತಾಯಾಶ್ಚ ಬಿಂದುಮಾತ್ರಂ ವಿಶಿಷ್ಯತೇ |

ಚಿತಾ ದಹತಿ ನಿರ್ಜೀವಂ ಚಿಂತಾ ದಹತಿ ದೇಹಿನಮ್ ||

ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಚಿತೆ—ಈ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಸೊನ್ನೆ ಮಾತ್ರ ವಿಶೇಷ. ಆದರೆ ಚಿತೆಯು ಜೀವರಹಿತವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಅಂದರೆ ಹೆಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸುಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಚಿಂತೆಯಾದರೋ ಜೀವಂತ ನಾಗಿರುವ ದೇಹಿಯನ್ನೇ ಸುಡುತ್ತದೆ!

ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾ ಮತ್ತು ಚಿತಾ ಎಂದು ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಚಿಂತಾ, ಇಲ್ಲಿ 'ಂ' ಇದೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಚಿತಾ, ಇಲ್ಲಿ 'ಸೊನ್ನೆ' ಇಲ್ಲ. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸೊನ್ನೆ ಇದೆ, ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಸೊನ್ನೆ ಇಲ್ಲ. ಶಬ್ದದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಇಷ್ಟೇ ಸಣ್ಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿದಾಗ, ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ—ಚಿತೆಗಿಂತಲೂ ಚಿಂತೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಚಿತೆಯು ಎಂದರೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ದೇಹವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸುಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಚಿಂತೆಯು ಮಾತ್ರ ಜೀವಂತನಾಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೇ ಸುಡುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಚಿಂತೆಯು ಮಾನವರನ್ನು ಸದಾ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಚಿಂತೆಯೇ ಮಾನವರಿಗೆ ಮೃತ್ಯು. ಸಂತೋಷವೇ ಯೌವನ, ಚಿಂತೆಯೇ ಮುಪ್ಪು ಎಂಬ ಗಾದೆಯೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಏನಾದರೂ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳ ಚಿಂತೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅವನು ಆ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೊರಗಿ ಸೊರಗಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವೇಕಿಯು ಸಾಂಸಾರಿಕ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಗವಂತನ ಚಿಂತೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ವೇದಾಂತ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ದುಃಖನಿವೃತ್ತಿ! ಪರಮಾರ್ಥಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಸಂಸಾರದ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಮಾನವರು ಸುಖಿಗಳಾಗಬೇಕು.



ಪ್ರಪಂಚದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ದುಃಖವೇ ಹೊರತು ಸುಖವಿಲ್ಲ.



ಜನವರಿ 24

24. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ವಿಷ?

**ಅನಭ್ಯಾಸೇ ವಿಷಂ ವಿದ್ಯಾ ಅಜೀರ್ಣೇ ಭೋಜನಂ ವಿಷಮ್ |
ಅಜ್ಞಸ್ಯ ಚ ವಿಷಂ ಗೋಷ್ಠೀ ವೃದ್ಧಸ್ಯ ತರುಣೀ ವಿಷಮ್ ||**

ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯೆಯು ವಿಷ, ಅಜೀರ್ಣವಾಗಿರುವಾಗ ಅಂಥವನಿಗೆ ಊಟವೇ ವಿಷ, ದಡ್ಡನಿಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದ ಚರ್ಚೆ ವಿಷ, ಮುದುಕನಿಗೆ ಹುಡುಗಿಯೂ ವಿಷ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥವೂ ತನ್ನ ಇತಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಹಿತ ಮಿತ ಋತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಮೃತ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವಿಷದಂತೆಯೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ನಾಲ್ಕು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ:

1. **ಅನಭ್ಯಾಸೇ ವಿಷಂ ವಿದ್ಯಾ**—ಉತ್ತಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ವಿದ್ಯೆಯು ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ವೇದವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿರಲಿ, ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾಂಸರೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅಂಥವರು ತಾವು ಕಲಿತಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಆವೃತ್ತಿಮಾಡುತ್ತಿರಲೇಬೇಕಲ್ಲವೆ?

2. **ಅಜೀರ್ಣೇ ಭೋಜನಂ ವಿಷಮ್**—ಉಂಡು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿರುವವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಊಟ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಜೀರ್ಣದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವೂ ವಿಷವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಸಿದವನಿಗೆ ಊಟವು ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ, ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿರುವವನಿಗೆ ವಿಷಾನ್ನ.

3. **ಅಜ್ಞಸ್ಯ ವಿಷಂ ಗೋಷ್ಠೀ**—ದಡ್ಡನಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಚರ್ಚೆಯು ಅರ್ಥವಾಗದು. ನಾಲ್ಕಾರು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸೇರಿ ಒಂದು ಗಹನವಾದ ಸುಂದರವಾದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಜ್ಞನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ವಿಷದಂತೆಯೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

4. **ವೃದ್ಧಸ್ಯ ತರುಣೀ ವಿಷಮ್**—ವಯಸ್ಸಾಗಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗಿರುವಾಗ ವೃದ್ಧನಿಗೆ ತರುಣಿಯು ವಿಷವೇ.

ಇತಿ ಮಿತಿ ಮೀರಿದಾಗ ಎಲ್ಲವೂ ದುಃಖವೇ.

ಜನವರಿ 25

25. ಗುರೂಪದೇಶದ ಮಹಿಮೆ

**ಆತ್ಮಬುದ್ಧಿ ಸುಖಾಯೈವ ಗುರುಬುದ್ಧಿರ್ವಿಶೇಷತಃ |
ಪರಬುದ್ಧಿರ್ವಿನಾಶಾಯ ಸ್ತ್ರೀಬುದ್ಧಿಃ ಪ್ರಲಯಾಂತಿಕಾ ||**

ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕೇ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಉಪದೇಶವು ತನ್ನ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಉಪದೇಶವು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಲಯವನ್ನೇ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯನೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಮನುಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾನವನಿಗೆ ಭಗವಂತನು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವೇಕಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತನ ಸುಪುತ್ರನಾದ ಮಾನವನು ದಡ್ಡನೇನಲ್ಲ. ಇಂಥ ಮನುಷ್ಯನು ದೈವದತ್ತವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುಖವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತನಗೆ ಸುಖಪ್ರಾಪ್ತಿ.

ಇನ್ನು ಗುರೂಪದೇಶದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರಂತೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖವೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರೂ ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುಗಳೂ ಆದ ಯಾವುದೇ ಸದ್ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪದೇಶವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಗುರುಗಳ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ವಿವೇಕಿಗಳಾದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸುಖವು ಉಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವುಂಟೆ? ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ದೂರಮಾಡುವ ಗುರುಗಳು ಭಗವಂತನ ಸ್ವರೂಪರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ?

ಪರರ ಉಪದೇಶವು ನಮ್ಮ ನಾಶಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪರರು ಎಂದರೆ ಬೇರೆಯವರು, ಶತ್ರುಗಳೂ ಆಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಎಳಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಇತರರು ನಮ್ಮ ನಾಶದ ದಾರಿಯನ್ನೇ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿದವರ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರಬಾರದು. ಇನ್ನು ಹೆಂಗಸರ ಬುದ್ಧಿಯು ಪ್ರಳಯವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಾತಿನಂತೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಬಾರದು.

ಗುರೂಪದೇಶದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡವನಿಗೆ ನಿತ್ಯಸುಖಪ್ರಾಪ್ತಿ.



ಜನವರಿ 26



26. ಗರುಡಸ್ತೋತ್ರ

ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತವರ್ಣಾಯ ಕುಂದೇಂದುಧವಳಾಯ ಚ |

ವಿಷ್ಣುವಾಹ ನಮಸ್ತುಭ್ಯಂ ಪಕ್ಷಿರಾಜಾಯ ತೇ ನಮಃ ||

ಕುಂಕುಮದಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ, ಕುಂದಪುಷ್ಪದಂತೆ ಹಾಗೂ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿರುವ ಗರುಡನೇ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ರಾಜನೇ, ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ವಾಹನವಾಗಿರುವ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ.

ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪಾರಾಯಣಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಾಹನಾಪಘಾತಾದಿಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಗರುಡನು ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ ವರ್ಣನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕುಂಕುಮದಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಗರುಡನು ಕುಂದಪುಷ್ಪದಂತೆ ಹಾಗೂ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಶುಭ್ರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬಿಳುಪು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ಗುರುತು. ರಜಸ್ವಮೋಗುಣಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಸದಾ ಸತ್ತ್ವಗುಣದಲ್ಲಿದ್ದು ಶಾಂತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಗರುಡನು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ರಾಜನಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಗರುಡನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಗರುಡನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಬದುಕಿರುತ್ತವೆ. ತಮಗೇನಾದರೂ ಆಪತ್ತು ಒದಗಿದಾಗ ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಗರುಡನನ್ನೇ ಶರಣುಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಗರುಡನು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಶುಭವಾಹನ. ತನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಿ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ಗರುಡನು ಸದಾ ಸಿದ್ಧ. ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಯೂ ಸೇವೆಗೆ ಸದಾ ಸಿದ್ಧನೂ ಆಗಿರುವ ಗರುಡನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಒದಗುತ್ತವೆ, ಹಾಗೂ ಸಕಲ ವಿಪತ್ತುಗಳೂ ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ.

ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ಸರ್ವದೋಷವು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪಾರಾಯಣದಿಂದ ಸರ್ಪದ ವಿಷದೋಷವೂ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ಸರ್ಪಗಳ ಕಾಟವೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.



ಗರುಡನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಸರ್ವರೋಗಪರಿಹಾರ.



ಜನವರಿ 27

27. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು!

ಪಿತಾ ರಕ್ಷತಿ ಕೌಮಾರೇ ಭರ್ತಾ ರಕ್ಷತಿ ಯೌವನೇ |

ಪುತ್ರೋ ರಕ್ಷತಿ ವಾರ್ಧಕೇ ನ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮರ್ಹತಿ ||

ಹೆಂಗಸನ್ನು ಕೌಮಾರದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ, ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಗಂಡನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ, ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಮಗನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಾಗೂ ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಾರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಮ್ಮದು. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಪ್ರದಾಯವೂ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವಳನ್ನು ತಂದೆಯು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ಬಾಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಕೌಮಾರದಲ್ಲಿ ಇವಳ ಶಿಲಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ಇವಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತಂದೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಕೌಮಾರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಇವಳಿಗೇನಾದರೂ ಶಿಲವು ನಾಶವಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯೇ ಕಾರಣ.

ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಇವಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಗಂಡನದು. ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಶಿಲವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ, ಪತ್ನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸುಖ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಗಂಡನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ವಿವಾಹಿತಳಾಗಿರುವ ಹೆಂಗಸೇನಾದರೂ ದಾರಿತಪ್ಪಿನಡೆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಕೆಯ ಪತಿಯೇ.

ಇನ್ನು ಮುದಿತನದಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ಮಗನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಸತ್‌ಪುತ್ರನಾದವನು ತನಗೆ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟ ತಾಯಿಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಮಾತೃದೇವೋ ಭವ; ನ ಮಾತು: ಪರದೈವತಮ್ ಎಂದು ವೇದಾಗಮವಾಕ್ಯಗಳು ಸಾರುತ್ತಿವೆ. ಮಾತೃವಿನ ರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಸೇವೆ ಪುತ್ರನ ಆದ್ಯಕರ್ತವ್ಯ. ಹೀಗೆ ಅದೃಷ್ಟವಂತೆಯಾದ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಯಾವಾಗಲೂ ತೊಂದರೆಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು.

ಜನವರಿ 28

28. ಅತಿಭೋಜನ ಕೂಡದು

ಅನಾರೋಗ್ಯಮ್ ಅನಾಯುಷ್ಯಮ್
 ಅಸ್ವರ್ಗ್ಯಂ ಚಾತಿಭೋಜನಮ್ |
 ಅಪುಣ್ಯಂ ಲೋಕವಿದ್ವಿಷ್ಯಂ
 ತಸ್ಮಾತ್ ತತ್ ಪರಿವರ್ಜಯೇತ್ ||

ತುಂಬಾ ಊಟಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯವು ಕಟ್ಟುಹೋಗಿ ರೋಗಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಆಯುಷ್ಯವೂ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ದೇವತಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಪುಣ್ಯವೂ ನಶಿಸಿಹೋಗುತ್ತದೆ; ನೋಡುವ ಜನಗಳು ಇವನು ಬಕಾಸುರನಂತೆ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಇವನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ರುಚಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯಾವುದನ್ನೇ ಮಿತಿಮೀರಿ ತಿನ್ನಬಾರದು. ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚು ಊಟಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ:

1. **ಅನಾರೋಗ್ಯಮ್**—ಆರೋಗ್ಯವು ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ, ಲವಲವಿಕೆಯು ಇಲ್ಲದೆ ಜೀರ್ಣಾಂಗಗಳು ದುರ್ಬಲವಾಗುತ್ತವೆ.
2. **ಅನಾಯುಷ್ಯಮ್**—ದೀರ್ಘಾಯುಷಿಯಾಗದೇ ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ದುರ್ಬಲ ಜೀರ್ಣಾಂಗಗಳಿಂದ ಆಯುಷ್ಯವು ಹ್ರಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.
3. **ಅಸ್ವರ್ಗ್ಯಮ್**—ಅಲಸ್ಯ, ನಿದ್ರೆ, ಸೋಮಾರಿತನಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಯಾವುದೇ ದೇವತಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಆಗದೇ, ಅದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವು ಇಂಥವನಿಗೆ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ.
4. **ಅಪುಣ್ಯಮ್**—ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅತಿಭೋಜನದಿಂದ ಯಾವ ಪುಣ್ಯವೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.
5. **ಲೋಕವಿದ್ವಿಷ್ಯಮ್**—ತುಂಬಾ ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಇತರರು ನೋಡಿದಾಗ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಗೇಲಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.

ಜನವರಿ 29

29. ತ್ಯಾಜ್ಯ ಹನ್ನೊಂದು ವೃತ್ತಿಗಳು

ಪೌರೋಹಿತಂ ರಜನಿಚರಿತಂ ಗ್ರಾಮಣೀತ್ವಂ ನಿಯೋಗಃ
ಮಾತಾಪತ್ಯಂ ಹನ್ಯತವಚನಂ ಸಾಕ್ಷಿವಾದಃ ಪರಾನ್ನಮ್ |
ಬ್ರಹ್ಮದ್ವೇಷಃ ಖಲಜನರತಿಃ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ನಿರ್ದಯತ್ವಮ್
ಮಾ ಭೂದೇವಂ ಮಮ ಪಶುಪತೇ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರೇಷು ||

ಪೌರೋಹಿತ, ರಾತ್ರಿಸಂಚಾರ, ಶಾನುಭೋಗವೃತ್ತಿ, ನಿಯೋಗ, ಮಠಾಧಿಪತಿ
ಯಾಗಿರುವಿಕೆ, ಸುಳ್ಳುಹೇಳುವುದು, ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವುದು, ಪರರ ಮನ
ಯಲ್ಲಿಯೇ ಸದಾ ಊಟ, ಬ್ರಹ್ಮದ್ವೇಷ, ದುಷ್ಟಜನರ ಸಹವಾಸ, ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ದಯೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು—ಇಷ್ಟೂ ವೃತ್ತಿಗಳು, ಎಲ್ಲ ಪರಮೇಶ್ವರನ,
ನನಗೆ ಯಾವ ಜನ್ಮಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ.

ಈ ಹನ್ನೊಂದು ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಕನು ಕೈಬಿಡುವುದು ಉಚಿತ.

1. ಪೌರೋಹಿತಂ—ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು
ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳದೇ ಪೌರೋಹಿತವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು.
2. ರಾತ್ರಿ ಸಂಚಾರ—ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಸಂಚರಿಸುವುದು.
3. ಗ್ರಾಮಣೀತ್ವ—ಶಾನುಭೋಗವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದು.
4. ನಿಯೋಗ—ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಲಂಚಸ್ವೀಕಾರ, ಮೋಸಮಾಡುವುದು.
5. ಮಾತಾಪತ್ಯ—ಮಠದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಠದ ಹಣವನ್ನು
ದೋಚುತ್ತಾ ಮಠಕ್ಕೇ ಮೋಸಮಾಡುವುದು.
6. ಅನ್ಯತವಚನ—ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು.
7. ಸಾಕ್ಷಿವಾದ—ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಸುಳ್ಳುಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವುದು.
8. ಪರಾನ್ನ—ಪಾಪಿಗಳ ಅನ್ನವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಜೀವಿಸುವುದು.
9. ಬ್ರಹ್ಮದ್ವೇಷ—ವೇದಗಳನ್ನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ಸಾಧುಸಂತರನ್ನೂ
ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾ ನಂದಿಸುತ್ತಿರುವುದು.
10. ಖಲಜನರತಿ—ಕಳ್ಳರು ಮತ್ತು ದುಷ್ಟರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರುವುದು.
11. ನಿರ್ದಯತ್ವ—ದಯಾ ಕಾರುಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

ಈ ಹನ್ನೊಂದು ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಕರು ಕೈಬಿಡಬೇಕು.



ಜನವರಿ 30



30. ಇದು ವಜ್ರಲೇಪವಾಗುತ್ತದೆ

ಅನ್ಯಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕೃತಂ ಪಾಪಂ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರೇ ವಿನಶ್ಯತಿ |

ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕೃತಂ ಪಾಪಂ ವಜ್ರಲೇಪಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||

ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ವಜ್ರಲೇಪವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಹಜಸ್ವಭಾವ. ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಾದಿರೋಷಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು, ಅನ್ಯಾಯ, ಹಿಂಸೆ, ವಂಚನೆ, ಕಳ್ಳತನ, ಮೋಸ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅಂಥ ಮಾನವನು ಪವಿತ್ರವಾದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ, ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ, ದಾನ, ಹೋಮ ಜಪಾದ್ಯನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಕಾಶೀ, ಬದರಿ, ಕೇದಾರ, ಆಯೋಧ್ಯಾ, ರಾಮೇಶ್ವರ, ಗೋಕರ್ಣ ಮುಂತಾದ ಪವಿತ್ರಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆಂದೇ ಹೆಸರು. ಇಂಥ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿ ಜಪತಪಾದ್ಯನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾನವನು ತಾನು ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಅಂಥ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಪಾಪಗಳು ವಜ್ರದಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ದೇವದ್ವಿಜಗುರುಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದರೆ, ಅನಾಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಇತರರಿಗೆ ವಂಚನೆ ಮೋಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅಂಥ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮಾನವನು ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಲೇಬಾರದು. ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನಲ್ಲ.



ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲೇಬಾರದು.



ಜನವರಿ 31

31. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಧನಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಮಾತು

ಕ್ಷಣಶಃ ಕಣಶಶ್ಚೈವ ವಿದ್ಯಾಮರ್ಥಂ ಚ ಸಾಧಯೇತ್ |

ಕ್ಷಣತ್ಯಾಗೇ ಕುತೋ ವಿದ್ಯಾ? ಕಣತ್ಯಾಗೇ ಕುತೋ ಧನಮ್? ||

ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಕಣಕಣವಾಗಿ ಧನವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಲೀ ಕಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಧನವಾಗಲೀ ಹೇಗೆ ತಾನೆ ದೊರಕಿತು ?

ಮನುಷ್ಯನು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಹಣವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಹಣವಿಲ್ಲದ ಮಾನವನು ಹೇಣದಂತೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಲೇ ಮನುಷ್ಯನು ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಬೇಕಷ್ಟೆ? ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಹಣವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿವೇಕಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದೂ ಕಿವಿಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ:

ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಏನಾದರೊಂದನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಅಥವಾ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಏನಾದರೊಂದು ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶದಂತೆಯೇ ಆಗಬೇಕು. “ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವು ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಓದುತ್ತೇನೆ”—ಎಂದು ಹೇಳಲೇಬಾರದು. ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿದ ಒಂದು ನಿಮಿಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನಿಗೆ ಖಂಡಿತಾ ವಿದ್ಯೆಯು ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಣಕಣವಾಗಿ ಧನವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಪೈಸೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಅಂಥ ಹತ್ತು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತುರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದೇ ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ಕೂಡಿಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದೇ ನೂರು, ಸಹಸ್ರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಪೈಸೆಯೂ ಧನಾರ್ಥಿಗೆ ಸಂಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಬೇಕು. “ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ತಾನೆ, ನನಗೆ ಬೇಡ”—ಎನ್ನುವವನಿಗೆ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಒಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಹನಿಹನಿಗೂಡಿದರೆ ಹಳ್ಳ, ತನಿತನೆಗೂಡಿದರೆ ರಾಶಿ.



ಫೆಬ್ರವರಿ 1



32. ದುಷ್ಟರಿಂದ ದೂರ ಸರಿ

**ಕಾಲಾಂತರೇ ಹೃನ್ಮಯಾ ಗೃಧ್ರೋ ಗೇಹೋಪರಿ ಸ್ಥಿತಃ |
ಖಲೋ ಗೃಹಸಮೀಪಸ್ತು ಸದ್ಯೋಽನರ್ಥಾಯ ದೇಹಿನಾಮ್ ||**

ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಹದ್ದು ಕೂತುಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ಕೆಡಕು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದುಷ್ಟನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅಷ್ಟರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಕೂಡಲೇ ಕೆಡಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗೂಬೆ ಅಥವಾ ಹದ್ದುಗಳು ನಾವು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ಅರಿಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂದು ನಾವುಗಳು ನಂಬುತ್ತೇವೆ; ಇದು ಆಗಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಅರಿಷ್ಟವು ಈ ಕೂಡಲೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಹತ್ತಾರು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ಅಥವಾ ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಕೆಟ್ಟಫಲಗಳು ಉಂಟಾಗಬಹುದು.

ಆದರೆ ನೀಚಜನಗಳು, ದುಷ್ಟ ಜನಗಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡದೇ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ವಾಸ ವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾಕು, ಅವರ ಗಾಳಿ ಸೋಕಿದರೇ ಸಾಕು, ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ, ಕೆಟ್ಟದೃಷ್ಟಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹೊರಳಿದರೂ ಸಾಕು; ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರ ದಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಕೆಡಕು ಅಥವಾ ಅರಿಷ್ಟವು ಈ ಕೂಡಲೇ ಉಂಟಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ! ಅಂದರೆ ಮೂಕ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಈ ದುಷ್ಟಜನಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಅಪಾಯಕಾರಿಗಳು. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಾಗಲೀ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳಾಗಲೀ ಆ ಮೂಕಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಮಾನವ ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಅಹಂಕಾರಾದಿಗಳು ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ನಾಲಿಗೆ, ಕೈಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಷಜಂತುವೆಂದರೆ ದುಷ್ಟ ಮಾನವನು. ಬಾಯಿಂದ ಸಿಹಿಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ದುಷ್ಟಜನಗಳ ನಡತೆಯು ವಿಷಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸರ್ವಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಖಿಲಜನಗಳ ಸಹವಾಸವೇ ಬೇಡ. ವಿಷಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದುಷ್ಟಜನಗಳು ಹೆಚ್ಚು ವಿಷಮಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.



ದುಷ್ಟರಿಂದ ದೂರವಿರುವುದೇ ಲೇಸು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 2

33. ಊಟದ ಪ್ರಮಾಣ ಎಷ್ಟು?

**ಜಠರಂ ಪೂರಯೇದರ್ಥಂ ತದರ್ಥಂ ತು ಜಲೇನ ಚ |
ವಾಯೋಃ ಸಂಚರಣಾರ್ಥಂ ತು ಭಾಗಮೇಕಂ ವಿಸರ್ಜಯೇತ್ ||**

ಹೊಟ್ಟೆಯ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಹಾರದಿಂದ ತುಂಬಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕಾಲುಭಾಗವನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಬೇಕು. ಇನ್ನುಳಿದ ಕಾಲುಭಾಗವನ್ನು ಗಾಳಿಯ ಸಂಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕು.

ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಶಕ್ತಿವರ್ಧನೆಗಾಗಿ ಊಟವೇ ಹೊರತು ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ಊಟವಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಜಿಹ್ವಾಚಾಪಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆತಲ್ಲ. ನಾವು ಉಂಡ ಆಹಾರವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಚನಗೊಂಡು ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ, ಮೂಳೆ, ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಉಂಡ ಆಹಾರವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಚನವಾಗದೇ ಅಜೀರ್ಣವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅದೇ ನಮಗೆ ವಿಷವಾದೀತು! ಎಚ್ಚರಿಕೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ಭೋಜನದ ಅಳತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಶ್ಲೋಕವು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಅರ್ಧ ಹೊಟ್ಟೆ ಮಾತ್ರ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಊಟ ಎಂದರೆ ಅನ್ನ, ಸಾರು, ಹುಳಿ, ಗೊಜ್ಜು, ಚಪಾತಿ, ಇಡ್ಲಿ, ಪಲ್ಯ—ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಊಟಮಾಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ಮಾತ್ರ ತುಂಬುವಂತಿರಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಅರ್ಧಹೊಟ್ಟೆ ಖಾಲಿ ಇರುವಾಗಲೇ ಊಟವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಬೇಕು. ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಅದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಉಳಿದ ಕಾಲುಭಾಗವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧಲೀಟರ್ ನೀರನ್ನಾದರೂ ಕುಡಿಯಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಅರ್ಧ ಹೊಟ್ಟೆ ಊಟದಿಂದ, ಕಾಲು ಹೊಟ್ಟೆ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು, ಉಳಿದ ಕಾಲು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಗಾಳಿಯ ಸಂಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಖಾಲಿ ಬಿಡಬೇಕು. ನಾಲಿಗೆಯ ಚಾಪಲ್ಯದಿಂದ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದು, ಹಿತಮಿತವಾಗಿಯೇ ಆಹಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಗಿದೂ ಅಗಿದೂ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಅಜೀರ್ಣವಾಗಲೀ, ಇತರ ರೋಗಗಳಾಗಲೀ ಯಾವುದೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಊಟಬಲ್ಲವನಿಗೆ ರೋಗವಿಲ್ಲ.



ಫೆಬ್ರವರಿ 3



34. ಈ ಇಬ್ಬರೂ ನಿತ್ಯಸುಖಿಗಳೇ

**ಯೇ ಚ ಮೂಢತಮಾ ಲೋಕೇ ಯೇ ಚ ಬುದ್ಧೇಃ ಪರಂ ಗತಾಃ |
ತೇ ನರಾಃ ಸುಖಮೇಧಂತೇ ಕ್ಲಿಶ್ಯಂತ್ಯಂತರಿತಾ ಜನಾಃ ||**

ಯಾರು ಅತ್ಯಂತ ದಡ್ಡರೋ ಮತ್ತು ಯಾರು ಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳೋ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಖಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯದ ಜನಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಕ್ಲೇಶಗಳಿಂದ ನರಳುತ್ತಾರೆ.

ಮಾನವರನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ದಡ್ಡರು, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಸಂಸಾರಿಗಳು ಎಂದು ಮೂರಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ತುಂಬಾ ದಡ್ಡರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಆತ್ಮಗೌರವವಾಗಲೀ, ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರ ಗಳಾಗಲೀ, ಬೇಕು ಬೇಡಗಳಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜೀವನವು ಪಶುವಿನ ಜೀವನದಂತಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಯಾವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟನ್ನು ತಿಂದುಕೊಂಡು ಉಂಡುಕೊಂಡು ಹೇಗೋ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಆನಂದವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಂತೂ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಆನಂದವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞರಾದ ಇವರಿಗೆ ಅನಾತ್ಮ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಲೀ, ಬೇಕು ಬೇಡಗಳಾಗಲೀ ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠರಿವರು. ಇವರಿಗೆ ದುಃಖದ ಸಂಬಂಧ ವೆಂಬುದು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಇರಲಾರದು, ನಿತ್ಯಸುಖಿಗಳಿವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವರು ವೇದಾಂತಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ, ವಿವೇಕವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ನಿತ್ಯಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಬರೀ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖವೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಸಂಸಾರಿಗಳಾದ ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖ, ಚಿಂತೆ, ತಾಪತ್ರಯಗಳು ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ಪೂರಾ ದಡ್ಡರೂ ಅಲ್ಲ, ಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಸುಖದುಃಖಗಳು, ರಾಗದ್ವೇಷಗಳು ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ.



ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಆನಂದ.



ಫೆಬ್ರವರಿ 4

35. ಈ ನಾಲ್ವರೂ ಸಮಭಾಗಿಗಳೇ

ಕರ್ತಾ ಕಾರಯಿತಾ ಚೈವ ಪ್ರೇರಕಶ್ಚಾನುಮೋದಕಃ |

ಸುಕೃತೇ ದುಷ್ಕೃತೇ ಚೈವ ಚತ್ವಾರಃ ಸಮಭಾಗಿನಃ ||

ಕರ್ತೃ, ಕಾರಯಿತ್ರ, ಪ್ರೇರಕ ಮತ್ತು ಅನುಮೋದಕ—ಈ ನಾಲ್ವರು ಜನಗಳು ಪುಣ್ಯಪಾಪಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಭಾಗಿಗಳು.

ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಕರ್ಮವು ಪುಣ್ಯಕರ್ಮವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಪಾಪಕರ್ಮವಾಗಿರಬಹುದು. ಕರ್ಮಗಳೆಂದರೆ ಎರಡೇ ವಿಭಾಗ; ಒಂದು ಪುಣ್ಯ, ಮತ್ತೊಂದು ಪಾಪ. ಯಜ್ಞ, ದಾನ, ತಪಸ್ಸು, ಗುರು ಪೂಜೆ, ಭಜನೆ—ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಕಳ್ಳತನ, ಸುಳ್ಳು, ಮೋಸ, ದರೋಡೆ, ವಂಚನೆ, ಅನ್ಯಾಯಗಳು—ಪಾಪಕರ್ಮಗಳೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಪುಣ್ಯಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಭಾಗಿಗಳಾದವರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಗದ ಜನಗಳು. ನಾಲ್ವರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಫಲಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಆ ನಾಲ್ಕು ಸಮಭಾಗಿಗಳು ಯಾರೆಂದರೆ:

1. **ಕರ್ತಾ**—ನೇರವಾಗಿ ಆ ಪುಣ್ಯಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು.
2. **ಕಾರಯಿತಾ**—ಮಾಡಿಸುವವನು. ತಾನು ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದಂತೆ ದೂರವಿದ್ದು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಇತರರಿಂದ ಮಾಡಿಸುವವನು.
3. **ಪ್ರೇರಕ**—ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವವನು. ಕರ್ತೃವಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತುಂಬಿ ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆಮಾಡುವವನು.
4. **ಅನುಮೋದಕ**—ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನು.

ನೇರವಾಗಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನೊಬ್ಬನೇ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಕಾರಯಿತ್ರವಾಗಲೀ ಪ್ರೇರಕನಾಗಲೀ ಅನುಮೋದಕನಾಗಲೀ ಇತರರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮೂವರೂ ಪರೋಕ್ಷ ದಲ್ಲಿದ್ದು ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ನಾಲ್ವರು ಜನಗಳು ಸಮನಾಗಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ತೃವಿನಂತೆಯೇ ಉಳಿದ ಮೂವರೂ ಈ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರು.

ಈ ನಾಲ್ವರೂ ಸಮಭಾಗಿಗಳೇ.



ಫೆಬ್ರವರಿ 5



36. ಈ ಐದೂ ಪವಿತ್ರ!

ಉಚ್ಚಿಷ್ಠಂ ಶಿವನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ ವಮನಂ ಶವಕರ್ಪಟಮ್ |

ಕಾಕವಿಷ್ಣಾಸಮುತ್ಪನ್ನಂ ಪಂಚೈತೇತಿಪವಿತ್ರಕಾಃ ||

ಎಂಜಲು, ಶಿವನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ, ವಾಂತಿ, ಹೆಣದ ಬಟ್ಟೆ, ಕಾಗೆಯ ಮಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು—ಈ ಐದೂ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾದವುಗಳು.

1. **ಉಚ್ಚಿಷ್ಠಮ್**: ಎಂದರೆ ಎಂಜಲು; ಹಾಲು ಕರುವಿನ ಎಂಜಲು. ಹಸುವಿನ ಹಾಲನ್ನು ಕರು ಕುಡಿದು ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಎಂಜಲು ಹಾಲನ್ನೇ ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕರುವಿನ ಎಂಜಲಾದ ಹಾಲು ದೇವರಿಗೆ ಪಂಚಾಮೃತಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಸ್ತು.

2. **ಶಿವನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮ್**: ಶಿವನ ಜಟೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಗಂಗಾ ನದಿ. ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಿಂದ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಗಾನದಿಯ ಗರ್ವವನ್ನು ದಮನಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಶಿವನು ಆ ಗಂಗೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಜಟೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಬಿಟ್ಟ. ಅನಂತರ ಆ ಜಟೆಯಿಂದ ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ. ಶಿವನ ಜಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಕ್ತಳಾದ್ದರಿಂದ ಗಂಗಾನದಿಯು ಶಿವನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವೆಂದಾಯಿತು. ಆದರೂ ಈ ಗಂಗೆಯು ಪವಿತ್ರ.

3. **ವಮನಮ್**: ಎಂದರೆ ವಾಂತಿ; ಜೇನುತುಪ್ಪ. ಜೇನುಹುಳುಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆಯ ಗಿಡಮರಗಳಿಂದ ಮಕರಂದವನ್ನು ಬಾಯಿಂದ ತಂದು ಬಾಯಿಂದ ಆ ಮಕರಂದವನ್ನು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಅದೇ ಜೇನು ತುಪ್ಪ. ಇದು ಜೇನುಹುಳುಗಳ ಎಂಜಲು. ಜೇನುತುಪ್ಪ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದದ್ದು.

4. **ಶವಕರ್ಪಟಮ್**: ಎಂದರೆ ಶವದ ಬಟ್ಟೆ; ಎಂದರೆ ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ. ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳುಗಳನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ, ಸಾಯಿಸಿ ಅದರ ನೂಲಿನಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ವಸ್ತ್ರ.

5. **ಕಾಕವಿಷ್ಣಾಸಮುತ್ಪನ್ನಮ್**: ಕಾಗೆಯ ಮಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಅರಳಿ ಮರ. ಕಾಗೆಯು ಅರಳಿಮರದ ಬೀಜವನ್ನು ತಿಂದು ಅದು ಕಾಗೆಯ ಮಲದ ಮೂಲಕ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಬಿದ್ದಾಗ ಅದರಿಂದ ಅರಳಿ ಮರವು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷವು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ.



ಈ ಐದೂ ಪಾವನಕರ!



ಫೆಬ್ರವರಿ 6

37. ಮಾಡಿದ್ದುಕ್ಕೋ ಮಹಾರಾಯ

ನ ಹಿ ಪಾಪಕೃತಂ ಕರ್ಮ ಸದ್ಯಃ ಪಚತಿ ಕ್ಷೀರವತ್ |
ನಿಗೂಢಂ ದಹತೀಹೈನಂ ಭಸ್ಮಚ್ಛನ್ನಾಗ್ನಿವಚ್ಚರಮ್ ||

ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು ಅವರನ್ನು ಆ ಕೂಡಲೇ ಹಾಲು ಜೇಣವಾಗುವಂತೆ ದಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ ಬೂದಿಯೊಳಗೆ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಿಗೂಢವಾಗಿ ದಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಪಾಪಫಲಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ! ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅಂಥವರು ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಸಕಲ ಲೌಕಿಕ ಭೋಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ! ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ಕೆಟ್ಟಫಲಗಳೇನೂ ಆಗಲೇಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲವಲ್ಲ!—ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಈ ವಾದವು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳು ಆ ಕೂಡಲೇ ಉಂಟಾಗಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದರೆ ಅದು ನೀರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಪಚನವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು ಮಾತ್ರ ಕೂಡಲೇ ಹೀಗೆ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು ಬೂದಿಯೊಳಗೆ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಇಂದು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು ಇಂದೇ ತಮ್ಮ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೂ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ದೇಶಾಂತರದಲ್ಲಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳು ಆಗಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಈ ಕೂಡಲೇ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲವು ಕಾಣದ್ದರಿಂದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಫಲಗಳು ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು.

ಬೂದಿಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿದ್ದರೂ ಸುಟ್ಟೇ ಸುಡುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಅದರಂತೆ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲವು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಲೇಬಾರದು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 7



38. ವಸ್ತು ಒಂದೇ, ದೃಷ್ಟಿ ಅನೇಕ

ಪರಿವಾಟ್ ಕಾಮುಕ ಶುನಾಮ್ ಏಕಸ್ಥಾಂ ಪ್ರಮದಾತನಾ |

ಕುಣಪಃ ಕಾಮಿನೀ ಭಕ್ಷ್ಯಮ್ ಇತಿ ತಿಸ್ತೋ ಏಕಲ್ಪನಾಃ ||

ಒಂದು ಹೆಂಗಸಿನ ಸುಂದರವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಕಂಡಾಗ, ಸಂನ್ಯಾಸಿಗೆ ಹೇಗಾದಂತೆಯೂ ಕಾಮುಕನಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಯುವತಿಯಂತೆಯೂ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಭಕ್ಷ್ಯವಾದ ಆಹಾರದಂತೆಯೂ ಭಾವನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ವಸ್ತು ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರವರ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ, ವಾಸನೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಭಾವನೆಗಳು ಏಳುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ದೇಹದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಒಬ್ಬ ಕಾಮುಕನೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಒಂದು ನಾಯಿಯೂ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಆ ಶರೀರವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ಹೆಣ, ಅಷ್ಟೆ. ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗಿಯಾದ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾದ ವಿರಕ್ತನಾದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗೆ ಅದೊಂದು ಹಸಿ ಹೆಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಯಾದ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗೆ ಯಾವ ವ್ಯಾಮೋಹವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಾಮದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ಅವಳು ಸುಂದರ ಯುವತಿಯಂತೆಯೇ ತೋರುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಯುವತಿಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ! ಇವಳ ಪತಿಯು ಎಂಥಾ ಭಾಗ್ಯವಂತನಾಗಿರಬೇಕು! ಎಂದೆಲ್ಲ ಕಾಮುಕನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನು ನಾಯಿಗೆ? ಪಾಪ, ಅದೊಂದು ಆಹಾರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಏನು ಕಂಡರೂ ತಿನ್ನುವ ನಾಯಿಗೆ ಆ ಶರೀರವೂ ಒಂದು ಭಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಮಾಂಸದ ತುಂಡನ್ನು ತಿನ್ನುವ ನಾಯಿಗೆ ಎಲ್ಲದರ ಮಾಂಸವೂ ಬರೀ ಒಂದು ಆಹಾರವಷ್ಟೇ?



ಅವರವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯೇ.



ಫೆಬ್ರವರಿ 8

39. ವೃತ್ತವೂ ವಿತ್ತವೂ

**ವೃತ್ತಂ ಯತ್ನೇನ ಸಂರಕ್ಷೇತ್ ವಿತ್ತಮಾಯಾತಿ ಯಾತಿ ಚ |
ಅಕ್ಷೀಣೋ ವಿತ್ತತಃ ಕ್ಷೀಣಃ ವೃತ್ತತಸ್ತು ಹತೋ ಹತಃ ||**

ಮಾನವನು ತನ್ನ ಶೀಲವನ್ನು ಅಂದರೆ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿತ್ತವಾದರೋ ಅಂದರೆ ಹಣವಾದರೋ ಬರುತ್ತದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಣವಿಲ್ಲದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನೇನು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಶುದ್ಧ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಜಾರಿಬಿದ್ದನೆಂದರೆ ಅಂಥವನು ಸತ್ತಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ವಿತ್ತ, ವೃತ್ತ—ಎಂದು ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳಿವೆ. ವಿತ್ತವೆಂದರೆ ಹಣ, ವೃತ್ತ ಎಂದರೆ ನಡತೆ. ಆದರೆ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ವಿತ್ತವು ಇಂದು ಬರುತ್ತದೆ, ನಾಳೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ದರಿದ್ರನಾಗಿರುವವನು ನಾಳೆ ವಿತ್ತವಂತನಾಗಿ ಬಹುದು. ಬಡತನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಗೌರವಕ್ಕೇನೂ ಕುಂದು ಬಂದೊದಗ ಲಾರದಷ್ಟೆ? ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟರಿಂದ ಅವನೇನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ವಂದ್ಯನಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ವೃತ್ತವು ಹಾಗಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಅವನ ಸತ್ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಸದಾಚಾರನಿಷ್ಠ, ಸತ್‌ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸತ್‌ಚಾರಿತ್ರ್ಯ, ಶೀಲ—ಇವುಗಳೇ ಮನುಷ್ಯನ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸಂಪತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್‌ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಿಂದ ಜಾರಿಬಿದ್ದನೆಂದರೆ ಅವನ ಕತೆ ಮುಗಿದಂತೆಯೇ. ಇವನಿಗೆ ಅಧೋಗತಿ. ಒಮ್ಮೆ ಹೋದ ಶೀಲವು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣವು ಹೋದರೆ ಪುನಃ ಬರುತ್ತದೆ. ಬಂದ ಹಣವು ಪುನಃ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಣವು ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ, ಅನಿತ್ಯವು. ಆದರೆ ಶೀಲವು ಹೋಯಿತೆಂದರೆ ಅವನು ಮೃತನಾದಂತೆಯೇ. ಶೀಲದಿಂದ ಜಾರಿಬಿದ್ದನೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸೀದಾ ಅಧೋಗತಿ!

If Wealth is lost, Nothing is lost; If Health is lost, Something is lost; But if Character is lost, Everything is lost.

ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 9



40. ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವಿದು

**ಸರ್ವೇ ಕ್ಷಯಾಂತಾ ನಿಚಯಾಃ ಪತನಾಂತಾಃ ಸಮುಚ್ಛ್ರಯಾಃ |
ಸಂಯೋಗಾ ವಿಪ್ರಯೋಗಾಂತಾಃ ಮರಣಾಂತಂ ಚ ಜೀವಿತಮ್ ||**

ಎಲ್ಲ ಸಂಗ್ರಹರೂಪವಾದ ರಾಶಿಗಳೂ ಕ್ಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊನೆಗಾಣುತ್ತವೆ. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರಿದಷ್ಟೂ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಲೇಬೇಕು, ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಹುಟ್ಟಿ ಬದುಕಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಎಂದಾದರೂ ಸಾಯಲೇ ಬೇಕು.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಾಲ್ಕು ನಿಯಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ:

1. **ನಿಚಯಾಃ ಕ್ಷಯಾಂತಾಃ**—ಎಂಥ ದೊಡ್ಡ ರಾಶಿಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕ್ಷೀಣವಾಗಲೇ ಬೇಕು. ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿ, ರಾಗಿ, ಜೋಳ, ಕಾಳುಗಳ ಮೂಟೆ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಮೂಟೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಕರಗುವುದನ್ನೂ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವಲ್ಲವೆ? ನಮ್ಮ ಕೂಡಿಟ್ಟ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಎಂದಾದರೂ ಕರಗಲೇ ಬೇಕು.
2. **ಸಮುಚ್ಛ್ರಯಾಃ ಪತನಾಂತಾಃ**—ಏರಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಬೀಳಲೇ ಬೇಕು. ಕಾಲುಚೆಂಡು ಎಷ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲೇಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಮಂತ್ರಿ, ರಾಜರಾಗಿ ಮೆರಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೊನೆಗೆ ಉರುಳಿಬೀಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರಿ ಹೋಗುವುದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ.
3. **ಸಂಯೋಗಾಃ ವಿಪ್ರಯೋಗಾಂತಾಃ**—ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ, ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳು, ಮಾವ ಅಳಿಯ, ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ, ಗುರು ಶಿಷ್ಯ—ಎಂದು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಸವಯಿತೆಂದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಯೋಗವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.
4. **ಮರಣಾಂತಂ ಚ ಜೀವಿತಮ್**—ಈಗ ಬದುಕಿರುವುದು ಮುಂದೆ ಸಾಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ ಸಾಯದೇ ಸದಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬದುಕಿರಲಾರ!



ಹೀಗೆ ತಿಳಿದವನಿಗೆ ದುಃಖವೆಲ್ಲದ ಬಂದೀತು?





ಫೆಬ್ರವರಿ 10



41. ನಾಳೆ ಎನಬೇಡ

**ಶ್ವೇತಾರ್ಯಮ್ ಅದ್ವೈತ ಕುರ್ವೀತ ಪೂರ್ವಾಹ್ನೇ ಚಾಪರಾಧಿಕಮ್ |
ನ ಹಿ ಪ್ರತೀಕ್ಷತೇ ಮೃತ್ಯುಃ ಕೃತಮಸ್ಯ ನ ವಾ ಕೃತಮ್ ||**

ನಾಳೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಂದೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಪರಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಪೂರ್ವಾಹ್ನದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೃತ್ಯುವು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿದ ನಂತರ ಯಾರ ಸಮೀಪಕ್ಕೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾನವನ ಜೀವನ ಅಶಾಶ್ವತ ಹಾಗೂ ಅಸ್ಥಿರ. ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಇವನಿಗೆ ಮರಣವು ಬಂದೊದಗಬಹುದು. ಹೇಳಿಕೇಳಿ, ವಿಚಾರಿಸಿ, ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಮೃತ್ಯುವು ಯಾರಲ್ಲಿಗೂ ಬರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೃತ್ಯು ಬರುವುದಂತೂ ನಿಶ್ಚಿತ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಳೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಇಂದೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಾಳೆ ಮಾಡೋಣ, ನಾಡಿದ್ದು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಮುಂದುಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾಳೆಯವರೆಗೆ ಬದುಕಿರಲು ಇವನನ್ನು ಮೃತ್ಯುವು ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲ!

ಅಪರಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವಾಹ್ನದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿಮುಗಿಸಬೇಕು. ಅಪರಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏನು ಭಾವನೆಯು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಇವನು ಬದುಕಿರುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಖಾತರಿ ಇದೆ? ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿರುವ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಜಪತಪಹೋಮಹವನಾದಿಗಳನ್ನು 'ಆಮೇಲೆ' ಎನ್ನದೇ, 'ಈಗಲೇ' ಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಿಬಿಡಬೇಕು.

ಯಮಸ್ಯ ಕರುಣಾ ನಾಸ್ತಿ, ಯಮನಿಗೆ ಕರುಣೆ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ— ಎಂಬುದು ದೊಡ್ಡವರ ಉಪದೇಶ. ತಿಥಿ ವಾರ ನಕ್ಷತ್ರ ಯೋಗಕರಣಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮೃತ್ಯುವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಬರಬಹುದು.



ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂದಿನಿಂದಲೇ ಸತ್ಕಾರ್ಯತತ್ಪರನಾಗಬೇಕು.





ಫೆಬ್ರವರಿ 11



42. ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಳಾಗಲು ಕಾರಣ?

ಬಹಳೋ ಯತ್ರ ನೇತಾರಃ ಸರ್ವೇ ಪಂಡಿತಮಾನಿನಃ |

ಸರ್ವೇ ಮಹತ್ತ್ವಮಿಚ್ಛಂತಿ ತದ್ ವೃಂದಮವಸೀದತಿ ||

ಯಾವ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಯಜಮಾನರುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ, ಆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದೂ ಪಂಡಿತರೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಯೋ, ಮತ್ತು ಆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮಗೆ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನೂ ಬಯಸುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅಂಥ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಯು ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಮಠ, ಸಂಸ್ಥೆ, ಆಶ್ರಮ, ದೇವಾಲಯ, ಶಾಲೆ—ಇವುಗಳು ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ, ಜನಹಿತಕ್ಕಾಗಿ, ಸಮಾಜದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಬದುಕಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಅಧಿಕಾರದ ದಾಹ, ಅಹಂಕಾರಗಳು ಇರಬಾರದು. ಆಗ ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. ಎಲ್ಲರೂ ನಾಯಕರಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ—ಒಂಬತ್ತು ಜನ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದರೆ ಆ ಒಂಬತ್ತು ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ನಾಯಕರಾದರೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆ ಹಾಳಾಗಿಹೋದೀತು. ವಿವೇಕಿಯಾದ ಒಬ್ಬನ ಮಾತನ್ನು ಇತರರು ಪಾಲಿಸುವಂತಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಸಂಸ್ಥೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.
2. ಎಲ್ಲರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದು ತಿಳಿದರೆ—ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದೂ ಪಂಡಿತರೆಂದೂ ತಿಳಿಯುವ ಮೂರ್ಖರಿದ್ದರೆ ಆಗ ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಗತಿಯೇನಾದೀತು ? ಸರ್ವನಾಶ !
3. ಎಲ್ಲರೂ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಬಯಸುವವರೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರೆ—ಯಾರಿಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಆಶೆಯಿಲ್ಲದೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಘನತೆಯನ್ನೇ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಯು ನಶಿಸಿಹೋಗುತ್ತದೆ ! ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೂರು ದೋಷಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ದೂರವಿರಬೇಕು.



ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಗುರಿಸಾಧನೆಯೇ ಮುಖ್ಯ.





ಫೆಬ್ರವರಿ 12



43. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ನಾಶವಿಲ್ಲ

ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷಯಂ ಯಾಸ್ಯತಿ ಕಾಲಪರ್ಯಯಾತ್

ಸುಬದ್ಧಮೂಲಾ ನಿಪತಂತಿ ಪಾದಪಾಃ |

ಜಲಂ ಜಲಸ್ಥಾನಗತಂ ಚ ಶುಷ್ಕತಿ

ಹುತಂ ಚ ದತ್ತಂ ಚ ತಥೈವ ತಿಷ್ಠತಿ ||

ಕಾಲವು ಗತಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಯು ಕ್ಷಯವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿರುವ ಹೆಮ್ಮರಗಳೂ ಉರುಳಿಬೀಳುತ್ತವೆ, ನದಿ ಕೆರೆ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರೂ ಕೂಡ ಬತ್ತಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೋಮಮಾಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ದಾನಮಾಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ನಾಶವಾಗದೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಹೋಮಮಾಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ಸತ್‌ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ದಾನಮಾಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಈ ದೀರ್ಘವಾದ ಕಾಲಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗದೇ ತಮ್ಮ ಫಲಗಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನುಳಿದ ಎಲ್ಲವೂ ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ಕ್ಷಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷಯಂ ಯಾಸ್ಯತಿ—ವಿದ್ಯೆಯು ಕಾಲಕಳೆದಂತೆಲ್ಲ ನಾಶವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಂಥ ಘನವಿದ್ದಾಂಸನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಎಂಥಾ ಮಹಾಮೇಧಾವಿಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ವಾರ್ಧಕ್ಯವು ಬರುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅವನ ವಿದ್ಯೆಯೆಲ್ಲವೂ ಅವನಿಗೆ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ.
2. ಸುಬದ್ಧಮೂಲಾ ನಿಪತಂತಿ ಪಾದಪಾಃ—ಹೆಮ್ಮರಗಳೂ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವೆಂದರೆ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ?
3. ಜಲಂ ಜಲಸ್ಥಾನಗತಂ ಶುಷ್ಕತಿ—ನದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು, ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬತ್ತಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಕಾಲವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾನವರು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ದಾನಧರ್ಮಗಳಾಗಲೀ, ಹೋಮಹವನವಾಗಲೀ ನಾಶವಾಗದೇ ತಮ್ಮ ಫಲಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೂ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ದಾನಧರ್ಮಗಳು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಿಷ್ಫಲವಲ್ಲ.



ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.





ಫೆಬ್ರವರಿ 13



44. ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟರಾದರೆ ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ

**ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟಾ ನ ಶೋಭಂತೇ ದಂತಾಃ ಕೇಶಾ ನಖಾ ನರಾಃ |
ಇತಿ ಸಂಚಿಂತ್ಯ ಮತಿಮಾನ್ ಸ್ವಸ್ಥಾನಂ ನ ಪರಿತ್ಯಜೇತ್ ||**

ಹಲ್ಲುಗಳು, ಕೂದಲುಗಳು, ಉಗುರುಗಳು ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಜಾರಿಬಿದ್ದರೆಂದರೆ ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ತಾನಿರುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅವಿವೇಕದಿಂದ ಬಿಡಲೇಬಾರದು.

ಮನುಷ್ಯನು ತಾನಿರುವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಂದೆಡೆಗೆ ಹೋಗಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋದ ನೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳೇ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆಗ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಾನು ಬಿಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅವನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಈ ನಾಲ್ಕು ವಸ್ತುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಶೋಭಿಸುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. **ಹಲ್ಲುಗಳು:** ಬಾಯೊಳಗಿದ್ದರೆ ಹಲ್ಲುಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತವೆ. ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೀಳಿಸಿದವೆಂದರೆ ಆ ಹಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಶೋಭೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಿತ್ತ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಸಾಕುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಯಾರೂ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವುದಿಲ್ಲ.
2. **ಕೂದಲುಗಳು:** ತಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆ ಕೂದಲುಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತವೆ. ಕ್ಷೌರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉದುರಿದ ಆ ಕೂದಲುಗಳು ಮೈಲಿಗೆ!
3. **ಉಗುರುಗಳು:** ಬೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆ ಉಗುರುಗಳ ಶೋಭೆಯೇ ಸುಂದರ. ಕತ್ತರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಆ ಉಗುರುಗಳಿಗೆ ಗತಿ?
4. **ಮನುಷ್ಯರು:** ರಾಜನಾಗಿದ್ದಾಗ, ಮಂತ್ರಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದವನಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗೌರವ! ಎಷ್ಟೊಂದು ಮರ್ಯಾದೆ! ಆದರೆ 'ಮಾಜಿ'ಗಳಾದರೆ ಅಂಥವರು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ.



ವಿವೇಕಿಯು ಸ್ವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.





ಫೆಬ್ರವರಿ 14



45. ಅಬ್ಬಾ, ಏನಿದಾಶ್ಚರ್ಯ !

**ಪುಣ್ಯಸ್ಥ ಫಲಮಿಚ್ಛಂತಿ ಪುಣ್ಯಂ ನೇಚ್ಛಂತಿ ಮಾನವಾಃ |
ನ ಪಾಪಫಲಮಿಚ್ಛಂತಿ ಪಾಪಂ ಕುರ್ವಂತಿ ಯತ್ನತಃ ||**

ಮಾನವರು ಪುಣ್ಯದ ಫಲಗಳನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅಂಥ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಪಾಪದ ಫಲಗಳನ್ನು ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅಂಥ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಫಲಗಳನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆಯುಷ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯ, ಯಶಸ್ಸು, ಧನ, ಧಾನ್ಯ, ಸುಖ, ಸಂತೋಷ, ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಯಾವನು ತಾನೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ? ಈ ಸತ್‌ಫಲಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸತ್‌ಫಲಗಳಿಗೆ ಹೇತುವಾದ ದಾನ, ಧರ್ಮ, ಪೂಜೆ, ತಪಸ್ಸು—ಮುಂತಾದ ಸತ್‌ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಯಾರೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸತ್‌ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೂ ಅವುಗಳ ಫಲಗಳು ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಖಂಡಿತಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪಾಪದ ಫಲಗಳಾದ ರೋಗ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಅಪಯಶಸ್ಸು, ಚಿಂತೆ, ದುಃಖಾದಿಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಬಡತನ ವನ್ನಾಗಲೀ, ರೋಗವನ್ನಾಗಲೀ, ಅಪಯಶಸ್ಸನ್ನಾಗಲೀ ಬಯಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪಾಪಫಲಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ಸತ್‌ಫಲಗಳೂ ಅಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ಅಸತ್‌ಫಲಗಳೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಅಧರ್ಮವನ್ನೇ ಮಾನವರು ಮಾಡುತ್ತಾ ರಲ್ಲವೆ? ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಪಾಪ ಫಲಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ 'ಬೇಡ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಏನಿದಾಶ್ಚರ್ಯ !



ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಕ್ಕಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಆಚರಿಸಬೇಕು.





ಫೆಬ್ರವರಿ 15



46. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಹೋಗಬಾರದು

ಏನಾ ಕಾರ್ಯೇಣ ಯೇ ಮೂಢಾಃ ಗಚ್ಛಂತಿ ಪರಮಂದಿರಮ್ |
ಅವಶ್ಯಂ ಲಘುತಾಂ ಯಾಂತಿ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷೇ ಯಥಾ ಶಶೀ ||

ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೂ ಯಾರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥ ಮೂರ್ಖರು—ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಂತೆ—ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಗುರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರೂ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದಲ್ಲವೆ? “ಪ್ರಯೋಜನಮನುದ್ದಿಶ್ಯ ನ ಮಂದೋಽಪಿ ಪ್ರವರ್ತತೇ”—ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಬಯಸದೇ ಎಂಥಾ ಮೂಢನಾದ ನರನೂ ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವೃತ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ—ಎಂಬ ಸೂಕ್ತಿಯೇ ಇದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಗೂ ಏನಾದರೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನವು ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯ. ಈ ಲೌಕಿಕನ್ಯಾಯವನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಯಾರು ಏನೂ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಲಹರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅಂಥವರ ಗೌರವವು ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ದಡ್ಡರೆಂದು ಸಮಾಜವು ಹಗುರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ Time is money ಎಂದಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ Busy, Busy, ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಏನೂ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೇ ಬೇರೊಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಲೇಬಾರದು.

ಏನಾದರೊಂದು ಘನೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ವಿವೇಕಿಯು ರಾಜರ, ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಏನೂ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅವರಿವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ಬೇರೆಯವರ ಮನೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನನ್ನು ಅವರು ಮಾತನಾಡಿಸದೇ ಇರಬಹುದು. ಆಗ ಹೋದವನು ಆ ಮನೆಯವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಲಘುವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಕ್ಷೀಣಿಸುವಂತೆ ಇಂಥವರೂ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ಥಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ವಿದ್ವಾಂಸನಂತೂ



ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಲೇಬಾರದು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 16

47. ಇಂಥವರಿಬ್ಬರಿಗೇ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ

ಯಯೋರೇವ ಸಮಂ ವಿತ್ತಂ ಯಯೋರೇವ ಸಮಂ ಶ್ರುತಮ್ |
ತಯೋರ್ವಿವಾಹಃ ಸಖ್ಯಂ ಚ ನ ತು ಪುಷ್ಪವಿಪುಷ್ಪಯೋಃ ||

ಯಾರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮನಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವಾಗಲೀ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾಂಡಿತ್ಯವಾಗಲೀ ಇರುತ್ತದೆಯೋ, ಅಂಥಂಥವರಿಗೇ ವಿವಾಹವೂ ಸ್ನೇಹವೂ ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಭಿನ್ನ ವಿಭಿನ್ನರಿಗಲ್ಲ.

ಇದೊಂದು ಲೌಕಿಕನ್ಯಾಯ: ತಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೂ, ಅಥವಾ ಒಬ್ಬರ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಅವರಿಬ್ಬರ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬಳು ಶ್ರೀಮಂತನ, ಅಥವಾ ಮಹಾರಾಜನ ಪುತ್ರಿ; ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೇಳಬೇಕಾದರೆ ಇವನ ಅಂತಸ್ತೂ ಅವನಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ರೀತಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಆ ಶ್ರೀಮಂತನ ಮನೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೂ ಇವನ ಅಂತಸ್ತೂ ಅವನದಂತೆಯೇ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಹೀಗೇ ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ವಿವಾಹವು ಸಮಂಜಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನು ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಬಡವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿವಾಹದ ಸಂಬಂಧವು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆಯೇ ಇಬ್ಬರು ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಸ್ನೇಹವು ಅಥವಾ ಸಖ್ಯವು ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದರೂ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸಮನಾದ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರಬೇಕು. ಒಬ್ಬರು ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಇಂಗ್ಲಿಷು ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿದ್ದು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ನೇಹವು ಆಗಲಾರದು. ದೂರದ ಆ ಸಖ್ಯವು ಸಮರಸವಾಗಿರಲಾರದು. ಪರಸ್ಪರ ಏನಾದರೂ ಹುಳುಕು ತೋರೀತು! ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಸಂಪತ್ತು, ವಿದ್ಯೆ, ಅಂತಸ್ತು, ಅಧಿಕಾರ, ಯೋಗ್ಯತೆಗಳು ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಂಥವರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಸಖ್ಯೆಗಳು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಮನಾದ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಖ್ಯವಿರಬೇಕು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 17



48. ಹಿರಿಯರ ಆದರ್ಶ ಬೇಕು

**ಯೇನಾಸ್ಯ ಪಿತರೋ ಯಾತಾಃ ಯೇನ ಯಾತಾಃ ಪಿತಾಮಹಾಃ |
ತೇನ ಯಾಯಾತ್ ಸತಾಂ ಮಾರ್ಗಂ ತೇನ ಗಚ್ಛನ್ ನ ರಿಷ್ಯತೇ ||**

ಯಾವ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆಯೋ, ಯಾವ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿಂದ ತನ್ನ ಅಜ್ಜ ಮುತ್ತಜ್ಜಂದಿರುಗಳು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆಯೋ, ಆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದಲೇ ಮಾನವನು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ತನ್ನ ಹಿರಿಯರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಹಾಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಂದು ಮಹಾಮಹಾಮೇಧಾವಿಗಳ, ಅತ್ಯಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಕಾಲ; ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಕಾಲ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುವ ಕಾಲ. ಇದು ವಿಚಾರವಾದಿಗಳ, ವಿಮರ್ಶಕರ ಕಾಲ, ಇದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕದ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯ ಕಾಲ. ಹಿರಿಯವರನ್ನೆಲ್ಲ ಹಳೆಯ ಕಂದಾಚಾರದವರೆಂದು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ತಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ವಿಹರಿಸುವ ಕಾಲ. ಇಂಥ ನವೀನಕಾಲದ ಈ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಮಾನವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಈ ಸುಭಾಷಿತವು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ:

“ಹಿರಿಯರ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗು ಮನುಜ”. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಾದ ತಂದೆ, ಅಜ್ಜ, ಮುತ್ತಜ್ಜಂದಿರುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಪ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದಲೇ ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿ ಆನಂದವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲವೇ? ಅವರಿಗೆ ಹಣಕ್ಕಿಂತ ನೀತಿ, ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮಗಳೇ ಮುಖ್ಯ. ಹಿಂದಿನವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯನ್ಯಾಯ ಧರ್ಮದಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲವೇ? ಅದರಂತೆ ಈಗಿನ ಮಾನವರೂ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಅವರ ಜೀವನವೂ ಆನಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸದಾಚಾರದಿಂದ ಸರಳವಾದ ಸಾತ್ವಿಕ ಜೀವನ ಕ್ರಮದಿಂದ ಶಾಂತಿ, ಆರೋಗ್ಯ, ಆನಂದ, ಸೌಖ್ಯಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಮಾನವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಧರ್ಮದಿಂದ ದುಃಖವೇ ಹೊರತು ಶಾಂತಿ ಸುಖಗಳು ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ.



ಸದಾಚಾರಪಾಲನೆಯಿಂದ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.



ಫೆಬ್ರವರಿ 18

49. ದೂರದಿಂದ ಸುಂದರಗಳಿವು!

**ದೂರತಃ ಪರ್ವತೋ ರಮ್ಯಃ ಬಂಧೂ ರಮ್ಯಃ ಪರಸ್ಪರಮ್ |
ಯುದ್ಧಸ್ಯ ಚ ಕಥಾ ರಮ್ಯಾ ತ್ರೀಣಿ ರಮ್ಯಾಣಿ ದೂರತಃ ||**

ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಬೆಟ್ಟ ಸುಂದರ, ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಸುಂದರ, ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಯುದ್ಧದ ಕಥೆ ಸುಂದರ. ಹೀಗೆ ಈ ಮೂರೂ, ದೂರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸುಂದರ.

‘ದೂರದ ಬೆಟ್ಟ ನುಣ್ಣಗೆ’—ಗಾಡೆ. ಭೂಪಟದಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಲಯ, ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಸಿನೆಮಾ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಅಥವಾ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ದೂರದಿಂದ ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ರಮ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಥವಾ ಕವಿಗಳು ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪರ್ವತಗಳನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು, ಬಂಡೆ, ಮುಳ್ಳು, ಮರ, ಹಳ್ಳ, ಕೊಳ್ಳ, ಹಾವು, ಬೇಳು ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಭಯಂಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ?

ನಾಲ್ಕು ಜನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರೊಫೆಸರ್, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್. ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಂತೋಷವೇ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷ, ವಿರೋಧವಿರಬಹುದು. ಆ ನಾಲ್ಕು ಪುತ್ರರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಪಾಡು ನಾಯಿಪಾಡಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಸುಪುತ್ರರ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ಆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಬಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದಾಗ ನಮಗೂ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಯುದ್ಧದ ಕಥೆಯನ್ನು—ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಪುರಾಣಗಳು ವರ್ಣಿಸುವುದನ್ನು—ಕೇಳಿದಾಗ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಅಬ್ಬಾ, ಅದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನರಕಸದೃಶ.

ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದು ಸುಳ್ಳು, ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕಂಡದ್ದೇ ಸತ್ಯ.



ಫೆಬ್ರವರಿ 19



50. ಮಾನಸ ಪಾಪತ್ರಯಮ್

ಪರದ್ರವ್ಯೇಷ್ಟಭಿಧ್ಯಾನಂ ಮನಸಾಽನಿಷ್ಟಚಿಂತನಮ್ |

ವಿತರ್ಧಾಽಭಿನಿವೇಶಶ್ಚ ತ್ರಿವಿಧಂ ಪಾಪ ಮಾನಸಮ್ ||

ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸುವ ದುರಾಲೋಚನೆ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದು, ಸದಾ ಸುಳ್ಳನ್ನೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವುದು—ಈ ಮೂರೂ ಮಾನಸ ಪಾಪಗಳು.

ಪಾಪವೆಂದರೆ ಮಾಡಬಾರದ, ಶಾಸ್ತ್ರನಿಷಿದ್ಧವಾದ, ಇತರರಿಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳು. ಶರೀರದಿಂದಲೂ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲೂ, ವಾಗಿಂದ್ರಿಯದಿಂದಲೂ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಇಂಥ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಇಂಥ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಉಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮಾನವನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪಾಪಾಚರಣೆಯನ್ನು ಸರ್ವಥಾ ಬಿಡಬೇಕು.

ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಪಾಪಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ:

1. **ಪರದ್ರವ್ಯೇಷ್ಟಭಿಧ್ಯಾನಮ್**—ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಹಣ, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಳವುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದುರಾಲೋಚನೆ. ಬೇರೆಯವರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಳವು ಮಾಡುವುದು ಪಾಪವೇ. ಆದರೆ ಕಳವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುವುದೂ ಪಾಪವೇ.
2. **ಮನಸಾಽನಿಷ್ಟಚಿಂತನಮ್**—ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅನಿಷ್ಟವನ್ನು ಅಂದರೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವುದೂ ಪಾಪವೇ.
3. **ವಿತರ್ಧಾಽಭಿನಿವೇಶಃ**—ಇತರರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಮೋಸವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೂ ಹೇಗೆ ಮೋಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೇ ಸದಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಪಾಪವೇ.

ಈ ಮೂರೂ ಮಾನಸಿಕ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾನವನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಸದಾ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು.



ಈ ಮೂರೂ ಮಾನಸಿಕಪಾಪಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 20

51. ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆ

ಪ್ರತ್ಯಹಂ ಪ್ರತ್ಯವೇಕ್ಷೀತ ನರಶ್ಚರಿತಮಾತ್ಮನಃ |

ಕಿಂ ನ ಮೇ ಪಶುಭಿಸ್ತುಲ್ಯಂ ಕಿಂ ನು ಸತ್ಪುರುಷೈರಿತಿ ||

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮನುಷ್ಯನು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ ತನ್ನ ಆ ದಿನದ ನಡತೆಯನ್ನು ತಾನೇ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, “ಇಂದು ನಾನು ಪಶುಗಳಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ತಾನೆ, ಸತ್ಪುರುಷನಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಇಂದು ನಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆಯಾ”—ಎಂದು.

ಮನುಷ್ಯನೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಜೀವಿ. ಇವನೇನು ಹಸುವಲ್ಲ, ಎಮ್ಮೆ ಕೋಣವೂ ಅಲ್ಲ, ಆಡು ಕುರಿಯೂ ಅಲ್ಲ; ಪ್ರಚಂಡ ಮಾನವನಿವನು. ಈ ಮಾನವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇತರರನ್ನೇ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಳಿಯುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಈ ವಿವೇಕಿ ಮಾನವನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತನನ್ನೇ ತಾನೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೇ ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆ, ಆತ್ಮಪರೀಕ್ಷೆ, ಆತ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೆಸರುಗಳು. ಇದನ್ನೇ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ Self assessment, Introspection, Self examination ಎಂದೆಲ್ಲ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗಿನಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವವರೆಗೂ ವಿಧವಿಧವಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾನವನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಕೇವಲ ಐದು, ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಶಾಂತವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ನಡತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಾನೇ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಪಶುಗಳಂತೆ, ರಾಕ್ಷಸರಂತೆ, ಅಸುರರಂತೆ ಈ ದಿನ ಒಂದೂ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲಾ ತಾನೆ? ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಮಾನವನಾದ ನನಗೆ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ನಾನು ಖಂಡಿತಾ ಮಾಡಬಾರದು, ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ; ಇನ್ನು ಸತ್ಪುರುಷರಂತೆ ಇಂದು ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆಸಿರುತ್ತೇನೆಯೇ? ಇದು ನನಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಮಾರ್ಗ, ನಾಳೆಯಿಂದ ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮಾನವನು ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಸತ್ಪುರುಷನೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.



ಫೆಬ್ರವರಿ 21



52. ಮೂರು ರತ್ನಗಳಿವು

ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ತ್ರೀಣಿ ರತ್ನಾನಿ ಜಲಮನ್ಯಂ ಸುಭಾಷಿತಮ್ |

ಮೂಢೈಃ ಪಾಪಾಣಖಂಡೇಷು ರತ್ನಸಂಜ್ಞಾ ವಿಧೀಯತೇ ||

ನೀರು, ಅನ್ನ ಮತ್ತು ಸುಭಾಷಿತ—ಈ ಮೂರು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಭೂಲೋಕದ ನಿಜವಾದ ರತ್ನಗಳು. ಆದರೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಲ್ಲಿನ ಚೂರುಗಳನ್ನು ರತ್ನ, ರತ್ನ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ.

ರತ್ನವು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತು. ನವರತ್ನಗಳಿಂದ ಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಜನಗಳು ನಂಬುತ್ತಾರೆ, ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ಆ ರತ್ನಗಳು ರತ್ನಗಳಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ರತ್ನಗಳೇ ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ಅವು ನೀರು, ಅನ್ನ ಮತ್ತು ಸುಭಾಷಿತಗಳು. ಈ ಮೂರೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ರತ್ನಗಳು. ಈ ನಿಜವಾದ ರತ್ನಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿಯದೆ ದಡ್ಡರು ಕಲ್ಲುಗಳ ಚೂರುಗಳನ್ನು ರತ್ನಗಳೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾದ ಆ ಮೂರು ರತ್ನಗಳಾವುವೆಂದರೆ:

1. ನೀರು—ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಗಿಡಮರಗಳಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವ ವಸ್ತು. ನೀರಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣ, ನೀರಿನಿಂದಲೇ ಜೀವ; ನೀರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜೀವನವೇ ಇಲ್ಲ. ನೀರೆಂಬುದು ಭಗವಂತನು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಂಪತ್ತು.
2. ಅನ್ನ—ಆಹಾರ. ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣವು ಬದುಕಿರಲಾರದು. ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅನ್ನದಿಂದಲೇ ಶರೀರೇಂದ್ರಿಯಮನೋಬುದ್ಧಿಪ್ರಾಣಗಳು ಬದುಕಿರುತ್ತವೆ. ಅನ್ನ ದಿಂದಲೇ ಮಾನವರು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬದುಕಿರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಕಲ್ಲಿನ ಚೂರಾಗಿರುವ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲ.
3. ಸುಭಾಷಿತ—ಒಳ್ಳೆಯ ಹಿತೋಪದೇಶದ ಮಾತುಗಳು. ಸುಭಾಷಿತ ಗಳಿಂದ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ತೃಪ್ತಿ, ಆನಂದಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಸುಭಾಷಿತಗಳಿಂದ ಶಿಲ, ವಿದ್ಯಾ, ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ದೊರಕುತ್ತವೆ.



ಸುಭಾಷಿತಗಳನ್ನು ಮಾನವನು ಓದಬೇಕು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 22

53. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಅಮೃತ?

**ಕಾವ್ಯಂ ಸುಧಾ ರಸಜ್ಞಾನಾಂ ಕಾಮಿನಾಂ ಕಾಮಿನೀ ಸುಧಾ |
ಧನಂ ಸುಧಾ ಸಲೋಭಾನಾಂ ಶಾಂತಿಃ ಸಂನ್ಯಾಸಿನಾಂ ಸುಧಾ ||**

ರಸವನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಕಾವ್ಯಗಳೇ ಅಮೃತ, ಕಾಮಿಗಳಿಗೆ ಹೆಂಗಸೇ ಅಮೃತ, ಲೋಭಿಗಳಿಗೆ ಹಣವೇ ಅಮೃತ, ಆದರೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಶಾಂತಿಯೇ ಅಮೃತ.

ಅಮೃತವೆಂದರೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಆಹಾರ. ಆಯಾ ಮಾನವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವರವರಿಗೆ ಅಮೃತವೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತರಹದ ಜನಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು 'ಅಮೃತ' ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. **ರಸಜ್ಞಾನಾಂ ಕಾವ್ಯಮ್ ಸುಧಾ**—ಶೃಂಗಾರ, ವೀರ, ಕರುಣ, ಅದ್ಭುತ—ಮುಂತಾದ ಕಾವ್ಯಗಳ ಒಂಬತ್ತು ರಸಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದನೆ ಮಾಡುವಂಥ ಕವಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಕಾವ್ಯಗಳೇ ಅಮೃತ. ಇಂಥವರು ಸದಾ ಕಾವ್ಯರಸಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾರೆ.
2. **ಕಾಮಿನಾಂ ಕಾಮಿನೀ ಸುಧಾ**—ಕಾಮಿಗಳಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಅಮೃತ. ಸದಾ ಕಾಮುಕರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಕಂಡ ಕಂಡ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವುದೇ ಕೆಲಸ.
3. **ಸಲೋಭಾನಾಂ ಧನಂ ಸುಧಾ**—ಲೋಭಿಗಳಿಗೆ ಹಣವೇ ಅಮೃತ. ಲೋಭಿಗಳೆಂದರೆ ಹಣ, ಹಣ, ಹಣ, ಹಣ—ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿರುವವರು. ಇವರಿಗೆ ಹಣವೇ ಅಮೃತ.
4. **ಸಂನ್ಯಾಸಿನಾಂ ಶಾಂತಿಃ ಸುಧಾ**—ವಿರಕ್ತರಾದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಶಾಂತಿಯೇ ಅಮೃತ. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು, ಮಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗಿಗಳಾದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಶಾಂತಿಯೇ ಅಮೃತವು.

ವಿವೇಕಿಯು ಶಾಂತಿಯನ್ನೇ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 23



54. ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಿ

ದಾನೇನ ಪಾಣಿರ್ನ ತು ಕಂಕಣೇನ
ಸ್ನಾನೇನ ಶುದ್ಧಿರ್ನ ತು ಚಂದನೇನ |
ಮಾನೇನ ತೃಪ್ತಿರ್ನ ತು ಭೋಜನೇನ
ಜ್ಞಾನೇನ ಮುಕ್ತಿರ್ನ ತು ಮುಂಡನೇನ ||

ದಾನದಿಂದ ಕೈ ಶೋಭಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಕಡಗದಿಂದಲ್ಲ, ಸ್ನಾನದಿಂದ ಶುದ್ಧಿಯೇ ಹೊರತು ಗಂಧಚಂದನದಿಂದಲ್ಲ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯೇ ಹೊರತು ಭೋಜನದಿಂದಲ್ಲ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೇ ಹೊರತು ಮುಂಡನದಿಂದಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ಶ್ರೀಮಂತರು ಬಂಗಾರದ ಕಡಗವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಆ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದಾನದಿಂದ ಕೈಗಳಿಗೆ ಶೋಭೆಯೇ ಹೊರತು ಬರೀ ಬಂಗಾರದ ಕಡಗಗಳಿಂದಲ್ಲ. ಸತ್ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ದಾನಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಹಸ್ತಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕ್ಯ.

ಸ್ನಾನವನ್ನೇ ಮಾಡದೆ ಮೈಗೆಲ್ಲ ಸುವಾಸನೆಯ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಬಳಿದು ಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ಶರೀರವು ಶುದ್ಧವಾದಂತಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಶರೀರವು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ದಿನಗಳ ಗಟ್ಟಲೆ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಶರೀರವು ಶುದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ, ಗೌರವಾನ್ವಿತರಾದ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಷಡ್ರಸೋಪೇತವಾದ ಭೋಜನಗಳಿಂದಲ್ಲ. ಗೌರವಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಲ್ಲದ ಊಟವು ಎಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು?

ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆಯನ್ನು ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರದಂಡಕಮಂಡಲುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಶಮದಮಾದಿಸಾಧನಸಂಪನ್ನನಾಗಿ, ವಿರಕ್ತನಾಗಿ, ವೇದಾಂತ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥವಿಚಾರದಿಂದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಬರೀ ಮುಂಡನದಿಂದಲ್ಲ.



ಮಾನವರು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 24

55. ಗೃಹಿಣಿಯೇ ಗೃಹ

ನ ಗೃಹಂ ಗೃಹಮಿತ್ಯಾಹುಃ ಗೃಹಿಣೀ ಗೃಹಮುಚ್ಯತೇ |
ಗೃಹಂ ತು ಗೃಹಿಣೀಹೀನಂ ಕಾಂತಾರಾದತಿರಿಚ್ಯತೇ ||

ಬರೀ ಖಾಲೀ 'ಗೃಹ'ವನ್ನು ಯಾರೂ 'ಗೃಹ'ವೆಂದು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಗೃಹಿಣಿಯೇ 'ಗೃಹ'ವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಗೃಹಿಣಿಯು ಇಲ್ಲದ ಮನೆಯೆಂಬುದು ಕಾಡಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೆಯೇ.

ಗೃಹಸ್ಥನ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಾಂಸಾರಿಕಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗೃಹಿಣಿಯ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಸಾರುವ ಶ್ಲೋಕವಿದು. ಗೃಹ ಎಂದರೆ ಮನೆ, ಗೃಹಿಣೀ ಎಂದರೆ ಹೆಂಡತಿ, ಕಾಂತಾರ ಎಂದರೆ ಕಾಡು—ಎಂದರ್ಥ.

ಮನೆ ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ನಾಲ್ಕಾರು ಕಂಬಗಳಿಂದ ನಿಂತಿರುವ ಕಟ್ಟಡವಲ್ಲ. ಬರೀ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಯಾರೂ 'ಗೃಹ' ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಗೃಹ ಎಂದರೆ ಗೃಹಿಣೀ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಬರೀ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಗೃಹತ್ವ ಬಂದಿರುವುದು 'ಗೃಹಿಣೀ'ಯಿಂದಲೇ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪ, ಓರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಗೃಹವನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ, ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರಿಗೆ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾಳಲ್ಲವೆ? ಗೃಹಿಣೀ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಮನೆಗೂ ಗೃಹಿಣೀ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಮನೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಕಾಣುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಮನೆಗೆ ಶೋಭೆ ಬರುವುದೇ ಗೃಹಿಣಿಯಿಂದ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗೃಹ ಎಂದರೆ ಗೃಹಿಣೀ ಎಂದರ್ಥ. ಗೃಹಿಣಿಯು ಇದ್ದರೇ ಅದು ಗೃಹ.

ಗೃಹಿಣೀ ಇಲ್ಲದ ಮನೆಯೆಂದರೆ ಕಾಡಿಗಿಂತಲೂ ಕನಿಷ್ಠವೇ. ಮನೆಗೆ ಗಂಡ ಬಂದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಹಾಲು, ನೀರು, ಕಾಫಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸಂತೈಸಿ ಆರೈಕೆ ಮಾಡುವವಳು ಗೃಹಿಣಿಯೇ ಅಲ್ಲವೆ? ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಿ, ಪೋಷಿಸಿ, ಕಾಪಾಡುವವಳು ಗೃಹಿಣಿಯೇ ಅಲ್ಲವೆ? ಆಯಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಡುವವಳೂ ಗೃಹಿಣಿಯೇ ಅಲ್ಲವೆ? ಹತ್ತುದಿನ ಗೃಹಿಣಿಯು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಆ ಮನೆಯು ಕಾಡಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೆಯಾಗಿ ತೋರೀತು! ಗೃಹಿಣಿಯು ಗೃಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗೃಹಿಣಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆಯೇ ಗೌರವಿಸಬೇಕು.

ಗೃಹಿಣಿಯಿಂದಲೇ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಶೋಭೆ.



ಫೆಬ್ರವರಿ 25



56. ಇಂಥ ತಾಯಿತಂದೆಯರು ಶತ್ರುಗಳೇ!

**ಮಾತಾ ಶತ್ರುಃ ಪಿತಾ ವೈರೀ ಯೇನ ಬಾಲೋ ನ ಪಾಠಿತಃ |
ನ ಶೋಭತೇ ಸಭಾಮಧ್ಯೇ ಹಂಸಮಧ್ಯೇ ಬಕೋ ಯಥಾ ||**

ಮಗನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸದ ತಾಯಿತಂದೆಯರೇ ಆ ಮಗನಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ದಡ್ಡನಾದ ಮಗನು, ಹಂಸಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಕಪಕ್ಷಿಯು ಹೇಗೆ ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ, ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು, ಹೆರುವುದು ಮಾತ್ರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯೆ, ಸದಾಚಾರಗಳನ್ನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಲೌಕಿಕ, ವೈದಿಕ ವಿದ್ಯೆಗಳೆರಡನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಿನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದುಮಾಡುತ್ತಾ, ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಅಂಥ ತಾಯಿತಂದೆಯರೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವಿದೆ ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ, ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರದ ಮದದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸದ್‌ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸದೇ ಹೋದರೆ ದೊಡ್ಡವರಾದಮೇಲೆ ಆ ಮಕ್ಕಳೇ ತಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶವು ಕಳೆದುಹೋದನಂತರ ಆಮೇಲೆ ಏನೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟರೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ದಡ್ಡರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ತಂದೆತಾಯಿಯರೇ ತಮ್ಮ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗದಂತೆ ಹಿರಿಯರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹತ್ತಾರು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮಧ್ಯೆ ದಡ್ಡನಾದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶೋಭಿಸಲಾರನು, ಅಂಥವನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹಂಸಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿನ ಬಕಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಂಸಗಳೂ ಬಿಳುಪೇ, ಬಕಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಬಿಳುಪೇ. ಆದರೆ ಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಬಕಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಬಂದೀತೇ? ಹಾಗೆಯೇ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಅಜ್ಞಾನದ ದಡ್ಡನಿಗೆ ದೊರಕಲಾರದು!



ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸದ್ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 26

57. ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಾರ!

ಅಸಹಾಯ: ಸಮರ್ಥೋಽಪಿ ತೇಜಸ್ವೀ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ |

ನಿರ್ವಾತೇ ಜ್ವಲಿತೋ ವಹ್ನಿಃ ಸ್ವಯಮೇವ ಪ್ರಶಾಮ್ಯತಿ ||

ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದರೂ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಇತರರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಏನನ್ನು ತಾನೆ ಮಾಡಿಯಾನು? ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೂದಿಮಾಡಿಬಿಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದರೂ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿಯು ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಆರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರು ಶ್ರೀಮಂತರು, ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ದಿಟ, ಸಂತೋಷ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಣ, ಬುದ್ಧಿ, ಅಧಿಕಾರ, ಯೋಗ್ಯತೆಗಳು ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂಥವರೂ ಕೂಡ ಏನಾದರೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸೇವಕರ, ಆಳುಕಾಳುಗಳ ಸಹಾಯವು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಜನಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಬರೀ ಧನದಿಂದ ಯಾರೂ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಾರರು. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ: ಶ್ರೀಮಂತನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಸಂದರ್ಭ. ಶ್ರೀಮಂತನ ಹತ್ತಿರ ಹಣ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಮದುವೆಯ ಛತ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿಸಬೇಕಾದರೆ ಜನಗಳು ಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಒಂದು ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವು Grand ಆಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯದವರು, ಅಡಿಗೆಯವರು, ಪುರೋಹಿತರು, ಪರಿಚಾರಕರು, ಸೇವಕರು ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನಗಳ ಸಹಕಾರವು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ! ಆಗಲೇ ವಿವಾಹವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯ ಉದಾಹರಣೆ. ಬೆಂಕಿಗೆ ಉರಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಬೆಂಕಿಯು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಮಾಡಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಬೆಂಕಿಯು ಉರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಳಿಯೂ ಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದ ಗಾಜಿನ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯು ಉರಿಯಲಾರದು. ನಿರ್ವಾತ ಜಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಂಕಿಯು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಆರಿಹೋಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಬೆಂಕಿಯು ಉರಿಯಲು ಗಾಳಿಯೂ ಬೇಕಷ್ಟೆ?

ಜನಸಹಾಯವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕೇ ಬೇಕು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 27



58. ದಡ್ಡತನದ ಫಲ

**ತತ್ತ್ವಮಾತ್ಮಸ್ಯಮಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮೂಢಃ ಶಾಸ್ತ್ರೇಷು ಮುಹ್ಯತಿ |
ಗೋಪಃ ಕಕ್ಷಗತೇ ಛಾಗೇ ಕೂಪೇ ಪಶ್ಯತಿ ದುರ್ಮತಿಃ ||**

ತನ್ನೊಳಗೇ ಇರುವಂಥ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿಯದೆ
ಅಜ್ಞಾನು ಆ ಆತ್ಮನನ್ನು ಬರೀ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಾನೆ.
ತನ್ನ ಕಂಕುಳಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಆಡಿನ ಮರಿಯನ್ನು ದಡ್ಡನಾದ ಕುರುಬನು
ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುವಂತೆ.

ವೇದಾಂತಸಂದೇಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆತ್ಮನು
ತನ್ನೊಳಗೇ ಇದ್ದಾನೆ, ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ತನ್ನೊಳಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಯೋ ವೇದ
ನಿಹಿತಂ ಗುಹಾಯಾಮ್, ತನ್ನೊಳಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಯಾವಾತನು
ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ; ಅಹಮಾತ್ಮಾ ಗುಡಾಕೇಶ ಸರ್ವಭೂತಾಶಯಸ್ಥಿತಃ
ಅರ್ಜುನನೇ, ನಾನು ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳಗೆ ಆತ್ಮನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ—ಎಂದು
ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಸಾರುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ
ಆತ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರ
ವಾದರೋ ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಅರಣ್ಯದಂತೆ, ಮಹಾಸಾಗರದಂತೆ ಇದೆ.
ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅವುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ
ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಕಾಣಬಯಸುವವನು ನಿಜಕ್ಕೂ ದಡ್ಡನಲ್ಲವೆ?
ಶಾಸ್ತ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಉಪದೇಶವನ್ನನುಸರಿಸಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿದಾಗ ನಾನೇ
ಬ್ರಹ್ಮ, ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮತತ್ತ್ವ
ವನ್ನು ತಾನೇ ಎಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ಅರಿಯುವವನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನು.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ: ಒಬ್ಬ ಕುರುಬನು ಆಡು ಕುರಿಗಳನ್ನು
ಮೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಆಡಿನ ಮರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕಂಕುಳಿ
ನಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗು
ವಾಗ ಆಡಿನ ಮರಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲೂ
ಕಾಣದಿರುವಾಗ ಓಹೋ, ಬಾವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗಿ
ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕುರುಬನು ಬಂದು 'ಆಡಿನ ಮರಿಯು ನಿನ್ನ
ಕಂಕುಳಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ' ಎಂದು ತೋರಿಸಿದಂತೆ.



ತನ್ನೊಳಗೇ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 28

59. ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಬೆಲೆ

**ಮೃತಃ ಕೀರ್ತಿಂ ನ ಜಾನಾತಿ ಜೀವನ್ ಕೀರ್ತಿಂ ಸಮಶ್ರುತೇ |
ಮೃತಸ್ಯ ಕೀರ್ತಿರ್ಮರ್ತ್ಯಸ್ಯ ಯಥಾ ಮಾಲಾ ಗತಾಯುಷಃ ||**

ಸತ್ತವನು ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತಾನು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯು ತನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಾಗಬೇಕು. ಮೃತನಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬರುವ ಕೀರ್ತಿಯೆಂಬುದು ಸತ್ತ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದಂತೆ.

ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರು ತಾನೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ತನಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾನು ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ತಾನೇ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ತನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸತ್ತುಹೋದ ನಂತರ ಅವನನ್ನು ಜಗತ್ತೇ ಸ್ತುತಿಸಿದರೂ, ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಕೀರ್ತಿಯು ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಅವನು ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಸತ್ತಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಕೀರ್ತಿವಂತ ರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮೃತರ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ ಗುಡಿಗೋಪುರಗಳನ್ನು ಬಂಧುಗಳು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೃತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ಜಾಹಿರಾತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ ಅವರ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ಮರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಾವುದೂ ಆ ಮೃತರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಅವರು ಬದುಕಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಅವರು ಸತ್ತು ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ, ಸಂತೋಷವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸತ್ತುಹೋದ ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ನವರತ್ನಹಾರ, ವಜ್ರಹಾರ, ಸ್ವರ್ಣಹಾರ, ಪುಷ್ಪಹಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅವನಿಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಇಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಲಂಕಾರದಂತೆಯೇ ಸತ್ತುಹೋದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬರುವ ಕೀರ್ತಿಯೂ ನಿರರ್ಥಕ. ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ಬದುಕಿದ್ದಾಗಲೇ ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತಾನೇ ಕಣ್ಣುತುಂಬಾ ನೋಡಿ ಆನಂದಪಡಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತಾನು ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ತಾನೇ ಕಾಣುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಬದುಕಿರುವಾಗ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಬೇಕು.



ಫೆಬ್ರವರಿ 29



60. ಇವನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದೇ ಮೇಲು

**ಅವ್ಯಾಕರಣಮಧೀತಂ ಭಿನ್ನದ್ರೋಣ್ಯಾ ತರಂಗಿಣೀತರಣಮ್ |
ಭೇಷಜಮಪಥ್ಯಸಹಿತಂ ತ್ರಯಮಿದಮಕ್ಕತಂ ವರಂ ನ ಕೃತಮ್ ||**

ವ್ಯಾಕರಣವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಠವನ್ನು ಓದುವುದು, ತೂತುದೋಣಿಯಿಂದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟುವುದು, ಪಥ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಔಷಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು—ಈ ಮೂರನ್ನೂ ಮಾಡದಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು; ಏಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಖಂಡಿತಾ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನು ಏನೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದ ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಾಡದಿರುವುದೇ ಮೇಲು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಅಪಾಯವು ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಅವಿವೇಕದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಮಾಡ ದಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು:

1. **ವ್ಯಾಕರಣವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಠ ಓದುವುದು**—ಓದಿದ ಪಾಠವು ನಮಗೆ ಅರ್ಥಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕು. ಪಾಠ ಓದುವುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ವ್ಯಾಕರಣವಿಲ್ಲದೆ ತಪ್ಪುತಪ್ಪಾ ಗಿಯೇ ಸಕೃತ್ ಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಶಕೃತ್, ಸಕಲಂ ಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಶಕಲಂ, ಸ್ವಜನ ಕ್ಕೆ ಶ್ವಜನ, ವಮನ ಕ್ಕೆ ವಪನ ಹೀಗೆ ಗಟ್ಟಿಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಅಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಇದು ಅಪಾಯ ಕಾರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಾಕರಣವಿಲ್ಲದೇ ಪಾಠವನ್ನು ಓದಲೇ ಬಾರದು.
2. **ತೂತುದೋಣಿಯಿಂದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಬಾರದು**— ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ದೋಣಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದರೆ ದೋಣಿಗೆ ಸಮುದ್ರವೇ ಗತಿ!
3. **ಪಥ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಔಷಧಿಸೇವನ**—ಔಷಧಿಸೇವನೆಗಿಂತಲೂ ಪಥ್ಯವೇ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಪಥ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಬರೀ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ನುಂಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಹಣ ಖರ್ಚು, ಆರೋಗ್ಯಹಾನಿ, ಸಮಯಹಾನಿ.

ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು.



ಮಾರ್ಚ್ 1

61. ವಿದ್ಯೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಭೂಷಣ

ವಿದ್ಯಾಸಮಂ ನಾಸ್ತಿ ಶರೀರಭೂಷಣಂ
ಮಾತಾಸಮಂ ನಾಸ್ತಿ ಶರೀರಪೋಷಣಮ್ |
ನಿದ್ರಾಸಮಂ ನಾಸ್ತಿ ಶರೀರತೋಷಣಂ
ಚಿಂತಾಸಮಂ ನಾಸ್ತಿ ಶರೀರಶೋಷಣಮ್ ||

ವಿದ್ಯೆಗೆ ಸಮನಾದ ಶರೀರಭೂಷಣವು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ, ತಾಯಿಗೆ ಸಮನಾದ ಪೋಷಣೆಯು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ, ನಿದ್ರೆಗೆ ಸಮನಾದ ತೋಷಣವು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ, ಚಿಂತೆಗೆ ಸಮನಾದ ಶೋಷಣವು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ.

ಶರೀರವು ಪಂಚಭೂತಗಳ ಕಾರ್ಯ, ಮಾಂಸಪಿಂಡಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು. ಇದಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನ ವಜ್ರದ ಅನೇಕ ಭೂಷಣಗಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಆಭರಣವೆಂದರೆ ವಿದ್ಯೆಯೊಂದೇ. ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾದ ಯಾವ ಆಭರಣಗಳೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೇ ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ತಾಯಿಯೇ ನಿಜವಾದ ಪೋಷಣವು. ಹಣ್ಣು ತರಕಾರಿಗಳೂ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪೋಷಣವೇ ಆದರೂ ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳಿಂದ ಶರೀರವು ಪುಷ್ಪವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಮಮಯಿಯಾದ ತಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೋಷಣವು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ.

ನಿದ್ರೆಗೆ ಸಮನಾದ ತೋಷಣವು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ತೋಷಣವೆಂದರೆ ತುಷ್ಟಿಯನ್ನು, ಸಂತೋಷವನ್ನು, ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ವಸ್ತು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಶರೀರವು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ನಿದ್ರೆ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಆರಾಮ್ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಚಿಂತೆಗೆ ಸಮನಾದ ಶೋಷಣವು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಶೋಷಣವೆಂದರೆ ಒಣಗಿಸುವುದು, ಬತ್ತಿಸುವುದು, ಬೆಂಡುಮಾಡುವುದು. ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಶರೀರವು ಒಣಗಿ ಸೊರಗಿಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಚಿಂತೆಯೆಂಬುದು ಮಾನವನನ್ನು ಹಣ್ಣು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮಾನವನ ಆರೋಗ್ಯವು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಚಿಂತೆಯೇ ಮುಪ್ಪು!

ಮಾನವರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಭೂಷಣವು.



ಮಾರ್ಚ್ 2



62. ಸತ್ಯಶೀಲಗಳ ಮಹತ್ವ

**ಸತ್ಯೇನ ರಕ್ಷತೇ ಧರ್ಮಃ ವಿದ್ಯಾ ಯೋಗೇನ ರಕ್ಷತೇ |
ಶೀಲಯಾ ರಕ್ಷತೇ ರೂಪಂ ಕುಲಂ ವೃತ್ತೇನ ರಕ್ಷತೇ ||**

ಸತ್ಯವು ಧರ್ಮವನ್ನೂ, ಯೋಗವು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ, ಶೀಲವು ರೂಪವನ್ನೂ, ವೃತ್ತವು ಕುಲವನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುವಿಶಾಂತಿಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂಥ ಸದನುಷ್ಠಾನ. ಧರ್ಮವೆಂದರೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದದ್ದು. ಸ್ನಾನ, ಸಂಧ್ಯಾ ಪೂಜಾ, ಜಪ, ದಾನ, ತಪಸ್ಸು, ಪ್ರೀತಿ, ಧ್ಯಾನ—ಎಲ್ಲವೂ ಧರ್ಮದ ಬೇರೆಬೇರೆಯ ರೂಪಗಳೇ. ಈ ಧರ್ಮವು ಸತ್ಯದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ, ಪುಷ್ಟಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮವು ದುರ್ಬಲವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯಾ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನ. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಮೆರೆಸುವಂಥದ್ದೇ ವಿದ್ಯೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಗೌರವಗಳು. ಇಂಥ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಯೋಗವು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಯೋಗವೆಂದರೆ ಅಭ್ಯಾಸ. ಅಭ್ಯಾಸವಿದ್ದರೇ ಅಲ್ಲವೆ, ವಿದ್ಯೆಯು ಮೆರೆಯುವುದು?

ಮನುಷ್ಯನು ರೂಪವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ರೂಪವೇ ಮಾನವನಿಗೆ ದೈವದತ್ತವಾದ ಸಂಪತ್ತು. ರೂಪಕ್ಕೆ ಶೀಲವೂ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟರೆ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಜೇನು ಸೇರಿದಂತೆ. ಶೀಲವೆಂದರೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ. ಶೀಲವಿಲ್ಲದ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶೀಲವಂತನಾಗಿದ್ದು ರೂಪವಂತನೂ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನೇ ಭಗವಂತ.

ಇನ್ನು ಕುಲ. ಕುಲವೆಂದರೆ ವಂಶ. ಸತ್‌ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದರೇ ಸಾಕು. ಆತನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಚಾರವೂ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆ? ಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕನಾಗಿರುವ ಸತ್‌ಕುಲಪ್ರಸೂತನಾದವನನ್ನು ಸಮಾಜವು ಗೌರವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ.



ಸತ್ಯಶೀಲಗಳೇ ಮಾನವರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು.



ಮಾರ್ಚ್ 3

63. ಈ ನಾಲ್ಕೂ ದುರ್ಲಭ!

ದಾನಂ ಪ್ರಿಯವಾಕ್ಸಹಿತಂ ಜ್ಞಾನಮಗರ್ವಂ ಕ್ಷಮಾಸ್ಥಿತಂ ಶೌರ್ಯಂ |
ತ್ಯಾಗಸಹಿತಂ ಚ ವಿತ್ತಂ ದುರ್ಲಭಮೇತಚ್ಚತುಷ್ಪಯಂ ಲೋಕೇ ||

ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ದಾನಮಾಡಬೇಕು, ಗರ್ವವಿಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಾಗಿರಬೇಕು, ಕ್ಷಮಾಗುಣಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಶೂರನಾಗಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸತ್‌ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ದಾನಮಾಡಬೇಕು.

1. **ಪ್ರಿಯವಾಕ್ಸಹಿತಂ ದಾನಮ್**—ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ದಾನವು ದುರ್ಲಭ. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ದಾನಮಾಡುವಂಥ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿರಳರೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.
2. **ಅಗರ್ವಂ ಜ್ಞಾನಮ್**—ಗರ್ವವಿಲ್ಲದ ವಿದ್ಯೆಯು ದುರ್ಲಭ. ಈ ವಿಶಾಲ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಬಹಳ ಜನಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನ, ಪ್ರವಚನಚಾತುರ್ಯ, ಮೇಧಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಅದ್ಭುತ! ಆದರೆ ಗರ್ವವಿಲ್ಲದ ಪಂಡಿತರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭರೇ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.
3. **ಕ್ಷಮಾಸ್ಥಿತಂ ಶೌರ್ಯಮ್**—ಕ್ಷಮಾಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಶೌರ್ಯವೂ ದುರ್ಲಭ! ಶೂರರಾಗಿ ಧೀರರಾಗಿ ವೀರರಾಗಿ ಪರಾಕ್ರಮ ಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಜಟ್ಟಿಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಜನಗಳು ಅನೇಕರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕ್ರೌರ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕ್ಷಮಾಗುಣಸಂಪನ್ನರಾದ ಶೂರರೂ ದುರ್ಲಭರೇ.
4. **ತ್ಯಾಗಸಹಿತಂ ವಿತ್ತಮ್**—ತ್ಯಾಗಸಮೇತವಾದ ಸಂಪತ್ತು ದುರ್ಲಭ! ಹಣವಂತರೂ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಇದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮೋಜಿಗಾಗಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಶ್ರೀಮಂತರು ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇತರರಿಗೆ ಮಾಡರು. ದಾನಿಗಳಾದ, ತ್ಯಾಗಿಗಳಾದ, ಉದಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದುರ್ಲಭರೇ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಸತ್‌ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ದಾನಮಾಡಬೇಕು.

ಮಾರ್ಚ್ 4

64. ಇವನೇ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶಿ

ಮಾತೃವತ್ ಪರದಾರೇಷು ಪರದ್ರವ್ಯೇಷು ಲೋಷ್ಯವತ್ |

ಆತ್ಮವತ್ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಯಃ ಪಶ್ಯತಿ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ||

ಬೇರೆಯವರ ಪತ್ನಿಯರುಗಳನ್ನು ತಾಯಿಯಂತೆಯೂ, ಇತರರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆಯಂತೆಯೂ, ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ ತನ್ನಂತೆಯೂ ಯಾವಾತನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನೇ ಜ್ಞಾನಿಯು.

ಜ್ಞಾನಿಯೆಂದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು. ಇವನೇ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶಿ.

1. **ಪರದಾರೇಷು ಮಾತೃವತ್**—ಬೇರೆಯವರ ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಯಾವುದೇ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟಿರುವ ತಾಯಿಯ ಬುದ್ಧಿಯು ಬರಬೇಕು. ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ಓಡಾಡುವ ತರುಣಿಯು ಎಷ್ಟೇ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವಳನ್ನು ತಾಯಿಯೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಎಂಥ ಕಾಮುಕನಿಗೂ ತನ್ನ ತಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಮುಕ ಬುದ್ಧಿಯು ಉಂಟಾಗಲಾರದಷ್ಟೆ?

2. **ಪರದ್ರವ್ಯೇಷು ಲೋಷ್ಯವತ್**—ಪರರ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆ—ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಪರರಿಗೆ ಸೇರಿದ, ಅಂದರೆ ತನ್ನದಲ್ಲದ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಂಡರೂ—ಅದು ಚಿನ್ನದ ಸರವಾಗಿರಬಹುದು, ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಂಬಿಗೆ ಯಾಗಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಹಣವೇ ಆಗಿರಬಹುದು—ಅದು ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆಗೆ ಸಮಾನವೇ ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ಸಹಜವಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕಳ್ಳತನಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬರಬಾರದು.

3. **ಆತ್ಮವತ್ ಸರ್ವಭೂತೇಷು**—ತನ್ನಂತೆ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ, ಸಕಲ ಮಾನವರನ್ನೂ ಕಾಣುವಂತಾಗಬೇಕು. ಯಾರನ್ನೂ ನಿಂದಿಸದೆ, ಯಾರನ್ನೂ ದ್ವೇಷಿಸದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು. ತನ್ನಂತೆ ಪರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣಬೇಕು. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವವನೇ ಮಹಾತ್ಮನು. ಇವನೇ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯೂ ಹೌದು.

ಮನುಷ್ಯನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣಬೇಕು.

ಮಾರ್ಚ್ 5

65. ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೇ ಗೌರವ

**ದೂರಕ್ಕೋ ಜ್ಞಾಯತೇ ಸರ್ವಃ ಪರ್ವತೇ ಜ್ವಲನಾದಿವತ್ |
ಚೂಡಾಮಣಿಃ ಶಿರಃಸ್ಥೋಽಪಿ ದೃಶ್ಯತೇ ನ ಸ್ವಚಕ್ಷುಷಾ ||**

ಎಂಥವನೇ ಆಗಲಿ, ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅಂಥವನನ್ನು ಜನಗಳು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯು ಕಾಣಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಬೆಲೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಚೂಡಾಮಣಿಯು ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಯಾರೂ ತಾವೇ ನೋಡಲಾರರಲ್ಲವೆ?

ಮನುಷ್ಯನು ಭಗವಂತನ ವಿಭೂತಿ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಭಗವಂತನು ನೂರಾರು ವಿಧವಾದ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಅಸಾಧಾರಣ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಇಂಥ ಮನುಷ್ಯನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಗೌರವವಾಗಲಿ, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಾಗಲಿ, ಬೆಲೆಯಾಗಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ, ಕಲಾ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದರೂ, ಮಹಾಮೇಧಾವಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಗೌರವವು ದೊರಕಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ. ಅವನು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದವರೊಂದಿಗೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬೆಲೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಅವನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಗೌರವವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯು ಕಾಣಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು?

ಇದಕ್ಕೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ: ಚೂಡಾಮಣಿಯೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥ ಚೂಡಾಮಣಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಚೂಡಾಮಣಿ ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ತಾನೇ ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಆಭರಣವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬರು ಧರಿಸಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಅಂತೂ ಯಾವುದೇ ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಗೌರವವು ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಮಾನವರು ಬಾಳಬೇಕು.



ಮಾರ್ಚ್ 6



66. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಭಾರ?

ಭಾರೋಽವಿವೇಕಿನಃ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಭಾರೋ ಜ್ಞಾನಂ ಚ ರಾಗಿಣಃ |
ಅಶಾಂತಸ್ಯ ಮನೋ ಭಾರೋ ಭಾರೋಽನಾತ್ಮವಿದೋ ವಪುಃ ||

ದಡ್ಡನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಭಾರ, ರಾಗವುಳ್ಳವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಭಾರ,
ಅಶಾಂತನಿಗೆ ಮನಸ್ಸೇ ಭಾರ, ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ತನ್ನ ಶರೀರವೇ ಭಾರವು.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಹಾಗೂ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವು ಭಾರವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದೇ ಹೋದರೆ, ಅಥವಾ ಬೇಡವಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಮಾತ್ರ ಆಗ ಅದು ಭಾರವಾದಂತೆ ತೋರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

1. **ಅವಿವೇಕಿನಃ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಭಾರಃ**—ದಡ್ಡನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಭಾರ. ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರವೆಂದರೆ ರಸಾಯನದಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರದ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದಡ್ಡನಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ವೆಂದರೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಕಗ್ಗ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಡ್ಡನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಭಾರ.
2. **ರಾಗಿಣಃ ಜ್ಞಾನಂ ಭಾರಃ**—ಅನಾತ್ಮವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿರುವ ವಿಷಯಭೋಗಾನುರತನಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಬೇಡ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷಯಲಂಪಟರಿಗೆ ವೇದ, ವೇದಾಂತ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ, ಮುಕ್ತಿಗಳು ತುಂಬಾ ಭಾರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತವೆ.
3. **ಅಶಾಂತಸ್ಯ ಮನೋ ಭಾರಃ**—ಅಶಾಂತನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ ಭಾರ. ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದ, ಚಿಂಚಲಮನಸ್ಸಿನ ಮಾನವನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಏನಾದರೊಂದು ಚಿಂತೆಯು ಅವನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ ಭಾರ.
4. **ಅನಾತ್ಮವಿದಃ ವಪುಃ ಭಾರಃ**—ಆತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ತನ್ನ ಶರೀರವೇ ಭಾರ. ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಗೆ ಎಂದರೆ ದೇಹದ ರೋಗರುಜಿನಾದಿಗಳನ್ನು ತನಗೇ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವ ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ತನ್ನ ಶರೀರವೇ ಭಾರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ.



ಮಾನವನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ವಿವೇಕಿಯಾಗಬೇಕು.



ಮಾರ್ಚ್ 7

67. ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದು

ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಗೃಹಂ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಗರ್ಭಿಣೀವೃದ್ಧಬಾಲಕಾನ್ |

ರಿಕ್ತಹಸ್ತೇನ ನೋಪೇಯಾತ್ ರಾಜಾನಂ ದೈವತಂ ಗುರುಮ್ ||

ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿಯ ಮನೆ, ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ, ಗರ್ಭಿಣೀ, ವೃದ್ಧರು, ಬಾಲಕರು, ರಾಜ, ದೇವಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಗುರುಗಳು—ಇವರನ್ನು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಬಾರದು.

ಈ ಎಂಟು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗ ಬಾರದು. ಫಲ, ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಹೋಗಬೇಕು.

1. **ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿಯ ಗೃಹಕ್ಕೆ**—ವೇದಾಧ್ಯಯನಸಂಪನ್ನರಾದ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿಗಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಹಣ್ಣು ಹೂವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದು.
2. **ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ**—ಗೋಕರ್ಣ, ಶೃಂಗೇರೀ, ಕಾಶೀ, ರಾಮೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದು.
3. **ಗರ್ಭಿಣಿಯರನ್ನು ನೋಡುವಾಗ**—ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾತಾಯಿಯೇ ಗರ್ಭಿಣಿ.
4. **ವೃದ್ಧರನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುವಾಗ**—ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೂ ವೃದ್ಧರಾದವರನ್ನು ನೋಡುವುದೆಂದರೇ ಪುಣ್ಯವಲ್ಲವೇ?
5. **ಬಾಲಕರನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುವಾಗ**—ತಿನ್ನುವುದಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುವಾಗ ಏನಾದರೂ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳು, ಹಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.
6. **ರಾಜರನ್ನು ನೋಡುವಾಗ**—ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಮಹಾಪ್ರಭುವೇ ರಾಜ. ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದು.
7. **ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ**—ಹಣ್ಣು, ಕಾಯಿ, ಹೂಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.
8. **ಗುರುದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ**—ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದು.

ಫಲಸಮೇತನಾಗಿಯೇ ಗುರುದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮಾರ್ಚ್ 8

68. ಸತ್ಯದ ಮಹಿಮೆ

ಅಶ್ವಮೇಧಸಹಸ್ರಂ ಚ ಸತ್ಯಂ ಚ ತುಲಯಾ ಧೃತಮ್ |

ಅಶ್ವಮೇಧಸಹಸ್ರಾಚ್ಛ ಸತ್ಯಮೇವ ವಿಶಿಷ್ಠತೇ ||

ಸಹಸ್ರ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವನ್ನೂ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತುಲನ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾವಿರ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಸತ್ಯವೇ ಹೆಚ್ಚು.

ಮನುಷ್ಯನು ಯಜ್ಞ, ಯಾಗ, ಹೋಮ, ಹವನ, ದಾನ, ಧರ್ಮ, ಜಪ, ಉಪವಾಸ, ಪೂಜಾ, ಪಾರಾಯಣ, ತೀರ್ಥಾಟನೆ, ಪ್ರವಚನ—ಮುಂತಾದ ನೂರಾರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಧನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಸತ್ಯವಚನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು; ಸತ್ಯವಚನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧನವಿಲ್ಲ—ಎಂಬ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಈ ಸುಭಾಷಿತವು ಸುಂದರವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತಿದೆ.

ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗ! ಹೆಸರೇ ಜೋರಾಗಿದೆ. ಅಶ್ವಮೇಧ, ರಾಜಸೂಯ, ವಾಜಪೇಯ—ಮುಂತಾದ ಮಹಾಯಾಗಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಕ್ಷತ್ರಿಯರೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಿರುವಂಥ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಮಹಾಯಾಗಗಳಿವು. ಒಂದುನೂರು ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಪದವಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ—ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಾರುತ್ತಿವೆ.

ಇಂಥ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗವೊಂದನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ಇನ್ನು ಹತ್ತು, ನೂರು, ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗಗಳನ್ನು! ಅಲ್ಲಾ, ಸಾವಿರ ಅಶ್ವಮೇಧಗಳನ್ನು! ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿರಲಿ, ಸದ್ಯ! “ಸಹಸ್ರ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗಗಳನ್ನು”—ಎಂದು ಕೇಳಿದರೇ ಪುಣ್ಯ. ಆದರೆ ಈ ಸಹಸ್ರ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ “ಸತ್ಯ”ವೇ ಮಿಗಿಲಾದದ್ದು; ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ತುಂಬಾ ಸುಲಭ, ಆದರೆ ತುಂಬಾ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವೂ ಹೌದು. ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಖರ್ಚೂ ಇಲ್ಲ, ಶ್ರಮವೂ ಇಲ್ಲ, ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯದಿಂದ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು ದೊರಕುತ್ತವೆ.

ಸಾಧಕನು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಸದಾ ಹೇಳಬೇಕು.

ಮಾರ್ಚ್ 9

69. ನರಕಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು

ತ್ರಿವಿಧಂ ನರಕಸ್ತೇದಂ ದ್ವಾರಂ ನಾಶನಮಾತ್ಮನಃ |

ಕಾಮಃ ಕ್ರೋಧಸ್ತಥಾ ಲೋಭಃ ತಸ್ಮಾದೇತತ್ ತ್ರಯಂ ತ್ಯಜೇತ್ ||

ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ ಮತ್ತು ಲೋಭ—ಈ ಮೂರು ದೋಷಗಳು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನಂತಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಮೂರು ದೋಷಗಳು ಮಾನವನನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವೇಚಿಯು ಈ ಮೂರೂ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು.

ಮಾಡಬೇಕಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಬಿಡಬೇಕಾದವುಗಳು—ಎಂದು ಸಾಧನಗಳು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯ ಅಥವಾ ಅನುಷ್ಠೇಯವಾದದ್ದು, ಮತ್ತೊಂದು ತ್ಯಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ಪರಿಹರ್ತವ್ಯವಾದದ್ದು. ಕರ್ತವ್ಯ ಸಾಧನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ತ್ಯಾಜ್ಯಸಾಧನಗಳೇ ಕಷ್ಟಕರ. ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿರುವ, ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ಮೂರು ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

1. **ಕಾಮ**—ಆಶೆ. ಬರೀ ಆಶೆಯಲ್ಲ; ದುರಾಶೆ, ಅತ್ಯಾಶೆ, ಮಹದಾಶೆ. ದುರಾಶೆಯೇ ಮಾನವರಿಗೆ ಶತ್ರು ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯು. ದುರಾಶೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಧೋಗತಿ ಕಾದಿರುತ್ತದೆ. ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಸರ್ವನಾಶವು ಖಚಿತ. ಕಾಮದಿಂದ ಆಶಾಂತಿ, ದುಃಖ, ತಾಪತ್ರಯ, ಚಿಂತೆ, ಭಯ ಎಲ್ಲವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.
2. **ಕ್ರೋಧ**—ಕೋಪ. ಇದೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಲ್ಲ. ಕಾಮನ ತಮ್ಮನೇ ಕ್ರೋಧ. ಕ್ರೋಧವೆಂಬುದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ವಿಗಳೂ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ವಶರಾಗಿ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೋಧದಿಂದ ತಪೋಹಾನಿ, ಧರ್ಮಹಾನಿ, ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ.
3. **ಲೋಭ**—ಇದು ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನಿದ್ದಂತೆ. ಲೋಭವೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಜಿಪುಣತನ. ಸತ್ ಪಾತ್ರಕ್ಕೂ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡದಿರುವ ಮಹಾಶತ್ರುವೇ ಲೋಭ. ಈ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಗಳೆಂಬ ಮೂರರಿಂದ ಸರ್ವನಾಶ!

ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು.



ಮಾರ್ಚ್ 10



70. ಧರ್ಮದ ಹತ್ತು ಮುಖಗಳು

**ಧೃತಿಃ ಕ್ಷಮಾ ದಮೋಽಸ್ತೇಯಂ ಶೌಚಮಿಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹಃ |
ಧೀರ್ವಿದ್ಯಾ ಸತ್ಯಮಕ್ರೋಧಃ ದಶಕಂ ಧರ್ಮಲಕ್ಷಣಮ್ ||**

ಧೃತಿ, ಕ್ಷಮಾ, ದಮ, ಅಸ್ತೇಯ, ಶೌಚ, ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ, ಧೀಶಕ್ತಿ, ವಿದ್ಯಾ, ಸತ್ಯ, ಅಕ್ರೋಧ—ಇವುಗಳು ಧರ್ಮದ ಹತ್ತು ಮುಖಗಳು.

ಧರ್ಮದ ಹತ್ತು ಮುಖಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

1. **ಧೃತಿಃ**—ಧೈರ್ಯ; ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಎಷ್ಟೇ, ಏನೇ ಅಡ್ಡಿಗಳು ಬಂದರೂ ಎದೆಗುಂದದೆ, ಮುಂದುವರಿಯುವ ಉತ್ಸಾಹ.
2. **ಕ್ಷಮಾ**—ಕ್ಷಮಿಸುವ ಗುಣ. ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೇ ನಿಂದಿಸಿದರೂ, ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೂ ಅಂಥವರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ಗುಣ.
3. **ದಮಃ**—ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ. ಸಾತ್ತ್ವಿಕವಾದ ಹಿತಮಿತವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಮಿತವಾಗಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ಕಲೆ.
4. **ಅಸ್ತೇಯಮ್**—ಕಳವುಮಾಡದಿರುವಿಕೆ. ತನ್ನದಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಿಗೆಂತ ಕಳಪೆಯಾಗಿ ಕಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳತನಮಾಡದಿರುವಿಕೆ.
5. **ಶೌಚಮ್**—ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧವಾದ ಆಹಾರಸೇವನೆ; ಶರೀರವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.
6. **ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹಃ**—ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಅನಾತ್ಮವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಒಳಗಡೆಗೆ ಸರಿಯುವುದು.
7. **ಧೀಃ**—ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ವಿವೇಕಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಯಾವುದನ್ನು, ಯಾವಾಗ, ಎಲ್ಲಿ, ಹೇಗೆ? ಎಷ್ಟು? ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ವಿವೇಚನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.
8. **ವಿದ್ಯಾ**—ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಜ್ಞಾನ. ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ, ಹಿರಿಯರಿಂದ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.
9. **ಸತ್ಯಮ್**—ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳುವಿಕೆ, ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳದಿರುವಿಕೆ.
10. **ಅಕ್ರೋಧಃ**—ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಕೋಪಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು.



ಈ ಹತ್ತು ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾನವನು ಆಚರಿಸಬೇಕು.



ಮಾರ್ಚ್ 11

71. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೂ ಬೇಡ

ತೃಣಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿದಃ ಸ್ವರ್ಗಃ ತೃಣಂ ಶೂರಸ್ಯ ಜೀವಿತಮ್ |
ಜಿತಾಶಸ್ಯ ತೃಣಂ ನಾರೀ ನಿಃಸ್ಪೃಹಸ್ಯ ತೃಣಂ ಜಗತ್ ||

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದರೆ ತೃಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನ, ಶೂರನಿಗೆ ಜೀವಿತವು ತೃಣವಿದ್ದಂತೆ, ಆಶೆಕಾಮಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವನಿಗೆ ನಾರಿಯು ತೃಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನ, ನಿಃಸ್ಪೃಹನಿಗೆ ಈ ಜಗತ್ತೇ ತೃಣಪ್ರಾಯ.

ಮನುಷ್ಯನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆಲ್ಲಾ ಕೆಳಗಿನ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯವು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. **ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವು ತೃಣಸಮಾನ**—ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯೆಂದರೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವನ್ನೇ ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವ ನಿತ್ಯಾನಂದಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಜೀವನುಕ್ತ. ಇವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗವು ಕೃತಕ, ಅನಿತ್ಯ; ಮೋಕ್ಷವು ನಿತ್ಯ!
2. **ಶೂರನಿಗೆ ಜೀವಿತವು ತೃಣಸಮಾನ**—ತನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಅರ್ಪಣೆಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದವನೇ ಧೀರನಾದ ಶೂರನು. ಇವನಿಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಮುಖ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ, ಇವನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಬಿಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಶೂರನಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ.
3. **ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಿಗೆ ಹೆಂಗಸು ತೃಣಸಮಾನ**—ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಪೋನಿಷ್ಠನಾದ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠನಾದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲೂ ವ್ಯಾಮೋಹವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣುಗಳೆಂದರೆ ಈ ಮಹಾತ್ಮನಿಗೆ ತೃಣಸಮಾನ.
4. **ನಿಃಸ್ಪೃಹನಿಗೆ ಈ ಜಗತ್ತೇ ತೃಣಸಮಾನ**—ಬೇಕು ಎಂಬ ಆಶೆಯೇ ಇಲ್ಲದವನಿಗೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನು ತಾನೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಸಂತೃಪ್ತನಾದ ಮಹಾತ್ಮನಿಗೆ ಈ ಜಗತ್ತೆಂದರೆ ತೃಣಸಮಾನ. ಆಶೆಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಯಾವುದರ ಮೇಲೂ ವ್ಯಾಮೋಹವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಶೆಯಿಲ್ಲದವನೇ ನಿಜವಾದ ಶ್ರೀಮಂತ!



ಮಾರ್ಚ್ 12



72. ಕೀರ್ತಿಯೊಂದೇ ಶಾಶ್ವತ ಸಂಪತ್ತು!

ಅನ್ಯಮಾಶ್ರಯತೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಅನ್ಯಮನ್ಯಂ ಚ ಮೇದಿನೀ |

ಅನ್ಯಗಾಮಿನೀ ಪುಂಸಾಂ ಕೀರ್ತಿರೇಕಾ ಪತಿವ್ರತಾ ||

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಎಂದರೆ ಸಂಪತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಸದಾ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಭೂದೇವಿಯೂ ಕೂಡ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯ ಪತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಕೀರ್ತಿ ಎಂಬ ದೇವಿಯು ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರಪುರುಷನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸದೇ ಸದಾ ಪತಿವ್ರತಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಹಣವೆಂಬುದು ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಜನಗಳ ಕೈಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ನೋಟು ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನಗಳ ಕೈಗಳನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆ! ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಚಂಚಲೆ, ಇವಳಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಗಂಡ ಅಂತ ಇಲ್ಲ.

ಭೂದೇವಿಗೂ ನೂರಾರು ಜನರು ಪತಿಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಭೂ ಪತಿಯು ಒಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ. ಭೂ ಪತಿಗಳು ಅನೇಕರು. ಅನೇಕ ಪತಿಗಳಿಗೂ ಒಬ್ಬಳೇ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಾದವಳು ಭೂದೇವಿ. ಇವಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಗಂಡನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗಂಡನು ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ತಾನಾಗಿಯೇ ಒಬ್ಬ ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಆರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಭೂದೇವಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಗಂಡನು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಮತ್ತೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ಗಂಡನು ಬಂದು ಇವಳನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಾಗೂ ಭೂದೇವಿ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಪತಿವ್ರತೆಯರಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕೀರ್ತಿದೇವಿ ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬ ಗಂಡನನ್ನು ಸೇರಿದರೆ ಅವನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಅವನೊಂದಿಗೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಕೀರ್ತಿ ದೇವಿಯು ಪತಿವ್ರತಾಶಿರೋಮಣಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಂದ ಸತ್‌ಕೀರ್ತಿಯು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸತ್‌ಕೀರ್ತಿಯೇ ಮಾನವನಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು.



ಮಾನವನು ಕೀರ್ತಿವಂತನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.



ಮಾರ್ಚ್ 13

73. ಯೋಗಿ ಅಥವಾ ಪಶು

ಸುಭಾಷಿತೇನ ಗೀತೇನ ಯುವತೀನಾಂ ಚ ಲೀಲಯಾ |

ಮನೋ ನ ಭಿದ್ಯತೇ ಯಸ್ಯ ಸ ಯೋಗೀ ಹ್ಯಥವಾ ಪಶುಃ ||

ಸುಭಾಷಿತದಿಂದ, ಸಂಗೀತದಿಂದ ಹಾಗೂ ಯುವತಿಯರ ನರ್ತನೆಯಿಂದ ಯಾವನ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅರಳುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂಥವನು ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಯೋಗಿಪುರುಷನಾಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಪಶುವಾಗಿರಬೇಕು.

ಸುಭಾಷಿತವೆಂದರೆ ರಸವತ್ತಾದ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ಸುಂದರ ಪದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾತು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಆನಂದ ವಾಗಲೇಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಸುಭಾಷಿತಗಳು ರಸವತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಂಗೀತವೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಡ? ಸಂಗೀತವೆಂಬುದು ಮಾನವರಿಗೆ ರಸದೌತಣ. ಎಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಅರಳಿಸುವ ಸುಮಧುರ ಆನಂದದ ಕಲೆ ಸಂಗೀತ. ಆಲಾಲಗೋಪಾಲ ವೃದ್ಧರಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಂಗೀತವೆಂದರೆ ಸಂತೋಷ.

ಇನ್ನು ಯುವತಿಯರ ಲೀಲೆ, ಎಂದರೆ ಯೌವನದಲ್ಲಿದ್ದು ಮೈ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹುಡುಗಿಯು ತನ್ನ ಹಾವಭಾವಗಳಿಂದ ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ರೋಮಾಂಚನ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಎಂಥಂಥವರೂ ಮೈ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಇಂಥ ಸುಭಾಷಿತಗಳು, ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ಯುವತಿಯರ ನೃತ್ಯ—ಈ ಮೂರರಿಂದಲೂ ಯಾವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಕಾರ ಗಳೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಪಡೆದ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುನಾದ ಮಹಾಯೋಗಿಯೇ ಆಗಿರಬೇಕು.

ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾದ ಮಹಾಯೋಗಿಯ ಮನಸ್ಸು ಸದಾ ಆತ್ಮನಿಷ್ಠ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವನ ಮನಸ್ಸು ಅನಾತ್ಮವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೇ ದಡ್ಡ, ಪೆದ್ದನಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಥವನು ಪಶುಸಮಾನ. ಅವನಿಗೂ ಯಾವ ವಿಕಾರವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನು ಜ್ಞಾನಿಯಾದರೆ ನಿರ್ವಿಕಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಮಾರ್ಚ್ 14

74. ವೈರಾಗ್ಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರೆ....

ಗರ್ಭೇ ವ್ಯಾಧೌ ಶ್ವಶಾನೇ ಚ ಪುರಾಣೇ ಯಾ ಮತಿರ್ಭವೇತ್ |
ಸಾ ಯದಿ ಸ್ಥಿರತಾಂ ಯಾತಿ ಕೋ ನ ಮುಚ್ಯತೇ ಬಂಧನಾತ್ ||

ಹೆರಿಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ರೋಗದಲ್ಲಿ, ಶ್ವಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಯಾವ ಬುದ್ಧಿಯು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ, ಅದೇ ಬುದ್ಧಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಯಾವನು ತಾನೆ ಭವಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ?

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವು ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಅನೇಕ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಉಂಟಾಗಿರುವ ವೈರಾಗ್ಯವು ದೃಢವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸಂಸಾರಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆಗ ಉಂಟಾಗುವ ವೈರಾಗ್ಯವು ಅಮೇಲೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಂಸಾರಚಕ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾನವನು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸರಿ, ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಂಥ ಆ ಸುವರ್ಣ ಸಂಧಿಕಾಲಗಳು ಯಾವುವು? ಎಂದರೆ:

1. ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಹೆರಿಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ—ಹೆರಿಗೆ ಸಮಯದ ನೋವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು, ವೈರಾಗ್ಯವು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ.
2. ರೋಗ ಬಂದಾಗ—ಕೆಲವು ಪ್ರಬಲವಾದ ರೋಗಗಳು ಬಂದಾಗ ವೈರಾಗ್ಯವು ಸಹಜವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?
3. ಶ್ವಶಾನೇ—ನಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ ಹೆಣವನ್ನು ಸುಡಲು ಶ್ವಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ “ಎಲ್ಲರ ಸಂಸಾರವೂ ಇಷ್ಟೇ”; “ಸಾಕು, ಈ ಸಂಸಾರ”—ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?
4. ಪುರಾಣೇ—ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೇನು ವೈರಾಗ್ಯವು ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಿತೇನೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ವೈರಾಗ್ಯಗಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ವಿವೇಕ ವೈರಾಗ್ಯಗಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು.



ಮಾರ್ಚ್ 15



75. ಸ್ವಭಾವವು ಪ್ರಬಲ

ಸ್ವಭಾವೋ ನೋಪದೇಶೇನ ಶಕ್ಯತೇ ಕರ್ತುಮನ್ಯಥಾ |

ಸುತಪ್ರಮುಖ ಪಾನೀಯಂ ಪುನರ್ಗಚ್ಛತಿ ಶೀತತಾಮ್ ||

ಬರೀ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರನ್ನು ಕುದಿಯುವಂತೆ ಕಾಯಿಸಿ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಆಮೇಲೆ ತಣ್ಣಗಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಸ್ವಭಾವವು ಇರುತ್ತದೆ. ಬೆಂಕಿಗೆ ಬಿಸಿ ಸ್ವಭಾವ, ನೀರಿಗೆ ತಣ್ಣಗಿರುವುದು ಸ್ವಭಾವ, ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕೆ ತುಕ್ಕುಹಿಡಿಯುವುದು ಸ್ವಭಾವ, ಸಕ್ಕರೆಗೆ ಸಿಹಿ ಸ್ವಭಾವ—ಇತ್ಯಾದಿ. ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಅವನವನದೇ ಆದ ಸ್ವಭಾವ ವೆಂಬುದು ಇರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಉಪದೇಶಮಾತ್ರದಿಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಕಳ್ಳತನಮಾಡುವುದೇ ಸ್ವಭಾವ. ಕಳ್ಳತನಮಾಡಬೇಡ ಎಂದು ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಆ ಕಳ್ಳನು ತನ್ನ ಕಳ್ಳತನದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆಯೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ದುಷ್ಟನಿಗೆ ಸುಳ್ಳುಹೇಳುವುದೇ ಸ್ವಭಾವ. ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಡ, ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಒಳಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆಯೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ: ತಣ್ಣಗಿರುವುದೇ ನೀರಿನ ಸ್ವಭಾವ. ಕುದಿಯುವಂತೆ ನೀರನ್ನು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಯಿಸಿದರೂ ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯದ ನಂತರ ಆ ನೀರು ಪುನಃ ತಣ್ಣಗಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತಾ ಇದೆ. ಆ ಉಪದೇಶವು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಕಾಲದೇಶಸಂನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಕಾಯಬೇಕು. ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವವನು ತಾನು ಮೊದಲು ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ, ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾಗಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕನಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂಥವನು ಇತರರಿಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ಸತ್‌ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.



ಒಣ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗದು.





ಮಾರ್ಚ್ 16



76. ಈ ಮೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸುಖ

ಲೋಭಮೂಲಾನಿ ಪಾಪಾನಿ ರಸಮೂಲಾಶ್ಚ ವ್ಯಾಧಯಃ |

ಇಷ್ಟಮೂಲಾನಿ ಶೋಕಾನಿ ತ್ರೀಣಿ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಸುಖೀ ಭವ ||

ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಲೋಭವೇ ಮೂಲ. ರೋಗ ರುಜಿನಾದಿಗಳಿಗೆ ನಾಲಿಗೆಯ ಚಾಪಲ್ಯವೇ ಕಾರಣ, ಶೋಕಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನವೇ ಕಾರಣ. ಈ ಮೂರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಸುಖಿಯಾಗಿರು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ತನಗೆ ಪಾಪಗಳಾಗಲೀ ರೋಗಗಳಾಗಲೀ ದುಃಖಗಳಾಗಲೀ ಬರುವುದೇ ಬೇಡವೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಅಂಥವನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಿತವಾದ ಮೂರು ಸಂದೇಶಗಳಿವೆ.

1. ಲೋಭದಿಂದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾನವನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದುರಾಶೆಯಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪಾಪಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳ್ಳತನ, ವಂಚನೆ, ಸುಳ್ಳು—ಮುಂತಾದ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ದುರಾಶೆಯೇ ಕಾರಣವು. ದುರಾಶೆಯಿಲ್ಲದವನು ಯಾವ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಖಂಡಿತಾ ಮಾಡಲು ಪ್ರವೃತ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
2. ರೋಗಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅಪಥ್ಯವೇ ಕಾರಣ. ನಾಲಿಗೆಯ ಚಾಪಲ್ಯದಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆಹಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ರೋಗಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಹಿತಮಿತವಾದ ಪಥ್ಯದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನಿಗೆ ರೋಗಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ಊಟಬಲ್ಲವನಿಗೆ ರೋಗವಿಲ್ಲ. ಅಪಥ್ಯದಿಂದ ರೋಗ, ಪಥ್ಯದಿಂದ ಆರೋಗ್ಯ.
3. ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅನುರಾಗ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಮತೆಯೇ ಮಾನವರ ಶೋಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಪುತ್ರ ಪತ್ನೀ ಮಿತ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಪ್ರೀತಿಯೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು. ಮಮತೆಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ದುಃಖವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ಲೋಭರಹಿತನಾದರೆ ಪಾಪಾಚರಣೆಯಿಲ್ಲ, ಊಟಬಲ್ಲವನಿಗೆ ರೋಗವಿಲ್ಲ, ರಾಗರಹಿತನಿಗೆ ದುಃಖವಿಲ್ಲ.



ಲೋಭ ಅಪಥ್ಯ ರಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸುಖವಾಗಿರಬಲ್ಲನು.





ಮಾರ್ಚ್ 17



77. ಯಾವದು ಯಾರಿಗೆ ತೃಣ?

**ಉದಾರಸ್ಕ ತೃಣಂ ವಿತ್ತಂ ಶೂರಸ್ಕ ಮರಣಂ ತೃಣಮ್ |
ವಿರಕ್ತಸ್ಕ ತೃಣಂ ಭಾರ್ಯಾ ನಿಃಸ್ಪೃಹಸ್ಕ ತೃಣಂ ಜಗತ್ ||**

ಉದಾರಿಗೆ ಹಣವೆಂಬುದು ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾನ, ಶೂರನಿಗೆ ಮರಣವು ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಸಮ, ವಿರಕ್ತನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯು ತೃಣಸಮಾನ, ಆಶೆಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಈ ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾನ.

ಮನುಷ್ಯನು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದನೆಂದರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಯು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಬಿಡಲೂ ಬಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ.

1. **ಉದಾರಿಗೆ ಹಣವೆಂದರೆ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾನ**—ದಾನಶೂರನಿಗೆ ದಾನಮಾಡುವುದೇ ಆನಂದ. ಎಷ್ಟು ದಾನ ಮಾಡಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಹಣವು ತೃಣಸಮಾನ. ತನ್ನ ಹಣಕ್ಕೆ ದಾನವೇ ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ತಿಳಿದವನಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿ ದಷ್ಟು ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ.

2. **ಶೂರನಿಗೆ ಮರಣವೆಂಬುದು ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ**—ಶೂರನೆಂದರೆ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ತ್ಯಾಗಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ದೇಶಪ್ರೇಮಿ. ಇವನಿಗೆ ಯಶಸ್ಸೇ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ, ದೇಶರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಇವನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಶೂರನಿಗೆ ಪ್ರಾಣವು ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಗೆ ಸಮಾನ.

3. **ವಿರಕ್ತನಿಗೆ ಪತ್ನಿಯು ತೃಣಸಮಾನ**—ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ಅನುರಾಗವಿರದು? ಆದರೆ ವಿರಕ್ತನಾದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗೆ ಪತ್ನಿಯೆಂದರೂ ಒಂದೇ, ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯೆಂದರೂ ಒಂದೇ.

4. **ನಿಃಸ್ಪೃಹನಿಗೆ ಜಗತ್ತು ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾನ**—ನಿಃಸ್ಪೃಹನೆಂದರೆ ಆಶೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ, ಅಕಾಮನಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುನಿಗೆ ಈ ಅನಾತ್ಮವಾದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೋಹವಿರಲಾರದು.



ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾದರೆ ನಿತ್ಯಾನಂದಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.





ಮಾರ್ಚ್ 18



78. ಬಹುಜನವಿರೋಧವು ಒಳಿತಲ್ಲ

**ಬಹವೋ ನ ವಿರೋಧವ್ಯಾಃ ದುರ್ಜಯಾ ಹಿ ಮಹಾಜನಾಃ |
ಸ್ಫುರಂತಮಪಿ ನಾಗೇಂದ್ರಂ ಭಕ್ತಯಂತಿ ಪಿಪೀಲಿಕಾಃ ||**

ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನು ಬಹುಜನಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಾಗಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಬಹುಜನಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವರನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಕಷ್ಟ. ಕೋಪದಿಂದ ಬುಸುಗುಟ್ಟುವ ನಾಗರಹಾವನ್ನೂ ಸಾವಿರ ಇರುವೆಗಳು ಸೇರಿದರೆ ಕಚ್ಚಿ ಕಚ್ಚಿ ತಿಂದು ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ?

ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಚಂಡನೇ ಹೌದು. ಇವನು ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ ಹೌದು, ಸಮರ್ಥನೂ ಹೌದು, ಚತುರನೂ ಹೌದು, ವಿವೇಕಿಯೂ ಹೌದು. ಆದರೂ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಈ ಮಾನವನು ಅನೇಕ ಜನಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಇವನು ಒಬ್ಬಂಟಿಗ, ವಿರೋಧಿಗಳು ಅನೇಕ. ಹೀಗಾದರೆ ಇವನಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಜನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಒಂದಾಗಿ ಇವನೊಬ್ಬನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಮತ್ತೊಂದಾದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಅನೇಕ ಜನಗಳನ್ನು ಏಕಾಂಗಿಯಾದ ಈತನು ಗೆಲ್ಲಲಾರ. ಅನೇಕರಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಈತನ ಯಾವುದೇ ಶಕ್ತಿಯು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದು.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ: ಹಾವೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ! ಅದರಲ್ಲೂ ನಾಗರಹಾವೆಂದರೆ! ಇನ್ನು ಕಾಳಿಂಗಸರ್ಪ! ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ. 'ಹಾವೆಂದರೆ ಹರನೂ ನಡುಗಿದ' ಗಾದೆಯೂ ಇದೆ.

ಇನ್ನು ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ನಾಗೇಂದ್ರನ ತಂಟೆಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗಲಾರರಷ್ಟೆ? ಹೌದು, ಇಷ್ಟೂ ದಿಟ. ಆದರೆ ಸಾವಿರಾರು ಇರುವೆಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡವೆಂದರೆ ಇಂಥ ಸರ್ಪವನ್ನೂ ಕಡಿದು ಕಡಿದು ಸಾಯಿಸಿ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ? ನಾಗೇಂದ್ರನೆಲ್ಲಿ? ಕುದ್ರವಾದ ಇರುವೆಗಳೆಲ್ಲಿ? ಆದರೆ ನಾಗೇಂದ್ರ ಒಂದು, ಇರುವೆಗಳು ಬಹಳ. ಕುದ್ರ ಜನಗಳೇ ಆದರೂ ಅಂಥ ಅನೇಕರೊಂದಿಗೆ, ಸಮರ್ಥನೇ ಆದರೂ ಸಹ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿದ್ದರೆ ವಿರೋಧವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.



ಬಹುಜನವಿರೋಧವು ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಿಗೆ ಒಳಿತಲ್ಲ





ಮಾರ್ಚ್ 19



79. ಮೂವರು ಕಳ್ಳರಿದ್ದಾರೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ!

**ಕಾಮ: ಕ್ರೋಧಶ್ಚ ಲೋಭಶ್ಚ ದೇಹೇ ತಿಷ್ಠಂತಿ ತಸ್ಮರಾಃ |
ಜ್ಞಾನರತ್ನಾಪಹಾರಾಯ ತಸ್ಮಾದ್ ಜಾಗ್ರತ ಜಾಗ್ರತ ||**

ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ ಮತ್ತು ಲೋಭ ಎನ್ನುವ ಮೂವರು ಕಳ್ಳರು, ಎಲೈ ಮಾನವರೇ, ನಿಮ್ಮ ದೇಹದೊಳಗೇ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ವಿವೇಕಜ್ಞಾನವೆಂಬ ರತ್ನವನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಿಯ ಸಾಧಕರೇ, ನೀವು ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಿ, ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಿ.

ಶತ್ರುಗಳು ಹಾಗೂ ಕಳ್ಳಕಾಕರು ಎರಡು ವಿಧ. ಒಂದು ಹೊರಗಿನವರು, ಮತ್ತೊಂದು ಒಳಗಿನವರು. ಹೊರಗಿನ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಹಿಡಿದುಹಾಕಬಹುದು, ಶಿಕ್ಷಿಸಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಇರುವ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ಆಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಕೊಡುವ ಕೆಲಸ.

ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಮೂವರು ಮಹಾಕಳ್ಳರು ಅವಿತುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಯಾರೆಂದರೆ: ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ ಮತ್ತು ಲೋಭಗಳು. ಇವರಿಗೆ ಅಪಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಏನಿದೆ? ಎಂದರೆ, ರತ್ನವಿದೆ. ಜ್ಞಾನರತ್ನ, ವಿವೇಕರತ್ನವನ್ನು ಭಗವಂತನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ವಿವೇಕರತ್ನವು ಆತ್ಮಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದು. ಇದನ್ನು ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿವೇಕವೆಂಬ ರತ್ನದಿಂದ ಮಾನವನು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದಬಹುದು.

ಈ ವಿವೇಕರತ್ನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ—ಎಂಬ ಮೂವರು ಕಳ್ಳರು ಹೊಂಚುಹಾಕುತ್ತಾ ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂವರೂ ಕಳ್ಳರು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಕೂತುಕೊಂಡು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂಬ ರತ್ನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಈ ದರೋಡೆಕೋರರನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಬೇಕು.



ಮಾನವನು ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಗಳಿಗೆ ವಶನಾಗಬಾರದು.





ಮಾರ್ಚ್ 20



80. ಹಿರಿಯರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿವೃದ್ಧಿ

**ಶ್ರುತೇನ ಶ್ಲೋತ್ರಿಯೋ ಭವತಿ ತಪಸಾ ವಿಂದತೇ ಮಹತ್ |
ಧೃತ್ಯಾ ದ್ವಿತೀಯವಾನ್ ಭವತಿ ಬುದ್ಧಿಮಾನ್ ವೃದ್ಧಸೇವಯಾ ||**

ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶ್ಲೋತ್ರಿಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಹೊಂದಿ ದಂಥವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ವೃದ್ಧರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಶ್ಲೋತ್ರಿಯನಾಗಬೇಕು. ಶ್ಲೋತ್ರಿಯನೆಂದರೆ ಶ್ಲೋತ್ರ ವಂತ. ಕಿವಿಗಳನ್ನುಳ್ಳವನೇ ಶ್ಲೋತ್ರಿಯ. ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಸಾಫಲ್ಯ ಬರುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ. ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಾದಿಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗಲೇ ಅವನು ಶ್ಲೋತ್ರಿಯನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ, ಶಮ, ದಮ, ಶೌಚ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸಾದಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಮಾನವನು ಅನಂತ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದವನೇ ಮಾನವ. ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಗಳೂ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬೇಕು. ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಾದವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವೇ ಮಿತ್ರ. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಧೃತಿಯಿರುವಲ್ಲಿ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಧೃತಿಯಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಗೆಲ್ಲಬಹುದು.

ವೃದ್ಧರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮಾನವನು ಸ್ವಯಂ ಎಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಗುರುಹಿರಿಯರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆನಿಸಲಾರ. ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಾಗೂ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ವೃದ್ಧರಾದವರನ್ನು ಸೇವೆಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರ, ಅಭಿಮಾನಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ. ಸದ್ಗುರುಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೂ ಬುದ್ಧಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.



ವೃದ್ಧರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಸಕಲಸಂಪತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿ.



ಮಾರ್ಚ್ 21

81. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಕವಿಮಾತು

ಸುಖಾರ್ಥಿ ಚೇತ್ ತ್ಯಜೇದ್ ವಿದ್ಯಾಂ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಚೇತ್ ತ್ಯಜೇತ್ ಸುಖಮ್ |

ಸುಖಾರ್ಥಿನಃ ಕುತೋ ವಿದ್ಯಾ

ಕುತೋ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಃ ಸುಖಮ್ ||

ಸುಖವನ್ನೇ ಬಯಸುವವನು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು, ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೇ ಬಯಸುವವನು ಸುಖವನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಸುಖಾರ್ಥಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಲೀ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸುಖವಾಗಲೀ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸಿಕ್ಕೀತು ?

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಜೀವನವು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೋಗಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಬಾರದು. ದೂರದರ್ಶನ, ರೇಡಿಯೋಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಸಿನೆಮಾ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿ, ಹೋಟೆಲ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯು ಖಂಡಿತಾ ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಷಯಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದವನಿಗೆ ಯಾವ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವನು ಮೊದಲೇ ತನ್ನ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನಾಗಲೀ ಸಮಯವನ್ನಾಗಲೀ ವ್ಯರ್ಥಮಾಡಬಾರದು.

ಇನ್ನು ನಿಜವಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನು ಐಷಾರಾಮಿ ಜೀವನವನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೇ ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಳೆಯಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗುವವರೆಗೂ ಇವನು ವಿದ್ಯಾನುರಕ್ತನಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಊಟ ತಿಂಡಿ, ಆಟ ನಿದ್ರೆ, ರಾಜಕೀಯ ಕಲಾಪಗಳು—ಯಾವುವೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಬಾರದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಇವನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬುದು ನೈವೇದ್ಯವಾದೀತು. ತನಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅಂಥವನು ಭೋಗವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಸುಖವೇ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಅವನು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ, ಸುಖಾರ್ಥಿಯಾದವನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸದಾ ಅಧ್ಯಯನಪರರಾಗಿರಬೇಕು.



ಮಾರ್ಚ್ 22



82. ಜಾಣನ ಕರ್ತವ್ಯ

ಅಣುಭ್ಯಶ್ಚ ಮಹದ್ಭ್ಯಶ್ಚ ಶಾಸ್ತ್ರೇಭ್ಯಃ ಕುಶಲೋ ನರಃ |

ಸರ್ವತಃ ಸಾರಮಾದದ್ಯಾತ್ ಪುಷ್ಪೇಭ್ಯ ಇವ ಪಟುಃ ||

ದುಂಬಿಯು ನಾನಾ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಮಕರಂದವನ್ನು ಹೀರುವಂತೆ, ಜಾಣನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಸಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಣ್ಣದಾಗಿರಬಹುದು, ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಬಹುದು; ಅದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ.

ಮಾನವನು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ, ವಿವೇಕಿ, ಚತುರ, ಹಾಗೂ ಜಾಣ. ಇವನು ಅವರಿಂದ ಇವರಿಂದ—ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕವರಾಗಲಿ, ದೊಡ್ಡವರಾಗಲಿ, ಬಡವರಾಗಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಲಿ, ಸ್ತ್ರೀಯರಾಗಲಿ ಪುರುಷರಾಗಲಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಲಿ ದಡ್ಡರಾಗಲಿ, ರೈತರಾಗಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ—ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಸಾರವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳಿಗೇನು ಬಡತನವಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗ್ರಂಥಗಳಿವೆ. ವೇದಗಳು, ವೇದಾಂತಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು, ಇತಿಹಾಸಗಳು, ಸ್ಮೃತಿಗಳು, ಕಾವ್ಯಗಳು, ನಾಟಕಗಳು, ಯಂತ್ರತಂತ್ರಮಂತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳೆಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಗ್ರಂಥಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪುಟ್ಟದಾಗಿರಬಹುದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಬಹುದು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಇವುಗಳಿಂದ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಬೋಂಡಾ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಾಗದದಲ್ಲೂ ಏನಾದರೊಂದು ಹೊಸ ವಿಚಾರವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಇದು ಎನ್ನದೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಜಾಣನು ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು.

ಇದಕ್ಕೆ ಜೇನುನೋಣಗಳ ದೃಷ್ಟಾಂತ. ಜೇನುನೋಣಗಳು ಎಲ್ಲ ಹೂಗಳಿಂದಲೂ ಮಕರಂದವನ್ನು ಹೀರುತ್ತಾ ಅದರಿಂದ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ? ಅದರಂತೆ ಮಾನವನೂ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಸಾರವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು.



ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಸಾರವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.



ಮಾರ್ಚ್ 23

83. ಸಹಜವಾದ ಶತ್ರುಗಳಿವು

ಮಾಂಸಂ ಮೃಗಾಣಾಂ ದಶನೌ ಗಜಾಣಾಂ

ಮೃಗದ್ವಿಷಾಂ ಚರ್ಮ ಫಲಂ ದ್ಯುಮಾಣಾಮ್ |

ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಸ್ವರೂಪಂ ಚ ನೃಣಾಂ ಹಿರಣ್ಯಂ

ಸ್ವಭಾವಜಾ ವೈರಿಗುಣಾ ಭವಂತಿ ||

ಮಾಂಸವು ಮೃಗಗಳಿಗೂ, ದಂತಗಳು ಆನೆಗಳಿಗೂ, ಚರ್ಮವು ಸಿಂಹ ಹುಲಿ ಚಿರತೆಗಳಿಗೂ, ಹಣ್ಣುಗಳು ಮರಗಳಿಗೂ, ಸ್ವರೂಪವು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ, ಹಣವು ಮಾನವರಿಗೂ ಸಹಜಸಿದ್ಧವಾದ ವೈರಿಗುಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಆರು ಸಹಜವಾದ ವೈರಿಗುಣಗಳು

1. ಮಾಂಸವು ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಶತ್ರು—ಆಡು, ಕುರಿ ಮುಂತಾದ ಮೃಗ ಪಶುಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಮಾಂಸವೇ ಮೃತ್ಯು. ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವರು ಮೃಗಗಳನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?
2. ದಂತಗಳೇ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಶತ್ರು—ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂದರೆ ಆನೆಗಳು. ಆನೆಗಳ ದಂತಕ್ಕಾಗಿ ದುಷ್ಟರು ಆನೆಗಳನ್ನೇ ಕೊಂದುಬಿಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?
3. ಚರ್ಮವೇ ಮೃಗದ್ವಿಷಗಳಿಗೆ ಶತ್ರು—ಮೃಗಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಮಾಡು ವಂಥ ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ, ಚಿರತೆಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಚರ್ಮವೇ ಮೃತ್ಯು. ಅವುಗಳ ಚರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಸಿಂಹಾದಿಗಳನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?
4. ಹಣ್ಣುಗಳೇ ಮರಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯು—ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಮರಗಳನ್ನೇ, ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?
5. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಶರೀರ ಸ್ವರೂಪವೇ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಶತ್ರು—ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ದೈವದತ್ತವಾದ ದೇಹಸೌಂದರ್ಯವೇ ಮೃತ್ಯುವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.
6. ಹಣವು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮೃತ್ಯು—ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಕಳ್ಳರು ಕೊಂದುಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಹಣವೇ ಮೃತ್ಯು.

ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.



ಮಾರ್ಚ್ 24



84. ಮುಳ್ಳಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಿದು

**ಜನ್ಮ ದುಃಖಂ ಜರಾ ದುಃಖಂ ಜಾಯಾ ದುಃಖಂ ಪುನಃ ಪುನಃ |
ಸಂಸಾರಸಾಗರಂ ದುಃಖಂ ತಸ್ಮಾತ್ ಜಾಗ್ರತ ಜಾಗ್ರತ ||**

ಜನ್ಮವೂ ದುಃಖ, ಮುಪ್ಪೂ ದುಃಖ, ಹೆಂಡತಿಯೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ದುಃಖವೇ, ಸಂಸಾರಸಾಗರವೇ ದುಃಖ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಿರಿ, ಮಾನವರೇ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ!

ಈ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಹೆಸರೇ **ದುಃಖಸಂಸಾರಸಾಗರ**. ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಲ್ಲಾ ದುಃಖವೆಂಬ ನೀರು ಮಾತ್ರ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ:

ಜನ್ಮ ದುಃಖಮ್—ಜನ್ಮವೆಂಬುದು ದುಃಖ. ಹುಟ್ಟುವುದು ಎಂಬುದೇನು ಸುಖವೇ? ರಾಮ ರಾಮಾ! ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ವಾಸವಾಗಿರಬೇಕು. ಮಾತೃಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆ ಭ್ರೂಣಕ್ಕೆ ಆಗುವ ದುಃಖ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಮಲ ಮೂತ್ರ ರಕ್ತ ಕೀವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಭ್ರೂಣಕ್ಕೆ ಎಂಥ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು! ಅಂತೂ ಮಾತ್ರೆಯೋನಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವಾಗಲಂತೂ ಆ ಶಿಶುವಿಗೆ ಯಮಯಾತನೆಯೇ.

ಜರಾ ದುಃಖಮ್—ಮುಪ್ಪೂ ದುಃಖವೇ. ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಾಗುವ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ತಿಳಿಯಬೇಕೇ ಹೊರತು ಸುಮ್ಮನೆ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸೊಲ್ಲ, ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸದು, ಅಜೀರ್ಣ, ಹಸಿವು, ನಿಶ್ಚಕ್ತಿ, ಜಿಹ್ವಾಬಾಪಲ್ಯ, ಕೊಳೆ, ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಂದ ತಿರಸ್ಕಾರ—ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮುಪ್ಪಿನ ದುಃಖಗಳೇ.

ಜಾಯಾ ದುಃಖಮ್—ಗಂಡನಿಂದ ಹೆಂಡತಿಗೂ, ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಗಂಡನಿಗೂ ದುಃಖ; ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ದುಃಖವೆಂಬುದು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿ. ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ, ಮಕ್ಕಳಿಂದ, ತಂದೆಯಿಂದ, ಅಳಿಯಂದಿರಿಂದ—ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ದುಃಖಗಳ ಸುರಿಮಳೆ.

ಮರಣಂ ದುಃಖಮ್—ಇನ್ನು ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಾಗುವ ದುಃಖ. ಹೀಗೆ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ದುಃಖಗಳ ಮುಳ್ಳಿನ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ.



ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಅಂಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಮುಕ್ತನಾಗುವವನೇ ವಿವೇಕಿ.



ಮಾರ್ಚ್ 25

85. ಆರು ಪ್ರಿಯಪುಷ್ಪಗಳು!

ಅಹಿಂಸಾ ಪುಷ್ಪಮಂ ಪುಷ್ಪಂ ಪುಷ್ಪಮಿಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹಃ |
ಸರ್ವಭೂತದಯಾ ಪುಷ್ಪಂ ಕ್ಷಮಾ ಪುಷ್ಪಂ ವಿಶೇಷತಃ |
ಧ್ಯಾನಂ ಪುಷ್ಪಂ ತಪಃ ಪುಷ್ಪಂ ವಿಷ್ಣೋಃ ಪ್ರೀತಿಕರಂ ಸದಾ ||

ಅಹಿಂಸಾ, ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ, ದಯೆ, ಕ್ಷಮೆ, ಧ್ಯಾನ, ತಪಸ್ಸೆಂಬ
ಪುಷ್ಪಗಳು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದವುಗಳು.

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪುಷ್ಪಪೂಜೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವೂ ಹಾಗೂ
ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೂಗಳೆಂದರೆ ತುಂಬಾ
ತುಟ್ಟಿ. ಹೂಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಬಂದು
ನಿಲ್ಲುವುದು ದುಡ್ಡು. ಒಂದುನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ನಾಲ್ಕು
ಮಾರು ಹೂಮಾಲೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ನಾವು ಹೇಗೆ ಪುಷ್ಪಪೂಜೆಯನ್ನು
ಮಾಡೋಣ? ಎಂದರೆ, ಇದೋ ಇಲ್ಲಿದೆ ಉತ್ತರ:

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಹಾಗೂ ಸರಳವಾದ,
ಸುಲಭವಾದ ಉಚಿತವಾದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಆರು ಪುಷ್ಪಗಳಿವು:

1. **ಅಹಿಂಸಾ**—ಯಾರಿಗೂ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದು. ಮಾತಿ
ನಿಂದ, ಕೃತಿಯಿಂದ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಯಾರನ್ನೂ ಹಿಂಸಿಸದಿರುವುದು.
2. **ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ**—ಹೊರಮುಖವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಇಂದ್ರಿಯ
ಗಳನ್ನು ಉಪಾಯದಿಂದ ಭಗವಂತನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವುದು.
3. **ಸರ್ವಭೂತದಯಾ**—ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದಯೆಯನ್ನು
ತೋರುವುದು. ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ದ್ವೇಷಿಸದೇ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು.
4. **ಕ್ಷಮಾ**—ಕ್ಷಮಿಸುವ ಗುಣ. ಯಾರೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ತಪ್ಪನ್ನು
ವಿರೋಧಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಗುಣ.
5. **ಧ್ಯಾನಮ್**—ಭಗವಂತನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು.
6. **ತಪಃ**—ಸತ್ಯ, ಶಮ, ದಮ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾದಿಗಳು.

ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು.



ಮಾರ್ಚ್ 26



86. ಹಣದಿಂದ ಸುಖವಿಲ್ಲ

**ಸಂತುಷ್ಟಸ್ತು ನಿರೀಹಸ್ತು ಸ್ವಾತ್ಮಾರಾಮಸ್ತು ಯತ್ ಸುಖಮ್ |
ಕುತಸ್ತತ್ ಕಾಮಲೋಭೇನ ಧಾವತೋಽರ್ಥೇಹಯಾ ದಿಶಃ ||**

ಸಂತುಷ್ಟನೂ ಕರ್ಮಾತೀತನೂ ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದಮಗ್ನನೂ ಆದವನಿಗೆ ದೊರಕುವ ಸುಖವು, ಕಾಮಲೋಭದಿಂದ ಹಾಗೂ ಧನದ ಆಶೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಚಂಚಲಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಸಿಕ್ಕೀತು?

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸುಖ ಬೇಕು, ದಿಟ. ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಏನೆಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಇದೀಗ ಪ್ರಶ್ನೆ: ಸುಖವು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೇ? ಉತ್ತರ, ಸಿಕ್ಕೀತು! ಈ ವರೆಗೆ ಸುಖವು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕೀತು? ಕಾಮದ ಲೋಭದಿಂದ, ಹಣದ ಲೋಭದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ವರ್ಣನಾತೀತ! ತನ್ನ ಆಶೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಹಣ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ, ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ! ಈ ಮನುಷ್ಯ ಭೂಮಿ ಆಕಾಶಗಳನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಸುಖ ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ಸುಖಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಯಾರಿಗೆ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ? ಎಂದರೆ, ಇಂಥವರಿಗೆ:

ಸಂತುಷ್ಟನಿಗೆ ಸುಖ—ಸಂತುಷ್ಟಿ, ಎಂಥ ಪದವಿದು! ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥವಿದೆ! ಸಾಕು ಸಾಕು ಸಾಕು, ನಮಗಿಷ್ಟು ಸಾಕೇ ಸಾಕು—ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಬಂದಿರುವವನಿಗೆ ನಿತ್ಯಸುಖ, ನಿತ್ಯಾನಂದ.

ಕರ್ಮಾತೀತನಿಗೆ ಸುಖ—ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಯಾವ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಆತ್ಮತತ್ವಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವವನಿಗೇ ನಿತ್ಯಸುಖ, ಪರಮಸುಖ, ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ.

ಸ್ವಾತ್ಮಾರಾಮನಿಗೆ ಸುಖ—ಸ್ವ ಆತ್ಮ ಆರಾಮನಾದವನಿಗೆ ದುಃಖ ವೆಲ್ಲಿ? ತನ್ನೊಳಗೇ ಸುಖವಿದೆ, ತಾನೇ ಸುಖದ ನಿಧಿ ಎಂದು ತಿಳಿದವನಿಗೆ ನಿತ್ಯಸುಖ. ಕಾಮ ಲೋಭಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾನಂದಾಮೃತಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವವನಿಗೆ ನಿತ್ಯಸುಖ! ಶಾಶ್ವತಸುಖ! ಪರಮಾನಂದ!



ಸಂತುಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ನಿತ್ಯಸುಖ.



ಮಾರ್ಚ್ 27

87. ಮಹಾತ್ಮರೂ ದುರಾತ್ಮರೂ

ಮನಸ್ಕೇಕಂ ವಚಸ್ಕೇಕಂ ಕರ್ಮಣ್ಯೇಕಂ ಮಹಾತ್ಮನಾಮ್ |
ಮನಸ್ಸನ್ಯತ್ ವಚಸ್ಸನ್ಯತ್ ಕರ್ಮಣ್ಯನ್ಯತ್ ದುರಾತ್ಮನಾಮ್ ||

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಮಾತಿನಲ್ಲೂ ಕರ್ಮದಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರೇ ಮಹಾತ್ಮರು. ದುರಾತ್ಮರಿಗಾದರೋ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು, ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು, ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ವಭಾವವು ಇರುತ್ತದೆ.

ಮಹಾತ್ಮರಿಗೂ ದುರಾತ್ಮರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ತರಹ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಊಟ ತಿಂಡಿ, ಮನೆ ಮರ, ಉಡುಪು ತೊಡಪುಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು, ಹಣಕಾಸು, ವಸ್ತುವಾಹನಾದಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ನಡತೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಅವರ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವರು ಮಹಾತ್ಮರೇ ಅಥವಾ ದುರಾತ್ಮರೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದು.

ಮಹಾತ್ಮರಾದವರು ನೇರಾದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆಯೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಡಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮನಸ್ಸು, ವಾಕ್ಯ, ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರೇ ಮಹಾತ್ಮರು. ಈ ಗುಣಕ್ಕೆ ಆರ್ಜವ, ನೇರಾದ ಸ್ವಭಾವ—ಎಂದು ಹೆಸರು. ಮಹಾತ್ಮರ ಸಂಗದಿಂದ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರುಗಳ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ದುರಾತ್ಮರೋ? ವಕ್ರಮಾರ್ಗದವರಿವರು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದೇ ಒಂದು, ಮಾತಿನಿಂದ ಹೇಳುವುದೇ ಮತ್ತೊಂದು, ಮಾಡುವುದಂತೂ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ದುರಾತ್ಮರಿಗೆ ಆರ್ಜವ ಗುಣವು ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥವರು ಸ್ವತಃ ಆತ್ಮವಂಚಕರಾಗಿ ಇತರರಿಗೂ ಮೋಸವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲ ಜಾಣರು. ಈ ದುರಾತ್ಮರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಸಾಧಕರು ಮಾಡಲೇಬಾರದು. ದುರಾತ್ಮರು ಮಾಯಾವಿಗಳಿಗೆ ಕಾಮ ತತ್ಪರರಾಗಿ ಧನಮತ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ದುಷ್ಕರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮಾಡಲೇಬಾರದು.



ಮಾರ್ಚ್ 28



88. ಎಂಥಾ ಉದಾರ ದಾನಿಯಿವನು!

ಕೃಪಣೇನ ಸಮೋ ದಾತಾ ನ ಭೂತೋ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ |

ಅಸ್ತೌಶನ್ನೇವ ವಿತ್ತಾನ್ ಯೋಽನ್ಯಭ್ಯಃ ಸಂಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ||

ಜಿಪುಣನಿಗೆ ಸಮನಾದ ದಾನಿಯು ಹಿಂದೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈತನು ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಟ್ಟದೇ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಇತರರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆ!

ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ತಾನೇ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ದಾನಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ದಾನವೇ ಸಾರ್ಥಕ. ದಾನಮಾಡದ ಜಿಪುಣನು ತಾನು ಅನುಭವಿಸದೆ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಇತರರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಕೃಪಣನೆಂದರೆ ಲೋಭಿ, ಜಿಪುಣ. ಇವನು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಕಾಸುಕಾಸಿನಂತೆ ಶೇಖರಿಸುತ್ತಾ ಅಧಿಕ ಹಣವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಕೂಡಿಡುವವನೇ ಜಿಪುಣ. ಜಿಪುಣನಂಥ ದಾನಿಯು ಬೇರೊಬ್ಬನಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದಾನಿಯಾದವನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯೋಗ್ಯಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದಾನಮಾಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ?

ಆದರೆ ಈ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ, ಜಿಪುಣನಾದರೋ? ಹಾಗಲ್ಲ. ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಟ್ಟದೇ ಸತ್ಪಾತ್ರವೆಂದೂ ಅಸತ್ಪಾತ್ರವೆಂದೂ ಆಲೋಚಿಸದೇ ದಾನಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಅಂದರೆ, ಈ ಅವಿವೇಕಿಯಾದ ಜಿಪುಣನು ಬದುಕಿರುವಾಗ ಸ್ವತಃ ದಾನ ಮಾಡದೇ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆ, ಇವನು ಸತ್ತನೆಂದರೆ ಅವನ ಹಣವೆಲ್ಲ ಯಾರಿಗೋ ಸೇರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ತಾನು ಕೈ ಎತ್ತಿ ದಾನಮಾಡದ ಮಹಾದಾನಿಯಿವನು ಎಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಜಿಪುಣನಾಗಬಾರದು, ಸತ್ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ದಾನವನ್ನು ತಾನು ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಮಾಡಬೇಕು; ತಾನು ಕೈ ಎತ್ತಿ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಹಾಗೆಯೇ ಸತ್ತುಹೋದರೆ ಅವನ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಇತರರ ಪಾಲಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ.



ಮನುಷ್ಯನು ಜಿಪುಣನಾಗಬಾರದು.



ಮಾರ್ಚ್ 29

89. ದುರ್ಜನರು ವಿಷಮಯ

ತಕ್ಷಕಸ್ಯ ವಿಷಂ ದಂತೇ ಮಕ್ಷಿಕಾಯಾಶ್ಚ ಮಸ್ತಕೇ |

ವೃಶ್ಚಿಕಸ್ಯ ವಿಷಂ ಪೃಚ್ಛೇ ಸರ್ವಾಂಗೇ ದುರ್ಜನಸ್ಯ ತು ||

ನಾಗರಹಾವಿಗೆ ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಷ, ನೋಣಕ್ಕೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷ, ಚೀಳಿಗೆ ಬಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಷ; ಆದರೆ ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ವಿಷ.

ವಿಷಜಂತುಗಳಿಂದ ಮಾನವರಿಗೆ ಅಪಾಯವುಂಟು. ಕೆಲವು ವಿಷ ಜಂತುಗಳಿಂದ ಮರಣವೂ ಆಗಬಹುದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವಿಷಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಮಾನವರಿಗೆ ರೋಗಾದಿಗಳೂ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ದುರ್ಜನರೂ ವಿಷಜಂತುಗಳೇ. ದುಷ್ಟರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಅನರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ವಿಷಜಂತುಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿಷವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅಯ್ಯೋ, ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಸರ್ವಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷವಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷಜಂತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದುರ್ಜನರೇ ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕಾರಿಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ದುರ್ಜನರ ಸಂಗವು ಭಯಂಕರ ವಿಷ! ವಿಷಜಂತುಗಳಿಗೆ ವಿಷ ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ? ಎಂದರೆ:

1. ನಾಗರಹಾವಿಗೆ ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಷ—ಹಾವಿಗೆ ಬಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಷವಿಲ್ಲ, ಹೆಡೆಯಲ್ಲೂ ವಿಷವಿಲ್ಲ. ಹಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿಷ. ಆ ವಿಷದಂತ ಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಾಗರಹಾವಿನಿಂದ ಅಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹಾವಾಡಿಗರು ನಾಗರ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.
2. ನೋಣಕ್ಕೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷ—ನೋಣವು ನೋಡಿದವರಿಗೆ ವಿಷವಲ್ಲ, ಮುಟ್ಟಿದವರಿಗೂ ವಿಷವಲ್ಲ. ನೋಣವು ಹಾಲು ಮೊಸರಿನೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತರೆ ಮಾತ್ರ ವಿಷ.
3. ಚೀಳಿಗೆ ಬಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಷ—ಚೀಳು ಬಾಲದಿಂದ ಕುಟುಕಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ವಿಷವಾದೀತು. ಹೀಗೆ ಹಾವಿಗೆ ಹಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ, ನೋಣಕ್ಕೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ, ಚೀಳಿಗೆ ಬಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಷ. ಆದರೆ ದುಷ್ಟನಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಬಾಯಿ, ಕೈ, ಕಾಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಷವೇ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ದುಷ್ಟರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು.



ಮಾರ್ಚ್ 30



90. ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಮೃತರಿವರು

ಜೀವಂತೋಽಪಿ ಮೃತಾಃ ಪಂಚ ವ್ಯಾಸೇನ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಾಃ |

ದರಿದ್ರೋ ವ್ಯಾಧಿತೋ ಮೂರ್ಖಃ ಪ್ರವಾಸೀ ನಿತ್ಯಸೇವಕಃ ||

ದರಿದ್ರ, ರೋಗಿಷ್ಯ, ಮೂರ್ಖ, ಸದಾಸಂಚಾರಿ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಸೇವಕ—
ಈ ಐವರೂ ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಸತ್ತಂತೆಯೇ ಎಂದು ವ್ಯಾಸರು
ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವರು ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಮೃತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು
ಮೃತರಾಗಿದ್ದರೂ ಜೀವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳು
ಸತ್ತಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ, ವರ್ಚಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಂದೆಂದಿಗೂ
ಬದುಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಜ್ಞರು, ಮೂಢರು, ಮೂರ್ಖರು ಜೀವಂತರಾಗಿದ್ದರೂ
ಮೃತರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಾನ್ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಐವರನ್ನು
ಜೀವಂತರಾಗಿರುವ ಮೃತರು ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.

1. **ದರಿದ್ರರು**—ಬಡತನ ಪಾಪದ ಫಲ. ಬಡತನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು
ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಬಡತನವೇ ಮೃತ್ಯು.
2. **ವ್ಯಾಧಿತರು**—ರೋಗಿಷ್ಯರು. ಉಗ್ರವಾದ ಭಯಂಕರವಾದ ರೋಗ
ಗಳು ಉಲ್ಬಣಗೊಂಡಾಗ ಅವರು ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಸತ್ತಂತೆಯೇ.
3. **ಮೂರ್ಖರು**—ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವರು, ಸ್ವತಃ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲ
ದವರು, ಹಿರಿಯರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದವರು; ಸದಾ ಸೋಮಾರಿ
ಗಳಾದ ಪಶುಸಮಾನರಾದ ಇಂಥವರು ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಸತ್ತಂತೆಯೇ.
4. **ಪ್ರವಾಸೀ**—ಇಡೀ ವರ್ಷವೆಲ್ಲಾ ಊರಿಂದೂರಿಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತಾ, ಬೇರೆ
ಬೇರೆಯ ಜನಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು, ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ನೀರು, ಅನ್ನ, ಆಹಾರ
ಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಸದಾ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವವರೂ ಸತ್ತಂತೆಯೇ.
5. **ನಿತ್ಯಸೇವಕರು**—ಇಡೀ ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲಾ ಗುಲಾಮರಾಗಿ
ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವವರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗಲೀ, ಸಂತೋಷವಾಗಲೀ
ಇಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರುವವರು. ಈ ಐವರಿಗೂ
ನೆಮ್ಮದಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ.



ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿದ್ದು ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾದವನೇ ನಿತ್ಯಸುಖ.



ಮಾರ್ಚ್ 31

91. ಕುಲವೇನು ಮಾಡೀತು?

ಕಿಂ ಕುಲಂ ವೃತ್ತಹೀನಸ್ಯ ಕರಿಷ್ಯತಿ ದುರಾತ್ಮನಃ |

ಕ್ರೀಮಯಃ ಕಿಂ ನ ಜಾಯಂತೇ ಕುಸುಮೇಷು ಸುಗಂಧಿಷು ||

ಶೀಲವಿಲ್ಲದ ದುರಾತ್ಮನಿಗೆ ಕುಲವು ಏನನ್ನು ತಾನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ?
ಸುಗಂಧದ ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಮಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೇನು?

ಹೌದು, ಕುಲವು ಅಂದರೆ ವಂಶವು ಉತ್ತಮವಾಗಿರಬೇಕು, ದಿಟ. ಕುಲದಿಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವನ ಕುಲವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೊಸಬನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ “ಇವನು ಇಂಥವರ ಮಗ, ಇಂಥವರ ಮೊಮ್ಮಗ, ಇಂಥವರ ಅಳಿಯ” ಎಂದು ಅವನ ಕುಲದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೂ ದಿಟ.

ಆದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್‌ಚಾರಿತ್ರ್ಯಹೀನನಾಗಿ ದುಷ್ಟನಾಗಿದ್ದು ಅನಾಚಾರ ತತ್ಪರನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಅವನ ಸತ್‌ಕುಲವು ಏನನ್ನು ತಾನೆ ಮಾಡೀತು? ಒಳ್ಳೆಯ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನ ತಂದೆಯಂತೆ, ಅಜ್ಜನಂತೆ ಅವನೂ ಸಾತ್ವಿಕನಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಇವನ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಧುಸಂತರಾಗಿ ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಇವನು ಮಾತ್ರ ದುಷ್ಟನಾಗಿ, ರೌಡಿಯಾಗಿ ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಇವನ ಈ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಇವನ ಉತ್ತಮ ವಂಶವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರದು.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ: ಸುಗಂಧರಾಜ ಪುಷ್ಪ. ಹೆಸರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಸು ಗಂಧ ರಾಜ ಪುಷ್ಪ. ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪುಷ್ಪ, ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ಸುಗಂಧ ಪುಷ್ಪವಿರಬಹುದು. ಪುಷ್ಪವೇನೋ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ, ಆದರೆ ಆ ಪುಷ್ಪದಿಂದ ಕ್ರೀಮಿಕೀಟಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಅದು ವಿಷಕೀಟವೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಕೀಟಗಳಿಗೆ ಕುಲ ಯಾವುದು? ಸುಗಂಧರಾಜ ಪುಷ್ಪ; ಅದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಏನು? ವಿಷಕ್ರೀಮಿಗಳು. ಹೀಗೆ ಕುಲಕ್ಕೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೂ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು.

ಮಾನವನು ಶೀಲಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಸಜ್ಜನನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 1



92. ಐದು ಪ್ರಾರಬ್ಧಗಳಿವು

ಆಯುಃ ಕರ್ಮ ಚ ವಿತ್ತಂ ಚ ವಿದ್ಯಾ ನಿಧನಮೇವ ಚ |

ಪಂಚೈತಾನಿ ಹಿ ಸೃಜಂತೇ ಗರ್ಭಸ್ಥೈವ ದೇಹಿನಃ ||

ಮನುಷ್ಯನ ಆಯುಷ್ಯ, ಕರ್ಮ, ಹಣ, ವಿದ್ಯಾ ಮತ್ತು ಮರಣ—ಎಂಬ ಈ ಐದೂ ಯೋಗಗಳು, ಮಗು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ.

ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಬದಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ನಮಗೆ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇ **ಹಣೆಬರಹ**, ಅಥವಾ **ಪ್ರಾರಬ್ಧ** ಎಂದು. ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಭ್ರೂಣದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಬರೆದುಬಿಡುತ್ತಾನಂತೆ. ಅದಕ್ಕೇ **ಬ್ರಹ್ಮ ಲಿಖಿತ** ಎಂದೂ ಹೆಸರು. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಐದು ಯೋಗಗಳನ್ನು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗಲೇ ಆ ಭ್ರೂಣಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಬರೆದುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನಂತೆ!

1. **ಆಯುಷ್ಯ**—ಅಲ್ಪಾಯುರ್ಯೋಗ, ಮಧ್ಯಮಾಯುರ್ಯೋಗ, ಪೂರ್ಣಾಯುರ್ಯೋಗ—ಎಂದು ಆಯುಷ್ಯದ ಪರಿಮಾಣ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯುಃ ಪ್ರಮಾಣವು ಆಯಾ ಜೀವಿಯ **ಪ್ರಾರಬ್ಧವು**.

2. **ಕರ್ಮ**—ಇಂಥ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಇವನು ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮ. ಆ ಜೀವನಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಜೀವನು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

3. **ಹಣ**—ಅಸ್ತಿ, ಮನೆ ಮರ, ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ, ಹಣಕಾಸು ಇಷ್ಟೇ—ಎಂದು ಆ ಜೀವಿಯ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಅವನ ಸಂಪಾದನೆಯು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ.

4. **ವಿದ್ಯಾ**—ಇಂಥ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೇ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದೋ, ಅಥವಾ ಯಾವ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಬಾರದೆ ದಡ್ಡನಾಗಿರಬೇಕೆಂದೋ ಬ್ರಹ್ಮಲಿಖಿತವು ಇರುತ್ತದೆ.

5. **ನಿಧನ**—ಎಂದರೆ ಮರಣ. ಇಂಥ ದಿವಸ, ಇಂಥ ಜಾಗದಲ್ಲಿ, ಇಂಥ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ, ಇಂಥವನು ಸಾಯಬೇಕು—ಎಂಬ ನಿಯಮ.



ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮನುಷ್ಯನು ಶಾಂತನಾಗಿರಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 2

93. ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಬೇಕು

**ಅಗಸ್ತ್ಯಂ ಕುಂಭಕರ್ಣಂ ಚ ಶಮಿಂ ಚ ವಡವಾನಲಮ್ |
ಆಹಾರಪರಿಪಾಕಾರ್ಥಂ ಸ್ಮರಾಮಿ ಚ ವ್ಯಕೋದರಮ್ ||**

ನಾನು ತಿಂದ ಆಹಾರವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಚನವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿ, ಕುಂಭಕರ್ಣ, ಶಮೀವೃಕ್ಷ, ವಡವಾನಲ ಮತ್ತು ವ್ಯಕೋದರನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಊಟವಾದ ಕೂಡಲೇ ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದರಿಂದ ಉಂಡ ಅನ್ನವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಚನವಾಗುತ್ತದೆ, ಅನ್ನವು ವಿಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಜೀರ್ಣವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ರೋಗರುಜಿನಾದಿಗಳೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಊಟವಾದಮೇಲೆ ಈ ಐದು ಜನಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ಯಾರೆಂದರೆ:

1. **ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮಹರ್ಷಿ**—ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ಪಾನಮಾಡಿದ ತಪೋಮೂರ್ತಿಗಳು. ವಾತಾಪಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಉದರದೊಳಗೇ ಜೀರ್ಣಮಾಡಿಕೊಂಡ ಧೀರರಾದ ಋಷಿಪುಂಗವರು.

2. **ಕುಂಭಕರ್ಣ**—ದೊಡ್ಡಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಹಾಸುರ. ಒಂದು ದಿನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಊಟಮಾಡಿ ಮಲಗಿದನೆಂದರೆ ಆರು ತಿಂಗಳಾದ ನಂತರ ಏಳುವ ಧೀರ ರಾಕ್ಷಸ.

3. **ಶಮೀವೃಕ್ಷ**—ಬನ್ನಿ ಮರ. ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ತಾಪಗಳನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸುವ ಪುಣ್ಯ ವೃಕ್ಷ. ಪಾಂಡವರ ಧನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಜಯಪ್ರದವಾದ ವೀರವೃಕ್ಷ.

4. **ವಡವಾನಲ**—ಸಮುದ್ರದೊಳಗಿರುವ ಬೆಂಕಿ. ಇಡೀ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸಮತೋಲನವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯ ಅಗ್ನಿ.

5. **ವ್ಯಕೋದರ**—ಭೀಮಸೇನ. ಬಹು ಅನ್ನಭಕ್ಷಕನಾಗಿ, ಉಂಡ ಅನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪಾಂಡವ. ಕೀಚಕನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದ ಧೀರ. ಈ ಐವರೂ ಅನ್ನಪಚನಕಾರಿಗಳು, ಆರೋಗ್ಯವಂತರು, ಸಮರ್ಥರು. ಇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಉಂಡ ಅನ್ನವು ಪಚನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಐವರನ್ನೂ ಭೋಜನವಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು.

ಏಪ್ರಿಲ್ 3

94. ಭಿನ್ನಭಿನ್ನರಿಗೆ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ದೇವರು

**ಅಗ್ನಿ ದೇವೋ ದ್ವಿಜಾತೀನಾಂ ಮುನೀನಾಂ ಹೃದಿ ದೈವತಮ್ |
ಪ್ರತಿಮಾಸ್ವಲ್ಪಬುದ್ಧೀನಾಂ ಸರ್ವತಃ ಸಮದರ್ಶಿನಾಮ್ ||**

ದ್ವಿಜಾತಿಗಳಿಗೆ 'ಅಗ್ನಿ'ಯಲ್ಲಿ ದೇವರು, ಮುನಿಗಳಿಗೆ 'ಹೃದಯ'ದಲ್ಲಿ ದೇವರು, ಮಂದಬುದ್ಧಿಗಳಿಗೆ 'ವಿಗ್ರಹ'ಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರು. ಆದರೆ ಸಮದರ್ಶಿಗಳಾದ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರೇ.

ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಣುರೇಣುತ್ವಣಕಾಷ್ಠಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನೇ ಆಗಿದೆ. ಈಶಾ ವಾಸ್ಯಮಿದಂ ಸರ್ವಮ್; ವಾಸುದೇವಃ ಸರ್ವಮ್; ಆತ್ಮೈವೇದಂ ಸರ್ವಮ್; ಬ್ರಹ್ಮೈವೇದಂ ವಿಶ್ವಮ್—ಎಂದೆಲ್ಲ ಶ್ರುತಿಗಳು ಸಾರುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲವೆ? ದೇವನಲ್ಲದ್ದು, ದೇವನಿಲ್ಲದ್ದು ಏನೊಂದೂ ಯಾವುದೊಂದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅವರವರಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆಯದು ದೇವರಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಅದು ಹೇಗೆ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

1. **ದ್ವಿಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯೇ ದೇವರು**—ದ್ವಿಜಾತಿಗಳೆಂದರೆ ದ್ವಿಜಾಯಂತೇ ಇತಿ, ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಎರಡನೇ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದ ತ್ರೈವರ್ಣಿಕರು; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೈಶ್ಯರುಗಳು; ಇವರಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯೇ ದೇವರು. ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರದ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರಾದ್ದರಿಂದ.
2. **ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು**—ಧ್ಯಾನಪರರಾದ ಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೇ ದೇವನನ್ನು ಉಪಾಸನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
3. **ಮಂದಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ವಿಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ**—ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲಿನ, ಮರದ ವಿಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೇವರನ್ನು ಭಾವಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.
4. **ಸಮದರ್ಶಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರು**—ಪೂರ್ಣದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದಾದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರೇ. ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ದೇವರಲ್ಲದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರೇ.

ಏಪ್ರಿಲ್ 4

95. ಬೇವಿನ ಚಿಗುರಿನ ಮಹಿಮೆ

**ಶತಾಯುರ್ವಜ್ರದೇಹಾಯ ಸರ್ವಸಂಪತ್ಕರಾಯ ಚ |
ಸರ್ವಾರಿಷ್ಟವಿನಾಶಾಯ ನಿಂಬಕಂದಲಭಕ್ಷಣಮ್ ||**

ನೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಜ್ರದಂತೆ ಶರೀರದ ಆರೋಗ್ಯವು ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸರ್ವಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಅರಿಷ್ಟಗಳ ವಿನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವನು ಬೇವಿನ ಚಿಗುರನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು.

ಯುಗಾದಿಯ ದಿನದಂದು ಸ್ನಾನ, ಸಂಧ್ಯಾ, ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಬೇವು ಬೆಲ್ಲಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವಾಗ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಶ್ಲೋಕವಿದು. ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೇವಿನ ಚಿಗುರನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಈಚಿನವರು ಕಹಿ ಸಿಹಿ, ಸುಖ ದುಃಖ, ಲಾಭ ನಷ್ಟ, ಜನ್ಮ ಮರಣ, ರೋಗ ಆರೋಗ್ಯ—ಎಂಬ ದ್ವಂದ್ವಾತ್ಮಕ ಸಂಸಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 'ಬೇವು ಬೆಲ್ಲ' ಎಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಯುಗಾದಿಯು ವರ್ಷದ ಆದಿ, ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನವಾದ್ದರಿಂದ, ಶುಭವರ್ಷಕಾಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ಬೇವಿನ ಚಿಗುರನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇದರ ಫಲಗಳು ಮೂರು:

1. **ಶತಾಯುರ್ವಜ್ರದೇಹಾಯ**—ನೂರುವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ಬದುಕುವುದಲ್ಲ, ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಿ, ರೋಗರುಜಿನಾದಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇವಿನ ಚಿಗುರನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು. ಬೇವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.
2. **ಸರ್ವಸಂಪತ್ಕರಾಯ**—ಆರೋಗ್ಯ, ಧೈರ್ಯ, ಶಾಂತಿ, ಆಯುಷ್ಯ, ಸಂತೋಷ, ತೃಪ್ತಿ—ಮುಂತಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಿ.
3. **ಸರ್ವಾರಿಷ್ಟವಿನಾಶಾಯ**—ಸರ್ವವಿಧವಾದ ಅರಿಷ್ಟಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇವಿನ ಚಿಗುರನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು.

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಬೇವಿನ ಎಲೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯವೃದ್ಧಿ, ಆಯುಷ್ಯವೃದ್ಧಿ, ಬುದ್ಧಿವೃದ್ಧಿ, ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷವೃದ್ಧಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬೇವಿನ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 5



96. ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಹಿಮೆ

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿದರ್ಶನಂ ಪುಣ್ಯಂ ಸ್ವರ್ಗನಂ ಪಾಪನಾಶನಮ್ |

ಪೂಜನಂ ವಾಂಛಿತಪ್ರಾಪ್ತಿಃ ಧಾರಣಂ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನಮ್ ||

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಪುಣ್ಯ, ಮುಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ, ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಧರಿಸುವುದರಿಂದ ಇದು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಮಶಿವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ. ಹೆಸರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ರುದ್ರ ಅಕ್ಷಿ, ರುದ್ರನ ಕಣ್ಣು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏಕಾಕ್ಷಿ, ತ್ರ್ಯಕ್ಷಿ, ಪಂಚಾಕ್ಷಿ—ಮುಂತಾಗಿ ನಾನಾ ಭೇದಗಳುಂಟು. ಜಪಮಾಡುವ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಇಡೀ ಮಾಲೆಯನ್ನೇ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ ಪೋಷಿಸಿರಬಹುದು. ಅಂತೂ ಪರಮ ಮಂಗಳಸ್ವರೂಪಿಯೂ ಮೃತ್ಯುಂಜಯನೂ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯೂ ಆದ ರುದ್ರನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪುಣ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ—ಸೂರ್ಯನ ದರ್ಶನ ದಿಂದಲೇ ಪುಣ್ಯ ಲಭಿಸುವಂತೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಮಾನವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಸ್ವರ್ಗನದಿಂದ ಪಾಪನಾಶ—ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದರಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೂ ಬೂದಿಯಾಗಿಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಪೂಜೆಯಿಂದ ವಾಂಛಿತ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿ—ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನೇ ಶಿವನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.

ಧಾರಣೆಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷವೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ—ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೊಂದು ಕಡೆ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ದೇಹಶುದ್ಧಿ, ಮನಶ್ಶುದ್ಧಿಯಾಗಿ, ರುದ್ರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಹೊಂದಿ ಸಾಧಕನು ಮುಕ್ತನೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 6

97. ನಿಜವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವಿದು

**ಜನ್ಮನಾ ಜಾಯತೇ ಶೂದ್ರಃ ಕರ್ಮಣಾ ಜಾಯತೇ ದ್ವಿಜಃ |
ವೇದಪಾಠೇನ ಏಪ್ರಃ ಸ್ವಾತ್ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನೇನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ ||**

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಜನ್ಮದಿಂದ ಶೂದ್ರನಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ, ಕರ್ಮದಿಂದ ದ್ವಿಜನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ, ವೇದಾಧ್ಯಯನದಿಂದ ವಿಪ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅನ್ವರ್ಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಜನ್ಮದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗುವುದು ಒಂದು ವಿಧವಾದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧ. ಶೂದ್ರ, ದ್ವಿಜ, ವಿಪ್ರ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

1. **ಜನ್ಮನಾ ಜಾಯತೇ ಶೂದ್ರಃ**—ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಶೂದ್ರನೇ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದಲ್ಲಿ ವೈದಿಕವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಮಾತೃಗರ್ಭದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಅವನು ಶೂದ್ರನೇ. ತಾಯಿತಂದೆ ಯರ ರೇತೋರಕ್ತಗಳ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಶೂದ್ರನೇ.
2. **ಕರ್ಮಣಾ ಜಾಯತೇ ದ್ವಿಜಃ**—ಉಪನಯನವೆಂಬ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ದ್ವಿಜನಾಗುತ್ತಾನೆ. ದ್ವಿಃ ಜಾಯತೇ ಇತಿ ದ್ವಿಜಃ.
3. **ವೇದಪಾಠೇನ ಏಪ್ರಃ ಸ್ವಾತ್**—ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಿಪ್ರನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ. ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡದವನು ವಿಪ್ರನಾಗಿ ಲಾರನು. ವೇದಭಂಡಾರವು ಭಗವಂತನ ವಾಣಿ, ಅಪೌರುಷೇಯ ವಾಣಿ. ಯಥಾಶಕ್ತಿ ವೇದಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅವನು ವಿಪ್ರನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ.
4. **ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನೇನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ**—ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದನೆಂದರೆ ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಬ್ರಹ್ಮವೇ ತಾನೆಂಬ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವು. ಇದೇ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವೂ ಹೌದು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನೂ ಸದ್ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಶಮಾದಿ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಬಹುದು.

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 7



98. ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳು ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ

ಅರ್ಥಾ ಗೃಹೇ ನಿವರ್ತಂತೇ ಶ್ವಶಾನೇ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವಾಃ |

ಸುಕೃತಂ ದುಷ್ಕೃತಂ ಚೈವ ಕರ್ತಾರಮನುಗಚ್ಛತಿ ||

ತಾನು ಕಷ್ಟವಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ಹಣ, ಆಸ್ತಿ, ಬಂಗ್ಲೆ—ಎಲ್ಲವೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ; ಬಂಧು-ಮಿತ್ರರು ಶ್ವಶಾನದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ತಾನು ಮಾಡಿರುವ ಪುಣ್ಯಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಮೃತನಾದವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅವನೊಂದಿಗೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತನಿರಬಹುದು, ಮಹಾರಾಜನಿರಬಹುದು, ವಿದ್ವಾಂಸನಿರಬಹುದು, ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠನಾದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲರೂ ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಲೇಬೇಕಷ್ಟೆ? ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಸಾವು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅವನು ಸಾಯುವಾಗ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಅವನು ಮಾಡಿರುವ ಪುಣ್ಯಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ. ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಅವನ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ:

ಅವನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಅವನ ಜೊತೆ ಒಂದು ಕಡ್ಡಿಯೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ನ್ಯಾಯದಿಂದಲೋ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದಲೋ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಅಧಿಕ ಹಣ, ಚಿನ್ನಬೆಳ್ಳಿ, ವಸ್ತುವಾಹನಗಳು, ಮನೆ ಮಠ ಆಸ್ತಿ, ಹೊಲಗದ್ದೆ—ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಅವನ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು, ಆತ್ಮೀಯ ಮಿತ್ರರು, ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಬಂಧುಬಾಂಧವರು ಮುಂತಾದವರು ಶ್ವಶಾನದವರೆಗೂ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಹೆಣವನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಬಳಿಕ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆತ್ಮೀಯರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾನವನು ಮಾಡಿರುವ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಹೋಗುತ್ತವೆ, ಮುಂದಿನಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು, ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.



ಬದುಕಿರುವಾಗ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 8

99. ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧ

**ಲಾಲಯೇತ್ ಸಂಚ ವರ್ಷಾಣಿ ದಶ ವರ್ಷಾಣಿ ತಾಡಯೇತ್ |
ಪ್ರಾಪ್ತೇ ತು ಷೋಡಶೇ ವರ್ಷೇ ಪುತ್ರಂ ಮಿತ್ರವದಾಚರೇತ್ ||**

ಮಗನನ್ನು ಐದನೇ ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮುದ್ದಾಡಬೇಕು. ಅನಂತರ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಕಲಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಮಗನಿಗೆ ಹದಿನಾರನೆಯ ವಯಸ್ಸು ಬಂದೊದಗಿದ ಅನಂತರ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಂತೆಯೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಮಗನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ತಂದೆಯ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತುಂಬಾ ಮುದ್ದು ಮಾಡುವುದೂ ತಪ್ಪು, ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಯ್ಯುತ್ತಿರುವುದೂ ತಪ್ಪು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದುಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಹೊಡೆದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾವಂತ ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಕಾಲವಿದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ:

ಐದನೇ ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಲಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು, ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಮುಗ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿತಂದೆಯರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಆ ಮುಗ್ಧ ಮನಸ್ಸು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಏನು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರಗಳಾಗಲೀ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗಳಾಗಲೀ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆರನೇ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದರೆ ಸರಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಬೇಕು. ಆರರಿಂದ ಹದಿನೈದನೆಯ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಸ್ತು, ಸಂಯಮಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಇದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ಸುವರ್ಣಕಾಲ.

ಹದಿನಾರನೇ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಿತ್ರರಂತೆ ಕಾಣಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರಿಗೇ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಸ್ತು ಸಂಯಮ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 9



100. ಸತ್ಸಂಗದಿಂದ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ

**ಸತ್ಸಂಗತ್ವೇ ನಿಸ್ಸಂಗತ್ವಂ ನಿಸ್ಸಂಗತ್ವೇ ನಿರ್ಮೋಹತ್ವಮ್ |
ನಿರ್ಮೋಹತ್ವೇ ನಿಶ್ಚಲಿತತ್ವಂ ನಿಶ್ಚಲಿತತ್ವೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಃ ||**

ಸತ್ಸಂಗತ್ವದಿಂದ ನಿಸ್ಸಂಗತ್ವವೂ, ನಿಸ್ಸಂಗತ್ವದಿಂದ ನಿರ್ಮೋಹತ್ವವೂ, ನಿರ್ಮೋಹತ್ವದಿಂದ ನಿಶ್ಚಲಿತತ್ವವೂ, ನಿಶ್ಚಲಿತತ್ವದಿಂದ ಜೀವನ್ ಮುಕ್ತಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಸತ್ಸಂಗದಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯೇ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸತ್ಸಂಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಸಾಕು, ನಮಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ, ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಸತ್ಸಂಗವೆಂದರೆ ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಸಹವಾಸ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಧ್ಯಾನ, ಚಿಂತನ, ಶ್ರವಣ, ಪೂಜಾ ಮುಂತಾದ ಸಾಧನಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ. ಇದರಿಂದ ನಿಸ್ಸಂಗತ್ವವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ದುಷ್ಟರ ಸಂಗವು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ದೂರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸತ್ಸಂಗದಿಂದ ದುರಾಚಾರಗಳು ತೊಲಗುತ್ತವೆ. ನಿಸ್ಸಂಗತ್ವದಿಂದ ನಿರ್ಮೋಹತ್ವವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಾತ್ಮವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮೋಹವು, ಅನುರಾಗವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ತೊಲಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಅಂಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅನಾತ್ಮ ಭೋಗಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಬಿಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ನಿರ್ಮೋಹತ್ವವು.

ನಿರ್ಮೋಹತ್ವದಿಂದ ನಿಶ್ಚಲಿತತ್ವವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಚಾಂಚಲ್ಯರಹಿತವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಚಂಚಲವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನವು ಉದಯಿಸಲಾರದು. ಮೋಹ, ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಾಗುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸತ್ಸಂಗದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರವಾಯಿತೆಂದರೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟಿತು! ಇನ್ನು ಅವನು ಧನ್ಯನಾದ! ಕೃತಾರ್ಥನಾದ! ಹೀಗೆ ಸತ್ಸಂಗದಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತದೆ.



ಸಾಧಕನು ಸತ್ಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 10

101. ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳು ಆಗಲೇಬೇಕು

ಅವಶ್ಯಮನುಭೋಕ್ತವ್ಯಂ ಕೃತಂ ಕರ್ಮ ಶುಭಾಶುಭಮ್ |
ನಾಭುಕ್ತಂ ಕ್ಷೀಯತೇ ಕರ್ಮ ಕಲ್ಪಕೋಟಶತ್ಪರಪಿ ||

ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ಮಾಡಿರುವ ಪುಣ್ಯಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅನುಭವಿಸಲ್ಪಡದೇ ಹೋದರೆ ಮಾಡಿರುವ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳು ಕೋಟಿಕಲ್ಪಗಳು ಕಳೆದರೂ ಕ್ಷಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಏನಾದರೂ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಪ—ಎಂದು ಎರಡಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಕೆಲವು ಜಾಣರು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನೆನಪಿರಲಿ, ಅವರು ಆ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೂ ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟು ಸುಡಬೇಡ ಎಂದರೆ ಬಿಟ್ಟೇತೇ?

ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ. ತನಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಫಲಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಕರ್ಮಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ವಾದ ಬೀಜವನ್ನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಬಿತ್ತುಬಿಟ್ಟು ಅನಂತರ ಅದನ್ನು ನಾವು ಮರೆತ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆ ಬೀಜವು ಅಂಕುರವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಅಂಕುರವಾಗಿ ಸಸಿ, ಗಿಡ, ಮರವಾಗಿ, ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಪುಣ್ಯಪಾಪಕರ್ಮಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶುಭ ಅಶುಭ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಕೋಟಿ ಕಲ್ಪಗಳು ಉರುಳಿದರೂ ಕರ್ಮಫಲಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೋ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೋ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿ.



ಏಪ್ರಿಲ್ 11



102. ಸಹವಾಸದ ಮಹಿಮೆ

ಕೀಟೋಽಪಿ ಸುಮನಃಸಂಗಾತ್ ಆರೋಹತಿ ಸತಾಂ ಶಿರಃ |

ಅಶ್ವಾಪಿ ಯಾತಿ ದೇವತ್ವಂ ಮಹದ್ಭಿಃ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಃ ||

ಹೂವಿನ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಸಣ್ಣ ಕೀಟವೂ ಕೂಡ ಸತ್ಪುರುಷರ ತಲೆಯನ್ನು ಏರುತ್ತದೆ. ಮಹಾತ್ಮರಿಂದ ಮುಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ವಿಗ್ರಹವೂ ದೇವತ್ವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನೂ ಮಹಾತ್ಮರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ತಾನೂ ಮಹಾತ್ಮನೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ದುಷ್ಟರ ಸಂಗದಿಂದ ತಾನೂ ದುಷ್ಟನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾತ್ಮರೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡವರು, ತಪಸ್ವಿಗಳು, ಸಂತರು, ಸಾಧುಗಳು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು. ಇವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ದೊಡ್ಡವರೇ. ಇವರಿಗೆ ಮಹತ್ತ್ವವೆಂಬುದು ಸ್ವತಃಸಿದ್ಧವಾದದ್ದು. ಸೂರ್ಯನು ಎಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಯಾವಾಗ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪ್ರಕಾಶ ಸ್ವರೂಪನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ? ಇಂಥವರಿಗೆ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಯಾರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಸಣ್ಣ ಮಾನವರು ದೊಡ್ಡವರಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರ ಸಂಗದಿಂದ. “ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗವಿದು ಹೆಜ್ಜೆನು ಸವಿದಂತೆ”. ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಂದರದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು, ಕೀಟದ ದೃಷ್ಟಾಂತ; ಮತ್ತೊಂದು, ಕಲ್ಲಿನ ದೃಷ್ಟಾಂತ.

ಕೀಟವೆಂದರೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ, ಪುಟ್ಟ, ನಿಕೃಷ್ಟ, ನೀಚವಾದ ಹುಳ. ಅದನ್ನು ಕೇಳುವವರಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಸಣ್ಣ ಹುಳ ಹೂವಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ ಆ ಹೂವಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕೀಟವೂ ದೇವರ, ಭಗವಂತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೇರಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ. ರತ್ನಸುವರ್ಣವಜ್ರಕೀಟಕ್ಕೆ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ಕೀಟಕ್ಕೂ ಸ್ವರ್ಣಕೀಟದ ಸ್ಪರ್ಶ! ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಮಂತ್ರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೊಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮಹಾತ್ಮರು ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿದಾಗ ಆ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಗೌರವವು ದೊರಕುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?



ಮನುಷ್ಯನು ಮಹಾತ್ಮರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 12

103. ಐದು 'ಅಕ್ಷಯ' ನಿಧಿಗಳಿವು

**ಶೀಲಂ ಶೌರ್ಯಮ್ ಅನಾಲಸ್ಯಂ ಪಾಂಡಿತ್ಯಂ ಮಿತ್ರಸಂಗ್ರಹಮ್ |
ಅಚೋರಹರಣೀಯಾನಿ ಪಂಚೈತಾನ್ಯಕ್ಷಯೋ ನಿಧಿಃ ||**

ಶೀಲ, ಶೌರ್ಯ, ಚುರುಕುತನ, ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸನ್ನಿಹಿತ ಸಂಗ್ರಹ—ಈ ಐದೂ ಅಕ್ಷಯವಾದ ನಿಧಿಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಕಳ್ಳರೂ ಈ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾರರು.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಎರಡು ವಿಧ; ಒಂದು ಶಾಶ್ವತವಾದದ್ದು, ಮತ್ತೊಂದು ನಶ್ವರವಾದದ್ದು. ಹಣ, ಆಭರಣ, ವಾಹನ, ಚಿನ್ನಬೆಳ್ಳಿ—ಮುಂತಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳರು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕ್ಷಯವಾದ ಅನಿತ್ಯವಾದ ನಶ್ವರವಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳು. ಇವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಭಯ, ಆತಂಕಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ನಶ್ವರ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಬೇರೆ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳು ಅಕ್ಷಯವಾದವುಗಳು, ಹಾಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾದವುಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕಳ್ಳಕಾಕರೂ ಕಳ್ಳತನಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಅಕ್ಷಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನಿಜವಾದ ನಿಧಿಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಆ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಐದು. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. **ಶೀಲಮ್**—ಶೀಲ, ನಡತೆ, ಸತ್‌ಚಾರಿತ್ರ್ಯ. ಈ ಶಬ್ದವೇ ಆನಂದ. ಮಾನವರಿಗೆ ಶೀಲವೇ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು, ಅಕ್ಷಯವಾದ ನಿಧಿ.
2. **ಶೌರ್ಯಮ್**—ಶೂರನ ಸ್ವಭಾವ. ಎಂಥ ಕ್ಲಿಷ್ಟಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಎದೆಗುಂದದೆ ಬಂದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸುವಿಕೆ.
3. **ಅನಾಲಸ್ಯಮ್**—ಆಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಚುರುಕಾಗಿದ್ದು ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ.
4. **ಪಾಂಡಿತ್ಯಮ್**—ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನ, ಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನ, ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿರುವಿಕೆ. ಸಮಯೋಚಿತಪ್ರಜ್ಞೆ, ಪ್ರತಿಭಾಜ್ಞಾನ.
5. **ಮಿತ್ರಸಂಗ್ರಹಮ್**—ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂಥದ್ದು.

ಈ ಐದೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಕ್ಷಯವಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳು.

ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಐದನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 13



104. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಸೂರ್ಯನು

**ಉದಯೇ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪೋಽಯಂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನೇ ತು ಮಹೇಶ್ವರಃ |
ಅಸ್ತಮಾನೇ ಸ್ವಯಂ ವಿಷ್ಣುಃ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿರ್ಹಿ ದಿವಾಕರಃ ||**

ಸೂರ್ಯಭಗವಂತನ ಸ್ತುತಿಯಿದು. ಗ್ರಹರಾಜನಾದ ಸೂರ್ಯನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವತೆ. ಸೂರ್ಯನೇ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಾತ್ಮನು. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನು **ವಿಶ್ವಚಕ್ಷುಃ, ಭಾಸ್ಕರಃ** ಎನಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಸೂರ್ಯನಮಸ್ಕಾರದಿಂದ ಆಯುಷ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಉತ್ಸಾಹಾದಿ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಸೂರ್ಯನ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹದೃಷ್ಟಿಯು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಬೇಡ? “ಸೂರ್ಯ ಆತ್ಮಾ ಜಗತಃ ತಸ್ಥುಷಶ್ಚ” — ಸೂರ್ಯನೇ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೂ ಹಾಗೂ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ವೇದವು ಸಾರುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಸೂರ್ಯನು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. **ಉದಯಿಸುವಾಗ ಬ್ರಹ್ಮನು**—ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಆಗ ಸೂರ್ಯಭಗವಂತನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಯಿತೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವಜಂತುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಂತೆ. ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಚೈತನ್ಯವನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಕೊಡುವವನೇ ಸೂರ್ಯನು.
2. **ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನು**—ನಮಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಯಿತೆಂದರೆ ಆಗ ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಉಗ್ರಕಿರಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸುಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಸಂಹಾರಕಾರಕನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನಂತೆ ಸೂರ್ಯನೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಸುಟ್ಟುಹಾಕುವುದರಿಂದ ಅವನು ಮಹೇಶ್ವರನು.
3. **ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವು**—ಸಂಜೆಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆರಾಮ. ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗಿದನೆಂದರೆ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಹಾಗೂ ಮಾನವರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಶಾಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.



ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 14

105. ಪುರಾಣಗಳ ಸಾರವೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟೇ!

ಅಷ್ಟಾದಶ ಪುರಾಣೇಷು ವ್ಯಾಸಸ್ಯ ವಚನದ್ವಯಮ್ |

ಪರೋಪಕಾರಃ ಪುಣ್ಯಾಯ ಪಾಪಾಯ ಪರಪೀಡನಮ್ ||

ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರ ಒಟ್ಟು ಉಪದೇಶವೆಲ್ಲ ಎರಡೇ;
ಪರೋಪಕಾರದಿಂದ ಪುಣ್ಯ, ಪರರ ಪೀಡನದಿಂದ ಪಾಪ.

ಭಗವಾನ್ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮದ್ವಯಂ ಭದ್ವಯಂ ಚೈವ ಬ್ರಹ್ಮಯಂ ವಚನುಷ್ಯಯಮ್ |

ಅ ನಾ ಪ ಲಿಂ ಗ ಕೂ ಸ್ಯಾನಿ ಪುರಾಣಾನಿ ಪುರಾ ಎದುಃ ||

1. ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣ 2. ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಪುರಾಣ 3. ಭಾಗವತ ಪುರಾಣ
4. ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರ ಪುರಾಣ 5. ಬ್ರಹ್ಮಪುರಾಣ 6. ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತಪುರಾಣ
7. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪುರಾಣ 8. ವರಾಹಪುರಾಣ 9. ವಾಯುಪುರಾಣ
10. ವಾಮನ ಪುರಾಣ 11. ವಿಷ್ಣುಪುರಾಣ 12. ಅಗ್ನಿಪುರಾಣ
13. ನಾರದಪುರಾಣ 14. ಪದ್ಮಪುರಾಣ 15. ಲಿಂಗಪುರಾಣ 16. ಗರುಡ ಪುರಾಣ
17. ಕೂರ್ಮಪುರಾಣ ಮತ್ತು 18. ಸ್ಕಾಂದಪುರಾಣಗಳೆಂದು ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಭಗವಾನ್ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಉಪದೇಶಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಹಸ್ರಾರು ಉಪದೇಶಗಳ ಸಾರವನ್ನು ಎರಡೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು, **ಪರೋಪಕಾರಃ ಪುಣ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಪಾಪಾಯ ಪರಪೀಡನಮ್** ಎಂದು.

ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುವ ಮಾನವರು ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯಸಂಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಸುಲಭಮಾರ್ಗ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಪರಪೀಡನೆಯಿಂದ ಪಾಪಸಂಪಾದನೆ. ಪಾಪವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆನ್ನುವವರು ಪರಪೀಡೆ, ಪರಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಮಾಡಲಿ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಪಾಪದ ಫಲಗಳು ಬೇಡ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪುಣ್ಯವೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಪರೋಪಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 15



106. 'ರಾಮ್' ನಾಮದ ಮಹಿಮೆ

**'ರಾ' ಶಬ್ದೋಚ್ಚಾರಮಾತ್ರೇಣ ಮುಖಾನ್ನಿರ್ಯಾಂತಿ ಪಾತಕಾಃ |
ಪುನಃ ಪ್ರವೇಶಭೀತ್ಯಾ ಚ 'ಮ'ಕಾರಾಸ್ತು ಕವಾಟವತ್ ||**

ರಾಮ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ **ರಾ** ಎಂದಾಗ ಒಳಗಿರುವ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತವೆ. **ಮ್** ಎಂದಾಗ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಆ ಪಾಪಗಳು ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸದಿರಲಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬಾಗಿಲಿನಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಮ್, ರಾಮ್, ರಾಮ್, ರಾಮ್, ರಾಮ್, ರಾಮ್, ರಾಮ್ ಎಂದು ಜಪಮಾಡುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ **ರಾ** ಮತ್ತು **ಮ್** ಎಂದು ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳಿವೆಯಲ್ಲವೇ? **ರಾ** ಎನ್ನುವಾಗ ಎರಡು ತುಟಿಗಳನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿ ಅಗಲಿಸಿ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಾಯನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇವಲ್ಲವೇ? ಆಗ ಬಾಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳೂ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಒಳಗಡೆ ಅಡಕವಾಗಿದ್ದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಈಗ ಅಂತಃಕರಣ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮತ್ತು ಶರೀರಗಳು ಪಾಪರಹಿತವಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾದವು.

ಮ್ ಎನ್ನುವಾಗ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುತ್ತದೆ, ಎರಡೂ ತುಟಿಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪುನಃ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಪಾಪಗಳು ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದೇನೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ, ಪ್ರವೇಶಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ **ಮ್** ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ **ರಾಮ್** ಎಂದು ಜಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತವಲ್ಲದೆ ಪುನಃ ಹೊಸ ಪಾಪಗಳಾವುವೂ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಾತ್ಮನೂ ಸತ್ಯಸಂಧನೂ ಆದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವವರಿಗೆ, ಅವನ ಪುಣ್ಯನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವ ಮಾನವರಿಗೆ, ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳೂ ಸುಟ್ಟುಬೂದಿ ಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವುಂಟೆ?

**ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವರು ಸದಾ ರಾಮ್, ರಾಮ್ ಎಂದು
ರಾಮನ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.**



ಏಪ್ರಿಲ್ 16

107. ಶರೀರದ ಹಣೆಬರಹ

**ಸರ್ವದೈವ ರುಜಾಕ್ರಾಂತಂ ಸರ್ವದೈವ ಶುಚೋ ಗೃಹಮ್ |
ಸರ್ವದಾ ವಿಪದಾಂ ಪ್ರಾಣಂ ಮರ್ತ್ಯಾನಾಮಸ್ಥಿಪಂಜರಮ್ ||**

ಮರ್ತ್ಯರಾದ ಮಾನವರ ಈ ಶರೀರವೆಂಬುದು ಯಾವಾಗಲೂ ರೋಗಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಯಾವಾಗಲೂ ಶೋಕಗಳಿಗೆ ತವರು ಮನೆಯಾಗಿ, ಸರ್ವದಾ ವಿಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಎಲುಬಿನ ಗೂಡಾಗಿದೆ.

ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನೇ ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಶರೀರಾಭಿಮಾನದಿಂದ ದುಃಖಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಶರೀರ ಎಂದರೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಇತಿ ಶರೀರಮ್, ಸೊರಗಿ ನಾಶವಾಗುವ ವಸ್ತು. ಇಂಥ ಶರೀರವು ಆತ್ಮನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಶರೀರದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

1. **ಸರ್ವದೈವ ರುಜಾಕ್ರಾಂತಮ್**—ಯಾವಾಗಲೂ ರೋಗಗಳಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಶರೀರವೆಂದರೂ ರೋಗಮಂದಿರವೆಂದರೂ ಒಂದೇ. ನೂರಾರು, ಸಹಸ್ರಾರು ರೋಗಗಳಿಂದ ಶರೀರವು ತುಂಬಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ರೋಗಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಶರೀರವನ್ನು ಈವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ.

2. **ಸರ್ವದೈವ ಶುಚೋ ಗೃಹಮ್**—ಯಾವಾಗಲೂ ಏನಾದರೂ ದುಃಖಗಳಿಗೆ ಶರೀರವೆಂಬುದು ಮನೆಯಿದ್ದಂತೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳುಗಳು ತವರು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುವಂತೆ ಶೋಕ ಮೋಹಗಳು ಈ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅಂಟುರೋಗಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

3. **ಸರ್ವದಾ ವಿಪದಾಂ ಪ್ರಾಣಮ್**—ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾದದ್ದು ಶರೀರ. ಎಲ್ಲ ವಿಪತ್ತುಗಳೂ ಶರೀರವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿರುತ್ತವೆ. ವಿಪತ್ತುಗಳೆಂದರೆ ಸಂಕಟ, ಚಿಂತೆ, ತಾಪತ್ರಯಗಳು.

4. **ಅಸ್ಥಿಪಂಜರಮ್**—ಈ ಶರೀರವು ಎಲುಬಿನ ಗೂಡು. ವಿಶ್ವಸುಂದರ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಸುಂದರಿಯ ಶರೀರವೂ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಯೇ; ಶರೀರವೆಂದರೆ ಮೂಳೆಗಳ ಗೂಡು.

ವಿವೇಕಿಯು ಶರೀರಾತ್ಮಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 17



108. ತೀರ್ಥಸೇವನೆಯಿಂದ ಫಲ

ಪ್ರಥಮಂ ಕಾಯಶುದ್ಧರ್ಥಂ ದ್ವಿತೀಯಂ ಧರ್ಮಸಾಧಕಮ್ |
ತೃತೀಯಂ ಮೋಕ್ಷಮಾಪ್ನೋತಿ ಏವಂ ತೀರ್ಥಂ ತ್ರಿಧಾ ಪಿಬೇತ್ ||
 ಶರೀರಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ತೀರ್ಥ, ಧರ್ಮಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ಸಲ ತೀರ್ಥ, ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಮೂರನೆಯ ಸಲ; ಹೀಗೆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಮೂರು ಸಲ ಕುಡಿಯಬೇಕು.

ದೇವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಹಾಗೂ ಪೂಜೆಯಾದ ಮೇಲೆ ನಾವುಗಳು ಮೂರುಸಲ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತೇವಲ್ಲವೇ? ತೀರ್ಥ ಎಂದರೇನು? ದೇವರ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪ್ರಸಾದರೂಪವಾದ ನೀರು ಅಥವಾ ಪಂಚಾಮೃತ. ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮಂಗಳಾರತಿ ಆದನಂತರ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅಭಿಷೇಕದ ನೀರಿಗೆ 'ತೀರ್ಥ' ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದನ್ನು ಮೂರು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸುಭಾಷಿತವು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ.

1. **ಪ್ರಥಮಂ ಕಾಯಶುದ್ಧರ್ಥಮ್**—ದೇಹಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ತೀರ್ಥಪ್ರಾಶನ. ಶರೀರವೇ ಧರ್ಮಸಾಧನೆಗೆ ಮೊದಲನೇ ಸಾಧನ. ಶರೀರವು ಶುದ್ಧವಾಗದೇ ಯಾವ ಸಾಧನಗಳೂ ಪಕ್ಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲನೆ ತೀರ್ಥಪ್ರಾಶನದಿಂದ ದೇಹಶುದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.
2. **ದ್ವಿತೀಯಂ ಧರ್ಮಸಾಧನಮ್**—ಜಪ, ಧ್ಯಾನ, ಪೂಜಾ, ಪಾರಾಯಣಾದಿ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯತಾಸಂಪಾದನೆ ಗಾಗಿ ಎರಡನೇ ಸಲ ತೀರ್ಥಪ್ರಾಶನ; ಶರೀರದ ಶುದ್ಧಿಯು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಸಾಧನಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲವೇ?
3. **ತೃತೀಯಂ ಮೋಕ್ಷಮಾಪ್ನೋತಿ**—ಮೂರನೇ ಸಲ ತೀರ್ಥಪ್ರಾಶನ ದಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಮೂರಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾಯ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಭಿಷೇಕದ ತೀರ್ಥದ ಪ್ರಾಶನದಿಂದ ದೇಹಶುದ್ಧಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಧರ್ಮಸಾಧನ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ.



ತೀರ್ಥವನ್ನು ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 18

109. ಮಹಾತ್ಮರಿವರು

ವಿತ್ತೇ ತ್ಯಾಗಃ ಕ್ಷಮಾ ಶತ್ರು ದುಃಖೇ ದೈನ್ಯವಿಹೀನತಾ |

ನಿರ್ದಂಭತಾ ಸದಾಚಾರೇ ಸ್ವಭಾವೋಽಯಂ ಮಹಾತ್ಮನಾಮ್ ||

ಹಣವಿದ್ದಾಗ ತ್ಯಾಗ, ಶತ್ರುವಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಾದಾನ, ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯ ವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಸದಾಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ತೋರ್ಗಾಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; — ಇವುಗಳು ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮಹಾತ್ಮರು ಯಾರೂ 'ನಾವು ಮಹಾತ್ಮರು' ಎಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಞರಂತೆಯೇ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಹೊರಗಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಳರಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ, ಅವರ ಮಾತುಕೃತಿಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮಹಾತ್ಮರೆಂದು ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ಅಂಥ ಮಹಾತ್ಮರ ನಾಲ್ಕು ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ:

1. ಅಧಿಕ ಹಣವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸತ್‌ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಹಾತ್ಮರು ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಷಯಭೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಲಾಲಸೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಅವರು ವ್ಯಯಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
2. ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶತ್ರುಗಳೇನಾದರೂ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದರೆ, ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಶಾಪವನ್ನು ಹಾಕಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋಪತಾಪಾದಿಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ, ಶತ್ರುಗಳೂ ಒಂದೇ ಮಿತ್ರರೂ ಒಂದೇ.
3. ಎಂಥ ದುಃಖಬಂದರೂ ದೈನ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಉತ್ಸಾಹಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದುಃಖಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೀನತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದದವರೇ ಮಹಾತ್ಮರು.
4. ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿರುವಾಗ ಯಾವ ಡಂಭಾಚಾರವೂ ಇಲ್ಲದವರು. ಮಹಾತ್ಮರು ಶಮದಮಾದಿ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಮಾನವರು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 19



110. ಧರ್ಮದ ಸರ್ವಸ್ವವಿದು

**ಶ್ರೂಯತಾಂ ಧರ್ಮಸರ್ವಸ್ವಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಚೈವಾವಧಾರ್ಯತಾಮ್ |
ಆತ್ಮನಃ ಪ್ರತಿಕೂಲಾನಿ ಪರೇಷಾಂ ನ ಸಮಾಚರೇತ್ ||**

ಎಲೈ ಮಾನವರೇ, ಧರ್ಮದ ಸಾರವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನೀವುಗಳು ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿರಿ, ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ತನಗೆ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲದ ಅಂದರೆ ತನಗೆ ಹಿತವಲ್ಲದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೂ ಮಾಡಬಾರದು.

ಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಆತ್ಮಂತ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ. ಧರ್ಮದ ವಿಚಾರವು ಸಾಗರದಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರವನ್ನು ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ ತಿಳಿಸಲಾರನು. ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಮಹತ್ವದ ಧರ್ಮದ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ನಾವು ಮಹಾತ್ಮರಿಂದ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳಿ ಮರೆಯ ಬಾರದು, ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಧರ್ಮದ ಸಾರವನ್ನು, ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ, **ಆತ್ಮನಃ ಪ್ರತಿಕೂಲಾನಿ ಪರೇಷಾಂ ನ ಸಮಾಚರೇತ್** ಎಂದು. ತನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಇದು **ಧರ್ಮದ ಸರ್ವಸ್ವ**.

ತನಗೆ ಇತರರಿಂದ ತಿರಸ್ಕಾರ, ನಿಂದೆ, ಅಪಕೀರ್ತಿ, ದುಃಖಗಳು ಬಂದರೆ ಅವು ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವುಗಳೂ ಇತರರಿಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಇತರರಿಗೆ ನೋವಾಗುವಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾವುಗಳು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮಾಡಬಾರದು. 'ತನ್ನಂತೆ ಪರರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು' ಎಂಬುದೇ ಧರ್ಮದ ರಹಸ್ಯ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾ, ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಹಾಗೂ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅದೇ ಧರ್ಮಸರ್ವಸ್ವ. ಒಬ್ಬನೇ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸರ್ವರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮನಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಪರರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದರೆ ನನ್ನನ್ನೇ ನಿಂದಿಸಿದಂತೆ, ಪರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆ.



ಮಾನವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 20

111. ಪ್ರಸಿದ್ಧರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಧ

**ಉತ್ತಮಾ ಚಾತ್ಮನಾ ಖ್ಯಾತಾಃ ಪಿತೃ ಖ್ಯಾತಾಶ್ಚ ಮಧ್ಯಮಾಃ |
ಮಾತುಲೇನಾಧಮಾಃ ಖ್ಯಾತಾಃ ಶ್ವಶುರೇಣಾಧಮಾಧಮಾಃ ||**

ತಮ್ಮ ವರ್ಚಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಖ್ಯಾತರಾದವರು ಉತ್ತಮರು, ತಂದೆಯಿಂದ ಖ್ಯಾತರಾದವರು ಮಧ್ಯಮರು, ಸೋದರಮಾವನಿಂದ ಖ್ಯಾತರಾದವರು ಅಧಮರು, ಇನ್ನು ಹೆಣ್ಣುಕೊಟ್ಟ ಮಾವನಿಂದ ಖ್ಯಾತರಾದವರಂತೂ ತೀರಾ ಅಧಮರು.

ಧನದಿಂದ, ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ, ಅಧಿಕಾರದಿಂದ, ಬಲಪೌರುಷಾದಿಗಳಿಂದ ಜನಗಳು ಖ್ಯಾತರಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಖ್ಯಾತರಾದವರನ್ನು ಉತ್ತಮರು, ಮಧ್ಯಮರು, ಅಧಮರು, ಅಧಮಾಧಮರು ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. **ಆತ್ಮನಾ ಖ್ಯಾತಾಃ ಉತ್ತಮಾಃ**—ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು ಉತ್ತಮರು. ಯಾರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಜನಗಳು ಅವರನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥವರು ಉತ್ತಮರು.
2. **ಪಿತೃ ಖ್ಯಾತಾಃ ಮಧ್ಯಮಾಃ**—ತಂದೆಯಿಂದ ಖ್ಯಾತರಾದವರು ಮಧ್ಯಮರು. ತನಗೆ ವಿದ್ಯೆ, ಧನ, ಅಧಿಕಾರ ಮುಂತಾದ ಯಾವ ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ 'ಇಂಥವರ ಮಗ ಇವನು' ಎಂದು ಯಾರನ್ನು ಜನಗಳು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥವರು ಮಧ್ಯಮರು.
3. **ಮಾತುಲೇನ ಖ್ಯಾತಾಃ ಅಧಮಾಃ**—ತನಗೆ ವಿದ್ಯಾಧನಪೌರುಷಾದಿಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ 'ಇವರು ಇಂಥವರ ಸೋದರಳಿಯ' ಎಂದಾಗ, ಹೌದಾ, ಎನ್ನುವಂತಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅಧಮರು. ಸೋದರಮಾವನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು ಅಧಮರು.
4. **ಶ್ವಶುರೇಣ ಖ್ಯಾತಾಃ ಅಧಮಾಧಮಾಃ**—ಹೆಣ್ಣುಕೊಟ್ಟ ಮಾವನಿಂದ ಖ್ಯಾತರಾದವರಂತೂ ಅಧಮಾಧಮರು. ಅಂದರೆ ಸ್ವತಃ ಏನೂ ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಮಾವನಿಂದ, 'ಇವರು ಇಂಥವರ ಅಳಿಯನಂತೆ' ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು ತೀರಾ ಅಧಮರು.

ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 21



112. ಉಭಯಥಾ ಲಾಭವೇ

**ಹತೋಽಪಿ ಲಭತೇ ಸ್ವರ್ಗಂ ಚಿತ್ವಾ ತು ಲಭತೇ ಯಶಃ |
ಉಭೇ ಬಹುಮತೇ ಲೋಕೇ ನಾಸ್ತಿ ನಿಷ್ಕಲತಾ ರಣೇ ||**

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸತ್ತರೂ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ, ಇನ್ನು ಗೆದ್ದರಂತೂ ಯಶಸ್ಸನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯುದ್ಧವೆಂಬುದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತುತೃವಾದದ್ದೇ. ಯುದ್ಧಮಾಡಿದರೆ ಫಲವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅಂಜಿಕೆಯಿರುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಭಯವು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕ್ಷತ್ರಿಯಧೀರನಿಗೆ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಮರಣವು ಉಂಟಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವನು ವೀರಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಮೇಲೆ ಎಂದಾದರೂ ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬನೂ ಸಾಯಲೇಬೇಕಷ್ಟೆ? ಸಾಯದೇ ಶಾಶ್ವತನಾಗಿ ಯಾವ ನೊಬ್ಬನೂ ಬದುಕಿರಲಾರ. ವೀರಸ್ವರ್ಗವು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಬೇಡ? ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದರೆ ವೀರಸ್ವರ್ಗದ ಜೊತೆಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಸೈನಿಕನಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಗಳು ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಇರಲಾರವಷ್ಟೆ?

ಇನ್ನು ಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರಂತೂ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಆನಂದವಲ್ಲವೆ? ಸತ್ಯಧರ್ಮ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನ ಯಶಸ್ಸು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಲಾಭವಲ್ಲವೆ? ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ರಾಜನಾಗಿ ಅಥವಾ ಪತಿಯಾಗಿ ಜನಾನುರಾಗಿಯಾಗಿ ಬಾಳುವುದೆಂಬುದೇನೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅಂತೂ ವೀರನಾದ ಸೈನಿಕನಿಗೆ ಎರಡು ವಿಧದಲ್ಲೂ ಲಾಭವೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಇದನ್ನೇ **ಹತೋ ವಾ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯತಿ ಸ್ವರ್ಗಂ ಚಿತ್ವಾ ವಾ ಭೋಕ್ಷ್ಯತೇ ಮಹೀಮ್**—ಎಲೈ ಅರ್ಜುನನೇ, ಸತ್ತರೆ ನೀನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ಹೊಂದುವೆ, ಗೆದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವೆ ಎಂದು ಧರ್ಮಜ್ಞನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.



ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿ ಮಾನವನು ಬದುಕಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 22

113. ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ

ಉರಸಾ ಶಿರಸಾ ದೃಷ್ಟ್ಯಾ ಮನಸಾ ವಚಸಾ ತಥಾ |

ಪದ್ಮಾಂಗ ಕರಾಭ್ಯಾಂಗ ಕರ್ಣಾಭ್ಯಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮೋಽಷ್ಟಾಂಗ ಉಚ್ಚತೇ ||

ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಮ್ಮದು. ಯತಿಗಳು, ಮಹಾತ್ಮರು, ಸಾಧುಗಳು, ಸಂತರು, ತಪಸ್ವಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಅಂಥವರಿಗೆ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳಿಂದಲೂ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮಸ್ಕಾರದಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರ, ಅಭಿಮಾನಗಳು ದೂರ ವಾಗುತ್ತವೆ. ನಮಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತಿಯ ಭಾವನೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿ, ವಿನಯ, ವಿನಮ್ರತೆ, ಗೌರವ, ಆದರ, ಪ್ರೀತಿ—ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗುತ್ತವೆ. ತಾನು ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದರೂ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ನಮಸ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ಗುರುಗಳನ್ನೂ ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ಪ್ರಸನ್ನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ಬರೀ ಹಣ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಂದಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರಂತೂ ನಮಸ್ಕಾರ ವೊಂದೇ ದಾರಿ. ವಿರಕ್ತರೂ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ನಿತ್ಯತೃಪ್ತರೂ ಆಗಿರುವ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಉಳಿದ ಯಾವ ಕಾಣಿಕೆಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮಸ್ಕಾರವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕೇಸಾಕು. ಸೂರ್ಯನಮಸ್ಕಾರ ವಂತೂ ಅಷ್ಟಾಂಗಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಆ ಅಷ್ಟಾಂಗಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. ಉರಸಾ—ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಕಿಸುವುದು.
2. ಶಿರಸಾ—ತಲೆಯನ್ನೂ ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.
3. ದೃಷ್ಟ್ಯಾ—ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.
4. ಮನಸಾ—ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.
5. ವಚಸಾ—ಬಾಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ನಮಿಸುವುದು.
6. ಪದ್ಮಾಂಗ—ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಉದ್ದಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಾ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.
7. ಕರಾಭ್ಯಾಂಗ—ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಮಿಸುವುದು.
8. ಕರ್ಣಾಭ್ಯಾಂಗ—ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಕಿಸುವುದು.

ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 23



114. ಮೂರು ವಿಧದ ಮಾನವರು

**ಅಜ್ಞಃ ಸುಖಮಾರಾಧ್ಯಃ ಸುಖತರಮಾರಾಧ್ಯತೇ ವಿಶೇಷಜ್ಞಃ |
ಜ್ಞಾನ ಲವ ದುರ್ವಿದಗ್ಧಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಪಿ ನರಂ ನ ರಂಜಯತಿ ||**

ಅಜ್ಞಾನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಬಹುದು, ಪಂಡಿತನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಲವದಿಂದ ದುರಹಂಕಾರಿಯಾಗಿರುವ ಮೂರ್ಖನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೂ ರಂಜಿಸಲಾರ!

ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹಾಗೆಯೇ ತನಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದವರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಜ್ಞಾನವು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ನದಿಯಂತೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ದೀಪದಂತೆ ಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಾನವರಿಂದ ಮಾನವರಿಗೆ ಹರಿಯುವ ಜ್ಞಾನಗಂಗೆ.

ಮಾನವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞ, ವಿಶೇಷಜ್ಞ ಮತ್ತು ದುರಹಂಕಾರಿ ಎಂದು ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

1. **ಅಜ್ಞಃ ಸುಖಮಾರಾಧ್ಯತೇ**—ಅಜ್ಞನೆಂದರೆ ತಿಳಿಯದವನು, ದಡ್ಡ. ತನಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾದ ಪಂಡಿತರಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನಿವನು. ಇಂಥವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ವಿಚಾರವನ್ನಾದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬಹುದು.
2. **ವಿಶೇಷಜ್ಞಃ ಸುಖತರಮಾರಾಧ್ಯತೇ**—ವಿಷಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ ಪಂಡಿತನೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಂತೂ ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಎಷ್ಟೇ ಆದರೂ ಇವನು ಪಂಡಿತನಲ್ಲವೆ?
3. **ಜ್ಞಾನಲವದುರ್ವಿದಗ್ಧಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಪಿ ನರಂ ನ ರಂಜಯತಿ**—ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದು, ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಮಹಾಪಂಡಿತನೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನೂ ತಿಳಿಸಲಾರನು. ಅಲ್ಪವಿದ್ಯೋ ಮಹಾಗರ್ವೀ. ದುರಹಂಕಾರಿಯಾದವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಸಲಾರರು.

ಮನುಷ್ಯನು ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಜ್ಞಾನದಿಂದ

ದುರಹಂಕಾರಿಯಾಗಿರಬಾರದು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 24

115. ಲೋಭಿಗೆ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಾಂತ

ಪಿಪೀಲಿಕಾರ್ಜಿತಂ ಧಾನ್ಯಂ ಮಕ್ಷಿಕಾಸಂಚಿತಂ ಮಧು |

ಲುಭೇನ ಸಂಚಿತಂ ದ್ರವ್ಯಂ ಸಮೂಲಂ ಹಿ ವಿನಶ್ಯತಿ ||

ಇರುವೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಹಾಕಿದ ಕಾಳುಗಳು, ಜೇನುನೋಣಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಜಿಪುಣನಿಂದ ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣ—ಈ ಮೂರೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು, ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

1. ಇರುವೆಗಳ ದೃಷ್ಟಾಂತ—ಇರುವೆಗಳೆಂದರೆ ಸಣ್ಣ, ಅತಿ ಸಣ್ಣದಾದ ಕೀಟ. ಆಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಹಗಲುರಾತ್ರಿಗಳೆನ್ನದೆ, ಭಳಿಮಳೆ ಬಿಸಿಲುಗಳೆನ್ನದೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಸಕ್ಕರೆ, ರವೆ, ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿಕಾಳುಗಳನ್ನು ಈ ಇರುವೆಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆ ಕಾಳುಗಳೇನಾದರೂ ಈ ಪ್ರಚಂಡಮನುಷ್ಯನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಆ ಕಾಳುಗಳೆಲ್ಲ ಸರ್ವನಾಶ! ಪೊರಕೆಯಿಂದ ಆ ಕಾಳುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗುಡಿಸಿ, ಬಿಸಾಕಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಈ ಮನುಷ್ಯ!

2. ಜೇನುನೋಣಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಜೇನು—ಜೇನುನೋಣಗಳು ಕೂಡ ಒಂದು ಕ್ಷಣವನ್ನೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯದೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ನೂರಾರು ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಮಕರಂದವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪಾಪ, ಆ ಜೇನುಹುಳುಗಳು ಜೇನಿನ ಒಂದು ಹನಿಯನ್ನೂ ತಾವು ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಜೇನೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯನ ಪಾಲಿಗೇ ಸೇರುತ್ತದೆ.

3. ಜಿಪುಣನು ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣ—ಇದು ದಾಷ್ಟಾಂತಿಕ. ಅದ ರಂತೆಯೇ ಲೋಭಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣವೆಲ್ಲವೂ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಸೇರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಲೋಭಿಯು ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ಅವನ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲ ಇರುವೆಯ ಧಾನ್ಯಗಳಂತೆ, ಜೇನಿನಂತೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೇ ಸೇರುತ್ತವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಲೋಭಿಯಾಗಿರಬಾರದು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 25



116. ಆರ್ಯರೂ ಅನಾರ್ಯರೂ

ಯಥಾ ಕಂದುಕಪಾತೇನೋತ್ಪತ್ತತ್ಯಾರ್ಯಃ ಪತನ್ಯಸಿ |

ತಥಾ ತ್ವನಾರ್ಯಃ ಪತತಿ ಮೃತ್ಪಿಂಡಪತನಂ ಯಥಾ ||

ಸತ್ಪುರುಷನು ಬಿದ್ದರೂ ಚೆಂಡಿನಂತೆ ಮತ್ತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅನಾರ್ಯನು ಒಮ್ಮೆ ಬಿದ್ದನೆಂದರೆ ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆಯಂತೆ ನೆಲವನ್ನು ಕಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಇವನು ಮತ್ತೆ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಜೀವನವೆಂಬ ಆಟದಲ್ಲಿ ಸೋಲುಗಳು ಮತ್ತು ಗಳಿಕೆಗಳು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಜಮಾ ಖರ್ಚಿನಂತೆ ಲಾಭನಷ್ಟಗಳು ಆಗಲೇಬೇಕಷ್ಟೆ? ಜೀವನಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರುಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವತಾರಪುರುಷರಾದ ಶ್ರೀರಾಮ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಿಗೂ ಅವರವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾನಾಪಮಾನಗಳು, ಸುಖದುಃಖಗಳು, ಏರಿಳಿತಗಳು ಕಂಡುಬಂದವಲ್ಲವೆ? ಸರಿ, ಆದರೆ ಆರ್ಯರಿಗೂ ಅನಾರ್ಯರಿಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಿರುತ್ತದೆ.

ಆರ್ಯರೆಂದರೆ ಸಜ್ಜನರು, ಮಹಾತ್ಮರು, ಸಂತರು, ತಪಸ್ವಿಗಳು. ಇವರಿಗೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಧನಹಾನಿ, ಮಾನಹಾನಿ, ಆರೋಗ್ಯಹಾನಿ, ದುಃಖಗಳು ಬಂದೊದಗುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಇಂಥವರೂ ಕುಗ್ಗಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಚೆಂಡು ನೆಲದಮೇಲೆ ಧೂಪೆಂದು ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದರೂ ಜೊಯ್ ಎಂದು ಕೂಡಲೇ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಅದರಂತೆ ಆರ್ಯರೂ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಬೇಗನೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ವಿವೇಕ ದಿಂದ, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆರ್ಯರಾದ ಮಹಾತ್ಮರು ಪುನಃ ಚಿಗುರಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಲ್ಲಾಸಪೂರ್ಣರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಅನಾರ್ಯರೋ ಎಂದರೆ ಸಂಸ್ಕಾರರಹಿತರಾದ ದುರಹಂಕಾರಿಗಳಾದ ಮೂಢರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ, ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರೇನಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದರೆಂದರೆ ಬಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಹಸಿಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆಯು ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದು ತೊಪ್ಪೆಯೇ ಸರಿ. ಅದು ಪುನಃ ಪುಟವೆದ್ದು ಚೆಂಡಿನಂತೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರಲಾರದು. ದುರಾತ್ಮರು ಹೀಗೆ ಮಣ್ಣಿನಂತೆ ಬಿದ್ದು ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ.



ವಿವೇಚಿಯು ನಿರಹಂಕಾರಿಯಾಗಿ ಸಮತ್ವದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 26

117. ದೀನರೂ ಧೀರರೂ

ಆಶಾಯಾ ಯೇ ದಾಸಾಃ ತೇ ದಾಸಾಃ ಸರ್ವಲೋಕಸ್ಯ |

ಆಶಾ ಯೇಷಾಂ ದಾಸೀ ತೇಷಾಂ ದಾಸಾಯತೇ ಲೋಕಃ ||

ಆಶೆಗೆ ಯಾರು ದಾಸರೋ ಅಂಥವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದಾಸರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆಶೆಯೇ ಯಾರಿಗೆ ದಾಸಿಯೋ, ಅಂಥವರಿಗೆ ಇಡೀ ಲೋಕವೇ ದಾಸನಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಆಶೆಯೆಂದರೆ ಬೇಕೆಂಬುವ ಬಯಕೆ. ಇದಕ್ಕೇ ಕಾಮ, ಲೋಭ, ಇಚ್ಛೆ ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೆಸರುಗಳು. ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಬೇಕು ಎಂಬ ಬಯಕೆಯೇ ಆಶೆ. ಆಶೆಗೆ ಆಕಾಶವೇ ಮಿತಿ. ಈ ಆಶೆಗೆ ನಾನಾಮುಖಿಗಳು; ಧನದ ಆಶೆ, ಕೀರ್ತಿಯ ಆಶೆ, ಅಧಿಕಾರದ ಆಶೆ, ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ಆಶೆ, ವಿದ್ಯೆಯ ಆಶೆ, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಶೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೇ.

ಸರಿ, ಈ ಆಶೆಗೆ ಯಾರು ದಾಸರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥವರ ಪಾಡು ನಾಯಿಪಾಡು, ಅಂಥವರಿಗೆ ಅಧೋಗತಿ. ಆಶಾಪಾಶದಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟವರು, ಅವರಿಗೆ ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದಾಸರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಧನಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ದಾಸ. ಆ ಶ್ರೀಮಂತರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ಅಡಿ ಯಾಳಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವ ವನಾದರೆ ಅವನು ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮರ್ಜಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಶೆಗೆ ದಾಸನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದಾಸನೇ; ದೀನನಿವನು.

ಆದರೆ ಆಶೆಯನ್ನೇ ಗೆದ್ದವನಾಗಿ ಆ ಆಶೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ, ಆಹಾ, ಅಂಥವನೇ ಧೀರ! ನಿತ್ಯಸಂತೃಪ್ತನಾದವನು ಯಾರಿಗೂ ದಾಸನಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇವನು ಸರ್ವತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿ ಅಕಾಮನಾಗಿರುವ ವಿವೇಕೀ ಧೀರನು. ಯಾರಿಂದಲೂ ಏನನ್ನೂ ಬಯಸದಿರುವ ಇವನು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ದಾಸನಾಗಬೇಕು? ಆತ್ಮಕಾಮನಾಗಿ ಅಕಾಮನಾದವನು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ದಾಸನಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಕೈಬಾಚದ, ಇತರರಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಬಯಸದ ಈ ಧೀರನೇ ನಿಜಕ್ಕೂ ಧನ್ಯ!

ಮನುಷ್ಯನು ಕಾಮಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗಬಾರದು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 27



118. ಸೌಂದರ್ಯದ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳು

**ಕೋಕಿಲಾನಾಂ ಸ್ವರೇ ರೂಪಂ ನಾರೀರೂಪಂ ಪತಿವ್ರತಮ್ |
ವಿದ್ಯಾ ರೂಪಂ ಕುರೂಪಾಣಾಂ ಕ್ಷಮಾರೂಪಂ ತಪಸ್ವಿನಾಮ್ ||**

ಕೋಗಿಲೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವೂ, ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವೂ, ಕುರೂಪಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವೂ, ತಪಸ್ವಿಗಳಿಗೆ ಕ್ಷಮೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಸೌಂದರ್ಯ! ಎಂಥ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಪದ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥ! ಯಾರು ತಾನೆ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ? ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಆನಂದವಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಸೌಂದರ್ಯ ವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತು. ಸರಿ, ಸೌಂದರ್ಯ ವೆಂದರೇನು? ಹೊರಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಬರೀ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ರೂಪವೇ? ಅಲ್ಲ. ಗುಣದಿಂದ, ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ, ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ, ಮಾತಿನಿಂದ, ಸೌಶೀಲ್ಯದಿಂದ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಸೌಂದರ್ಯವು ತೋರಬಹುದು.

1. **ಕೋಗಿಲೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ**—ಕಾಗೆಯಂತೆಯೇ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಇದ್ದರೂ ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಕೂಗಿದಾಗ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಧುರ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು.
2. **ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವೇ ಸೌಂದರ್ಯ**—ನೋಡಲು ಬಲು ಚಲುವೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಶೀಲ, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕುರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವೊಂದಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಆ ಮಹಾತಾಯಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯ.
3. **ಕುರೂಪಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಸೌಂದರ್ಯ**—ಕುರೂಪಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಸಂಗೀತಗಾರರು, ಸಂಸ್ಕೃತಪಂಡಿತರು, ವೇದವಿದ್ವಾಂಸರು ತುಂಬಾಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನು ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯಂತೆಯೇ ಜನರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ.
4. **ತಪಸ್ವಿಗಳಿಗೆ ಕ್ಷಮೆಯೇ ಸೌಂದರ್ಯ**—ಸಾಧು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ, ತಪಸ್ವಿಗಳಿಗೆ ಕ್ಷಮಾಗುಣವೇ ಸೌಂದರ್ಯ.



ಮನುಷ್ಯನು ವಿದ್ಯೆ, ಕ್ಷಮಾಗುಣಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.



ಏಪ್ರಿಲ್ 28

119. ಒಂದೊಂದೂ ಅನರ್ಥಕಾರಿ!

ಯೌವನಂ ಧನಸಂಪತ್ತಿಃ ಪ್ರಭುತ್ವಮ್ ಅವಿವೇಕಿತಾ |

ಏಕೈಕಮಪ್ಯನರ್ಥಾಯ ಕಿಮು ಯತ್ರ ಚತುಷ್ಟಯಮ್ ||

ಯೌವನ, ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿರುವಿಕೆ, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖತನ—ಈ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೂ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಈ ನಾಲ್ಕೂ ಗುಣಗಳು ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟವೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅದೋಗತಿ! ಸರ್ವನಾಶ.

ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮಾನವನಿಗೆ ಕೆಲಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ವಿವೇಕದಿಂದ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎರಡೂ ಕಡೆ ಅಲಾಗಿರುವ ಕತ್ತಿಗಳಂತೆ ಈ ಗುಣಗಳು ಕ್ಷೇಮಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಅಪಾಯಕಾರಿ. ವಿವೇಕದಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಕ್ಷೇಮಕಾರಿ, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿವೆ:

1. **ಯೌವನ**—ತಾರುಣ್ಯ. ಯೌವನವೆಂಬುದು ಸರ್ವವಿಧಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಅನರ್ಥಕರವಾದ ಅವಸ್ಥೆ. ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅಂಥವನು ವಿವೇಕಿಯಾಗಿ ಹುಷಾರಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅನರ್ಥ ಪರಂಪರೆ ಖಂಡಿತ.
2. **ಧನಸಂಪತ್ತಿ**—ತುಂಬಾ ಹಣವುಳ್ಳವನಾಗಿರುವಿಕೆ. ಹಣವಂತರಿಗೆ ಮದ, ಅಹಂಕಾರ, ಗುರುಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರ—ಎಲ್ಲ ದೋಷಗಳೂ ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ಧನಮದದಿಂದ ಎಂಥ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.
3. **ಪ್ರಭುತ್ವಮ್**—ಅಧಿಕಾರ, ಯಜಮಾನನಾಗಿರುವಿಕೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಲಂಚ, ಅನ್ಯಾಯ, ಮೋಸ, ಅನ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.
4. **ಅವಿವೇಕಿತಾ**—ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಮೂರ್ಖತನ. ಹಿರಿಯರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದಿರುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ತನಗೆ ಸ್ವತಃ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

ಈ ಒಂದೊಂದೂ ಅನರ್ಥಕಾರಿ. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕೂ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟರೇ....!

ಈ ಒಂದೊಂದಿದ್ದಾಗಲೂ ಮಾನವನು ಹುಷಾರಾಗಿರಬೇಕು.

ಏಪ್ರಿಲ್ 29

120. ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗುವ ಕ್ರಮ

**ಆಚಾರ್ಯಾತ್ ಪಾದಮಾದತ್ತೇ ಪಾದಂ ಶಿಷ್ಯಃ ಸ್ವಮೇಧಯಾ |
ಪಾದಂ ಸಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಭ್ಯಃ ಪಾದಃ ಕಾಲೇನ ಪಚ್ಛತೇ ||**

ಶಿಷ್ಯನು ಗುರುಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುಭಾಗವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲುಭಾಗವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಸಹಾಧ್ಯಾಯಿಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲು ಭಾಗವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ಉಳಿದ ಕೊನೆಯ ಕಾಲುಭಾಗವು ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಅವನಿಗೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಯನು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳಿರುತ್ತವೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ:

1. **ಗುರುಗಳಿಂದ ಮೊದಲನೆಯ ಕಾಲುಭಾಗ**—ಗುರುಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ಶಿಷ್ಯನು ತನ್ನ ಗುರುಗಳಿಂದ ಕಲಿಯಬಹುದಾದದ್ದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಪಾದ ಮಾತ್ರ, ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುಭಾಗ ಮಾತ್ರ. ಇದೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾದ.
2. **ತನ್ನ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಲುಭಾಗ**—ಶಿಷ್ಯನು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿ ಗುರುಗಳಿಂದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ತಾನೂ ಚಿಂತನೆಮಾಡಿ ದಾಗ ಪುನಃ ಒಂದು ಪಾದದಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಶಿಷ್ಯನು ತನ್ನ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಎರಡನೇ ಪಾದ.
3. **ತನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳಿಂದ ಕಾಲುಭಾಗ**—ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಗುರುಗಳಿಂದ ತಾನು ಕೇಳಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಮಂಥನಮಾಡುತ್ತಿರ ಬೇಕು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಸ್ಪರಸೇರಿಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ಚಿಂತನಮಂಥನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದ ರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾದದಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.
4. **ಕಾಲಕ್ರಮದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾದ**—ಹಿಂದಿನ ಕ್ರಮದಿಂದ ಮೂರು ಪಾದಗಳನ್ನು ಕಲಿತಮೇಲೆ ಇನ್ನುಳಿದ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಾದವು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಮೇಧಾವಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.

ಏಪ್ರಿಲ್ 30

121. ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಕೇ ಬೇಕು

ಯಥಾ ಬೀಜಂ ಏನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಮ್ ಉಪ್ತಂ ಭವತಿ ನಿಷ್ಕಲಮ್ |
ತಥಾ ಪುರುಷಕಾರೇಣ ಏನಾ ದೈವಂ ನ ಸಿದ್ಧತಿ ||

ಸರಿಯಾದ ಭೂಮಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದರೂ ಹೇಗೆ ಆ ಬೀಜವು ನಿಷ್ಕಲವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಬರೀ ದೈವದಿಂದ ಪೂರ್ಣಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಫಲಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಫಲವಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮಗಳು ವ್ಯರ್ಥ. ಫಲವಿಲ್ಲದೇ ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ ಏನೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ಆಗಲಿ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಫಲಗಳಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣ? ಎಂದರೆ, ಪುರುಷರ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಾಲದ್ದೇ ಕಾರಣ.

ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಫಲಗಳು ದೊರಕುವುದು, ದಿಟ. ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹ, ದೈವಾನುಗ್ರಹ, ವಿಧಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಪರ್ಯಾಯಪದಗಳು. ಇದಂತೂ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಕರ್ಮಫಲಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸಲಾರವು. ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವೂ ಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ದೈವವು ಏನನ್ನು ತಾನೆ ಮಾಡಿತು? ಮಂತ್ರಿಸಿದರೆ ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಉದುರಲಾರದು. ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ದೈವವೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ: ಭೂಮಿಯೇ ಇಲ್ಲ, ಬೀಜವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಫಲಕಾರಿಯಾದೀತೆ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮತಳಿಯ ಬೀಜವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದರೆ, ಆಮೇಲೆ ಗೊಬ್ಬರ, ನೀರು ಹಾಕಿದಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಾಳಿ ಬಿಸಿಲುಗಳೂ ಸೇರಿದಾಗ ಆ ಬೀಜವು ತನ್ನ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯನ ಶುದ್ಧವಾದ ಸಂಕಲ್ಪ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ, ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿದ್ದರೆ ದೈವವೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ
ದೈವದಿಂದ ಫಲಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ.

ಮೇ 1

122. ಕರ್ಮಗಳ ನಿಯಮವಿದು

ಶುಭೇನ ಕರ್ಮಣಾ ಸೌಖ್ಯಂ ದುಃಖಂ ಪಾಪೇನ ಕರ್ಮಣಾ |
ಕೃತಂ ಭವತಿ ಸರ್ವತ್ರ ನಾಕೃತಂ ವಿದ್ಯತೇ ಕ್ಷಚಿತ್ ||

ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ಮದಿಂದ ಸುಖವೂ, ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮದಿಂದ ದುಃಖವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳೇ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಫಲಗಳೆಂಬುವು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಪುಣ್ಯಫಲಗಳೂ ಪಾಪದಿಂದ ಪಾಪಫಲಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ ಪ್ರಕೃತಿನಿಯಮ. ಒಬ್ಬನು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ಅವನು ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಅವನು ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಲೇಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ಅವನು ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿರಲೇಬೇಕು.

ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳಿಂದ ದುಃಖಫಲಗಳಾಗಲೀ, ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಸುಖಫಲಗಳಾಗಲೀ ಉಂಟಾಗಲಾರವು. ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪುಣ್ಯಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳು, ಅವುಗಳಿಂದ ಸುಖ ದುಃಖ ಫಲಗಳು—ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆತ್ಮಂತ ಗಹನವಾದ ವಿಷಯಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿರ್ಣಯಮಾಡಲಾರನು. ಇಷ್ಟಂತೂ ದಿಟ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ, ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಫಲ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾಡಿರುವ ಕರ್ಮಗಳು ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಮಾಡದಿರುವುದು ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೇ ಆರದು. Reaction is because of Action only. ನಮಗೇನಾದರೂ ಈಗ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿರುವ ಪುಣ್ಯಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳೇ. ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ಆರೋಗ್ಯ, ನೆಮ್ಮದಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಸದಾ
ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಮೇ 2

123. ಶಾಂತಿಗೆ ಸಾಧನಗಳಿವು

ನಾನ್ಯತ್ರ ವಿದ್ಯಾತಪಸೋಃ ನಾನ್ಯತ್ರೇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹಾತ್ |

ನಾನ್ಯತ್ರ ಲೋಭಸಂತ್ಯಾಗಾತ್ ಶಾಂತಿಂ ಪಶ್ಯಾಮಿ ತೇಽನಘ ||

ವಿದ್ಯೆ ಹಾಗೂ ತಪಸ್ಸುಗಳಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ, ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಮತ್ತು ಲೋಭವನ್ನು ಬಿಡದೇ ಹೋದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಶಾಂತಿಯು ದೊರಕದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಬೇಕಾದದ್ದು ಶಾಂತಿ. ಶಾಂತಿಗಾಗಿಯೇ ಹಣ, ಕೀರ್ತಿ, ಅಧಿಕಾರ, ವಿದ್ಯಾ, ಮನೆ, ಸಂಪತ್ತುಗಳು. ಆದರೆ ಈ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಶಾಂತಿಯು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ಈ ವಸ್ತುಗಳಾವುವೂ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗೆ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಶಾಂತಿಗೆ ಸಾಧನಗಳು ಯಾವುವು? ಎಂದರೆ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಸಾಧನಗಳು:

1. **ವಿದ್ಯಾತಪಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಶಾಂತಿ**—ಮನುಷ್ಯನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದರೆ ಆಗ ನಿಜವಾದ ಶಾಂತಿಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಎಂದರೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆ, ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆ. ಆತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಪರಮಶಾಂತಿ. ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಂದರೆ, ಸತ್ಯ, ಆರ್ಜವ, ಶಮ, ದಮಾದಿಗಳಿಂದ ಶಾಂತಿಯು ದೊರಕುತ್ತದೆ.
2. **ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹದಿಂದ ಶಾಂತಿ**—ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವವನಿಗೆ ಶಾಂತಿಗೆ ಕೊರತೆಯುಂಟೆ? ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಒಳಗೆ ಸರಿಯುವುದೇ ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ. ಇದಕ್ಕೇ ಉಪರತಿ ಎಂದೂ ಹೆಸರು. ಉಪರತಿಯಿಂದ ನಿಜವಾದ ಸುಖ.
3. **ಲೋಭತ್ಯಾಗದಿಂದ ಶಾಂತಿ**—ಅತಿಯಾದ ಆಶೆಯಿಂದ ದುಃಖ. ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಸದಾನಂದ, ನಿತ್ಯಸುಖ, ನಿತ್ಯಶಾಂತಿಗಳೇ ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಗಳಿಗೆ ದಾಸನಾದವನಿಗೆ ಸುಖವೆಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಲೋಭವೆಂಬುದು ಬಿಸಿಲು ಕುದುರೆಯಂತೆ ಅಶಾಂತಿಗೆ ಕಾರಣ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಲೋಭವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು.

ಮೇ 3

124. ನಾಲ್ಕು ರೀತಿಯ ಹಣ

**ಉತ್ತಮಂ ಸ್ವಾರ್ಜಿತಂ ವಿತ್ತಂ ಮಧ್ಯಮಂ ಪಿತುರಾರ್ಜಿತಮ್ |
ಅಧಮಂ ಭ್ರಾತೃವಿತ್ತಂ ಚ ಸ್ತ್ರೀವಿತ್ತಮಧಮಾಧಮಮ್ ||**

ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು. ತಂದೆಯು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದು ಮಧ್ಯಮ. ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ ಹಣವು ಅಧಮವಾದದ್ದು. ಇನ್ನು, ಹೆಂಗಸರ ಹಣವಂತೂ ಅಧಮಾಧಮವಾದದ್ದು.

ಹಣ! ಯಾರಿಗೆ ಬೇಡ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕು. ಎಂಥ ಹಣ? ಯಾವುದಾದರೂ ಸರಿಯೆ. ಅಂತೂ ಹಣ ಬೇಕು, ಹಣ ಬೇಕು. ಹಣ ಇದ್ದರೆ ಸಾಲದು, ಆ ಹಣ ಸಾತ್ವಿಕವಾಗಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಹಣದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹಣವು ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ, ಅಧಮ ಮತ್ತು ಅಧಮಾಧಮವೆಂದು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. **ಸ್ವಾರ್ಜಿತಂ ವಿತ್ತಮ್ ಉತ್ತಮಮ್**—ತಾನೇ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ಸಂಪಾದನೆಮಾಡಿದ ಹಣವು ಉತ್ತಮವು. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಶ್ರಮದಿಂದ ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಂದ ತಾನೇ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವು ಉತ್ತಮವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ತನಗೊಂದು ತೃಪ್ತಿ, ನೆಮ್ಮದಿ, ಶಾಂತಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ.
2. **ಪಿತುರಾರ್ಜಿತಂ ಮಧ್ಯಮಮ್**—ತಂದೆಯ ಹಣವೆಂಬುದು ಮಧ್ಯಮ. ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿ, ತಂದೆಯ ಹಣವು ಹಂಚಿಹೋಗಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಆ ಹಣವು ಮಧ್ಯಮವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಖಶಾಂತಿ ತೃಪ್ತಿ ಆನಂದಗಳು ದೊರಕಲಾರವು.
3. **ಭ್ರಾತೃವಿತ್ತಮ್ ಅಧಮಮ್**—ಅಣ್ಣ ಅಥವಾ ತಮ್ಮನ ಹಣವು ಅಧಮ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದಾಯಾದಿಗಳಂತೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳಿರಲಾರವು.
4. **ಸ್ತ್ರೀವಿತ್ತಮ್ ಅಧಮಾಧಮಮ್**—ಹೆಂಡತಿಯ, ತಾಯಿಯ, ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರ ಹಣವು ಅಧಮಾಧಮ. ತಾನು ಗಂಡಸಾಗಿದ್ದು, ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸದೇ ಹೆಂಗಸಿನ ಹಣದಿಂದ ಜೀವಿಸುವವನಾಗಿರಬಾರದು.

ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ತಾನೇ ಗಳಿಸಬೇಕು.

ಮೇ 4

125. ಇಂಥವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಫಲಗಳು

ಅಭಿವಾದನಶೀಲಸ್ಯ ನಿತ್ಯಂ ವೃದ್ಧೋಪಸೇವಿನಃ |

ಚತ್ವಾರಿ ತಸ್ಯ ವರ್ಧಂತೇ ಆಯುರ್ವಿದ್ಯಾ ಯಶೋ ಧನಮ್ ||

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಗುರುಹಿರಿಯರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಿಗೆ ಆಯುಷ್ಯ, ವಿದ್ಯಾ, ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ಧನ—ಈ ನಾಲ್ಕೂ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಗುರು, ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಗಂಡ, ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ತಾನು ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ, ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿಂದ, ಹಣದಿಂದ ಅಥವಾ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದರೂ ತನಗಿಂತಲೂ ಹಿರಿಯರಾದವರನ್ನು ತಾನು ನಮಸ್ಕರಿಸಲೇಬೇಕು. ಹಿರಿಯರ ಸೇವೆಯೆಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸು. ಇವನ್ನು ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ನಾಲ್ಕು ಲಾಭಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

1. **ಆಯುರ್ವೃದ್ಧಿ**—ಆಯುಷ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಾವುಗಳು ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದವು ನಮಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಆಯುಷ್ಯವು ನಮಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.
2. **ವಿದ್ಯಾವೃದ್ಧಿ**—ವಿದ್ಯೆಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೇ ದಡ್ಡನಾಗಿದ್ದರೂ ಗುರುಹಿರಿಯರ ಆಶೀರ್ವಾದವಿದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅಂಥವನು ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ.
3. **ಯಶೋವೃದ್ಧಿ**—ಕೀರ್ತಿಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಅಂಥವನ ಕೀರ್ತಿಯೂ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.
4. **ಧನವೃದ್ಧಿ**—ಹಣವೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಹಾಗೂ ಕೀರ್ತಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ತಾನಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಗೀತಾ ಚಾರ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನು ದೇವ ದ್ವಿಜ ಗುರು ಪಾಙ್ಕ ಪೂಜನಮ್—ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರೆ

ಸಕಲಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.

ಮೇ 5

126. ಕಾಗೆಯೂ ಕೋಗಿಲೆಯೂ

**ಕಾಕಃ ಕೃಷ್ಣಃ ಪಿಠಃ ಕೃಷ್ಣಃ ಕೋ ಭೇದಃ ಪಿಠಕಾಕಯೋಃ |
ವಸಂತಕಾಲೇ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೇ ಕಾಕಃ ಕಾಕಃ ಪಿಠಃ ಪಿಠಃ ||**

ಕಾಗೆಯೂ ಕಪ್ಪು, ಕೋಗಿಲೆಯೂ ಕಪ್ಪೇ. ಹಾಗಾದರೆ ಕೋಗಿಲೆಗೂ ಕಾಗೆಗೂ ಏನು ಭೇದ? ವಸಂತಕಾಲವು ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಕಾಗೆಯು ಕಾಗೆಯೇ, ಕೋಗಿಲೆಯು ಕೋಗಿಲೆಯೇ.

ಭಗವಂತನು ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೂ, ಒಂದೊಂದು ಪಕ್ಷಿಗೂ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಾನವನಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೋ, ಕಲೆಯನ್ನೋ, ರೂಪವನ್ನೋ, ಬಣ್ಣವನ್ನೋ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಕೇವಲ ಹೊರಗಿನ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಆ ವಸ್ತುವಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಿದೆ. ಅದೇ ಕಾಗೆ ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಉದಾಹರಣೆ.

ಕಾಗೆಗೂ ಕೋಗಿಲೆಗೂ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಿಗಳೇ, ಎರಡೂ ಕಪ್ಪೇ; ಎರಡನ್ನೂ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಅಥವಾ ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಎರಡಕ್ಕೂ ಭೇದವೇ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಎನ್ನಬಹುದೇ? ಎರಡಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತಾ ಇದೆ. ಯಾತರಲ್ಲಿ ಎರಡಕ್ಕೂ ಭೇದ? ಎಂದರೆ ಕಂಠದ ಮಾಧುರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕೋಗಿಲೆಯ ಕಂಠ ಸುಮಧುರ!

ಕಾಗೆಯು ಕಾ ಕಾ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತದೆ, ಕೋಗಿಲೆಯು ಕೂ, ಕೂ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತದೆ. ಪಿಠಃ ಕೂಜತಿ ಪಂಚಮಮ್, ಕೋಗಿಲೆಯು ಪಂಚಮಸ್ವರದಿಂದ ಮಧುರವಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತದೆ. ಕಾಗೆಯ ಸ್ವರ ಕಕಕಶ, ಕೋಗಿಲೆಯ ಕಂಠಮಾಧುರ್ಯ ಶ್ರವಣರಮಣೀಯ. ಕೋಗಿಲೆಯ ಮಧುರ ಸ್ವರವನ್ನು ಸಂಗೀತದ ಪಂಚಮ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಸಂತಕಾಲವು ಬಂದಾಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೋಗಿಲೆಯು ಕೂಗಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೂ ಕಂಠದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಪಂಚಮಸ್ವರವಿರುವುದರಿಂದ ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬಣ್ಣವೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ಕಲಾಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಮುಖ್ಯ.

ಮೇ 6

127. ಈ ಏಳೂ ಭಾವನಾಪ್ರಧಾನಗಳೇ

ಮಂತ್ರೇ ತೀರ್ಥೇ ದ್ವಿಜೇ ದೈವೇ ದೈವಚ್ಛೇ ಭೇಷಜೇ ಗುರೌ |
ಯಾದೃಶೀ ಭಾವನಾ ಯಸ್ಯ ಸಿದ್ಧಿರ್ಭವತಿ ತಾದೃಶೀ ||

ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ, ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ, ದೇವರಲ್ಲಿ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ, ವೈದ್ಯನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ—ಯಾವನಿಗೆ ಎಂಥಾ ಸದ್ಭಾವನೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂಥಾ ಫಲಗಳೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ಮಾನವನ ಜೀವನವೆಂಬುದೇ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು. ನಮಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ಎಂಥ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂಥ ಫಲಗಳೇ ಆಗುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನಮಗೆ ಆ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭಾವನೆಗಳೇ ಮುಖ್ಯ. ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಫಲಗಳು, ವಸ್ತುಗಳ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲ್ಲ. ಇದೋ ಇಲ್ಲಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಏಳು ಉದಾಹರಣೆಗಳು.

1. ಮಂತ್ರೇ—ಮಂತ್ರವೆಂದರೆ ಮನನಾತ್ ತ್ರಾಯತೇ ಇತಿ ಮಂತ್ರಃ. ಮಂತ್ರವೆಂಬುದು ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಮೂಹ. ಮಂತ್ರಗಳೆಂದರೆ ಬರೀ ಅಚೇತನ ಅಕ್ಷರಗಳ, ಶಬ್ದಗಳ ರಾಶಿ. ಆದರೆ ಆ ರಹಸ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಗಳು ತುಂಬಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದ್ಭುತವಾದ ಫಲಗಳಾಗುತ್ತವೆ.
2. ತೀರ್ಥೇ—ದೇವರ ತೀರ್ಥವೆಂದರೇನು? ದೇವರನ್ನು ತೊಳೆದ ನೀರು. ಅಥವಾ ಗಂಗಾ ಯಮುನಾದಿ ನದಿಗಳೂ ತೀರ್ಥಗಳೇ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಭಾವನೆಗಳೇ ಮುಖ್ಯ.
3. ದ್ವಿಜೇ—ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದರೂ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆ. ಅವರಿಗೂ ರೋಗರುಜಿನಾದಿಗಳೂ, ಸಾಲಸೋಲಾದಿಗಳೂ, ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಪೂಜ್ಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಗಳಾಗುತ್ತವೆ.
4. ದೈವೇ—ದೇವರಲ್ಲಿ. ಕಲ್ಲು, ಮರ, ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಕಲ್ಲು, ಮರ, ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಆ ದೇವರನ್ನು ಭಾವಿಸಬೇಕು.
5. ದೈವಚ್ಛೇ—ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಸದ್ಭಾವನೆಯೇ ಮುಖ್ಯ.
6. ಭೇಷಜೇ—ವೈದ್ಯನಲ್ಲೂ ರೋಗಿಗೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಭಾವನೆಯಿರಬೇಕು.
7. ಗುರೌ—ಗುರುವಿನಲ್ಲಂತೂ ಭಾವನೆಗೇ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ.

ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಸತ್ ಫಲಗಳಾಗುತ್ತವೆ.



ಮೇ 7



128. ಆಶೆಗೆ ಎಂಥಾ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ!

ಅಂಗಂ ಗಲಿತಂ ಪಲಿತಂ ಮುಂಡಂ

ದಶನವಿಹೀನಂ ಜಾತಂ ತುಂಡಮ್ |

ವೈದೋ ಯಾತಿ ಗೃಹೀತ್ವಾ ದಂಡಂ

ತದಪಿ ನ ಮುಂಚತ್ಯಾಶಾ ಪಿಂಡಮ್ ||

ಶರೀರವು ಹಣ್ಣಾಯಿತು, ತಲೆಕೂದಲುಗಳು ಬಿಳುಪಾದವು, ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲುಗಳೆಲ್ಲ ಉದುರಿಹೋದವು; ಮುದುಕನಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಇಂಥವನನ್ನೂ ಆಶೆಯು ಮಾತ್ರ ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಏನಿದಾಶ್ಚರ್ಯ!

ಆಶೆ! ಆತ್ಮಾಶೆ! ಲೋಭ! ಅಬ್ಬಾ, ಈ ಶಬ್ದಗಳೇ ಭಯಂಕರ. ಇವುಗಳ ಸ್ವಭಾವವಂತೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೃತ್ಯು. ಆಶೆಯೆಂಬ ಪಿಶಾಚಿಯು ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಡದ ಮಹಾಶತ್ರು. ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣಾಗಿರುವ ಮುದುಕನನ್ನೂ ಬಿಡದೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಭಯಂಕರ ಶತ್ರುವೆಂದರೆ ಆಶೆಯೇ.

ಅಂಗವು ಗಲಿತವಾಗಿದೆ. ಶತಮಾನದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಮುದುಕ; ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೋ ಅವನ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿಯುವಂತಿದೆ. ಕೈಕಾಲುಗಳು, ಕಣ್ಣುಕಿವಿಗಳೆಲ್ಲಾ ದುರ್ಬಲವಾಗಿವೆ. ಎದ್ದು ಓಡಾಡುವುದಿರಲಿ; ನೋಡಲಾರ, ಕೇಳಲಾರ, ಉಣ್ಣಲಾರ, ಮಾತನಾಡಲೂ ಆರ! ಆದರೂ ಅವನಿಗೂ ಹಣದ ಆಶೆ ಮಾತ್ರ ಜೋರಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ತಲೆ ನೆರೆತಿದೆ, ಬಾಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಹಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಅಗಿಯಲೂ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜೀಣ್ ಒಂದು ಕಡೆ, ನಿಶ್ಚಕ್ರಿ ಹಸಿವು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ. ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಮುದುಕನಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನ ಜೀವನ ನೀರಸ, ಚಿಂತಾಮಯ, ದುಃಖ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಓಡಾಡುತ್ತಾ, ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವಾದವನಾಗಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೇ ಅವನ ಜೀವನವು ಬೇಸರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಬೇಡವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಹಣದ ಆಶೆಯು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಬ್ಬ! ಆಶೆಯ ಪ್ರಭಾವ!



ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನೇ ಧೀರ.



ಮೇ 8

129. ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಊರು

ಧನಿಕಃ ಶ್ರೋತ್ರಿಯೋ ರಾಜಾ ನದೀ ವೈದ್ಯಸ್ತು ಪಂಚಮಃ |
ಪಂಚ ಯತ್ರ ನ ವಿದ್ಯಂತೇ ನ ತತ್ರ ದಿವಸಂ ವಸೇತ್ ||

ಧನಿಕ, ಶ್ರೋತ್ರಿಯ, ರಾಜ, ನದಿ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯ—ಈ ಐವರೂ ಯಾವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನವೂ ವಾಸಮಾಡಬಾರದು.

ಮನುಷ್ಯನು ವಾಸಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅನುಕೂಲಗಳಿರಬೇಕು. ಅವುಗಳಿದ್ದರೆ ಅವನ ಜೀವನವು ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳು ಈ ಐದು:

1. **ಧನಿಕಃ**—ಶ್ರೀಮಂತನು. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಣ. ಧನ ವಿಲ್ಲದ ಜನ ದನವೇ—ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಧನವಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಕಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಬಹುದಲ್ಲವೇ?
2. **ಶ್ರೋತ್ರಿಯಃ**—ಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತನಾದ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಪುರೋಹಿತನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಾಮಕರಣ, ಉಪನಯನ, ವಿವಾಹ, ಗೃಹಪ್ರವೇಶ, ಸತ್ಯನಾರಾಯಣಪೂಜಾ—ಇತ್ಯಾದಿ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವವರು ಯಾರು? ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇರಲೇ ಬೇಕು.
3. **ರಾಜಾ**—ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ, ಯಜಮಾನ ಅಥವಾ ಗಣ್ಯನಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ; ಇವನು ಶ್ಯಾನುಭೋಗನಾಗಿರಬಹುದು, ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯ್ತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಪಟೇಲನಾಗಿರಬಹುದು. ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿವೇಕಿಯಾದ ಧೀರನಿರಬೇಕು.
4. **ನದೀ**—ನೀರಿನ ಕೊರತೆಯಾಗಬಾರದಲ್ಲವೇ? ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಜೀವನವು ನಡೆಯಲಾರದು. ನೀರು ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕೇಬೇಕು.
5. **ವೈದ್ಯ**—ರೋಗರುಜಿನಾದಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಔಷಧೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವೈದ್ಯನಂತೂ ಊರಿಗೊಬ್ಬ ಇರಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಈ ಐದಿರುವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೇ
ಮನುಷ್ಯನು ವಾಸಮಾಡಬೇಕು.

ಮೇ 9

130. ಕಾಗೆಯೇ ಉತ್ತಮ

**ಕಾಕ ಆಹ್ವಯತೇ ಕಾಕಾನ್ ಯಾಚಕೋ ನ ತು ಯಾಚಕಾನ್ |
ಕಾಕಯಾಚಕಯೋರ್ಮಧ್ಯೇ ವರಂ ಕಾಕೋ ನ ಯಾಚಕಃ ||**

ಒಂದು ಕಾಗೆಯು ಇತರ ಅನೇಕ ಕಾಗೆಗಳನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನು ಬೇರೆ ಭಿಕ್ಷುಕರನ್ನು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಗೆ ಭಿಕ್ಷುಕ—ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಕಾಗೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಭಿಕ್ಷುಕನಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ, ವಿವೇಕಸಂಪನ್ನನಾದ ಪ್ರಾಣಿ, ಮನುಷ್ಯನು ಪರಿಪೂರ್ಣಜೀವಿ, ಭಗವಂತನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರದ ಜೀವಿ. ಆದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಲೋಭಿತನದಿಂದ, ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೀಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಪಶುಪ್ರಾಣಿಪಕ್ಷಿಗಳೇ ಇವನಿಗಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ:

ಕಾಗೆಯು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಕ್ಷಿ. ಕಪ್ಪಾದ, ಯಾರಿಗೂ ಹಿತವಲ್ಲದ ಯಾರೂ ಪ್ರೀತಿಸದ ಒಂದು ವಾಯಸ. ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿರುವ, ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆಯಿಂದ ನಾರುತ್ತಿರುವ ಹೆಣ್ಣುವನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಕೀಳಾದ ಪಕ್ಷಿ, ಕಾಗೆ. ಈ ಕಾಗೆಗಿಂತಲೂ ಮನುಷ್ಯನು ಕೀಳು ಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಆಹಾರವು ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕಾಗೆಯು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಕಾಗೆಯು ಹತ್ತಾರು ಇತರ ಕಾಗೆಗಳನ್ನು ಕಾ ಕಾ ಕಾ ಕಾ ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತದೆ. ಆಹಾರವು ಕಂಡದ್ದು ತನಗೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಾನೊಂದೇ ತಿನ್ನದೇ, ಇತರ ಹತ್ತಾರು ಕಾಗೆಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಅವುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೂ ತಿಂದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ, ಅಲ್ಲವೇ?

ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಚಂಡಮಾನವ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲವೂ ತನಗೇ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನನ್ನು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಬೈದು ದೂರಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟೂ ತನಗೇ ಬೇಕೆನ್ನುವ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ, ಪಾಪ, ಆ ಕಾಗೆಯೇ ಉತ್ತಮ ವಾಯಿತಲ್ಲವೇ? ಕಾಗೆಗಿಂತಲೂ ಮನುಷ್ಯನು ಅಧಮನಾಗಬಾರದು.



ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ ಮಾನವನು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.



ಮೇ 10

131. ಇಂದೇ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು

ಕ್ಷಣಂ ವಿತ್ತಂ ಕ್ಷಣಂ ಚಿತ್ತಂ ಕ್ಷಣಂ ಜೀವಿತಮೇವ ಚ |
ಯಮಸ್ಯ ಕರುಣಾ ನಾಸ್ತಿ ತಸ್ಮಾತ್ ಜಾಗೃತ ಜಾಗೃತ ||

ಹಣವೆಂಬುದು ಕ್ಷಣಿಕ, ಚಿತ್ತವೂ ಚಂಚಲ, ಜೀವಿತವಂತೂ ನಶ್ವರ;
ಯಮನಿಗೆ ಕರುಣೆ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ಮಾನವರೇ, ನೀವು
ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಿರಿ, ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಿರಿ.

ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಧನಮದ. ಹಣದಿಂದ ತಾವು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ
ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನೆನಪಿರಲಿ, ಅವರ
ಆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಅತಿ ಚಂಚಲೆ. ಇಂದು ಇದ್ದ ಹಣ ನಾಳೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಚಿತ್ತವಂತೂ ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಚಂಚಲ. ಒಂದು
ದೃಢವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಇಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅದು
ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾತರಲ್ಲೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ನಿಲುವೆಯೆಂಬುದೇ ಈ
ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ, ಪೂಜೆಗೆ, ಜಪಕ್ಕೆ ಕೂತರೆ ಸಾಕು, ಚಿತ್ತವು
ಸಲೀಸಾಗಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ!

ಇನ್ನು ಮನುಷ್ಯನ ಆಯುಷ್ಯ! ಇದಂತೂ ಅನಿಶ್ಚಿತ. ಇಂದು
ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದವನು ನಾಳೆಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇದ್ದವನು
ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ? ಯಾವಾಗ? ಹೇಗೆ? ಮರಣವು
ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮರಣವಂತೂ ಬರುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ.

ಯಮನಿಗಾದರೋ ಕರುಣೆ, ತಾಳ್ಮೆ, ಅನುಕಂಪೆ, ದಯೆ ಇದೆಯೇ?
ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಯಮನಿಗೆ ಈ ಶಬ್ದಗಳೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಮಗು,
ಸುಂದರಶಿಶು, ಸುಮಂಗಲೀ, ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ಸಂಸಾರಿ, ಜ್ಞಾನಿ, ಭಕ್ತ,
ರಾಕ್ಷಸ, ಕಳ್ಳ, ದುಷ್ಟ, ಸಜ್ಜನ—ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಒಂದೇ.
ಅವನಲ್ಲಿ ದಯಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳೆಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ
ಮಾನವರೇ, ನೀವು ಹುಷಾರಾಗಿರಿ, ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಿರಿ; ಇಂದೇ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ
ಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ, ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ದು ಎಂದು ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯದೇ
ಇಂದೇ ಸತ್ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕು!

ಇಂದಿನಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತನಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಮೇ 11

132. ಕವಿಗಳು ಅಜರಾಮರರು

ಜಯಂತಿ ತೇ ಸುಕೃತಿನೋ ರಸಸಿದ್ಧಾಃ ಕವೀಶ್ವರಾಃ |

ನಾಸ್ತಿ ತೇಷಾಂ ಯಶಃಕಾಯೇ ಜರಾಮರಣಜಂ ಭಯಮ್ ||

ಅದೃಷ್ಟವಂತರೂ ರಸಸಿದ್ಧರೂ ಆದ ಕವೀಶ್ವರರು ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯ ಶೀಲರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂಥವರ ಕೀರ್ತಿರೂಪವಾದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮುಪ್ಪಿನ ಅಥವಾ ಮರಣದ ಭಯವೆಂಬುದು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಮಾನವರನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ದಡ್ಡರು ಎಂದು ಎರಡಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಎಂದರೆ ವಿವೇಕಿಗಳು. ಇವರು ಪಂಡಿತರಾಗಿ, ಕವಿಗಳಾಗಿ, ತಪಸ್ವಿಗಳಾಗಿ, ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ದಡ್ಡರಾದವರು ಬರೀ ಹಣ, ಅಧಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದಡ್ಡರಿಗೆ ಬದುಕಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಬೆಲೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಬದುಕಿರುವಾಗಲೂ ಕಳ್ಳರಿಂದ, ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸದಾ ಭಯವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸತ್ತಮೇಲಂತೂ ಇಂಥವರನ್ನು ಯಾರೂ ಸ್ಮರಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕವೀಶ್ವರರಾದವರಿಗೆ ಬದುಕಿರುವಾಗಲೂ ಗೌರವ, ಸತ್ತ ಮೇಲೂ ಗೌರವಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಕವಿಗಳೆಂದರೆ ಕ್ರಾಂತದರ್ಶಿಗಳು. ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗಿ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರಾಗಿ ರಸಿಕರಾಗಿ ತಾವೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದು ಇತರರನ್ನೂ ಆನಂದಪಡಿಸುತ್ತಾ ರಸಾಸ್ವಾದದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವ ರಂಜನ ಸ್ವಭಾವದವರೇ ಕವಿಗಳು. ಇಂಥವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದೇ ಜನಗಳಿಗೆ ಆನಂದ, ಇಂಥ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇತರರಿಗೂ ಕಾವ್ಯಾನಂದದಲ್ಲಿ ರುಚಿಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂಥ ಕವಿಪುಂಗವರು ಸುಕೃತಿಗಳು, ಅದೃಷ್ಟವಂತರು, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು, ರಸಸಿದ್ಧರು, ಆನಂದಮೂರ್ತಿಗಳು. ಇವರನ್ನು ಸದಾ ಜನಗಳು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಗುಣಗಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಕವಿಗಳು ಸತ್ತಮೇಲೂ ಅವರ ಯಶಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರಸಿಕರಾದ ಕವಿಗಳ ಯಶೋರೂಪವಾದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮುಪ್ಪಾಗಲೀ ಮರಣವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವನು ರಸಕವಿಯಾಗಿ,

ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು.

ಮೇ 12

133. ಈ ಎಂಟನ್ನೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೋಡಬೇಕು

ಕಪಿಲಾಂ ದರ್ಪಣಂ ಭಾನುಂ ಭಾಗ್ಯವಂತಂ ಚ ಭೂಪತಿಮ್ |
ಆಚಾರ್ಯಮ್ ಅನ್ನದಾತಾರಂ ಪ್ರಾತಃ ಪಶ್ಯತ್ ಪತಿವ್ರತಾಮ್ ||

ಕಪಿಲಬಣ್ಣದ ಹಸು, ಕನ್ನಡಿ, ಸೂರ್ಯ, ಭಾಗ್ಯವಂತ, ರಾಜ, ಆಚಾರ್ಯ, ಅನ್ನದಾತ ಮತ್ತು ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಹೆಂಗಸು—ಈ ಎಂಟನ್ನೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳುತ್ತಲೇ ದರ್ಶನಮಾಡಬೇಕು.

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದಕೂಡಲೇ ಈ ಎಂಟುವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದ ನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ ಅವನೇ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ. ಅಂದಿನ ಅವನ ಜೀವನವು ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆಯೇ. ಆ ಇಡೀ ದಿನವೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಪುಣ್ಯದಿನವೇ. ಸರಿ, ಆ ಪುಣ್ಯತಮವಾದ ಎಂಟು ವಸ್ತುಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. **ಕಪಿಲ ಬಣ್ಣದ ಹಸು**—ಹಸುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಾಮಧೇನುವಿನ ಪ್ರತೀಕ ಗಳೇ. ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಹಸುವಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬಿರುತ್ತೇವೆ.
2. **ಕನ್ನಡಿ**—ಕನ್ನಡಿಯು ಮಂಗಳದ ಸೂಚಕ. ಶುಭಸ್ವೀಕಾರದಂದು ದರ್ಪಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?
3. **ಭಾನು**—ಸೂರ್ಯನೆಂದರೆ ಪರಮಮಂಗಳದೇವತೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ದಿಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲೂ ಬೆಳಕನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಪ್ರಕಾಶದೇವತೆ.
4. **ಭಾಗ್ಯವಂತ**—ಶ್ರೀಮಂತ. ತನ್ನ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ. ಸಂಪತ್‌ದೇವತೆಯ ಕೃಪಾಪಾತ್ರ.
5. **ಭೂಪತಿ**—ರಾಜ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಸಾರ್ವಭೌಮ, ಮಹಾರಾಜ. ಭೂಮಿಗೆ ಒಡೆಯನಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ದೈವಾನುಗ್ರಹವು ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ?
6. **ಆಚಾರ್ಯ**—ಗುರು. ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮ ಇನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಸ್ವದ್ಗುರುವಂತೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನೇ.
7. **ಅನ್ನದಾತ**—ತನಗೆ ಅನ್ನಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾತ್ಮ.
8. **ಪತಿವ್ರತೆ**—ಗಂಡನನ್ನೇ ದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವ ಹೆಂಗಸು.

ಈ ಎಂಟೂ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೋಡಬೇಕು.

ಮೇ 13

134. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕಾಲಹರಣ ಸಮಾನ

**ಕಾವ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವಿನ್ಯೋದೇನ ಕಾಲೋ ಗಚ್ಛತಿ ಧೀಮತಾಮ್ |
ವ್ಯಸನೇನ ಚ ಮೂರ್ಖಾಣಾಂ ನಿದ್ರಯಾ ಕಲಹೇನ ಚ ||**

ಕಾವ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಆನಂದದಿಂದ ವಿವೇಕಿಗಳಾದ ಜಾಣರಿಗೆ ಸಮಯವು ಕಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದುಶ್ಚಟದಿಂದ, ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಜಗಳದಿಂದ ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಕಾಲಹರಣವು ಆಗುತ್ತದೆ.

ಸಮಯವು ಯಾರನ್ನೂ ಕಾಯದೇ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲಿ ಅಥವಾ ಬಿಡಲಿ, ಕಾಲವಂತೂ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸಮಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. Time and tide wait for none. ಆದರೆ ಈ ಸಮಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರವರ ಸಂಸ್ಕಾರ-ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರವರು ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಿವೇಕಿಗಳ ಹಾಗೂ ದುಷ್ಟರ ಕಾಲವು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಸಜ್ಜನರು ತಮ್ಮ ಕಾಲವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರದಿಂದ, ಕಾರ್ಯಾರ್ಥಮಂಥನದಿಂದ, ರಾಮಾಯಣ ಭಾರತ ಪುರಾಣಾದಿಗಳ ಶ್ರವಣದಿಂದ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೇ ಹೆಸರು **ಸತ್ಯಧಾ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ**. ಇದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಚಾಡಿ ಮಾತುಗಳು, ಅವರಿವರ ಸಮಾಚಾರ—ಯಾವುದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಮೂರ್ಖರಿಗಾದರೋ? ಅವರಿವರ ಸಮಾಚಾರದಿಂದ, ಕಾಡುಹರಟೆಯಿಂದ, ಜಗಳದಿಂದ, ವಾದವಿವಾದಗಳಿಂದ, ರಾಜಕೀಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕಾಲವು ಕಳೆದೇ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮೂರ್ಖರೆಂದರೆ ಹಿರಿಯರ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳದ, ಸ್ವಯಂ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ದಡ್ಡರು. ಅಂಥವರಿಗೆ ಸತ್ಯಂಗಳಾಗಲಿ, ಗುರುದೇವತಾಭಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಕಾಲದ ಮಹಿಮೆಯಾಗಲಿ ಮಾನವಜನ್ಮದ ಬೆಲೆಯಾಗಲಿ ತಿಳಿಯದು. ಇನ್ನು ಏನೂ ಕೆಲಸಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಸಮಯವು ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಯವಂತೂ ಹೋಗುವುದು ಸಮಾನ.

ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ಯಂಗದಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕು.

ಮೇ 14

135. ಕಾಮಗಳು ಬೆಂಕಿಯಂತೆ

ನ ಜಾತು ಕಾಮಃ ಕಾಮಾನಾಮ್ ಉಪಭೋಗೇನ ಶಾಮ್ಯತಿ |
ಹವಿಷಾ ಕೃಷ್ಣವರ್ತೇವ ಭೂಯ ಏವಾಭಿವರ್ಧತೇ ||

ಕಾಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದರಿಂದ ಕಾಮವು ಎಂದಿಗೂ ಶಾಂತ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ ತುಪ್ಪದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯು ಜೋರಾಗಿ ಉರಿಯುವಂತೆ ಕಾಮದಾಹವು ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಕಾಮಗಳು ಅನಂತ, ಅಶೆಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳಂತೆ ಕಾಮಗಳು ಒಂದಾದಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದರಂತೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಕಾಮಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ, ಸಾಕು— ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾಮಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಕಿಗೆ ಅನಲಿ (ನ ವಿದ್ಯತೇ ಅಲಂ ಯಸ್ಯ ಸಃ) ಎಂದೇ ಹೆಸರು.

ಎಲ್ಲ ಕಾಮಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ದಡ್ಡತನ. ಒಂದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಕಾಮಗಳು ಏಳುತ್ತವೆ. ಕಾಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅನುಭವಿಸಿ 'ಸಾಕು' ಎಂದ ಧೀರನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಉಪಭೋಗದಿಂದ ಕಾಮಗಳಿಗೆ 'ಸಾಕು' ಎಂಬುದಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಬೇಕು, ಇನ್ನೂ ಬೇಕು; ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಸರೇ ಕಾಮಾಗ್ನಿ.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಂಕಿಯ ಉದಾಹರಣೆ: ಬೆಂಕಿಯು ಉರಿಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಚಮಚ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಬೆಂಕಿಯು ಜೋರಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಚಮಚ ತುಪ್ಪ ಹಾಕಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಲೋಟ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ? ಒಂದು ಕೆ. ಜಿ. ತುಪ್ಪ ಹಾಕಿದರೆ? ದೇವರೇ ಗತಿ! ಇನ್ನು ಸೌದೆ, ಸಮಿತ್ತು ಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋದರೆ? ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿಗೆ ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ, ಗ್ಯಾಸ್, ಪೆಟ್ರೋಲ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಆ ಅಗ್ನಿಯು ಶಾಂತವಾದೀತೇ? ಇಲ್ಲ. ಕಾಮಗಳ ಹಣೆಬರಹವೂ ಅಷ್ಟೇ. ಕಾಮಗಳು ಭೋಗದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಎವೇಕದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಕಾಮಗಳು ಶಾಂತವಾಗುತ್ತವೆ.



ಮೇ 15



136. ಕೀರ್ತಿಯ ಐದು ಮುಖಗಳು

ದಾನೇ ತಪಸಿ ಸತ್ಯೇ ವಾ ಯಸ್ಯ ನೋಚ್ಛರಿತಂ ಯಶಃ |

ವಿದ್ಯಾಯಾಮರ್ಥಲಾಭೇ ವಾ ಮಾತುರುಚ್ಚಾರ ಏವ ಸಃ ||

ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ದಾನದಲ್ಲಾಗಲೀ, ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಸತ್ಯದಲ್ಲಾಗಲೀ, ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಧನಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂಥವನು ಅವನ ತಾಯಿಯ ಮಲವೇ. ಅಂಥವನ ಜನ್ಮವೇ ವ್ಯರ್ಥ!

ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಂಥವನು ಏನಾದರೊಂದು ಪುಣ್ಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ತನಗೂ ತನ್ನ ವಂಶಕ್ಕೂ ಶುಭ್ರವಾದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ತರಲೇಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ದಂಡ. ಹಾಗಾಗದಂತೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಐದು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಈ ಐದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಆ ಐದು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. **ದಾನ**—ಸತ್ಪಾತ್ರರಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಂಚಬೇಕು. ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಪುಣ್ಯಕಾಲಗಳು ಬಂದೊದಗಿದಾಗ, ಯೋಗ್ಯರಾದ ಸತ್ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ದಾನಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಶಸ್ಸು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.
2. **ತಪಸ್ಸು**—ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸಾ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಗುರುಭಕ್ತಿ, ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ, ಜಪ, ಪೂಜಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಪಸ್ಸಿನ ನಾನಾಮುಖಗಳು. ಇಂಥ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವನ ಕೀರ್ತಿಯು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ಹರಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ತಪಸ್ವಿಯ ಯಶಸ್ಸು ಹರಡುತ್ತದೆ.
3. **ಸತ್ಯ**—ಸತ್ಯವಚನ. ಎಂಥ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳುವ ಮಹಾತ್ಮನಿಗೆ ಯಶಸ್ಸೆಂಬುದು ತಾನಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವಂತನಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಗೌರವ, ಯಾವಾಗಲೂ ಕೀರ್ತಿಯು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.
4. **ವಿದ್ಯೆ**—ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿಬಿಟ್ಟರಂತೂ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ಗೌರವ. ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವಿದ್ಯಾಸಂಪತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು.
5. **ಅರ್ಥಲಾಭ**—ಧನಸಂಪಾದನೆ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಧರ್ಮದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದವನೂ ಯಶೋವಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ.



ಮಾನವನು ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಯಶೋವಂತನಾಗಬೇಕು.



ಮೇ 16

137. ಏಳು ಚಿರಂಜೀವಿಗಳಿವರು

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ ಬಲಿವ್ಯಾಸೋ ಹನೂಮಾಂಶ್ಚ ವಿಭೀಷಣಃ |

ಕೃಪಃ ಪರಶುರಾಮಶ್ಚ ಸಪ್ತೈತೇ ಸ್ಥಿರಂಜೀವಿನಃ ||

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಬಲಿ, ವ್ಯಾಸ, ಹನುಮಂತ, ವಿಭೀಷಣ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಪರಶುರಾಮ—ಈ ಏಳೂ ಮಂದಿ ಚಿರಂಜೀವಿಗಳೇ. ಇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

1. **ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ**—ಬ್ರಾಹ್ಮಣಪುಂಗವರು; ಪಾಂಡವಕೌರವರಿಗೆ ಗುರುಗಳೂ ಆದ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ ಪುತ್ರ. ತಂದೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಚಿರಂಜೀವಿಯಾದವರಿವರು.
2. **ಬಲಿ**—ಕ್ಷತ್ರಿಯ ರಾಜ; ಧರ್ಮಾತ್ಮ, ದಾನೀ; ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚಿರಂಜೀವಿಯಾದ ಮಹಾತ್ಮ.
3. **ವ್ಯಾಸರು**—ಕೃಷ್ಣದೈವಾಯನರು, ಸತ್ಯವತೀಸುಪುತ್ರರು, ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳು, ವೇದಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರು; ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಸ್ವರೂಪರು. ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳ ಕರ್ತೃಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳ ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಚಿರಂಜೀವಿಗಳು.
4. **ಹನುಮಂತ**—ಕಪಿಪುಂಗವ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಭಂಟ, ಸೀತಾಪ್ರಿಯಕರ, ನೈಷ್ಠಿಕಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ಮಹಾತಪಸ್ವಿ, ವೇದವೇದಾಂತಪಾರಗ.
5. **ವಿಭೀಷಣ**—ರಾವಣನ ತಮ್ಮನಾದರೂ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪರಮಭಕ್ತ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಶರಣಾಗತನಾದ ಮಹಾತ್ಮ.
6. **ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರು**—ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳು, ವೇದನಿಷ್ಠರು.
7. **ಪರಶುರಾಮ**—ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಜಮದಗ್ನಿ ಮಹರ್ಷಿಯ ಸುಪುತ್ರ. ಪಿತೃವಾಕ್ಯಪರಿಪಾಲಕ, ಮಾತೃಭಕ್ತ, ಅವತಾರಪುರುಷ.

ಈ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಚಿರಂಜೀವಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳುತ್ತಲೇ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಪಾಪವು ನಾಶವಾಗಿ ಆಯುಷ್ಯವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಈ ಏಳು ಚಿರಂಜೀವಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು.



ಮೇ 17



138. ಈ ಮೂರರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯ

ಭೋಜನಾಂತೇ ಶತಪದಂ ಗತ್ವಾ ತಾಂಬೂಲಚರ್ವಣಮ್ |
ಶಯನಂ ವಾಮಕುಕ್ಷೌ ತು ಭೈಷಜ್ಯಾತ್ ಕಿಂ ಪ್ರಯೋಜನಮ್ ?
 ಊಟವಾದಮೇಲೆ ನೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಎಡಮಗ್ಗಲಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಅಂಥವನಿಗೆ ಔಷಧಿಯಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅಂದರೆ ಔಷಧಿಗಳೇ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಏನಾದರೊಂದು ರೋಗ. ಆ ರೋಗಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ, ಗುಳಿಗೆಗಳ, ಟಾನಿಕ್‌ಗಳ ನಿತ್ಯ ಸೇವನೆ. ಊಟಿಂಡಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಔಷಧಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರೋಗಗಳೇ ಬಾರದಂತೆ, ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ:

1. **ಉಂಡಮೇಲೆ ನೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆಯಬೇಕು**—ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಅಗಿದೂ ಅಗಿದೂ ತಿನ್ನಬೇಕು. ಊಟವಾದಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆದಾಡಬೇಕು. 30 ನಿಮಿಷಗಳಾದರೂ, ನೂರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ನ್ನಾದರೂ ಸಂಚರಿಸಬೇಕು. ಪಾದಸಂಚಾರದಿಂದ ಉಂಡ ಅನ್ನವೆಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಚನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಹಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಚನವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅಜೀರ್ಣವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಜೀರ್ಣವೇ ಸಕಲರೋಗಗಳಿಗೂ ಮೂಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಂಡಕೂಡಲೇ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಸಾಯಂಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಪಾದಸಂಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು.

2. **ತಾಂಬೂಲಭಕ್ಷಣ**—ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜಗಿಯ ಬೇಕು. ವಿಳೇದಲೆ, ಅಡಿಕೆ, ಸುಣ್ಣ—ಈ ಮೂರೂ ಸೇರಿದಾಗ ಶಕ್ತಿ ವರ್ಧಕ ಹಾಗೂ ರೋಗನಿವಾರಕವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಂಬೂಲಚರ್ವಣದಿಂದ ಆಹಾರವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜೀರ್ಣವೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

3. **ವಾಮಕುಕ್ಷೌ ಶಯನಮ್**—ಎಡಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಮಲಗುವುದು ಆರೋಗ್ಯಕರ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಲಗಡೆಯಿಂದ ಏಳುವಾಗ ಸೂರ್ಯನ ಸ್ಮರಣೆಯೂ ಬಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ.



ಈ ಮೂರನ್ನೂ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ರೋಗವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.



ಮೇ 18

139. ಸಂಕ್ಷೇಪ ರಾಮಾಯಣ

ಪೂರ್ವಂ ರಾಮತಪೋವನಾಭಿಗಮನಂ
ಹತ್ವಾ ಮೃಗಂ ಕಾಂಚನಮ್
ವೈದೇಹೀಹರಣಂ ಜಟಾಯುಮರಣಂ
ಸುಗ್ರೀವಸಂಭಾಷಣಮ್ |
ವಾಲೀನಿಗ್ರಹಣಂ ಸಮುದ್ರತರಣಂ
ಲಂಕಾಪುರೀದಾಹನಮ್
ಪಶ್ಚಾದ್ ರಾವಣಕುಂಭಕರ್ಣಮಥನಮ್
ಏತದ್ಧಿ ರಾಮಾಯಣಮ್ ||

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಶ್ಲೋಕಗಳಿರುವ ರಾಮಾಯಣದ ಸಾರ ಇಲ್ಲಿದೆ.

1. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದನು.
2. ತಂದೆಯ ಮಾತಿನಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನು 14 ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದನು. ಪಂಚವಟಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಕೊಂದನು.
3. ರಾವಣಾಸುರನು ಕಳ್ಳ ಸಂನ್ಯಾಸಿರೂಪದಿಂದ ಬಂದು ಸೀತೆಯನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು.
4. ರಾವಣನು ಜಟಾಯುವೆಂಬ ಹದ್ದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿದನು.
5. ಶ್ರೀರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೂ ಸುಗ್ರೀವನೆಂಬ ಕಪಿರಾಜನಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಭಾಷಣೆಯಾಗಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮೈತ್ರಿಯು, ಸ್ನೇಹವು ಬೆಳೆಯಿತು.
6. ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನ ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು.
7. ಶ್ರೀರಾಮಭಕ್ತ ಅಂಜನೇಯನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿದನು.
8. ಅಂಜನೇಯನು ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಮಾಡಿದನು.
9. ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಪಿಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ, ಲಂಕಾ ನಗರಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು.
10. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ರಾವಣೇಶ್ವರನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿದನು.

ಶ್ರೀರಾಮನಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು.



ಮೇ 19



140. ಮೋಕ್ಷಾನಂದದ ಮಹಿಮೆ

**ಯಚ್ಚ ಕಾಮಸುಖಂ ಲೋಕೇ ಯಚ್ಚ ದಿವ್ಯಂ ಮಹತ್ ಸುಖಮ್ |
ತೃಷ್ಣಾಕ್ಷಯಸುಖಸ್ಯೈತೇ ನಾರ್ಹತಃ ಷೋಡಶೀಂ ಕಲಾಮ್ ||**

ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಕಾಮದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸುಖವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ದಿವ್ಯವಾದ ಸುಖವಾಗಲೀ ಏನಿದೆಯೋ, ಇವೆರಡೂ ಸುಖಗಳೂ ತೃಷ್ಣಾಕ್ಷಯಸುಖದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹದಿನಾರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವೂ ಆಗಲಾರವು.

ಒಂದು ಕಾಮಸುಖ, ಮತ್ತೊಂದು ದಿವ್ಯಸುಖ, ಇನ್ನೊಂದು ತೃಷ್ಣಾರಹಿತವಾದ ಮೋಕ್ಷಸುಖ. ಮೋಕ್ಷಸುಖದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಸುಖಗಳೂ ದುಃಖವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

1. **ಕಾಮಸುಖ**—ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಯಸಿ ಅನಂತರ ಆಯಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸುಖವೇ ಕಾಮಸುಖ. ಅಂತೂ ಕಾಮದಿಂದ, ಅನುಭೋಗದಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಸುಖವಿದು. ಇದನ್ನೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರೂ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.
2. **ದಿವ್ಯಸುಖ**—ದೇವತಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸುಖಗಳು ದಿವ್ಯಸುಖ. ಯಜ್ಞಯಾಗಾದ್ಯನುಷ್ಠಾನದಿಂದ, ಮರಣಾನಂತರ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಸುಖಗಳೆಲ್ಲವೂ ದಿವ್ಯಸುಖಗಳೇ. ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಇಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಅಪ್ರಾಕೃತಸುಖಗಳೇ ದಿವ್ಯಸುಖ. ಇದನ್ನು ವಿವೇಕಿಗಳಾದ ಮಾನವರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.
3. **ತೃಷ್ಣಾಕ್ಷಯಸುಖ**—ಎಲ್ಲ ಆಶೆಗಳೂ ಕರಗಿಹೋಗಿರುವ, ಕಾಮಗಳೇ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಮೋಕ್ಷಸುಖ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ, ಸ್ವತಃಸಿದ್ಧವಾದ ಸುಖವಿದು. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ದೊರಕುವ ಬ್ರಹ್ಮಾನ್ಂದಸುಖವಿದು. ಇದರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಮಸುಖವಾಗಲೀ ದಿವ್ಯಸುಖವಾಗಲೀ ಎರಡೂ ಅನಿತ್ಯವೇ. ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮಾನವನು ಈ ಮೋಕ್ಷಾನಂದವನ್ನೇ ಹೊಂದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.



ಮೋಕ್ಷವೇ ಪರಮಸುಖ.



ಮೇ 20

141. ತನಗೆ ತಾನೇ ದೃಷ್ಟಾಂತ

ಗಗನಂ ಗಗನಾಕಾರಂ ಸಾಗರಃ ಸಾಗರೋಪಮಃ |

ರಾಮರಾವಣಯೋರ್ಯುದ್ಧಂ ರಾಮರಾವಣಯೋರಿವ ||

ಗಗನವು ಗಗನದಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಸಾಗರವೇ ದೃಷ್ಟಾಂತ.
ರಾಮರಾವಣರ ಯುದ್ಧವು ರಾಮರಾವಣರ ಯುದ್ಧದಂತಿದೆ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಾಡಿಕೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅದರಂತೆ ಇದೆ—ಎನ್ನುವುದು ಅನ್ವಯದೃಷ್ಟಾಂತವಾದರೆ ಇದು ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲ—ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯತಿರೇಕದೃಷ್ಟಾಂತ. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಸತ್ಯಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಂತೆ ಸತ್ಯವಂತ—ಎಂಬುದು ಅನ್ವಯದೃಷ್ಟಾಂತ. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ರಾವಣನಂತೆ ದುಷ್ಟನಲ್ಲ—ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯತಿರೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತ.

ಆದರೆ ಕೆಲವು ಅಸಾಧಾರಣ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ, ಬೇರೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು:

1. ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವೇ ಇಲ್ಲ—ಆಕಾಶವು ಅಸಂಗ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕ, ನಿರವಯವ ಹಾಗೂ ನಿತ್ಯ. ಯಾವುದರಂತೆ? ಆಕಾಶದಂತೆ. ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿ ಬೇರೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
2. ಸಾಗರವು ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡದು—ಗಾಂಭೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಗರದ ದೃಷ್ಟಾಂತ. ಸಾಗರವು ಹೇಗಿದೆ? ಎಂದರೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದರಂತೆ? ಎಂದರೆ ಸಾಗರದಂತೆ.
3. ರಾಮರಾವಣರ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ—ರಾಮರಾವಣರ ಯುದ್ಧವೇ ದೃಷ್ಟಾಂತ. ಈ ಘಟನೆಗೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವೇ ಇಲ್ಲ.

ಹೀಗೆಯೇ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಭಗವಂತನೇ ದೃಷ್ಟಾಂತ. ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಭಗವಂತನು ಯಾರಂತೆ ಇದ್ದಾನೆ? ಭಗವಂತನಂತೆ. ಸದ್ಗುರುವು ಸದ್ಗುರುವಿನಂತೆಯೇ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಮನುಷ್ಯನು ಹೀಗೆ ಅಸಾಧಾರಣ
ಸದ್ಗುಣಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು.



ಮೇ 21



142. ಸಾಧುಗಳಿವರು

**ಯಥಾ ಚಿತ್ತಂ ತಥಾ ವಾಚಃ ಯಥಾ ವಾಚಸ್ಪಥಾ ಕ್ರಿಯಾಃ |
ಚಿತ್ತೇ ವಾಚ ಕ್ರಿಯಾಯಾಂ ಚ ಸಾಧೂನಾಮೇಕವಾಕ್ಯತಾ ||**

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಮಾತು, ಮಾತಿನಂತೆಯೇ ಕ್ರಿಯೆಗಳು. ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸ್ವಭಾವವಿರುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದೇ ಒಂದು, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇ ಮತ್ತೊಂದು, ಇನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೇ ಇನ್ನೊಂದು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳೂ ಬೇಡ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನಾರ್ಜವ, ವಕ್ರತಾ—ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದು ದುಷ್ಟಜನರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿರುವ ದೋಷ. ಅರ್ಜವವಿಲ್ಲದೇ, ವಕ್ರತೆಯಿಂದಲೇ ಜೀವನನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಸುಖವಾಗಲೀ, ಶಾಂತಿಯಾಗಲೀ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವರು ಸದಾ ಋಜುಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಅಂಥವರೇ ಸಾಧುಗಳು. ಆ ಸಾಧುಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತಾರೆ? ಎಂದರೆ, ಆ ಸಾಧುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ವಾಕ್ಯನಲ್ಲೂ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲೂ ಸಮಾನವಾದ ಒಂದೇ ನಡತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗೌರವಗಳು ಉಂಟಾದರೆ ಅದರಂತೆಯೇ ಸಾಧುಗಳು ಗೌರವದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಆ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆದರಾತಿಥ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಟನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಲ್ಲವಾದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನಿಗೇ ನೇರಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ದುಷ್ಟನೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಸಜ್ಜನರನ್ನಾಗಿ ಹಾಗೂ ದುರ್ಜನರನ್ನು ದುರ್ಜನರನ್ನಾಗಿಯೇ ಗುರುತಿಸಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸೀದಾಸಾದಾ ನೇರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುವವರೇ ಸಾಧುಗಳು. ಅರ್ಜವ ಸದ್ಗುಣ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಮಹಾತ್ಮರು ಯಾವಾಗಲೂ ಆನಂದವಾಗಿ, ಸಂತೋಷವಾಗಿ, ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಜೀವನಮಾಡುತ್ತಾರೆ.



ಮನುಷ್ಯನು ಅರ್ಜವಗುಣದಿಂದ ಸಾಧುವಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು.



ಮೇ 22

143. ಮೂವರು ಪರೋಪಕಾರಿಗಳಿವರು

ಪರೋಪಕಾರಾಯ ಫಲಂತಿ ವ್ಯಕ್ತಾಃ

ಪರೋಪಕಾರಾಯ ವಹಂತಿ ನದ್ಯಃ |

ಪರೋಪಕಾರಾಯ ದುಹಂತಿ ಗಾವಃ

ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥಮಿದಂ ಶರೀರಮ್ ||

ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಗಿಡಮರಗಳು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗಾಗಿ ಹಸುಗಳು ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮಾನವನ ಶರೀರವೂ ಬದುಕಿರಬೇಕು.

ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಮಾನವಜನ್ಮವು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಮರಗಳೂ ನದಿಗಳೂ ಹಸುಗಳೂ ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲಾದರೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಪರೋಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಯು ಬರಬೇಕು.

1. ಮರಗಳು—ಗಿಡಮರಗಳು ತಾವು ಸ್ವತಃ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆಂದು, ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂದು, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಾಡಿಕೊಂಡು, ಉಪ್ಪುನೀರು ಕುಡಿದು ಕೊಂಡು, ಮಣ್ಣು ಗೊಬ್ಬರ ತಿಂದುಕೊಂಡು, ಮಾನವರಿಗೆ ಸಿಹಿಯಾದ, ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ, ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಯಾವ ಮರವೂ ತನ್ನ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಾನೇ ತಿನ್ನಲಾರದು, ತಿನ್ನುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

2. ನದಿಗಳು—ಎಲ್ಲೋ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನದಿಗಳು ನೂರಾರು, ಸಹಸ್ರಾರು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರ ಹರಿಯುತ್ತಾ, ಸಹಸ್ರಾರು, ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಜನಗಳಿಗೆ ನೀರಿನಿಂದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ, ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ, ಮಾನವರಿಗೆ, ಗಿಡಮರಗಳಿಗೆ ನೀರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನದಿಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಇಡೀ ವರ್ಷಪೂರಾ ಹರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೆ?

3. ಹಸುಗಳು—ಹುಲ್ಲು, ಕಾಳುಕಡ್ಡಿ, ಸಿವೆಗಳನ್ನು ತಿಂದುಕೊಂಡು ಹಸುಗಳು ಅಮೃತದಂಥ ಹಾಲನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೆ?

ಮನುಷ್ಯನು ಪರೋಪಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು.



ಮೇ 23



144. ಸಾಧುಸಂಗದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಫಲಗಳು

**ಸಾಧೂನಾಂ ದರ್ಶನಂ ಪುಣ್ಯಂ ಸ್ಪರ್ಶನಂ ಪಾಪನಾಶನಮ್ |
ವಂದನಂ ಸರ್ವತೀರ್ಥಾನಾಂ ಭಾಷಣಂ ಮೋಕ್ಷದಾಯಕಮ್ ||**

ಸಾಧುಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಪುಣ್ಯಲಾಭ, ಮುಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ, ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಸರ್ವತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಫಲ. ಇನ್ನು ಸಾಧುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೂ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಸಾಧುಗಳೆಂದರೆ ಸತ್‌ಪುರುಷರು; ಸಾಧುಗಳೆಂದರೆ ಸಾತ್ವಿಕರಾದ ತಪಸ್ವಿಗಳು. ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಜಪ, ಧ್ಯಾನನಿರತರಾಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸದಾ ಮಂಗಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಮಹಾತ್ಮರೇ ಸಾಧುಗಳು. ಭಗವಂತನೇ ಸಾಧುಸಂತರ ರೂಪದಿಂದ ಓಡಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಪುರಾಣಗಳು ಸಾರುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥ ಸಾಧುಗಳ ಸಂಗದಿಂದ ಈ ನಾಲ್ಕು ಸತ್‌ಫಲಗಳಾಗುತ್ತವೆ:

1. **ಸಾಧೂನಾಂ ದರ್ಶನಂ ಪುಣ್ಯಮ್**—ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪುಣ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳಿಂದ, ದಾನಧರ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ, ಜಪತಪಾದಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.
2. **ಸಾಧೂನಾಂ ಸ್ಪರ್ಶನಂ ಪಾಪನಾಶನಮ್**—ಸಾಧುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಸಕಲಪಾಪಗಳೂ ನಾಶವಾಗಿಹೋಗುತ್ತವೆ.
3. **ಸಾಧೂನಾಂ ವಂದನಂ ಸರ್ವತೀರ್ಥಾನಾಮ್**—ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ವತೀರ್ಥಸ್ನಾನಫಲವೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಗಂಗಾ ಯಮುನಾ ಕಾವೇರೀ ಮುಂತಾದ ಪುಣ್ಯನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಅದೇ ಪುಣ್ಯವು ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ನಮಸ್ಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.
4. **ಸಾಧೂನಾಂ ಭಾಷಣಂ ಮೋಕ್ಷದಾಯಕಮ್**—ಸಾಧುಗಳ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಮುಮುಕ್ಷುಸಾಧಕರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ.



ಸಾಧುಸತ್ಪುರುಷರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.



ಮೇ 24

145. ನಾಲ್ಕು ವಿಧದ ಕೋಪಿಷ್ಠರು

ಉತ್ತಮೇ ತತ್ಕ್ಷಣಂ ಕೋಪಂ ಮಧ್ಯಮೇ ಘಟಕಾದ್ವಯಮ್ |
ಅಧಮೇ ಸ್ಯಾದಹೋರಾತ್ರಂ ಪಾಪಿಷ್ಠೇ ಮರಣಾಂತಕಮ್ ||

ಉತ್ತಮ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕೋಪವು ಕ್ಷಣಿಕವಾದದ್ದು, ಮಧ್ಯಮನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಘಳಿಗೆ ಕೋಪವಿರುತ್ತದೆ, ಅಧಮ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಾದರೂ ಕೋಪವು ಒಂದು ದಿನ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪಾಪಿಷ್ಠನಾದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕೋಪವು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಕೋಪವು ಬರಲೇಬಾರದು, ಕೋಪವು ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಕೋಪದಿಂದ ದುಃಖ; ಕೋಪವೇ ಮಾನವನಿಗೆ ಶತ್ರು ಹಾಗೂ ಮೃತ್ಯು. ಆದರೂ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ಸಲ ಕೋಪವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಕೋಪಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ವ್ಯವಹಾರವೇ ನಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಆಗಲಿ, ಸರಿ; ಕೋಪಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಕೋಪವು ತನ್ನ ಅಧೀನವಾಗಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ತಾನು ಮಾತ್ರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗಬಾರದು. ಕೋಪವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದೆ:

1. **ಉತ್ತಮ ಕೋಪಿಷ್ಠರು**—ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕೋಪವು ತೋರಿ ಕೊಂಡು ಕೆಲಸವಾದಕೂಡಲೇ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಕೋಪವು ಮಾಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕೋಪವು ಇವರ ಅಧೀನ. ಇವರು ಕೋಪಕ್ಕೆ ಅಧೀನರಲ್ಲ.
2. **ಮಧ್ಯಮ ಕೋಪಿಷ್ಠರು**—ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಕೋಪವು ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಇದ್ದು, ಅಮೇಲೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾಶವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.
3. **ಅಧಮ ಕೋಪಿಷ್ಠರು**—ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಅಂದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ; ಒಂದು ದಿನ ಪೂರಾ ಕೋಪವುಳ್ಳವರಿವರು.
4. **ಪಾಪಿಷ್ಠ ಕೋಪಿಷ್ಠರು**—ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಕೋಪವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವವರು. ಇವರು ಕೋಪಕ್ಕೆ ದಾಸರಾಗಿದ್ದು, ಕೋಪಾತ್ಮರಾಗಿರುವವರು. ಇವರಿಗೆ ಇವರ ಕೋಪವೇ ಮೃತ್ಯುವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ!

ಮಾನವನು ಕೋಪಕ್ಕೆ ಅಧೀನನಾಗಬಾರದು.



ಮೇ 25



146. ಇಂದಿನ ಪೌರುಷವೇ ಪ್ರಬಲ

**ಪ್ರಾಕ್ತನಂ ಚೈಹಿಕಂ ಚೇತಿ ದ್ವಿವಿಧಂ ವಿದ್ಧಿ ಪೌರುಷಮ್ |
ಪ್ರಾಕ್ತನೋಽದೃತನೇನಾಶು ಪುರುಷಾರ್ಥೇನ ಜೇಯತೇ ||**

ಪ್ರಾಕ್ತನ ಮತ್ತು ಐಹಿಕ—ಹಿಂದಿನದು ಮತ್ತು ಇಂದಿನದು—ಎಂದು ಪೌರುಷವು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಹಾಗೂ ಈಗಿನ ಪುರುಷಾರ್ಥದಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವು ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪೌರುಷವೆಂದರೆ ಪುರುಷನ ಪ್ರಯತ್ನ. ಇದು ಪ್ರಾಕ್ತನ ಎಂದೂ ಐಹಿಕ ಎಂದೂ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಕ್ತನ ಎಂದರೆ ಮುಂಚಿನದು, ಹಿಂದಿನದು ಎಂದರ್ಥ. ಹಿಂದೆ ಎಂದರೆ ನಿನ್ನೆ, ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು, ಹೋದವರ್ಷ, ಹಿಂದಿನ ದಶಮಾನ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಪೌರುಷ. ಐಹಿಕ ಎಂದರೆ ಇಹ ಭವಮ್; ಈಗ, ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಂಥ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನ, ಎರಡೂ ಈ ಪುರುಷನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೇ; ಒಂದು ಹಿಂದಿನದು, ಇನ್ನೊಂದು ಇಂದಿನದು. ಈ ಎರಡೂ ಪೌರುಷಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಫಲಗಳಾಗಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಹೌದು.

ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ತಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಪೌರುಷವು ನಿರ್ವೀರ್ಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಜೋರಾಯಿತೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲವೂ ದುರ್ಬಲವಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈಗ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಪ್ರಬಲ, ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಪ್ರಯತ್ನ ದುರ್ಬಲ. ಇದು ಪೌರುಷದ ರಹಸ್ಯ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಹಿಂದಿನ ಪೌರುಷವನ್ನು ಮರೆತು ಈಗ ವೀರ್ಯವತ್ತರವಾದ ಪೌರುಷವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧ, ನನ್ನ ಹಣೆಬರಹ, ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳ ಕರ್ಮ—ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಒಳಿತಲ್ಲ. ಇಂದು, ಇಲ್ಲಿ, ಈಗ ಪೌರುಷವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉತ್ತಮ ಫಲಗಳನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಪೌರುಷದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವವನೇ ವಿವೇಕಿ.



ಸತ್‌ಫಲಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.





ಮೇ 26



147. ದುಷ್ಕಪುತ್ರನಿಂದ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ

ಏಕೇನ ಶುಷ್ಕವೃಕ್ಷೇಣ ದಹ್ಯಮಾನೇನ ವಹ್ನಿನಾ |

ದಹ್ಯತೇ ಹಿ ವನಂ ಸರ್ವಂ ಕುಪುತ್ರೇಣ ಕುಲಂ ಯಥಾ ||

ಒಣಗಿದ ಒಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯು ಹತ್ತಿತೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಇಡೀ ಅರಣ್ಯವೇ ಹೇಗೆ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗಿಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಠನಾದ ಮಗನಿಂದ ಇಡೀ ವಂಶವೇ ಕಳಂಕಿತವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಅರಣ್ಯವೆಂದರೆ ಗಿಡಮರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಕಾಡು. ಕಾಡು ನಾಡಿನ ಆಸ್ತಿ, ಕಾಡು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು, ಕಾಡು ಪ್ರಕೃತಿಮಾತೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ. ಕಾಡು ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಹಾವು, ಆನೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನ. ಕಾಡಿನಿಂದ ಮಾನವರಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸುಂದರವಾದ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಂಕಿಯು ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಒಣಗಿದ ಮರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯು ಹತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು, ಅಯ್ಯೋ! ಆ ಒಂದು ಬೆಂಕಿಯ ಮರದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಡು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ! ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಮಹತ್ವದ ಅರಣ್ಯದ ಸರ್ವನಾಶ!

ಹೀಗೆಯೇ ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಠನಾದ ಕುಪುತ್ರನಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ ಬಂದೊದಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ವಂಶವು ಕಾಡಿನಂತೆ ದೊಡ್ಡದು, ಕುಪುತ್ರನು ಬೆಂಕಿಹತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಒಣಗಿದ ಮರದಂತೆ. ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಅಯೋಗ್ಯನಾದ ಮಗನಿಂದ ಇಡೀ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟಹೆಸರು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ದುಷ್ಠ ಕುಪುತ್ರನು ಇಂಥಾ ವಂಶದವನು ಎಂದು ಜನರು ಆ ವಂಶವನ್ನೇ ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬನ ದೋಷದಿಂದ ಇಡೀ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ; ಇಡೀ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ, ಇಡೀ ನಗರಕ್ಕೆ, ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ಕಳಂಕವು ಬಂದೊದಗಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಎಂಥಾ ಅನರ್ಥ, ಎಂಥಾ ವಿಪರ್ಯಾಸ! ಎಂಥಾ ಶೋಚನೀಯಸ್ಥಿತಿ!

ಮನುಷ್ಯನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ

ದುಷ್ಠನಾಗಬಾರದು, ಕುಪುತ್ರನಾಗಬಾರದು.





ಮೇ 27



148. ದಶಾವತಾರಗಳಿವು

ಮತ್ಸ್ಯಃ ಕೂರ್ಮೋ ವರಾಹಶ್ಚ ನಾರಸಿಂಹಶ್ಚ ವಾಮನಃ |

ರಾಮೋ ರಾಮಶ್ಚ ಕೃಷ್ಣಶ್ಚ ಬೌದ್ಧಃ ಶ್ರೀಕಲ್ಕೀರೇವ ಚ ||

ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರ, ಕೂರ್ಮಾವತಾರ, ವರಾಹಾವತಾರ, ನರಸಿಂಹಾವತಾರ, ವಾಮನಾವತಾರ, ಪರಶುರಾಮಾವತಾರ, ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರ, ಬೌದ್ಧಾವತಾರ ಮತ್ತು ಕಲ್ಕಿ ಅವತಾರವೆಂದು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳು.

1. **ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರ**—ಭಗವಂತನು ಮೀನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಸಮುದ್ರದ ಆಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಹೋಗಿದ್ದ ವೇದಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ.
2. **ಕೂರ್ಮಾವತಾರ**—ಆಮೆಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಂದರ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.
3. **ವರಾಹಾವತಾರ**—ಹಂದಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ರಕ್ಕಸ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ಕೊಂದು ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
4. **ನರಸಿಂಹಾವತಾರ**—ನರ + ಸಿಂಹರ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ದುಷ್ಟನಾದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿ, ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿರುತ್ತಾನೆ.
5. **ವಾಮನಾವತಾರ**—ಭಿಕ್ಷುಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ವಾಮನನಾಗಿ ಬಂದು ಬಲಿಚಕ್ರ ವರ್ತಿಯ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಮುರಿದು ಅವನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿರುತ್ತಾನೆ.
6. **ಪರಶುರಾಮಾವತಾರ**—ರೇಣುಕಾ ಜಮದಗ್ನಿ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಸುಪುತ್ರನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ದರ್ಪವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ.
7. **ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರ**—ದಶರಥನ ಸತ್‌ಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ರಾವಣಾದಿ ಅಸುರರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.
8. **ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರ**—ವಸುದೇವದೇವಕಿಯರ ಸುಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಕಂಸಾದಿದುಷ್ಟರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಭಗವದ್ಗೀತಾಮೃತವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.
9. **ಬೌದ್ಧಾವತಾರ**—ಬುದ್ಧನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಶಾಂತಿ, ದಯೆ, ಅಹಿಂಸಾ, ಪ್ರೀತಿ, ಸೌಹಾರ್ದತೆಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.
10. **ಕಲ್ಕಿ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ**—ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಬೇಕು.



ಮೇ 28

149. ನಾಲಿಗೆಯೆ, ಹುಷಾರ್!

ಜಿಹ್ವೇ ಪ್ರಮಾಣಂ ಜಾನೀಹಿ ಭಾಷಣೇ ಭೋಜನೇ ತಥಾ |
ಅತ್ಯುಕ್ತಃ ಚಾತಿಭುಕ್ತಶ್ಚ ಸತ್ಯಂ ಪ್ರಾಣಾಪಹಾರಿಣೀ ||

ಎಲೈ ನಾಲಿಗೆಯೇ, ಮಾತನಾಡುವಾಗಲೂ ಮತ್ತು ಊಟಮಾಡುವಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಇತಿಮಿತಿಯನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದಿರು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾತು ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಮತ್ತು ಊಟ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಣವೇ ಹೋಗಿಬಿಡಬಹುದು, ಎಚ್ಚರಿಕೆ!

ಭಗವಂತನು ಮಾನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿಯೆಂದರೆ ನಾಲಿಗೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜಿಹ್ವಾ ಎಂದೂ ರಸನಾ ಎಂದೂ ಹೆಸರು. ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಮೂಗು, ಮತ್ತು ಚರ್ಮಗಳೆಂಬ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದೇ ವಿಷಯ ಹಾಗೂ ಒಂದೊಂದೇ ಕ್ರಿಯೆಗಳು. ಆದರೆ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಮಾತ್ರ ರುಚಿ ಹಾಗೂ ಮಾತುಗಳೆಂದು ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು. ನಾಲಿಗೆಯು ರುಚಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯವೂ, ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾಲಿಗೆಯು ಉಭಯೇಂದ್ರಿಯ ಎನಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಹಂಕಾರವಿರುವುದೂ ಸಹಜವಾಗಿದೆ.

ಈ ನಾಲಿಗೆಯು ತನ್ನ ಇತಿಮಿತಿಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಅದಕ್ಕೂ ಸುಖ, ಇತರರಿಗೂ ಹಿತ. ನಾಲಿಗೆಯು ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಊಟವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ಹಿತಮಿತ ಮಿತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಖಸಂತೋಷ ತೃಪ್ತಿಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಮಾನವನು ದೈವದತ್ತವಾದ ಈ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಪಾಯ!

ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ತುಂಬಾ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿ ಹಿತಮಿತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇ ಅಪಾಯವಾಗಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಊಟಮಾಡುವಾಗಲೂ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿರಬೇಕು. ತುಂಬಾತಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವಾದೀತು!

ಮಾತಿನಲ್ಲೂ ಊಟದಲ್ಲೂ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರಬೇಕು.

ಮೇ 29

150. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೇ ಗೌರವ

ಅಕ್ಷರಾಣಿ ಪರೀಕ್ಷಂತಾಮ್ ಅಂಬರಾಡಂಬರೇಣ ಕಿಮ್ |
ಶಂಭುರಂಬರಹೀನೋಽಪಿ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಕಿಂ ನ ಶೋಭತೇ ||

ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬರೀ ಹೊರಗಿನ ಬಟ್ಟೆಯ ಆಡಂಬರದಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪೀತಾಂಬರಹಿತನಾಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿ, ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ, ಉಡುಪು ತೊಡಪುಗಳು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಮಾನ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಭಳಿ ಗಾಳಿ ಮಳೆ ಬಿಸಿಲುಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಟ್ಟೆಯು ಬೇಕು. ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಮಾನವನೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇರಲಾರನು. ಸರಿ. ಆದರೆ ಬರೀ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾವಿನಯಾದಿಗಳಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬೆಲೆ. ಮನುಷ್ಯನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ವಿನಯಶೀಲನಾಗಿ ಬದುಕಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅವನಿಗೆ ಬೆಲೆ, ಗೌರವ, ಮರ್ಯಾದೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಒಳಗೆ ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬರೀ ಉಡುಪುಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗೌರವವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದಾಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ಗೌರವ.

ಇದಕ್ಕೆ ಶಿವನ ಉದಾಹರಣೆ: ಶಿವನು ದಿಗಂಬರ, ಅಥವಾ ಚರ್ಮಾಂಬರನು. ಆನೆಯ ಅಥವಾ ಹುಲಿ ಸಿಂಹಗಳ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಎಲ್ಲರ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪರಮಶಿವನು ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪರಮಶಿವನಿಗೆ ಗೌರವ, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಬಂದಿರುವುದು ಬರೀ ಹೊರಗಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ ತನ್ನ ಒಳಗಿರುವ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ. ಚರ್ಮಾಂಬರಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿ ಜಗದ್ವಂದ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಗೌರವದ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಬರೀ ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಗೌರವವೇ ಹೊರತು ಬಟ್ಟೆಯಿಂದಲ್ಲ.

ಮೇ 30

151. ಹೇಗೆ ಮಲಗಬೇಕು?

**ಪ್ರಾಚೀನರಾ: ಶಯನೇ ವಿದ್ಯಾತ್ ಧನಮಾಯುಶ್ಚ ದಕ್ಷಿಣೇ |
ಪಶ್ಚಿಮೇ ಪ್ರಬಲಾ ಚಿಂತಾ ಹಾನಿಮೃತ್ಯುರಘೋತ್ತರೇ ||**

ರಾತ್ರಿ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ತಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದರೆ ಹಣವನ್ನೂ, ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದರೆ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತುಂಬಾ ಚಿಂತೆಯು ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು, ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಿ ಮಲಗಿದವನಿಗೆ ಧನಹಾನಿಯೂ ಮರಣವೂ ಬಂದೊದಗುತ್ತವೆ.

ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಲಗುವಾಗ ತಲೆಯನ್ನು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ:

1. **ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ತಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗಬೇಕು**—ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವ ದಿಕ್ಕು ಪೂರ್ವ. ಐಶ್ವರ್ಯಪ್ರಧಾನವಾದ ದೇವತೆ ಸೂರ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ತಲೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ, ಐಶ್ವರ್ಯಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.
2. **ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೂ ತಲೆಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಬಹುದು**—ಪಿತೃದೇವತೆಗಳು ಇರುವ ದಿಕ್ಕು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕು. ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ದಿಕ್ಕು ದಕ್ಷಿಣ. ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯ ದಿಕ್ಕು ದಕ್ಷಿಣ. ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ತಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದರೆ ಆಯುಷ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.
3. **ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ತಲೆಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದರೆ**—ತುಂಬಾ ಯೋಚನೆಗಳೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಸೂರ್ಯಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಒದೆಯುತ್ತಾ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ಮಲಗಬಾರದು.
4. **ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ತಲೆಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಲೇಬಾರದು**—ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಮಲಗಬಾರದು. ಇದರಿಂದ ಧನಹಾನಿ, ಮಾನಹಾನಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಹಾನಿಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

**ಪೂರ್ವ ಅಥವಾ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ
ತಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಬೇಕು.**



ಮೇ 31



152. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧತ್ವ

ನ ತೇನ ವೃದ್ಧೋ ಭವತಿ ಯೇನಾಸ್ಮ ಪಲಿತಂ ಶಿರಃ |

ಯೋ ವೈ ಯುವಾಪ್ಯಧೀಯಾನಃ ತಂ ದೇವಾಃ ಸ್ಥವಿರಂ ವಿದುಃ ||

ವಯಸ್ಸಾಗಿ ತಲೆಗೂದಲುಗಳು ನೆರೆತಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಂಥವನು ವೃದ್ಧನೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ, ಯುವಕನಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾವಾತನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅಂಥವನನ್ನೇ “ವೃದ್ಧ”ನೆಂದು ದೇವತೆಗಳು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ‘ಮುದುಕರು’ ಎಂದರೆ ‘ವಯಸ್ಸಾದವರು’ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಎಂಭತ್ತನ್ನು ದಾಟಿರುವವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ವೃದ್ಧರು, ಸ್ಥವಿರರು, ಹಿರಿಯರು, ಮುದುಕರು, ದೊಡ್ಡವರು—ಎಂದು ನಾವುಗಳು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ವೃದ್ಧರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು, ಗೌರವ ತೋರಿಸುವುದು, ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ದಾನ ಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯವೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಇದಿಷ್ಟೂ ಸರಿಯೇ.

ಆದರೆ ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರು ವೃದ್ಧರೇನಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ವಯಸ್ಸೆಂಬುದು ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ತಪಸ್ಸೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಂಬಕ್ಕೂ ಮರಕ್ಕೂ ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ಮುದಿತನವು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ನೆನಪಿರಲಿ, ಶರೀರಕ್ಕೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿ ತಲೆ ನೆರೆತ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಮಾನವನು ವೃದ್ಧನಾಗಿಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ, ವಿದ್ಯೆ ತಪಸ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಮಾನವನು ದೊಡ್ಡವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ವಯಸ್ಸು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ತಪಸ್ಸು ಮುಖ್ಯ; ಜಾತಿ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ವಿದ್ಯೆ ಮುಖ್ಯ. ಯುವಕನಾಗಿದ್ದರೂ ವೇದವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತನಾಗಿದ್ದರೆ, ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುನಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ವೃದ್ಧನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅವನು ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಸಮಾಜವು ವೃದ್ಧನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ.



ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ದೊಡ್ಡವನಾಗುತ್ತಾನೆ.



ಜೂನ್ 1

153. ಉತ್ತಮ ಜನಗಳಿವರು

**ಅಥಮಾ ಧನಮಿಚ್ಛಂತಿ ಧನಂ ಮಾನಂ ಚ ಮಧ್ಯಮಾಃ |
ಉತ್ತಮಾ ಮಾನಮಿಚ್ಛಂತಿ ಮಾನೋ ಹಿ ಮಹತಾಂ ಧನಮ್ ||**

ಬರೀ ಹಣವನ್ನೇ ಬಯಸುವವರು **ಅಥಮರು**, ಹಣವನ್ನೂ ಮಾನವನ್ನೂ ಬಯಸುವವರು **ಮಧ್ಯಮರು**. ಗೌರವವನ್ನೇ ಎಂದರೆ ಮಾನವನ್ನೇ ಬಯಸುವವರು **ಉತ್ತಮರು**. ಏಕೆಂದರೆ ಉತ್ತಮ ಜನರಿಗೆ, ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಮಾನವೇ ಧನ.

ಮಾನವರನ್ನು **ಅಥಮರು**, **ಮಧ್ಯಮರು**, **ಉತ್ತಮರು**—ಎಂದು ಮೂರು ಬಗೆಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಬರೀ ಹಣವನ್ನೇ ಬಯಸುವವರು **ಅಥಮರು**. ಹಣ, ಹಣ, ಹಣವೆಂದು ಸದಾ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಪಡುವವರು **ಅಥಮ** ಮಾನವರೆನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿ, ಧರ್ಮ, ಮಾನ, ಗೌರವ ಯಾವುದೂ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಹಣವೇ ದೇವರು, ಹಣವೇ ಗೌರವ, ಹಣವೇ ಪರಮ ಸಂಪತ್ತು.

ಮಧ್ಯಮಜನಗಳು ಹಣವನ್ನೂ ಗೌರವವನ್ನೂ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನ ಗೌರವಗಳನ್ನೂ ಇಚ್ಛಿಸುವ ವಿವೇಕಿಗಳು. ಗೌರವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅಂಥ ಹಣವನ್ನು ಇವರು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣವೂ ಬೇಕು, ಗೌರವವೂ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಜಾಣರಿವರು. ಗೌರವದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಕಲೆಯು ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಇನ್ನು **ಉತ್ತಮ**ಜನಗಳಿಗೆ ಮಾನವೇ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಗೌರವವೇ ಇವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು. ಇವರು ಹಣಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವವರಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಸದಾ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವವರಿವರು. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಇವರು ಹರಾಜು ಹಾಕುವವರಲ್ಲ. ಇವರು ವಿವೇಕಿಗಳು, ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳು. ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಇವರಿಗೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವೇ ಸಂಪತ್ತು. ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮಾನವೇ ಈ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು.

ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕು.



ಜೂನ್ 2



154. ಕುಲಧರ್ಮಪತ್ನಿಯವಳು

ಕಾರ್ಯೇಷು ದಾಸೀ ಕರಣೇಷು ಮಂತ್ರೀ
ಭೋಜ್ಯೇಷು ಮಾತಾ ಕ್ಷಮಯಾ ಧರಿತ್ರೀ |
ರೂಪೇ ಚ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಶಯನೇಷು ರಂಭಾ
ಷಟ್ಕರ್ಮಯುಕ್ತಾ ಕುಲಧರ್ಮಪತ್ನೀ ||

ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ದಾಸಿಯಂತೆ, ಸಂಸಾರದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮಂತ್ರಿಯಂತೆ, ಊಟವನ್ನು ಬಡಿಸುವಾಗ ತಾಯಿಯಂತೆ, ಕ್ಷಮಾಗುಣದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಂತೆ, ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ, ಮಲಗುವಾಗ ರಂಭೆಯಂತೆ—ಹೀಗೆ ಈ ಆರು ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವವಳೇ ಕುಲಧರ್ಮಪತ್ನಿಯೆನಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಆದರ್ಶ ಕುಲಧರ್ಮಪತ್ನಿಯ ಆರು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

1. ಕಾರ್ಯೇಷು ದಾಸೀ—ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಆಳಿನಂತೆ ಮಾಡುವವಳು.
2. ಕರಣೇಷು ಮಂತ್ರೀ—ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ಚಿನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಮಂತ್ರಿಯಂತೆ ಸೂಕ್ತಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವವಳು.
3. ಭೋಜ್ಯೇಷು ಮಾತಾ—ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರುಗಳಿಗೆ, ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಊಟವನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ತಾಯಿಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುವವಳು.
4. ಕ್ಷಮಯಾ ಧರಿತ್ರೀ—ಗಂಡನಾಗಲೀ ಮಕ್ಕಳಾಗಲೀ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದಾಗ ಅವನ್ನು ಭೂಮಿಯಂತೆ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ಷಮಾಗುಣಸಂಪನ್ನಳು.
5. ರೂಪೇ ಚ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ—ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ, ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಿಯಳೂ ಆಗಿರುವವಳು.
6. ಶಯನೇಷು ರಂಭಾ—ಗಂಡನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗುವಾಗ ರಂಭೆಯಂತೆ ಇರುವವಳು.

ಹೀಗೆ ಗೃಹಿಣಿಯಾದ ಹೆಂಗಸು ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಂಸಾರದ ಪೂರ್ಣಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವಳೇ ಕುಲಧರ್ಮಪತ್ನೀ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ.



ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕುಲಧರ್ಮಪತ್ನಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು.



ಜೂನ್ 3

155. ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪುತ್ರರು

**ಉತ್ತಮಶ್ಚಿಂತಿತಂ ಕುರ್ಯಾತ್ ಪ್ರೋಕ್ತಕಾರೀ ತು ಮಧ್ಯಮಃ |
ಅಧಮೋಽಶ್ರದ್ಧಯಾ ಕುರ್ಯಾತ್ ಅಕರ್ತೋಚ್ಛರಿತಂ ಪಿತುಃ ||**

ತಂದೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ತಾನೇ ತಿಳಿದು ಮಾಡುವವನು **ಉತ್ತಮ** ಪುತ್ರನು. ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು **ಮಧ್ಯಮ** ಪುತ್ರನು. ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವವನು **ಅಧಮ** ಪುತ್ರನು. ಇನ್ನು, ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದರೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡದವನು **ತಂದೆಯ ಮಲಕೈ ಸಮಾನನು**.

ತಂದೆಯ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಮಕ್ಕಳ ಕರ್ತವ್ಯ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ, ಅಧಮ ಮತ್ತು ಅಧಮಾಧಮ— ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

1. **ಉತ್ತಮ ಪುತ್ರ**—ತಂದೆಯು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳದೇ ಹೋದರೂ ತಂದೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ತಾನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಿಬಿಡುವವನು **ಉತ್ತಮಪುತ್ರನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ**.
2. **ಮಧ್ಯಮ ಪುತ್ರ**—ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವವನು. ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವವನು. ತಂದೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸದೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗೌರವಿಸುವವನು.
3. **ಅಧಮ ಪುತ್ರ**—ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವವನು. ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವಾ, ಅಂದುಕೊಂಡು ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಮಾಡುವವನು. ಇವನಿಗೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಗೌರವವು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಿದೆ.
4. **ಅಧಮಾಧಮ ಪುತ್ರ**—ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ನಡೆಸದಿರುವವನು. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಗೌರವಗಳೇ ಇಲ್ಲದವನು. ತಂದೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆಯನ್ನೇ ಕೊಡದಿರುವವನು. ಇಂಥ ಅಧಮಾಧಮನಾದ ಮಗನು ತಂದೆಯ ಮಲವಿದ್ದಂತೆ.

ಮಗನು ಪಿತೃವಾಕ್ಯಪಾಲಕನಾಗಿ

ಉತ್ತಮಪುತ್ರನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು.



ಜೂನ್ 4



156. ಚಮತ್ಕಾರದ ಶ್ಲೋಕ

**ಕಸ್ತೂರಿ ಜಾಯತೇ ಕಸ್ಮಾತ್? ಕೋ ಹಂತಿ ಕರಿಣಾಂ ಶತಮ್?
ಕಿಂ ಕುರ್ಯಾತ್ ಕಾತರೋ ಯುದ್ಧೇ? ಮೃಗಾತ್ ಸಿಂಹಃ ಪಲಾಯತೇ ||**

ಕಸ್ತೂರಿಯು ಯಾತರಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ? ಮೃಗದಿಂದ. ನೂರಾರು ಆನೆಗಳನ್ನು ಯಾರು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ? ಸಿಂಹ. ಹೇಡಿಯಾದವನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು? ಓಡಿಹೋಗಬೇಕು.

ಇದೊಂದು ಸಮಸ್ಯಾಪೂರಣ ಶ್ಲೋಕ. ಒಂದು ಶ್ಲೋಕದ ಕೊನೆಯ ಪಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ಮೂರು ಪಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಪಂಡಿತರ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪ್ರದರ್ಶನದ ವೈಖರಿ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಧಾಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅರ್ಥಜ್ಞಾನಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಮೃಗಾತ್ ಸಿಂಹಃ ಪಲಾಯತೇ—ಎಂಬುದೇ ಸಮಸ್ಯಾ. ಮೃಗದಿಂದ ಸಿಂಹವು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸರ್ವಥಾ ಅಸಂಭವ. ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಮೂರುಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿವೆ, ಆ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಈ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಉತ್ತರಗಳಿವೆ.

ಕಸ್ತೂರಿ ಜಾಯತೇ ಕಸ್ಮಾತ್? ಮೃಗಾತ್ |

ಕಸ್ತೂರಿಯು ಯಾತರಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ? ಕಸ್ತೂರಿ ಮೃಗದಿಂದ.

ಕರಿಣಾಂ ಶತಂ ಕೋ ಹಂತಿ? ಸಿಂಹಃ |

ನೂರಾರು ಆನೆಗಳನ್ನು ಯಾರು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ? ಸಿಂಹವು.

ಕಾತರೋ ಯುದ್ಧೇ ಕಿಂ ಕುರ್ಯಾತ್? ಪಲಾಯತೇ |

ಹೇಡಿಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಇದು ಚಮತ್ಕಾರದ ಸುಭಾಷಿತ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿದೆ. ಕಸ್ತೂರಿಯು ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಸಿಂಹವು ನೂರಾರು ಆನೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಬಲ. ಹೇಡಿಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಈ ಸುಭಾಷಿತವು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.



ಮನುಷ್ಯನು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಣತನಾಗಿರಬೇಕು.



ಜೂನ್ 5

157. ಪ್ರಪಂಚವೇ ಸ್ವದೇಶ

**ಮಾತಾ ಚ ಪಾರ್ವತೀ ದೇವೀ ಪಿತಾ ದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ |
ಬಾಂಧವಾಃ ಶಿವಭಕ್ತಾಶ್ಚ ಸ್ವದೇಶೋ ಭುವನತ್ರಯಮ್ ||**

ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯೇ ನಮಗೆ ತಾಯಿಯು, ದೇವನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ತಂದೆಯು, ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ನಮಗೆ ನೆಂಟರು. ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ನಮಗೆ ಸ್ವದೇಶವು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಾನು, ತನ್ನ ತಾಯಿ, ತನ್ನ ತಂದೆ, ತನ್ನ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು—ಎಂದು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ತಾನು ಚಿಂತಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಸಂಕುಚಿತಭಾವನೆ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿಯು ಬೇಕು. ಈ ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುಲಭ ಉಪಾಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯೇ ತನಗೆ ತಾಯಿ. ಜಗಜ್ಜನನಿಯಾದ ಮಹಾ ತಾಯಿ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ. ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಆದರ್ಶಳೇ ಪಾರ್ವತೀ ದೇವಿ, ಇವಳೇ ನಮಗೆ ತಾಯಿ ಎನ್ನುವ ಉದಾರಭಾವನೆ ಇರಬೇಕು. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ತಾಯಿಯಂತೆ ಕಾಣಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ತನಗೆ ತಂದೆ, ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದರೆ ವಿಶ್ವನಾಥ. ವಿಶ್ವಕ್ಕೇ ತಂದೆ ಪರಮಶಿವ. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತಂದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಬರಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಹಿರಿಯರಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ಪಿತೃಭಾವನೆಯು ಬರಬೇಕು.

ಶಿವಭಕ್ತರೇ ನಮಗೆ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಶಿವಭಕ್ತ ರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಮಗೆ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಂತೆ. ನಮ್ಮ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ಭಾವನೆಯು ತೊಲಗಿ ಮನಸ್ಸು ವಿಶಾಲವಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಕಲೆಯು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ತನ್ನ ದೇಶವೆಂಬ ವ್ಯಾಪಕದೃಷ್ಟಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಉದಾರಭಾವನೆಯಿಂದ

ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು.

ಜೂನ್ 6

158. ಹಣಕ್ಕೆ ಮೂರು ದಾರಿಗಳು

ದಾನಂ ಭೋಗೋ ನಾಶಃ ತಿಸ್ರೋ ಭವಂತಿ ಗತಯೋ ವಿತ್ಸಃ |
ಯೋ ನ ದದಾತಿ ನ ಭುಂಕ್ತೇ ತಸ್ಯ ತೃತೀಯಾ ಗತಿರ್ಭವತಿ ||

ದಾನ ಮಾಡುವುದು, ತಾನು ಅನುಭವಿಸುವುದು, ನಾಶವಾಗುವುದು ಎಂದು ಹಣಕ್ಕೆ ಮೂರು ದಾರಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ದಾನವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ತಾನೂ ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂಥವನ ಹಣಕ್ಕೆ ಮೂರನೆಯ ಗತಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ!

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಧನಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಮಾಡಲೇಬೇಕು; ಇದೇನೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಹಣದಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಆ ಹಣಕ್ಕೆ ಮೂರು ಪ್ರಯೋಜನಗಳು, ಮೂರು ಗತಿಗಳು, ಮೂರು ದಾರಿಗಳಿವೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ: ದಾನ, ಭೋಗ ಮತ್ತು ನಾಶಗಳು.

1. **ದಾನ**—ಸತ್‌ಪಾತ್ರರಿಗೆ ದಾನಕೊಡುವುದೇ ಹಣಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಯೋಜನ. ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಸಾಧು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ, ಆಶ್ರಮ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿದರೆ ಆ ಹಣಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕವು ಬಂದಂತೆ. ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ದಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.
2. **ಭೋಗ**—ಹಣದಿಂದ ತಾನು ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಹಣದಿಂದ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನೆ, ಸೈಟು, ವಾಹನಗಳು, ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಊಟಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಹಣವಿರುವುದೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ತಾನು ಸುಖಪಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯಲ್ಲವೇ?
3. **ನಾಶ**—ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಗತಿಯೆಂದರೆ ನಾಶ. ದಾನವನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಭೋಗವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಆ ಹಣ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣ ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಪಾಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ!

ಬುದ್ಧಿವಂತನು ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಧನ್ಯನಾಗಬೇಕು.

ಜೂನ್ 7

159. ಪಾತ್ರ ಅಪಾತ್ರ ವಿಭಾಗ

ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರವಿಭಾಗೋಽಸ್ಮಿ ಧೇನುಪನ್ನಗಯೋರಿವ |

ತ್ಯಕ್ತಾತ್ ಸಂಜಾಯತೇ ಕ್ಷೀರಂ ಕ್ಷೀರಾತ್ ಸಂಜಾಯತೇ ವಿಷಮ್ ||

ಹಸು, ಹಾವುಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರ, ಅಪಾತ್ರ—ಎಂಬ ವಿಭಾಗವು ಇರುತ್ತದೆ. ಹಸುವಿಗೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಆ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಹಾಲು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಾವಿಗೆ ಅಮೃತದಂಥ ಹಾಲನ್ನೇ ಹಾಕಿದರೂ ಆ ಹಾಲಿನಿಂದ ಹಾವಿನಲ್ಲಿ ವಿಷವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನವನು ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಏನನ್ನು? ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು; ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ, ಅಕ್ಕಿ, ಸಕ್ಕರೆ, ಹಣ, ವಿದ್ಯಾ, ತೋಟ, ಸೈಟು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು; ಕನ್ಯೆಯೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಈ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಪಾತ್ರತೆ ಅಪಾತ್ರತೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ದಾನಮಾಡಬೇಕು. ಸತ್‌ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ದಾನಮಾಡಬೇಕು, ಅಸತ್‌ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬಾರದು. ಸತ್‌ಪಾತ್ರರೆಂದರೆ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಜನಗಳು, ಅಸತ್‌ಪಾತ್ರರೆಂದರೆ ಅಯೋಗ್ಯರಾದ ದುಷ್ಟರು. ಅಸತ್‌ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ದಾನ ದಂಡ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆ ದಾನದಿಂದ ದುರುಪಯೋಗವೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಹಸು ಮತ್ತು ಸರ್ಪಗಳ ದೃಷ್ಟಾಂತ.

ಹಸು ಸಾಧುಪ್ರಾಣಿ, ಹಸು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಪ್ರಾಣಿ, ಹಸು ಕಾಮಧೇನು. ಒಣಗಿದ ಹುಲ್ಲನ್ನೇ ಹಾಕಿದರೂ, ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನೇ ಹಾಕಿದರೂ, ಅದನ್ನು ತಿಂದು ಹಸುವು ಅಮೃತದಂಥ ಹಾಲನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಮೃತಾಭಿಷೇಕ, ಪಂಚಿಗವ್ಯಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳಿಗೂ ಹಾಲು ಬೇಕು. ಶಿಶುಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡು ವೃದ್ಧರವರೆಗೂ ಹಾಲು ಬೇಕು. ಹಸು ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿಂದು ಅಮೃತದಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಈ ಹಾಲನ್ನೇ ಹಾಕಿದರೂ, ಹಾಲಿನಿಂದ ಹಾವಿನಲ್ಲಿ ವಿಷವೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಪದಲ್ಲಿ ವಿಷವೇ ವರ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಹಸು ಸತ್‌ಪಾತ್ರ, ಹಾವು ಅಸತ್‌ಪಾತ್ರ.

ಸತ್‌ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ದಾನಮಾಡಬೇಕು.

ಜೂನ್ 8

160. ದೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆಚಾರ

ಸ್ವಗೃಹೇ ಪೂರ್ಣ ಆಚಾರಃ ಪರಗೇಹೇ ತದರ್ಥಕಮ್ |

ಅನ್ಯಗ್ರಾಮೇ ತದರ್ಥಂ ಚ ಪಥಿ ಪಾದಂ ಸಮಾಚರೇತ್ ||

ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಪೂರ್ಣವಾದ ಆಚಾರ, ಬೇರೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ, ಬೇರೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಅರ್ಧ ಆಚಾರ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುಭಾಗ ಆಚಾರವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು.

ಮನುಷ್ಯನು ಆಚಾರವಂತನಾಗಿರಬೇಕು. ಆಚಾರಃ ಪುಥಮೋ ಧರ್ಮಃ; ಆಚಾರವಂತಂ ಪುಣಮಂತಿ ಸರ್ವೇ; ಆಚಾರಹೀನಂ ನ ಪುನಂತಿ ವೇದಾಃ—ಎಂದೆಲ್ಲ ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಚಾರವೆಂದರೆ ಅನುಷ್ಠಾನ. ಸ್ನಾನ, ಸಂಧ್ಯಾ, ಪೂಜಾ, ಜಪ, ಮಡಿ, ಮೈಲಿಗೆ—ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ದೇಶಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಚಾರಗಳು ಪೂರ್ಣ, ಅರ್ಧ, ಕಾಲು ಭಾಗಗಳೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ಆಚಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದೆ.

1. **ಸ್ವಗೃಹೇ ಪೂರ್ಣ ಆಚಾರಃ**—ತನ್ನ ಊರಿನಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆಚಾರವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ.
2. **ಪರಗೇಹೇ ತದರ್ಥಕಮ್**—ಬೇರೆಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಆಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಕು. ಬೇರೆಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಆಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
3. **ಅನ್ಯಗ್ರಾಮೇ ತದರ್ಥಂ ಚ**—ಪರಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಕಡಿಮೆ ಆಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಪರಸ್ಥಳ. 'ಪರಸ್ಥಳವೋ ಪರ ದಾಟಿವೋ'—ಎನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ನಮಗೇ ಹೊಸಜಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ನೀರು, ಮಡಿ, ಆಹಾರಗಳಿಗೇ ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಆಚಾರಕ್ಕೆ ರಿಯಾಯಿತಿ.
4. **ಪಥಿ ಪಾದಂ ಸಮಾಚರೇತ್**—ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುಭಾಗ ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಕು. ಜಲಮಿತಿ ಭಸ್ಮ, ಸಂಧ್ಯಾಜಪಂ ಕರಿಷ್ಯೇ—ಇತ್ಯಾದಿ.

ಅಂತೂ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಪಾಲಿಸಲೇಬೇಕು.

ಜೂನ್ 9

161. ಹತ್ತು 'ಮ' ಕಾರಗಳು ಚಂಚಲ

ಮನೋ ಮಧುಕರೋ ಮೇಘಃ ಮಾನಿನೀ ಮದನೋ ಮರುತ್ |
ಮಾ ಮದೋ ಮರ್ಕಟೋ ಮತ್ಸ್ಯಃ ಮಕಾರಾ ದಶ ಚಂಚಲಾಃ ||

ಮನಸ್ಸು, ಜೇನುಹುಳ, ಮೋಡ, ಹೆಂಗಸು, ಕಾಮ, ಗಾಳಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ,
ಮದ, ಕೋತಿ ಮತ್ತು ಮೀನು—ಈ ಹತ್ತು ಮಕಾರಗಳು ಚಂಚಲ.

1. ಮನಸ್ಸು—ಚಂಚಲರಾಜ. ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಶಾಂತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಶಾಂತಿಗೆ ಕಾರಣವೇ ಚಂಚಲಮನಸ್ಸು. ಮನಸ್ಸು ಸದಾ ಚಂಚಲ.
2. ಮಧುಕರಃ—ಜೇನುನೋಣ. ಮರದಿಂದ ಮರಕ್ಕೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಶಾಂತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಚಂಚಲವಾಗಿರುವ ಕೀಟ.
3. ಮೇಘಃ—ಮೋಡ. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೋಡವು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಚಂಚಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.
4. ಮಾನಿನೀ—ಹೆಂಗಸು. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಚಾಂಚಲ್ಯವು ದೈವದತ್ತ ಸ್ವಭಾವ.
5. ಮದನಃ—ಕಾಮವು. ಕಾಮವು ಏಳುತ್ತಲೇ ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಮಗಳು ಸರಮಾಲೆಗಳಂತೆ ಏಳುತ್ತಾ ಅಡುಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ.
6. ಮರುತ್—ಗಾಳಿ. ವಾಯು ವೇಗಗಾಮಿಯಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ಚಂಚಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಎದ್ದಾಗಲಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ.
7. ಮಾ—ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಹಣ. ಅಬ್ಬಾ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಚಂಚಲ! ಹಣವು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ, ಅವರಿಂದ ಮಗದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.
8. ಮದ—ಅಹಂಕಾರ. ವಿದ್ಯಾ, ಧನ, ಯೌವನ, ಅಧಿಕಾರಾದಿಮದಗಳು ಕ್ಷಣಿಕವೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಮದಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕ್ಷಣಿಕವೇ.
9. ಮರ್ಕಟಃ—ಕೋತಿ, ಮಂಗ. ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ, ಕೂತಲ್ಲಿ ಕೂರದೆ, ಮರದಿಂದ ಮರಕ್ಕೆ, ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಾರುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ.
10. ಮತ್ಸ್ಯಃ—ಮೀನು. ನದಿ ಕೆರೆ ಬಾವಿ ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಮೀನುಗಳು ಸರ್ವದಾ ಚಂಚಲಗಳೇ.

ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮಾನವನು ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತನಾಗಿರಬೇಕು.

ಜೂನ್ 10

162. ಹಾಲಿನಿಂದ ಆಯುರ್ವ್ಯದ್ಧಿ

**ಘೃತೇನ ವರ್ಧತೇ ಬುದ್ಧಿಃ ಕ್ಷೀರೇಣಾಯುಷ್ಯವರ್ಧನಮ್ |
ಶಾಕೇನ ವರ್ಧತೇ ಶಕ್ತಿಃ ಮಾಂಸಂ ಮಾಂಸೇನ ವರ್ಧತೇ ||**

ತುಪ್ಪದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಹಾಲಿನಿಂದ ಆಯುಷ್ಯವು ವರ್ಧಿಸುತ್ತದೆ, ತರಕಾರಿಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಮಾಂಸದಿಂದ ಮಾಂಸವು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಮಾನವರು ಪುಷ್ಟಿಕರವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಶಕ್ತಿ ವಂತರಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾರೆ.

1. **ತುಪ್ಪದಿಂದ ಬುದ್ಧಿ**—ತುಪ್ಪವು ಜಿಡ್ಡಿನ ಪದಾರ್ಥ. ತುಪ್ಪದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಯು ಚುರುಕಾಗಬೇಕಾದರೆ ಜಿಡ್ಡು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕು. ದೇವತಾಹೋಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತುಪ್ಪವನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಅಭಿಫಾರಕ್ಕೂ ತುಪ್ಪವೇ ಬೇಕು.

2. **ಹಾಲಿನಿಂದ ಆಯುರ್ವ್ಯದ್ಧಿ**—ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಅಮೃತ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಆಯುಷ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಅನ್ನವನ್ನು ಊಟಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವೂ ಇದೆ. ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಆರೋಗ್ಯಕಾರಿಯೂ ಹೌದು.

3. **ಶಾಕೇನ ವರ್ಧತೇ ಶಕ್ತಿಃ**—ತರಕಾರಿಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಹಸಿ ತರಕಾರಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ಶಕ್ತಿಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸೊಪ್ಪು, ಸೌತೇಕಾಯಿ, ಬೆಂಡೆಕಾಯಿ, ಅವರೇಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇಯಿಸದೇ ಹಾಗೇ ತಿನ್ನುವುದು ತುಂಬಾ ಶಕ್ತಿವರ್ಧಕವು. ಕರೀಬೇವಿನ ಸೊಪ್ಪು, ಹಾಗಲಕಾಯಿಗಳಂಥ ಕಹಿಯ ತರಕಾರಿಗಳು ಸರ್ವ ರೋಗ ನಿವಾರಕಗಳು.

4. **ಮಾಂಸಂ ಮಾಂಸೇನ ವರ್ಧತೇ**—ಆಡು, ಕುರಿ, ಕೋಳಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಾಂಸದಿಂದ ಮಾನವರ ಮಾಂಸವು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಹಾಲು, ತುಪ್ಪ, ತರಕಾರಿ, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ಮಾನವರು ಶಕ್ತಿವಂತರಾಗಿ ಆಯುಷ್ಯವಂತರಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಜೂನ್ 11

163. ವಿಶ್ವ ಕುಟುಂಬಿಗಳಿವರು

ಅಯಂ ನಿಜಃ ಪರೋ ವೇತಿ ಗಣನಾ ಲಘುಚೇತಸಾಮ್ |
ಉದಾರಚರಿತಾನಾಂ ತು ವಸುಧೈವ ಕುಟುಂಬಕಮ್ ||

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡಾಗ 'ಇವನು ನನ್ನವನೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವನೋ' ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಸಣ್ಣಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಉದಾರಸ್ವಭಾವದ ಮಹಾತ್ಮರಿಗಾದರೋ 'ಭೂಮಂಡಲವೇ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವು'—ಎಂಬ ವಿಶಾಲಭಾವನೆಯು ಇರುತ್ತದೆ.

ಮಾನವರನ್ನು ಸಂಕುಚಿತಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರೆಂದೂ ವಿಶಾಲಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರೆಂದೂ ಎರಡಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಸಂಕುಚಿತಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾದರೆ 'ನಾನು, ನನ್ನವನು' ಇಷ್ಟೇ. ತನ್ನ ಕಡೆಯವನಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸತ್ಕಾರ, ಬೇರೆಯವನಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ. ತನ್ನವರು, ತನ್ನವರಲ್ಲದವರು ಎಂಬ ಸಣ್ಣಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರೇ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರು. ತಮ್ಮನ್ನು ಹೊಗಳಿದವರು ತಮ್ಮವರು, ತಮ್ಮನ್ನು ಹೊಗಳದವರು ತಮ್ಮವರಲ್ಲ. ತಮ್ಮವರಾದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ರಾಗ, ಬೇರೆಯವರಾದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ. ಹೀಗೆ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವವರು ಸಣ್ಣವರು. ಇವರು ಅಜ್ಞರು, ಇಂಥವರು ದುರಾತ್ಮರೂ ಹೌದು. ಇವರು ಮಹಾತ್ಮರೆನಿಸಲಾರರು.

ಆದರೆ ಉದಾರಸ್ವಭಾವದವರೇ ಮಹಾತ್ಮರು. ಇವರು ವಿಶಾಲ ಅಂತಃಕರಣರು, ಉದಾರಿಗಳು, ಸಮದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರು. ಇವರಿಗೆ ನಮ್ಮವರಿವರು, ನಮ್ಮವರಲ್ಲದವರಿವರು—ಎಂಬ ಭೇದವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮವರೇ. ಇಂಥ ಉದಾರ ಚರಿತರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯವರು, ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಎಂದು ಎರಡೇ ವಿಧದ ಜನಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಬೇಡವಾದವರೆಂಬವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಬೇಡವಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಪರಮಾತ್ಮನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇಡವಾದವರೆಂಬವರು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ತಿಳಿದವರೇ ಸಮದರ್ಶಿಗಳು. ಇವರಿಗೆ ಭೂಮಂಡಲವೇ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ. ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿಗಳಿವರು.

ಮಾನವನು ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿಯಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು.

ಜೂನ್ 12

164. ಮುಕ್ತಿಯು ದುರ್ಲಭ

ಭೋಜನಾಂತೇ ಚ ಕಿಂ ಪೇಯಂ? ಜಯಂತಃ ಕಸ್ಯ ವೈ ಸುತಃ?
ಕಥಂ ವಿಷ್ಣುಪದಂ ಪ್ರೋಕ್ತಂ? ಶಕ್ಯಂ ಶಕ್ಯಸ್ಯ ದುರ್ಲಭಮ್ ||

ಊಟದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕು? ಮಜ್ಜಿಗೆಯನ್ನು. ಜಯಂತನು ಯಾರ ಮಗನು? ಶಕ್ತನ (ಇಂದ್ರನ) ಮಗ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರಮಪದವು ಹೇಗಿದೆ? ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ. ಮಜ್ಜಿಗೆಯೆಂಬುದು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೂ ದುರ್ಲಭವಾದದ್ದು.

ಒಂದನೇ, ಎರಡನೇ, ಮೂರನೇ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಾದದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೊಂದು ಪದವೂ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಸಮಸ್ಯಾಪೂರಣವಾದ ಶ್ಲೋಕವಿದು.

1. **ಭೋಜನಾಂತೇ ಚ ಕಿಂ ಪೇಯಮ್? ತಕ್ಯಮ್**—ಊಟದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕು? ಮಜ್ಜಿಗೆಯನ್ನು. ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ, ಗೃಹಪ್ರವೇಶ, ಶ್ರಾದ್ಧ, ಸಮಾರಾಧನೆ—ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಊಟವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಅದು ಪಂಚಭಕ್ಷ್ಯಪರಮಾನ್ನದ ಊಟವೇ ಆಗಿರಬಹುದು, ರಸದೌತಣವೇ ಆಗಿರಬಹುದು; ರಾಗಿಮುದ್ದೆ, ಭಕ್ತಿ, ಚಪಾತಿಯ ಊಟವೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಊಟದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜಿಗೆಯ ಅನ್ನ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಮಜ್ಜಿಗೆಯಿಲ್ಲದೇ ಊಟಕ್ಕೆ ಮಹತ್ತ್ವವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಜ್ಜಿಗೆಯು ಜೀರ್ಣಕಾರಿ, ಅಜೀರ್ಣಹಾರಿ, ತೃಪ್ತಿಕಾರಿಯೂ ಹೌದು. ಊಟದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಬೇಕೇ ಬೇಕು.
2. **ಜಯಂತಃ ಕಸ್ಯ ವೈ ಸುತಃ? ಶಕ್ಯಸ್ಯ**—ಜಯಂತನು ಯಾರ ಮಗನು? ಶಕ್ತನ ಮಗ. ದೇವೇಂದ್ರನ ಸುಪುತ್ರನೇ ಜಯಂತ.
3. **ಕಥಂ ವಿಷ್ಣುಪದಂ ಪ್ರೋಕ್ತಮ್? ದುರ್ಲಭಮ್**—ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ವೈಷ್ಣವ ಪದವು ಹೇಗಿದೆ? ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ವಿಷಯ ಲಂಪಟರಾದ ಪ್ರಾಕೃತಜನಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವು ದುರ್ಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಲೌಕಿಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗಲೀ ಮುಕ್ತಿಯಾಗಲೀ ದುರ್ಲಭವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು.

ಜೂನ್ 13

165. ಬಡವರಾರೂ ಇಲ್ಲ

**ಅಧೋಽಧಃ ಪಶ್ಯತಃ ಕಸ್ಯ ಮಹಿಮಾ ನೋಪಚೇಯತೇ |
ಉಪರ್ಯುಪರಿ ಪಶ್ಯಂತಃ ಸರ್ವ ಏವ ದರಿದ್ರಾಃ ||**

ತನ್ನ ಏಶ್ವರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಕೆಳಗಿರುವವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾವನ ಮಹಿಮೆಯು ತಾನೆ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗದು? ಆದರೆ ತನಗಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಇರುವವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ದರಿದ್ರನೇ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಬಡತನಗಳು ಸಾಪೇಕ್ಷಿಕೆ. ತಾನು ಎಷ್ಟೇ ಬಡವ ನಾಗಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀಮಂತನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ತಾನು ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರೀಮಂತ ನಾಗಿದ್ದರೂ ಬಡವನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ ಬಡವನೂ ಅಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮಂತನೂ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ:

ಒಬ್ಬ ದರಿದ್ರನು ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಂತಮನೆ ಇಲ್ಲ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟವೂ ಇಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದರಿದ್ರನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಇಂಥವನು ತನಗಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಬಡವನಾಗಿರುವವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ 'ನಾನೇ ಇವನಿಗಿಂತ ಶ್ರೀಮಂತನು' ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ ಯಲ್ಲವೆ? ಆಗ ಇವನೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ತೃಪ್ತಿಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ.

ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಶ್ರೀಮಂತನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಮನೆ, ಕಾರು, ಚಿನ್ನ, ಹಣ ಸಂಪಾದನೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ತುಂಬಿರು ತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇವನು ತನಗಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಇವನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಬಡವನೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾ ನಲ್ಲವೆ? ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ, ಅಸಂತೋಷ, ದುಃಖಗಳೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ತಾನು ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ದುರಾಲೆಯಿಂದ ಈಗ ಬಡವನಾಗಿಬಿಟ್ಟ. ಹೀಗೆ ಬಡತನ ಸಿರಿತನಗಳು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾದವುಗಳಲ್ಲ, ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ ಅವರವರ ಭಾವನಾನಿಷ್ಠಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಸಂತೃಪ್ತಿಯೇ ಸಂಪತ್ತು, ದುರಾಲೆಯೇ ಬಡತನ.



ಜೂನ್ 14



166. ಉಭಯವಿಧ ಗುರುಗಳು

ಗುರವೋ ಬಹವಃ ಸಂತಿ ಶಿಷ್ಯವಿತ್ತಾಪಹಾರಕಾಃ |

ಗುರವೋ ಎರಲಾಃ ಸಂತಿ ಶಿಷ್ಯಹೃತ್‌ತಾಪಹಾರಕಾಃ ||

ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವಂಥ ಗುರುಗಳು ಅನೇಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶಿಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನ ತಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಂಥ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ವಿರಳ.

ಗುರು, ಆಚಾರ್ಯ, ದೇಶಿಕ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯ, ಎಲ್ಲವೂ ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳು. ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ದೂರಮಾಡುವ ಮಹಾತ್ಮನೇ ಗುರು. ಸದ್ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಶಿಷ್ಯನು ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನೇ ದಾಟಿಬಿಡಬಲ್ಲ! ಇಂಥ ಗುರುವನ್ನು ಭಗವಂತನೆಂದೇ ತಿಳಿದು ಶಿಷ್ಯರು ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಗುರುವಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶರಣಾಗತರಾಗಬೇಕು.

ಆದರೆ ಆ ಗುರುವೂ ಅನ್ವರ್ಥಗುರುವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯವಿತ್ತಾಪಹಾರಕರೆಂದೂ ಶಿಷ್ಯಹೃತ್‌ತಾಪಹಾರಕರೆಂದೂ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಿಷ್ಯರ ವಿತ್ತವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುತ್ತಾ ತಾವು ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಗುವ ಗುರುಗಳೇ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ವಸ್ತ್ರ, ಹಣ, ದಕ್ಷಿಣೆ, ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾವು ಶ್ರೀಮಂತರಾದರೆ ಇಂಥ ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು? ಇಂಥ ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯವಿತ್ತಾಪಹಾರಕರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಶಿಷ್ಯರ ಮನಸ್ತಾಪವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ದುಃಖವನ್ನು ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೆ? **ಸಂಸಾರದೀರ್ಘರೋಗಸ್ಯ ವಿಚಾರಃ ಪರಮೌಷಧಮ್.** ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ರಾಜಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮಹಾತ್ಮನೇ ಸದ್ಗುರು. ತಾನು ಸ್ವತಃ ವಿಷಯಭೋಗದಿಂದ ವಿರಕ್ತನಾಗಿದ್ದು, ಆತ್ಮನಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದು, ಜನಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವಂಥ ತಪಸ್ವಿಯೇ ನಿಜವಾದ ಸದ್ಗುರುವು.



ಶಿಷ್ಯರು ಸದ್ಗುರುಗಳನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು.



ಜೂನ್ 15

167. ಮಾತೇ ಮಾಣಿಕೈ!

ಲಕ್ಷ್ಮೀವರ್ತನಿ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರೇ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರೇ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವಾಃ |
ಜಿಹ್ವಾಗ್ರೇ ಬಂಧನಂ ಪಾಪಂ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರೇ ಮರಣಂ ಧೃವಮ್ ||
ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಬಂಧುಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ; ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧನವೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ, ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಮರಣವೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಮಾತು. ಮಾತೇ ಮುತ್ತು, ಮಾತೇ ಮೃತ್ಯು! ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿರಬೇಕು. ಹಿಂದೂ ಮುಂದೂ ಆಲೋಚಿಸಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಮಾತು ಮೃದುವಾಗಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಮಧುರವೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಸ್ವರ್ಗ, ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ನರಕ; ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ—ಮೃದುಮಧುರವಾದ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಿಯ ಸುಂದರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹಣವು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬಂದೂ ಬಂದೂ ಸುರಿಯುತ್ತದೆ.
2. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವರು—ಮೃದುಮಧುರ ಸಿಹಿಮಾತುಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂಧುಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮಾತೇ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು. ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಮಿತ್ರರಾಗಿ ಬಾಂಧವರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.
3. ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಂಧನ—ತಾನು ಅಪರಾಧಿಯೂ ಆಗಿದ್ದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಒರಟುಮಾತನ್ನೂ ಆಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬಂಧನ ಖಂಡಿತ. ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ನಿಂದಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಜೈಲುವಾಸ!
4. ಮಾತಿನಿಂದ ಮರಣ!—ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಒರಟಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನೇ ನಿಂದಿಸಿದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯೂ ಆಗಬಹುದು.

ಮಾತು, ಮೃದುಮಧುರ ಹಿತಮಿತ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರಬೇಕು.

ಜೂನ್ 16

168. ಇವೆರಡೂ ಶತ್ರುಗಳೇ

**ದುಃಖೇ ದುಃಖಾಧಿಕಾನ್ ಪಶ್ಯೇತ್ ಸುಖೇ ಪಶ್ಯೇತ್ ಸುಖಾಧಿಕಾನ್ |
ಆತ್ಮಾನಂ ಸುಖದುಃಖಾಭ್ಯಾಂ ಶತ್ರುಭ್ಯಾಮಿವ ನಾರ್ಪಯೇತ್ ||**

ತನಗೆ ದುಃಖ ಬಂದಾಗ ತನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ತನಗೆ ಸುಖ ಬಂದಾಗ ತನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತನಗೆ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಾನು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಸುಖದುಃಖಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನಿಗೂ ಈ ಸಂಸಾರಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಖ ದುಃಖಗಳು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಬಂದೂ ಇದ್ದೂ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸುಖದುಃಖಗಳು ದ್ವಂದ್ವಾತ್ಮಕ. ಈ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ದ್ವಂದ್ವಾತ್ಮಕ. ಸುಖ ಬಂದಾಗ ಹಿಗ್ಗುವುದೂ, ದುಃಖ ಬಂದಾಗ ಕುಗ್ಗುವುದೂ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ. ಈ ಏರುಪೇರುಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಅದಕ್ಕೇನು ಉಪಾಯ? ಎಂದರೆ,

ತನಗೆ ದುಃಖ ಬಂದಾಗ ತನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ತನ್ನ ದುಃಖವು ಸಣ್ಣದೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ತನ್ನ ಆ ದುಃಖವು ಅಲ್ಪವೆಂದು ತೋರಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ದುಃಖಾಧಿಕರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ತನಗೆ ಒಂದು ಧೈರ್ಯವು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ತನ್ನ ದುಃಖವು ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕೆರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಬಾವಿ ಸಣ್ಣದಾಗುತ್ತದೆ, ನದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಕೆರೆ ಸಣ್ಣದಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮುದ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನದಿಯೂ ಸಣ್ಣದಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ತನಗೆ ಸುಖವು ಬಂದಾಗ ಹೌಹಾರಿ ಹಿಗ್ಗುವುದು ಸ್ವಭಾವ. ಹಾಗೆ ಹಿಗ್ಗುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಸುಖದಿಂದ ಉಬ್ಬಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಎಂದರೆ ತನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅವರ ಸುಖದ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಸುಖ 'ಅಲ್ಪ' ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಖದುಃಖಗಳೆರಡೂ ಮಾನವರಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳೇ.

ಸುಖದುಃಖಗಳಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ವಶನಾಗಬಾರದು.

ಜೂನ್ 17

169. ಸಾಲವೇ ಶೂಲ!

ಕುತೃ ವಿಷಂ? ದುಷ್ಟಜನೇ

ಕಿಮಿಹಾಶೌಚಂ ಭವೇದ್? ಋಣಂ ನೃಣಾಮ್ |

ಕಿಮಭಯಮಿಹ? ವೈರಾಗ್ಯಮ್,

ಭಯಮಪಿ ಕಿಂ? ವಿತ್ಯಮೇವ ಸರ್ವೇಷಾಮ್ ||

ವಿಷವು ಎಲ್ಲಿದೆ? ದುಷ್ಟಜನರಲ್ಲಿ; ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಲಿಗೆ ಯಾವುದು? ಸಾಲ; ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅಭಯವೆಂಬುದು ಯಾವುದು? ವೈರಾಗ್ಯವು; ಎಲ್ಲ ಮಾನವರಿಗೂ ಭಯವೆಂಬುದು ಯಾವುದು? ಹಣ. ಹಣವೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ.

ಪ್ರಶೋತ್ತರ ರೂಪದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

1. **ವಿಷವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ?** ದುಷ್ಟಜನರಲ್ಲಿ.—ನಾಗರ ಹಾವಿ ನಲ್ಲಿರುವ ವಿಷವು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಲ್ಲ. ಹಾವು ಮಾನವರನ್ನು ಕಚ್ಚಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ವಿಷವು ಏರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದುಷ್ಟರ ದರ್ಶನವೇ ವಿಷ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಎಂದಿಗೂ ದುಷ್ಟರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬಾರದು.
2. **ಮೈಲಿಗೆ ಯಾವುದು?** ಸಾಲ.—ಸಾಲವೆಂಬುದು ಶೂಲವೇ ಸರಿ. ಸಾಲವನ್ನು ತರುವಾಗ ಬ್ರಹ್ಮಾನ್ದ, ಸಾಲ ತೀರಿಸದೇ ಹೋದರೆ ದುಃಖ. ಸಾಲಿಗನು ಬಂದು ತನ್ನ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಸಿದ್ಧಾಗ ಆಗುವ ಮಾನಸಿಕ ವೇದನೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಮೈಲಿಗೆ.
3. **ಅಭಯವು ಯಾವುದು?** ವೈರಾಗ್ಯ.—ವಿರಾಗತೆಯೇ ವೈರಾಗ್ಯ. ಪತ್ನಿ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಗೃಹಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ರಾಗವೇ ದುಃಖ, ಹಾಗೂ ಭಯ. ವಿರಾಗವೇ ಆನಂದ ಹಾಗೂ ಅಭಯ. ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅನುರಾಗವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಭಯವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು?
4. **ಭಯ ಯಾವುದು?** ಹಣ.—ಹಣದಿಂದಲೇ ಭಯ. ಹಣದಿಂದಲೇ ದುಃಖ, ಹಣದಿಂದಲೇ ಮಾನಹಾನಿ, ಹಣದಿಂದಲೇ ದ್ವೇಷ. ಹಣದ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನೇ ನಿತ್ಯಾನಂದಿ ಹಾಗೂ ನಿತ್ಯಸುಖಿ!

ಹಣಕ್ಕೆ ಮಾನವನು ದಾಸನಾಗಬಾರದು.

ಜೂನ್ 18

170. 'ಗುರು' ಶಬ್ದದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ

**'ಗು'ಕಾರಶ್ಲಾಂಧಕಾರಃ ಸ್ಕಾತ್ 'ರು'ಕಾರಸ್ಪನ್ನಿರೋಧಕಃ |
ಅಂಧಕಾರನಿರೋಧಿತ್ಯಾತ್ 'ಗುರು'ರಿತ್ಯಭಿಧೇಯತೇ ||**

ಗುರು ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಗುಕಾರವು ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ರುಕಾರವು ನಿರೋಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಗುರು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನು ಎಂದರ್ಥ.

ಲೌಕಿಕ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಾಗಲಿ, ಅದನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಗುರುವು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಗುರಿಯಿಲ್ಲ. ಗುರುವೇ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಮಹೇಶ್ವರ. ಗುರುವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಗುರುವೇ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಬಂಧು ಬಳಗ, ಗುರುವೇ ಸರ್ವಸ್ವ— ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಾರುತ್ತಿವೆ. ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರೆ, ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಾನವನು ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆಂದು ಪುರಾಣಗಳು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸರಿ. ಆದರೆ ಗುರು ಎಂದರೆ ಯಾರು? ಗುರು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನು? ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿದೆ.

'ಗುರು' ಎಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನು ಎಂದರ್ಥ. 'ಗು' ಎಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರ. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಗು, ಗೂ, ಗೂ ಎಂದು ಏನೋ ಕೇಳಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? 'ಗು' ಎಂಬುದೇ ಭಯ, 'ಗು' ಎಂದರೇ ಕತ್ತಲೆ, 'ಗು' ಎಂದರೇ ಅವಿದ್ಯಾ, 'ಗು' ಎಂದರೇ ಭ್ರಾಂತಿಜ್ಞಾನ. ಇದೇ ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದು.

'ರು' ಎಂದರೆ, ರುಣದ್ಧಿ ಇತಿ ರುಃ; ನಾಶಮಾಡುವವನು. ರು, ರೂ, ರೂ, ರೂ ಎಂದರೆ ಧೈರ್ಯ, ಅಭಯ, ನಿರ್ಭಯಸ್ವರೂಪ. ಭಯಸ್ವರೂಪವಾದ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ಅಭಯಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ನಾಶ ಮಾಡುವ ಧೀರನೇ ಗುರು. ತಾನು ಸ್ವತಃ ಜ್ಞಾನವಂತನಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಾಗಿ ಶಿಷ್ಯರ ಭ್ರಾಂತಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಾಗೂ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಆತ್ಮತತ್ತ್ವೋಪ ದೇಶದಿಂದ ನಾಶಮಾಡುವವನೇ ಗುರು.

ಗುರುಗಳು ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ದೂರಮಾಡಬೇಕು.

ಜೂನ್ 19

171. ಈ ಆರೂ ಅನಿತ್ಯಗಳೇ

ಅನಿತ್ಯಂ ಯೌವನಂ ರೂಪಂ ಜೀವಿತಂ ದ್ರವ್ಯಸಂಚಯಃ |

ಆರೋಗ್ಯಂ ಪ್ರಿಯಸಂವಾಸಃ ಗೃಹ್ಯೇದೇಷು ನ ಪಂಡಿತಃ ||

ಯೌವನ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಜೀವಿತ, ಧನಸಂಪಾದನೆ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯರೊಡನೆ ಸಂವಾಸ—ಈ ಆರೂ ಅನಿತ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವೇಚಿಯು ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಶೆಪಡಬಾರದು.

ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಶಾಶ್ವತವಾದ, ನಿತ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ಆಶೆ ಪಡಬೇಕು. ಅನಿತ್ಯವಸ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ಅತ್ಯಾಶೆ ಪಡಬಾರದು. ಸರಿ, ಆ ಅನಿತ್ಯಪದಾರ್ಥಗಳು ಯಾವುವು? ಎಂದರೆ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ಆರು ಪದಾರ್ಥಗಳು:

1. **ಯೌವನಂ**—ತಾರುಣ್ಯ. ಇದು ಅನಿತ್ಯವಾದದ್ದು. ಯೌವನವು ನಮಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮುಪ್ಪಿಗೆ ಪದಾರ್ಪಣೆಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ವಿಷಯ ಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ಮುದಿತನವು ಹೇಗೋ ಬಂದೇ ಬಿಡುತ್ತದೆ!
2. **ರೂಪಂ**—ಸೌಂದರ್ಯ. ಶರೀರದ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕ್ಷೀಣವಾಗು ತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ಯುವಕನಿಗೆ ಇದ್ದ ಸೌಂದರ್ಯವು ಎಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.
3. **ಜೀವಿತಂ**—ಬದುಕು. ಯಾವಾಗ ಮರಣ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಮರಣವು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ.
4. **ದ್ರವ್ಯಸಂಚಯಃ**—ಧನಸಂಚಯ. ಹಣವೂ ಅನಿತ್ಯವಾದದ್ದೇ. ಇಂದು ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದು, ನಾಳೆ ಭಿಕ್ಷಾರಿಯಾಗಿಬಿಡಬಹುದು.
5. **ಆರೋಗ್ಯಂ**—ಆರೋಗ್ಯವೂ ಅಶಾಶ್ವತ. ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಯಾವ ರೋಗ ಬೇಕಾದರೂ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬರಬಹುದು.
6. **ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ ಸಂಬಂಧ**—ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವೂ ಅನಿತ್ಯವೇ. ಬಂಧುಬಾಂಧವರೊಂದಿಗೆ ನೆಂಟೂ ಶಾಶ್ವತವೇನಲ್ಲ.

ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಈ ಆರರಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿರಬಾರದು.

ಜೂನ್ 20

172. ಪಂಚ 'ಜ'ಕಾರಗಳು ದುರ್ಲಭ

'ಜ'ನನೀ 'ಜ'ನ್ಮಭೂಮಿಶ್ಚ 'ಜಾ'ಹ್ನವೀ ಚ 'ಜ'ನಾರ್ದನಃ |
'ಜ'ನಕಃ ಪಂಚಮಶ್ವೈವ 'ಜಕಾರಾಃ' ಪಂಚ ದುರ್ಲಭಾಃ ||

ಜನನೀ (ತಾಯಿ), ಜನ್ಮಭೂಮಿ (ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು), ಜಾಹ್ನವೀ (ಗಂಗಾನದಿ), ಜನಾರ್ದನ (ಮಹಾವಿಷ್ಣು) ಮತ್ತು ಜನಕ (ತಂದೆ)—ಈ ಐದು ಜಕಾರದ ವಸ್ತುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭ.

1. ಜನನೀ—ತಾಯಿ, ಅಮ್ಮ, ಅಂಬಾ, ಮಾತೃ—ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳು. ತಾಯಿಯೇ ದೇವರು, ತಾಯಿಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ವ, ತಾಯಿ ಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಸಂಪತ್ತು ಉಂಟೆ? ನ ಮಾತು: ಪರದೈವತಮ್. ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಜನಕೋಟ್ಟ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಾರುತ್ತಿವೆ.
2. ಜನ್ಮಭೂಮಿ—ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು. ಮನುಷ್ಯನು ಎಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿವಂತ ನಾಗಿ ಎಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೂ ಹುಟ್ಟೂರನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ತನಗೆ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಊರು ಹಳ್ಳಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ದಿಳ್ಳಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹುಟ್ಟೂರು ಎಂಬುದೇ ವಿಶೇಷ.
3. ಜಾಹ್ನವೀ—ಗಂಗಾನದಿ. ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಪರಮಪವಿತ್ರ, ಪರಮ ಪಾವನ, ಪರಮಮಂಗಳಿಯಾದ ಗಂಗಾನದಿ ಭಗವಂತನ ವಿಭೂತಿ. ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮರನ್ನೂ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದ ಪುಣ್ಯನದಿ ಗಂಗಾನದಿ.
4. ಜನಾರ್ದನಃ—ಮಹಾವಿಷ್ಣು. ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬೇಡಿದ ವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಡುವ ದಯಾಸಾಗರ ಮಹಾವಿಷ್ಣು. ಮೋಕ್ಷವನ್ನೇ ಮುಮುಕ್ಷು ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸುವ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ ಜನಾರ್ದನ. ದಶಾವತಾರಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಲೋಕಕಂಟಕರಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸತ್ಪುರುಷರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿದ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿ, ಮಹಾವಿಷ್ಣು.
5. ಜನಕಃ—ತಂದೆ. ತಂದೆಯ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ಪುತ್ರನ ಜನ್ಮ. ತಂದೆಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆದಿಗುರು. ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸಂಸ್ಕಾರ. ತಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಗೌರವಿಸಬೇಕು.

ಈ ಐದೂ 'ಜ' ಕಾರಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು.

ಜೂನ್ 21

173. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂತರಾ!

ವಿದ್ಯಾ ವಿವಾದಾಯ ಧನಂ ಮದಾಯ

ಶಕ್ತಿ ಪರೇಷಾಂ ಪರಿಪಿಡನಾಯ |

ಖಲಸ್ಯ, ಸಾಧೋಃ ವಿಪರೀತಮೇತತ್

ಜ್ಞಾನಾಯ ದಾನಾಯ ಚ ರಕ್ಷಣಾಯ ||

ದುಷ್ಟಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯು ವಿವಾದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಧನವು ಮದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಶಕ್ತಿಯು ಇತರರನ್ನು ಪೀಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಪುರುಷರಲ್ಲಿರುವ ಅದೇ ವಿದ್ಯೆಯು ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಧನವು ದಾನಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯು ಪರರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಗವಂತನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನಿಗೂ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ಮಾನವರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮೂರ್ಖನು ಬಳಸುವ ಕ್ರಮವೇ ಬೇರೆ, ಸಜ್ಜನನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವೈಖರಿಯೇ ಬೇರೆ. ಇದೋ ಇಲ್ಲಿದೆ ಎರಡಕ್ಕೂ ಉದಾಹರಣೆ:

ಮೂರ್ಖನೆಂದರೆ ಅವಿವೇಕಿ; ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಲ್ಲದ, ಪರೋಪಕಾರಿಯಲ್ಲದ, ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾದ ದುಷ್ಟಮನುಷ್ಯ. ಇವನಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಈತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ವಾದವಿವಾದಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಹಣದಿಂದ ಈತನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರದ ಬಲದಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಪ್ರಯೋಜನ!

ಆದರೆ ಅದೇ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಸಾಧುವಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಪರೋಪಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ, ಹಣದಿಂದ ದಾನವನ್ನೂ, ಅಧಿಕಾರದ ಬಲದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಶೇಷ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ನಾವುಗಳು ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು.

ಜೂನ್ 22

174. ಒಬ್ಬನೇ ಸಾಕು

ಏಕೋಽಪಿ ಗುಣವಾನ್ ಪುತ್ರಃ ನಿರ್ಗುಣೈಃ ಕಿಂ ಪ್ರಯೋಜನಮ್? ಏಕಶ್ಚಂದ್ರಸ್ತಮೋ ಹಂತಿ ನಕ್ಷತ್ರೈಃ ಕಿಂ ಪ್ರಯೋಜನಮ್?

ಸದ್ಗುಣಸಂಪನ್ನನಾದ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನಿದ್ದರೂ ಸಾಕು. ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಚಂದ್ರನು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲ. ಸಹಸ್ರಾರು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿದ್ದರೂ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ಮಕ್ಕಳು ಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಬೇಕು? ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಬೇಕು? ಎನ್ನುವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಪುತ್ರನೆಂದರೆ ಕುಲದೀಪಕನಾದ, ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಸತ್‌ಪುತ್ರ. ನಯ, ವಿನಯ, ವಿದ್ಯಾ, ಯಶಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನೇ ಸತ್‌ಪುತ್ರ. ಹುಟ್ಟಿದ ವಂಶಕ್ಕೂ, ಹುಟ್ಟಿದ ಊರಿಗೂ, ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತರುವವನೇ ಸತ್ಪುತ್ರ. ಇಂಥ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನಿದ್ದರೂ ಸಾಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾಲ್ಕಾರು, ಹತ್ತಾರು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ದಶರಥನಿಗೆ ಕೌಸಲ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ, ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ, ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವರಿಂದ ಸೂರ್ಯವಂಶವೇ ಪವಿತ್ರವಾಯಿತಲ್ಲವೆ? ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ನೂರು ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರು! ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಯೋಗ್ಯನಾದ ಸತ್ಪುತ್ರನಿಂದಲೇ ಆ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿಯು ಬರುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಸುಂದರ ದೃಷ್ಟಾಂತ. ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯು ಆವರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗಿದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕತ್ತಲೆಯೇ. ಸೂರ್ಯನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚಂದ್ರನೊಬ್ಬನೇ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಒಬ್ಬನೇ ಚಂದ್ರನು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಸಹಸ್ರಾರು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಅನಂತಾನಂತ ಕೋಟಿ ಮೈಲಿ ದೂರವಿರುವುದರಿಂದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಬೆಳಕು ಭೂಮಿಯ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆಯಲಾರದು. ಭೂಮಿಯ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆಯುವವನು ಚಂದ್ರನೊಬ್ಬನೇ. ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕುಲದೀಪಕನಾದ ಸತ್‌ಪುತ್ರನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ!

ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ಪುತ್ರರಾಗಬೇಕು.

ಜೂನ್ 23

175. ಸತ್ಪುರುಷರಿವರು

ಪಿಬಂತಿ ನದ್ಯಃ ಸ್ವಯಮೇವ ನಾಂಭಃ

ಸ್ವಯಂ ನ ಖಾದಂತಿ ಫಲಾನಿ ವ್ಯಕ್ತಾಃ |

ಪಯೋಧರೋ ನ ಕ್ಷಚಿದತ್ತಿ ಸಸ್ಯಂ

ಪರೋಪಕಾರಾಯ ಸತಾಂ ವಿಭೂತಯಃ ||

ನದಿಗಳು ತಮ್ಮ ನೀರನ್ನು ತಾವೇ ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳು ತಮ್ಮ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಾವೇ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಮೋಡಗಳು ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ತಾವೇ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಮಹಾತ್ಮರಿಗೂ ದುರಾತ್ಮರಿಗೂ ಭೇದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮರೆಂದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿರುವವರು. ದುರಾತ್ಮರೆಂದರೆ ಪರಮಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು. ಇತರರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನುಂಗುವವರೇ ದುರಾತ್ಮರು. ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಇತರರಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಮಾಡುವವರೇ ಮಹಾತ್ಮರು. ಇದಕ್ಕೆ ನದಿ, ಮರ, ಮೋಡಗಳ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

1. **ನದಿಗಳು**—ನದಿಗಳು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರುವವರೆಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬೇಜಾರಿಲ್ಲದೇ ಹರಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಸಹಸ್ರಾರು ಮೈಲಿಗಳವರೆಗೂ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನಗಳಿಗೆ ನೀರನ್ನು ದಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ನದಿಯೂ ತಾನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಆ ನೀರಿನ ಒಂದು ಹನಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಬ್ಬಾ! ಎಂಥ ತ್ಯಾಗವಿದು!
2. **ವ್ಯಕ್ತಾಃ**—ಮರಗಳು ಮಧುರವಾದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮಾನವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಅವು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಹಣ್ಣನ್ನೂ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ದಾರಿಹೋಕರು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಆ ಮರಗಳ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದು. ಮರಗಳಿಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಪಕ್ಷಪಾತವಿರುವುದಿಲ್ಲ.
3. **ಪಯೋಧರಃ**—ಮೋಡಗಳು ಗಿಡಮರಗಳಿಗಾಗಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಅವು ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಗಿಡವನ್ನೂ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನೂ ಪರೋಪಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು.

ಜೂನ್ 24

176. ಈ ಐದೂ, 'ನಿಧಾನವಾಗಿ'

ಶನ್ಯಃ ಪಂಥಾಃ ಶನ್ಯಃ ಕಂಥಾಃ ಶನ್ಯಃ ಪರ್ವತಲಂಘನಮ್ |
ಶನ್ಯೈರ್ವಿದ್ಯಾ ಶನ್ಯೈರ್ವಿತ್ತಂ ಪಂಚೈತಾನಿ ಶನ್ಯಃ ಶನ್ಯಃ ||

ನಿಧಾನವಾಗಿ ದಾರಿ ಸಾಗಬೇಕು, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಬೇಕು,
ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಏರಬೇಕು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು
ಕಲಿಯಬೇಕು, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.

ಈ ಐದು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾನವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು.

1. ಶನ್ಯಃ ಪಂಥಾಃ—ಕಾಲ್ಪಡಿಗೆಯಿಂದ ಒಂದು ಊರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ, ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋಗಬಾರದು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಆಯಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಉತ್ಸಾಹವೂ ಕುಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ.
2. ಶನ್ಯಃ ಕಂಥಾಃ—ಭಾರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸರ್ ಎಂದು ಎತ್ತಲೇ ಬಾರದು. ಅಕ್ಕಿಮೂಟೆ, ಸಿಮೆಂಟ್ ಮೂಟೆ, ಕಬ್ಬಿಣದ ವಸ್ತುಗಳು, ಕಲ್ಲುಚಿಪ್ಪಡಿಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎತ್ತಬೇಕು. ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಎತ್ತುವಾಗ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು.
3. ಶನ್ಯಃ ಪರ್ವತಲಂಘನಮ್—ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡ ಪರ್ವತಗಳನ್ನಂತೂ ತುಂಬಾ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಹಾಗೂ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹತ್ತಬೇಕು.
4. ಶನ್ಯೈರ್ವಿದ್ಯಾ—ವೇದ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಗಣಿತ, ಸಂಗೀತ, ವಿಜ್ಞಾನ, ವೈದ್ಯ—ಮುಂತಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿಯೇ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಆತುರ ಆತುರಪಟ್ಟರೆ ಯಾವ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಮಾನವನಿಗೆ ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.
5. ಶನ್ಯೈರ್ವಿತ್ತಮ್—ಹಣವನ್ನಂತೂ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲೇಬಾರದು. ಲಾಟರಿ ಹಣ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನ ದಿಂದ ತನ್ನ ಶ್ರಮದಿಂದಲೇ ಹಣವನ್ನು ವಿವೇಕಿಯು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ದಿಢೀರ್ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗುವುದು ಅಪಾಯ!

ಈ ಐದನ್ನೂ ಮಾನವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಜೂನ್ 25

177. ವಿದ್ಯಾಹೀನರು ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ರೂಪಯೌವನಸಂಪನ್ನಾಃ ವಿಶಾಲಕುಲಸಂಭವಾಃ |

ವಿದ್ಯಾಹೀನಾ ನ ಶೋಭಂತೇ ನಿರ್ಗಂಧಾ ಕಿಂಶುಕಾ ಇವ ||

ರೂಪ ಯೌವನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ಯಾರಹಿತರಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅಂಥವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗಂಧವಿಲ್ಲದ ಮುತ್ತುಗದ ಹೂವಿನಂತೆ ಅಂಥವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ರೂಪ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಸದ್ವಂಶ, ಅಧಿಕಾರ, ವಿದ್ಯಾ—ಎಲ್ಲವೂ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ತನ್ನ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಅರ್ಹತೆ, ಗೌರವಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡೇ ಒಂದು ಗೌರವಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೊಂದೂ ಕಳಪೆಯಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ವಿದ್ಯೆ. ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಇದ್ದು ವಿದ್ಯೆಯೊಂದಿಲ್ಲವಾದರೆ ಆ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಮೆರುಗು ಬರಲಾರದು. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ರೂಪವಂತನಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಇರಬಹುದು, ಯೌವನದಿಂದ ತುಂಬಿರಲೂಬಹುದು. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಉತ್ತಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿರಲೂ ಬಹುದು. ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತನೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಹುಡುಗನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಲ್ಲ, ಅವನೊಬ್ಬ ಅವಿದ್ಯಾವಂತ, ದಡ್ಡ—ಎಂದಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯಳಾದ ಕನ್ಯೆಯೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ತುಂಬು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ರೂಪಾದಿಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಸಮಾಜವು ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಾಣುವ ಹೊರಗಿನ ರೂಪಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೊರಗಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಇರುವ ವಿದ್ಯಾ, ಬುದ್ಧಿ, ಮೇಧಾಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳೇ ಮುಖ್ಯ. ಮುತ್ತುಗೆ ಮರದ ಹೂಗಳು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರ! ರಮಣೀಯ! ಆದರೆ ವಾಸನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಬೇಕು.



ಜೂನ್ 26



178. ಮೂರ್ಖನ ಐದು ಲಕ್ಷಣಗಳು

**ಮೂರ್ಖಸ್ಯ ಪಂಚ ಚಿಹ್ನಾನಿ ಗರ್ವೀ ದುರ್ವಚನೀ ತಥಾ |
ಹರೀ ಚಾಪ್ರಿಯವಾದೀ ಚ ಪರೋಕ್ಷಂ ನೈವ ಮನ್ಯತೇ ||**

ಅಹಂಕಾರ, ಒರಟಾದ ಮಾತುಗಳು, ಹಠಮಾರಿ ಸ್ವಭಾವ, ಅಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಗುರುಹಿರಿಯರ ಮಾತನ್ನು ಗೌರವಿಸದಿರುವುದು—ಈ ಐದು, ಮೂರ್ಖನ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಮೂರ್ಖ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿವಂತ—ಎಂದು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಗುಂಪು. ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಯಾರನ್ನೂ ದ್ವೇಷಿಸದೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ತಾವೂ ಆನಂದವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೂರ್ಖರೋ? ತಾವೂ ಶಾಂತವಾಗಿರದೆ, ಇತರರಿಗೂ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೂರ್ಖರೆಂದರೆ:

1. **ಗರ್ವೀ**—ಗರ್ವವುಳ್ಳವನು. ದುರಹಂಕಾರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆಯುವವನೇ ಮೂರ್ಖ. ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನಾಗಲೀ ಮಹತ್ವವನ್ನಾಗಲೀ ತೋರಿಸದೇ ತನ್ನ ಗರ್ವದಿಂದ ಸದಾ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವವನು.
2. **ದುರ್ವಚನೀ**—ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಆಡುವವನು. ಒರಟು ಮಾತನ್ನಾಡುವುದೆಂಬುದು ಮೂರ್ಖನಿಗೆ ಸಹಜ ಗುಣ.
3. **ಹರೀ**—ಹಠದ ಸ್ವಭಾವದವನು. ತಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಸತ್ಯ, ತಾನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ನಡೆಯಬೇಕು—ಎನ್ನುವ ಸ್ವಭಾವದವನು. ಸರಿಯೋ, ತಪ್ಪೋ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಡೆಯಬೇಕೆನ್ನುವ ಸ್ವಭಾವ.
4. **ಅಪ್ರಿಯವಾದೀ**—ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತನ್ನೇ ಆಡುವವನು. ಮೂರ್ಖನ ಮಾತೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೃದು ಮಧುರವಾದ ಸಂತೋಷದ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡದ ಸ್ವಭಾವದವನೇ ಮೂರ್ಖ.
5. **ಪರೋಕ್ಷಂ ನೈವ ಮನ್ಯತೇ**—ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಎಂದರೆ ಗುರು ಹಿರಿಯರ ಮಾತನ್ನು ಎಂದೆಂದೂ ಕೇಳದವನೇ ಮೂರ್ಖ.



ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಐದೂ ದೋಷಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು.



ಜೂನ್ 27

179. ಪ್ರಾಜ್ಞನ ಲಕ್ಷಣ

**ಅಜರಾಮರವತ್ ಪ್ರಾಜ್ಞಃ ವಿದ್ಯಾಮರ್ಥಂ ಚ ಸಾಧಯೇತ್ |
ಗೃಹೀತ ಇವ ಕೇಶೇಷು ಮೃತ್ಯುನಾ ಧರ್ಮಮಾಚರೇತ್ ||**

ತನಗೆ ಮುಪ್ಪಾಗಲೀ ಮರಣವಾಗಲೀ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬುದ್ಧಿವಂತನು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಹಣವನ್ನೂ ಗಳಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಮೃತ್ಯುವು ತನ್ನ ಹೆಗಲನ್ನೇರಿ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಜಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೋ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಬೇಕು, ಹಣವೂ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಸರಿ, ಎಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಿನ ವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಹಣವನ್ನೂ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು? ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ನನಗೆ ಮುಪ್ಪಾಗಲೀ ಮರಣವಾಗಲೀ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾ ಹಣ ವಿದ್ಯೆಗಳೆರಡನ್ನೂ ಗಳಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ವಯೋವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದರೂ ನನಗೇನು ಮಹಾ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ? ಇನ್ನೂ ನನಗೆ ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ತಾನೆ? ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆ?—ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಗೂ ಧನಾರ್ಜನೆಗೂ ಕೊನೆಯೆಂಬುದೇ ಇರಬಾರದು. ಇದು ಪ್ರಾಜ್ಞನ ಲಕ್ಷಣ. ನಾನು ವೃದ್ಧನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ, ನಾನು ಇನ್ನೇನು ಸಾಯುತ್ತೇನೆ—ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಲಿ ಧನವಾಗಲಿ ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಇನ್ನೇನು ಮರಣವು ಬಂದೇ ಬಿಡುತ್ತದೆ! ಎಂದು ತಿಳಿದು ಇಂದೇ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ದಾನಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾಳೆ, ನಾಡಿದ್ದು—ಎಂದು ಮುಂದೂಡಬಾರದು. ಇಂದೇ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವಾಗ? ಎಲ್ಲಿ? ಹೇಗೆ ಮರಣವು ಬರುತ್ತದೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಅರಿಯದು. ನನ್ನ ಜುಟ್ಟನ್ನು ಹಿಡಿದು ಈಗಾಗಲೇ ಮೃತ್ಯುವು ನನ್ನನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಇಂದಿನಿಂದಲೇ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಧರ್ಮವನ್ನು ಈಗಲೇ ಮಾಡಬೇಕು.

ಜೂನ್ 28

180. ಕರದರ್ಶನದ ಮಹಿಮೆ

ಕರಾಗ್ರೇ ವಸತೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಕರಮಧ್ಯೇ ಸರಸ್ವತೀ |

ಕರಮೂಲೇ ಸ್ಥಿತಾ ಗೌರೀ ಪ್ರಭಾತೇ ಕರದರ್ಶನಮ್ ||

ಕರಗಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ, ಕರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿಯೂ ಮತ್ತು ಕರಗಳ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಗೌರಿಯೂ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಕರಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಕರಗಳೆಂದರೆ ಕೈಗಳು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆ ಯನ್ನೂ ಕುಲದೇವತೆಯನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಸದ್ಗುರುಗಳನ್ನೂ ಸ್ಮರಣಮಾಡ ಬೇಕು. ಅನಂತರ ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ತಾನು ನೋಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಮಹೇಶ್ವರರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತಿವ್ರತಾಪತ್ನಿಯರೊಂದಿಗೆ ಸದಾ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯರ ನಂಬಿಕೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. **ಕರಾಗ್ರೇ ವಸತೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ**—ಕರಗಳ ಅಗ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಸಮೇತಳಾಗಿ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಕರಗಳ ಅಗ್ರ, ತುದಿ ಎಂದರೆ ಬೆಟ್ಟಗಳು. ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ? ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲೀ ನಗದು ಕ್ಯಾಷ್ ಹಣವನ್ನಾಗಲೀ ನಾವು ಮುಟ್ಟುವುದು ಕರಗಳ ತುದಿಯಿಂದಲೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ವಾಸಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂದರ್ಥ.
2. **ಕರಮಧ್ಯೇ ಸರಸ್ವತೀ**—ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಸಮೇತಳಾಗಿ ಸರಸ್ವತೀ ದೇವಿಯು ಕರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕರಮಧ್ಯವೆಂದರೆ ಅಂಗೈನಲ್ಲಿ; ನಾವು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಂಗೈನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಓದುತ್ತೇವಲ್ಲವೇ? ಕರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಭಾವಿಸಬೇಕು.
3. **ಕರಮೂಲೇ ಸ್ಥಿತಾ ಗೌರೀ**—ಕರಗಳ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಗೌರಿಯು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸಮೇತವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅಂಗೈನ ಕೆಳ ಭಾಗವೇ ಕರಮೂಲ. ಇಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿಯು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸರಸ್ವತೀ ಗೌರಿಯರು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಜೂನ್ 29

181. ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟೇ ಫಲ

ನೀಲಕಂಠಂ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ವಾಸುಕಿರ್ವಾಯುಭಕ್ಷಣಃ |

ಪ್ರಾಪ್ಯಾಪಿ ಮಹತಾಂ ಸ್ಥಾನಂ ಫಲಂ ಭಾಗ್ಯಾನುಸಾರಿ ತತ್ ||

ನೀಲಕಂಠನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೂ ವಾಸುಕಿ ಎಂಬ ನಾಗರಾಜನು ಗಾಳಿ ಯನ್ನೇ ಆಹಾರವನ್ನಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾತ್ಮರ ಸಹವಾಸವನ್ನೇ ಪಡೆದರೂ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟೇ ಫಲವು ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಬೇಕೆಂದೂ, ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಾಗಬೇಕೆಂದೂ, ಯಶೋವಂತನಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಬಯಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಕೈಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಭಟ್ಟನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನು ಭಿಕ್ಷುನ್ನದಿಂದಲೇ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಮಹಾರಾಜರ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯನಾಗಿ ಆಪ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನು ಮಾತ್ರ ದರಿದ್ರನಾಗಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ವಾಸುಕಿಯ ಉದಾಹರಣೆ:

ವಾಸುಕಿಯೆಂದರೆ ಸರ್ಪರಾಜ, ನಾಗರಹಾವು. ನೀಲಕಂಠನೆಂದರೆ ಪರಮೇಶ್ವರ, ಸರ್ಪಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯ. ಪರಮೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಧನ, ಕನಕ, ಆರೋಗ್ಯ, ವಾಹನಾದಿ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಡೆಯ ಹಾಗೂ ಪರಮೋದಾರಿ ಶಿವ. ಆದರೆ ವಾಸುಕಿಯು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ಅವನು ಮಾತ್ರ ವಾಯುಭಕ್ಷಕನು. ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡೇ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ವಿಶೇಷವಾದ ಆಹಾರದ ಭಾಗ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ವಾಸುಕಿಗೆ ಪಂಚಭಕ್ಷ್ಯ ಪರಮಾನ್ನದ ಭೋಜನವೇ ಸಿಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಇವನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತನಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ ವಾಸುಕಿಗೂ ಅಂಥ ಭಾಗ್ಯವು ಹಾಗೂ ಅದೃಷ್ಟವು ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಮಹಾತ್ಮರ ಸಹವಾಸವನ್ನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಂದ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಆ ಶಿಷ್ಯನಿಗೂ ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ಸುಕೃತವಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟೇ ಫಲ!

ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಸಂತ್ಯಪ್ತನಾಗಿರಬೇಕು.

ಜೂನ್ 30

182. ಶೀಲವೇ ಅಲಂಕಾರ

ದಾನೇನ ತುಲೋ ನಿಧಿರಸ್ತಿ ನಾನ್ಯಃ

ಲೋಭಾಚ್ಚ ನಾನ್ಯೋಽಸ್ತಿ ರಿಪುಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಮ್ |

ವಿಭೂಷಣಂ ಶೀಲಸಮಂ ನ ಚಾನ್ಯತ್

ಸಂತೋಷತುಲ್ಯಂ ಧನಮಸ್ತಿ ನಾನ್ಯತ್ ||

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದಾನಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಬೇರೊಂದು ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲ, ಲೋಭಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಶತ್ರುವೇ ಇಲ್ಲ, ಶೀಲಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಅಲಂಕಾರವು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ, ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಧನವು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಧನ, ಬಂಗಾರ, ನಿವೇಶನ, ಮನೆಗಳು—ಮುಂತಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ನಿಧಿಗಳು ಯಾವುದೂ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ನಾಶವಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ:

1. **ದಾನವೇ ನಿಜವಾದ ನಿಧಿ**—ನಿಧಿ ಎಂದರೆ ಡಿಪಾಜಿಟ್. ದಾನವೊಂದೇ ನಿಜವಾದ ನಿಧಿ. ಇದು ಗುಪ್ತವಾದ ನಿಧಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನಿಧಿ. ದಾನವು ದಾತೃವನ್ನು ಸದಾ ಕಾಪಾಡುವ ಅಕ್ಷಯನಿಧಿ.
2. **ಲೋಭವೇ ಮಹಾಶತ್ರು**—ಲೋಭಿತನಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಶತ್ರುವಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಕೊಡದಿರುವ ಜಿಪುಣತನವೇ ಲೋಭ. ತಾನೂ ತಿನ್ನದೇ ಇತರರಿಗೂ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಆ ಹಣವು ತಾನಾಗಿಯೇ ನಾಶವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.
3. **ಶೀಲವೇ ಅಲಂಕಾರ**—ಮನುಷ್ಯ ಬಡವನಾಗಿರಬಹುದು, ಶುದ್ಧವಾದ ಶೀಲವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಅಲಂಕಾರಗಳೇ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶೀಲವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನು ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೀಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶೀಲವೇ ನಿಜವಾದ ಅಲಂಕಾರವು.
4. **ಸಂತೋಷವೇ ಸಂಪತ್ತು**—ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ, ವಿದ್ಯಾ, ವಾಹನ, ಬಂಗ್ಲೆ—ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಸಂತೋಷವಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂತೋಷವೇ ಸಂಪತ್ತು.

ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವುದನ್ನು

ಮನುಷ್ಯನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು.

ಜುಲೈ 1

183. ದಂಡಂ ದಶಗುಣಂ ಭವೇತ್

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾಹಿಪಶುಷು ಕರ್ದಮೇಷು ಜಲೇಷು ಚ |

ಅಂಥೇ ತಮಸಿ ವಾರ್ಧಕ್ಯೇ ದಂಡಂ ದಶಗುಣಂ ಭವೇತ್ ||

ದಂಡಂ ದಶಗುಣಂ ಭವೇತ್—ಎಂಬೀ ವಾಕ್ಯವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ; ಅದರ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇದರ ಪೂರ್ಣಶ್ಲೋಕವಾಗಲೀ, ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವಾಗಲೀ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇದೋ ಇಲ್ಲಿದೆ, ಅದರ ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥ:

ವಿ ಶ್ವಾ ಅಮಿತ್ರ ಅಹಿ ಪಶುಷು—ಎಂದು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದಂಡದಿಂದ ಅಂದರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಹತ್ತು ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ:

1. ವಿ ಅಂದರೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು. ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.
2. ಶ್ವಾ ಎಂದರೆ ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಕೋತಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಇವುಗಳು ಮೈಮೇಲೆ ಎರಗಿ ಬಂದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ದಂಡದಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.
3. ಅಮಿತ್ರ ಎಂದರೆ ಕಳ್ಳಕಾಕರನ್ನೂ ರೌಡಿಗಳನ್ನೂ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಕೋಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆದೋಡಿಸಬಹುದು.
4. ಅಹಿ ಎಂದರೆ ಹಾವು ಬೇಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ಓಡಿಸಬಹುದು.
5. ಪಶು ಎಂದರೆ ಹಸು, ಎಮ್ಮೆ, ಆಡು, ಕುರಿ, ಕತ್ತೆ, ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ದಂಡದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸಬಹುದು.
6. ಕರ್ದಮೇಷು ಎಂದರೆ ಕೆಸರಿನ ಗುಂಡಿ. ಕೋಲಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೆಸರಿನ ಗುಂಡಿಯನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ದಾಟಬಹುದು.
7. ಜಲೇಷು ಎಂದರೆ ನೀರಿರುವ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನೂ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನೂ ಸಲೀಸಾಗಿ ದಾಟಬಹುದು.
8. ಅಂಥೇ ಎಂದರೆ ಕುರುಡರಿಗೆ ಎಡವಿಬೀಳದಂತೆ ಸಂಚರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ದಂಡವು ಉರುಗೋಲಾಗಿ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.
9. ತಮಸಿ, ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಲೂ ಕೋಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.
10. ವಾರ್ಧಕ್ಯೇ ಎಂದರೆ ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಬೇಕೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ದಂಡದಿಂದ ಹತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಲಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.



ಜುಲೈ 2



184. ಯೌವನವು ಅಪಾಯ

ಮರ್ಕಟಸ್ಯ ಸುರಾಪಾನಂ ತಸ್ಯ ವೃತ್ತಿಕದಂಶನಮ್ |

ತನ್ಮಧ್ಯೇ ಭೂತಸಂಚಾರಃ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||

ಮೊದಲೇ ಅದು ಕೋತಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಂಡ ಬೇರೆ ಕುಡಿಸಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಳು ಬೇರೆ ಕುಟುಕಿದೆ, ಇದರ ಮಧ್ಯೇ ಭೂತಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಗಳ ಸಂಚಾರವೂ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯೌವನ, ಧನ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಅಧಿಕಾರ, ಮೂರ್ಖತನ, ಅಹಂಕಾರ—ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೇ ಇದ್ದರೂ ಆ ಮದದಿಂದ ಅಂಥವನು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ಎರಡೂ ಮೂರೂ ನಾಲ್ಕೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಂತೂ ಅವನ ಜೀವನ ಅಧೋಗತಿ! ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ನದಿಯೊಂದನ್ನು ದೋಣಿಯಿಂದ ದಾಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ನದಿಯು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ಜೋರಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಹಳೇ ದೋಣಿ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಜನಮಾತ್ರ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಲವತ್ತು ಜನಗಳು ತರಾತುರಿಯಿಂದ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಚೆ ದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಕಾತುರತೆಯಿದೆ. ದೋಣಿಯನ್ನು ಅಂಬಿಗನು ಕಷ್ಟದಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಕೋತಿಯನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮೊದಲೇ ಅದು ಕೋತಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಣಿಯುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಂಡವನ್ನೂ ಕುಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೇಳೂ ಕುಟುಕಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಭೂತಗಳೂ ಆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ದೋಣಿಯ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಆಗ ಅಂಬಿಗನ ಹಿಡಿತವೂ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂಥ ದೋಣಿಯು ಹಿಗ್ಗಾಮುಗ್ಗಾ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಾ ಕೊನೆಗೆ ನದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅವಿವೇಕಿಗಳಾದ ಯುವಕರ ಜೀವನವೂ ಹೀಗಾಗಬಹುದು. ಎಚ್ಚರಿಕೆ!



ಯುವಕರು ವಿವೇಕದಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು.





ಜುಲೈ 3



185. ಗುರುನಿಂದಾಶ್ರವಣವು ಪಾಪ

**ಗುರೌ ಯತ್ರ ಪರೀವಾದೋ ನಂದಾ ಚಾಪಿ ಪ್ರವರ್ತತೇ |
ಕರ್ಣೌ ತತ್ರ ಪಿಠಾತಮೌ ಗಂತವ್ಯಂ ವಾ ತತೋಽನ್ಯತಃ ||**

ಯಾವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರವಾಗಲೀ ಅಪವಾದವಾಗಲೀ ನಿದೆಯಾಗಲೀ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರಾದವರು ಇರಲೇಬಾರದು. ಆ ಜಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕೂತಿರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ತಮ್ಮ ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಂದಾ, ತಿರಸ್ಕಾರಗಳು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ದುಷ್ಟರಿಂದ ನಿಂದಿಸಲ್ಪಡದಿರುವವರೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ಬರೀ ದೋಷಗಳನ್ನೇ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಲ್ಲಾ ದೋಷಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೆ? ದುಷ್ಟರ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ದೋಷದೃಷ್ಟಿ. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮುಂತಾದ ಅವತಾರಪುರುಷರೂ ದುಷ್ಟ ಜನಗಳ ನಿಂದಾ ಅಪವಾದಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರಲ್ಲವೆ? ಇನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವರ ಪಾಡೇನಾಗಬೇಕು?

ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಂದರೆ ತಮಗೆ ಸರ್ವಸ್ವ. ಗುರುವೇ ಪರಮಾತ್ಮ ನೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಇರಬೇಕಷ್ಟೆ? ಅದರಲ್ಲೂ ತಮಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿರುವ ಗುರುವೆಂದರೆ ಆತನು ಸದ್ಗುರು. ಅಂಥ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಅವಿವೇಕಿಗಳು ಏನಾದರೂ ನಿಂದಾತ್ಮಕ ವಾದ ದೋಷಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟುಬಿಡಬೇಕು. ಗುರುನಿಂದೆಯ ಅಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರು ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಕುಳಿತಿರಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಗುರುನಿಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಮಹಾಪಾಪವು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಭಾಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಸ್ಥಾನ ಮರ್ಯಾದೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿರಲೇ ಬೇಕಾದರೆ ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಗುರುನಿಂದೆಯ ಆ ಮಾತುಗಳು ತನ್ನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸದಂತೆ ತನ್ನ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗುರುನಿಂದೆಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದೆಂಬುದು ಅತ್ಯಂತ ಪಾಪವು.



ಗುರುನಿಂದೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೇಳಲೇಬಾರದು.





ಜುಲೈ 4



186. ಆಶೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೃಹತ್

ಗಿರಿರ್ಮಹಾನ್ ಗಿರೇರಬ್ಬ; ಮಹಾನಬ್ಬೇರ್ನಭೋ ಮಹತ್ |
ನಭಸೋಽಪಿ ಮಹದ್ ಬ್ರಹ್ಮ ತತೋಽಪ್ಯಾಶಾ ಗಿರೀಯಸೀ ||

ಬೆಟ್ಟವು ದೊಡ್ಡದು, ಬೆಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಸಮುದ್ರವು ದೊಡ್ಡದು, ಸಮುದ್ರ
ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆಕಾಶವು ದೊಡ್ಡದು, ಆಕಾಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬ್ರಹ್ಮವು ದೊಡ್ಡದು.
ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆಶೆಯು ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದು.

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಇತಿಮಿತಿಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ
ಆಶೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಪರಿಮಾಣವೇ ಇಲ್ಲ, ಅಳತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು
ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. ಬೆಟ್ಟವು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದು. ಹಿಮಾಲಯ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಗಳು
ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿ ಅಗಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿವೆ.
2. ಸಾಗರವು ಪರ್ವತಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
ಸಾಗರದ ಭಾಗವೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ನೂರಾರು ಪರ್ವತ
ಗಳನ್ನು ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು
ಸ್ಥಳವಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಗರವು ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡದು.
3. ಆಕಾಶವು ಸಾಗರಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದು. ಸಾಗರಸಮೇತವಾದ
ಭೂಮಿಯು ಭೂಲೋಕಮಾತ್ರ. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ
ತೇಲಾಡುತ್ತಿವೆ. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಾದಿ ಗ್ರಹಗಳೂ, ನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲಗಳೂ
ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯೇ ತೇಲಾಡುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲವೆ?
4. ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಆಕಾಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದದ್ದು. ಆಕಾಶವು ಬ್ರಹ್ಮದ
ಕಾರ್ಯ. ಬ್ರಹ್ಮವು ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಕಾಶಾದಿ ಸಮಸ್ತ
ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮವು ಆಕಾಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದು.
5. ಆಶಾ—ಆಶೆಯು ಪರಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ
ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಾದರೂ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅಬ್ಬಾ! ಈ ಆಶೆಗೆ
ಯಾವ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇಕು, ಇನ್ನೂ ಬೇಕು, ಅದೂ ಬೇಕು, ಇದೂ
ಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ಬೇಕು, ಇನ್ನೂ ಬೇಕು. ಸಾಕೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ.



ಆಶೆಯು ಸರ್ವಭಕ್ಷಕ, ಸರ್ವನಾಶಕ, ಸರ್ವಧ್ವಂಸಕ.





ಜುಲೈ 5



187. ಇವನೇ ನಿಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು

ಪರಿವರ್ತಿನಿ ಸಂಸಾರೇ ಮೃತಃ ಕೋ ವಾ ನ ಜಾಯತೇ |
ಸ ಜಾತೋ ಯೇನ ಜಾತೇನ ಯಾತಿ ವಂಶಃ ಸಮುನ್ಯತಿಮ್ ||

ಚಕ್ರದಂತೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂಸಾರಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸತ್ತವನು ಯಾವನು ತಾನೆ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ? ಸತ್ತವರೆಲ್ಲರೂ ಹುಟ್ಟಿಯೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವನು ಹುಟ್ಟುವುದರಿಂದ ವಂಶಕ್ಕೆ ಶೋಭೆಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ನಿಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು.

ಈ ಸಂಸಾರವು ಒಂದು ಚಕ್ರವಿದ್ದಂತೆ. ಹುಟ್ಟುವುದು ಸಾಯುವುದು, ಸಾಯುವುದು ಹುಟ್ಟುವುದು, ಇಷ್ಟೇ ಸಂಸಾರ. ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವುದೇ ಚಕ್ರದ ಸ್ವಭಾವ. ಚಕ್ರವೆಂದರೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವುದು ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂಬುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತು ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಸತ್ತಿತ್ತು, ಈಗ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದರ್ಥ. ಈಗ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯುತ್ತದೆ ಎಂದರ್ಥ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಗಂಡಾಗಿ ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಏನೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಕುಲದೀಪಕನಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ, ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾದಂತೆ. ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ವಂಶಕ್ಕೆ ಆ ಪುತ್ರನು ಶೋಭೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು. 'ಇಂಥವನ ಪವಿತ್ರವಂಶ' ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ವಂಶವನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸು ವಂತಾಗಬೇಕು. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೂ ಹುಟ್ಟಿದ, ರಾವಣಾಸುರನೂ ಹುಟ್ಟಿದ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ! ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪಿತೃವಾಕ್ಯಪರಿಪಾಲಕನಾಗಿ ತನ್ನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಶೋಭೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟನು; ಆದರೆ ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ, ಪಾಪಾತ್ಮನಾಗಿ ಕಳಂಕಿತನಾಗಿಬಿಟ್ಟನಲ್ಲವೆ? ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ರಿಂದ ಸೂರ್ಯವಂಶವೇ ಪವಿತ್ರವಾಗಿಹೋಯಿತು, ರಾವಣೇಶ್ವರನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ ವಂಶವೇ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗಿಹೋಯಿತು! ಹುಟ್ಟುವುದು ಕರ್ಮಾಧೀನ; ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತನ್ನ ಅಧೀನ.



ಮನುಷ್ಯನು ನೀತಿವಂತನಾಗಿ ಶೀಲವಂತನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು.





ಜುಲೈ 6



188. ನಿದ್ರೆಗೆ ಗುಳಿಗೆಗಳಿವು

ನಿದ್ರಾಸ್ಥಾನಾನಿ ತು ತ್ರೀಣಿ ಪುರಾಣಂ ಪುಸ್ತಕಂ ಜಪಃ |

ಅನಿದ್ರಾಯಾಃ ಪದಂ ತ್ರೀಣಿ ದ್ಯೂತಂ ಮದ್ಯಂ ಸ್ತ್ರಿಯಸ್ತಥಾ ||

ಪುರಾಣ, ಪುಸ್ತಕ, ಜಪ—ಈ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳು ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು. ಇನ್ನು ಜೂಜು, ಹೆಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸು—ಈ ಮೂರು ನಿದ್ರೆಯು ಬಾರದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು.

ನಿದ್ರೆಯೆಂಬುದು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ, ಶರೀರದ ಶಕ್ತಿವರ್ಧನೆಗೆ ದೈವದತ್ತವಾದ ವರ. ಸಹಜವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯು ಬಂದರೆ ಅವನು ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಹಾಗೂ ಅದೃಷ್ಟವಂತ. ಆದರೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಈ ಮೂರು ಸಹಾಯಕಗಳು. ಈ ಮೂರರಿಂದ ಅಂಥವರಿಗೂ ನಿದ್ರೆಯು ಬರುತ್ತದೆ.

1. ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಶ್ರವಣಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಿದ್ರೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಅರ್ಥವಾಗದಿರುವಾಗ ಅದ್ವೈತವೇದಾಂತದ ಶ್ರವಣದಿಂದ ನಿದ್ರಾನುಗ್ರಹ.
2. ಪುಸ್ತಕ—ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿದ್ರೆಯು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಂತೂ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.
3. ಜಪಾನುಷ್ಠಾನ—ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದು ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದ ಜಪಾನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಗಳ ಜಪಾನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಕೂತರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ನಿದ್ರಾದೇವಿಯು ಬೇಗನೆ ಒಲಿದುಬಿಡುತ್ತಾಳೆ.

ಇನ್ನು ನಿದ್ರೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅಂಥ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳು ದೂರಮಾಡುತ್ತವೆ:

1. ಜೂಜು—ಜೂಜಿಗೆ ಕೂತುಬಿಟ್ಟರೆ ನಿದ್ರೆಯು ಹಾರಿಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದಂತೆ. ಜೂಜುಗಾರರಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ.
2. ಮದ್ಯ—ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಹನ ಚಾಲಕರು ಹೆಂಡ ಕುಡಿದು ರಾತ್ರಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.
3. ಸ್ತ್ರೀಯರು—ಸ್ತ್ರೀಸಂಗಮಾಡುವವರಿಗೂ ನಿದ್ರೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.



ವಿವೇಕಿಯು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.



ಜುಲೈ 7

189. ಅಲ್ಪವಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನದೇ

ಅಕ್ಕತ್ನಾ ಪರಸಂತಾಪಮ್ ಅಗತ್ನಾ ಖಲನಮೃತಾಮ್ |

ಅನುಶೃತ್ಯ ಸತಾಂ ಮಾರ್ಗಂ ಯತ್ ಸ್ವಲ್ಪಮಪಿ ತದ್‌ಬಹು ||

ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡದೇ, ದುಷ್ಟಜನರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಹಾಕದೇ, ಸತ್ಪುರುಷರ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಮನುಷ್ಯನು ಎಷ್ಟೇ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರೂ—ಅದು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ—ಆ ಹಣವೇ ಅಕ್ಷಯವಾದದ್ದು!

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ತುಂಬಾ ಹಣವೇ ಬೇಕು. ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಹಣ ಬೇಡ? ಆದರೆ ಆ 'ತುಂಬಾ' ಎಂದರೆ ಅಂಥ ಹಣವು ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಹೇಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಬಂದರೆ ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ 'ತುಂಬಾ' ಅನಿಸುತ್ತದೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧದಿಂದ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. **ಪರಸಂತಾಪಮ್ ಅಕ್ಕತ್ನಾ**—ಇತರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡದೇ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾಗಬಾರದು. ಇತರರನ್ನು ಪೀಡಿಸಿ, ಹಿಂಸಿಸಿ, ತಾನು ಸಂಪಾದನೆಮಾಡಿದರೆ ಆ ಹಣವು ಅವನಿಗೆ ವಿಷವಾದೀತು!
2. **ಖಲನಮೃತಾಮ್ ಅಗತ್ನಾ**—ನೀಚರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ದುಷ್ಟರನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಾರದು. ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದರೂ ನೀಚರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರಿಗೆ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿ, ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿ, ಬೇಡಿ, ಅಂಥವರಿಂದ ಒಂದು ಬಿಡಿಕಾಸನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಹಣವು ಅನ್ಯಾಯದ ಹಣ!
3. **ಸತಾಂ ಮಾರ್ಗಮ್ ಅನುಶೃತ್ಯ**—ಸತ್‌ಪುರುಷರ ಸನ್ನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಸತ್ಯ ನ್ಯಾಯಧರ್ಮಗಳಿಂದಲೇ ಧನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಪವಾದರೂ ಇದು ಮಹತ್ತಾದ ಹಣ.

ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದಿಂದಲೇ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.



ಜುಲೈ 8



190. ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟೇ ಮಾಡಬೇಕು

**ದೃಷ್ಟಿಪೂತಂ ನೃಸೇತ್ ಪಾದಂ ವಸ್ತ್ರಪೂತಂ ಜಲಂ ಪಿಬೇತ್ |
ಸತ್ಯಪೂತಾಂ ವದೇದ್ಭಾಣೀಂ ಮನಃಪೂತಂ ಸಮಾಚರೇತ್ ||**

ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು, ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಸೋಸಿಯೇ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕು, ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಮಾತನ್ನು ಆಡಬೇಕು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿ ಎಂದು ತೋರಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು.

ದಿನನಿತ್ಯದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕಲೆಯನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವು ನಾಲ್ಕು:

1. **ನಡಿಗೆ**—ಮನುಷ್ಯನು ಸಹಜವಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಇವನಿಗೆ ಓಡಾಡುವುದನ್ನೇನೂ ಯಾರೂ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಓಡಾಡಬೇಕು? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ಓಡಾಡಬೇಕು. ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಾದಿಗಳಿರಬಹುದು, ಕಲ್ಲು ಮುಳ್ಳುಗಳಿರಬಹುದು, ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಳೂ ಇರಬಹುದು, ಎಣ್ಣೆನೀರೂ ಬಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಪಾಯವಾಗದಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕು.
2. **ನೀರು**—ಶೋಧಿಸಿಯೇ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕು. ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಸೋಸಿದ ನಂತರವೇ ಜಲಪಾನವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಆರೋಗ್ಯಕರ. ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಸೋಸಿದಾಗ ಕ್ರಿಮಿ, ಕೊಳೆಗಳೆಲ್ಲ ದೂರವಾಗಿ ನೀರು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.
3. **ಮಾತು**—ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತನ್ನೇ ಆಡಬೇಕು. ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ 'ನನ್ನ ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವೇ?' ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಮಾತನಾಡಬೇಕು.
4. **ಕ್ರಿಯೆ**—ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಲೇಬಾರದು.



ಮಾನವನು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು.



ಜುಲೈ 9

191. ದಾನಿಯು ದುರ್ಲಭ

ಶತೇಷು ಜಾಯತೇ ಶೂರಃ ಸಹಸ್ರೇಷು ಚ ಪಂಡಿತಃ |

ವಕ್ತಾ ದಶಸಹಸ್ರೇಷು ದಾತಾ ಭವತಿ ವಾ ನ ವಾ ||

ನೂರು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಶೂರನು ಸಿಕ್ಕಬಹುದು, ಸಹಸ್ರ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಪಂಡಿತನಾಗಿರಬಹುದು, ಹತ್ತುಸಹಸ್ರ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಉಪನ್ಯಾಸ ಪಟುವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರಜನಗಳಲ್ಲೂ ದಾನಿಯು ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಇರುತ್ತಾನೆಯೋ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ!

ದಾನವೆಂಬುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾದ ತಪಸ್ಸು. ತಾನು ರಕ್ತಸುರಿಸಿ, ಬೆವರು ಹರಿಸಿ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರದ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡುವುದೇ ದಾನ. ಇದನ್ನು ವ್ರತದಂತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡುವ ಧರ್ಮಾತ್ಮನೇ 'ದಾತಾ' ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ದಾತೃವು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೊರಕುವುದು ಅತಿ ವಿರಳ. ಏಕೆಂದರೆ:

1. **ಶತೇಷು ಶೂರಃ**—ನೂರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶೂರನು ಇರಬಹುದು. ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ, ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುವ ಶೂರನೂ ದುರ್ಲಭವೇ. ಆದರೂ ಹುಡುಕಿದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ.
2. **ಸಹಸ್ರೇಷು ಪಂಡಿತಃ**—ಸಾವಿರ ಮಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತನು ಇರಬಹುದು. ಪಂಡಿತನೆಂದರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತ ವಿದ್ವಾಂಸ. ಸಹಸ್ರರು ಜನಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನೇ ಪಂಡಿತನಾಗಬಲ್ಲನು.
3. **ದಶಸಹಸ್ರೇಷು ವಕ್ತಾ**—ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮಾತ್ರವೇ 'ವಕ್ತೃ' ಆಗಬಲ್ಲನು. 'ವಕ್ತಾ' ಎಂದರೆ ಪ್ರವಚನಪಟು. ಇದೇನು ಸುಲಭವಾದ ಕಲೆಯಲ್ಲ, ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದ ಫಲವಿದು.
4. **ದಾತಾ ಭವತಿ ವಾ ನ ವಾ**—ಆದರೆ ದಾನಿಯು ಇರುತ್ತಾನೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ದಾನಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ!

'ದಾತೃ'ವೇ ನಿಜವಾದ ಮಾನವನು.



ಜುಲೈ 10



192. ಪಂಚ 'ವ'ಕಾರಗಳ ಮಹಿಮೆ

ವಸ್ತ್ರೇಣ ವಪುಷಾ ವಾಚಾ ವಿದ್ಯಯಾ ವಿನಯೇನ ಚ |

'ವ'ಕಾರಪಂಚಭಿರ್ಹೀನೋ ನರೋ ನಾಪ್ನೋತಿ ಗೌರವಮ್ ||

ವಸ್ತ್ರ, ವಪುಷ್, ವಾಕ್, ವಿದ್ಯಾ ಮತ್ತು ವಿನಯ—ಈ ಐದೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳು. ಈ ಐದೂ ವಕಾರಗಳು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವವು ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಸುಮ್ಮನೆ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕಾದರೆ ಮಾನವನಿಗೆ ಈ ಐದು ವಕಾರಗಳು ಬೇಕೇ ಬೇಕು.

1. **ವಸ್ತ್ರ**—ಬಟ್ಟೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಯು ಬಹಳ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು. ಮನುಷ್ಯನು ಬಡವನಾಗಿರಲಿ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿರಲಿ, ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿರಲಿ ಅವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿರಲಿ, ಸುರೂಪಿಯಾಗಿರಲಿ ಕುರೂಪಿಯಾಗಿರಲಿ—ಅವನಿಗೆ ಮಾನಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆಯು ಇರಲೇ ಬೇಕು. ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸದೆ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಮಾನವನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.
2. **ವಪು**—ಶರೀರ. ಆರೋಗ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಶರೀರವೂ ಬೇಕು.
3. **ವಾಕ್**—ಇದಂತೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಾಳಬೇಕಾದರೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ. ಮಾತಿನ ಮೋಡಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬಲ್ಲ! ಮಾತು ಮುತ್ತಿನಂತಿರಬೇಕು, ಮಾಣಿಕೃದಂತಿರಬೇಕು. ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯದಿಂದಲೇ ಮಾನವನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವ.
4. **ವಿದ್ಯಾ**—ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗದೇ ಬರೀ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವಸ್ಥಾನವು ದೊರಕದು. ಲೌಕಿಕ, ವೈದಿಕ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.
5. **ವಿನಯ**—ವಿನಯಶೀಲನಾಗಿರುವುದು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯೆಯ ಜೊತೆಗೆ ವಿನಯವೂ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅಂಥವನನ್ನು ಲೋಕವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾನವನು ಈ ಐದರಿಂದ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.



ಜುಲೈ 11

193. ಸತ್ತ್ವಪರೀಕ್ಷೆ

ಧನಂಜಯೇ ಹಾಟಕಸಂಪರೀಕ್ಷಾ
ವಿಪತ್ರಿಕಾಲೇ ಗೃಹಿಣೀಪರೀಕ್ಷಾ |
ರಣಾಂಗಣೇ ಶಸ್ತ್ರಭೃತಾಂ ಪರೀಕ್ಷಾ
ವಿದ್ಯಾವತಾಂ ಭಾಗವತೇ ಪರೀಕ್ಷಾ ||

ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಸತ್ತ್ವಪರೀಕ್ಷೆ, ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೃಹಿಣಿಯ ಸತ್ತ್ವಪರೀಕ್ಷೆ, ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರಧಾರಿಗಳ ಸತ್ತ್ವಪರೀಕ್ಷೆ, ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಂಡವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಸತ್ತ್ವಪರೀಕ್ಷೆ.

1. ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗುಣದ ಪರೀಕ್ಷೆ—ಹೊರಗಡೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನದಂತೆಯೇ ತೋರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕರಗಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ.
2. ವಿಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೃಹಿಣಿಯ ಸತ್ತ್ವಪರೀಕ್ಷೆ—ಮನೆಯ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿದಿರುವುದು ಗೃಹಿಣಿಯಿಂದಲೇ. ವಿಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಬಡತನ, ರೋಗ, ಅಪಮಾನಾದಿ ವಿಪತ್ತುಗಳು ಬಂದೊದಗಿದಾಗ ಗೃಹಿಣಿಯಾದವಳು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವಳೇ ಸದ್ ಗೃಹಿಣಿಯೆನಿಸುತ್ತಾಳೆ.
3. ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರಧಾರಿಗಳ ಸತ್ತ್ವಪರೀಕ್ಷೆ—ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶೂರರ ಬಂಡವಾಳ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿನಾಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಡಕ್ಕೆ, ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಶೌರ್ಯದ ಸಂಕೇತವಲ್ಲ. ಯುದ್ಧಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಶೂರರ ಸತ್ತ್ವವು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.
4. ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಸತ್ತ್ವಪರೀಕ್ಷೆ—ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಪುರಾಣವು ಕಥಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ. ಆದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಭಾಷಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿನವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದರೂ ಭಾಗವತವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ.

ಸತ್ತ್ವವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ!



ಜುಲೈ 12



194. ಪಂಚರತ್ನಗಳಿವು

ಗೀತಾ ಸಹಸ್ರನಾಮೈವ ಸ್ತವರಾಜೋ ಹ್ಯನುಸ್ಮೃತಿಃ |

ಗಜೇಂದ್ರಮೋಕ್ಷಣಂ ಚೈವ 'ಪಂಚ ರತ್ನಾನಿ' ಭಾರತೇ ||

ಭಗವದ್ಗೀತಾ, ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾಮಸ್ತೋತ್ರ, ಭೀಷ್ಮಸ್ತವರಾಜ, ಅನುಸ್ಮೃತಿ ಮತ್ತು ಗಜೇಂದ್ರಮೋಕ್ಷ—ಈ ಐದೂ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತ ದಲ್ಲಿನ ಪಂಚರತ್ನಗಳು.

ಮಹಾಭಾರತವು ಪಂಚಮವೇದವೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರವೇ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತ. ಇದರಲ್ಲಿ ಐದು ರತ್ನಗಳಿವೆ.

1. **ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾ**—ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ದಿಜ್ಞೂಷನಾದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ನವನೀತ. ಗೀತೆಯು ಸಕಲ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಸಾರಸಂಗ್ರಹವಾದ ಮೋಕ್ಷಶಾಸ್ತ್ರ.
2. **ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾಮಸ್ತೋತ್ರ**—ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಕಾರಾದ ಭೀಷ್ಮಪಿತಾಮಹರು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವ ಪರಮಮಂಗಳಕರವಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಒಂದು ಸಾವಿರ ನಾಮಗಳ ಸ್ತೋತ್ರವಿದು. ಇಂದಿನ ಯುಗದ ಸರ್ವ ಆಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ಸರ್ವ ವಿಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ರಾಮಬಾಣ ದಂತಿದೆ ಈ ಸ್ತೋತ್ರ.
3. **ಭೀಷ್ಮಸ್ತವರಾಜ**—ಬಾಣದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರಾದ ಭೀಷ್ಮಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಒಂದು ನೂರು ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಹೊಗಳಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ನಮಿಸಿ, ಆರಾಧಿಸಿ ಆನಂದಪಟ್ಟಿರುವ, ಸ್ತೋತ್ರರಾಜವಿದು.
4. **ಅನುಸ್ಮೃತಿ**—ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನು ಅರ್ಜುನನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಗೀತಾಸಾರೋಪದೇಶವಿದು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಬೋಧಾಮೃತವಿದು.
5. **ಗಜೇಂದ್ರಮೋಕ್ಷ**—ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನಾದ ಇಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನನು ಗಜೇಂದ್ರ ನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಗವಂತ ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಭವಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದ ಕಥೆ.



ಈ ಪಂಚರತ್ನಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿದರೆ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.



ಜುಲೈ 13

195. ಪಂಚ ಪತಿವ್ರತಾಸ್ತೀರತ್ನರು

**ಅಹಲ್ಯಾ ದ್ರೌಪದೀ ಸೀತಾ ತಾರಾ ಮಂಡೋದರೀ ತಥಾ |
ಪಂಚಕಂ ನಾ ಸ್ಮರೇನ್ನಿತ್ಯಂ ಮಹಾಪಾತಕನಾಶನಮ್ ||**

ಅಹಲ್ಯಾ, ದ್ರೌಪದೀ, ಸೀತಾ, ತಾರಾ ಮತ್ತು ಮಂಡೋದರೀ—ಈ ಐವರೂ ಪತಿವ್ರತಾಶಿರೋಮಣಿಗಳು. ಈ ಐವರನ್ನೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಹಾಪಾಪಗಳೂ ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಸ್ಮರಣೆಯೇ ಸೌಭಾಗ್ಯ. ಪತಿವ್ರತೆಯಿಂದ ಸಕಲಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೊಂದಬಹುದು. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಐವರೂ ಪತಿವ್ರತಾರತ್ನರು!!

1. **ಅಹಲ್ಯಾದೇವೀ**—ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳಾದ ಗೌತಮರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ. ಪತಿಯ ಶಾಪದಿಂದ ಕಲ್ಲುಬುಡೆಯಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಪವಿತ್ರಳಾದ ಮಹಾತಾಯಿ. ಶ್ರೀರಾಮನಾಮದ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಾರಿದ ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿ, ಪತಿವ್ರತಾರತ್ನ.
2. **ದ್ರೌಪದೀ**—ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ, ದ್ರುಪದ ರಾಜನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ದ್ರೌಪದಿಯು ಪಂಚಪಾಂಡವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪರಮಭಕ್ತಿ. ಅರಣ್ಯವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸೂರ್ಯನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಪತಿವ್ರತೆ.
3. **ಸೀತಾ**—ಜನಕರಾಜನ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ, ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜನ ಹಿರಿಯ ಸೊಸೆಯಾಗಿ, ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಾದ ಪತಿವ್ರತಾಪುಂಗವಳಿವಳು. ರಾವಣನ ನಗರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀರಾಮ ಚಿಂತನತತ್ಪರಳಾಗಿದ್ದ ವೀರಧೀರಶೂರಳಾದ ಪತಿವ್ರತಾರತ್ನಳಿವಳು.
4. **ತಾರಾ**—ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ಕಪಿರಾಜನಾದ ವಾಲಿಯ ಪತ್ನಿ. ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜನ್ಮಸಾರ್ಥಕವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪತಿವ್ರತೆಯಿವಳು.
5. **ಮಂಡೋದರೀ**—ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನಾದ ಈಶ್ವರಭಕ್ತನೂ ತಪಸ್ವಿಯೂ ಆದ ರಾಕ್ಷಸರಾಜ ರಾವಣೇಶ್ವರನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ. ಮಹಾತಪಸ್ವಿನೀ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪರಮಭಕ್ತಿ.

ಈ ಪತಿವ್ರತೆಯರನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು.



ಜುಲೈ 14



196. ನಾಲ್ಕು ಆತುರರ ಲಕ್ಷಣಗಳು

ವಿದ್ಯಾತುರಾಣಾಂ ನ ಸುಖಂ ನ ನಿದ್ರಾ
 ಕ್ಷುಧಾತುರಾಣಾಂ ನ ರುಚಿರ್ನ ಪಕ್ಷಮ್ |
 ಕಾಮಾತುರಾಣಾಂ ನ ಭಯಂ ನ ಲಜ್ಞಾ
 ಧನಾತುರಾಣಾಂ ನ ಗುರುರ್ನ ಬಂಧುಃ ||

ವಿದ್ಯಾತುರರಿಗೆ ಸುಖವಾಗಲೀ ನಿದ್ರೆಯಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಕ್ಷುಧಾತುರರಿಗೆ ರುಚಿಯಾಗಲೀ ಪಕ್ಷವಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾಮಾತುರರಿಗೆ ಭಯವಾಗಲೀ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಧನಾತುರರಿಗೆ ಗುರುವಾಗಲೀ ಬಂಧುವಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ತತ್ಪರತೆಯು ಉಂಟಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. ವಿದ್ಯಾತುರರಿಗೆ ಸುಖವೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ ನಿದ್ರೆಯೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ—ವಿದ್ಯೆಯೇ ಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತಿ. ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ಇತರ ಸುಖಗಳೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿದ್ರೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ರುಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
2. ಕ್ಷುಧಾತುರರಿಗೆ ರುಚಿಯೂ ಬೇಡ, ಪಕ್ಷವೂ ಬೇಡ—ತುಂಬಾ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಹಸಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಡುಗೆ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಸರಿ, ಊಟ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಹುಳಿ, ಉಪ್ಪು, ಖಾರ, ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದರೆ ಸಾಕು.
3. ಕಾಮಾತುರರಿಗೆ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ, ನಾಚಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ—ಕಾಮಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಕಾಮದ ತೃಪ್ತಿ. ಕಾಮಿಗಳಿಗೆ ಲೋಕಾಪವಾದದ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಭಯವಾಗಲಿ, ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಲಿ, ನಾಚಿಕೆಯಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
4. ಧನಾತುರರಿಗೆ ಗುರುವೂ ಇಲ್ಲ, ಬಂಧುಗಳೂ ಇಲ್ಲ—ಹಣ, ಹಣ ಎಂದು ಸದಾ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತಾ ಬಡ್ಡಿವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಗುರುವಾದರೂ ಆಗಿರಲಿ, ತಾಯಿತಂದೆಯರೇ ಆಗಿರಲಿ, ದೇವರೇ ಆಗಿರಲಿ; ಅದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ಹಣವೇ ಮುಖ್ಯ.



ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.



ಜುಲೈ 15

197. ಸನಾತನಧರ್ಮವಿದು

ನ ಹಿ ವೈರೇಣ ವೈರಾಣಿ ಶಾಮಂತೀಹ ಕದಾಚನ |

ಅವೈರೇಣ ಹಿ ಶಾಮಂತಿ ಏಷ ಧರ್ಮಃ ಸನಾತನಃ ||

ವೈರದಿಂದ ವೈರಗಳು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಶಮನವಾಗಲಾರವು. ಅವೈರದಿಂದಲೇ ವೈರವು ಶಮನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸನಾತನಧರ್ಮವು.

ಈ ದ್ವಂದ್ವಾತ್ಮಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು, ವಿರೋಧಗಳು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ, ಗುರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ, ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೂ, ರಾಜಾ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ, ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೂ ಶತ್ರುಭಾವನೆಯು ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಇದು ಸರ್ವಥಾ ಅಪರಿಹಾರ್ಯವೇನಲ್ಲ, ಪರಿಹಾರವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ವೈರಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ವೈರಗಳನ್ನು ವೈರಗಳಿಂದಲೇ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ದ್ವೇಷಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯೆಂಬುದೇ ಇರದೇ ಆ ದ್ವೇಷಗಳು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಉಪಶಮನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಕೋಟು ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನೂ ವ್ಯರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನೂ ಹರಾಜು ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಉಪಶಮನದ ಉಪಾಯಗಳೇನು? ಎಂದರೆ:

ಅವೈರವೇ ಉಪಾಯ. ಅವೈರವೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸಗಳು. ಆ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಮದ್ದು. ನಮ್ಮನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವವರನ್ನು ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಆ ದ್ವೇಷವು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ದೂರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಎಂದಮೇಲೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳು, ದೋಷಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅರಿತು ಆ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮರೆಯಬೇಕು. ಆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕು. ದ್ವೇಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೇ ಕಾಣಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತನ್ನಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಮಹಾತ್ಮನಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಾಗಲೀ ದುಷ್ಟರಾಗಲೀ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬಹುದು.



ಜುಲೈ 16



198. ಗೌರವಸ್ಥಾನಗಳಿವು

**ವಿತ್ತಂ ಬಂಧುಃ ವಯಃ ಕರ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಭವತಿ ಪಂಚಮೀ |
ಏತಾನಿ ಮಾನ್ಯಸ್ಥಾನಾನಿ ಗರೀಯೋ ಯದ್ಯದುತ್ತರಮ್ ||**

ಹಣ, ಬಂಧು, ವಯಸ್ಸು, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ—ಈ ಐದೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ವಸ್ತುಗಳು. ಹಿಂದುಹಿಂದಿನದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದುಮುಂದಿನದು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು.

ಮನುಷ್ಯನೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ವಿವೇಕಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಿ. ಇವನಿಗೆ ಪಶುವಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಖಾನಾ ಪೀನಾ ಸೋನಾಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಇವನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವದಿಂದ, ಯಶೋವಂತನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಗೌರವಾನ್ವಿತನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಾದರೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಐದು ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಇವನಿಗೆ ಇರಲೇ ಬೇಕು. ಅವುಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. **ವಿತ್ತಮ್**—ಗೌರವಕ್ಕೆ ಹಣವು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಹಣವಂತನನ್ನು ಸಮಾಜವು ತುಂಬಾ ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಹಣವನ್ನು ನ್ಯಾಯದಿಂದ, ಧರ್ಮದಿಂದ ಮಾನವನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.
2. **ಬಂಧುಃ**—ಒಳ್ಳೆಯ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿರಬೇಕು, ಉತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಇರಬೇಕು. ಇಂಥವರ ಮಗ, ಇಂಥವರ ಅಳಿಯ, ಇಂಥವರ ತಂದೆ, ಇಂಥವರ ನೆಂಟ—ಎಂದಾಗ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವನ ಗೌರವವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.
3. **ವಯಃ**—ವಯಸ್ಸೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ವಯೋವೃದ್ಧರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.
4. **ಕರ್ಮ**—ಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ವೇದವೇದಾಂತಪರಾಯಣನಾಗಿ ಸತ್ಕರ್ಮನಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೂ ಗೌರವವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.
5. **ವಿದ್ಯಾ**—ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ತಪಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದರಂತೂ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಗೌರವಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠನಾಗಿಬಿಟ್ಟರಂತೂ ಅವನನ್ನು ದೇವರೆಂದೇ ಸಮಾಜವು ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು.



ಮಾನವನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.



ಜುಲೈ 17

199. ಕ್ಷಮಾಗುಣದ ಫಲ !

ಕ್ಷಮಾಶಸ್ತ್ರಂ ಕರೇ ಯಸ್ಯ ದುರ್ಜನಃ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ |

ಅತ್ಯಣೇ ಪತಿಸೋ ವಹ್ನಿಃ ಸ್ವಯಮೇವೋಪಶಾಮ್ಯತಿ ||

ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಾ ಎನ್ನುವ ಶಸ್ತ್ರವು ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥವನಿಗೆ ದುರ್ಜನರು ಏನನ್ನು ತಾನೆ ಮಾಡಿಯಾರು! ಹುಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಬಂಡೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ.

ದುರ್ಜನರೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯವೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ದುರ್ಜನರು. ದುರ್ಜನರಿರುವುದೇ ಇತರರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರಿಂದ ತಾವು ಸಂತೋಷಪಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಇದು ದುಷ್ಟಜನಗಳಿಗೆ ಸ್ವಭಾವ.

ಹೌದು, ದಿಟ. ಆದರೆ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ದುಷ್ಟಜನರು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರರು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಜ್ಜನರು ಕ್ಷಮಾಶೀಲರು. ದುಷ್ಟರು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಸಜ್ಜನರು ಸುಮ್ಮನೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಇರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವೆಂದರೆ ಕ್ಷಮಾಗುಣ, ಸಹನಸ್ವಭಾವ. ಯಾರೇ ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ, ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ನಿರ್ವಿಕಾರರಾಗಿರುವವರೇ ಸಜ್ಜನರು. ದುರ್ಜನರು ಹೌಹಾರಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸದೇ ಸಜ್ಜನರು ಉದಾಸೀನ ರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆನಂದವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತ.

ಬೆಂಕಿಯೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ. ದಿಟ, ಆದರೆ ಆ ಬೆಂಕಿಯು ಬಂಡೆಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಉರಿದು ಆನಂತರ ತಾನಾಗಿಯೇ ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಕಾಗದ, ಬಟ್ಟೆಚೂರು, ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳು, ಸೌದೆಚೂರುಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಆ ಬೆಂಕಿಯು ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಬೆಂಕಿಯು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕ್ಷಮಾಗುಣದಿಂದ ಮಾನವನಿಗೆ ಸದಾ ಆನಂದಪ್ರಾಪ್ತಿ.

ಜುಲೈ 18

200. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠಗಳು

ಸಿಂಹಾದೇಕಂ ಬಕಾದೇಕಂ ಪಟ್ ಶುನಃ ತ್ರೀಣಿ ಗರ್ದಭಾತ್ |
ವಾಯಸಾತ್ ಪಂಚ ಶಿಕ್ಷೇಚ್ಚ ಚತ್ವಾರಿ ಕುಕ್ಕುಟಾದಪಿ ||

ಸಿಂಹದಿಂದ ಒಂದನ್ನೂ, ಕೊಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಒಂದನ್ನೂ, ನಾಯಿಯಿಂದ ಆರನ್ನೂ, ಕತ್ತೆಯಿಂದ ಮೂರನ್ನೂ, ಕಾಗೆಯಿಂದ ಐದನ್ನೂ, ಹುಂಜದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಪಾಠಗಳನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯನು ಕಲಿಯಬೇಕು.

1. ಸಿಂಹದಿಂದ ಒಂದು ಪಾಠ—ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಆನೆ ಬಂದರೂ, ಹಸು ಬಂದರೂ, ಮೊಲ ಬಂದರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಿಂಹವು ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಎಗರುತ್ತದೆ. ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಮುಖ್ಯ.
2. ಬಕಾದೇಕಂ—ಬಕದಿಂದ, ಕೊಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪಾಠ. ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕೊಕ್ಕರೆಯು ಮೀನುಗಳನ್ನು ಗಪ್ ಎಂದು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಬೇಕು.
3. ನಾಯಿಯಿಂದ ಆರು ಪಾಠಗಳು—ಅಲ್ಪಾಹಾರ ಸೇವನೆ, ಅಲ್ಪ ಆಹಾರದಿಂದಲೇ ಸಂತೃಪ್ತಿ, ಸುಖನಿದ್ದೆ, ಸದಾ ಪಟುತ್ವ, ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆ, ಶೌರ್ಯ—ಇವು ನಾಯಿಯಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠಗಳು.
4. ಕತ್ತೆಯಿಂದ ಮೂರು ಗುಣಗಳು—ಬೇಜಾರಿಲ್ಲದೇ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಸದಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಗಾಳಿಮಳೆಬಿಸಿಲುಗಳಿಗೆ ಅಂಜದಿರುವುದು, ಬೇಜಾರಿಲ್ಲದೆ ಸದಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವುದು.
5. ಕಾಗೆಯಿಂದ ಐದು ಗುಣಗಳು—ಗೂಢವಾಗಿ ರತಿಕ್ರಿಯೆ, ಧೈರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಇತರ ಕಾಗೆಗಳನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದು, ಯಾವಾಗಲೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರುವುದು, ಸೋಮಾರಿಯಾಗದಿರುವಿಕೆ.
6. ಹುಂಜದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಪಾಠಗಳು—ತನ್ನ ಶತ್ರುವಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೋರಾಟ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಎಳುವುದು, ತನ್ನ ಪರಿವಾರದವರೊಂದಿಗೆ ಭೋಜನ ಕೂಟ, ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು, ಎಂದರೆ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಸಂಕಟದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ನಿರ್ಭಯದ ಯುದ್ಧ.



ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.



ಜುಲೈ 19

201. ಹಣದ ಹಣೆಬರಹ

**ಅರ್ಥಾನಾಮಾರ್ಜನೇ ದುಃಖಮ್ ಆರ್ಜಿತಾನಾಂ ಚ ರಕ್ಷಣೇ |
ನಾಶೇ ದುಃಖಂ ವ್ಯಯೇ ದುಃಖಂ ಧಿಗರ್ಥಾನ್ ಕ್ಲೇಶಕಾರಿಣಃ ||**

ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದೂ ದುಃಖ, ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಪಾಡುವುದೂ ಕಷ್ಟ, ಹಣವು ಕಳೆವಾದರೂ ದುಃಖ, ಹಣವು ಖರ್ಚಾದರೂ ದುಃಖವೇ. ಹೀಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖಗಳನ್ನೇ ತಂದೊಡ್ಡುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಧಿಕ್ಕಾರ!

ಹಣವು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಡ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಹಣದಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ನೆಮ್ಮದಿ ದೊರಕಿದೆಯೆ? ಎಂದರೆ ಯಾರಿಗೂ ದೊರಕಿಲ್ಲ. ಹಣದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖವೇ. ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. **ಆರ್ಜನೇ ದುಃಖಮ್**—ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವಾಗ ದುಃಖ. ಮನುಷ್ಯನು ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸುವುದೆಂಬುದು ಸುಲಭವೂ ಅಲ್ಲ, ಸುಖವೂ ಅಲ್ಲ. ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಣದಸಂಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದು ದುಃಖವಲ್ಲವೇ?
2. **ಆರ್ಜಿತಾನಾಂ ರಕ್ಷಣೇ ದುಃಖಮ್**—ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕಾಪಾಡುವುದೇನೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟರೆ ಕಳ್ಳರ ಭಯ, ಸಾಲಕೊಟ್ಟರೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಭಯ, ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತೂ ಗೋವಿಂದ! ಅಂತೂ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಪಾಡುವಾಗಲೂ ದುಃಖವು ಇರುತ್ತದೆ.
3. **ನಾಶೇ ದುಃಖಮ್**—ಹಣವು ಕಳೆವಾದರಂತೂ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ದುಃಖ. ಪಿಕ್‌ಪಾಕೆಟ್ ಆದರೆ, ಮರೆತು ಎಲ್ಲೋ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ ದುಃಖ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವು ಕಳೆವಾದರೂ ದುಃಖ.
4. **ವ್ಯಯೇ ದುಃಖಮ್**—ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದಾಗಲೂ ದುಃಖವೇ. ನಲವತ್ತು ರೂ. ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಲೋಟ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದಾಗ, ನಲವತ್ತು ರೂ. ಖರ್ಚಾಯಿತು ಎಂದು ದುಃಖ!

ಮನುಷ್ಯನು ಹಣಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗಬಾರದು.



ಜುಲೈ 20



202. ಸಾಧುಗಳೂ ತೀರ್ಥಗಳೂ

ಸಾಧೂನಾಂ ದರ್ಶನಂ ಪುಣ್ಯಂ ತೀರ್ಥಭೂತಾ ಹಿ ಸಾಧವಃ |

ತೀರ್ಥಂ ಫಲತಿ ಕಾಲೇನ ಸದ್ಯಃ ಸಾಧುಸಮಾಗಮಃ ||

ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನವೇ ಪುಣ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಧುಗಳೆಂದರೆ ತೀರ್ಥ ಸ್ವರೂಪರೇ. ತೀರ್ಥವಾದರೂ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಧುಗಳ ಸಂದರ್ಶನವು ಕೂಡಲೇ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಸಾಧುಸಂತರೆಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾತ್ಮರು. ಸತ್ಪುರುಷರು, ತಪಸ್ವಿಗಳು, ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು, ಜ್ಞಾನಿಗಳೇ ಸಾಧುಗಳು. ಇಂಥ ಸಾಧುಗಳಿಂದ ಆ ವಂಶವೇ ಪವಿತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವಿನಿಂದ ಇಡೀ ಗ್ರಾಮವೇ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕು, ಸಾಧುಸಂತರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು, ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದರಿಂದ ನಮಗಲ್ಲವೇ ಅದರ ಫಲ? ಅಂತೆಯೇ ಸಾಧುಸಜ್ಜನರನ್ನು ನಮಿಸುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಪುಣ್ಯಫಲಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ.

ಸಾಧುಗಳೆಂದರೆ ತೀರ್ಥಸ್ವರೂಪರು. ಗಂಗಾ, ಯಮುನಾ ಮುಂತಾದ ಪವಿತ್ರ ನದಿ-ತೀರ್ಥಗಳು. ಕಾಶೀ, ರಾಮೇಶ್ವರ ಗೋಕರ್ಣ ಮುಂತಾದ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೇ ತೀರ್ಥಗಳು. ಸಾಧುಗಳೆಂದರೆ ಸಂಚಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಂತೆ. ಸಂಚಾರಿ ತೀರ್ಥಗಳೆಂದರೆ ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರು. ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ ಪುಣ್ಯಫಲಗಳು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ದೇಶಾಂತರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಸರ್ವರಿಗೂ ಆತ್ಮನಾಗಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸದಾ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ, ಭಜಿಸುತ್ತಾ ಆತ್ಮಾನಂದತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವ ಸಾಧುಗಳೇ ನಿಜವಾದ ತೀರ್ಥರು. ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರ ಸಂದರ್ಶನ ಮಾತ್ರ ದಿಂದಲೇ ಪುಣ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಬೆಂಕಿಯು ಸುಡುವಂತೆ ಸಾಧುಗಳ ಸಂದರ್ಶನವಾದ ಕೂಡಲೇ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೂ ಸುಟ್ಟುಬೂದಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಭಗವಂತನ ಸ್ವರೂಪವೇ ಸಾಧುಗಳು.



ಸಾಧುಸಂತರ ಸಂಗದಿಂದ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.



ಜುಲೈ 21

203. ಎರಡೂ ಬೇಡಾ

**ದೇಹೀತಿ ವಚನಂ ಕಷ್ಟಂ ನಾಸ್ತೀತಿ ವಚನಂ ತಥಾ |
ತಸ್ಮಾದ್ ದೇಹೀತಿ ನಾಸ್ತೀತಿ ನ ಭವೇಜ್ಜನ್ಮಜನ್ಮನಿ ||**

‘ದೇಹಿ’ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಕಷ್ಟ, ‘ನಾಸ್ತಿ’ ಎನ್ನುವುದೂ ಕಷ್ಟವೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನೇ, ನನಗೆ ಯಾವಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ‘ದೇಹಿ’ ಎನ್ನುವ, ಹಾಗೂ ‘ನಾಸ್ತಿ’ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದಗಳು ಬೇಡವೇ ಬೇಡ.

‘ದೇಹಿ’ ಎಂದರೆ ಕೊಡು, ‘ನಾಸ್ತಿ’ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಬಡತನದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವವನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ‘ದೇಹಿ’ ಎನ್ನುವುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದೇ. ಶ್ರೀಮಂತರ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಅವರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯವನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ತೋಡಿಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನರನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ “ದೇಹಿ” (ನನಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಿ) ಎನ್ನಬೇಕಾದರೆ ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಕೋಚ, ದುಃಖ, ಕಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು? ಆ ಶ್ರೀಮಂತನು ಈ ಭಿಕ್ಷುಕನನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬೈಯ್ದು ಕಳಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಅದಿರಲಿ; ಅಂತೂ ಭಿಕ್ಷುಕನ ‘ದೇಹಿ’ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವೇ.

‘ನಾಸ್ತಿ’ ಎನ್ನುವ ಮಾತೂ ಕಷ್ಟವೇ. ‘ನಾಸ್ತಿ’ ಎಂದರೆ ‘ಇಲ್ಲ’ ಎಂದರ್ಥ. ಬೇಡುವವನು ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನೆಲ್ಲ ತೋಡಿಕೊಂಡು ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ‘ಇಲ್ಲ’, ‘ಹೋಗು’ ಎನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ! ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದೇನು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ದಾನಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ‘ಇಲ್ಲ, ಹೋಗು’ ಎನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಕಷ್ಟವಾದದ್ದೇ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಡವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಶ್ರೀಮಂತನ ಮುಂದೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ‘ದೇಹಿ’ ಎನ್ನುವುದೂ ಕಷ್ಟ; ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ‘ನಾಸ್ತಿ’ ಎನ್ನುವುದೂ ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎರಡೂ ಶಬ್ದಗಳು ಕಷ್ಟವೇ ಆಗಿವೆ. ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ದಾನಮಾಡಬೇಕು.

ಮಾನವನು ‘ದೇಹಿ’ ಅಥವಾ ‘ನಾಸ್ತಿ’ ಎನ್ನಬಾರದು.



ಜುಲೈ 22



204. ಈ ಎಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬಾರದು

ಅಹಿಂ ನೃಪಂ ಚ ಶಾರ್ದೂಲಂ ವಿಟಂ ಚ ಬಾಲಕಂ ತಥಾ |
ಪರಶ್ವಾನಂ ಚ ಮೂರ್ಖಂ ಚ ಸಪ್ತ ಸುಪ್ತಾನ್ ಬೋಧಯೇತ್ ||
ನಾಗರಹಾವು, ರಾಜ, ಹುಲಿ, ವಿಟ, ಮಗು, ಬೇರೊಬ್ಬರ ನಾಯಿ ಮತ್ತು
ಮೂರ್ಖ—ಇವರು ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬಾರದು.

1. ಹಾವು—ಹಾವೆಂದರೇ ಭಯ, ಹಾವೆಂದರೇ ವಿಷ, ಮೃತ್ಯು! ಸರ್ಪವನ್ನು ಕಂಡರೇ ಸಾಕು ಎಂಥವರಿಗೂ ಭಯ! ಇಂಥ ಸರ್ಪವು ಮಲಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಲೇ ಬಾರದು.
2. ರಾಜ—ರಾಜನೆಂದರೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣುಸ್ವರೂಪನೇ. ಮಹಾರಾಜನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ತಂದೆಯಂತೆ. ರಾಜನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬಾರದು.
3. ಶಾರ್ದೂಲ—ಹುಲಿ. ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ, ಚಿರತೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರ ಹಾಗೂ ದುಷ್ಟ. ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಲೇ ಬಾರದು.
4. ವಿಟ—ವಿಟನೆಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ವ್ಯಭಿಚಾರನಿರತನಾದ ಪುರುಷನು. ಇವನ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲೆ, ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲ ಕಾಮದ ಮೇಲೆ. ಇಂಥವನು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬಾರದು.
5. ಬಾಲಕ—ಮಕ್ಕಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಹಟಮಾಡುತ್ತಾ, ಚೀಷ್ಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಏಳುತ್ತಾ, ಬೀಳುತ್ತಾ, ಅಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಮ್ಮನು ಸದಾ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡೇ ಇರಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳು ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸ ಬಾರದು. ಎಬ್ಬಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಅಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?
6. ಪರಶ್ವಾನ—ಬೇರೊಬ್ಬರ ನಾಯಿ. ಹೊಸಬರನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಬೊಗಳುತ್ತಾ ನಾಯಿಗಳು ಕಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಬೇರೆಯವರ ಮನೆಗಳ, ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾಯಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬಾರದು.
7. ಮೂರ್ಖ—ಹೆಸರೇ ಮೂರ್ಖ. ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಮೂರ್ಖ ನನ್ನೂ ಎಬ್ಬಿಸಬಾರದು. ಎಬ್ಬಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೊಂದರೆ!

ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಎಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬಾರದು.





ಜುಲೈ 23



205. ವಿದ್ಯಾರತ್ನದ ಮಹಿಮೆ

ಜ್ಞಾತಿಭಿರ್ವಂಟುತೇ ನೈವ ಚೋರೇಣಾಪಿ ನ ನೀಯತೇ |

ದಾನೇ ನೈವ ಕ್ಷಯಂ ಯಾತಿ ವಿದ್ಯಾರತ್ನಂ ಮಹದ್ಧನಮ್ ||

ವಿದ್ಯಾರತ್ನವು ಜ್ಞಾತಿಗಳಿಂದ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಭಾಗಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕಳ್ಳರಿಂದಲೂ ಇದು ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ದಾನಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ವಿದ್ಯಾರತ್ನವು ಕ್ಷಯವಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧನವು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರತ್ನವೆಂದರೆ ಬೆಳ್ಳಿ, ಬಂಗಾರ, ವಜ್ರ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಧನವೆಂದರೆ 'ಹಣ' ಎಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಧನವೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗತಕ್ಕ, ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುವಂಥ ಅನಿತ್ಯವಾದ ವಸ್ತು. ಆದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಧನವಿದೆ. ಇದು ನಾಶವಾಗದ ಧನ, ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಧನ. ಅದೇ ವಿದ್ಯಾಧನ, ವಿದ್ಯಾರತ್ನ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಧನ.

1. **ಜ್ಞಾತಿಭಿಃ ನ ವಂಟುತೇ**—ಜ್ಞಾತಿಗಳಿಂದ, ದಾಯಾದಿಗಳಿಂದ, ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಂದ ಭಾಗಮಾಡಲ್ಪಡಲಾಗದ ಧನವಿದು. ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಭಾಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪರಸ್ಪರ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪನ ವಿದ್ಯೆ ಅಪ್ಪನಿಗೇ, ಹಿರಿಯಮಗನ ವಿದ್ಯೆ ಅವನಿಗೇ, ಕಿರಿಯಮಗನ ವಿದ್ಯೆಯು ಇವನಿಗೇ.
2. **ಚೋರೇಣ ನ ನೀಯತೇ**—ಕಳ್ಳನು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲಾರ. ವಿದ್ಯಾವಂತನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾವ ಕಳ್ಳರೂ ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯಲಾರರು. ವಿದ್ಯಾವಂತನೊಬ್ಬನೇ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಕಳ್ಳರು ಬಂದರೂ ಇವನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.
3. **ದಾನೇ ಕ್ಷಯಂ ನೈವ ಯಾತಿ**—ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದೇನು ಕ್ಷೀಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದೀಪದಿಂದ ನೂರು ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರೆ ಆ ಮೂಲದೀಪದ ಬೆಳಕಿನೂ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಂಚುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನವನು ವಿದ್ಯಾರತ್ನವನ್ನೇ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.





ಜುಲೈ 24



206. ವಿಷವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಿಹಿ ಹಣ್ಣುಗಳೆರಡು!

ಸಂಸಾರವಿಷವೃಕ್ಷದ ದ್ವೇ ಫಲೇ ಹ್ಯಮೃತೋಪಮೇ |

ಸುಭಾಷಿತರಸಾಸ್ವಾದಃ ಸಂಗತಿಃ ಸುಜನ್ಯಃ ಸಹ ||

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ವಿಷವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಮೃತದಂಥ ಎರಡು ಹಣ್ಣುಗಳು;
ಅವುಗಳೇ ಸುಭಾಷಿತ ರಸಾಸ್ವಾದ ಮತ್ತು ಸಜ್ಜನರ ಸಹವಾಸ.

ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ಒಂದು ವಿಷವೃಕ್ಷವಿದ್ದಂತೆ. ಸಂಸಾರವೆಂದರೆ ಜನ್ಮದಿಂದ ಮರಣದ ವರೆಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನುಭವಗಳು; ಸುಖ ದುಃಖಗಳು, ರಾಗದ್ವೇಷಗಳು, ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳು, ಮಾನ ಅಪಮಾನಗಳು, ರೋಗರುಜಿನಾದಿಗಳು, ಜನ್ಮ ಜರಾ ಮರಣಗಳು—ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಂಸಾರವೇ. ಈ ಸಂಸಾರವು ವಿಷವೃಕ್ಷದಂತಿದೆ. ವೃಕ್ಷವೆಂದರೆ ಮರ. ಇದು ವಿಷದ ಮರ. ಈ ವಿಷವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬೀಜ ವಿಷ; ಕಾಂಡ, ತೊಗಟೆ, ಎಲೆ, ಚಿಗುರು, ಹೀಳು, ಕಾಯಿ, ಹಣ್ಣು—ಎಲ್ಲವೂ ವಿಷಮಯ. ಇದರ ಹೆಸರೇ ವಿಷವೃಕ್ಷ. ಈ ಸಂಸಾರವು ವಿಷವೃಕ್ಷದಂತೆ ದುಃಖ ದೋಷಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ, ಇಂಥ ಸಂಸಾರವಿಷವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಮೃತದಂಥ ಮಧುರವಾದ, ಸಿಹಿಯಾದ ಹಣ್ಣುಗಳಿರುತ್ತವೆ.

1. **ಸುಭಾಷಿತರಸಾಸ್ವಾದಃ**—ಸುಭಾಷಿತವೆಂದರೆ ರಾಮಾಯಣ, ಭಾರತ, ಭಾಗವತ, ಭಗವದ್ಗೀತಾ, ವೇದಾಂತಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು—ಇವುಗಳ ಸುಂದರೋಪದೇಶಗಳು; ಇವುಗಳ ರಸವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವ ಸುಯೋಗವು, ಅದೃಷ್ಟವು ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾನವರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಸುಭಾಷಿತಗಳ ಸರಳ ಸುಂದರ ಅಮರ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಶ್ರವಣಮಾಡಿ ಮನನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ದುಃಖಗಳು ದೂರವಾಗಿ ಈ ವಿಷಸಂಸಾರವೂ ಅಮೃತಮಯವಾಗಿಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.
2. **ಸಂಗತಿಃ ಸುಜನ್ಯಃ ಸಹ**—ಸುಜನರೊಂದಿಗೆ ಸಂಗ, ಎಂದರೆ ಸತ್ಸಂಗ. ಸತ್ಪುರುಷರ ಸಂಗವಂತೂ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸತ್ಸಂಗದಿಂದ ತಾಪ ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆನಂದವೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ.



ಮಾನವನು ಸತ್ಸಂಗದಿಂದ ಆನಂದವಾಗಿರಬಹುದು.



ಜುಲೈ 25

207. ಕೆಟ್ಟಸ್ವಪ್ನವು ಬೀಳದು

**ರಾಮಂ ಸ್ಯಂದಂ ಹನೂಮಂತಂ ವೈನತೇಯಂ ವ್ಯಕೋದರಮ್ |
ಶಯನೇ ಯಃ ಸ್ಮರೇನ್ನಿತ್ಯಂ ದುಃಸ್ವಪ್ನಂ ತಸ್ಯ ನಶ್ಯತಿ ||**

ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ, ಸ್ಯಂದ, ಹನುಮಂತ, ವೈನತೇಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಕೋದರ
—ಈ ಐದು ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ
ನಿದ್ರೆಮಾಡುವಾಗ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನೇಕರಿಗೆ ಮಲಗಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟ
ಕೆಟ್ಟ ಕನಸುಗಳೇ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥವರು ಈ ಮೇಲಿನ
ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾ ನಿದ್ರೆಗೆ ಹೋದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ದುಷ್ಟಸ್ವಪ್ನಗಳು
ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈ ಐದು
ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು, ತಪಸ್ವಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಮಲಗಬೇಕು.

1. **ಶ್ರೀರಾಮಮ್**—ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೆಂದರೆ ಸತ್ಯಧರ್ಮ ನ್ಯಾಯಗಳ
ಸಾಕಾರಮೂರ್ತಿ. ಶ್ರೀರಾಮನೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯೇ ಸಾಕು!
2. **ಸ್ಯಂದಮ್**—ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ; ಇವನೇ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯೂ
ತತ್ತ್ವನಿಷ್ಠನೂ ಆದ ಇವನು ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರರ ವರಪುತ್ರ,
ಪ್ರೇಮಪುತ್ರ; ಸ್ಯಂದನು ನಾರದಮಹರ್ಷಿಗಳ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರು.
3. **ಹನೂಮಂತಮ್**—ಹನುಮಂತ, ಅಂಜನೇಯ, ಮಾರುತಿ, ರಾಮ
ದಾಸ, ರಾಮಭಕ್ತ, ಮಹಾತಪಸ್ವಿ, ನೈಷ್ಠಿಕಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ಚಿತೇಂದ್ರಿಯ,
ಮಹಾತ್ಮ; ವೀರ ಧೀರ ಹಾಗೂ ಶೂರ!
4. **ವೈನತೇಯಮ್**—ಗರುಡ. ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಪ್ರಿಯವಾಹನ.
ಸರ್ಪಗಳ ಶತ್ರು, ವಿಷಾಪಹಾರಕ, ಸ್ಫಟಿಕದಂತೆ ಶುದ್ಧಸ್ವಭಾವದವನು.
5. **ವ್ಯಕೋದರಮ್**—ಭೀಮಸೇನ. ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ, ದುಷ್ಟರಾದ
ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಬಲ್ಲ ವೀರ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಆರಾಧಕ.
ಹೀಗೆ ಈ ಐದೂ ಧರ್ಮಾತ್ಮರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ, ಇವರ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಮಲಗಿದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಲಗುವಾಗ ಈ ಐವರ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.



ಜುಲೈ 26



208. ಐದರಿಂದ ಪಾಪ ರೋಗಪರಿಹಾರ

ಪೂರ್ವಜನ್ಮಕೃತಂ ಪಾಪಂ ವ್ಯಾಧಿರೂಪೇಣ ಬಾಧತೇ |

ತಚ್ಚಾಂತಿರೌಷಧ್ಯದಾರ್ಢ್ಯೈಃ ಜಪ ಹೋಮ ಸುರಾರ್ಚನೈಃ ||

ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ರೋಗರೂಪದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳೆಂದರೆ: ಔಷಧಿ, ದಾನ, ಜಪ, ಹೋಮ, ದೇವತಾರಾಧನೆಗಳು.

ಮನುಷ್ಯ ಎಂದಮೇಲೆ ರೋಗಗಳ ಕಾಟವು ಇದ್ದದ್ದೇ. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಈಗ ಬಂದಿರುವ ರೋಗ, ಅಪಕೀರ್ತಿ, ಬಡತನಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳೇ ಕಾರಣ. ಏನೋ ಒಂದು ರೋಗ, ಏನೋ ಒಂದು ಚಿಂತೆ, ಏನೋ ಒಂದು ಕಾಟವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳೇ ಕಾರಣ. ಆ ಪಾಪವನ್ನು ಈ ಐದರಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

1. **ಔಷಧೈಃ**—ಸರಿಯಾದ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಔಷಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಈಗ ಬಂದಿರುವ ರೋಗವು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ.
2. **ದಾನೈಃ**—ಪರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ, ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಪಾತ್ರರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಸುವರ್ಣ, ವಸ್ತ್ರ, ಅನ್ನಾದಿ ದಾನಗಳಿಂದ ಈ ರೋಗವು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ.
3. **ಜಪೈಃ**—ಮಹಾಮೃತ್ಯುಂಜಯಜಪ, ಅರುಣಮಂತ್ರಪಾರಾಯಣ, ಶಾಂತಿಮಂತ್ರಪಾರಾಯಣ, ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರಪುರಶ್ಚರಣೆ, ಶ್ರೀರಾಮಮಂತ್ರಜಪಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದಲೂ ರೋಗಗಳ ಪರಿಹಾರ.
4. **ಹೋಮೈಃ**—ನವಗ್ರಹ ಹೋಮ, ಗಣಪತಿ ಹೋಮ, ಆಯುಷ್ಯ ಹೋಮ, ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಹೋಮ, ಸುದರ್ಶನಹೋಮಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಪಾಪ ಹಾಗೂ ರೋಗಗಳ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ.
5. **ಸುರಾರ್ಚನೈಃ**—ನವಗ್ರಹಪೂಜಾ, ಇಷ್ಟದೇವತಾಪೂಜಾ, ಸತ್ಯ ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ಪೂಜಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಪಾಪಗಳು ಹಾಗೂ ರೋಗಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ.



ಸತ್ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಗಳಿಂದ ರೋಗಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.



ಜುಲೈ 27

209. ಇವರುಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕು

**ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸೇವಕ ಪಾಂಥ ಕ್ಷುಧಾರ್ತ ಭಯಕಾತರಃ |
ಭಂಡಾರಿ ಪ್ರತಿಹಾರಶ್ಚ ಸಪ್ತ ಸುಪ್ತಾನ್ ಪ್ರಬೋಧಯೇತ್ ||**

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಸೇವಕ, ಪಾಂಥ, ಹಸಿದವನು, ಭಯದಿಂದ ಅಂಜಿದವನು, ಧನರಕ್ಷಕ ಮತ್ತು ದ್ವಾರಪಾಲಕ—ಈ ಏಳೂ ಜನಗಳು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕು.

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಏಳು ಜನಗಳು ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕು.

1. **ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ**—ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹುಡುಗರು. ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಂತೆ ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಓದಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಹತ್ತಿರಬಂದಾಗ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕು.
2. **ಸೇವಕ**—ಆಳು. ಇವನ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಯಜಮಾನ ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು.
3. **ಪಾಂಥ**—ಪ್ರಯಾಣಿಕ. ಇವನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಊರೊಂದರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯೆ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಕಳ್ಳಕಾಕರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದಲ್ಲವೇ?
4. **ಕ್ಷುಧಾರ್ತ**—ಹಸಿದಿರುವವನು. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮಲಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಊಟವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು.
5. **ಭಯಕಾತರಃ**—ಭಯದಿಂದ ಹೇಡಿಯಾದವನು ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಬೇಕು.
6. **ಭಂಡಾರಿ**—ಹಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಂಥ ಕಾಯುವಂಥ ಮನುಷ್ಯ. ಇವನು ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಣವು ಕಳವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?
7. **ಪ್ರತಿಹಾರಿ**—ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕಾಯುವವನೂ ನಿದ್ರಿಸಬಾರದಲ್ಲವೇ? Watchman ಆದವನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಏಳೂ ಜನಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕು.



ಜುಲೈ 28



210. ಸತ್ಪುರುಷರ ಮಹಿಮೆ

ಗಂಗಾ ಪಾಪಂ ಶಶೀ ತಾಪಂ ದೈನ್ಯಂ ಕಲ್ಪತರುಸ್ತಥಾ |

ಪಾಪಂ ತಾಪಂ ಚ ದೈನ್ಯಂ ಚ ಘ್ನಂತಿ ಸಂತೋ ಮಹಾಶಯಾಃ ||

ಗಂಗಾನದಿಯು ಪಾಪವನ್ನೂ, ಚಂದ್ರನು ತಾಪವನ್ನೂ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ದೈನ್ಯವನ್ನೂ ದೂರಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಪಾಪವನ್ನೂ ತಾಪವನ್ನೂ ದೈನ್ಯವನ್ನೂ ದೂರಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಪಾಪವೂ ತಾಪವೂ ದೈನ್ಯವೂ ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಗಂಗಾ, ಚಂದ್ರ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಪರಿಹಾರವು ದೊರಕುತ್ತದೆ.

1. **ಗಂಗಾ ಪಾಪಂ ಹರತಿ**—ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳೂ ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ. ಗಂಗಾಸ್ಮರಣ, ಗಂಗಾಸ್ನಾನ, ಗಂಗಾ ಪಾನಗಳಿಂದ ಪಾಪನಾಶ. ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಮಹಾನದೀ ಗಂಗಾನದಿ. ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ ದೇವಗಂಧರ್ವಋಷಿತಪಸ್ವಿಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಗಂಗಾನದಿಯು ಲೋಕಪಾವನಿ.
2. **ಶಶೀ ತಾಪಂ ಹರತಿ**—ಚಂದ್ರ, ಪೂರ್ಣಿಮಾಚಂದ್ರ, ಆನಂದ ಚಂದ್ರ; ಆಹ್ಲಾದಕರ ಚಂದ್ರನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಎಂಥ ತಾಪಗಳಿದ್ದರೂ ನಾಶ. ಪೂರ್ಣಿಮಾಚಂದ್ರನ ಬೆಳದಿಂಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಎಲ್ಲಾ ತಾಪಗಳಿಗೂ ಪರಿಹಾರ.
3. **ಕಲ್ಪತರುಃ ದೈನ್ಯಂ ಹರತಿ**—ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ದೈನ್ಯ ಪರಿಹಾರ; ದಾರಿದ್ರ್ಯಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಸರೇ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಕಲ್ಪ ತರು. ಕಲ್ಪತರುವಿನ ಕೈಪೆಯಿಂದ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.
4. **ಆದರೆ ಮಹಾತ್ಮರಾದರೋ**—ಪಾಪವನ್ನೂ ತಾಪವನ್ನೂ ದೈನ್ಯವನ್ನೂ ದೂರಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮರೆಂದರೆ ಗಂಗಾ, ಪೂರ್ಣಿಮಾಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ಸಂಗಮವಿದ್ದಂತೆ. ಸತ್ಪುರುಷರ ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದ, ಮಹಾತ್ಮರ ಸಂಗಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೂ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಸಕಲ ತಾಪಗಳೂ ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ದೈನ್ಯವೂ ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.



ಮಹಾತ್ಮರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.



ಜುಲೈ 29

211. ಬುಧರಿವರು

ನಮಂತಿ ಫಲಿತಾ ವ್ಯಕ್ತಾಃ ನಮಂತಿ ಚ ಬುಧಾ ಜನಾಃ |

ಶುಷ್ಕಕಾಷ್ಠಾನ್ ಮೂರ್ಖಾಶ್ಚ ಭಿದ್ಯಂತೇ ನ ನಮಂತಿ ಚ ||

ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಮರಗಳು ಬಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಬುಧರಾದ ಜನಗಳೂ ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಣಗಿರುವ ಮರಗಳಾಗಲೀ ಮೂರ್ಖರಾಗಲೀ ಸೆಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಗ್ಗಿದರೆ ಮುರಿದು ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಾದಷ್ಟೂ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮೃದು ವಾಗುತ್ತಾನೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದಂತೆ ವಿನಯಸಂಪನ್ನನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ದೊಡ್ಡವನಾದಂತೆಲ್ಲ ಮಾನವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಮರದ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಹೇಗೆಂದರೆ:

ಹೆಮ್ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಹಣ್ಣುಹಂಪಲುಗಳು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಮಾವಿನಮರ, ಹಲಸಿನಮರ, ನೇರಳೆ ಮರ, ತೆಂಗಿನ ಮರ ಮುಂತಾದ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು ಹಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಯಸ್ಸಾದ ಮರಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಬಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೆಮ್ಮರಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಕೊಂಬೆಗಳು ಬಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬುಧಜನಗಳೂ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಅಹಂಕಾರವು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಮೂರ್ಖರು ಮಾತ್ರ ದುರಹಂಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಗರ್ವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಾ ತಾವೇ ದೊಡ್ಡವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಣಗಿಹೋದ ಮರಗಳು ಬಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣುಗಳಾಗಲೀ ಕಾಯಿಗಳಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಜಂಭ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಒಣಗಿದ ಮರಗಳು ಬಗ್ಗಿದಾಗ ಮುರಿದು ತುಂಡಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಮೂರ್ಖರೂ ದುರಹಂಕಾರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾವಿನಯಗಳು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಇವರಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ಮದಗಳು ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಶುಭಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ.

ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು.



ಜುಲೈ 30



212. ಯಾರಿಗೆ ಯಾರಿಂದ ಭಯ?

ಪಾದಪಾನಾಂ ಭಯಂ ವಾತಾತ್

ಪದ್ಮಾನಾಂ ಶಿಶಿರಾದ್ ಭಯಮ್ |

ಪರ್ವತಾನಾಂ ಭಯಂ ವಜ್ರಾತ್

ಸಾಧೂನಾಂ ದುರ್ಜನಾದ್ ಭಯಮ್ ||

ಮರಗಳಿಗೆ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಭಯ, ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳಿಗೆ ಭಳಿಯಿಂದ ಭಯ, ಪರ್ವತಗಳಿಗೆ ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಭಯ, ಹಾಗೂ ಸಾಧುಸಂತರಿಗೆ ದುರ್ಜನರಿಂದ ಭಯ.

1. **ಮರಗಳಿಗೆ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಭಯ**—ಮರಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ಮಾನವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಮರಗಳು ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯನ್ನೇ ಕೊಡದ ಸಾಧುಗಳೆಂದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಇಂಥ ಮರಗಳಿಗೂ ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಭಯ.
2. **ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳಿಗೆ ಭಳಿಯಿಂದ ಭಯ**—ಕಮಲಗಳು ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೂ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಪದ್ಮನಾಭನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಹುಟ್ಟಿರುವುದೇ ಕಮಲಗಳಿಂದ. ಅವಳಿಗೆ ಹೆಸರೇ ಕಮಲಾಲಯಾ ಎಂದು. ಇಂಥ ಸುಂದರ ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳಿಗೆ ಶಿಶಿರ ಋತುವಿನಿಂದ ಭಯ. ಮಾಘ, ಫಾಲ್ಗುಣ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಭಳಿಯು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಅದು ಕಮಲಗಳ ದಳಗಳನ್ನು ನೆಲದಮೇಲೆ ಬೀಳಿಸುತ್ತವೆ.
3. **ಪರ್ವತಗಳಿಗೆ ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಭಯ**—ವಜ್ರಾಯುಧವು ದೇವೇಂದ್ರನ ಆಯುಧ. ಋಷಿಮುನಿ ತಪಸ್ವಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರುವ ಪರ್ವತಗಳ ಶಿಖರಗಳನ್ನು ವಜ್ರಾಯುಧವು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ.
4. **ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ದುರ್ಜನರಿಂದ ಭಯ**—ಸಾಧುಗಳೆಂದರೆ ತಪಸ್ವಿಗಳು, ಸಂತರು, ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು, ಋಷಿಗಳು ಹಾಗೂ ಮುನಿಗಳು. ಇವರು ಜಪತಪಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾತ್ಮರು. ಇವರಿಗೂ ದುರ್ಜನರಿಂದ ಭಯವು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ.



ಅಂತೂ ಭಯವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.





ಜುಲೈ 31



213. ಇಂಥವನ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕ

**ಸ ಜೀವತಿ ಗುಣಾ ಯಸ್ಯ ಧರ್ಮೋ ಯಸ್ಯ ಸ ಜೀವತಿ |
ಗುಣಧರ್ಮವಿಹೀನೋ ಯೋ ನಿಷ್ಕಲಂ ತಸ್ಯ ಜೀವಿತಮ್ ||**

ಯಾವನಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ಧರ್ಮವೂ ಇವೆಯೋ, ಅಂಥವನೇ ನಿಜವಾಗಿ ಬದುಕಿರುವವನು. ಯಾವಾತನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಾಗಲೀ ಧರ್ಮವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥವನ ಜೀವನವು ವೃಥಾ.

ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನು ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷ, ನೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಬದುಕಿರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬದುಕಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನ ಜೀವನವು ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆ—ಎಂದು ಭಾವಿಸ ಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಕಲ್ಲಿನ ಅಥವಾ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಂಬವೂ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬದುಕಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ದೀರ್ಘಾಯುಷಿ ಯಾಗಿ ಬಹು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಬದುಕುವುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹೇಗೆ ಬದುಕಿದ್ದಾನೆ? ಎನ್ನುವುದೇ ಮುಖ್ಯ.

ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ, ಹೇಗೆ ಬಾಳಿದರೆ ಅಂಥವನ ಜೀವನವು ಸಾರ್ಥಕ ವೆನಿಸಿತು? ಎಂದರೆ, ಗುಣಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬಾಳಿದಾಗ. ಪರೋಪಕಾರ, ಮೈತ್ರಿ, ಪ್ರೇಮ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥಸೇವೆ—ಮುಂತಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಾಳಿದಾಗ ಅಂಥವನ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕ. ಅಂಥವನು ಮೃತನಾದಮೇಲೂ ಅವನ ಧವಳಕೀರ್ತಿಯು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿದಿರು ತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅದರಂತೆಯೇ ಮಾನವನು ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು. ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ಜೀವಿಸುವವನೇ ನಿಜವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಬಾಳುವವನ ಜೀವನವೇ ಸಾರ್ಥಕ. ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ! ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಹೀನನಾಗಿ ಧರ್ಮ ರಹಿತನಾಗಿ ಬಾಳುವವನ ಜೀವನ ವೃಥಾ. ಇನ್ನು ದುರ್ಗುಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅಧರ್ಮನಿರತನಾಗಿ ಅನಾಚಾರನಿರತನಾಗಿ ಬಾಳುವವನ ಜೀವನವಂತೂ ವೃಥಾವೇ ಸರಿ!



ಮನುಷ್ಯನು ಗುಣವಂತನಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 1

214. ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಫಲ

ಗಂಗಾಜಲೇ ಕಿಂ ನ ವಸಂತಿ ಮೀನಾಃ

ದೇವಾಲಯೇ ಪಕ್ಷಿಗಣಾ ವಸಂತಿ |

ಭಾವೋಜ್ಞತಾಸ್ತೇ ನ ಫಲಂ ಲಭಂತೇ

ತೀರ್ಥಾಚ್ಛ ದೇವಾಯತನಾಚ್ಛ ನಿತ್ಯಮ್ ||

ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳು ವಾಸವಾಗಿಲ್ಲವೇನು? ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇನು? ಆದರೆ ಆ ಮೀನುಗಳಿಗಾಗಲೀ, ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಾಗಲೀ ಆ ತೀರ್ಥದಿಂದ ಅಥವಾ ದೇವಾಲಯದಿಂದ ಯಾವ ಪುಣ್ಯಫಲವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಆ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ.

ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಭಾವುಕರ ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ತ್ವ. ಕಲ್ಲು, ಮಣ್ಣು, ಮರಗಳು ಕೇವಲ ಜಡವಸ್ತುಗಳು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾವನೆಯೇ ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಂದರ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ.

1. **ಗಂಗಾನದಿ**—ಗಂಗಾ ಎಂದರೇ ಪಾಪಪರಿಹಾರ. ಗಂಗಾದರ್ಶನ, ಗಂಗಾಸ್ಪರ್ಶನ, ಗಂಗಾಸ್ನಾನ, ಗಂಗಾಪಾನಗಳಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೂ ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ, ದಿಟ. ಆದರೆ ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೀನುಗಳು ಜೀವನವನ್ನೇ ಕಳೆಯುತ್ತವೆ. ಗಂಗಾನೀರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸದಾಕಾಲ ಮುಳುಗಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಅಂಥ ಆ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನದ ಪುಣ್ಯಫಲವು ಸಿಕ್ಕಿರಬಹುದೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಅಂಥ ಪುಣ್ಯ ಭಾವನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

2. **ದೇವಸ್ಥಾನ**—ದೇವಸ್ಥಾನವೆಂದರೆ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪುಣ್ಯಾಲಯ, ದೇವರ ಸಂನಿಧಾನ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ, ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ದಿಟ. ಆದರೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ದೇವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಪುಣ್ಯವು ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಇಲ್ಲ, ಏಕೆ? ಅಲ್ಲಿ ಆ ದೇವಭಾವನೆಯು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ.

ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಗಳೇ ಮುಖ್ಯ.

ಆಗಸ್ಟ್ 2

215. ಪರಾಧೀನತೆಯ ಹಣೆಬರಹ

ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೂ ತು ಯಾ ವಿದ್ಯಾ ಪರಹಸ್ತಗತಂ ಧನಮ್ |

ಪ್ರಯೋಗಕಾಲೇ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೇ ನ ಸಾ ವಿದ್ಯಾ ನ ತದ್ಧನಮ್ ||

ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯೆ, ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣ—
ಈ ಎರಡೂ, ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಾಲವು ಬಂದಾಗ—ಆ ವಿದ್ಯೆಯು
ವಿದ್ಯೆಯೂ ಅಲ್ಲ, ಆ ಹಣವು ಹಣವೂ ಅಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನಿಗೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದು ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಹಣ. ವಿದ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಹಣದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಯಶಸ್ಸನ್ನೂ ಆನಂದವನ್ನೂ ಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ, ದಿಟ. ಆದರೆ ಆ ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಹಣಗಳು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನ ವಾಗಿರಬೇಕು. ಸಮಯಬಂದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ತಾನು ಉಪಯೋಗಿಸು ವಂತಿರಬೇಕು. ಹಿರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಪ್ರವಚನೋಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ತಾನು ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯು ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ತಾನು ಗಳಿಸಿರುವ ಹಣವೂ ತನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದರೂ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಆ ವಿದ್ಯೆಗೂ ಆ ಹಣಕ್ಕೂ ಬೆಲೆಯು ಬಂದಂತೆ.

ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ತಾನು ಕಲಿತಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದು ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿದೆ, ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿದೆ, ಅದು ನನಗೆ ಈಗ ಮರೆತುಹೋಗಿದೆ, ನಾಳೆ ಆ ಪುಸ್ತಕ ವನ್ನು refer ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮದೇ ಹಣ, ಆದರೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯೋ ಭದ್ರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಈಗ ತಕ್ಷಣ ನಮಗೆ ಹಣ ಬೇಕೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಸಿಕ್ಕುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ಅಂಥ ಹಣದಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಈಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬಾರದ ಆ ವಿದ್ಯೆಯು ವಿದ್ಯೆಯೂ ಅಲ್ಲ ; ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಆ ಹಣವು ಹಣವೂ ಅಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯೂ ನಮ್ಮ ಹಣವೂ

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿರಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 3



216. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದರಿಂದ ತುಷ್ಟಿ?

ಸಂತುಷ್ಟತುಷ್ಟಮಃ ಸ್ತುತ್ಯಾ ಧನೇನ ಮಹತಾಽಧಮಃ |

ಪ್ರಸೀದಂತಿ ಜಪೈರ್ಧೇವಾಃ ಬಲಿಭಿರ್ಭೂತವಿಗ್ರಹಾಃ ||

ಉತ್ತಮ ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದಲೇ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಧಮ ಮಾನವನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ. ದೇವತೆಗಳು ಜಪಗಳಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಭೂತಪ್ರೇತಪಿಶಾಚಿಗಳು ಪಶುಗಳ ಬಲಿಯಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಬೇಕಾದದ್ದು ತುಷ್ಟಿ, ಸಂತುಷ್ಟಿ, ಸಂತೋಷ. ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾನವನ ಜೀವನ, ಸಂತೋಷವೇ ಜೀವನದ ಗುರಿ. ಸಂತೋಷವು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಆ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ.

1. **ಉತ್ತಮಃ ಸ್ತುತ್ಯಾ ಸಂತುಷ್ಟತಿ**—ಉತ್ತಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಸಂತೋಷ. ಉತ್ತಮರೆಂದರೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಪಂಡಿತರು, ತಪಸ್ವಿಗಳಾದ ಯತಿಗಳು; ಇವರನ್ನು ಹೊಗಳಿದರೆ ಸಾಕು, ಇವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಹಣ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಗಳೇ ಮುಖ್ಯ.
2. **ಅಧಮಃ ಮಹತಾ ಧನೇನ ತುಷ್ಟತಿ**—ಅಧಮನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಬರೀ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಲಾರ. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಹಣ. ಯಾವಾಗಲೂ ಹಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿರುವವನು ಅಧಮನು. ತುಂಬಾ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಅಧಮನಿಗೆ ಸಂತೋಷ.
3. **ದೇವಾಃ ಜಪೈಃ ಸಂತುಷ್ಟಂತಿ**—ದೇವತೆಗಳು ಜಪಹೋಮಗಳಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಯಾ ದೇವತೆಗಳ ಜಪಾನುಷ್ಠಾನ, ಹೋಮ ಹವನಾದಿಗಳಿಂದ ಆಯಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.
4. **ಬಲಿಭಿಃ ಭೂತವಿಗ್ರಹಾಃ ಸಂತುಷ್ಟಂತಿ**—ತಾಮಸದೇವತೆಗಳಾದ ಭೂತ ಪ್ರೇತಪಿಶಾಚಾದಿಗಳಿಗೆ ಪಶುಬಲಿಯಿಂದಲೇ ತುಷ್ಟಿ.

ಮನುಷ್ಯನು ಕೀರ್ತಿವಂತನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 4

217. ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಿರಿ

ಸಂಪದ: ಸ್ವಪ್ನಸಂಕಾಶಾ: ಯೌವನಂ ಕುಸುಮೋಪಮಮ್ |

ವಿದ್ಯುಚ್ಚಂಚಲಮಾಯುಷ್ಯಂ ತಸ್ಮಾತ್ ಜಾಗ್ರತ ಜಾಗ್ರತ ||

ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಸ್ವಪ್ನಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಯೌವನವೆಂಬುದು ಕುಸುಮದಂತೆ ಬಾಡಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಯುಷ್ಯವಂತೂ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವರೇ, ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಿರಿ!!

ಮಹಾತ್ಮರು ಮಾನವರಿಗೆ ಮೂರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು.

1. **ಸಂಪದ: ಸ್ವಪ್ನಸಂಕಾಶಾ:**—ಮಾನವನ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಸ್ವಪ್ನಸಮಾನ. ಸ್ವಪ್ನದ ಹಣ, ವಿದ್ಯೆ, ಪತ್ನಿ, ಪುತ್ರ, ಗೃಹ, ಅಧಿಕಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುಳ್ಳು; ಅದರಂತೆಯೇ ಈ ಎಚ್ಚರದ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಸುಳ್ಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಸುಳ್ಳುಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೆಚ್ಚಿ, ಮನುಷ್ಯನು ಹಾಳಾಗಿಹೋಗಬಾರದು.
2. **ಯೌವನಂ ಕುಸುಮೋಪಮಮ್**—ಯೌವನವೆಂಬುದು ಹೂವಿನಂತೆ ಬಾಡಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಜಾಜಿ, ಸಂಪಿಗೆ, ಗುಲಾಬಿ, ತಾವರೆ—ಮುಂತಾದ ಯಾವುದೇ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಗಿಡಗಳಿಂದ ಕಿತ್ತು, ಅಂಗಡಿಗಳಿಂದ ಮನೆಗೆ ತಂದು, ದೇವರಿಗೆ ಏರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಪ್ರಸಾದ ರೂಪವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಾಡಿಹೋಗಿರುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ? ಯೌವನವೆಂಬುದೂ ಹೀಗೆಯೇ ಸವೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯೌವನವೆಂಬುದು ನಮಗೇ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮುದುಡಿಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮಾನವರಿಗೆ ಯೌವನವೆಂಬುದು ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ!
3. **ಆಯುಷ್ಯಂ ವಿದ್ಯುಚ್ಚಂಚಲಮ್**—ಆಯುಷ್ಯವು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಆಯುಷ್ಯವು ಶರವೇಗದಂತೆ, ಮುಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷವೂ, ಅಲ್ಲಾ ; ಒಂದೊಂದು ಮಾಸವೂ, ಅಲ್ಲಾ ; ಒಂದೊಂದು ದಿನವೂ, ಅಲ್ಲಾ ; ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನೂ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಳಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ!

ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಮಾನವನು ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಆಗಸ್ಟ್ 5

218. ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೀಯರಿವರು

ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಾರದ ಪರಾಶರ ಪುಂಡರೀಕ

ವ್ಯಾಸಾಂಬರೀಷ ಶುಕ ಶೌನಕ ಭೀಷ್ಮ ದಾಲ್ಘ್ಯನ್ |

ರುಕ್ಮಾಂಗದಾರ್ಜುನ ವಸಿಷ್ಠ ವಿಭೀಷಣಾದಿನ್

ಧನ್ಯಾನ್ ಇಮಾನ್ ಪರಮಭಾಗವತಾನ್ ಸ್ಮರಾಮಿ ||

ಈ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಪರಮಭಾಗವತರನ್ನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದಕೂಡಲೇ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೀಯರಾದ ಮಹಾತ್ಮರು.

1. ಪ್ರಹ್ಲಾದ—ಭಕ್ತನಾದ ಬಾಲಕ, ತಪೋಮೂರ್ತಿ, ಮಹಾಪಿತೃಭಕ್ತ.
2. ನಾರದ—ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಯಾದ ದೇವರ್ಷಿ; ಸನತ್ಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠನಾದ ಮಹಾತ್ಮನು.
3. ಪರಾಶರ—ವೇದವ್ಯಾಸರ ತಂದೆ, ಮಹಾತಪಸ್ವಿ, ಪಿತೃಭಕ್ತಪುಂಗವ.
4. ಪುಂಡರೀಕ—ವೇದಾಧ್ಯಯನಸಂಪನ್ನ, ಭಕ್ತನೂ ಆದ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮ.
5. ವ್ಯಾಸ—ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಸರ್ವಜ್ಞ; ವೇದಗಳನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿದ ವೇದಪುರುಷ; ವೇದಾಂತದರ್ಶನಸೂತ್ರಕರ್ತ.
6. ಅಂಬರೀಷ—ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರಮಭಕ್ತ.
7. ಶುಕ—ವ್ಯಾಸರ ಪುತ್ರ, ನೈಷ್ಠಿಕಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ಜ್ಞಾನಿ; ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ.
8. ಶೌನಕ—ಮಹರ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು, ಸದಾ ಭಕ್ತಿಪರಾಯಣರು.
9. ಭೀಷ್ಮ—ಕುರುಕುಲಪಿತಾಮಹರು, ಸ್ವಚ್ಛಂದಮರಣಿಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠರು, ಧರ್ಮವೇತ್ತರು, ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕರು, ಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತರು, ಪಿತೃಭಕ್ತರು ಹಾಗೂ ನೈಷ್ಠಿಕಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು.
10. ದಾಲ್ಘ್ಯ—ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಸಮರ್ಥ ಮಹರ್ಷಿಗಳು.
11. ರುಕ್ಮಾಂಗದ—ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರಮಭಕ್ತ.
12. ಅರ್ಜುನ—ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಭಕ್ತ, ವಿಭೂತಿಪುರುಷ.
13. ವಸಿಷ್ಠ—ಬ್ರಹ್ಮಮಾನಸಪುತ್ರರು, ಸೂರ್ಯವಂಶಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳು.
14. ವಿಭೀಷಣ—ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಶರಣಾಗತನಾಗಿ ಧನ್ಯನಾದ ಮಹಾತ್ಮ.

ಈ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಧನ್ಯರನ್ನೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು.

ಆಗಸ್ಟ್ 6

219. ತನ್ನಿಂದ ತನ್ನ ಉದ್ಧಾರ

ಕಾಲಕರ್ಮಗುಣಾಧೀನೋ ದೇಹೋಽಯಂ ಪಾಂಚಭೌತಿಕಃ |

ಕಥಮನ್ಯಾಂಸ್ತು ಗೋಪಯೇತ್ ಸರ್ವಗ್ರಸ್ತೋ ಯಥಾ ಪರಮ್ ||

ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಈ ದೇಹವು ತಾನೇ ಕಾಲಕರ್ಮ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಇಂಥ ಶರೀರವು ಇತರರನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಕಾಪಾಡಿತು? ಸರ್ಪದಿಂದ ನುಂಗಲ್ಪಟ್ಟು, ಸರ್ಪದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಪ್ಪೆಯು ಇತರರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿತೇ?

ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ಮೊದಲು ತನ್ನ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. **ಉದ್ಧರೇದಾತ್ಮನಾತ್ಮನಮ್** ಎಂದು ಗೀತಾಚಾರ್ಯನ ಹಿತನುಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನವನ ಈ ಶರೀರವೇ ಪಂಚಭೂತಗಳ ಕಾರ್ಯ. ಪೃಥಿವೀ, ಅಪ್ಪು, ತೇಜಸ್ಸು, ವಾಯು, ಆಕಾಶಗಳೆಂಬ ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ಈ ಶರೀರವು ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಪಂಚಭೂತಗಳಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿದೆ ಈ ದೇಹ.

ಈ ದೇಹವು ಕಾಲಾಧೀನ, ಕರ್ಮಾಧೀನ ಮತ್ತು ಗುಣಾಧೀನ. ಈ ದೇಹವು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಶರೀರವು ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಈ ದೇಹವು ಮೃತವಾಗಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ವರೆಗೆ ಯಾರೊಬ್ಬನ ಶರೀರವೂ ಕೂಟಸ್ಥವಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಶರೀರವು ಕರ್ಮಾಧೀನವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಏನೇನೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿ ಈ ಶರೀರವು ಈಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಈ ದೇಹವು ಸತ್ತ್ವಗುಣ, ರಜೋಗುಣ ಮತ್ತು ತಮೋಗುಣಗಳಿಗೂ ಅಧೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಈ ಶರೀರವೇ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಗುಣಗಳಿಗೂ ಅಧೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಈ ಶರೀರವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿತೇ? ತಾನೇ ರೋಗದಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿರುವವನು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಬಲ್ಲನೇ? ಸರ್ಪದಿಂದ ಅರ್ಧ ನುಂಗಲ್ಪಟ್ಟ ಕಪ್ಪೆಯು ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿತೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 7



220. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಸಾರ್ಥಕ

ಅಮಂತ್ರಮಕ್ಷರಂ ನಾಸ್ತಿ ನಾಸ್ತಿ ಮೂಲಮನೌಷಧಮ್ |

ಅಯೋಗ್ಯಃ ಪುರುಷೋ ನಾಸ್ತಿ ಯೋಜಕಸ್ತತ್ರ ದುರ್ಲಭಃ ||

ಮಂತ್ರವಲ್ಲದ ಅಕ್ಷರವಿಲ್ಲ, ಔಷಧವಲ್ಲದ ಮೂಲಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಅಯೋಗ್ಯನಾದ ಪುರುಷನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಹುಡುಕಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವ ಜಾಣನೇ ದುರ್ಲಭನು.

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿ. ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ, ನಿರರ್ಥಕವಾದ ವಸ್ತುವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತನೇ ದುರ್ಲಭ! ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ—

1. **ಅಮಂತ್ರಮಕ್ಷರಂ ನಾಸ್ತಿ**—ಮಂತ್ರವಲ್ಲದ ಅಕ್ಷರವೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಕ್ಷರವೂ ಒಂದೊಂದು ಮಂತ್ರವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಗಂ, ಹಂ, ಳಂ, ಪಂ, ಟಂ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೊಂದು ಮಂತ್ರವೇ. ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಕ್ಷರಮಾಲಿಕೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಂತ್ರಗಳೇ!
2. **ಅನೌಷಧಂ ಮೂಲಂ ನಾಸ್ತಿ**—ಔಷಧವಲ್ಲದ ಮೂಲಿಕೆಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೇರೂ, ಮೂಲಿಕೆಯೂ ಔಷಧವೇ. ನಾನಾರೋಗಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಬೇರು, ಮೂಲಿಕೆಗಳು ನೂರಾರು ಇವೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ವೈದ್ಯನೇ ಇಲ್ಲ.
3. **ಅಯೋಗ್ಯಃ ಪುರುಷೋ ನಾಸ್ತಿ**—ಅಯೋಗ್ಯನೆಂಬ ಮನುಷ್ಯನೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಲ್ಲಿಯೂ ಏನಾದರೊಂದು ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ದಡ್ಡನಾಗಿದ್ದರೂ ಶಕ್ತಿವಂತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಂಗೀತಗಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಕುಂಟನಾಗಿದ್ದರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾವನೂ ಅಯೋಗ್ಯನಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಯು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.



ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 8

221. ನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳಿವು

ಗೀತಾದಿ ಮೋಹನಕಲಾ ಜಠರಾವನಾಯ

ತರ್ಕಾದಿಧೋರಣಕಲಾ ಜನಗೌರವಾಯ |

ವೇದಾದಿ ಪಾವನಕಲಾ ಪರಭಾವನಾಯ

ತತ್ತ್ವಾವಬೋಧನಕಲಾ ಭವತೇಽಮೃತಾಯ ||

ಸಂಗೀತಾದಿ ಕಲೆಗಳು ಜನಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜರವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರಾದಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕಲೆಗಳು ಜನಗಳಿಂದ ಗೌರವಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾದಿ ಪವಿತ್ರ ಕಲೆಗಳು ಲೋಕಾಂತರ ಜನ್ಮಾಂತರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ; ಆದರೆ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವಾವಬೋಧನ ಕಲೆಯು ಮಾತ್ರ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ.

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಲೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಅವು ನಾಲ್ಕು:

1. **ಸಂಗೀತ ಕಲೆ**—ವಿಶೇಷವಾದ ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಸಂಗೀತ, ನಾಟ್ಯ, ನೃತ್ಯಾದಿ ಕಲೆಗಳು ದಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಈ ಕಲೆಗಳು ಜನಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನುಕೊಡುತ್ತವೆ.
2. **ತರ್ಕ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಮೀಮಾಂಸಾದಿ ಕಲೆಗಳು**—ಶಾಸ್ತ್ರಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವ, ಕೀರ್ತಿ, ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಸನ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತವೆ.
3. **ವೇದಮಂತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಪೌರೋಹಿತ್ಯ**—ಮುಂತಾದ ಪವಿತ್ರ ಕಲೆಗಳು ಪುಣ್ಯಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವಾಗುತ್ತವೆ; ಯಜ್ಞಯಾಗ, ಹೋಮಹವನಾದಿಗಳು ಪರಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸಾಧನಗಳಾಗುತ್ತವೆ.
4. **ತತ್ತ್ವಾವಬೋಧನಕಲೆ**—ಆತ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು, ಪರಮಾರ್ಥತತ್ತ್ವವನ್ನು, ಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಕಲೆಯು ಅಮೃತತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮೃತತ್ವವೆಂದರೆ ಮೋಕ್ಷ, ಜನ್ಮಮರಣಚಕ್ರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ. ಇದಕ್ಕೇ ಕೈವಲ್ಯ, ನಿರ್ವಾಣ ಎಂದೂ ಹೆಸರು. ಇದೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನ ಜೀವನದ ಪರಮಗುರಿ. ಈ ಅಮೃತತ್ವಕ್ಕೆ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವೊಂದೇ ಸಾಧನ. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಅಮೃತತ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿ.

ಆತ್ಮತತ್ತ್ವಾವಬೋಧನೆಯಿಂದಲೇ ಅಮೃತತ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿ.



ಆಗಸ್ಟ್ 9



222. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಐದು ಫಲಗಳು

ಮಾತೇವ ರಕ್ಷತಿ ಪಿತೇವ ಹಿತೇ ನಿಯುಂಕ್ತೇ

ಕಾಂತೇವ ಚಾಪಿ ರಮಯತ್ಯಪನೀಯ ಖೇದಮ್ |

ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ತರ್ನೋತಿ ವಿತರ್ನೋತಿ ಚ ದಿಕ್ಷು ಕೀರ್ತಿಮ್

ಕಿಂ ಕಿಂ ನ ಸಾಧಯತಿ ಕಲ್ಪಲತೇವ ವಿದ್ಯಾ?

ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬುದು ತಾಯಿಯಂತೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ, ತಂದೆಯಂತೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತದೆ, ಆಯಾಸವನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಿ ಪಶ್ಚಿಮಂತ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬುದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಮಾನವರಿಗೆ ಏನೇನನ್ನು ತಾನೆ ಸಾಧಿಸಿಕೊಡಲಾರದು?

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಐದು ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಫಲಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ:

1. **ತಾಯಿಯಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.** ತಾಯಿಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೋಷಿಸುವಂತೆ ಸಂಗೀತ, ವೇದ ಮುಂತಾದ ವಿದ್ಯೆಯೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಮಾನವರನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತದೆ.
2. **ತಂದೆಯಂತೆ ವಿದ್ಯೆಯು ಮಾನವರನ್ನು ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ.** ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದ ಮಾನವನು ಸತ್ಪುರುಷನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ.
3. **ಪಶ್ಚಿಮು ಪತಿಯು ಆಯಾಸವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಿಹಿಮಾತುಗಳಿಂದ ಉಪಚಾರಮಾಡುವಂತೆಯೇ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಮಾನವರನ್ನು ಉಪಚರಿಸುತ್ತದೆ.** ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆದರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?
4. **ವಿದ್ಯೆಯು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.** ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರಿಂದ, ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ, ಸಾಕಷ್ಟು ಧನವೂ ಸತ್ಕಾರಗಳೂ ಸನ್ಮಾನಗಳೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.
5. **ವಿದ್ಯೆಯು ಮಾನವರಿಗೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.** ವಿದ್ಯಾವಂತನ ಕೀರ್ತಿಯು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?



ಮಾನವನು ಸದ್ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 10

223. ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಯ ವಿಧಾನ

ಮಾಧುರ್ಯಮ್ ಅಕ್ಷರವ್ಯಕ್ತಿ ಪದಚ್ಛೇದಸ್ತು ಸುಸ್ವರಃ |

ಧೈರ್ಯಂ ಲಯಸಮರ್ಥಂ ಚ ಪಡೇತೇ ಪಾಠಕಾ ಗುಣಾಃ ||

ಮಾಧುರ್ಯ, ಅಕ್ಷರವ್ಯಕ್ತಿ, ಪದಚ್ಛೇದ, ಸುಸ್ವರ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಲಯಸಾಮರ್ಥ್ಯ—ಈ ಆರೂ ಪಾಠಕ ಗುಣಗಳು.

ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಆರು ಗುಣಗಳು ಇರಬೇಕು:

1. **ಮಾಧುರ್ಯಮ್**—ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಮಧುರವಾಗಿ ಇಂಪಾಗಿರಬೇಕು. ಶ್ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತೆ ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಇಂಪಾಗಿ ಪಠಿಸಬೇಕು.
2. **ಅಕ್ಷರವ್ಯಕ್ತಿ**—ವೇದಮಂತ್ರಗಳ ಒಂದೊಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಅಕ್ಷರವನ್ನೂ ನುಂಗಿ ಕೊಂಡು ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಬಾರದು.
3. **ಪದಚ್ಛೇದಃ**—ವೇದಮಂತ್ರಗಳ ಪದಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದವನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠನಮಾಡಬೇಕು.
4. **ಸುಸ್ವರಃ**—ಉದಾತ್ತ, ಅನುದಾತ್ತ, ಸ್ವರಿತ, ದೀರ್ಘಸ್ವರಿತಗಳೆಂಬ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ಕರ್ಕಷವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಬಾರದು. ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ಇಂಪಾಗಿ ಸ್ವರಸಹಿತವಾಗಿಯೇ ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು.
5. **ಧೈರ್ಯಮ್**—ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನೂ, ಸ್ವರಗಳನ್ನೂ, ಪದಗಳನ್ನೂ, ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದೇ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ಸಹಸ್ರಾರು ಜನಗಳೆದುರು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಪಠಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು.
6. **ಲಯಸಮರ್ಥಮ್**—ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಆ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಪಠನಮಾಡಬೇಕು.

ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಠಿಸಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 11



224. ಇಂಥವನ ಜನ್ಮ ವೃಥಾ

ಪರೋಪಕೃತಶೂನ್ಯಸ್ಥ ಧಿಞ್ ಮನುಷ್ಯಸ್ಥ ಜೀವಿತಮ್ |

ಜೀವಂತು ಪಶವೋ ಯೇಷಾಂ ಚರ್ಮಾಘ್ನಪಕರಿಸ್ಕೃತಿ ||

ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡದಿರುವ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಧಿಕ್ಕಾರ! ಬದಲಾಗಿ ಪಶುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜೀವಿಸಲಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಚರ್ಮ ದಿಂದಲೂ ಮಾನವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯನೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ, ವಿವೇಕಜೀವಿ; ಸರ್ವಕರಣ ಗಳಿಂದಲೂ, ಸರ್ವಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ. ಮನುಷ್ಯನು ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಜೀವಿ. ಇಂಥವನು ಸಮಾಜಕ್ಕೂ, ಇತರ ಮಾನವರಿಗೂ, ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನವನು ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಅಶಕ್ತರಿಗೂ ವೃದ್ಧರಿಗೂ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನವನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಯೋಗ್ಯರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕು, ತನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ಅರ್ಹರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

ಮಾನವನು ಬಡವನಾಗಿದ್ದರೂ, ದುರ್ಬಲನಾಗಿದ್ದರೂ, ಕುರೂಪಿ ಯಾಗಿದ್ದರೂ, ದಡ್ಡನಾಗಿದ್ದರೂ—ಏನಾದರೊಂದು ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಹಣದಿಂದಲೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಮಾನವನಿಗೆ ಮಾನವಜನ್ಮವೆಂಬುದೇ ಭಗವಂತನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರ. ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಮಾನವನು ತುಂಬಾ ಭಾಗ್ಯವಂತ, ಅದೃಷ್ಟವಂತ, ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಇವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಅವಕಾಶಗಳು ಇದ್ದರೂ ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನ ಜನ್ಮವು ವೃಥಾ! ಪರೋಪಕಾರಶೂನ್ಯನಾದ ಮಾನವನಿಗಿಂತಲೂ ಪಶುಗಳೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಏಕೆಂದರೆ ಪಶುಗಳು ಬದುಕಿ ದ್ದಾಗಲೂ ಮಾನವನಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ, ಸತ್ತಮೇಲೂ ಆ ಪಶುಗಳ ಚರ್ಮದಿಂದಲೂ ಮಾನವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವುಂಟು.



ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 12

225. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ

**ಲಾಲನಾತ್ ಬಹವೋ ದೋಷಾಃ ತರ್ಜನಾದ್ ಬಹವೋ ಗುಣಾಃ |
ತಸ್ಮಾತ್ ಪುತ್ರಂ ಚ ಶಿಷ್ಯಂ ಚ ತರ್ಜಯೇತ್ ನ ತು ಲಾಲಯೇತ್ ||**

ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ ಅತಿಯಾಗಿ ಮುದ್ದುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ದೋಷಗಳೂ, ಗದರಿಸುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಗುಣಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ, ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಹೆದರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಯಾವಾಗಲೂ ತುಂಬಾ ಮುದ್ದುಮಾಡುತ್ತಿರಬಾರದು.

ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೂ, ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಮೇಲೂ ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿರಬೇಕು. 'ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಹೆಗ್ಗಣ ಮುದ್ದು' ಎಂಬ ಗಾದೆಯೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ? ದಿಟ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿದ್ದದೆ, ಶಿಕ್ಷಿಸದೆ, ದಾರಿಗೆ ತರದೆ, ಅವರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮುದ್ದುಮಾಡುತ್ತಾ, ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾ, ಅವರನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಅಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ದಡ್ಡರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ! ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೆದರಿಸುವುದು— ಎರಡೂ ಸರಿ; ಆದರೆ ಅತಿ ಮುದ್ದುಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವರನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕು.

ಬರೀ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬರೀ ಮುದ್ದುಮಾಡುತ್ತಾ, ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸದೆ, ಅವರನ್ನು ಅವರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಅಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಈ ಮಕ್ಕಳು ದಡ್ಡರಾಗಿ, ರೌಡಿಗಳಾಗಿ, ಸಮಾಜಘಾತಕರಾಗಿ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕಳಂಕವನ್ನು ತರಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರೇ ಆಗಬಹುದು. ದುರ್ಯೋಧನನು ದುಷ್ಪನಾಗಿ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರನೇ ಕಾರಣನಲ್ಲವೆ? ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಆದರ್ಶಮರ್ಯಾದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾಗಲು ಗುರುಗಳಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಕಾರಣವಲ್ಲವೆ?

ತಾಯಿ ತಂದೆಯರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಬೆಳೆಸಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 13



226. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಗುಟ್ಟು

**ಆದೌ ದೇವಕೀದೇವಿಗರ್ಭಜನನಂ ಗೋಪೀಗೃಹೇ ವರ್ಧನಮ್
ಮಾಯಾಪೂತನಿಜೇವಿತಾಪಹರಣಂ ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧಾರಣಮ್ |
ಕಂಸಚ್ಛೇದನಕೌರವಾದಿಹರಣಂ ಕುಂತೀಸುತಾಪಾಲನಮ್
ಏತದ್ಭಾಗವತಂ ಪುರಾಣಕಥಿತಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಮೃತಮ್ ||**

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಮಹಾಪುರಾಣದಲ್ಲಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಕಥೆಯನ್ನು ಏಳು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ:

1. ವಸುದೇವನ ಅಂಶದಿಂದ ದೇವಕೀದೇವಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಭಗವಂತನು ಅವತರಿಸಿದನು. ಜನ್ಮಮರಣರಹಿತನಾದ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವು ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು.
2. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಬೆಳೆದದ್ದು ನಂದಗೋಪನ ಗೃಹದಲ್ಲಿ. ಗೋಪಿಕೆಯಾದ ಯಶೋದಾದೇವಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ದೊಡ್ಡವನಾದನು. ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಗೋಪಾಲಕನಾದನು. ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟ ತಾಯಿ ದೇವಕಿಯಾದರೆ, ಅನ್ನನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಪಾಲಿಸಿದ ಪೋಷಿಸಿದ ತಾಯಿ ಯಶೋದೆ.
3. ಕಂಸನ ಆದೇಶದಂತೆ ಪೂತನೀ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಸ್ವನ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ಆ ಮಾಯಾರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಕೊಂದು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೊಡ್ಡ ರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ಪುಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿ ಪವಾಡವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.
4. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಕಿರುಬೆರಳಿನಿಂದ ಗೋವರ್ಧನಪರ್ವತವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.
5. ತನ್ನ ಸೋದರಮಾವನಾದ ದುಷ್ಯ ಕಂಸನನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅಧರ್ಮವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ.
6. ದುಷ್ಯರಾದ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿ ಕೌರವರನ್ನೆಲ್ಲ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಧರ್ಮದ ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.
7. ಕುಂತಿಯ ಸುಪುತ್ರರಾದ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿರುತ್ತಾನೆ.



ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಗುರಿಯು.



ಆಗಸ್ಟ್ 14

227. ಪಾಪಕರ್ಮದ ಫಲ

ಏಕಃ ಪಾಪಾನಿ ಕುರುತೇ ಫಲಂ ಭುಂಕ್ತೇ ಮಹಾಜನಃ |

ಭೋಕ್ತಾರೋ ವಿಪ್ರಮುಚ್ಯಂತೇ ಕರ್ತಾ ದೋಷೇಣ ಲಿಪ್ಯತೇ ||

ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಒಬ್ಬನಾದರೆ, ಅದರ ಫಲಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವರು ಅನೇಕರು. ಫಲಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಫಲವು ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದಾಗುವ ಅನಿಷ್ಟ ಫಲಗಳನ್ನು ಅನೇಕರು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ರಾಜನು ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ಫಲವನ್ನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು— ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಣ್ಣನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ಅವನ ತಮ್ಮಂದಿರೆಲ್ಲರೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಫಲಗಳನ್ನು ಅವನ ಅನುಚರರೆಲ್ಲರೂ ಅನುಭವಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯನ ಅವಿವೇಕದ ದುಷ್ಟತ್ವದಿಂದ ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರೂ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಆ ಪಾಪದ ಲೇಪವು ಮಾತ್ರ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದವನಿಗೇ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಭೋಕ್ತೃಗಳು ಯಾರೂ ಆ ಪಾಪದ ಲೇಪವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದವನಿಗೇ ಪಾಪದ ಲೇಪವೇ ಹೊರತು ಅನುಭವಿಸುವವರಿಗಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಅರಿತು ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮಾನವನು ಪಾಪಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲೇಬಾರದು. ಪುಣ್ಯಕರ್ಮ ಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನಂತೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮಾಡಲೇಬಾರದು. ಕಾಮಲೋಭಗಳಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ, ಐಷಾ ಆರಾಮ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ದುಃಖವೆಂಬುದು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿಯು.

ಪಾಪಾಚರಣೆಯಿಂದ ಮಾನವನು ದೂರವಿರಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 15



228. ಹೀಗೆ ಬಾಳಬೇಕು

ಸಂಭೋಜನಂ ಸಂಕಥನಂ ಸಂಪ್ರಶೋಧನ ಸಮಾಗಮಃ |

ಜ್ಞಾತಿಭಿಃ ಸಹ ಕಾರ್ಯಾಣಿ ನ ವಿರೋಧಃ ಕದಾಚನ ||

ಜ್ಞಾತಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ, ಮಾತುಕಥೆ, ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಾಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡಿಕೊಂಡು ವಿರೋಧವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ಜ್ಞಾತಿಗಳೆಂದರೆ ದಾಯಾದಿಗಳು. ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರ ಮಕ್ಕಳು ಗಳು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾತಿಗಳೆಂದರೆ ಶತ್ರುಗಳು ಎಂದಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. 'ಹುಟ್ಟುತ್ತಾ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು, ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ದಾಯಾದಿಗಳು' ಎಂಬ ಗಾದೆಯೂ ಇದೆ. ಕೌರವ ಪಾಂಡವರು ದಾಯಾದಿಗಳಾಗಿ, ಕಚ್ಚಾಡಿ, ಕಾದಾಡಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದರಲ್ಲವೇ? ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಆಗದೆ ಸದಾ ವಿರಸ, ವಿರೋಧ, ಜಗಳಗಳು ನಡೆದು ಯಾರಿಗೂ ಶಾಂತಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ಇದು ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ವಭಾವ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠವೇನೆಂದರೆ:

ನಾವು ದಾಯಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಂತೆ ಕಚ್ಚಾಡಬಾರದು. ಅವರವರ ಸಂಪತ್ತು, ಆಸ್ತಿ, ಅಂತಸ್ತು, ಮನೆ, ಮಠ, ಹಣ, ಕೀರ್ತಿಗಳು ಅವರವರಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಚಿಂತಿಸಬಾರದು. ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ಜ್ಞಾತಿಗಳು ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಬಾಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ, ಗೃಹಪ್ರವೇಶಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾತಿಗಳೊಡನೆ ಊಟ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅವರ ಯೋಗ ಕ್ಷೇಮಾದಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ನಾವೂ ಹೋಗಬೇಕು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅವರೂ ಬರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಿರೋಧವನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬೆಳೆಸಬಾರದು. ಇದು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಇದೇ ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ. ಇದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಸುಖಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ.



ಯಾರೊಡನೆಯೂ ವಿರೋಧವು ಒಳಿತಲ್ಲ.



ಆಗಸ್ಟ್ 16

229. ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು

ಅನಂತಶಾಸ್ತ್ರಂ ಬಹು ವೇದಿತವ್ಯಮ್

ಅಲ್ಲಶ್ಚ ಕಾಲೋ ಬಹವಶ್ಚ ವಿಘ್ನಾಃ |

ಯತ್ ಸಾರಭೂತಂ ತದುಪಾಸಿತವ್ಯಮ್

ಹಂಸೋ ಯಥಾ ಕ್ಷೀರಮಿವಾಂಬುಮಿಶ್ರಮ್ ||

ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬಹಳ ಇವೆ, ಇನ್ನು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳೂ ತುಂಬಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಿತದ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಪ. ಜೊತೆಗೆ ಇವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಅಡಚಣೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾರವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗ್ರಹಿಸಿ ಅದರಂತೆ ನಡೆದು ಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು. ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹಂಸವು ಹಾಲನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ.

ಇಂದಿನ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ, ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಇರುತ್ತವೆ. ವೇದಗಳು, ವೇದಾಂತಗಳು, ವೇದಾಂಗಗಳು, ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣ, ಮೀಮಾಂಸಾ, ನ್ಯಾಯ, ಅಲಂಕಾರ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಛಂದಸ್ಸು, ಯೋಗ, ಆಗಮ, ಶಿಲ್ಪ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ವಾಸ್ತು, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ವೈದ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಾಮುದ್ರಿಕ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಈ ವಿಶಾಲ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳಂತೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಇರುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟನ್ನೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಜೀವನದ ಕೇವಲ ಒಂದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲಾರ.

ಜೊತೆಗೆ ಇವನ ಆಯುಷ್ಯಕಾಲವು ತುಂಬಾ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಶತಾಯುಷಿಯಾಗಿ ಬದುಕಿರಲಾರ. ಇನ್ನು ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ನೂರಾರು ಅಡ್ಡಿಗಳು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಆಧಿಭೌತಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧಿದೈವಿಕವಾದ ನೂರಾರು ಅಡಚಣೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಎಂದರೆ, ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾರತಮ ವಾದದ್ದನ್ನೇ ತಿಳಿದರೆ ಸಾಕು. ತಿಳಿದದ್ದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೇ ಸಾಕು. ಹಂಸಕ್ಷೀರನ್ಯಾಯದಂತೆ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ.

ಮನುಷ್ಯನು ಸಾರವಾದ ತಿರುಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಆಗಸ್ಟ್ 17

230. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದ್ಯನಿವನು

ವದನಂ ಪ್ರಸಾದಸದನಂ ಸದಯಂ

ಹೃದಯಂ ಸುಧಾಮುಚೋ ವಾಚಃ |

ಕರಣಂ ಪರೋಪಕರಣಂ

ಯೇಷಾಂ, ಕೇಷಾಂ ನ ತೇ ವಂದ್ಯಾಃ ||

ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಖ, ದಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೃದಯ, ಅಮೃತವನ್ನು ಸುರಿಸುವಂಥ ಮಾತುಗಳು, ಪರೋಪಕಾರದ ಕೆಲಸಗಳು — ಈ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಯಾರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂಥವರು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಪೂಜ್ಯರಲ್ಲ? ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ವಂದ್ಯರಲ್ಲ?

ಜನಗಳ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವನೇನು ತುಂಬಾ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ, ಧನವಂತನಾಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅವನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ವಂದ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಮುಖ—ಯಾವಾಗಲೂ ನಗುನಗುತ್ತಾ ಸಂತೋಷದ ಮುಖವನ್ನು ಉಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ಕೋಪತಾಪಾದಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅರಳಿದ, ಆನಂದದ, ಸಂತೋಷದ ಮುಖವುಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂಥವನನ್ನು ನೋಡಿದರೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?
2. ದಯೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಹೃದಯ—ದೀನದಲಿತರನ್ನು ಅಂಗವಿಕಲರನ್ನು ಹಾಗೂ ಭಿಕ್ಷುಕರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪೆಯು ಬರಬೇಕು. ಪ್ರೀತಿ, ದಯಾ, ಕಾರುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿರುವವನು ಸರ್ವರಿಗೂ ವಂದ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ.
3. ಅಮೃತದಂಥ ಮಾತುಗಳು—ಮಾತೇ ಮತ್ತು ಎಂದಾಗಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನು ಆಡುವ ಒಂದೊಂದು ಮಾತೂ ಅಮೃತದಂತಾಗಬೇಕು. ಮೃದು ಮಧುರವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?

ಮನುಷ್ಯನು ಸದಾ ಹಸನ್ಮುಖಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಆಗಸ್ಟ್ 18

231. ಸದ್ಗುರುಗಳಿವರು

ಶಾಂತಾ ಮಹಾಂತೋ ನಿವಸಂತಿ ಸಂತಃ

ವಸಂತವಲ್ಲೋಕಹಿತಂ ಚರಂತಃ |

ತೀರ್ಣಾಃ ಸ್ವಯಂ ಭೀಮಭವಾರ್ಣವಂ ಜನಾನ್

ಅಹೇತುನಾನ್ಯಾನಪಿ ತಾರಯಂತಃ ||

ಸತ್ಪುರುಷರಾದ ಮಹಾತ್ಮರು ಶಾಂತರಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಸಂತ ಋತುವಿನಂತೆ ಆನಂದವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸತ್ಪುರುಷರು ಭಯಂಕರವಾದ ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಯಂ ದಾಟಿದವರಾಗಿ ಉಳಿದ ಜನಗಳನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದಾಟಿಸುತ್ತಾ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಸತ್ಪುರುಷರಾದ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಆರು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ:

1. **ಶಾಂತಾಃ**—ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದು ಶಾಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.
2. **ಮಹಾಂತಃ**—ಮಹಾತ್ಮರಿವರು. ಉದಾರ ಹೃದಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.
3. **ಸಂತಃ**—ಸತ್ಪುರುಷರಿವರು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡುವವರಿವರು.
4. **ಲೋಕಹಿತಂ ಚರಂತಃ**—ವಸಂತಮಾಸದಂತೆ ಸತ್ಪುರುಷರು ಯಾವಾಗಲೂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿತವನ್ನೇ, ಸಂತೋಷವನ್ನೇ, ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.
5. **ಸ್ವಯಂ ತೀರ್ಣಾಃ**—ಸಂಸಾರವೆಂಬ ದುಃಖಸಾಗರವನ್ನು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಹಡಗಿನಿಂದ ತಾವು ಸ್ವಯಂ ದಾಟಿರುತ್ತಾರೆ.
6. **ಅನ್ಯಾನಪಿ ತಾರಯಂತಃ**—ಬೇರೆಯ ಜನಗಳನ್ನೂ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಈ ದುಃಖಸಾಗರದಿಂದ ದಾಟಿಸುವವರೇ ಸದ್ಗುರುಗಳು.

ಸದ್ಗುರುಗಳಾದವರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 19



232. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಗೌರವ ಸ್ಥಾನ

ಯತ್ರ ನಾರ್ಯಸ್ತು ಪೂಜ್ಯಂತೇ ರಮಂತೇ ತತ್ರ ದೇವತಾಃ |
ಯತ್ಪ್ರತಾಸ್ತು ನ ಪೂಜ್ಯಂತೇ ಸರ್ವಾಸ್ತಾ ನಿಷ್ಕಲಾಃ ಕ್ರಿಯಾಃ ||

ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಮಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಗೌರವವು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಯಜ್ಞಯಾಗ, ದಾನಧರ್ಮ, ಜಪತಪಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಷ್ಫಲಗಳೇ.

ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಸನಾತನ ಹಿಂದೂ ಆರ್ಯ ವೈದಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕಂಡರೆ ತಾಯಿಯಂತೆ, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯೆಂದೇ ಅವರನ್ನು ಭಾವಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ತಾಯಿಗೆ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ, ಅನಂತರ ತಂದೆಗೆ ಸ್ಥಾನ. ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೆಂದೇ ಕರೆಯು ತ್ರೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಪಿತಾಮಾತೃಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನೆ, ಮಠ, ಮಂದಿರ, ಆಶ್ರಮ, ಗ್ರಾಮ—ಎಲ್ಲಿಯೇ ಆದರೂ ಮೊದಲು ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಅವಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು, ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ನಿಂದಿಸಬಾರದು. ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಗುನಗುತ್ತಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದು ಆನಂದವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲದೇವತೆಗಳೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಉಮಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸರಸ್ವತಿಯರೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕಾಮುಕ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕಾಣುವವನ ವಂಶವೇ ನಾಶವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ! ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ ಕೌರವರ ವಂಶವು ನಾಶವಾಯಿತಲ್ಲವೆ? ಸೀತೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಅವಮಾನದಿಂದ, ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ರಾವಣನ ವಂಶವೇ ಪೂರಾ ಧ್ವಂಸವಾಯಿತಲ್ಲವೆ? ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸದೆ, ಅವರಿಗೆ ನೋವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಏನೇ ದೇವತಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದೆಲ್ಲವೂ ನಿಷ್ಫಯೋಜನವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನೆನಪಿರಲಿ!



ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷಿಸಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 20

233. ವಿದ್ಯೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು

ನ ಚೋರಹಾರ್ಯಂ ನ ಚ ರಾಜಹಾರ್ಯಮ್
ನ ಭಾತೃಭಾಜ್ಯಂ ನ ಚ ಭಾರಕಾರಿ |
ವ್ಯಯೇ ಕೃತೇ ವರ್ಧತ ಏವ ನಿತ್ಯಮ್
ವಿದ್ಯಾಧನಂ ಸರ್ವಧನಪ್ರಧಾನಮ್ ||

ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ಧನವೇ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸಂಪತ್ತು. ಇತರ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಕೈತಲೂ ವಿದ್ಯಾಧನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ:

1. ನ ಚೋರಹಾರ್ಯಮ್—ಕಳ್ಳಕಾರಿಂದ ಕಳ್ಳತನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಧನವಿದು. ವಿದ್ಯಾವಂತನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಳ್ಳರಾಗಲೀ ದರೋಡೆಕೋರರಾಗಲೀ ಅಪಹರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
2. ನ ಚ ರಾಜಹಾರ್ಯಮ್—ಸರ್ಕಾರದವರೂ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಂಪತ್ತಾಗಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಧನವು ಇತರರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಸಂಪತ್ತೇ ಅಲ್ಲ.
3. ನ ಭಾತೃಭಾಜ್ಯಮ್—ನಾಲ್ಕಾರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರುಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರು ಒಬ್ಬರ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಮನೆ, ಹಣ, ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾಧನವನ್ನು ಭಾಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗದಷ್ಟೆ? ಅವನವನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಅವನವನೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು.
4. ನ ಚ ಭಾರಕಾರಿ—ವಿದ್ಯಾಧನವು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಭಾರವೂ ಆಗದು. ಹಣ, ಆಸ್ತಿ, ಪಾಸ್ತಿ, ಮನೆಮಠಗಳು ಒಂದು ಹಂತವನ್ನು ಮೀರಿದಾಗ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಭಾರವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ವಿದ್ಯೆಯು ಭಾರವಾಗದು.
5. ವ್ಯಯೇ ಕೃತೇ ನಿತ್ಯಂ ವರ್ಧತೇ ಏವ—ವಿದ್ಯಾಧನವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಕೊನೆಗೆ ನಮಗೆ ಬರಿಗೈ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ವಿದ್ಯಾಧನವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 21



234. ಮಾನವನು ಹೀಗಿರಬಾರದು

**ಅನಾದಾಯೀ ವ್ಯಯಂ ಕುರ್ವನ್ ಅಸಹಾಯೀ ರಣಪ್ರಿಯಃ |
ಆತುರಃ ಸರ್ವಭಕ್ಷೀ ಚ ನರಃ ಶೀಘ್ರಂ ವಿನಶ್ಯತಿ ||**

ಸಂಪಾದನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡುವಂಥ, ಇತರರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ, ರೋಗಿ ಯಾಗಿದ್ದು ಅಪಥ್ಯವನ್ನು ಸೇವಿಸುವಂಥ ಅವಿವೇಕಿಯಾದ ನರನು ಬೇಗನೆ ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ, ವಿವೇಕದಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಸುಖವನ್ನೂ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಿವೇಕರಹಿತನಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮಾನವನು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅವಿವೇಕಿಯಾದ ಮಾನವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ:

1. **ಅನಾದಾಯೀ ವ್ಯಯಂ ಕುರ್ವನ್**—ಸಂಪಾದನೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದವನು ಅಥವಾ ಸಂಪಾದನೆಗಿಂತ ಖರ್ಚನ್ನೇ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವವನು ಅವಿವೇಕಿಯು. ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಗಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ಖರ್ಚನ್ನು ಮಾಡುವವನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನು.
2. **ಅಸಹಾಯೀ ರಣಪ್ರಿಯಃ**—ಬಲಿಷ್ಠರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನು. ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಹೋಗಬಾರದು. ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಸಮರ್ಥರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು.
3. **ಆತುರಃ ಸರ್ವಭಕ್ಷೀ**—ರೋಗಗ್ರಸ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ ಅಪಥ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬೆದ್ವಾಚಾಪಲ್ಯದಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆಹಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಬೆನ್ನಾಗಿ ತಿನ್ನುವವನು.

ಸಂಪಾದನೆಗಿಂತಲೂ ಕಮ್ಮಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವವನೂ, ಇತರರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ರಣಪ್ರಿಯನೂ, ರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದು ಪಥ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವವನೂ ಸುಖವಾಗಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.



ವಿವೇಕಿಯಾಗಿ ಮಾನವನು ಜೀವಿಸಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 22

235. ದುಷ್ಕರಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು

**ದುರ್ಜನಃ ಪರಿಹರ್ತವ್ಯಃ ವಿದ್ಯಯಾಲಂಕೃತೋಽಪಿ ಸನ್ |
ಮಣಿನಾ ಭೂಷಿತಃ ಸರ್ಪಃ ಕಿಮಸೌ ನ ಭಯಂಕರಃ ?**

ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನೇನಾದರೂ ದುರ್ಜನನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನನ್ನು ದೂರಮಾಡಬೇಕು. ರತ್ನಮಣಿಯಿಂದ ಭೂಷಿತ ವಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಸರ್ಪವು ಭಯಂಕರವಲ್ಲವೇ ?

ವಿದ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ಸಂಪತ್ತು. ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತನೆಂದರೆ ಅವನು ಸರಸ್ವತೀಪುತ್ರನೇ. ರಾಜಮಹಾರಾಜರೂ, ಮಠಾಧೀಶ್ವರರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತ ನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಯ, ವಿನಯ, ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣಗಳು, ಆರ್ಜವ, ಸರಳತೆ, ಶೀಲ, ತಪಸ್ಸು, ಶೌಚ, ಶಾಂತಿ, ತೃಪ್ತಿ—ಮುಂತಾದ ಸದ್ಗುಣ ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ವಿದ್ಯಾವಂತನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪೂಜ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ವಿದ್ಯಾವಂತನಲ್ಲಿ ದುರ್ಗುಣಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಥವನನ್ನು ದೂರವಿಡುವುದೇ ಲೇಸು. ದುರ್ಗುಣಗಳೆಂದರೆ: ಮೋಸ, ವಂಚನೆ, ಸುಳ್ಳು, ವಕ್ರಸ್ವಭಾವ, ಅನಾಚಾರ, ದುರಾಚಾರಗಳು. ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ದುರ್ಗುಣಗಳೂ ಇದ್ದು ವಿದ್ಯೆಗಳೂ ಇದ್ದಾಗ ಅಂಥವ ನನ್ನು ಗೌರವಿಸಬಾರದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ವಿದ್ಯೆಯು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸದ್ಗು ಣಗಳು ಇದ್ದರೆ ಅಂಥವನನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಲೇಬೇಕು. ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಸಂಪನ್ನನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ, ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧಾದಿ ದೋಷಗಳು ತುಂಬಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರಾ ಎಂಥ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅಂಥವನನ್ನು ದೂರವಿಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಉದಾಹರಣೆ. ನಾಗರಹಾವೆಂದರೆ ವಿಷಜಂತು. ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತೆಂದರೆ ಅಂಥವನ ಕತೆ ಮುಗಿದಂತೆಯೇ. ಹಾವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾವೇ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತೇವಲ್ಲವೇ? ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯ ಮೇಲೆ ರತ್ನಮಣಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ಆ ಮಣಿಯೂ ಬೇಡ ಆ ಸರ್ಪದ ಸಹವಾಸವೂ ಬೇಡ. ರತ್ನಮಣಿಯ ಆಶೆಯಿಂದ ಸರ್ಪದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಆ ಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ ?

ದುಷ್ಕನಾದ ವಿದ್ವಾಂಸನಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 23



236. ಆಶೆಯೆಂಬುದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬೇಡಿ!

ಆಶಾ ನಾಮ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಕಾಚಿದಾಶ್ಚರ್ಯಶ್ಚಂಖಲಾ |
ಯಯಾ ಬದ್ಧಾಃ ಪ್ರಥಾವಂತಿ ಮುಕ್ತಾಸ್ತಿಸ್ತಂತಿ ಪಂಗುವತ್ ||

ಆಶೆ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬೇಡಿಯು. ಆಶೆಯೆಂಬ ಬೇಡಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟವರು ಓಡಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆ ಬೇಡಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾದರೆ ಅಂಥವರು ಕುಂಟಿನಂತೆ ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ.

‘ಆಶೆ’; ಅಬ್ಬಾ, ಎಂಥ ಪದವಿದು! ‘ಆಶೆ’ ಎಂದರೆ ‘ಬೇಕು’ ಎಂದರ್ಥ. ಇದಕ್ಕೇ ಕಾಮ, ಬಯಕೆ, ದುರಾಶೆ, ಅತ್ಯಾಶೆ—ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೆಸರುಗಳು. ಎಂಥೆಂಥವರನ್ನೂ ದಾಸರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಯೇ ಆಶೆ. ಆಶೆಗೆ ದಾಸರಾಗದವರು ವಿರಳವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಆಶೆಯೆಂಬುದು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬೇಡಿಯಂತಿರುತ್ತದೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಬೇಡಿಯು ಬಂಧಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಳ್ಳರನ್ನು ಬೇಡಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಿದರೆ ಅವರು ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಅದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಈ ಬೇಡಿಗಳನ್ನು ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ, ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ, ಕಳ್ಳರಿಗೆ, ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಾವುಗಳು ನೋಡಿರುತ್ತೇವಲ್ಲವೇ?

ಇದರಂತೆ ಆಶೆಯೆಂಬುದೂ ಒಂದು ತರಹದ ಬೇಡಿಯೇ. ಆದರೆ ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬೇಡಿ. ಈ ಆಶಾಪಾಶವು ಇತರರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ಬೇಡಿ. ಈ ಬೇಡಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹಾಕಿದರೆ ಅಂಥವರು ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಶೆಯಿಂದ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ಅಶಾಂತರಾಗಿ ನಾನಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಪಡೆದರೂ ಇನ್ನೂ ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆಶೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದರೆಂದರೆ ಅಂಥವರು ಶಾಂತವಾಗಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಆನಂದವಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಶೆಯೆಂಬುದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಕೋಲೆಯು!



ಆಶೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯದುಃಖ, ಆಶಾತ್ಯಾಗದಿಂದ ನಿತ್ಯಶಾಂತಿ.



ಆಗಸ್ಟ್ 24

237. ಜೀವನಕ್ರಮ ಹೇಗಿರಬೇಕು?

ವಯೋಬುದ್ಧ್ಯರ್ಥವಾಗ್ವೇಷಶ್ರುತಾಭಿಜನಕರ್ಮಣಾಮ್ |

ಅಚರೇತ್ ಸದೃಶೀಂ ವೃತ್ತಿಮ್ ಅಜಿಹ್ಯಾಮ್ ಅಶತಾಂ ತಥಾ ||

ಮಾನವನು ತನ್ನ ವಯಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಹಣ, ಮಾತು, ವೇಷ, ವಿದ್ಯಾ, ವಂಶ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಹಾಗೂ ಶುದ್ಧವಾದ ನಡತೆಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡಬೇಕು.

ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮನುಷ್ಯನ ನಡತೆಯು ಇರಬೇಕು. ಅರವತ್ತು ದಾಟಿರುವ ವೃದ್ಧರು ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಂತೆ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡಬಾರದು.

ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಮಾನವನು ನಾಯಿ ನರಿ ಕತ್ತೆ ಕುದುರೆಗಳಂತೆ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬಾರದಲ್ಲವೇ?

ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದಾನಮಾಡಬೇಕು. ಕೋಟ್ಯಧಿಪತಿಯಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಂತನು ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ದಾನಮಾಡಬೇಕು.

ಮಾತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ವಂಚಕನಾಗಿ ಮೋಸಗಾರನಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬಾರದು.

ವೇಷಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಚಾರವೂ ಇರಬೇಕು. ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ, ಸಾಧುಗಳ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸ್ತ್ರೀಲಂಪಟನಾಗಿರಬಾರದು. ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಸದಾ ಆತ್ಮಧ್ಯಾನಪರಾಯಣರಾಗಿ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿರಬೇಕು.

ಶ್ರುತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಚಾರವಂತನಾಗಿರಬೇಕು. ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಾಗಿದ್ದು ಕಳ್ಳತನಮಾಡಬಾರದು; ವಿದ್ಯೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಘನತೆಯಿಂದ ಗೌರವದಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಾಳಬೇಕು.

ವಂಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಾಳಬೇಕು. ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಮಹಾತ್ಮರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟು ಆ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ ತರುವಂಥ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬಾರದು.

ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ, **ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿಗೆ** ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ತಮ್ಮ ಘನತೆ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮಾನವರು ಸತ್ಯನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು.

ಆಗಸ್ಟ್ 25

238. ಸತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ

ಭೂರ್ಧಾರಯತಿ ಸತ್ಯೇನ ಸತ್ಯೇನೋದಯತೇ ರವಿಃ |

ಸತ್ಯೇನ ವಾಯುಃ ಪವತೇ ಸತ್ಯೇನಾಪಃ ಸ್ವವಂತಿ ಚ ||

ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ ಭೂಮಿಯು ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡ ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ, ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುತ್ತಾನೆ, ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ ವಾಯುವು ಬೀಸುತ್ತಿದೆ, ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ ನೀರುಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿವೆ.

1. ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ ಭೂಮಿಯು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ— ಭೂಮಿಯು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಗಿಡಮರಗಳನ್ನೂ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡ ಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ಭೂಮಿಯೇನಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಭೂಮಿಯು ಧರಿಸಿರುವದು ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತೇ? ಸತ್ಯದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ. ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ ಈ ಜಗತ್ತು ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ.

2. ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ ಸೂರ್ಯನೂ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ—ಸೂರ್ಯನು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾ, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲ ಬೆಳಗುತ್ತಾ, ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನಲ್ಲವೆ? ಇದೂ ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ. ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗುತ್ತಾ, ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿರುವುದೂ ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ.

3. ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ ವಾಯುವು ಬೀಸುತ್ತಿದೆ—ಗಾಳಿಯು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬೀಸುತ್ತಾ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ? ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಬದುಕಿರುತ್ತವೆ. ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುವುದಕ್ಕೂ ಸತ್ಯವೇ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

4. ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿವೆ—ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಗಂಗಾಯಮುನಾದಿ ಪವಿತ್ರನದಿಗಳು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರುವ ವರೆಗೂ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಇರುವುದೂ ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ. ಸತ್ಯ ವೆಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂಕಲ್ಪಶಕ್ತಿ. ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯವೇ ಧರ್ಮ, ಸತ್ಯವೇ ಬ್ರಹ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಸತ್ಯ.

ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಕೃತಿಯು ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಆಗಸ್ಟ್ 26

239. ಧರ್ಮವು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತದೆ

ಮೃತಂ ಶರೀರಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ಕಾಷ್ಠಲೋಷ್ಣಸಮಂ ಕ್ಷಿತೌ |

ವಿಮುಖಾ ಬಾಂಧವಾ ಯಾಂತಿ ಧರ್ಮಸ್ತಮನುಗಚ್ಛತಿ ||

ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ಬಿದ್ದಿರುವ, ಮಣ್ಣಿನಂತಿರುವ ಮೃತ ಶರೀರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಮಾಡಿರುವ ಧರ್ಮವು ಮಾತ್ರ ಮೃತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನವನು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧರ್ಮ, ಅನ್ಯಾಯ, ಹಿಂಸಾದಿ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೇ ತನಗೆ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದೂ ಅವರು ಸದಾ ತನ್ನೊಂದಿಗೇ ಇರುತ್ತಾರೆಂದೂ ಈ ಅವಿವೇಕಿಯಾದ ಮಾನವನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಗಳಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ಅಧರ್ಮಪರಾಯಣನಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಕಾಲಹರಣಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ನೆನಪಿರಲಿ, ಇವನು ಸತ್ತ ಬಳಿಕ, ಇವನ ಶರೀರವು ಮೃತವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಆ ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಾಣವು ಹೋಯಿತೆಂದರೆ ಅವನ ಆ ಶರೀರವು ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಟೆಯಂತೆ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಮೃತಶರೀರವು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವಾದ ಪದಾರ್ಥ. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಆ ಮೃತನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಾಂತರಕ್ಕೆ ದೇಹಾಂತರಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಂದ ತಮಗೆ ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದ ಸುಖವು, ಹಣವು, ಸಹಾಯವು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ದುಃಖಪಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳೇ. ಆದರೆ ಅವನು ಮಾಡಿರುವ ಧರ್ಮಧರ್ಮಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತವೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಧರ್ಮಪರಾಯಣನಾಗಿರಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 27



240. ವ್ಯವಹಾರದಿಂದಲೇ ಶತ್ರುಮಿತ್ರರು

ನ ಕಶ್ಚಿತ್ ಕಸ್ಯಚಿನ್ನಿತಂ ನ ಕಶ್ಚಿತ್ ಕಸ್ಯಚಿದ್ ರಿಪುಃ |
ವ್ಯವಹಾರೇಣ ಜಾಯಂತೇ ಮಿತ್ರಾಣಿ ರಿಪವಸ್ವಥಾ ||

ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ ಯಾವನೊಬ್ಬನಿಗೂ ಮಿತ್ರನೂ ಅಲ್ಲ, ಶತ್ರುವೂ ಅಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದಲೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರರೂ ಶತ್ರುಗಳೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಯಾವನೂ ಯಾವನಿಗೂ ಶತ್ರುವೂ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರನೂ ಅಲ್ಲ. ಲಂಕಾಧಿಪತಿಯಾದ ರಾವಣೇಶ್ವರನು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಶತ್ರುವೇನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ನಿಷಾದಾಧಿಪತಿಯಾದ ಗುಹನು ಅಥವಾ ವಾನರಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಜನ್ಮದಿಂದಲೇ ಮಿತ್ರರೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸೀತಾ ದೇವಿಯನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ಅಪಹರಿಸಿ, ದ್ರೋಹವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ರಾವಣನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಶತ್ರುವಾದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಗುಹನು ಗಂಗಾ ನದಿಯನ್ನು ತನ್ನ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ದಾಟಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಹಾಗೂ ಸುಗ್ರೀವನು ಸೀತಾಸ್ವೇಷಣೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಮಿತ್ರರೂ ಆದರು. ಒಬ್ಬನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಿತ್ರನಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಶತ್ರುವಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವನ ವ್ಯವಹಾರವೇ ಕಾರಣವು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಂದ ತನಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾದರೆ ಅವನು ತನಗೆ ಶತ್ರುವಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅನುಕೂಲವಾದರೆ ಅವನು ತನಗೆ ಮಿತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅಷ್ಟೆ!

ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವನು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಯಾರನ್ನೂ ಶತ್ರು ವೆಂದಾಗಲೀ ಮಿತ್ರನೆಂದಾಗಲೀ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಾನವರೂ ಪರಸ್ಪರ ಮಿತ್ರರೇ. ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಂತೆ, ಅಕ್ಕತಂಗಿಯ ರಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವವನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನು. ವ್ಯವಹಾರ ಎಂದರೇ ದ್ವಂದ್ವಾತ್ಮಕವಾಗಿ ರಾಗ ದ್ವೇಷಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಮಾನವ ರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತಾ ತಾನೂ ಆನಂದ ವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನೂ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.



ಮಾನವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 28

241. ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಇವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು

ಏಕಃ ಸ್ವಾದು ನ ಭುಂಜೀತ ನೈಕಃ ಸುಪ್ತೇಷು ಜಾಗ್ರಯಾತ್ |
ಏಕೋ ನ ಗಚ್ಛೇತ್ ಪಂಥಾನಂ ನೈಕಶ್ಚಾರ್ಥಾನ್ ಪ್ರಚಿಂತಯೇತ್ ||

ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಸಿಹಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದು, ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬನೇ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಬಾರದು, ಒಬ್ಬನೇ ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು, ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಹಣದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.

1. **ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಸಿಹಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದು**—ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ, ಸಿಹಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಯೇ ತಿನ್ನಬೇಕು. ಸಿಹಿ ಊಟವನ್ನೂ ಒಬ್ಬನೇ ಮಾಡಬಾರದು. ಸಿಹಿ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾದ್ದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡೇ ತಿನ್ನಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿಂದಾಗಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರುಚಿ ಬರುತ್ತದೆ.
2. **ಒಬ್ಬನೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಬಾರದು**—ಒಂದು ಭತ್ತದಲ್ಲಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬನೇ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಅನರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಆಗ ಆಗುವಂಥ ಕಳ್ಳತನ, ಅನರ್ಥಗಳಿಗೆ ಇವನನ್ನೇ ಕಾರಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡಬಹುದು.
3. **ಒಬ್ಬನೇ ಪಾದಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು**—ಪಾದಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹಾವು ಹಲ್ಲಿಗಳು, ಕಳ್ಳಕಾಕರು, ದರೋಡೆಕೋರರು ಬರುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಇರುತ್ತವೆ; ಆಗ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿದ್ದರೆ ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಗಳು ಉಂಟು; ದಾರಿ ತಪ್ಪಬಹುದು, ಆಯಾಸ ವಾಗಬಹುದು; ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಬಹುದೂರದವರೆಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದು.
4. **ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಹಣದ ಎಣಿಕೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು**—ಹಣ ವೆಂದರೆ ಮೃತ್ಯು; ಅದನ್ನು ಎಣಿಸುವಾಗ, ಹಣವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ, ಹಣದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಇಬ್ಬರಾದರೂ ಇರಬೇಕು.

ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಬಾರದು.



ಆಗಸ್ಟ್ 29



242. ಇಂಥವನ ಜನ್ಮ ವ್ಯರ್ಥ

**ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷಾಣಾಂ ಯಸ್ಯೈಕೋಽಪಿ ನ ವಿದ್ಯತೇ |
ಅಜಾಗಲಸ್ತಸ್ಯೈವ ತಸ್ಯ ಜನ್ಮ ನಿರರ್ಥಕಮ್ ||**

ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದಾದರೂ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವನ ಜನ್ಮವು, ಅಡಿನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಲಾಡುವ ಸ್ತನದಂತೆ ವ್ಯರ್ಥವೇ ಸರಿ.

ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳೆಂದರೆ (ಪುರುಷೈಃ ಅರ್ಥೈರಂತೇ ಇತಿ) ಪುರುಷರಿಂದ ಬಯಸಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಎಂದರ್ಥ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನೂ ಬಯಸುವ ಫಲಗಳೇ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು.

ಇವುಗಳು ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂದು ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಯಾವಾತನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವನು ಮಾನವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದೇ ದಂಡ.

1. **ಧರ್ಮ**—ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು. ಭಗವಂತನ ಆರಾಧನೆಯೇ ಧರ್ಮವು.
2. **ಅರ್ಥ**—ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣವೇ ಅರ್ಥ. ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಹಣವೇ ಅರ್ಥ.
3. **ಕಾಮ**—ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗದ ವಿಷಯಾನುಭೋಗವೇ ಕಾಮವು. ಸಾತ್ವಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದೇ ಕಾಮವು.
4. **ಮೋಕ್ಷ**—ಸಂಸಾರಬಂಧನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮೋಕ್ಷ.

ಈ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದನ್ನೂ ಸಾಧಿಸದ ಮನುಷ್ಯನ ಜನ್ಮವೇ ವ್ಯರ್ಥ. ಅಡಿನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತನಗಳಂತೆ ಎರಡು ಜೋಲಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ವ್ಯರ್ಥ. ಅದರಂತೆ ಆ ಮಾನವನ ಜೀವನವೂ ದಂಡ.



ಮಾನವನು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 30

243. ಯಾರು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ?

**ಜಾನಂತಿ ಪಶವೋ ಗಂಧಾತ್ ವೇದಾತ್ ಜಾನಂತಿ ಪಂಡಿತಾಃ |
ಚಾರಾತ್ ಜಾನಂತಿ ರಾಜಾಃ ಚಕ್ಷುರ್ಭ್ರಾಮಿತರೇ ಜನಾಃ ||**

ಪಶುಗಳು ವಾಸನೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ, ಪಂಡಿತರು ವೇದದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ರಾಜರುಗಳು ದೂತರಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

1. **ಪಶುಗಳು ಗಂಧದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ**—ಪಶುಗಳಿಗೆ ವಾಸನೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಮೂಸಿನೋಡಿ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಪಶುಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಮೂಗೇ ಪಶುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಇಂದ್ರಿಯ.
2. **ಪಂಡಿತರು ವೇದದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ**—ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದಪಂಡಿತರು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗಳಿಂದ ಧರ್ಮ, ಅಧರ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮ, ಲೋಕಾಂತರ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪಂಡಿತರುಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇ ಕಣ್ಣು. ಈ ಚರ್ಮದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಾಣದಿರುವ ಅತೀಂದ್ರಿಯವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪಂಡಿತರು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.
3. **ರಾಜರುಗಳು ಗೂಢಚಾರರಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ**—ಗೂಢಚಾರರೆಂದರೆ ಗೂಢವಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳಿಗೆ ವರದಿಮಾಡುವ ದೂತರುಗಳು. ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ, ಪ್ರಜೆಗಳ, ಶತ್ರುಮಿತ್ರರ—ವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿಯುವುದು ಗೂಢಚಾರರುಗಳಿಂದಲೇ. ಅದ್ದರಿಂದ ರಾಜರಿಗೆ ಗೂಢಚಾರರೇ ಕಣ್ಣುಗಳಿದ್ದಂತೆ.
4. **ಸಾಮಾನ್ಯಜನರುಗಳು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ**—ಲೌಕಿಕ ಜನಗಳು ತಮ್ಮ ಚರ್ಮದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಲ್ಲರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಾಕೃತರಾದ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಂಡದ್ದಷ್ಟೇ ಸತ್ಯ. ಇವರದ್ದು ಬಾಹ್ಯದೃಷ್ಟಿ ಮಾತ್ರ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು.



ಆಗಸ್ಟ್ 31



244. ತನಗೆ ತಾನು ಪ್ರಿಯನು

**ಕೋ ನರಕಃ ಪರವಶತಾ, ಕಿಂ ಸೌಖ್ಯಂ ಸರ್ವಸಂಗವಿರತಿಯಾ |
ಕಿಂ ಸಾಧ್ಯಂ ಭೂತಹಿತಂ, ಪ್ರಿಯಂ ಚ ಕಿಂ ಪ್ರಾಣಿನಾಮ್ ಅಸವಃ ||**

ನರಕವೆಂಬುದು ಯಾವುದು? ಪರಾಧೀನತೆಯು; ಸುಖವೆಂಬುದು ಯಾವುದು? ಸರ್ವಸಂಗಗಳಿಂದಲೂ ವಿರಕ್ತಿಯು; ಮಾನವನು ಏನನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು? ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಹಿತವನ್ನು; ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು ಯಾವುದು? ಅವರವರ ಪ್ರಾಣಗಳು.

ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಉತ್ತರಗಳಿವೆ:

1. **ನರಕವೆಂದರೆ ಯಾವುದು? ಪರವಶತೆಯು.**—ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸದಾ ಬೇಕಾದದ್ದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದಲೇ ಆನಂದ, ಇದೇ ಸ್ವರ್ಗ; ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿ ಬಾಳುವುದೆಂಬುದೇ ನರಕವು. ದಾಸ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖವೆಂಬುದು, ಶಾಂತಿಯೆಂಬುದು ಇರಲಾರದಷ್ಟೆ?
2. **ಸೌಖ್ಯವೆಂದರೆ ಯಾವುದು? ಸರ್ವಸಂಗವಿರಕ್ತಿಯು**—ಯಾವುದನ್ನೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದೆ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಸುಖವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಅನಾತ್ಮ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯವೇ ಪರಮಸುಖ.
3. **ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಯಾವುದು? ಸರ್ವಭೂತಗಳಿಗೂ ಸಂತೋಷವು**—ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಹೆಗ್ಗುರಿಯೆಂದರೆ ಸರ್ವಭೂತಹಿತವು. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಸಾಧನೆಯು. ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿತವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವನೇ ನಿಜವಾದ ಸಾಧಕನು.
4. **ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ತುಂಬ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು ಯಾವುದು? ಅವರವರ ಪ್ರಾಣವು**—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೂ ತನ್ನ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು. ತಾನು ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವನು ತನಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗಮಾಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ?



ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿತವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ಜೀವಿಸಬೇಕು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1



245. ಅರ್ಚಕರು ಹೇಗಿರಬೇಕು?

ಅರ್ಚಕಸ್ತು ಪ್ರಭಾವೇನ ಶಿಲಾ ಭವತಿ ಶಂಕರಃ |

ಅಭಿರೂಪಾಚ್ಚ ಮೂರ್ತೀನಾಂ ದೇವಸಾನ್ನಿಧ್ಯಮ್ಯಚ್ಛತಿ ||

ಅರ್ಚಕನ ಪೂಜಾ ತಪಃಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಶಿಲೆಯು ಶಂಕರನಾಗುತ್ತದೆ, ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿರೂಪನಾಗುವುದರಿಂದ ಭಕ್ತನು ದೇವತಾಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಎಲ್ಲ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದು ಶಿಲೆಗಳೇ. ಕಲ್ಲಿನ ವಿಗ್ರಹಗಳೇ ಅಲ್ಲವೇ, ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದು? ರಾಮ, ಗಣಪತಿ, ಕೃಷ್ಣ, ಅಂಜನೇಯ, ಶಿವ, ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ, ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ—ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಕಲ್ಲುಗಳ ವಿಗ್ರಹಗಳೇ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಮಾಡುವ ಅರ್ಚಕರ ತಪಃಪ್ರಭಾವದಿಂದ, ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಮತ್ತು ಭಕ್ತರುಗಳ ಭಾವನಾತಿಶಯದಿಂದ ಆ ಕಲ್ಲಿನ ವಿಗ್ರಹಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೇವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಈಗ ಅವು ಕಲ್ಲಿನ ವಿಗ್ರಹಗಳಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ ಅವು ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲ, ಶಾಪವರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆಯಾ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಪೂಜಾರಿಗಳು ತಪಸ್ವಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು, ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಪೂಜಾ ತಪಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕಲ್ಲನ್ನೂ ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರು ಇವರು!

ಇನ್ನು ಅಂಥ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಭಕ್ತರುಗಳೂ ಭಾವನಾ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿರಬೇಕು. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಆಯಾ ದೇವರುಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಆಯಾ ದೇವತಾ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗ ಆಯಾ ದೇವರುಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿ ಭಾವವು ತುಂಬಿ ಬಂದಾಗ ಆಯಾ ವಿಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತಾ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೇ ಉಂಟಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಭಕ್ತರು ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಕರ ಪ್ರಭಾವ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತರುಗಳ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ದೇವಸಾನ್ನಿಧ್ಯವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.



ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಸತ್‌ಫಲಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2



246. ಈ ನಾಲ್ಕೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ

ನ ಭಾರ್ಯಯಾ ಸಮಂ ಮಿತ್ರಂ ನ ಚ ಧರ್ಮೋ ದಯಾಸಮಃ |
ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಮಾ ತುಷ್ಟಿಃ ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಾತ್ ನಾಶ್ರಮೋ ಪರಃ ||

ಪತ್ನಿಗೆ ಸಮನಾದ ಮಿತ್ರನಿಲ್ಲ, ದಯೆಗೆ ಸಮನಾದ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ,
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ತುಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲ, ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ಆಶ್ರಮವೂ ಇಲ್ಲ.

1. **ಭಾರ್ಯಾ**—ಎಂದರೆ ಹೆಂಡತಿ. ಭಾರತೀಯ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಗಂಡನ ಸುಖದುಃಖ
ಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಸಹಕಾರ ಕೊಡುವವಳೇ ಪತ್ನಿ. ಪತ್ನಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ನಾದ ಮಿತ್ರನು ಗಂಡನಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪತಿಗೆ ಪತ್ನಿಯೂ ಪತ್ನಿಗೆ
ಪತಿಯೂ ಮಿತ್ರರು. ಪತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪತ್ನಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಪತ್ನಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಪತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಪತಿಪತ್ನಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಗಾಡಿಯ ಎರಡು
ಚಕ್ರಗಳಂತೆ.
2. **ದಯೆ**—ಎಂದರೆ ಕರುಣೆ. ದಯೆಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ.
ಬಡವರಲ್ಲಿ, ಆರ್ತರಲ್ಲಿ, ದುರ್ಬಲರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರೀತಿಯೇ
ದಯೆ. ಬರೀ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು
ದೀನ ದುರ್ಬಲರಿಗೆ ಮಾಡುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮವು.
3. **ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ**—ಯಾರ ಹಂಗಿಗೂ ಒಳಗಾಗದೆ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರುವುದು.
ಇದೇ ನಿಜವಾದ ತುಷ್ಟಿ ಎಂದರೆ ಸಂತೋಷ. ಇತರರಿಗೆ ಅಧೀನ
ನಾಗಿ, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿ, ಅನ್ಯರಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿ
ಬದುಕುವುದೆಂಬುದು ತುಂಬಾ ದುಃಖ. ಇತರರಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿ ಎಷ್ಟೇ
ಸಂಪತ್ತಿದ್ದರೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿ ಬಡವನಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದೇ
ನಿಜವಾದ ಆನಂದ. ಸ್ವತಂತ್ರವೇ ಸ್ವರ್ಗ, ಪರತಂತ್ರವೇ ನರಕ.
4. **ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ**—ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಶ್ರಮವು
ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಪತ್ನಿ, ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ, ಬಂಧು, ಬಾಂಧವರಿಂದ
ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುವ
ಆಶ್ರಮವಿದು. ಇದೇ ಸುಖಸುಂದರಮಯವಾದ ಆನಂದಾಶ್ರಮ.

ಮನುಷ್ಯನು ದಯಾಪರನಾಗಿರಬೇಕು.



ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 3

247. ತನಗಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲವೂ

**ತೃಜೇದೇಕಂ ಕುಲಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಗ್ರಾಮಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಕುಲಂ ತೃಜೇತ್ |
ಗ್ರಾಮಂ ಜನಪದಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಆತ್ಮಾರ್ಥೇ ಪೃಥಿವೀಂ ತೃಜೇತ್ ||**

ಕುಲಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು, ಗ್ರಾಮಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕುಲವನ್ನೂ ಕೈ ಬಿಡಬೇಕು, ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಾಮವನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಕು; ಇನ್ನು ತನಗಾಗಿ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಬೇಕಾದರೂ ಬಿಡಬೇಕು.

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಾನವನಿಗೆ ವಂಶ, ತಾನು ವಾಸವಾಗಿರುವ ಊರು, ಜನಗಳು, ಭೂಮಿ—ಎಲ್ಲವೂ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೇ. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ತಾನೇ ತನಗೆ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ತನ್ನ ಮನೆತನವು ತನಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ತಮ್ಮ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಕಳಂಕವು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಆ ಒಬ್ಬನನ್ನು ತನ್ನ ವಂಶದಿಂದ ದೂರಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಆ ಆಯೋಗ್ಯನಾದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಉತ್ತಮವಂಶಕ್ಕೆ ಕಳಂಕವು ಬರಬಾರದಷ್ಟೆ?.

ವಂಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗ್ರಾಮವು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಂಶದಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುವುದಾದರೆ ಆಗ ಆ ಕುಲವನ್ನೇ ಆ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿಬಿಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಮನೆತನದಿಂದ ಆ ಇಡೀ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೇ ಕಳಂಕವು ಉಂಟಾಗಬಾರದು.

ಇನ್ನು ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೇ ತೊಂದರೆಯು ಉಂಟಾಗಬಹುದು ಎಂದು ತೋರಿದಾಗ ಆ ಗ್ರಾಮವನ್ನೇ ಆ ದೇಶದಿಂದ ಕೈ ಬಿಡಬೇಕು. ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಗ್ರಾಮವಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಆ ರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ತನಗೆ ತೊಂದರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ, ವಿವೇಕಿ ಮನುಷ್ಯನು ಆ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ಬದುಕಿರುವುದೇ ತನಗೆ ಭಾರವಾದಾಗ, ತನ್ನ ಜೀವನವೇ ತನಗೆ ವಿಷವಾದಾಗ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ತಾನು ಹೊರಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮನೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯನಾದವನು.



ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 4



248. ಹದಿನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯಾಸ್ಥಾನಗಳಿವು

ಅಂಗಾನಿ ವೇದಾಶ್ವತ್ಥಾರಃ ಮೀಮಾಂಸಾನ್ಯಾಯವಿಸ್ತರಃ |

ಪುರಾಣಂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಂ ಚ ವಿದ್ಯಾ ಹ್ಯೇತಾಶ್ಚತುರ್ಧಶ ||

ಆರು ವೇದಾಂಗಗಳು, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು, ಮೀಮಾಂಸಾ, ನ್ಯಾಯಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು—ಇವು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆಗಳು.

ಆರು ವೇದಾಂಗಗಳು—ವೇದಪುರುಷನಿಗೆ ಆರು ಅಂಗಗಳು. ಶಿಕ್ಷಾ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಭಂದಸ್ಸು, ನಿರುಕ್ತ, ಜೌತಿಷ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಗಳು. ಈ ಷಡಂಗಗಳಿಂದ ವೇದಾರ್ಥವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು—ಋಗ್ವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ, ಸಾಮವೇದ ಮತ್ತು ಅಥರ್ವವೇದಗಳು. ಈ ವೇದಗಳು ಭಗವಂತನ ನಿಶ್ವಾಸರೂಪವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ವೇದಗಳು ಅಪೌರುಷೇಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಮೀಮಾಂಸಾ, ನ್ಯಾಯಗಳು—ಪೂರ್ವಮೀಮಾಂಸಾ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಮೀಮಾಂಸಾದರ್ಶನಗಳು; ಮತ್ತು ಗೌತಮರ ನ್ಯಾಯದರ್ಶನ.

ಪುರಾಣಗಳು ಹದಿನೆಂಟು—ಮತ್ಸ್ಯ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ, ಭಾಗವತ, ಭವಿಷ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ, ಬ್ರಾಹ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತ, ವರಾಹ, ವಾಮನ, ವಾಯು, ವಿಷ್ಣು, ಅಗ್ನಿ, ನಾರದ, ಪದ್ಮ, ಲಿಂಗ, ಗರುಡ, ಕೂರ್ಮ ಮತ್ತು ಸ್ಕಾಂದ ಪುರಾಣಗಳು. ಈ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರಗಳ ವಿವರವನ್ನೂ, ನೀತಿಯನ್ನೂ, ಧರ್ಮ ಅಧರ್ಮಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ, ಲೋಕಾಂತರ ಜನ್ಮಾಂತರ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು—ಆಪಸ್ತಂಬ ಧರ್ಮಸೂತ್ರ, ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಸ್ಮೃತಿ, ಮನುಸ್ಮೃತಿ, ಪರಾಶರಸ್ಮೃತಿ—ಇತ್ಯಾದಿಗಳು.

ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಚತುರ್ಧಶವಿದ್ಯಾಸ್ಥಾನಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೂ, ಧರ್ಮ ಅರ್ಥ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು.



ಈ ವಿದ್ಯಾಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಬೇಕು.



ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 5

249. ಧರ್ಮದ ಮಹಿಮೆ

ಧರ್ಮ ಏವ ಹತೋ ಹಂತಿ

ಧರ್ಮೋ ರಕ್ಷತಿ ರಕ್ಷಿತಃ |

ತಸ್ಮಾದ್ ಧರ್ಮೋ ನ ಹಂತವ್ಯಃ

ಮಾ ನೋ ಧರ್ಮೋ ಹತೋಽವಧೀತ್ ||

ಹತವಾದ ಧರ್ಮವು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತದೆ, ರಕ್ಷಿತವಾದ ಧರ್ಮವು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಾವು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಹತವಾದ ಧರ್ಮವು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಬೇಡ.

ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಮಾನವರಾದ ನಮಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ. ನಮಗಾಗಿ ಧರ್ಮ, ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು. ನಮ್ಮಿಂದ ಧರ್ಮ, ಧರ್ಮದಿಂದ ನಾವು. ನಾವು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಆ ಧರ್ಮವೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಧರ್ಮವೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೈಬಿಡುತ್ತದೆ; ಧರ್ಮದಿಂದ ಮಾನವರಿಗೆ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ಧನ, ಧಾನ್ಯ, ಆನಂದ, ಬಲ, ಯಶಸ್ಸು, ಆಯುಷ್ಯ, ಪ್ರಜ್ಞೆ, ವಿದ್ಯೆ—ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಮಾನವರು ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು.

ಧರ್ಮವು ಬದುಕಿರುವುದೇ ಮಾನವರಾದ ನಮ್ಮಿಂದ. ನಾವು ಜಪ, ತಪ, ಪೂಜಾ, ದಾನ, ಧ್ಯಾನ, ಯಜ್ಞ, ವೇದಾಧ್ಯಯನ, ಶಮ, ದಮ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ, ಅಹಿಂಸೆ, ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ, ಗುರುಸೇವೆ—ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಧರ್ಮವು ಆಚರಣಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು, ಅನುಷ್ಠಾನಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು. ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡಿದಾಗಲೇ ಅದು ಧರ್ಮವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವುಗಳು ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೈಬಿಡಲೇ ಬಾರದು. ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನೂ ತನ್ನ ತನ್ನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಅಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಸಂತೋಷ ಶಾಂತಿ ಆನಂದ ತೃಪ್ತಿಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸುತ್ತವೆ. ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾನವರು ಪಾಲಿಸಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಧರ್ಮಪರಾಯಣನಾಗಬೇಕು.



ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 6



250. ಸಂಹತಿಯಿಂದ ಸತ್ತ್ವ

ಅಲ್ಪಾನಾಮಪಿ ವಸ್ತೂನಾಂ ಸಂಹತಿಃ ಕಾರ್ಯಸಾಧಿಕಾ |

ತ್ಯಕ್ತೈರ್ಗುಣತ್ವಮಾಪನ್ನೈಃ ಬದ್ಧಂತೇ ಮತ್ತದಂತಿನಃ ||

ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ವಸ್ತುಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಸುವುದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹುಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಹಗ್ಗವಾಗಿ ಹೆಣೆದಾಗ ಅಂಥ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಮದ್ದಾನೆಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಾವು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಿಸಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅದು ತಪ್ಪು. ಎಷ್ಟೇ ಸಣ್ಣ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೇ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಚೂರುಪಾರು ಕಾಗದಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದೆಡೆ ರಾಶಿಹಾಕಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಛೇದನದಲ್ಲಿ ಮೈಯನ್ನು ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಕಸ ಕಡ್ಡಿಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಹಾಲು ಕಾಫಿಗಳನ್ನು ಬಿಸಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾದ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಡ್ಡಿಗಳಿವೆ. ಆ ಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವು ಕಾಣದಿರಬಹುದು. ಒಂದೊಂದೇ ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಕಟ್ಟುಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂಥ ನೂರಾರು ಹುಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಹಗ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಹೆಣೆದಾಗ ಅದರಿಂದ ಮದ್ದಾನೆಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಸೇವಿನ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಚಕ್ರಗಳನ್ನುಳ್ಳ ರಥಗಳನ್ನೇ ಎಳೆಯುವುದನ್ನು ನಾವುಗಳು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಆನೆಗಳ ಬಲ ಎಲ್ಲಿ? ಈ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಗಳ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ? ಹೆಣೆದು ಒಂದು ದಪ್ಪನಾದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅದರಿಂದ ಮದ್ದಾನೆಗಳನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಜನಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ ಎಂಥ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂಟಿ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಆಗದ ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಹತ್ತಾರು ಜನಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾಡಬಹುದು.



ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 7



251. ಉಡುಪಿನ ಮಹಿಮೆ

ಕಿಂ ವಾಸಸೇತ್ಯತ ವಿಚಾರಣೀಯಂ

ವಾಸಃ ಪ್ರಧಾನಂ ಖಲು ಯೋಗ್ಯತಾಯಾಃ |

ಪೀತಾಂಬರಂ ವೀಕ್ಷ್ಯ ದದೌ ಸ್ವಕನ್ಯಾಂ

ಚರ್ಮಾಂಬರಂ ವೀಕ್ಷ್ಯ ವಿಷಂ ಸಮುದ್ರಃ ||

ಉಡುಪಿನಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಉಡುಪೇ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು. ಕ್ಷೀರ ಸಮುದ್ರರಾಜನು ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಯಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಯಾದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನೂ, ಚರ್ಮಾಂಬರಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಶಿವನಿಗೆ ವಿಷವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವು ಮನುಷ್ಯನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವನು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪಿನಿಂದ ಅಳೆಯುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ, ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸರಳವಾದ, ಕನಿಷ್ಠದರ್ಜೆಯ ಉಡುಪನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವವು ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಬಡವನಾಗಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ಯಾವಂತನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸುಂದರವಾದ, ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಉಡುಪನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಳಬಹುದು.

ಇದಕ್ಕೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಹಾಗೂ ಈಶ್ವರರ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರರಾಜನಿಗೆ ತ್ರಿಲೋಕಸುಂದರಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಇವಳನ್ನು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಷ್ಣುವು ಪೀತಾಂಬರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅದೇ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರನು ಪರಮಶಿವನಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಏಕೆಂದರೆ ಶಿವನು ಗಜಚರ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ವಿರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಪತಿಯಾದನು, ಶಿವನು ವಿಷದಿಂದ ನೀಲಕಂಠನಾದನು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ವಿಷ ಲಭಿಸಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಉಡುಪುಗಳು.

ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಉಡುಪನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಧರಿಸಬೇಕು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 8



252. ಕರ್ಮವಿಪಾಕ

**ತ್ರಿಭಿರ್ವರ್ಷೈಃ ತ್ರಿಭಿರ್ಮಾಸೈಃ ತ್ರಿಭಿಃ ಪಕ್ಷೈಃ ತ್ರಿಭಿರ್ದಿನೈಃ |
ಅತ್ಯುತ್ಕಟೈಃ ಪುಣ್ಯಪಾಪೈಃ ಇಹೈವ ಫಲಮಶ್ನುತೇ ||**

ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡುವ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಮೂರು ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ, ಮೂರು ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಮೂರೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇದೀಗಲೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕರ್ಮಗಳು ಪುಣ್ಯ ಪಾಪ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧ. ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಗಳೂ, ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನಿಷ್ಟಫಲಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಸುಖವೂ, ಪಾಪದಿಂದ ದುಃಖವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಾರುತ್ತವೆ. **ಮಾಡಿದ್ದುಕ್ಕೋ ಮಹಾರಾಯ** ಎಂಬ ಗಾದೆಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಪುಣ್ಯಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳು ಯಾವಾಗ? ಎಲ್ಲಿ? ಹೇಗೆ? ಯಾವ ರೂಪದಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳಲಾರರು.

ಏಕೆಂದರೆ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬಹುದು, ಮುಂದಿನ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ ಫಲಗಳಾಗಬಹುದು, ಮುಂದಿನ ದಶಮಾನದಲ್ಲೂ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಕರ್ಮಗಳು ಬಲಿಷ್ಠವಾದಂತೆಲ್ಲ ಅವುಗಳ ಫಲಗಳೂ ಶೀಘ್ರ ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೇ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮೂರು ಋತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮೂರೇ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳಾಗಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡುವ ಪುಣ್ಯಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳು ಮೂರೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೂ ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಈಗಲೇ ಫಲಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ರಾವಣನು ಮಾಡಿದ ಪರಸ್ತ್ರೀ ಅಪಹಾರದ ಘೋರಪಾಪಕ್ಕೆ ಅವನ ವಂಶವೇ ಧ್ವಂಸವಾಯಿತಲ್ಲವೆ? ಕೌರವರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಆ ಕೂಡಲೇ ತಕ್ಕ ಫಲಗಳಾದವಲ್ಲವೆ?



ಮಾನವನು ಸದಾ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 9



253. ಮೂರ್ಖರು ಮೂರ್ಖರೇ!

ಉಪದೇಶೋ ಹಿ ಮೂರ್ಖಾಣಾಂ ಪ್ರಕೋಪಾಯ ನ ಶಾಂತಯೇ |
ಪಯಃಪಾನಂ ಭುಜಂಗಾನಾಂ ಕೇವಲಂ ವಿಷವರ್ಧನಮ್ ||

ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರೇನೂ ಸಜ್ಜನ ರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಗರಹಾವುಗಳಿಗೆ ಅಮೃತದಂಥ ಹಾಲನ್ನೇ ಕುಡಿಸಿದರೂ ಅದರಿಂದ ವಿಷವೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಉಪದೇಶವನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಖಂಡಿತಾ ಮಾಡಬೇಕು, ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ದೊಡ್ಡವರು ಇರುವುದೇ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಚಿಕ್ಕವರು ಇರುವುದೇ ಅಂಥ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ. ಹಿರಿಯರು ಎಂದರೆ ಯಾರು? ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ, ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ, ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ, ಅನುಭವದಿಂದ ಹಾಗೂ ಆಶ್ರಮದಿಂದ ದೊಡ್ಡವರೇ ಹಿರಿಯರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಕಿರಿಯರು ಹಿರಿಯರ ಹಿತೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ, ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದರಂತೆ ನಡೆದು ಕೊಂಡರೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಾರೆ, ಜೀವನದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಆನಂದಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೇ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಆದರೆ ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬಾರದು. ಮೂರ್ಖರೆಂದರೆ ಹೆಸರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಯಾರ ಮಾತನ್ನೂ ಕೇಳದ, ತಾವೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದೂ ಸರ್ವಜ್ಞರೆಂದೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಅವಿವೇಕಿಗಳು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಏನೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ 'ಗೋರ್ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಮಳೆ ಸುರಿದಂತೆ' ವೃಥಾವಾಗುತ್ತದೆ. ಬರೀ ಕಂಠಕ್ಕೆ ಆಯಾಸ ಮಾತ್ರ.

ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಪದ ಉದಾಹರಣೆ: ನಾಗರ ಹಾವೆಂದರೆ ವಿಷಜಂತು. ಕಚ್ಚುವುದೇ ಅದರ ಸ್ವಭಾವ. ಹಾಲು ಅಮೃತ. ಹಾಲಿನಿಂದ ಸಾತ್ತಿವಕ ಗುಣಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಹಾವಿಗೆ ಹಾಲನ್ನೇ ಕುಡಿಸಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಹಾವಿನಲ್ಲಿ ವಿಷವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಹಾವಿನಲ್ಲಿ ಅಮೃತವು ಉಂಟಾಗಲಾರದಷ್ಟೆ?



ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 10



254. ಒಂಬತ್ತು ಸತ್ಯಂಗಿಗಳಿವರು

ಯತೀ ವೃತೀ ಚಾಪಿ ಪತಿವ್ರತಾ ಚ
ವೀರಶ್ಚ ಶೂರಶ್ಚ ದಯಾಪರಶ್ಚ |
ತ್ಯಾಗೀ ಚ ಯೋಗೀ ಚ ಬಹುಶ್ರುತಶ್ಚ
ಸ್ವಸಂಗಮಾತ್ಮೀಣ ದಹಂತಿ ಪಾಪಮ್ ||

ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ತಪಸ್ವಿ, ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಹೆಂಗಸು, ಧರ್ಮವೀರ, ಶೂರ, ಧಯಾನಿಧಿ, ತ್ಯಾಗಿ, ಯೋಗಿ ಮತ್ತು ವೇದವೇದಾಂತಪುರುಷ—ಈ ಒಂಬತ್ತು ಮಹಾತ್ಮರುಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕಮಾತ್ರದಿಂದ ಇತರರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ತಮ್ಮ ಸಂಗದಿಂದ ಈ ಒಂಬತ್ತು ಜನಗಳು ಪಾಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

1. **ಯತಿಗಳು**—ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳೆಂದರೆ ಸರ್ವಸಂಗಪರಿತ್ಯಾಗಿಗಳಾದ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪರಾದ ಮಹಾತ್ಮರು.
2. **ವೃತಿಗಳು**—ತಪಸ್ವಿಗಳೆಂದರೆ ಅಹಿಂಸೆ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಶಮಾದಿ ಸಾಧನಾನುಷ್ಠಾನಪರಾಯಣರಾದ ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಗಳು.
3. **ಪತಿವ್ರತೆ**—ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನೇ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪತಿಯನ್ನೇ ತ್ರಿಕರಣಗಳಿಂದಲೂ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಆರಾಧಿಸುವ ಹೆಂಗಸು.
4. **ವೀರ**—ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗಿ ಸತ್ಯ ಧರ್ಮ ಅಹಿಂಸಾಪರನಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾಗಿ, ಮಹಾತ್ಮರಿಗಾಗಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ ಮಹಾತ್ಮ.
5. **ಶೂರ**—ಮಹಾತಪಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿಷ್ಕಾಮಂತನಾಗಿರುವ ಸಾಧಕ.
6. **ದಯಾಪರ**—ದೀನದಲಿತರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ದಾನಮಾಡುವವನು.
7. **ತ್ಯಾಗೀ**—ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅಹಂಕಾರಮಮಕಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸರಳ ಸುಂದರ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಮಹಾತ್ಮ.
8. **ಯೋಗಿ**—ಯಮನಿಯಮಾದಿ ಸಾಧನಾನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನು.
9. **ಬಹುಶ್ರುತ**—ವೇದವೇದಾಂಗಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವನು.



ಇಂಥ ಸತ್ಪುರುಷರ ಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.



ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 11

255. ಇವರಿಗೆ ಇವರು ಶತ್ರುಗಳು

ಉಬ್ಬಾಣಾಂ ಯಾಚಕಃ ಶತ್ರುಃ ಮೂರ್ಖಾಣಾಂ ಬೋಧಕಸ್ತಥಾ |
ಜಾರಿಣೀನಾಂ ಪತಿಃ ಶತ್ರುಃ ಚೋರಾಣಾಂ ಚಂದ್ರಮಾ ರಿಪುಃ ||
ಲೋಭಿಗಳಿಗೆ ಯಾಚಕನೇ ಶತ್ರು, ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಬೋಧಕನೇ ಶತ್ರು,
ಜಾರಿಣಿಯರಿಗೆ ಗಂಡನೇ ಶತ್ರು, ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಚಂದ್ರನೇ ಶತ್ರು.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಶತ್ರುಗಳು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. **ಲೋಭಿಗಳಿಗೆ ಯಾಚಕನೇ ಶತ್ರು**—ಲೋಭಿಗಳೆಂದರೆ ಜಿಪುಣರು. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ದಾನಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವವಿಲ್ಲದವರೇ ಲೋಭಿಗಳು. ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೂ ತಮಗೇ ಬೇಕೆನ್ನುವ ಲೋಭಿಗಳಿಗೆ ಯಾಚಕರೇ ಶತ್ರುಗಳು. ಭಿಕ್ಷುಕರು ಬಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಲೋಭಿಗಳಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳೇ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಬಂದಂತಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?
2. **ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಬೋಧಕರೇ ಶತ್ರುಗಳು**—ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಿಹಾರಿಗಳಾದ ಮೂರ್ಖರು ಯಾರ ಮಾತನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಯಾರ ಉಪದೇಶವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಹಿರಿಯರು ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಂದರೆ, ಶತ್ರುಗಳೇ ಬಂದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಗೇನಾದರೂ ಉಪದೇಶಿಸಲು ಮಹಾತ್ಮರು ಬಂದರೆ ಮೂರ್ಖರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.
3. **ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿಯರಿಗೆ ಗಂಡನೇ ಶತ್ರು**—ವ್ಯಭಿಚಾರವನ್ನು ಎಂದರೆ ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗಂಡನೇ ಶತ್ರುವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ವ್ಯಭಿಚಾರದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಗಂಡನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಶತ್ರುವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ.
4. **ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಚಂದ್ರನೇ ಶತ್ರು**—ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವ ಚಂದ್ರನೇ ಶತ್ರು. ಪೂರ್ಣಮಾದಿನವೆಂದರೆ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಕರಾಳ ದಿನ. ಅಮಾವಾಸ್ಯಾದಿನವೆಂದರೆ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಶುಭವಾದ ಪರ್ವಕಾಲ!

ಮನುಷ್ಯನು ಲೋಭಿಯಾಗಬಾರದು.



ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 12



256. ಧೀರರಿವರು

ನಿಂದಂತು ನೀತಿನಿಪುಣಾಃ ಯದಿ ವಾ ಸ್ತುವಂತು

ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಸಮಾವಿಶತು ಗಚ್ಛತು ವಾ ಯಥೇಷ್ಟಮ್ |

ಅದ್ವೈತ ವಾ ಮರಣಮಸ್ತು ಯುಗಾಂತರೇ ವಾ

ನ್ಯಾಯಾತ್ ಪಥಃ ಪ್ರವಿಚಲಂತಿ ಪದಂ ನ ಧೀರಾಃ ||

ನೀತಿಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ತಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ತುತಿಸಲಿ; ಸಂಪತ್ತು ಬರಲಿ ಅಥವಾ ದೂರವಾಗಲಿ, ಈಗಲೇ ಬೇಕಾದರೆ ಮರಣವು ಸಂಭವಿಸಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮರಣವು ಬರಲಿ; ಇದಾವುದನ್ನೂ ಧೀರರು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ತಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವಾದ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ವಿಚಲಿತರಾಗದೆ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಧೀರರು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಧೀರರೆಂದರೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ವಿವೇಕಿಗಳು, ವಿಚಾರಪರರಾದ ಜಾಣರು. ಇಂಥವರ ಮಾತು, ಕೃತಿ, ನಡತೆ, ಆಚರಣೆ—ಎಲ್ಲವೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ನ್ಯಾಯಾತ್ ಅನಪೇತಂ ನ್ಯಾಯಮ್, ಸತ್ಯಧರ್ಮನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗವೇ ನ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗವು. ಇಂಥ ಧೀರರು ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಖ್ಯಾತಿ ಲಾಭ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಹಣ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಧೀರರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನೀತಿಜ್ಞರು ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಧೀರರನ್ನು ನಿಂದಿಸಬಹುದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೊಗಳಬಹುದು; ಈ ಧೀರರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಇರುವ ಸಂಪತ್ತು ಹೋಗಬಹುದು, ಅವರ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಈಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಮರಣವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಶತಾಯುಷಿಗಳಾಗಿ ಬದುಕಬಹುದು; ಇದಾವುದೂ ಈ ಧೀರರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗವೇ ಮುಖ್ಯ. ಇವರು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಂಗಳವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗ ದಲ್ಲಿಯೇ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಸದಾ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ.



ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾನವರು ನಡೆಯಬೇಕು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 13



257. ಈ ಮೂರೂ, ದೈವರಹಸ್ಯಗಳು!

ವಿವಾಹೋ ಜನ್ಮ ಮರಣಂ ಕದಾ ಕುತ್ರ ಚ ಕೇನ ಚ |

ತ್ರಯಃ ಕಾಲಕೃತಾಃ ಪಾಶಾಃ ಶಕ್ಯಂತೇ ನ ನಿವರ್ತಿತುಮ್ ||

ವಿವಾಹ, ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಮರಣ—ಈ ಮೂರೂ ಯಾವಾಗ? ಎಲ್ಲಿ? ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು! ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮೂರೂ ಕಾಲಕೃತವಾದ ಪಾಶಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇಂದಿನ ಮಾನವನು ಪ್ರಚಂಡ ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲ, ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲ! ಭೂಮಿ, ನೀರು, ಬೆಂಕಿ, ಗಾಳಿ, ಆಕಾಶಗಳನ್ನೇ ಸ್ವಾಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಮನುಷ್ಯನೆಂದರೆ ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಹೌದು, ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಪ್ರಚಂಡ ಮಾನವನೂ ಈ ಮೂರನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯಲೂ ಶಕ್ತನಲ್ಲ, ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲೂ ಸಮರ್ಥನಲ್ಲ. ಆ ಮೂರು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. **ವಿವಾಹ**—ಯಾವ ವಧುವಿಗೆ ಯಾವ ವರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ, ಯಾವಜಾಗದಲ್ಲಿ, ಎಂದು ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದು? ಎಂಬುದನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಯಾರೂ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಲಾರರು. ವಿವಾಹವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ದೈವರಹಸ್ಯವು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.
2. **ಜನ್ಮ**—ಯಾರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ, ಎಂದು, ಹೇಗೆ ಎಂಥ ಶಿಶುವು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಮುಂಚೆಯೇ ಹೇಳಲಾರರು! ಶಿಶುವು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು.
3. **ಮರಣ**—ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವಾಗ? ಎಲ್ಲಿ? ಹೇಗೆ? ಏತರಿಂದ ಮರಣವು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು? ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಯಾರೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ತಿಳಿಸಲಾರರು. ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳಿಗೆ ದೇಶಕಾಲನಿಮಿತ್ತಗಳು ಆಮೇಲೆಯೇ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ವಿವಾಹ, ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಮರಣಗಳು ಪ್ರಾರಬ್ಧಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.



ತನ್ನ ಇತಿಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾನವನು ಅರಿತಿರಬೇಕು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 14



258. ಈ ಐವರೂ, ತಾಯಿಯರೇ

ರಾಜಪತ್ನಿ ಗುರೋಃ ಪತ್ನಿ ಮಿತ್ರಪತ್ನಿ ತಥೈವ ಚ |

ಪತ್ನಿಮಾತಾ ಸ್ವಸ್ಯ ಮಾತಾ ಪಂಚೈತೇ ಮಾತರಃ ಸ್ತುತಾಃ ||

ರಾಜನ ಪತ್ನಿ, ಗುರುವಿನ ಪತ್ನಿ, ಮಿತ್ರನ ಪತ್ನಿ, ಪತ್ನಿಯ ತಾಯಿ ಎಂದರೆ
ಅತ್ತೆ, ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಾಯಿ—ಈ ಐವರೂ, ತಾಯಿಯರೇ.

ತಾಯಿಯೆಂದರೆ ಪೂಜ್ಯಳು. ತಾಯಿಯನ್ನು ದೇವರೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ತಾಯಿ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಎಂಥವನಿಗೂ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆಯು, ಭಕ್ತಿಭಾವವು ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಎಂಥ ಕಾಮುಕನಿಗೂ ಅಮ್ಮ ಎಂದರೆ ಗೌರವದ ಭಾವನೆಯು ಬರದಿರಲಾರದು. ಮಾತೃದೇವೋ ಭವ ಎಂದು ವೇದವು ಸಾರುತ್ತಿದೆ. ತನಗೆ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟವಳು ಮಾತ್ರ ತಾಯಿಯಲ್ಲ, ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಐವರೂ ತಾಯಂದಿರೇ:

1. **ರಾಜಪತ್ನಿ**—ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ರಾಜನೆಂದರೆ ತಂದೆಯಂತೆಯೇ; ಇವನಿಗೆ ಭೂಪತಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಎಂದೇ ಹೆಸರು. ಇವನ ಪತ್ನಿಯು, ಎಂದರೆ ರಾಣಿಯು ಪ್ರಜೆಗಳಾದ ನಮಗೆ ತಾಯಿಯೇ.
2. **ಗುರುಪತ್ನಿ**—ಗುರುವೆಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಪೂಜ್ಯನು. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪನಾದ ಗುರುವನ್ನು ಶಿಷ್ಯರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಇಂಥ ಗುರುವಿನ ಪತ್ನಿಯೂ ನಮಗೆ ತಾಯಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತಾಳೆ.
3. **ಮಿತ್ರಪತ್ನಿ**—ಮಿತ್ರನೆಂದರೆ ಸ್ನೇಹಿತ. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನೇ ಕೊಡುವಂಥ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನೇ ಮಿತ್ರ. ಮಿತ್ರನೆಂದರೆ ಪೂಜ್ಯನಲ್ಲವೆ? ಇವನ ಪತ್ನಿಯೂ ನಮಗೆ ಮಾತೃಸಮಾನಳೇ ಆಗಿರುತ್ತಾಳೆ.
4. **ಪತ್ನಿಮಾತಾ**—ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾತಾಯಿ ಎಂದರೆ ಅತ್ತೆ. ಅತ್ತೆಯನ್ನೂ ಅಳಿಯನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಗೌರವಿಸಬೇಕು, ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇವಳು ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಅಳಿಯನಿಗೂ ಪೂಜ್ಯಳು.
5. **ಸ್ವಮಾತಾ**—ತನಗೆ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಮ್ಮ ಪೂಜ್ಯಳಿವಳು. ಈ ಐವರನ್ನೂ ಸಮನಾದ ಮಾತೃಭಾವನೆಯಿಂದ ಕಾಣಬೇಕು.



ಈ ಐವರನ್ನೂ ಗೌರವದಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 15



259. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಭಯ

**ಭೇತವ್ಯಂ ನ ತಥಾ ಶತ್ನೋಃ ನಾಗ್ನೇರ್ನಾಹೇರ್ನ ಚಾಶನೇಃ |
ಇಂದ್ರಿಯೇಭ್ಯೋ ಯಥಾ ಸ್ವೇಭ್ಯಃ ತ್ರೈಜಸ್ಯಂ ಹಿ ಹನ್ಯತೇ ||**

ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ತಾನು ಭಯಪಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ತನ್ನ ಶತ್ರುಗಳಿಂದಾಗಲೀ, ಬೆಂಕಿಯಿಂದಾಗಲೀ, ಸರ್ಪದಿಂದಾಗಲೀ, ಮಿಂಚಿನಿಂದಾಗಲೀ ಮಾನವನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಮನುಷ್ಯನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಭಯವೆಂದರೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ. ಭಯವೆಂದರೆ ಹೆದರಿಕೆ. ಪ್ರಾಣ ಭಯವೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೆ ಭಯವಲ್ಲ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯವೇ. ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವಂಥ ವಸ್ತುಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಕಳ್ಳರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ. ಕಳ್ಳರು ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದರೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ? ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ! ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯು ಬಿದ್ದಿತೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಬೂದಿ. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಸರ್ಪಗಳೆಂದರೆ, ಅಬ್ಬಾ! ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ! ಅದರ ಹೆಸರೇ ಭಯ, ದರ್ಶನವೇ ಭಯ! ಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿದರೆಂತೂ ಗೋವಿಂದ! ಇನ್ನು ಮಿಂಚಿನಿಂದಲೂ, ಸಿಡಿಲಿನಿಂದಲೂ ಭಯವುಂಟು! ಸಿಡಿಲಿನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದವನಿಗೆ ಮರಣವೇ ಗತಿ. ಹೀಗೆ ಈ ಒಂದೊಂದರಿಂದಲೂ ಮಾನವನಿಗೆ ಭಯ!

ಹೌದು, ದಿಟ, ಇಷ್ಟೂ ಸತ್ಯ; ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇನ್ನೊಂದು ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಭಯಂಕರವಾದ ವಸ್ತುವಿದೆ. ಅದೇ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು. ಅದೂ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು. ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸದಾ ಭಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಜೀವನವನ್ನು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ಸಾಯಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಮೂಗು, ಚರ್ಮ ಮತ್ತು ನಾಲಿಗೆಗಳು ರೂಪಾದಿ ವಿಷಯಗಳ ಮೂಲಕ ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲವೆ? ಮಾನವನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲೇ ಭಯ! ಆದ್ದರಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ!



ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ದಾಸನಾಗಬಾರದು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 16



260. ಅನ್ನದಾನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ

ನಾನ್ನೋದಕಸಮಂ ದಾನಂ ನ ತಿಥಿದ್ವಾದಶೀಸಮಾ |

ನ ಗಾಯತ್ರಾ ಸಮೋ ಮಂತ್ರಃ ನ ಮಾತುಃ ಪರದೈವತಮ್ ||

ಅನ್ನ ಮತ್ತು ನೀರಿಗೆ ಸಮನಾದ ದಾನವಿಲ್ಲ, ದ್ವಾದಶೀತಿಥಿಗೆ ಸಮನಾದ ತಿಥಿಯಿಲ್ಲ, ಗಾಯತ್ರೀಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮವಾದ ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲ, ತಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇವರೂ ಇಲ್ಲ.

1. **ಅನ್ನ ನೀರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಾನವಿಲ್ಲ**—ಕನ್ಯಾ, ಭೂ, ಹಿರಣ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ದಾನಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ದಾನಗಳೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವುಗಳೇ. ಆದರೆ ಅನ್ನ ನೀರಿಗೆ ಸಮನಾದ ದಾನವು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅನ್ನ ನೀರಿನಿಂದ ಪ್ರಾಣವು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಹಾಗೂ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ ಅನ್ನ ನೀರುಗಳಿಂದ ಜೀವವು ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?
2. **ದ್ವಾದಶೀಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಿಥಿಯಿಲ್ಲ**—ಏಕಾದಶೀ ವ್ರತಾಚರಣೆ ಮಾಡುವ ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ದ್ವಾದಶೀತಿಥಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ದ್ವಾದಶೀಪಾರಣೆಯಿಂದಲೇ ಪುಣ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯು.
3. **ಗಾಯತ್ರೀಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮವಾದ ಮಂತ್ರವು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ**—ಗೃಹರಾಜನಾದ ಸೂರ್ಯಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ, ಉಪಾಸಿಸುವ ಮಂತ್ರ ಗಾಯತ್ರೀಮಂತ್ರ. ಸಪ್ತಕೋಟಿ ಮಂತ್ರರಾಜವೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಂತ್ರ ಗಾಯತ್ರೀಮಂತ್ರ. ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾದ ಮಂತ್ರ ಗಾಯತ್ರೀಮಂತ್ರ.
4. **ತಾಯಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ದೇವರಿಲ್ಲ**—ತಾಯಿ! ಅಮ್ಮಾ! ಮಾತಾ! ಅಂಬಾ! ಈ ಶಬ್ದವೇ ಎಷ್ಟು ಪವಿತ್ರ! ಎಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠ! ನಮಗೆ ಈ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ತಾಯಿಯೇ ನಮಗೆ ಸರ್ವಸ್ವ! ಋಷಿ-ಮುನಿ-ಯತಿಗಳಿಗೂ ತಾಯಿಯೆಂದರೆ ಪರಮಪೂಜ್ಯಗಳಲ್ಲವೇ? ತಾಯಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವರು. ತಾಯಿಯು ಜಗದ್ವಂದ್ಯಳು.



ತಾಯಿಯನ್ನು ಸದಾ ಗೌರವಿಸಬೇಕು.



ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 17

261. ಬುಧನ ಲಕ್ಷಣವಿದು

**ಗುಣದೋಷೌ ಬುಧೋ ಗೃಹ್ಣನ್ ಇಂದುಕ್ಷೇಷಾಡಾವಿವೇಶ್ವರಃ |
ಶಿರಸಾ ಶ್ಲಾಘತೇ ಪೂರ್ವಂ ಪರಂ ಕಂಠೇ ನಿಯಚ್ಛತಿ ||**

ಪರಮೇಶ್ವರನು ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ವಿಷವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದನು, ವಿಷವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಕಂಠದಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿಸಿ ಕೊಂಡನಲ್ಲವೆ? ಅದರಂತೆಯೇ ವಿವೇಕಿಯಾದ ನರನೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಗುಣಗಳು ಹಾಗೂ ದೋಷಗಳು—ಎರಡನ್ನೂ ತಿಳಿದವನಾಗಿ ಗುಣವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ದೋಷವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿಯೂ ಗುಣದೋಷಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಗುಣಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ, ದೋಷಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ವಿವೇಕಿಯಾದ ಜಾಣನು ಈ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ದೋಷಗಳನ್ನೂ ತಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಗುಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಹೊಗಳುತ್ತಾ, ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿದರೂ ತಾನು ಆ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ದೋಷಪ್ರಸಾರದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಣಗಳ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಸುಂದರ ದೃಷ್ಟಾಂತ:

ಸಮುದ್ರಮಥನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನೂ ಹುಟ್ಟಿದ, ವಿಷವೂ ಉದ್ಭವ ವಾಯಿತು. ಚಂದ್ರನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆನಂದ, ಪ್ರೀತಿ; ವಿಷವು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ, ವಿಷವೆಂದರೆ ಮೃತ್ಯು. ಈಶ್ವರನು ಚಂದ್ರನನ್ನೂ, ವಿಷವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಜಾಣನಾದ ಆ ಶಿವನು ಚಂದ್ರನನ್ನು ತನ್ನ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಚಂದ್ರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ತಾನು ಚಂದ್ರಶೇಖರನಾದನು. ವಿಷವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಕಂಠದಲ್ಲಿಯೇ ಧರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಹರಿಯದಂತೆ ಮಾಡಿ ತಾನು ನೀಲಕಂಠ, ವಿಷಕಂಠನಾದನಲ್ಲವೆ?

ಜಾಣನು ಕೇವಲ ಗುಣಗ್ರಾಹಿಯಾಗಬೇಕು.



ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 18



262. ವಿಧಿಯೇ ಪ್ರಬಲ

ಅರಕ್ಷಿತಂ ತಿಷ್ಠತಿ ದೈವರಕ್ಷಿತಂ

ಸುರಕ್ಷಿತಂ ದೈವಹತಂ ವಿನಶ್ಯತಿ |

ಜೀವತ್ಯನಾಥೋಽಪಿ ವನೇ ವಿಸರ್ಜಿತಃ

ಕೃತಪ್ರಯತ್ನೋಽಪಿ ಗೃಹೇ ವಿನಶ್ಯತಿ ||

ಅರಕ್ಷಿತವಾದ ವಸ್ತುವು ದೈವರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಪದಾರ್ಥವು ದೈವಹತವಾಗಿ ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅನಾಥವಾದ ಶಿಶುವು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬದುಕಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸುರಕ್ಷಿತನಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೂ, ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅಂಥವನು ಮೃತನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ?

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಪ್ರಯತ್ನ ಹಾಗೂ ದೈವಾನುಗ್ರಹವೆಂದು ಎರಡು ಶಕ್ತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ದೈವಾನುಗ್ರಹವು ಸೇರಿದಾಗಲೇ ಅದು ಫಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೈವಾನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದಾಗ ಮನುಷ್ಯಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯಪ್ರಯತ್ನವು ದುರ್ಬಲವಾದದ್ದು, ದೈವಕೃಪೆ ಹಾಗೂ ಸದ್ಗುರುಕೃಪೆ ಪ್ರಬಲವಾದದ್ದು.

ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನು ತಬ್ಬಲಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಾಯಿತಂದೆಯರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಥನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಯಾರೂ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲ, ಆದರೂ ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಶುಶ್ರೂಷೆ, ಆರೈಕೆ, ಔಷಧೋಪಚಾರಗಳು. ಆದರೆ ದೈವಾನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಶಿಶುವು ಮೃತವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಅನಾಥನಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ದೈವಕೃಪೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ದೈವಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದಾಗ ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ವಿಧಿವಿಲಾಸದ ಮುಂದೆ ಈ ಕ್ಷುದ್ರ ಮಾನವನ ಆಟವೇನೂ ನಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ವಿಧಿವಿಲಾಸವೇ ಜೋರು.



ನರನು ದೈವಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಬೇಕು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 19



263. ಅಸಾರ ಸಂಸಾರವಿದು

ಅಸಾರೇ ಖಲು ಸಂಸಾರೇ ಸುಖಭ್ರಾಂತಿಃ ಶರೀರಿಣಾಮ್ |

ಲಾಲಾಪಾನಮಿವಾಂಗುಷ್ಠೇ ಬಾಲಾನಾಂ ಸ್ತನ್ಯವಿಭ್ರಮಃ ||

ಬಾಯೊಳಗೆ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜೊಲ್ಲನ್ನು ಚೀಪುತ್ತಾ ಮಕ್ಕಳು ತಾಯಿಯ ಸ್ತನ್ಯಪಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಸಾರಿಗಳಾದ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಅಸಾರವಾದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯು ಇರುತ್ತದೆ.

ಸಂಸಾರವೆಂದರೆ ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಅಳಿಯ, ಸೊಸೆ, ಮನೆ, ಕಾರು, ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ವಜ್ರ, ಬಂಗ್ಲೆ, ಟಿ.ವಿ., ಮೊಬೈಲ್, ಊಟ, ತಿಂಡಿ, ಹಣ, ಕಾಸು, ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಇತ್ಯಾದಿ. ಈ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ಸಾರವಿಲ್ಲದ್ದು. ಅಸಾರವಾದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಲೀ ಸಂತೋಷವಾಗಲೀ ಶಾಂತಿಯಾಗಲೀ ಸಿಕ್ಕೀತೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಮರಳುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಕರಂದವು ಸಿಕ್ಕೀತೇ? ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ತರಹದ ಸುಖವು ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭ್ರಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಇರುವುದು ಬರೀ ದುಃಖವೇ. ಆದರೆ ಸುಖವಿದೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲ ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ:

ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಮಗುವು ತನ್ನ ಬಾಯೊಳಗೆ ತನ್ನ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಚೀಪುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಾಯೊಳಗಿನಿಂದ ಲಾಲಾರಸವು, ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದನ್ನೇ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಆ ಪುಟ್ಟ ಪುಟಾಣಿಯು ತಾನು ಅಮೃತ ಸ್ತನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಾಲನ್ನೇ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದು ತನ್ನ ಎಂಜಲಿನ ಜೊಲ್ಲನ್ನು, ಭ್ರಮಿಸಿರುವುದು ಅಮೃತ ಸ್ತನ್ಯವೆಂದು. ತನ್ನ ಜೊಲ್ಲನ್ನು ತಾನು ಎಷ್ಟೇ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಚೀಪುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ಅಮೃತ ಎದೆಯ ಹಾಲಿನ ರುಚಿಯಾಗಲೀ ಶಕ್ತಿಯಾಗಲೀ ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಲೀ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಸಂಸಾರಿಗಳ ಕತೆಯೂ ಇಷ್ಟೇ!



ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುಖವು ಇದೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆ.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 20



264. ಅಂಧಪರಂಪರೆಯಿದು

ಗತಾನುಗತಿಕೋ ಲೋಕೋ ನ ಲೋಕಃ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಃ |

ಗಂಗಾಸೈಕತಲಿಂಗೇನ ನಷ್ಟಂ ಮೇ ತಾಮ್ರಭಾಜನಮ್ ||

ಒಬ್ಬನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬನೂ ವಿಚಾರಮಾಡದೇ ಸುಮ್ಮನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿಯು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಗಂಗಾಸೈಕತಲಿಂಗದಿಂದ ನನ್ನ ತಾಮ್ರದ ತಂಬಿಗೆಯು ಕಾಣದಂತಾಯಿತಲ್ಲ! ಅದರಂತೆಯೇ ಇದು!

ಒಬ್ಬನು ಏನೋ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದರೆ ಅದನ್ನೇ ಇತರರೂ ವಿಚಾರಮಾಡದೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುವ ಅವಿವೇಕದ ಕೆಲಸ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ: ಒಬ್ಬ ಯಾತ್ರಿಕನು ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಸಮುದ್ರ ಮತ್ತು ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗ. ಸಮುದ್ರಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಆ ಯಾತ್ರಿಕನು ಒಂದು ತಾಮ್ರದ ತಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟು, ಆ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನು ದಡದ ಮೇಲೆ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಹೂತಿಟ್ಟನು. ತನ್ನ ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಆ ಮರಳಿ ನಿಂದಲೇ ಒಂದು ಲಿಂಗವನ್ನೂ ಮಾಡಿಟ್ಟು ತಾನು ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟನು. ಅಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟು ಉದ್ದೇಶ, ತನಗೆ ಆ ತಂಬಿಗೆಯು ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು. ಸರಿ, ಆತನು ಸ್ನಾನ, ಸಂಧ್ಯಾ ಮುಗಿಸಿ ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನೂರಾರು ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳೂ ಆ ಮರಳಿನ ಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದೇ ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಾವೂ ಒಂದೊಂದರಂತೆ ನೂರಾರು ಮರಳಿನ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಭಕ್ತನು ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಆತನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದ ಆ ಮರಳಿನ ಲಿಂಗವು ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ತನ್ನ ಆ ತಾಮ್ರದ ತಂಬಿಗೆಯೂ ಸಿಗದೆ, ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗದೇ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು ಎಂದು ಒಂದು ಕಥೆ. ಅಂತೂ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದೇ ತಾತ್ಪರ್ಯ.



ವಿಚಾರಮಾಡದೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಅನುಸರಿಸಬಾರದು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 21



265. ಋಣಾನುಬಂಧವಿದು

ಅಪಾತ್ರೇ ಪಾತ್ರತಾಬುದ್ಧಿಃ ಪಾತ್ರೇ ಬುದ್ಧಿರಪಾತ್ರತಾ |

ಋಣಾನುಬಂಧರೂಪೇಣ ದಾತುರುತ್ಪದ್ಧತೇ ಮತಿಃ ||

ಅಪಾತ್ರನಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರತ್ವಬುದ್ಧಿಯೂ, ಪಾತ್ರನಲ್ಲಿ ಅಪಾತ್ರತ್ವ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಋಣಾನುಬಂಧದಿಂದ ದಾತೃವಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ದಾನವನ್ನು ಮಾಡುವವನೇ ದಾತೃ. ಹಣ, ವಸ್ತು, ಅನ್ನ, ಚಿನ್ನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ದಾತೃವು ದಾನಮಾಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನು ಇಂಥ ದಾನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನೇ ಪಾತ್ರ. ಈ ಪಾತ್ರನಲ್ಲಿ ಸತ್ಪಾತ್ರನೆಂದೂ ಅಪಾತ್ರನೆಂದೂ ಎರಡು ವಿಧ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದು ಆ ದಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದರೆ ಸತ್ಪಾತ್ರನು. ಆದರೆ ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ದಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆತನೇ ಅಪಾತ್ರನು. ಸತ್ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅನಧಿಕಾರಿಗೆ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಾಗೂ ಲೋಕದ ನಿಯಮ. ದಾತೃವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡಿದ ದಾನವು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಆದರೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾತ್ರನಿಗೇ ದಾತೃವು ದಾನಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಸತ್ಪಾತ್ರನಿಗೆ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಸತ್ಯಶೀಲನಿಷ್ಠನಾದ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೇಳಿದಾಗ ಆತನಿಗೆ ದಾತೃವು ಏನನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಅವನನ್ನು ಬೈದು ಅಟ್ಟಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಅಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂಥವನಿಗೇ ದಾತೃವು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನಲ್ಲ! ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣ? ಎಂದರೆ ಋಣಾನುಬಂಧ. ಅಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂಥವನಿಗೇ ದಾನಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ದಾತೃವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದಾದರೆ ಅವನಿಗೂ ಇವನಿಗೂ ಏನೋ ಋಣಾನುಬಂಧವಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಋಣ ಎಂದರೆ ಸಾಲ, ಅನುಬಂಧ ಎಂದರೆ ಅದರ ಶೇಷ, ಸಂಬಂಧ. ಯಾವುದೋ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳ ಸಾಲದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ದಾತೃವಿಗೆ ಇಂಥ ಬುದ್ಧಿಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರ್ಥ.



ಋಣವಿದ್ದವನಿಗೇ ದಾನವು ದಕ್ಕುತ್ತದೆ.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 22



266. ಇಂಥವನು ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಾರ

ನಿರುತ್ಸಾಹಸ್ಕ ದೀನಸ್ಕ ಶೋಕಪರ್ಯಾಕುಲಾತ್ಮನಃ |

ಸರ್ವಾರ್ಥಾ ಹ್ಯವಸೀದಂತಿ ವ್ಯಸನಂ ಚಾಧಿಗಚ್ಛತಿ ||

ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲದ, ದೀನನಾದ, ಶೋಕದಿಂದ ತಳಮಳಗೊಂಡ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೂ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಉತ್ಸಾಹಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ನಿರುತ್ಸಾಹಿಯಾಗಿರಬಾರದು, ಮತ್ತು ದೀನನೂ ಶೋಕಾತ್ಮನೂ ಆಗಿರಲೇ ಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮೂರೂ ದೋಷಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತವೆ.

1. **ನಿರುತ್ಸಾಹ**—ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲವಲವಿಕೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಸೋಮಾರಿತನದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಜೋಲು ಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ. ಇದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ಹಾಗೂ ಉತ್ಸಾಹವು ಯಾವಾಗಲೂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.
2. **ದೈನ್ಯಸ್ಥಿತಿ**—ತನ್ನ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೇ, ಅಶಕ್ತತೆಗಳನ್ನೇ ಕುರಿತು ಸದಾ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ತಾನು ದೀನನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದೇ ದೈನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯು. ನನಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ರೋಗಗಳಿವೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಯಿತು, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಸದಾ ಗೋಣಗಾಡುತ್ತಾ ಬದುಕಿರುವುದೇ ದೈನ್ಯಸ್ಥಿತಿ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.
3. **ಶೋಕಪರ್ಯಾಕುಲತ್ವ**—ಯಾವಾಗಲೂ ಬರೀ ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿಕೊಂಡು, ಸುಮ್ಮನೆ ಕಳೆದುಹೋದ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವುದು. ಈ ಮೂರು ದೋಷಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನಿಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನು ಉತ್ಸಾಹಿಯಾಗಿ ಧೀರನಾಗಿ ವಿವೇಕಿಯಾಗಿ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಇಂಥವನು ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಿಯಾನು!

ಮನುಷ್ಯನು ನಿತ್ಯೋತ್ಸಾಹಿಯಾಗಿರಬೇಕು.



ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 23

267. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಫಲವಿಲ್ಲ

**ಬಲಾದ್ವತ್ತಂ ಬಲಾದ್ ಭುಕ್ತಂ ಬಲಾದ್ ಯಚ್ಛಾಸಿ ಲೇಖಿತಮ್ |
ಸರ್ವಾನ್ ಬಲಕೃತಾನರ್ಥಾನ್ ಅಕೃತಾನ್ ಮನುರಬ್ರವೀತ್ ||**

ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ದಾನಮಾಡಿದ್ದು, ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಊಟಮಾಡಿದ್ದು, ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಬರೆಸಿದ್ದು; ಹೀಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅಕೃತವೇ ಎಂದು ಮನುವು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಮನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಧರ್ಮದ ಸಾಕಾರಮೂರ್ತಿ. ಮನುವಿನ ಉಪದೇಶಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಾನವರಿಗೆ ಪಥ್ಯವಾದ ಔಷಧವಿದ್ದಂತೆ. ಮನುಸ್ತೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುವಿನ ಸಂದೇಶಗಳು ತುಂಬಿವೆ. ಮನುವಿನ ಉಪದೇಶಗಳಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಂಥವನ ಬಾಳು ಸದಾ ಆನಂದಮಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುವಿನ ಒಂದು ಸಂದೇಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ದಂಡವೇ.

1. **ಬಲಾದ್ ದತ್ತಮ್**—ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ದಾನ. ದಾನಮಾಡಲು ಸ್ವತಃ ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ದಾನಮಾಡಿದರೆ ಅದು ದಾನವೇ ಅಲ್ಲ. ತಾನೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ದಾನಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅದು ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆ.

2. **ಬಲಾದ್ ಭುಕ್ತಮ್**—ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಉಂಡದ್ದು. ತನಗೆ ಹಸಿವಿಲ್ಲ, ಊಟಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇತರರ ಕಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಉಂಡರೆ ಅದು ಊಟವೇ ಅಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಲಾತ್ಕಾರದ ಊಟದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾ, ರೋಗವೇ ಬರಬಹುದು, ಅಜೀರ್ಣವೂ ಆಗಬಹುದು.

3. **ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಬರೆಸಿದ್ದು**—ತಾನೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಗಳಿಗೆ ಸಹಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇತರರ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೇ ಸಹಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷವೇನೂ ಆಗಲಾರದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇತರರ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ನಿಷ್ಫಲ.

ಇತರರ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು.



ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 24



268. ವಿದ್ಯೆಯ ಹಿರಿಮೆ

ಕೋಟಿಭಾರ: ಸಮರ್ಥಾನಾಂ? ಕಿಂ ದೂರಂ ವ್ಯವಸಾಯಿನಾಮ್? ಕೋ ವಿದೇಶ: ಸುವಿದ್ಯಾನಾಮ್? ಕಃ ಪರಃ ಪ್ರಿಯವಾದಿನಾಮ್?

ದೇಹಬಲವನ್ನುಳ್ಳವರಿಗೆ ಯಾವುದು ತಾನೆ ಭಾರ? ಗಟ್ಟಿಯಾದ ದೃಢವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಿಗೆ ಯಾವುದು ದೂರ? ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಪರದೇಶ ವೆಂಬುದು ಯಾವುದು? ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವನಿಗೆ ಬೇರೆಯವನು ಎಂದು ಯಾವನು ತಾನೆ ಇದ್ದಾನು?

ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ.

1. **ಸಮರ್ಥರಿಗೆ ಯಾವುದು ಭಾರ?**—ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಭಾರವೆಂಬುದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದುರ್ಬಲರಾದವರು ಹತ್ತು ಕೆ. ಜಿ. ಭಾರವನ್ನೂ ಹೊರಲಾರರು. ಆದರೆ ಬಲಿಷ್ಠರಾದವರು ನೂರು ಕೆ. ಜಿ. ಭಾರವನ್ನೂ ಸಲೀಸಾಗಿ ಹೊರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ?
2. **ವ್ಯವಸಾಯಿಗಳಿಗೆ ದೂರವೆಂಬುದು ಯಾವುದಿದೆ?**—ವ್ಯವಸಾಯಿಗಳೆಂದರೆ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪವನ್ನುಳ್ಳವರು. ಸಂಕಲ್ಪವು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರು ಬಹುದೂರದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಪಾದಯಾತ್ರೆಯನ್ನೂ ಸಲೀಸಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? “ನಾವು ಪಾದಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ದೃಢವಾದ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ದೂರವಾದರೂ ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದೇ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ನಡೆದೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.
3. **ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಪರದೇಶವೆಂಬುದು ಯಾವುದು?**—ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲೂ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಸಮಾನವಾದ ಗೌರವವು ದೊರಕುತ್ತದೆ. ‘ವಿದ್ವಾನ್ ಸರ್ವತ್ರ ಪೂಜ್ಯತೇ’ ಎಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾತು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಆ ಜನಗಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ?
4. **ಪ್ರಿಯವಾದಿಗಳಿಗೆ ಪರರು ಯಾರು?**—ಪರರು ಎಂದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಅಥವಾ ಶತ್ರುಗಳೂ ಆಗಬಹುದು. ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ನೆಂಟರೇ, ಎಲ್ಲರೂ ಮಿತ್ರರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ.



ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಸ್ವದೇಶವೂ ವಿದೇಶವೂ ಎರಡೂ ಒಂದೇ.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 25



269. ಈ ಶರೀರವು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಗದು!

ಪುನರ್ನಿವೃತ್ತಿ ಪುನರ್ನಿವೃತ್ತಿ ಪುನರ್ನಿವೃತ್ತಿ ಪುನರ್ನಿವೃತ್ತಿ |
ಏತತ್ ಸರ್ವಂ ಪುನರ್ನಿವೃತ್ತಿ ನ ಶರೀರಂ ಪುನಃ ಪುನಃ ||

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹಣವೂ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮಿತ್ರನೂ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮನೆ ಮಠಗಳೂ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಾನವಶರೀರವು ಮಾತ್ರ ಪುನಃ ಪುನಃ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ.

1. ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ಹಣವೆಲ್ಲವೂ ಖರ್ಚಾದ ಮೇಲೆ, ಅಥವಾ ಕಳೆದು ಹೋದಮೇಲೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಪುನಃ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು; ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಇರಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಒಮ್ಮೆ ಕಳೆದುಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಪುನಃ ಹಣವು ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಇಲ್ಲ. ಹಣವು ಹೋಗುತ್ತಲೂ ಬರುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತದೆ.
2. ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಸಿಗುತ್ತಾನೆ. ಅಥವಾ ಅದೇ ಮಿತ್ರನೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸಾಗುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಸಲ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನು ಕೈಬಿಟ್ಟನೆಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚವೇನೂ ಮುಳುಗಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಶಾಲಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಹೊಸ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ.
3. ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯು ಮೃತಕಾದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪತ್ನಿಯು ಸಿಗುತ್ತಾಳೆ. ಒಮ್ಮೆ ಪತ್ನಿಯ ವಿಚ್ಛೇದನವಾಯಿತೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲವೇ?
4. ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳು, ಸೈಟು ಮನೆಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಕಳೆದುಹೋದರೂ ಪುನಃ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಮ್ಮೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತರೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗೆಲ್ಲಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಪುನಃ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಆದರೆ, ಈ ಮಾನವಶರೀರವು ಒಮ್ಮೆ ಹೋಯಿತೆಂದರೆ ಪುನಃ ಇಂಥ ಮಾನವಜನ್ಮವೇ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾನವ ಶರೀರವು ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ!!



ಈ ಮಾನವಜನ್ಮವು ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭವಾದದ್ದು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 26



270. ಈ ಒಂಬತ್ತು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು

ಆಯುರ್ವಿತ್ತಂ ಗೃಹಚ್ಛಿದ್ರಂ ಮಂತ್ರಮೌಷಧಸಂಗಮಮ್ |
ದಾನಂ ಮಾನಾಪಮಾನಾಶ್ಚ ನವ ಗೋಪ್ಯಾ ಮನೀಷಿಭಿಃ ||

ಜಾಣರು ಈ ಒಂಬತ್ತು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರಿಸಿರಬೇಕು.

1. **ಆಯುಸ್ಸು**—ಬುದ್ಧಿವಂತರು ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾದ ವೃದ್ಧರನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಮಾತ್ಸರ್ಯವೂ ಉಂಟಾದರೆ ಅದರಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಯಾದೀತಲ್ಲವೇ?
2. **ವಿತ್ತಮ್**—ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನಾಗಲೀ, ಸಂಪತ್ತನ್ನಾಗಲೀ ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳಲೇಬಾರದು. ಇದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ.
3. **ಗೃಹಚ್ಛಿದ್ರಮ್**—ಮನೆಯ ಕಲಹ, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿರುವ ಒಡಕು, ಗಂಡಹೆಂಡಿರ ಜಗಳ, ಕೋಟುಕಛೇರಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರಗಳು.
4. **ಮಂತ್ರ**—ದೀಕ್ಷಾಗುರುಗಳಿಂದ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಜಪ್ಯವಾದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಮಂತ್ರಗಳು. ಇದು ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಾರದು.
5. **ಔಷಧ**—ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಔಷಧದ ವಿವರಗಳು; ತನ್ನ ರೋಗವನ್ನಾಗಲೀ, ಔಷಧ ಸೇವನೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಬಾರದು. ಶತ್ರುಗಳಿಗಂತೂ ಹೇಳಲೇಬಾರದು.
6. **ಸಂಗಮ**—ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡುವ ಸಂಭೋಗ.
7. **ದಾನಮ್**—ಸತ್ಪುತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನಂತೂ ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳಲೇಬಾರದು. Let your left hand not know what your right hand gives ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?
8. **ಮಾನಃ**—ತನಗೆ ಆದ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಉರಿಯಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?
9. **ಅಪಮಾನ**—ತನಗೆ ಉಂಟಾದ ಅವಮಾನವನ್ನೂ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಇದರಿಂದ ತನ್ನ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವು ಆಗಬಹುದು.



ವಿವೇಕಿಯು ಈ ಒಂಬತ್ತು ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬಾರದು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 27



271. ಕೃತಜ್ಞತೆಯು ಇರಬೇಕು

ಪ್ರಥಮವಯಸಿ ಪೀತಂ ತೋಯಮಲ್ಲಂ ಸ್ಮರಂತಃ

ಶಿರಸಿ ನಿಹಿತಭಾರಾ ನಾರಿಕೇಳಾ ನರಾಣಾಮ್ |

ದದತಿ ಜಲಮನಲ್ಲಾಸ್ನಾದಮಾಜೀವಿತಾಂತಂ

ನ ಹಿ ಕೃತಮುಪಕಾರಂ ಸಾಧವೋ ವಿಸ್ಮರಂತಿ ||

ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳು, ತಾವು ಸಣ್ಣ ಗಿಡವಾಗಿದ್ದಾಗ ಕುಡಿದಿರುವ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಈಗ ತಮ್ಮ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಭಾರ ವಾದ ಎಳನೀರನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಸಿಹಿಯಾದ ನೀರನ್ನು ತಾವು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರಂತೆಯೇ ಸಾಧುಸಂತರಾದ ಮಹಾತ್ಮರುಗಳು ತಾವು ಇತರರಿಂದ ಹೊಂದಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಂದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಜೀವನದ ರಹಸ್ಯ. ಇತರರಿಂದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಂದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಓದುವಾಗ ಉಪಕಾರ ವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನೆನಪಿರಲಿ, ಆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಅವರು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಉಪಕಾರಸ್ವರಣೆಯೆಂಬುದು ಸಾಧು ಸಂತರ ಸ್ವಭಾವವು. ಕೃತಜ್ಞತೆಯು ಮಾನವರ ಸಂಪತ್ತು.

ತೆಂಗಿನ ಸಸಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿ ಮನುಷ್ಯರು ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷ ಆ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಆ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳು ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತು, ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಸಿಹಿಯಾದ ಎಳನೀರನ್ನು ಆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ? ಮರಗಳಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿರುತ್ತದೆ.



ಇತರರಿಂದ ಪಡೆದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 28



272. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಲಕ್ಷಣ?

ಅಶ್ವಸ್ಥ ಲಕ್ಷಣಂ ವೇಗೋ ಮದೋ ಮಾತಂಗಲಕ್ಷಣಮ್ |
ಚಾತುರ್ಯಂ ಲಕ್ಷಣಂ ನಾರ್ಯಾಃ ಉದ್ಯೋಗಃ ಪುರುಷಲಕ್ಷಣಮ್ ||
ಕುದುರೆಗೆ ವೇಗವೂ, ಆನೆಗೆ ಮದವೂ, ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಚತುರತೆಯೂ,
ಪುರುಷನಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವೂ ಲಕ್ಷಣವು.

ಈ ವಿಶಾಲಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೂ ಒಂದೊಂದು
ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಲಕ್ಷಣವು ಇರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

1. ಕುದುರೆಗೆ ವೇಗವೇ ಲಕ್ಷಣ—ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ, ಎತ್ತರ, ದಪ್ಪಗಳು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ತಳಿ ಕುದುರೆ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅದು ವೇಗಗಾಮಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ವೇಗವಿದ್ದರೇ ಅದು ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕುದುರೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ.
2. ಆನೆಗೆ ಮದವೇ ಲಕ್ಷಣ—ಮದವೇರಿದರೇ ಅದು ಆನೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಮದ್ದಾನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿ ಧೈರ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ? ಮದವು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆನೆಯೆನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.
3. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಚಾತುರ್ಯವೇ ಲಕ್ಷಣ—ಚತುರತೆಯೇ ಚಾತುರ್ಯ. ಯಾವಾಗ, ಎಲ್ಲಿ, ಹೇಗೆ? ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಚಾತುರ್ಯವು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ದೈವದತ್ತವಾದ ವರ. ಕುಟುಂಬದ ಗೌರವ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಚಾತುರ್ಯವು ಬೇಕಲ್ಲವೇ?
4. ಉದ್ಯೋಗಃ ಪುರುಷಲಕ್ಷಣಮ್—ಪುರುಷರೆಂದರೆ ಉದ್ಯೋಗ ಶೀಲರು. ಉದ್ಯೋಗವೆಂದರೆ ಏನಾದರೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವರು ಪುರುಷರೇ ಅಲ್ಲ. ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದಮೇಲೂ ಏನಾದರೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಅದು ಪುರುಷರಿಗೆ ಲಕ್ಷಣವು, ಗೌರವವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಗೃಹಸ್ಥನಾದಮೇಲೆ ಕುಟುಂಬದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಏನಾದರೊಂದು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿ ಕೂತಿರಲೇಬಾರದು.



ಉದ್ಯೋಗವೇ ಪುರುಷರ ಲಕ್ಷಣವು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 29



273. ಎರಡೂ ಇರುತ್ತವೆ

**ಸುಖಮಧ್ಯೇ ಸ್ಥಿತಂ ದುಃಖಂ ದುಃಖಮಧ್ಯೇ ಸ್ಥಿತಂ ಸುಖಮ್ |
ದ್ವಯಮನ್ಯೋನ್ಯಸಂಯುಕ್ತಂ ಪ್ರೋಚ್ಯತೇ ಜಲಪಂಕವತ್ ||**

ಸುಖದ ಮಧ್ಯೆ ದುಃಖವೂ, ದುಃಖದ ಮಧ್ಯೆ ಸುಖವೂ—ನೀರು ಕೆಸರುಗಳಂತೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು—ಅಂಟಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಜೀವನ ಎಂದರೆ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಮಿಶ್ರಣ. ಯಾರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಬರೀ ಸುಖವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಬರೀ ದುಃಖವಾಗಲೀ ಇರಲಾರದು. ರಾಜರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಶ್ರೀಮಂತರು, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು, ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು—ಎಲ್ಲರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಬೆರೆತುಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಯಾರ ಜೀವನವೂ ಕೇವಲ ಸುಖದ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಇತರರು ನೋಡಿದಾಗ ಅವರು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರ ಜೀವನವೂ ಮುಳ್ಳಿನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಗೃಹಸ್ಥರೂ, ಗೃಹಸ್ಥರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಅವರು ಆನಂದವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಕಂಡು ಬಡವರೂ, ಬಡವರನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಅವರು ಸುಖಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಇಬ್ಬರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವೂ ಇದೆ ದುಃಖವೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ದ್ವಂದ್ವಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವ ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಸುಖವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಬರೀ ದುಃಖವಾಗಲೀ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಸುಖದಲ್ಲಿ ದುಃಖವೂ, ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಸುಖವೂ ಇರಲೇಬೇಕು. ಸುಖದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಖವೂ, ದುಃಖದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದೇ ಇರಲಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವವನೇ ಸುಖಿಯು. ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಲಿನವಾದ ಕೆಸರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ನೀರಿಲ್ಲದೇ ಕೆಸರಿಲ್ಲ, ಕೆಸರಿಲ್ಲದೇ ನೀರಿಲ್ಲ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಸರೂ, ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನೀರೂ ಅಂಟುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಈ ಜೀವನವೂ ಸುಖದುಃಖಗಳಿಂದ ಮಿಶ್ರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.



ಈ ಜೀವನವು ಸುಖದುಃಖಗಳ ಸಂಗಮವು.





ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 30



274. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದರಿಂದ ಶುದ್ಧಿ?

**ಭಸ್ಮನಾ ಶುದ್ಧತೇ ಕಾಂಸ್ಯಂ ತಾಮ್ರಮಾಮ್ಲೇನ ಶುದ್ಧತಿ |
ರಜಸಾ ಶುದ್ಧತೇ ನಾರೀ ನದೀ ವೇಗೇನ ಶುದ್ಧತಿ ||**

ಬೂದಿಯಿಂದ ಕಂಚಿನಪಾತ್ರೆಯು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಣಸೇಹಣ್ಣಿನಿಂದ ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆಯು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ರಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೆಂಗಸು ಶುದ್ಧಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ನದಿಯು ವೇಗವಾಗಿ ಹರಿಯುವುದರಿಂದ ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಳೆಯೆಂಬುದು ಸಹಜವಾಗಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳಿವು:

1. **ಬೂದಿಯಿಂದ ಕಂಚಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ**—ಕಂಚಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಕೊಳೆಯು ಅಂಟುಕೊಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ಬೂದಿಯಿಂದ ಉಜ್ಜಿ ತೊಳೆದರೆ ಆ ಕೊಳೆಯು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.
2. **ಹುಣಸೇಹಣ್ಣಿನಿಂದ ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ**—ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆಯು ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆಯ ನೀರು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಟ್ಟರೆ ಕಿಲುಬು ಕಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಕಿಲುಬು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕರ. ಹುಣಸೇಹಣ್ಣಿನಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಜ್ಜಿದರೆ ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆಯು ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ.
3. **ಹೆಂಗಸು ರಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಶುದ್ಧಳಾಗುತ್ತಾಳೆ**—ಹೆಂಗಸು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ಆರೋಗ್ಯವಂತೆಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಗರ್ಭವು ಶುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಅವಳೂ ಶುದ್ಧಳಾಗುತ್ತಾಳೆ.
4. **ಹರಿಯುವುದರಿಂದ ನದಿಯು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ**—ವೇಗವಾಗಿ ಹರಿಯುವುದರಿಂದಲೇ ನದಿಯು ಸದಾ ಶುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಕೊಳೆಗಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ನದಿಯು ಹರಿಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನದಿಯ ನೀರು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.



ಮಾನವನು ಸದಾಚಾರದಿಂದ ಶುದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 1



275. ಈ ಆರಿದ್ವರೇ ದೈವದ ಸಹಾಯ

**ಉದ್ಯಮಃ ಸಾಹಸಂ ಧೈರ್ಯಂ ಬುದ್ಧಿಃ ಶಕ್ತಿಃ ಪರಾಕ್ರಮಃ |
ಷಡೇತೇ ಯತ್ರ ವರ್ತಂತೇ ತತ್ರ ದೈವಃ ಸಹಾಯಕೃತ್ ||**

ಉದ್ಯಮ, ಸಾಹಸ, ಧೈರ್ಯ, ಬುದ್ಧಿ, ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪರಾಕ್ರಮ ಎಂಬ ಈ ಆರು ಗುಣಗಳು ಯಾವಾತನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆಯೋ, ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ದೈವವೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ದೈವವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ದೇವರನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾ, ದೈವವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಾ ರೋಗ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಅಪಮಾನ, ಲೋಕನಿಂದಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ದುಃಖಕೊಪದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ದೈವವನ್ನು ನಿಂದಿಸಬಾರದು. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಆರು ಗುಣಗಳುಳ್ಳವರಿಗೆ ದೈವವು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಆರು ಗುಣಗಳು ಯಾವುವು? ಎಂದರೆ:

1. **ಉದ್ಯಮ**—ಸೋಮಾರಿಯಾಗದೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದು ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಭಾವ.
2. **ಸಾಹಸ**—ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರದೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಎಂಥ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವ ಸ್ವಭಾವ.
3. **ಧೈರ್ಯ**—ಎಂಥ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿವೇಕದಿಂದ ಜಾಣತನದಿಂದ ಹಾಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಧೀರನಾಗಿರುವ ಗುಣ.
4. **ಬುದ್ಧಿ**—ಏನೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅದರ ಫಲಾಫಲಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಜಾಣತನ.
5. **ಶಕ್ತಿ**—ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲೇಬೇಕೆಂಬ ದೃಢವಾದ ಸಂಕಲ್ಪಶಕ್ತಿ.
6. **ಪರಾಕ್ರಮ**—ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ, ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಛಲ.

ಈ ಆರು ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 2



276. ಈ ಮೂರೂ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ

ಯಥಾ ಕಾಷ್ಠಮಯೋ ಹಸ್ತೀ ಯಥಾ ಚರ್ಮಮಯೋ ಮೃಗಃ |
ಪುಮಾನ್ ಯಶ್ವಾನಧೀಯಾನಃ ತ್ರಯಸ್ತೇ ನಾಮ ಬಿಭೃತಿ ||

ಮರದಿಂದ ತಯಾರಾಗಿರುವ ಆನೆ, ಚರ್ಮದಿಂದ ಆಗಿರುವ ಸಿಂಹ,
ಓದದೇ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯ—ಈ ಮೂವರೂ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆನೆ,
ಸಿಂಹ, ಮನುಷ್ಯರು ಅಷ್ಟೇ.

ಬರೀ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ
ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯು ಬರುತ್ತದೆ.
ಸುಮ್ಮನೆ ಸಕ್ಕರೆ, ಬಂಗಾರ, ಬಂಗ್ಲೆ, ಅರಮನೆ, ಮಹಾರಾಜ, ಹಣ
ಎಂದು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ
ವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಆ ವಸ್ತುಗಳೇ
ಇಲ್ಲದೆ, ಬರೀ ಶಬ್ದಗಳಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಏನಾದೀತು? ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

1. **ಮರದ ಆನೆ**—ಆನೆಯೆಂದರೆ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ ಬೃಹತ್
ಕಾಯದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಣಿ. ಆನೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ. ಆದರೆ ಕಷ್ಟ
ಮರದಿಂದ ತಯಾರಾದ ಆನೆ ಬರೀ ಮರ; ಅಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಾಗಲೀ ಶೌರ್ಯ
ವಾಗಲೀ ಇವೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ಆನೆ ಎಂದು ಬರೀ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ.

2. **ಚರ್ಮದಿಂದ ಆಗಿರುವ ಸಿಂಹ**—ಸಿಂಹವೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ
ತಾನೆ ಭಯವಿಲ್ಲ? ಸಿಂಹ ಎಂದರೆ ಆನೆಗೂ ಭಯ! ಸಿಂಹಸ್ವಪ್ನವಾದರೆ
ಆನೆಯೂ ಸಾಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ ಬರೀ ಚರ್ಮ
ದಿಂದ ತೋರುವ ಸಿಂಹವು ಸಿಂಹವಾದೀತೇ? ಅದರಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ
ಭಯವಾದೀತೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಬರೀ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ.

3. **ಓದದಿರುವ ಮನುಷ್ಯ**—ಮನುಷ್ಯನೆಂದರೆ ಭಗವಂತನ
ಸುಪುತ್ರ! ಮನುಷ್ಯನೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾ ವಿವೇಕಗಳ ನಿಧಿ! ಮನುಷ್ಯನೆಂದರೆ
ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವೀಣ! ಮನುಷ್ಯನೆಂದರೆ ಪ್ರಚಂಡನಾದ ಮಹಾಮೇಧಾವಿ.
ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗದ ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ ಆಗದ ಮನುಷ್ಯ—ಎಂದರೆ
ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯ, ಅಷ್ಟೇ! ಅಂಥವನಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?



ಮನುಷ್ಯನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ಮೆರೆಯಬೇಕು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 3



277. ಒಳಗಿನ ಶತ್ರುವಿದು !

**ಆಲಸ್ಯಂ ಹಿ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಶರೀರಸ್ಯೋ ಮಹಾನ್ ರಿಪುಃ |
ನಾಸ್ತದ್ಧಮಸಮೋ ಬಂಧುಃ ಕುರ್ವಾಣೋ ನಾವಸೀದತಿ ||**

ಸೋಮಾರಿತನವೆಂಬುದು ಮನುಷ್ಯರ ಶರೀರದೊಳಗೇ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರುವು. ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಬಂಧುವೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುವವನು ಹಾಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶತ್ರುಗಳೆಂದರೆ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರು. ಈ ಶತ್ರುಗಳು ಅಂತಶತ್ರುಗಳೆಂದೂ ಬಹಿಶತ್ರುಗಳೆಂದೂ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಇದ್ದು, ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಇದ್ದು, ನಮ್ಮನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳೇ ಅಂತಶತ್ರುಗಳು. ನಮಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವವರೇ ಬಾಹ್ಯಶತ್ರುಗಳು. ಬಾಹ್ಯಶತ್ರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಂತಶತ್ರುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕಾರಿ, ಅನರ್ಥಕಾರಿಗಳು; ನೆನಪಿರಲಿ !

ಆಲಸ್ಯವೇ ಅಂತಶತ್ರು. ಆಲಸ್ಯವೆಂದರೆ ಸೋಮಾರಿತನ. ಆಗಲಿ, ನೋಡೋಣ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಮಾಡೋಣ; ನಾಳೆ, ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಮಾಡಿದರಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಇಂದೇ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಂದೂಡುವ ಸ್ವಭಾವವೇ ಆಲಸ್ಯವು. ಆಲಸ್ಯಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರು ಮಾನವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆಲಸ್ಯ ವೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ದೇಹದೊಳಗೇ ಅಡಗಿರುವ ಮಹಾನ್ ಶತ್ರು. ಆಲಸ್ಯ ದಿಂದಲೇ ರೋಗ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಅಪಕೀರ್ತಿ, ಧನಹಾನಿ, ಮಾನಹಾನಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಹಾನಿಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಆಲಸ್ಯಕ್ಕೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮನುಷ್ಯನು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲೇಬಾರದು.

ಇನ್ನು ಉದ್ಯಮಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ನೆಂಟಿನಿಲ್ಲ. ಉದ್ಯಮವೆಂದರೆ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲನಾಗಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಭಾವ. ಉದ್ಯಮಶೀಲನಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ, ಆರೋಗ್ಯ, ಯಶಸ್ಸು, ಅಧಿಕಾರ, ಶಾಂತಿ, ತೃಪ್ತಿ, ಹಣ, ಐಶ್ವರ್ಯ, ಅನಂದಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.



ಮನುಷ್ಯನು ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿ ಇರಲೇಬಾರದು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 4



278. ಬುದ್ಧಿವಂತನ ಲಕ್ಷಣವಿದು

**ಚಿಂತನೀಯಾ ಹಿ ವಿಪದಾಮ್ ಆದಾವೇವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾ |
ನ ಕೂಪಖನನಂ ಯುಕ್ತಂ ಪ್ರದೀಪ್ತೇ ವಹ್ನಿನಾ ಗೃಹೇ ||**

ಮುಂದೆ ಒದಗಬಹುದಾದ ವಿಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯು ಬಿದ್ದಮೇಲೆ ನೀರಿಗಾಗಿ ಬಾವಿಯನ್ನು ತೋಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಪತ್ತುವಿಪತ್ತುಗಳು, ಏರು ಪೇರುಗಳು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ರೋಗರುಜಿನಾದಿಗಳು, ಮಾನಾಪಮಾನಗಳು, ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳು ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಇಂಥ ಆಪತ್ತುಗಳು ಒದಗಬಹುದು ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯು ಮುಂಚೆಯೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಆ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ದಾಟಬೇಕು ಎಂಬ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಿರಬೇಕು. ಆಪತ್ತುಗಳು ಬಂದನಂತರ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ದಡ್ಡತನ. ಬೇಸಿಗೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರಿಗೆ ಬರ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ನೀರನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವ ಅಥವಾ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಮುಂದೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಬರಲಿದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತು, ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ ಎಂದೂ ಗೊತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದೊದಗಿದ ಮೇಲೆ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯು ಬಿದ್ದಿದೆ, ಬೆಂಕಿಯು ಜೋರಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಾ ಮನೆಯನ್ನು ಸುಡುತ್ತಿದೆ. ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಮನೆಯು ಸುಡಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸಲು ನೀರಿಗಾಗಿ ಆಗ ಬಾವಿಯನ್ನು ತೋಡುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಬಾವಿಯನ್ನು ತೋಡಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಮನೆಯು ಪೂರಾ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?



ಪರಿಹಾರೋಪಾಯವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರಬೇಕು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 6



280. ಮಾಡಿದರೇ ಸಾಧನೆ

**ಗಚ್ಛನ್ ಪಿಪೀಲಿಕೋ ಯಾತಿ ಯೋಜನಾನಾಂ ಶತಾನ್ಯಪಿ |
ಅಗಚ್ಛನ್ ವೈನತೇಯೋಽಪಿ ಪದಮೇಕಂ ನ ಗಚ್ಛತಿ ||**

ಒಂದೊಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇರುವೆಯೂ ಕೂಡ ನೂರಾರು ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ದಾಟುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೇ ಇಡದಿದ್ದರೆ ಗರುಡನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಅಡಿಯನ್ನೂ ನಡೆಯಲಾರ.

ಮನುಷ್ಯನು ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಧೀರ, ವಿವೇಕಿ, ಪ್ರಾಜ್ಞ; ಈತನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನೆಂದರೆ ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಆಕಾಶಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಹೌದು, ದಿಟ, ಆದರೆ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ಇವನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ, ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಮಾತ್ರ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಸಾಧನೆಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಾರ.

ಇದಕ್ಕೆ ಇರುವೆ ಮತ್ತು ಗರುಡರ ದೃಷ್ಟಾಂತ: ಇರುವೆಯಲ್ಲಿ? ಗರುಡನಲ್ಲಿ? ಇರುವೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣದಾದ ಕ್ರಿಮಿ, ಗರುಡನೆಂದರೆ ಅದ್ಭುತ ವಾದ ವೇಗಗಾಮಿಯಾದ ಪಕ್ಷಿರಾಜ. ಗರುಡನಿಗೂ ಇರುವೆಗೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇರುವೆಯು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಹರಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೈಲಿ ಎರಡು ಮೈಲಿಗಳಾದರೂ ದಾರಿಯು ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದುವರ್ಷದಲ್ಲಾದರೂ ನೂರಾರು ಮೈಲಿಗಳನ್ನೇ ದಾಟುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇಡದೆ 'ನಾನು ವೇಗಗಾಮಿ' ಎಂದು ಜಂಭ ಪಡುತ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದರೆ ಗರುಡನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರವನ್ನೂ ಸಾಗಲಾರನು. ವೇಗಗಾಮಿ ಯಾಗಿದ್ದರೂ ಗರುಡನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಮುಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಅಂತೂ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಫಲವಾಗುತ್ತದೆ.



ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಗುರಿಮುಟ್ಟಬಹುದು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 7



281. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಭೂಷಣ?

ಹಸ್ತಸ್ಥ ಭೂಷಣಂ ದಾನಂ ಸತ್ಯಂ ಕಂಠಸ್ಥ ಭೂಷಣಮ್ |

ಶ್ಲೋತ್ರಸ್ಥ ಭೂಷಣಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಭೂಷಣೈಃ ಕಿಂ ಪ್ರಯೋಜನಮ್ ||

ದಾನವೇ ಕೈಗಳಿಗೆ ಭೂಷಣ, ಸತ್ಯವೇ ಕಂಠಕ್ಕೆ ಭೂಷಣ, ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಭೂಷಣವು. ಬರೀ ಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ಭೂಷಣವೆಂದರೆ ಶೋಭೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಆಭರಣ. ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಜುಮುಕಿ, ಕರ್ಣಕುಂಡಲಗಳು; ಕೈಗಳಿಗೆ ಬಳೆ, ಚೈನ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು; ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಸರ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾ, ತುಳಸೀಮಾಲಾ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಆಭರಣಗಳು. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಆಭರಣಗಳದ್ದೇ ಅಧಿಕಾರ! ಅದರದ್ದೇ ಆರ್ಭಟ! ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಯಂತೂ ಗಗನಕ್ಕೆ ಏರಿರುವುದರಿಂದ ಬಂಗಾರದ ಭೂಷಣಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಗಗನಕುಸುಮಗಳೇ.

ಆದರೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಧರಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಈ ಭೂಷಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೈವದತ್ತವಾದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಭೂಷಣಗಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ:

1. **ಹಸ್ತಗಳಿಗೆ ದಾನವೇ ಭೂಷಣವು**—ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ, ಸಾಧುಸಂತರಿಗೆ, ಅಂಗವಿಕಲರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ಯಥಾಶಕ್ತಿ ದಾನಮಾಡಬೇಕು. ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ದಾನಮಾಡಬೇಕು. ಸತ್‌ಪಾತ್ರರಿಗೆ ದಾನಮಾಡದ ಕೈಗಳು ಕೈಗಳೇ ಅಲ್ಲ.
2. **ಕಂಠಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವೇ ಭೂಷಣವು**—ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಸತ್ಯವಚನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಪಸ್ವಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯದಿಂದ ಯಶಸ್ಸು, ತೃಪ್ತಿ, ಆನಂದ, ಶಾಂತಿಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಸತ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗಲೇ ಕಂಠಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕ್ಯವು ಬಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ.
3. **ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಭೂಷಣವು**—ಈ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ವೇದ, ವೇದಾಂತ, ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸ, ಭಗವದ್ಗೀತಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರವಣದಿಂದಲೇ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕ್ಯ! ಸಾಧುಸಂತರ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಶ್ರವಣಮಾಡಿದರೇ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ!



ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ದಾನಮಾಡಬೇಕು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 8



282. ಯಾವುದರಿಂದ ಯಾವುದು ನಾಶ?

ನಿತ್ಯಂ ಕೋಪಾತ್ ತಪೋ ರಕ್ಷೇತ್ ಶ್ರಿಯಂ ರಕ್ಷೇಚ್ಛ ಮತ್ಸರಾತ್ |
ವಿದ್ಯಾಂ ಮಾನಾಪಮಾನಾಭ್ಯಾಮ್ ಆತ್ಮಾನಂ ಚ ಪ್ರಮಾದತಃ ||

ಕೋಪದಿಂದ ತಪಸ್ಸನ್ನೂ, ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಮಾನಾಪಮಾನಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ, ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ತನ್ನನ್ನೂ ಮಾನವನು ಯಾವಾಗಲೂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು.

1. ಕೋಪದಿಂದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು—ತಪಸ್ಸೆಂದರೆ ತಪತಿ ಇತಿ ತಪಃ, ಪಾಪವನ್ನು ಸುಡುವ ಶಕ್ತಿ. ದಾನ, ಯಜ್ಞ, ಜಪ, ಪೂಜಾ, ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸಾ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ—ಎಲ್ಲವೂ ತಪಸ್ಸೇ. ಇಂಥ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಂಪಾದಿಸಿದ ತಪಸ್ಸೆಲ್ಲವೂ ಕೋಪದಿಂದ ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಕೋಪವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬಾರದು.
2. ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು—ಮಾತ್ಸರ್ಯವೆಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು. ಇತರರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀಮಂತನು ಮಾತ್ಸರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅವನ ಸಂಪತ್ತು ನಾಶವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮಾತ್ಸರ್ಯವೇ ಮಾನವನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಮೃತ್ಯು!
3. ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾನಾಪಮಾನಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು—ವಿದ್ಯೆಯು ದೈವದತ್ತವಾದ ಸಂಪತ್ತು. ಅಭಿಮಾನವು ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಅಹಂಕಾರವು ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪಮಾನವಾದರೂ ಅಂಥವನ ವಿದ್ಯೆಯು ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತನು ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗಬಾರದು.
4. ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು—ಪ್ರಮಾದವೆಂದರೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿತನ, ಎಚ್ಚರವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ಹಗುರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು—ಇತ್ಯಾದಿ ದೋಷಗಳು. ಈ ದೋಷಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಗುರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ!

ಕೋಪಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನು ವಶನಾಗಬಾರದು.



ಅಕ್ಕೋಬರ್ 9

283. ಇವರಿಗೆ ಇವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ

**ಕರ್ಷತೋ ನಾಸ್ತಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯಂ ಜಪತೋ ನಾಸ್ತಿ ಪಾತಕಮ್ |
ಮೌನಿನಃ ಕಲಹೋ ನಾಸ್ತಿ ನ ಭಯಂ ಚಾಸ್ತಿ ಜಾಗ್ರತಃ ||**

ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುವವನಿಗೆ ಬಡತನವೆಂಬುದಿಲ್ಲ, ಜಪ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಪಾಪವೆಂಬುದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಮೌನಿಗೆ ಜಗಳವಿಲ್ಲ, ಹುಷಾರಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಭಯವೆಂಬುದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

1. **ರೈತರಿಗೆ ಬಡತನವಿರುವುದಿಲ್ಲ**—ಹೊಲ, ಗದ್ದೆ, ತೋಟಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ರೈತರಾಗಿ ಉಳುಮೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕಡ್ಡಿ, ಕಾಳು, ರಾಗಿ, ಜೋಳ, ಹತ್ತಿ, ತರಕಾರಿ, ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳು ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಅನ್ನ, ನೀರು, ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಬಡತನವೆಂಬುದು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.
2. **ಜಪ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಪಾಪವೆಂಬುದಿಲ್ಲ**—ಶ್ರೀರಾಮ್ ಜಯ ರಾಮ್ ಜಯ ಜಯ ರಾಮ್ ಎಂದು ಸದಾ ಜಪ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಪಾಪವೆಲ್ಲದ ಬರಬೇಕು? ಭಗವನ್ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ.
3. **ಮೌನಿಗೆ ಜಗಳವಿಲ್ಲ**—ಮಾತನಾಡದೇ ಶಾಂತನಾಗಿರುವವನೇ ಮೌನಿ. ಇಂಥವನಿಗೆ ಜಗಳವೆಲ್ಲದ ಬರಬೇಕು? ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಮಾತು. ಮಾತೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶತ್ರು, ಮಾತೇ ಮಾನವನಿಗೆ ಮೃತ್ಯು. ಕೋರ್ಟ್ ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ರಾಗದ್ವೇಷಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾತುಗಳು. ಮಾತನ್ನು ಹಿತಮಿತವಾಗಿ ಆಡುವವನಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಆಡದವನಿಗೆ ಜಗಳವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
4. **ಎಚ್ಚರದಿರುವವನಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ**—ಹುಷಾರಾಗಿದ್ದರೆ ಕಳ್ಳರು, ಹಾವು ಹಲ್ಲಿಗಳು, ದುಷ್ಟರು ಯಾರಿಂದಲೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದರೆ, ತಮ್ಮ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಾವಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಭಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೌನದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಾಂತಿಸುಖಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.



ಅಕ್ಕೋಬರ್ 10



284. ಬಂಧುವಿನ ಆರು ಲಕ್ಷಣಗಳಿವು

ಉತ್ಸವೇ ವ್ಯಸನೇ ಚೈವ ದುರ್ಭಿಕ್ಷೇ ಶತ್ರುನಿಗ್ರಹೇ |

ರಾಜದ್ವಾರೇ ಶ್ಮಶಾನೇ ಚ ಯಸ್ತಿಷ್ಠತಿ ಸ ಬಾಂಧವಃ ||

ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಬಡತನದಲ್ಲಿಯೂ ಶತ್ರುಗಳ ನಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜರುಗಳ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಶ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವಾತನು ಬಂದು ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ನೆಂಟನು.

ನಿಜವಾದ ಬಂಧು, ನೆಂಟನು ಯಾರು? ಎಂದರೆ, ಕೆಳಗಿನ ಈ ಆರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಭಾಗವಹಿಸುವವನು.

1. **ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ**—ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂತೋಷದ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವನೇ ನಿಜವಾದ ಬಂಧು.
2. **ವ್ಯಸನದಲ್ಲಿ**—ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾದಾಗ, ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದೊದಗಿದಾಗ ನಿಂತು ಸಹಕರಿಸುವವನೇ ನೆಂಟ.
3. **ದುರ್ಭಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ**—ಹಣವು ಇಲ್ಲದಾಗ, ಬಡತನವು ಉಂಟಾದಾಗ, ರೋಗರುಜಿನಾದಿಗಳು ತೋರಿಕೊಂಡಾಗ ಸಹಾಯಮಾಡುವವನು.
4. **ಶತ್ರುಗಳ ನಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ**—ಕೋರ್ಟು ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು, ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸದೆಬಡಿಯಬೇಕಾದಾಗ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವವನೇ ಬಂಧು.
5. **ರಾಜದ್ವಾರದಲ್ಲಿ**—ರಾಜಮಹಾರಾಜರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ, ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ಅಥವಾ ಗುರುಪೀಠಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಆ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭಾಗಿಯಾಗುವವನೇ ಬಂಧು.
6. **ಶ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ**—ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಮೃತರಾದಾಗ, ಆ ಶವವನ್ನು ಶ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುವಾಗ, ಶ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಸಹಕರಿಸುವವನೇ ನಿಜವಾದ ನೆಂಟ.



ಸುಖದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಿರುವವನೇ ಬಂಧವು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 11



285. ಇಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಾಲದು!

ಯತ್ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಪ್ರೀಹಿಯವಂ ಹಿರಣ್ಯಂ ಪಶವಃ ಸ್ತ್ರೀಯಃ |
ನಾಲಮೇಕಸ್ಯ ತತ್ಸರ್ವಮ್ ಇತಿ ಮತ್ಯಾ ಶಮಂ ವೃಜೇತ್ ||

ಇಡೀ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವ ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿ, ಧಾನ್ಯಗಳು, ಬಂಗಾರ, ಪಶುಗಳು, ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರು—ಇದಿಷ್ಟೂ ಸೇರಿದರೂ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ—ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮನುಷ್ಯನು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ 'ಆಶೆ' ಎಂಬುದು ಇರುತ್ತದೆ. ಆಶೆ ಎಂದರೆ ಕಾಮ ಎಂದರ್ಥ. ಕಾಮ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆ. ಕಾಮಗಳಿಗೆ ಸಾಕು ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಕಾಮದ ಹಣೆಬರಹ. ಈ ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿ ಶಾಂತಿ ಸುಖಗಳೇನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 'ಬೇಕು' ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಸಾಕು ಎಂಬುದು ಯಾವನೊಬ್ಬನಿಗೂ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾಮಕ್ಕೆ ಇತಿ ಮಿತಿಗಳೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಿಹಾಕಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಆತನಿಗೆ 'ಸಾಕು' ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಕಾಮದಾಹವು ಏರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಕಾರು, ಬಂಗ್ಲೆ, ಸೈಟು, ಜಮೀನುಗಳು ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ 'ಬೇಕು'. 'ಸಾಕು' ಎಂಬುದೇ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಕಾಮಗಳನ್ನು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಾಮಗಳು ಮಾತ್ರ ಏರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಕಾಮಕ್ಕೆ ಅನಲ—ಎಂದೇ ಹೆಸರು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಊಟಕ್ಕೆ ಸಾಕು, ನಾಲ್ಕಾರು ಬಟ್ಟೆಗಳು ಸಾಕು, ಬದುಕಿರಲು ಒಂದು ಮನೆ ಸಾಕು—ಇಷ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವನೇ ಶ್ರೀಮಂತನಲ್ಲವೆ? ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯಿರುವವನೇ ನಿಜವಾದ ಶ್ರೀಮಂತನು. ಕಾಮದಾಹವಿರುವವನೇ ಕೃಪಣನು, ಇವನೇ ದೀನನೂ ಹೌದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಮನುಷ್ಯನು ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.



ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಆನಂದವು ದೊರಕುತ್ತದೆ.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 12



286. ಪುಸ್ತಕವು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತದೆ

**ತೈಲಾದ್ ರಕ್ಷೇತ್ ಜಲಾದ್ ರಕ್ಷೇತ್ ರಕ್ಷೇತ್ ಶಿಥಿಲಬಂಧನಾತ್ |
ಮೂರ್ಖಹಸ್ತೇ ನ ದಾತವ್ಯಮ್ ಏವಂ ವದತಿ ಪುಸ್ತಕಮ್ ||**

ನನ್ನನ್ನು ಎಣ್ಣೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ, ನೀರಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ, ಶಿಥಿಲವಾದ ಬೈಂಡಿಂಗ್‌ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಮೂರ್ಖನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಾರದು—ಎಂದು ಪುಸ್ತಕವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯ ಸಾಕಾರಸ್ವರೂಪವೇ ಪುಸ್ತಕವು. ಪುಸ್ತಕವೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರ, ಪುಸ್ತಕವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನಿಗೂ ಆಜನ್ಮಪರ್ಯಂತ ವಾದ ಆಸ್ತಿ; ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೇ ವರಪ್ರಸಾದವೆಂದರೆ ಪುಸ್ತಕ ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥಗಳು. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪುಸ್ತಕವು ತಾನೇ ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ:

1. **ಎಣ್ಣೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇಕು**—ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಎಣ್ಣೆಯು ಬೀಳಬಾರದು. ಎಣ್ಣೆಯು ತಾಕಿತೆಂದರೆ ಆ ಪುಸ್ತಕವು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಣ್ಣೆಯು ಬಿದ್ದಿತೆಂದರೆ ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಜಿರಳೆಗಳು, ಇರುವೆಗಳು, ಹಾಗೂ ಇಲಿಗಳು ಕತ್ತರಿಸಿ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ!
2. **ನೀರಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇಕು**—ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ನೀರು ಬಿದ್ದಿತೆಂದರೆ ಹಾಳೆಗಳೆಲ್ಲ ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಪುಸ್ತಕವು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ರಂತೂ ಪೂರಾ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ.
3. **ಶಿಥಿಲಬಂಧನದಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇಕು**—ಪುಸ್ತಕಗಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರ ಬೇಕಾದರೆ ಅವುಗಳ ಬೈಂಡಿಂಗ್ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅಗ್ಗದ ಬೈಂಡಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಹಾಳೆಗಳೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ಪುಸ್ತಕವು ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬೈಂಡಿಂಗ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು.
4. **ಮೂರ್ಖರ ಕೈಗೆ ಕೊಡಬಾರದು**—ವಿದ್ಯೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯದವರೇ ಮೂರ್ಖರು. ಪುಸ್ತಕದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದವರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಡಲೇಬಾರದು. ಮಂಗನ ಕೈಗೆ ಮಾಣಿಕ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದಷ್ಟೆ?



ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.





ಅಕ್ಟೋಬರ್ 13



287. ಸುಖದುಃಖಚಕ್ರವಿದು

ಸುಖಸ್ಥಾನಂತರಂ ದುಃಖಂ ದುಃಖಸ್ಥಾನಂತರಂ ಸುಖಮ್ |
ಚಕ್ರವತ್ ಪರಿವರ್ತಂತೇ ದುಃಖಾನಿ ಚ ಸುಖಾನಿ ಚ ||

ಸುಖವಾದ ಮೇಲೆ ದುಃಖ, ದುಃಖವಾದಮೇಲೆ ಸುಖ; ಹೀಗೆ
ಸುಖಿಗಳೂ ದುಃಖಿಗಳೂ ಚಕ್ರದಂತೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಸುಖವನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ದುಃಖವನ್ನು ಯಾವನೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖವನ್ನೇ ಕೊಡುವಂತೆ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ರಲ್ಲವೆ? ದುಃಖ, ರೋಗ, ಅವಮಾನ, ಬಡತನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಯಾರೂ ದೇವರುಗಳ ಸಂನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬರೀ ಸುಖಗಳನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ಇಡೀ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ದುಃಖಗಳನ್ನೇ ಪಡೆಯದಿರುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಇರಬಹುದೇ? ಎಂದರೆ ಅಂಥವರು ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ.

ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖದುಃಖ ಗಳು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಸುಖವಿಲ್ಲದೇ ದುಃಖವಿಲ್ಲ, ದುಃಖ ವಿಲ್ಲದೆ ಸುಖವೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಸುಖ ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಅದರೊಂದಿಗೇ ಹತ್ತು ದುಃಖಿಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಒಂದು ದುಃಖ ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಅದರೊಂದಿಗೇ ನಾಲ್ಕಾರು ಸುಖಿಗಳೂ ಬಂದೊದಗುತ್ತವೆ. ಸುಖದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಖವೂ, ದುಃಖದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡೇ ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡ್ಡಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಕಡ್ಡಿಯು ಒಮ್ಮೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತೆಂದರೆ ಅದೇ ಕಡ್ಡಿಯು ಅನಂತರ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬರಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಿಗಳೂ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂಸಾರಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಒಂದಾದಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದರಂತೆ ಹರಿದುಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದೇ ಸಂಸಾರಚಕ್ರ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಾನವನು ಶಾಂತವಾಗಿರಬೇಕು.



ಸುಖದುಃಖಗಳ ಮಿಶ್ರಣವೇ ಸಂಸಾರದ ರಹಸ್ಯ.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 14



288. ಆರು, ನಾಲ್ಕು, ಎರಡು

**ಷಟ್ಕೋ ಭಿದ್ಯತೇ ಮಂತ್ರಃ ಚತುರ್ಷ್ಯಾಃ ಸ್ಥಿರೋ ಭವೇತ್ |
ದ್ವಿಕರ್ಣಸ್ಯ ಚ ಮಂತ್ರಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಪಂತಂ ನ ಗಚ್ಛತಿ ||**

ಆರು ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯು ರಟ್ಟಾಗಿ ಬಯಲಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ನಾಲ್ಕೇ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆಗ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಎರಡೇ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವ ಗೋಪ್ಯವಾದ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಭೇದಿಸಲಾರನು.

ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ಗುಟ್ಟಾದ ರಹಸ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯೆಂಬುದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಇದು ಸಂಸಾರದ ರಹಸ್ಯ. ಇದನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾಗಿಬಿಟ್ಟು ಬಯಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ:

ಆರು ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದ ರಹಸ್ಯವು ರಟ್ಟಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆರು ಕಿವಿಗಳೆಂದರೆ ಮೂರು ಜನಗಳು ಎಂದರ್ಥ. ತನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಗೋಪ್ಯ ವಿಷಯಗಳು ಕೇವಲ ಮೂವರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಂದ ನೂರಾರು, ಸಹಸ್ರಾರು ಜನಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಕುಟುಂಬದ ಅಂತರಿಕ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಮೂರನೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲೇ ಬಾರದು. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ಎಂದರೆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥ ರಹಸ್ಯವು ಬಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಉತ್ತಮ ದಂಪತಿಗಳ, ತಂದೆಮಕ್ಕಳ ಆದರ್ಶ. ಇನ್ನು ಎರಡೇ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರಂತೂ ಅದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಭೇದಿಸಲಾರನು. ಎರಡೇ ಕಿವಿಗಳೆಂದರೆ ಒಬ್ಬನೇ ಎಂದರ್ಥ. ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಗುಪ್ತಾಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಯಾವನೂ ಭೇದಿಸಲಾರನಷ್ಟೆ? ತನ್ನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ನೋವಿನ ದುಃಖದ ಅಥವಾ ಸಂಕಟದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೇ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವನೇ ವಿವೇಕಿ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನು. ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತನು ತಿಳಿಸಬಾರದು.

ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 15



289. ವೃದ್ಧರಿಗೆ ಮಾಯೆಯಿದು

**ಜೀರ್ಯಂತಿ ಜೀರ್ಯತಃ ಕೇಶಾಃ ದಂತಾ ಜೀರ್ಯಂತಿ ಜೀರ್ಯತಃ |
ಜೀವನಾಶಾ ಧನಾಶಾ ಚ ಜೀರ್ಯತೋಽಪಿ ನ ಜೀರ್ಯತಿ ||**

ಮುದುಕನಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆಲ್ಲ ಕೂದಲುಗಳು ನೆರೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಹಲ್ಲುಗಳೂ ಉದುರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯೂ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವು ಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯೂ ಮುದಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಬಾಲ್ಯ, ಕೌಮಾರ, ಯೌವನಗಳು ಬಂದು ಕಳೆದಮೇಲೆ ಮುದಿತನವೂ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೇ ವಾರ್ಧಕ್ಯ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಯಾರೂ ಬಯಸದ, ಆದರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಡದ ಅನಿಷ್ಟವಾದ ರೋಗವೆಂದರೆ ಮುದಿತನ. ಈ ಮುದಿತನವು ಮಾನವರಿಗೆ ಶಾಪವೇ ಸರಿ. ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ದುರ್ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಏನನ್ನು ಮಾಡಲೂ ಉತ್ಸಾಹವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವೃದ್ಧರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರೀತಿಯು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವೃದ್ಧರಾದರೆ ಕೂದಲುಗಳೆಲ್ಲ ನೆರೆಯುತ್ತವೆ, ಹಲ್ಲುಗಳೆಲ್ಲ ಉದುರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಕೈ ಕಾಲು ಕಣ್ಣು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕುಂದುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸಂಸಾರದಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯವಾಗಲೀ ಭಗವದ್ ಭಕ್ತಿಯಾಗಲೀ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯೂ, ಇನ್ನೂ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೂಡಿಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯೂ ಆತನಲ್ಲಿ ಚುರುಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಲ್ಲ ಪೂರೈಸಿರುವುದರಿಂದ ತಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನೆಂದು ವೃದ್ಧನು ತಿಳಿಯಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಇಲ್ಲಾ. ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿದ್ದು ಏನೇನನ್ನೋ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತಾನಲ್ಲ. ಅಬ್ಬಾ! ಇದೇ ಭಗವಂತನ ಮಾಯೆಯೆಂಬುದು. ಆಶೆಯು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಚಿಗುರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಮುದಿತನವು ಬಂದರೂ ದುರಾಶೆಯು ಮಾತ್ರಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏನಿದಾಶ್ಚರ್ಯ! ಮನುಷ್ಯನು ಮುದಿತನ ಬಂದಂತೆಲ್ಲಾ ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿ ಶಾಂತನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.



ಹಣದ ಆಶೆಗೆ ಕೊನೆಯೆಂಬುದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 16



290. ಈ ನಾಲ್ಕು ದಂಡ!

**ಅಗುಣಸ್ಕ ಹತಂ ರೂಪಮ್ ಅಶೀಲಸ್ಕ ಹತಂ ಕುಲಮ್ |
ಅಸಿದ್ಧೇಸ್ತು ಹತಾ ವಿದ್ಯಾ ಅಭೋಗಸ್ಕ ಹತಂ ಧನಮ್ ||**

ಗುಣವಿಲ್ಲದವನ ಸುಂದರವಾದ ರೂಪವು ದಂಡ, ಶೀಲವಿಲ್ಲದವನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಂಶವು ವ್ಯರ್ಥ, ಸಿದ್ಧಿರಹಿತನ ವಿದ್ಯೆಯು ಹಾಳು, ತಾನು ಸ್ವತಃ ಭೋಗಿಸದವನ ಹಣವೂ ದಂಡ.

1. **ಗುಣವಿಲ್ಲದವನ ರೂಪವು ದಂಡ:** ವರನು ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ; ಬಣ್ಣ, ಎತ್ತರ, ಗಾತ್ರ, ಮೈಕಟ್ಟು, ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು, ಮುಖ—ಎಲ್ಲವೂ ಸೊಗಸಾಗಿವೆ; ಆದರೆ ಗುಣವಂತನಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದುರ್ಗುಣಗಳು ತುಂಬಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವನ ಆ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಗುಣವಿದ್ದರೇ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ.
2. **ಶೀಲವಿಲ್ಲದವನ ವಂಶ ವ್ಯರ್ಥ:** ಹುಡುಗನ ವಂಶವು ಆತ್ಮಂತ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿದೆ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿಗಳ ವಂಶ, ವೇದಪುರುಷರ ವಂಶ, ವಿದ್ಯಾವಂತರ ವಂಶವೇ ಹೌದು. ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ, ಆ ಹುಡುಗ ನಲ್ಲಿ ಶೀಲವೇ ಇಲ್ಲ—ಎಂದಾದರೆ ಆ ವಂಶಕ್ಕೆ ಏನೇನೂ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಚಾರಿತ್ರ್ಯವಿದ್ದರೇ ಅವನ ಆ ವಂಶಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ.
3. **ಸಿದ್ಧಿಸದ ವಿದ್ಯೆ ದಂಡ:** ವಿದ್ಯೆಯು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ವಿದ್ಯೆಯು ಇನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ಆ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಅರ್ಥಂಬರ್ಥ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧಿಸಿದಾಗಲೇ ಅದು ವಿದ್ಯೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.
4. **ಅನುಭವಿಸದವನ ಹಣವು ದಂಡ:** ತಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವುದು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲವೆ? ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹಣವಿರುವುದೇ ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ತಾನು ಸಂತೋಷಪಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಖರ್ಚನ್ನು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ, ತಾನೂ ಹಣವನ್ನನುಭವಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಅಂಥ ಹಣವೂ ದಂಡ.



ರೂಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸದ್ಗುಣಗಳಿರಬೇಕು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 17



291. ಇಂಥ ಮಾತು ಗ್ರಾಹ್ಯವೇ

ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತಂ ವಚೋ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ಬಾಲಾದಪಿ ಶುಕಾದಪಿ |

ಅನ್ಯತ್ ತ್ಯಣಮಿವ ತ್ಯಾಜ್ಯಮ್ ಅಪ್ಯುಕ್ತಂ ಪದ್ಮಜನ್ಮನಾ ||

ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಮಾತನ್ನು ಬಾಲನಿಂದಲೂ ಗಿಣಿಯಿಂದಲೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು, ಆದರೆ ಯುಕ್ತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಮಾತನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅದನ್ನು ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ ಬಿಸಾಡಬೇಕು.

ಒಬ್ಬರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಆ ಮಾತು ಹೇಗಿದೆ? ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ? ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೇ ಹೇಳಿರಲಿ, ಅದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು, ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೇ ಹೇಳಿದರೂ ಗಿಳಿಯೇ ಹೇಳಿದರೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವು ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳು 'ಬಟ್ಟೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯು ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, 'ಇದು ಮಕ್ಕಳು ಆಡಿದ ಮಾತು' ಎಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಾರದು. ಅದು ದಿಟವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ಮಾತನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವರು, ದೊಡ್ಡವರು ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಮಾತುಗಳು ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿವೆಯೇ? ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ.

ಇನ್ನು, ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ತರ್ಕಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾರೇ ಹೇಳಿದರೂ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ ಬಿಸಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಬೆಂಕಿಯು ತಣ್ಣಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ಯುಕ್ತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಲು ಕಪ್ಪಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಆ ಮಾತು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ. ಸಕ್ಕರೆಯು ಕಹಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ದೇವರೇ ಹೇಳಿದರೂ ಆ ಮಾತುಗಳು ಸ್ವೀಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಮುದುಕರು, ಬಡವ ಶ್ರೀಮಂತ, ಭಿಕ್ಷುಕ ರಾಜ, ಗಂಡಸು ಹೆಂಗಸು, ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯರು—ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಇವರ ಮಾತು ಸತ್ಯವೇ? ಅಲ್ಲವೇ? ಎಂಬುದೇ ಮುಖ್ಯ. ದೊಡ್ಡವರೂ ಚಿಕ್ಕವರೂ ಯಾರೇ ಹೇಳಿದರೂ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು.



ನ್ಯಾಯಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲೇಬೇಕು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 18



292. ಇಂಥವನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವರ್ಗ!

ಯಸ್ಯ ಪುತ್ರೋ ವಶೀಭೂತೋ ಭಾರ್ಯಾ ಭಂದಾನುಗಾಮಿನೀ |
ವಿಭವೈಶ್ಚ ಸುಸಂತುಷ್ಟಃ ತಸ್ಯ ಸ್ವರ್ಗ ಇಹೈವ ಹಿ ||

ಯಾವಾತನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾವಿನೀತನಾದ ಪುತ್ರನಿದ್ದಾನೆಯೋ, ತನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಿಯಳಾದ ಪತ್ನಿ ಇದ್ದಾಳೆಯೋ, ಮತ್ತು ಯಾವಾತನು ಇಷ್ಟವಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಂಥವನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವರ್ಗವು.

ಸ್ವರ್ಗವೆಂದರೆ ಸುಖ ಸಂತೋಷ ಆನಂದಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಲೋಕ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಆನಂದ, ಯಾವಾಗಲೂ ತೃಪ್ತಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷ—ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪುಣ್ಯವಂತರಿಗೆ ಸತ್ತಮೇಲೆಯೇ ದೊರಕುವ ಲೋಕ. ಇದನ್ನು ಕಂಡವರಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಇದು ನಂಬಿಕೆ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಈ ಮುಂದಿನ ಮೂರು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವರ್ಗವು ದೊರಕಿದಂತೆ. ಇದೇ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕ ವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. **ವಶೀಪುತ್ರ**—ಯೋಗ್ಯನಾದ, ವಿದ್ಯಾವಿನಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸತ್ಪುತ್ರ, ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂಥ ಪುತ್ರ. ಧರ್ಮ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠನಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿರುವಂಥ ಯೋಗ್ಯ ಪುತ್ರ.
2. **ಇಷ್ಟದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಪತ್ನಿ**—ಗಂಡನನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಕುಟುಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ಸಮರ್ಥಳಾದ ಪತ್ನಿಯು ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು? ಗಂಡನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಸದಾ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪತ್ನಿಯು ಗೃಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲ್ಲವೇ?
3. **ತುಂಬಿರುವ ಸಂಪತ್ತುಗಳು**—ಆರೋಗ್ಯ, ಹಣಕಾಸು, ಯೋಗ್ಯ ರಾದ ಇಷ್ಟರಾದ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರು, ಮನೆ ಮಠ, ಕೀರ್ತಿ, ವಾಹನಾದಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವವನು. ಇಂಥ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯೇ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?



ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಿ ಸಂತೋಷಗಳೇ ಸ್ವರ್ಗವು.



ಅಕ್ಟೋಬರ್ 19

293. ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು

ಏಕಸ್ತಪೋ ದ್ವಿರಧ್ಯಾಯೀ ತ್ರಿಭಿರ್ಗೀತಂ ಚತುಷ್ಪಥಃ |

ಪಂಚ ಸಪ್ತ ಕೃಷೀಣಾಂ ಚ ಸಂಗ್ರಾಮೋ ಬಹುಭಿರ್ಜನೈಃ ||

ತಪಸ್ಸನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಇಬ್ಬರು ಬೇಕು, ಸಂಗೀತಕಛೇರಿಗೆ ಮೂರು ಜನಗಳು ಬೇಕು, ಪಾದಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಾಲ್ಕರು ಜನಗಳಾದರೂ ಬೇಕು, ಉಳುಮೆಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆರೇಳು ಜನಗಳಾದರೂ ಬೇಕು, ಯುದ್ಧಮಾಡುವಾಗ ಅನೇಕರಿರಬೇಕು.

1. ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಸಾಕು—ಸಂಧ್ಯಾ, ಜಪ, ಧ್ಯಾನ, ಮೌನ, ಶೌಚ, ಅಹಿಂಸೆ—ಇತ್ಯಾದಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತಾರೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿಯೇ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು.
2. ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ಬೇಕು—ಪಾಠಗಳನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ, ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರಾದರೂ ಇರಬೇಕು. ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪುತಪ್ಪಾಗಿ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಬಹುದಲ್ಲವೇ?
3. ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಮೂವರಾದರೂ ಬೇಕು—ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿಯು ರಸ ವತ್ತಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹಾಡುವವನೊಬ್ಬ, ಶ್ರುತಿಮೀಟುವವನೊಬ್ಬ, ಪಕ್ಕ ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸುವವನೊಬ್ಬನು, ಹೀಗೆ ಮೂವರಾದರೂ ಬೇಕಲ್ಲವೇ?
4. ಪಾದಯಾತ್ರೆಗೆ ನಾಲ್ಕುಜನಗಳು—ಒಂದು ಊರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪಾದಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ನಾಲ್ಕು ಜನಗಳಾದರೂ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ?
5. ಕೃಷಿಮಾಡುವಾಗ ಐದಾರು ಜನಗಳು—ತೋಟ, ಗದ್ದೆ, ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಮಾಡುವಾಗ, ಭರ್ತಿ ಕೆಲಸಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಆರೇಳು ಜನಗಳು ಬೇಕು.
6. ಯುದ್ಧಮಾಡುವಾಗ ಅನೇಕರು ಬೇಕು—ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಕಡೆ ಹತ್ತಾರು ಜನ, ಆ ಕಡೆ ಹತ್ತಾರು ಜನಗಳಿರಬೇಕು.

ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿಯೇ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಬೇಕು.



ಅಕ್ಟೋಬರ್ 20



294. ಭ್ರಮೆಗೆ ಸಿಲುಕದಿರುವವರು ಇಬ್ಬರೇ

**ವೇದಾ ದ್ವೇಧಾ ಭ್ರಮಂ ಚಕ್ರೇ ಕಾಂತಾಸು ಕನಕೇಷು ಚ |
ತಾಸು ತೇಷ್ವಹ್ಮನಾಸಕ್ತಃ ಸ ಯೋಗೀ ಹೃಥವಾ ಪಶುಃ ||**

ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಾಗೂ ಸುವರ್ಣ ಎಂಬ ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಪುರುಷರಿಗೆ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಹಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನಾಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಅಂಥವನು ಮಹಾಯೋಗಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಒಂದು ಪಶುವಾಗಿರಬೇಕು.

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಪುರುಷರಿಗೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಭ್ರಮೆ ಎಂದರೆ ವ್ಯಾಮೋಹ, ಕುತೂಹಲ; ಅಥವಾ ಪುರುಷರನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಆಕರ್ಷಕ ವಸ್ತುಗಳು. ಆ ಎರಡೂ ಭ್ರಮೆಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ: ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮತ್ತು ಸುವರ್ಣ. ಈ ಎರಡೂ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳದಿರುವ ಪುರುಷರು ಇಡೀ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗದು. ಪುರುಷರಿಗೆ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂಥ ಭ್ರಮಗಳನ್ನಾಗಿ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಹರಿ ಹರ ಬ್ರಹ್ಮ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಗೌರೀ ಸರಸ್ವತೀ ಶಚಿದೇವಿ ಮುಂತಾದ ಸ್ತ್ರೀವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?

ಆದರೆ ಈ ಭ್ರಮೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳದವರಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಯೋಗಿಗಳಾದರೂ ಆಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಪಶುಗಳಾದರೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಯಮನಿಯಮಾದಿ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಅಂತರ್ಮುಖಿಗಳಾದ ಧೀರರೇ ಯೋಗಿಗಳು; ಇವರು ಮಾಯಾತೀತರು, ಸ್ತ್ರೀವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೂ, ಕನಕವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳದಿರುವ ಧೀರರಿವರು! ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಧನದ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳದಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬರೆಂದರೆ ಅತೀ ದಡ್ಡರಾದ ಜನಗಳು ಅಥವಾ ದಡ್ಡರಾಗಿ ಪಶುಗಳಾಗಿರುವವರು. ಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರಾದ ಅತ್ಯಂತ ದಡ್ಡರಿವರು! ಹೀಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಥವಾ ಕನಕದ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕದಿರುವವರು ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಜಡಮನುಷ್ಯ. ಇವರಿಬ್ಬರೇ.



ಸ್ತ್ರೀ ಹಾಗೂ ಕನಕ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕು.



ಅಕ್ಕೋಬರ್ 21

295. ಗುಣಗಳಿಗೇ ಬೆಲೆ

ಗುಣಾಃ ಸರ್ವತ್ರ ಪೂಜ್ಯಂತೇ ಪಿತೃವಂಶೋ ನಿರರ್ಥಕಃ |

ವಾಸುದೇವಂ ನಮಸ್ಯಂತಿ ವಸುದೇವಂ ನ ಕಶ್ಚನ ||

ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗುಣಗಳೇ ಪ್ರಧಾನ, ಗುಣಗಳಿಗೇ ಗೌರವ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳೇ ಹೊರತು ತಂದೆಯ ವಂಶಕ್ಕೇನಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ವಾಸುದೇವ ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ವಸುದೇವನನ್ನು ಅಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ ಪೂಜಾ ಗೌರವಾದಿಗಳು ದೊರಕುವುದು ಅವನ ಸ್ವಂತ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಂದ, ಅವನ ವಿದ್ಯಾ, ಬುದ್ಧಿ, ದಾನ ಧರ್ಮಾದಿ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ. ಮನುಷ್ಯನು ಸದ್ಗುಣವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಗೌರವ ಮರ್ಯಾದೆಗಳು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೇವಲ ತಂದೆಯ ವಂಶದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗೌರವವು ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕುಲ ದೊಡ್ಡದು, ನಮ್ಮ ವಂಶವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು, ನಮ್ಮ ತಂದೆ, ಅಜ್ಜಂದಿರು ತುಂಬಾ ವಿದ್ಯಾವಂತರು—ಎಂದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಾನು ಮಾತ್ರ ದಡ್ಡನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವು ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ವಸುದೇವ ವಾಸುದೇವರ ಉದಾಹರಣೆ: ವಸುದೇವನು ತಂದೆ, ಒಬ್ಬ ರಾಜ; ವಾಸುದೇವ ಅವನ ಮಗ, ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆದರೆ ವಾಸುದೇವನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಮಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆ? ಅವನ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ. ವಿದ್ಯಾ, ವಿನಯ, ಬುದ್ಧಿ, ಪ್ರೀತಿ, ಚಾತುರ್ಯ, ಸೌಶೀಲ್ಯ, ಸೌಹಾರ್ದತೆ—ಮುಂತಾದ ಸಹಸ್ರಾರು ಸದ್ಗುಣಗಳ ನಿಧಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲ? ಯಾರಿಗೆ ಗೌರವವಿಲ್ಲ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವಂಶ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯ. ತಂದೆಯಾದ ವಸುದೇವನಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಗೌರವವು ಮಗನಾದ ವಾಸುದೇವನಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ಅವನಲ್ಲಿರುವ ದೇವತ್ವದ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ.

ಮನುಷ್ಯನು ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.



ಅಕ್ಕೋಬರ್ 22



296. ಈ ಮೂವರೇ ಹಿತಕಾರಿಗಳು

**ಮಾತಾ ಮಿತ್ರಂ ಪಿತಾ ಚೇತಿ ಸ್ವಭಾವಾತ್ ಪ್ರಿತಯಂ ಹಿತಮ್ |
ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಶ್ಚಾನ್ಯೇ ಭವಂತಿ ಹಿತಬುದ್ಧಯಃ ||**

ತಾಯಿ, ಮಿತ್ರ, ತಂದೆ—ಈ ಮೂವರೂ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಹಿತಕಾರಿಗಳು; ಆದರೆ ಇತರರು ಮಾತ್ರ ಕಾರ್ಯಕಾರಣಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಹಿತವೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದದ್ದು. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವವರೇ ಹಿತಕಾರಿಗಳು. ನಮಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡುವವರೇ ನಮಗೆ ಪೂಜ್ಯರನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರು ತಾಯಿ, ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರರು. ಈ ಮೂವರೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಹಿತಕಾರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಿತಂದೆಯರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸದಾ ಹಿತವನ್ನೇ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಮಿತ್ರರೂ ಸದಾ ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಹಿತವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ತಾಯಿ, ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರರುಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ, ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನಮಗೆ ಹಿತಕಾರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂವರನ್ನೂ ನಾವುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗೌರವಿಸಬೇಕು.

ಆದರೆ ಇತರರು ಏನಾದರೊಂದು ನಿಮಿತ್ತವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇತರಿಂದ ತಮಗೇನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಆಗ ಅಂಥವರಿಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಂದ ತಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಕೆಡಕೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ನಿಮಿತ್ತವಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಸ್ವಾರ್ಥ. ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಹಿತ. ಈ ಹಿತವು ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇತರಿಂದ ತನಗೆ ನೂರು ರೂ.ಗಳು ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡೇ ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಲೀ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಲೀ ಇರಲಾರದು. ಆದರೆ ತಾಯಿ, ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರರು ಮಾಡುವ ಹಿತಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿಸ್ಸಾರ್ಥ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.



ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 23



297. ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರವೇ ಮುಖ್ಯ

ಆತ್ಮಾನಂ ಸತತಂ ರಕ್ಷೇತ್ ದಾರೈರಪಿ ಧನೈರಪಿ |

ಪುನರ್ಧಾರಾಃ ಪುನರ್ವಿತ್ತಂ ನ ಶರೀರಂ ಪುನಃ ಪುನಃ ||

ವಿವೇಕಿಯು ಹೆಂಡಿರಿಂದಲೂ ಧನಗಳಿಂದಲೂ ತನ್ನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬೇಕೆಂದರೆ ಹೆಂಡಿರೂ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಹಣಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯಶರೀರವು ಮಾತ್ರ ಬೇಕೆಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಗೃಹಸ್ಥನಾದವನು ಹೆಂಡಿರು, ಮಕ್ಕಳುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಹಣವನ್ನೂ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಇದು ಗೃಹಸ್ಥನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದರಲ್ಲೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾನು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾನವನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತನಗಾಗಿ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳುಗಳು, ತನಗಾಗಿ ಮನೆಮಠಗಳು, ತನಗಾಗಿ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ತನಗಾಗಿಯೇ ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೆಂಡಿರುಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೂ ಅನಾತ್ಮವೇ.

ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ತಾನಲ್ಲ, ತನಗಾಗಿ ಹೆಂಡಿರುಮಕ್ಕಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ತಾನು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ಇತರರಿಗಾಗಿ ತಾನು ಬದುಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನಾದರೂ ಕೈಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಧನಗೃಹಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೈಬಿಟ್ಟು ತಾನು ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ, ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಯು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾನವಶರೀರವು ಪುನಃ ಬರಲಾರದಲ್ಲವೇ? ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಜಾಹಿರಾತಿನ ಮೂಲಕವಾಗಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಇಂಥ ಮಾನವ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಈ ಪವಿತ್ರವಾದ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಈ ಮಾನವ ಶರೀರವು ಈಗ ಲಭಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪವಿತ್ರವಾದ ಮಾನವಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ವಿವೇಕಿಯು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.



ಈ ಮಾನವಜನ್ಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 24



298. ಸಾಧು ಸಂತರು ದುರ್ಲಭರು

ಶೈಲೇ ಶೈಲೇ ನ ಮಾಣಿಕ್ಯಂ ಮೌಕ್ತಿಕಂ ನ ಗಜೇ ಗಜೇ |
ಸಾಧವೋ ನ ಹಿ ಸರ್ವತ್ರ ಚಂದನಂ ನ ವನೇ ವನೇ ||

ಎಲ್ಲ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಣಿಕ್ಯವು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆನೆ
ಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೌಕ್ತಿಕವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸಾಧುಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚಂದನವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾಣಿಕ್ಯವೆಂಬುದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ರತ್ನ. ಇದು ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ
ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಯಂತೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಮಾಣಿಕ್ಯವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ, ಕೆಲವೇ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪರ್ವತ
ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಮೌಕ್ತಿಕವೆಂದರೆ ಮುತ್ತು. ಇದು ಆನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು
ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಆನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುತ್ತು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೆಲವೇ ಆನೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನ ಮುತ್ತು.

ಚಂದನವೆಂದರೆ ಗಂಧ. ಗಂಧದ ಮರವು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಅತ್ಯ
ಮೂಲ್ಯ, ಮತ್ತು ದುರ್ಲಭ. ಇದು ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ದೊರಕುವ ಅದ್ಭುತ
ಸಂಪತ್ತಾದರೂ ಎಲ್ಲ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚಂದನವು ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ.
ಎಲ್ಲ ಮರಗಳೂ ಚಂದನಮರಗಳಲ್ಲ. ಕೆಲಕೆಲವು ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಚಂದನವೃಕ್ಷವು ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಧುಗಳೂ ದುರ್ಲಭರೇ. ಸಾಧುಗಳೆಂದರೆ ಸತ್
ಪುರುಷರು, ಇಂಥವರು ಊರು ಊರುಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ನಗರದ ಬೀದಿ
ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಎಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ
ಕಾಣಲು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಸಾಧುಗಳು ಅಲ್ಲೊಬ್ಬರು,
ಇಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಎನ್ನುವಂತೆ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನವು
ದುರ್ಲಭವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧುಸಂತರು ದೊರಕಿದಾಗ
ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು, ವಂದಿಸಬೇಕು. ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ
ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿ, ಹಾಗೂ ಪುಣ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.



ಸಾಧುಸಂತರ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.





ಅಕ್ಟೋಬರ್ 25



299. ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶ ದೊರಕಿದಾಗ

ಕಾಲೋ ಹಿ ಸಕೃದಭ್ಯೇತಿ ಯನ್ನರಂ ಕಾಲಕಾಂಕ್ಷಿಣಮ್ |

ದುರ್ಲಭಃ ಸ ಪುನಶ್ಚೇನ ಕಾಲಕರ್ಮಾಚಿಕೀರ್ಷತಾ ||

ಶುಭ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲ ಆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆ ಶುಭಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೊಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಆ ಶುಭಸಮಯವು ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ದೊರಕುವುದು ಕಷ್ಟವಾದೀತು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ತನ್ನ ಜೀವನಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶುಭಗಳಿಗೆಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳು ಗಳಾಗಬಹುದು, ವರ್ಷಗಳಾಗಬಹುದು, ದಶಮಾನವೇ ಆಗಬಹುದು. ಆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತವು ಹೇಗೋ ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಬೇಗನೇ ಬಂದೇ ಬಿಡಲೂ ಬಹುದು. ಆಗ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಏನಾದರೊಂದು ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರಕವಾದ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಒಬ್ಬನು ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಆಗಬಹುದು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಎಂ.ಪಿ. ಆಗಬಹುದು; ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯೇ ಆಗಬಹುದು; ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಬಹುದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ವಿತ್ತಮಂತ್ರಿಯೂ ಆಗಬಹುದು; ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗಬಹುದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಬಹುದು. ಈ ಅವಕಾಶಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶಗಳೇ. ಇಂಥ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶಗಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಸದಾ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಸಿಕ್ಕುವ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶಗಳಿವು. ಇವುಗಳು ದೊರಕಿದಾಗ ವಿವೇಕಿಯು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಷ್ಟು ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಂಥ ಸುಸಂದರ್ಭಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆ ಸುವರ್ಣ ಸಮಯವು ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅಂಥ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶವು ಮತ್ತೆ ದೊರಕದಿರಬಹುದು, ನೆನಪಿರಲಿ.



ಸದವಕಾಶ ದೊರಕಿದಾಗ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 26



300. ಶೋಕವೇ ಮಹಾಶತ್ರು

ಶೋಕೋ ನಾಶಯತೇ ಶೌರ್ಯಂ

ಶೋಕೋ ನಾಶಯತೇ ಸುಖಮ್ |

ಶೋಕೋ ನಾಶಯತೇ ಸರ್ವಂ

ನಾಸ್ತಿ ಶೋಕಸಮೋ ರಿಪುಃ ||

ಶೋಕವು ಶೌರ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ಶೋಕವೆಂಬುದು ಮನುಷ್ಯನ ಸುಖವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ, ಶೋಕವು ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶೋಕಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಶತ್ರುವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶೋಕವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕು.

ಶೋಕವೆಂದರೆ ಮನಸ್ತಾಪ, ಚಿಂತೆ, ದುಃಖ, ಯೋಚನೆಗಳು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶೋಕವುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನೂರಾರು, ಸಹಸ್ರಾರು ನಿಮಿತ್ತಗಳಿವೆ, ಅಂತೂ ಶೋಕವು ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಅಂಥವನ ಕತೆ ಮುಗಿದಂತೆಯೇ. ಏಕೆಂದರೆ:

1. ಶೋಕವು ಶೌರ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ—ದೇಹದ ಶೌರ್ಯ, ಮಾನಸಿಕ ಧೈರ್ಯ, ಬುದ್ಧಿಯ ವಿವೇಕಸಾಮರ್ಥ್ಯ—ಇವೇ ಮನುಷ್ಯನ ಆಸ್ತಿ. ಶೋಕವು ಉಂಟಾಯಿತೆಂದರೆ ಈ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಶೋಕಗ್ರಸ್ತನಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವಾಗಲೀ ಶೌರ್ಯಧೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯಗಳಾಗಲೀ ಇರಲಾರವು.
2. ಶೋಕವು ಸುಖವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ—ಸುಖವೆಂದರೆ ಶಾಂತಿ, ಆನಂದ; ಮನಸ್ಸು ಹಗುರವಾಗಿರುವ ಸಂತೋಷದ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಸುಖ. ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ, ವಾಹನ, ಮನೆಮಠ, ಕೀರ್ತಿ. ಶೋಕವು ಇಂಥ ಸುಖವನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ.
3. ಶೋಕವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ—ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಭಗವಂತನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆರೋಗ್ಯ, ತೇಜಸ್ಸು, ವರ್ಚಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ವಿವೇಕ, ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಶೋಕವು ನಾಶಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶೋಕಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಬಾರದು.

ಶೋಕವನ್ನು ವಿವೇಕದಿಂದ ಜಯಿಸಬೇಕು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 27



301. ಕಣ್ಣು, ತಲೆಗಳು ಪ್ರಧಾನ

ಸರ್ವೋಪಧೀನಾಮಮೃತಂ ಪ್ರಧಾನಮ್

ಸರ್ವೇಷು ಸೌಖ್ಯೇಷು ಅಶನಂ ಪ್ರಧಾನಮ್ |

ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ ನಯನಂ ಪ್ರಧಾನಮ್

ಸರ್ವೇಷು ಗಾತ್ರೇಷು ಶಿರಃ ಪ್ರಧಾನಮ್ ||

ಎಲ್ಲ ಔಷಧಿಗಳ ಪೈಕಿ ಅಮೃತವೇ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು, ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅನ್ನವೇ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು, ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಪೈಕಿ ಕಣ್ಣು ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು, ಎಲ್ಲ ಗಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಯೇ ಪ್ರಧಾನ.

1. **ಅಮೃತ**—ರೋಗಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಔಷಧಗಳಿವೆ. ಒಂದೊಂದು ಔಷಧಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ರೋಗಪರಿಹಾರಕ ಶಕ್ತಿಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಮೃತವು ಸರ್ವರೋಗ ಪರಿಹಾರಕವಾದದ್ದು. ಅಮೃತದಿಂದ ಸರ್ವರೋಗಗಳೂ ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಮೃತವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುವ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ರೋಗಗಳಾಗಲೀ ಮುಷ್ಪಾಗಲೀ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
2. **ಅಶನ**—ಎಂದರೆ ಅನ್ನ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಅನೇಕ ಪದಾರ್ಥಗಳಿವೆ. ಹಣ, ವಸ್ತ್ರ, ಮನೆ, ಅಧಿಕಾರ, ಆರೋಗ್ಯ, ಸೌಂದರ್ಯ ಮುಂತಾದದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಾಧನಗಳೇ. ಆದರೆ ಅನ್ನವು ಬಹುಮುಖ್ಯ. ಅನ್ನದಿಂದ ಸುಖವು ಅಧಿಕವಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತದೆ.
3. **ನಯನ**—ಎಂದರೆ ಕಣ್ಣು. ಕಿವಿ, ಮೂಗು, ನಾಲಿಗೆ, ಚರ್ಮ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಪೈಕಿ ನಯನೇಂದ್ರಿಯವು ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವನ ಜೀವನವು ವ್ಯರ್ಥವಾದಂತೆಯೇ.
4. **ಶಿರಃ**—ಎಂದರೆ ತಲೆ. ಶರೀರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವೂ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೇ. ಆದರೆ ತಲೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ತಲೆಗೇನಾದರೂ ಪೆಟ್ಟಾದರೆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಅಪಾಯ. ದ್ವಿಚಕ್ರೀ ವಾಹನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ತಲೆಗೆ ಹೆಲ್ಮೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಧರಿಸಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರವು ನಿಯಮವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ?



ಕಣ್ಣು ತಲೆಗಳನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.





ಅಕ್ಟೋಬರ್ 28



302. ಕುಬೇರನಿಗೆ ಧನದಿಂದೇನಾಗಬೇಕು?

**ಕಿಂ ಧನೇನ ಕುಬೇರಸ್ಯ ಸುಭಾಷಿತಗುಣೇನ ಕಿಮ್ |
ವಾಚಸ್ಪತೇಶ್ಚ, ದೀಪೇನ ರವೇಃ, ಸಿಂಧೋಶ್ಚ ಬಿಂದುನಾ ||**

ಕುಬೇರನಿಗೆ ಹಣದಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದದ್ದೇನಿದೆ? ವಾಚಸ್ಪತಿಗೆ ಸುಭಾಷಿತ
ಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕು? ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ದೀಪದಿಂದ ಆಗ
ಬೇಕಾದ ಫಲವೇನು? ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಹನಿಯಿಂದೇನು?

1. ಕುಬೇರನಿಗೆ ಹಣದಿಂದೇನಾಗಬೇಕು?—ಹಣವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ
ಬೇಕು. ಹಣವನ್ನು ಬೇಡವೆನ್ನುವವನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ
ಇಲ್ಲ. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಎಂಥೆಂಥ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ
ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮಾನವನ ವಿದ್ಯಾ, ಬುದ್ಧಿ, ಉದ್ಯಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಣ
ಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ದಿಟ, ಆದರೆ ಕುಬೇರನಿಗೆ ಹಣದಿಂದೇನಾಗಬೇಕು.
ಹೆಸರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಅವನು ಕುಬೇರ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಹಣಕ್ಕೂ
ಅವನೇ ಅಧಿಪತಿ. ಅವನಿಗೆ ಇತರರ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

2. ವಾಚಸ್ಪತಿಗೆ ಸುಭಾಷಿತಗಳಿಂದೇನಾಗಬೇಕು?—ಸುಭಾಷಿತಗಳೆಂದರೆ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕು. ಪಂಡಿತರೂ ಪಾಮರರೂ ಪ್ರವಚನಪಟುಗಳೂ
ರಸಿಕರೂ ಸುಭಾಷಿತಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಮಾಡುತ್ತಾ, ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ
ತಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವಾಚಸ್ಪತಿಗೆ ಈ ಸುಭಾಷಿತ
ಗಳನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡು, ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಗಬೇಕಾದದ್ದು ಏನಿದೆ?
ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೇ ಪತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ?

3. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ದೀಪದಿಂದೇನಾಗಬೇಕು?—ಪ್ರಕಾಶವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ಬೇಕು. ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಓಡಿಸುವ ಏಕೈಕ ವಸ್ತುವೆಂದರೆ ಬೆಳಕು. ಬೆಳಕಿಲ್ಲ
ದಿದ್ದರೆ ಜೀವನವೇ ಇಲ್ಲ. ಬೆಳಕು ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಸರಿ, ಆದರೆ
ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಎಣ್ಣೆಯ ಈ ದೀಪವು ಬೇಕೇ? ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

4. ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಿಂದುವಿನಿಂದೇನಾಗಬೇಕು?—ನೀರು ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳಿಗೂ ಜೀವನಾಧಾರ, ಹನಿ ಹನಿ ನೀರೂ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೇ; ಆದರೆ
ನೀರಿನ ರಾಶಿಯಾಗಿರುವ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹನಿಹನಿನೀರುಗಳಿಂದೇನಾಗಬೇಕು?



ನಿತ್ಯಪ್ರಾರಾಧನೆಯಿಂದೇನಾಗಬೇಕು?



ಅಕ್ಟೋಬರ್ 29

303. ಸಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನೇ ಮಹಾತ್ಮ

ಉದಯೇ ಸವಿತಾ ರಕ್ಷೋ ರಕ್ತಶ್ಚಾಸ್ತಮಯೇ ತಥಾ |
ಸಂಪತ್ತೌ ಚ ವಿಪತ್ತೌ ಚ ಮಹತಾಮೇಕರೂಪತಾ ||

ಸೂರ್ಯನು ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೂ ಕೆಂಪಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಮುಳುಗುವಾಗಲೂ ಕೆಂಪಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾತ್ಮರು ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇರೀತಿಯಿಂದ ಸಮನಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಏರುಪೇರುಗಳು, ಏರಿಳಿತಗಳು ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಸಿರಿತನ ಬಡತನ, ಆರೋಗ್ಯ ರೋಗ, ಸನ್ಮಾನ ಅಪಮಾನ, ಜನ್ಮ ಮರಣ—ಹೀಗೆ ಧ್ವಂದ್ವಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸುಖ ದುಃಖಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮಹಾತ್ಮರು ಈ ಏರಿಳಿತಗಳಿಂದ ಸುಖದುಃಖಗಳಿಗೆ ವಶರಾಗದೆ ಸದಾ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿ ಸಮಾನಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯಜನಗಳು ಸಂಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ಏರುತ್ತಾರೆ, ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ತಗ್ಗುತ್ತಾರೆ. ಸುಖದುಃಖಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ನರಳಾಡುತ್ತಿರುವುದೇ ಅಜ್ಞರ ಹಣೆಬರಹ. ಆದರೆ ವಿವೇಕಿಗಳಾದ ಮಹಾತ್ಮರು ಮಾತ್ರ ಈ ಧ್ವಂದ್ವಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಧ್ವಂದ್ವಾತೀತರಾಗಿ ವಿವೇಕದ ಬಲದಿಂದ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನ ಉದಾಹರಣೆ: ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುವಾಗಲೂ ಕೆಂಪಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅಸ್ತಮಾನನಾಗುವಾಗಲೂ ಕೆಂಪಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸೂರ್ಯನು ಉದಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆನಂದ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚೈತನ್ಯ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉತ್ಸಾಹ. ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದೇ ಸೂರ್ಯೋದಯ; ಇನ್ನು ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಕತ್ತಲೆ, ಎಲ್ಲರ ಜೀವನವೂ ನೀರಸ; ಸೂರ್ಯನ ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಮುಕ್ತಾಯವಾದಂತೆ. ದಿಟ, ಮಾನವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ಸರಿ. ಆದರೆ ಸೂರ್ಯನು ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಏಕರೂಪನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಈ ಸಮತ್ವವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಸಮತ್ವದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕು



ಅಕ್ಕೋಬರ್ 30



304. ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳೇ ಶತ್ರುಗಳು

ಕಾಮಕ್ರೋಧಾವನಿರ್ಜಿತ್ಯ ಕಿಮರಣ್ಯೇ ಕರಿಷ್ಯತಿ |

ಅಥವಾ ನಿರ್ಜಿತಾವೇತೌ ಕಿಮರಣ್ಯೇ ಕರಿಷ್ಯತಿ ||

ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ, ಅಂಥವನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನು ತಾನೆ ಮಾಡಿಯಾನು? ಅಥವಾ ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದಾದರೆ, ಆಗಲೂ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ?

ಅನೇಕ ಸಾಧಕರು ನಗರವಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ, ನದೀ ತೀರಗಳಲ್ಲಿ, ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಾಧಕರು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹಣ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿ ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟರೂ ಒಳಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಒಳಗಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಒಳಗಿರುವ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ ಮೋಹ ಮದ ಮಾತ್ಸರ್ಯಗಳೆಂಬ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಹೊರಗಿನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಮನೆ, ಮಠ, ಹಣಕಾಸುಗಳನ್ನಲ್ಲ.

ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳೇ ಸಾಧಕರಿಗೆ ದೊಡ್ಡಶತ್ರುಗಳು. ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳು ಒಳಗಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯನ ವಿವೇಕಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆದು ಮಾನವನನ್ನು ಅಧೋಗತಿಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಶತ್ರುಗಳು. ಈ ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳನ್ನು ತನ್ನತನ್ನೊಳಗೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಇವುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸದೆ, ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದರೇನು ಫಲ? ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾದರೆ ಏನು ಫಲ? ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳನ್ನು ಸಾಧಕರು ಜಯಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳನ್ನು ಉಪಾಯದಿಂದ ಗೆದ್ದುಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳನ್ನೇ ಗೆದ್ದ ಬಳಿಕ ಇನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ತಪಸ್ಸು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ವಿವೇಕದಿಂದ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಫಲವೆಂದರೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳ ವಿಜಯ. ಅದರಿಂದ ಮನಶ್ಶಾಂತಿ.



ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವನೇ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು.





ಅಕ್ಕೋಬರ್ 31



305. ಸತ್ಯಂಗದ ಮಹಿಮೆ

**ಗುಣವಜ್ಜನಸಂಸರ್ಗಾತ್ ಯಾತಿ ನೀಚೋಽಪಿ ಗೌರವಮ್ |
ಪುಷ್ಪಮಾಲಾನುಸಂಗೇನ ಸೂತ್ರಂ ಶಿರಸಿ ಧಾರ್ಯತೇ ||**

ಸಜ್ಜನರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ನೀಚನಾದ ಮನುಷ್ಯನೂ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಹೂಮಾಲೆಯ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ದಾರವೂ ದೇವರ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಮಾನವರು ದುಷ್ಟರ ಸಂಗವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು, ಸಜ್ಜನರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಜ್ಜನರೆಂದರೆ ಸತ್ಪುರುಷರು. ಶಮ, ದಮ, ಅಹಿಂಸಾ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ, ತಪಸ್ಸು, ಶೌಚ, ಆರ್ಜವ, ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಯಾ—ಮುಂತಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವರೇ ಸಜ್ಜನರು. ಇವರೇ ಮಹಾತ್ಮರು, ಇವರೇ ವಿವೇಕಿಗಳು. ಇಂಥವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಪುರುಷರನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂತರ ದರ್ಶನ, ಸಂತರ ಉಪದೇಶಶ್ರವಣ, ಸಹವಾಸಗಳಿಂದ ಮಾನವರಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಆನಂದಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರ ಸಹವಾಸದಿಂದ, ನೀಚನಾದ ಮನುಷ್ಯನೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬನು ಸ್ವತಃ ದುಷ್ಟನಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಸಜ್ಜನರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಆತನಿಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ ಗೌರವಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಹೂವು-ದಾರದ ಉದಾಹರಣೆ: ಹೂವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೂವೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲ? ಹೂಗಳನ್ನು ಸುಮಂಗಲಿಯರು ಶಿರದಲ್ಲಿ ಮುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೂವನ್ನು ದೇವರಿಗೂ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬರೀ ದಾರವನ್ನು ಯಾರೂ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಬರೀ ದಾರವನ್ನು ದೇವರಿಗೂ ಏರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದಾರದಿಂದ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿ ಹೂಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸಿ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಏರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪವಿತ್ರವಾದ ಹೂಮಾಲೆಗಳ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸಣ್ಣದಾದ ನೂಲಿಗೂ ದೇವರ ತಲೆಯನ್ನು ಏರುವ ಸುಯೋಗವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತಲ್ಲವೇ?



ಸಜ್ಜನರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ನೀಚರಿಗೂ ಗೌರವವು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.





ನವೆಂಬರ್ 1



306. ಈ ಐದೂ, ಸದ್ಗುಣಗಳು

ಲೋಕಯಾತ್ರಾ ಭಯಂ ಲಜ್ಜಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಂ ಧರ್ಮಶೀಲತಾ |
ಪಂಚ ಯಸ್ಮಿನ್ನ ವಿದ್ಯಂತೇ ನ ಕುರ್ಯಾತ್ ತೇನ ಸಂಗಮಮ್ ||

ಲೋಕಸಂಚಾರದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಲೋಕಾನುಭವ, ಪಾಪಭೀತಿ, ಗುರುಹಿರಿಯರ ಮುಂದೆ ನಾಚಿಕೆ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ; ಈ ಐದು ಗುಣಗಳು ಯಾವನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥವನ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಐದು ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದವರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು:

1. **ಲೋಕಯಾತ್ರಾ**—ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪರ್ಯಟನಮಾಡಿದಂಥವನಿಗೆ ಲೋಕಾನುಭವವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಊರು, ತನ್ನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವವನು “ಕೂಪಮಂಡೂಕ”ನೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಲೋಕಾನುಭವದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗುತ್ತಾನೆ.
2. **ಭಯ**—ಪಾಪಕರ್ಮ, ಅಧರ್ಮ, ಅನ್ಯತ, ಹಿಂಸೆ, ವಂಚನೆಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನರಕವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪಾಪಭಯವು ಇರಬೇಕು. ಪಾಪಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ದೂರವಾಗಿರಬೇಕು.
3. **ಲಜ್ಜಾ**—ನಾಚಿಕೆ. ಗುರುಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಸಾಧು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ಜೊತೆಜೊತೆಗೇ ನಾಚಿಕೆಯೂ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ವಿನಯದ ಸ್ವಭಾವ.
4. **ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ**—ಎಂದರೆ ಪ್ರೀತಿ, ಅನುರಾಗ, ಅನುಕಂಪೆಗಳು. ತನ್ನ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು, ಬಂಧುಗಳು, ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವು ಇರಬೇಕು.
5. **ಧರ್ಮಶೀಲತಾ**—ಆದಷ್ಟು ಧರ್ಮಪರಾಯಣನಾಗಿರುವಿಕೆ. ಸತ್ಯ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ತೀವ್ರವಾದ ಇಚ್ಛೆ. ಎಂಥ ಕಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಧರ್ಮಪರಾಯಣತೆ.



ಈ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.





ನವೆಂಬರ್ 2



307. ಪಾಂಡವರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಫಲ

ಧರ್ಮೋ ವಿವರ್ಧತಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಕೀರ್ತನೇನ

ಪಾಪಂ ಪುನಶ್ಚೈತಿ ವ್ಯಕೋದರಕೀರ್ತನೇನ |

ಶತ್ರುರ್ವಿನಶ್ಚೈತಿ ಧನಂಜಯಕೀರ್ತನೇನ

ಮಾದ್ರೀಸುತೌ ಕಥಯತಾಂ ನ ಭವಂತಿ ರೋಗಾಃ ||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಧರ್ಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ, ಭೀಮಸೇನನ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪಾಪಗಳ ನಾಶವೂ, ಅರ್ಜುನನ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಶತ್ರುನಾಶವೂ, ಮಾದ್ರೀಸುತರಾದ ನಕುಲ ಸಹದೇವರ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಸರ್ವರೋಗನಾಶವೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಚಪಾಂಡವರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಾಗುವ ಫಲಗಳಿವು:

1. ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಧರ್ಮವರ್ಧನೆ—ಧರ್ಮರಾಜನ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ, ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಧರ್ಮವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಸರೇ ಧರ್ಮರಾಜ; ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಎದ್ದಕೂಡಲೇ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಧರ್ಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಆಗುತ್ತದೆ.
2. ಭೀಮಸೇನನ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪಾಪಪ್ರಣಾಶ—ಭೀಮಸೇನನನ್ನು ಕೀರ್ತನೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ವಾಯುಪುತ್ರನಾದ ಭೀಮಸೇನನು ಪರಾಕ್ರಮಿ. ಇಂಥವನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಸರ್ವಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಯವು ಆಗುತ್ತದೆ.
3. ಧನಂಜಯನ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಶತ್ರುಗಳ ನಾಶ—ಧನಂಜಯ ನೆಂದರೆ ಅರ್ಜುನ. ಇಂದ್ರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅವತರಿಸಿರುವ ಮಹಾತ್ಮ ಶಿವನ ಹಾಗೂ ಗೀತಾಚಾರ್ಯನ ಪರಮಭಕ್ತ ಹಾಗೂ ಮಹಾತಪಸ್ವಿ. ಅರ್ಜುನನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಒಳಗಿನ ಹಾಗೂ ಹೊರಗಿನ ಶತ್ರುಗಳ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಶೂರನಾದ ಅರ್ಜುನನ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಶತ್ರುಗಳ ನಾಶ.
4. ಮತ್ತು 5. ಮಾದ್ರೀಸುತರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ರೋಗನಿವೃತ್ತಿ—ದೇವ ವೈದ್ಯರಾದ ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅವತರಿಸಿರುವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾದ ನಕುಲ ಸಹದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಸರ್ವರೋಗನಾಶ.



ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಚಪಾಂಡವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು.





ನವೆಂಬರ್ 3



308. ಹಣವು ಯಾರಿಗೂ ಅಡಿಯಾಳಲ್ಲ

**ಅರ್ಥಸ್ಥ ಪುರುಷೋ ದಾಸಃ ದಾಸಸ್ವರ್ಥೋ ನ ಕಸ್ಯಚಿತ್ |
ಇತಿ ಸತ್ಯಂ ಮಹಾರಾಜ ಬದ್ಧೋಽಸ್ಮಿ ಅರ್ಥೇನ ಕೌರವೈಃ ||**

ಹಣಕ್ಕೆ ಪುರುಷನು ದಾಸನೇ ಹೊರತು ಹಣವು ಮಾತ್ರ ಯಾವನೊಬ್ಬ ನಿಗೂ ದಾಸನಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಹಾರಾಜನೆ, ನಾನು ಅರ್ಥದ ದಾಸನಾಗಿ ಕೌರವರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ವಿವೇಕಯುಕ್ತನಾದ ಪ್ರಾಣಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಜೀವಿ, ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸ್ವಾಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಚಂಡ ಧೀರ. ಮಾನವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸ್ವಾಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಾನು ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ಅಧೀನನಾಗಬಯಸದ ಸ್ವಭಾವದವನು. ಆದರೆ ಅಯ್ಯೋ! ಇಂಥ ಪ್ರಚಂಡ ಮಾನವನೂ ಹಣಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನಲ್ಲ! ಎಂಥ ವಿಪರ್ಯಾಸವಿದು! ಹಣ ಎಂದರೆ ಎಂಥವನೂ ಇದಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ?

ಸಂಸಾರಿ, ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ಯತಿ, ಋಷಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ವಿದ್ವಾಂಸ, ಮಹಾಯೋಗಿ, ಅಧಿಕಾರಿ, ಮಂತ್ರಿ, ರಾಜ, ಹೆಂಗಸರು, ಗಂಡಸರು, ಬಾಲಕರು, ವೃದ್ಧರು, ಆಳುಕಾಳುಗಳು—ಯಾರೇ ಆಗಿರಬಹುದು; ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಹಣಕ್ಕೆ ದಾಸರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಣವು ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ದಾಸನಲ್ಲ. ಹಣವು ತಾನೇ ಯಾರಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಿ “ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಪ್ಪ, ದಮ್ಮಯ್ಯಾ” ಎಂದು ಯಾರನ್ನೂ ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣವು ತಾನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಣವು ಯಾರಿಗೂ ಅಡಿಯಾಳಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ತೇಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಲ್ಲ. ಅಬ್ಬಾ, ಹಣದ ಪ್ರಭಾವವೆಂಬುದು ಎಷ್ಟು! ಇಂಥ ಹಣಕ್ಕೆ ದಾಸನಾದವನು ಪರತಂತ್ರನಾಗಿ ದುಃಖಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಕತೆ ಅಷ್ಟೇ!! ಆದರೆ ಹಣಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗದವನೇ ಧೀರ, ಹಣವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟವನೇ ಮಹಾತ್ಮ, ಹಣದ ಆಶೆಯನ್ನು ತೊರೆದವನೇ ವಿವೇಕಿ ಹಾಗೂ ನಿತ್ಯಸುಖಿ!



ವಿವೇಕಿಯು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಹಣಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗಬಾರದು!





ನವೆಂಬರ್ 4



309. ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಫಲ ಯಾರಿಗೆ?

ಯಸ್ಯ ನಾಸ್ತಿ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ತಸ್ಯ ಕರೋತಿ ಕಿಮ್?
ಲೋಚನಾಭ್ಯಾಂ ವಿಹೀನಸ್ಯ ದರ್ಪಣಃ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ||

ಯಾವಾತನಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧಿಯು ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥವನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಏನನ್ನು ತಾನೆ ಮಾಡೀತು? ಕಣ್ಣುಗಳೇ ಇಲ್ಲದವನಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯು ಏನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ?

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಭಾಗವತಾದಿ ಧರ್ಮನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಮಾನವನಿಗೆ ಸುಖಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ದುಃಖಪರಿಹಾರವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೂ ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಮಾನವನಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸ್ವಯಂ ವಿವೇಕವು ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾದೀತು! ಯಾವಾತನಿಗೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ, ಎಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವುಗಳ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಅದರಂತೆ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಇಲ್ಲವೋ, ಯಾವಾತನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಿಹಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆಯೋ, ಯಾವಾತನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳೇ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಮೂರ್ಖ ಶಿಖಾಮಣಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು.

ಇದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಯ ಉದಾಹರಣೆ: ಉತ್ತಮವಾದ ಸುಂದರವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕನ್ನಡಿಯಿದೆ. ಇದು ಬಿಂಬವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ, ಸರಿ; ಆದರೆ ಕುರುಡನಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾದೀತು? ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನಿಗೆಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲವೆ, ಕನ್ನಡಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ? ಕುರುಡನಿಗೆ ಎಂಥ ಕನ್ನಡಿಯಿದ್ದರೂ ಮೂರು ಕಾಸೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಹುಟ್ಟುಕುರುಡ! ಅವನಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಅದರಂತೆ ಸ್ವತಃ ವಿವೇಕವಾಗಲೀ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಲೀ ಇದ್ದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ. ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಇಲ್ಲದವನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿರುವುದಿಲ್ಲ.



ಸ್ವಯಂ ವಿವೇಕಿಯಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು.





ನವೆಂಬರ್ 5



310. ಪರಾಧೀನತೆಯೇ ದುಃಖ

**ಶರಣಾ ಧಾರ್ಯಮಾಣೋಽಪಿ ಸೋಮಃ ಸೋಮೇನ ಶಂಭುನಾ |
ತಥಾಪಿ ಕೃಶತಾಂ ಧತ್ತೇ ಕಷ್ಠಃ ಖಲು ಪರಾಶ್ರಯಃ ||**

ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶಂಭುವಿನಿಂದ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ದ್ವಿತೀಯಾ ಚಂದ್ರನು ಮಾತ್ರ ಕೃಶನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪರಾಶ್ರಯವೆಂಬುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೇ?

ಚಂದ್ರನೆಂದರೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಆಹ್ಲಾದಕಾರಕನಾದ ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವದ ದೇವತೆ. ಚಂದ್ರನೆಂದರೆ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಚಂದ್ರನೇ. ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದರೆ ಪೂರ್ಣಿಮಾಸ್ಯಾ ತಿಥಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಧ್ಯ. ಪೂರ್ಣಿಮೆಯಂದು ಚಂದ್ರನಾರಾಯಣನು ತನ್ನ ಹದಿನೈದು + ಒಂದು = ಹದಿನಾರು ಕಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೈದುಂಬಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ರಾತ್ರಿಗೆ ಚಂದ್ರನೇ ಬೆಳಕು, ಚಂದ್ರನಿಂದಲೇ ರಾತ್ರಿಯು ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟು ಸತ್ಯ, ಆದರೆ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಪರಮ ಶಂಭುವಿನ ತಲೆಯಮೇಲೆಯೇ ಸರ್ವದಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಆ ಚಂದ್ರನು ಮಾತ್ರ ಕೃಶನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ! ಇವನು ದ್ವಿತೀಯಾ ಚಂದ್ರನಲ್ಲವೇ? ಹೌದು. ಪರಮಶಂಭುವೆಂದರೆ ಸ್ವತಃ ಶಂ ಕರನಾದ ಇವನು ಆನಂದಮೂರ್ತಿ, ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ, ಮೋಕ್ಷದಾಯಕನಾದ ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ. ಇಂಥ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೂ ಚಂದ್ರನು ಏಕೆ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ? ಎಂದರೆ, ಪರಾಶ್ರಯದ ಫಲವೇ ಇಷ್ಟು. ಪರಮಶಿವನ ತಲೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಚಂದ್ರನು ಕೂತಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಅದು ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಬಂದೊದಗಿರುವ ಪರಾಶ್ರಯವಲ್ಲವೇ? ಪರಾಶ್ರಯವೆಂಬುದೇ ಕಷ್ಟ, ಪರಾಶ್ರಯವು ದುಃಖವೇ. ಎಷ್ಟೇ ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಿದ್ದರೂ ಪರಾವಲಂಬಿಯಾದನೆಂದರೆ ಅವನಿಗೂ ಕಷ್ಟಗಳು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಪರಾಶ್ರಯದಿಂದ ನಮ್ಮದಿರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.



ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಪರಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ ಬಾಳಬಾರದು.



ನವೆಂಬರ್ 6

311. ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ಐದು ಉಪಾಯಗಳು

ದೇಶಾಟನಂ ಪಂಡಿತಮಿತ್ರತಾ ಚ

ಧೀರಾಂಗನಾ ರಾಜಸಭಾಪ್ರವೇಶಃ |

ಅನೇಕಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವಿಲೋಕನಂ ಚ

ಚಾತುರ್ಯಮೂಲಾನಿ ಭವಂತಿ ಪಂಚ ||

ದೇಶಾಟನೆ, ಪಂಡಿತರೊಂದಿಗೆ ಮಿತ್ರತ್ವ, ಧೀರರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಹವಾಸ, ರಾಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಮಾಡುವಿಕೆ—ಈ ಐದೂ ಮನುಷ್ಯನ ಚಾತುರ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಚತುರನಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅಂದರೆ ಜಾಣನಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಈ ಐದು ಕೆಳಗಿನ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಇರಬೇಕು:

1. ದೇಶಾಟನೆ—ದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಚಾರಮಾಡಿದವನಾಗಿರಬೇಕು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕುಳಿತಿರಬಾರದು. ನಾನಾ ನಗರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾನಾ ಜನಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತಾಗಲೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶಾಟನೆಯಿಂದ ಲೋಕಾನುಭವವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.
2. ಪಂಡಿತಮಿತ್ರತಾ—ಪಂಡಿತರ ಸಹವಾಸವಿರಬೇಕು. ವೇದವೇದಾಂತ ಪುರಾಣ ಮುಂತಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲಂಥ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ಮಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನು.
3. ಧೀರಾಂಗನಾ—ಹೆಂಡತಿಯು ಧೀರಳಾಗಿ ವಿವೇಕಿಯಾಗಿ ಜಾಣೆಯಾಗಿ ಚತುರಳಾಗಿರಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಗಂಡನೂ ಜಾಣನಾಗುತ್ತಾನೆ.
4. ರಾಜಸಭಾಪ್ರವೇಶಃ—ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕು, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪರಿಚಯವೂ ಇದ್ದಿತೆಂದರೆ ಅಂಥವನು ಜಾಣನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ?
5. ಅನೇಕಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವಿಲೋಕನ—ವೇದ, ವೇದಾಂತ, ವ್ಯಾಕರಣ, ನೃತ್ಯ, ಗಮಕ, ಸಂಗೀತ, ವಾಸ್ತು—ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನು ತುಂಬಾ ಜಾಣನಾಗುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ?

ಈ ಐದನ್ನೂ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.



ನವೆಂಬರ್ 7



312. ಇದ್ದದ್ದು ತೋರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ

ಯದಿ ಸಂತಿ ಗುಣಾಃ ಪುಂಸಾಂ ವಿಕಸಂತೇವ ತೇ ಸ್ವಯಮ್ |
ನ ಹಿ ಕಸ್ತೂರಿಕಾಽಮೋದಃ ಶಪಥೇನ ನಿವಾಯತೇ ||

ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳು ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತವೆ. ಕಸ್ತೂರಿಯ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ ಮಾತಿನಿಂದ ತಳ್ಳಿಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ?

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಒಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಭಗವದ್ಭಕ್ತವಾದ ಈ ಅದ್ಭುತ ಕಲೆಗಳು ಸಮಯಬಂದಾಗ ತಾವು ತಾವಾಗಿಯೇ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಸಂಗೀತಕಲೆಯು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅದು ಎಂದೋ ಒಂದು ದಿನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪನ್ಯಾಸಕಲೆ, ಗಮಕವಾಚನಕಲೆ, ನೃತ್ಯಕಲೆ, ಸಂಗೀತಕಲೆ, ವಾದನಕಲೆ, ಹಾಸ್ಯಕಲೆ—ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಕಲೆಗಳು ಒಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಬೇಡ ಬೇಡವೆಂದರೂ ತಾವು ತಾವಾಗಿಯೇ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತವೆ. ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು: ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಗೆ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಗುಣ, ಸಕ್ಕರೆಗೆ ಸಿಹಿಮಾಡುವ ಗುಣ, ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿಗೆ ಹುಳಿಯ ಗುಣ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಗೆ ಖಾರ ಮಾಡುವ ಗುಣಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರಂತೆ ಕಸ್ತೂರಿಗೆ ಪರಿಮಳದ ಗುಣವಿರುತ್ತದೆ. ಏಲಕ್ಕಿಗೂ ಪರಿಮಳದ ಗುಣವಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದರ ಗುಣವಾದ ಪರಿಮಳವು ಮಾತ್ರ ಬೇಡಬೇಡವೆಂದರೂ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ತಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಸತ್ಪುರುಷರು ದಯಾ, ಕಾರುಣ್ಯ, ಪ್ರೀತಿ, ಅನುಕಂಪ—ಮುಂತಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳ ನಿಧಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಈ ಗುಣಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾವು ತಾವಾಗಿಯೇ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.



ಸುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಗುಣಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.



ನವೆಂಬರ್ 8

313. ಸಂತ್ಯಾಪ್ತಿಯೇ ಸಂಪತ್ತು

**ಸರ್ವಾಃ ಸಂಪತ್ತಯಸ್ತಸ್ಯ ಸಂತುಷ್ಟಂ ಯಸ್ಯ ಮಾನಸಮ್ |
ಉಪಾನದ್ಗೂಢಪಾದಸ್ಯ ನೂನಂ ಚರ್ಮಾಫತ್ಯವ ಭೂಃ ||**

ಯಾವಾತನ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಅಂಥವನ ಪಾಲಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ದೊರಕಿದಂತೆಯೇ. ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವವನಿಗೆ ಇಡೀ ಭೂಮಿಯೇ ಚರ್ಮದಿಂದ ಹಾಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಇದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಜಗತ್ತು, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಜಗತ್ತು. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ರೀತಿಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಒಂದು ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಅಂಥವನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಯಾವುದೊಂದು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಎಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ—

‘ತೃಪ್ತಿ’ ಎಂಬುದೊಂದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತವೆ. ತೃಪ್ತಿ, ಸಂತೃಪ್ತಿ ಎಂಬುದು ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಾಣಿಸದ, ತನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರಿಸುವ ಮಾನಸಿಕ ನೆಮ್ಮದಿ. ‘ತೃಪ್ತಿ’ ಎಂದರೆ ‘ಸಾಕು’ ಎನ್ನುವ ಮಾನಸಿಕ ಭಾವನೆ. ನನಗೆ ‘ಸಾಕು’ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಇದ್ದಮೇಲೆ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಪತ್ತು ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ನನಗೇನಂತೆ! ನನಗೆ ಸಾಕು, ನನಗೆ ಬೇರೇ ಏನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತೃಪ್ತಿ ಎಂಬುದೊಂದು ಇದ್ದವನೇ ಕುಬೇರ. ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ಶ್ರೀಮಂತ. ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಇದಕ್ಕೆ ಚಪ್ಪಲಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತ. ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಉದ್ದ ಅಗಲವಿರುವ ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಚಾಪೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಹಾಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಇಡೀ ಭೂಮಿಗೆ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯನ್ನು ಹಾಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಸಂತೃಪ್ತಿಯೇ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳು.



ನವೆಂಬರ್ 9



314. ಇಂಥವರ ಬಾಳು ವ್ಯರ್ಥ

**ಶುನಃ ಪುಚ್ಛಮಿವ ವ್ಯರ್ಥಂ ವಿದ್ಯಾಹೀನಸ್ಯ ಜೀವಿತಮ್ |
ನ ಗುಹ್ಯಗೋಪನೇ ದಕ್ಷಂ ನ ವಾ ದಂಶನಿವಾರಣೇ ||**

ವಿದ್ಯಾವಿಹೀನನ ಜೀವಿತವು ನಾಯಿಯ ಬಾಲದಂತೆ ದಂಡವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾಯಿಯ ಬಾಲವು ತನ್ನ ಗುಹ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ನೋಣ ಸೊಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಹಾಯಕವಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಬೇಕು. ಮಾನವ ಜನ್ಮವು ಬಂದಿರುವುದೇ ವಿದ್ಯಾಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ. ವಿದ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರ. ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ವೇದ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ವೇದಾಂತ, ಮೀಮಾಂಸಾ—ಇತ್ಯಾದಿ ವಿದ್ಯೆಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು, ಎರಡು ಮೂರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಕಲಿಯಲೇಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದರೇ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಸಾರ್ಥಕ. ಸುಮ್ಮನೆ ತಿಂದು, ಉಂಡು, ಮಲಗಿದರೆ ಅವನು ಮನುಷ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನೊಬ್ಬ ಪಶುವೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ಮಾನವನ ಜನ್ಮವು ವ್ಯರ್ಥವೇ ಸರಿ.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ: ನಾಯಿಯ ಬಾಲದಂತೆ. ಪಶುಗಳಿಗೆ ಬಾಲವು ದೈವದತ್ತವಾದ ಒಂದು ವರವಿದ್ದಂತೆ. ಪಶುಗಳ ಬಾಲದಿಂದ ಆ ಪಶುಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಪ್ರಯೋಜನಗಳುಂಟು: ಒಂದು ಗುಹ್ಯಗೋಪನ, ಮತ್ತೊಂದು ದಂಶನಿವಾರಣ. ಬಾಲದಿಂದ ಹಸು, ಎತ್ತು, ಎಮ್ಮೆ ಮುಂತಾದ ಪಶುಗಳು ತಮ್ಮ ಗುಹ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಆ ಬಾಲದಿಂದ ನೋಣ ಸೊಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಾಯಿಯ ಬಾಲದಿಂದ ಈ ಎರಡೂ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾದ್ದರಿಂದ ನಾಯಿಗೆ ಬಾಲವು ವ್ಯರ್ಥ. ಮೇಲುಗಡೆಗೆ ಡೊಂಕಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಬಾಲದಿಂದ ನಾಯಿಯು ತನ್ನ ಗುಹ್ಯಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು, ತುಂಡಾದ ತನ್ನ ಬಾಲದಿಂದ ಸೊಳ್ಳೆನೋಣಗಳನ್ನೂ ಓಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ವಿದ್ಯಾವಿಹೀನನ ಜನ್ಮವೂ ನಾಯಿಬಾಲದಂತೆ ದಂಡ.



ಮಾನವನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಬೇಕು.



ನವೆಂಬರ್ 10

315. ಅತಿಯಾದರೆ ಅಪಾಯ!

**ಅತಿರೂಪಾತ್ ಹೃತಾ ಸೀತಾ ಅತಿಗರ್ವಾತ್ ರಾವಣೋ ಹತಃ |
ಅತಿದಾನಾತ್ ಬಲಿಬದ್ಧೋ ಹೃತಿ ಸರ್ವತ್ರ ವರ್ಜಯೇತ್ ||**

ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಸೀತಾದೇವಿಯು ರಾವಣನಿಂದ ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು, ಅತ್ಯಂತ ಗರ್ವಿಷ್ಣನಾಗಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ರಾವಣನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು, ಮಿತಿಮೀರಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯನು ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಅತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಜಿಸಬೇಕು.

‘ಅತಿ’ ಎಂದರೆ ಇತಿಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ್ದು; ‘ಅತಿ’ಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಅತಿಯಿಂದಲೇ ಮಾನವನಿಗೆ ಸಕಲ ವಿಪತ್ತುಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ: ಇಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಮೂರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ.

1. **ಅತಿ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯಾಗಿದ್ದ** ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾವಣನು ಅಪಹರಿಸಿದನು. ತ್ರಿಲೋಕಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ತನ್ನ ಅತಿಯಾದ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ತನ್ನ ಆಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಸೀತೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ರಾವಣನು ಸೀತಾದೇವಿಯ ತಂಟೆಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಆಪತ್ತೇ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

2. **ಅತಿಗರ್ವದಿಂದಲೇ** ರಾವಣನು ಹತನಾದನು. ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಾತಿ ನಂತೆ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ರಾವಣೇಶ್ವರನು ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ರಾವಣನ ತಂಟೆಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ರಾವಣನಾಗಲೀ ಅವನ ಮಕ್ಕಳಾಗಲೀ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹತರಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವೂ ಸುಟ್ಟುಬೂದಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾವಣೇಶ್ವರನ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಅತಿಗರ್ವವೇ ಅವನಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಾಯಿತು.

3. **ಅತಿದಾನದಿಂದ** ಬಲಿಯು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟನು. ಗುರುಗಳಾದ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಮಾತನ್ನೂ ಕೇಳದೇ ಬಲೀಂದ್ರನು ವಾಮನಾವತಾರಿಯಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅತಿದಾನದಿಂದ ಮೋಸಹೋದನಲ್ಲವೇ? ಅತಿದಾನದಿಂದ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಬಲಿಯು ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟನಲ್ಲವೇ?

ಇತಿಮಿತಿಗಳನ್ನು ವಿವೇಕಿಯು ಮೀರಿ ಹೋಗಬಾರದು.

ನವೆಂಬರ್ 11

316. ತಪೋವೃದ್ಧಿಯು ಏತರಿಂದ?

ಅಸನ್ಮಾನೇ ತಪೋವೃದ್ಧಿಃ ಸನ್ಮಾನಾಚ್ಚ ತಪಃಕ್ಷಯಃ |

ಪೂಜಯಾ ಪುಣ್ಯಹಾನಿಃ ಸ್ವಾತ್ ನಿಂದಯಾ ಸದ್ಗತಿರ್ಭವೇತ್ ||

ಇತರರಿಂದ ಸನ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ತನ್ನ ತಪಸ್ಸು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಜನಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಂತೆಲ್ಲ ತನ್ನ ತಪಸ್ಸು ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಇತರರಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಂತೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ, ಇತರರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದೆ ಮಾಡಿದಂತೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ಸದ್ಗತಿಯೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಸಮಾಜದಿಂದ, ಇತರರಿಂದ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹೆಬ್ಬಯಕೆಯು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸನ್ಮಾನದಿಂದ ಕೀರ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಹಣವೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ, ದಿಟ; ಆದರೆ ತನ್ನೊಳಗಿರುವ ತಪಶ್ಚಕ್ತಿಯು ಈ ಬಾಹ್ಯ ಸನ್ಮಾನಗಳಿಂದ ಕ್ಷಯವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಾಹ್ಯ ಸನ್ಮಾನಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಒಳಗಿನ ತಪಶ್ಚಕ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ನೆನಪಿರಲಿ.

ಇತರರಿಂದ ನಾವುಗಳು ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ನಾವು ಮಾಡಿರುವ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇತರರಿಂದ ದಾನತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಪಾದಪೂಜಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವು ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ; ಇತರರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದೆಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ನಮ್ಮ ಪಾಪವು ನಾಶವಾಗಿ ನಮಗೆ ಸದ್ಗತಿಯೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಸನ್ಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯಬಾರದು, ಯಾರಿಂದಲೂ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಯಾರನ್ನೂ ನಿಂದಿಸಲೂ ಬಾರದು. ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನಿಂದಿಸಿದರೆ ನಾವು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಇತರರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಪಾಪವು ಕ್ಷಯವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಶಾಂತವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಧಕರು ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವಿದ್ದುಕೊಂಡು ಶಾಂತರಾಗಿ ಶಮದಮಾದಿಸಂಪನ್ನರಾಗಿರಬೇಕು.

ಯಾರನ್ನೂ ನಿಂದಿಸಬಾರದು, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು.



ನವೆಂಬರ್ 12



317. ಕಾಷ್ಠ ತಪಸ್ವಿನಿಂದ ಫಲವೇನು?

ದೇಹದಂಡನಮಾತ್ರೇಣ ಕಾ ಮುಕ್ತಿರವಿವೇಕಿನಾಮ್ |

ವಲ್ಮೀಕಿತಾಡನಾದೇವ ಮೃತಃ ಕೋಽತ್ರ ಮಹೋರಗಃ ||

ಅವಿವೇಕಿಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ದಂಡಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವುದೇ? ಹುತ್ತವನ್ನು ಬಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅದರೊಳಗಿರುವ ನಾಗರಹಾವು ಸಾಯುವುದೇ?

ಮುಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಬಿಡುಗಡೆ, ಈ ಸಂಸಾರಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯೇ ಮುಕ್ತಿಯು. ಜನ್ಮಮರಣ ಚಕ್ರದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೇ ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಮುಕ್ತಿಯೇ ಮಾನವಜನ್ಮದ ಹೆಗ್ಗುರಿ. ಮುಕ್ತನಾದವನಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲ, ಜನ್ಮಸಂಸಾರದ ಯಾವ ಬಂಧನವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವೊಂದೇ ಸಾಧನ. ಅಸಂಸಾರಿಯಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವು. ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯಾರ್ಥವಿಚಾರದಿಂದ, ಆತ್ಮಾನ್ವಾತ್ಮವಿವೇಕದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ಉದಯಿಸಬೇಕು. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನೋದಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಅಜ್ಞಾನವು ನಾಶವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಬರೀ ಉಪವಾಸ, ವನವಾಸ, ವ್ರತ, ಮೌನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕೀತೆ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಶರೀರವನ್ನು ದಂಡಿಸುವುದೆಂಬ ಕಾಷ್ಠತಪಸ್ವಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬರೀ ದೇಹದಂಡನೆಯಿಂದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗಲೀ ಅಮೃತತ್ವವಾಗಲೀ ಲಭಿಸದು!

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಉದಾಹರಣೆ: ಹುತ್ತದೊಳಗೆ ನಾಗರಹಾವು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಾಗರಹಾವೆಂದರೆ ವಿಷಜಂತು. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವುಂಟು. ಅದನ್ನು ಕೊಂದು ಸಾಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುತ್ತವನ್ನು ಬಡಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೇ? ಇಲ್ಲ. ಹುತ್ತದೊಳಗಿರುವ ಹಾವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ಬಡಿದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆ ಸರ್ಪವು ಸಾಯುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಸಾಧಕರೂ ಒಳಗಿನ ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕು.



ದೇಹದಂಡನಮಾತ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ.





ನವೆಂಬರ್ 13



318. ಅನಿರ್ವೇದದ ಮಹಿಮೆ

**ಅನಿರ್ವೇದಃ ಶ್ರಿಯೋ ಮೂಲಮ್ ಅನಿರ್ವೇದಃ ಪರಂ ಸುಖಮ್ |
ಅನಿರ್ವೇದೋ ಹಿ ಸತತಂ ಸರ್ವಾರ್ಥೇಷು ಪ್ರವರ್ತಕಃ ||**

ಅನಿರ್ವೇದವೇ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಮೂಲ, ಅನಿರ್ವೇದವೇ ಪರಮಸುಖ, ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಿದ್ಧಿಗೂ ಸದಾ ಅನಿರ್ವೇದವೇ ಪ್ರವರ್ತಕವು.

ಅನಿರ್ವೇದ ಎಂದರೆ ಬೇಜಾರುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಉದ್ಯಮಶೀಲನಾಗಿರುವಿಕೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವು ಸದಾ ಇರಬೇಕು, ಮಾನವನು ಸದಾ ಅನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿರಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇಜಾರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆಯೋ! ಎಂದು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರಲೇಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಿರ್ವೇದವೇ ಮನುಷ್ಯನ ಸಕಲ ಆಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ಮೂಲ, ಅನಿರ್ವೇದವೇ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ಮೂಲ. ಅನಿರ್ವೇದದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಒಲಿಯುತ್ತಾಳೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು, ಸಂಸಾರಿಗಳು, ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು, ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಪುರುಷರು—ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನಿರ್ವೇದವೇ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಬೀಜಮಂತ್ರ. ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನಿಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಒದಗಿಬರುತ್ತಾಳೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಓದುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಉತ್ತಮ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಚುರುಕಾಗಿದ್ದರೆ ವಯಸ್ಸಾದವರೂ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಸದಾ ಜಪತಪಾದಿ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ಅನಿರ್ವಿಣ್ಣರಾಗಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರೆ ಆನಂದವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನಿರ್ವೇದವೇ ಪರಮಸುಖ. ಮನುಷ್ಯನು ಚುರುಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆರೋಗ್ಯ ವಾಗಿ, ಆನಂದವಾಗಿ, ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳೂ ಸದಾ ಚುರುಕಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಆನಂದವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಸಾಧನೆಮಾಡಬೇಕಾದರೂ, ಏನೇ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟ ಬೇಕಾದರೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅನಿರ್ವೇದವೇ ಸಾಧನವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ದೈವದತ್ತವಾದ ಸಂಪತ್ತೆಂದರೆ ಅನಿರ್ವೇದವೇ, ನಿತ್ಯೋತ್ಸಾಹವೇ. ನಿತ್ಯೋತ್ಸಾಹದಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.



ಬೇಜಾರಿಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯನು ಸದಾ ಚುರುಕಾಗಿರಬೇಕು.



ನವೆಂಬರ್ 14

319. ಹಣೆಬರಹದ ಹಣೆಬರಹ

ಹರಿಣಾಪಿ ಹರೇಣಾಪಿ ಬ್ರಹ್ಮಣಾಪಿ ಸುರೈರಪಿ |

ಲಲಾಟಲಿಖಿತಾ ರೇಖಾ ಪರಿಮಾಷ್ಟುಂ ನ ಶಕ್ಯತೇ ||

ಆಯಾ ಮಾನವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಬರೆದಿರುವ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಹರಿಯಿಂದಾಗಲೀ ಹರನಿಂದಾಗಲೀ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೂ, ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನಿಗೂ ಹಣೆಬರಹ ಎಂದು ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೇ ಬ್ರಹ್ಮಲಿಖಿತ ಎಂದೂ ಹೆಸರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಬ್ರಹ್ಮನು ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ಬರೆದುಬಿಡುತ್ತಾನಂತೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವನಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಹೆಸರೇ ಹಣೆಬರಹ. ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮರಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯನ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಹರಿ ಎಂದರೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣು. ಇವನು ಸಂರಕ್ಷಕನಾಗಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದರೂ, ಹರಿಯು ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಿಸಲಾರನು.

ಹರ ಎಂದರೆ ಶಿವನು. ಸರ್ವಸಂಹಾರಕನಾಗಿದ್ದರೂ ಶಿವನು ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಲಾರನು.

ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃವಾದ ದೇವತೆ. ಇವನು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಬಲ್ಲ ಸಮರ್ಥ ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯನ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಿಸಲಾರನು.

ಸುರ ಎಂದರೆ ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳು. ಇಂದ್ರ, ವಾಯು, ಆದಿತ್ಯ, ಚಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಮನುಷ್ಯನ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಹಣೆಬರಹದ ಹಣೆಬರಹ. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ತನ್ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಫಲಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಆನಂದವಾಗಿರಬೇಕು.

ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿಸಲಾರರು.



ನವೆಂಬರ್ 15



320. ಮೂರೇ ಮಾರ್ಗಗಳು

ಗುರುಶುಶ್ರೂಷಯಾ ವಿದ್ಯಾ ಪುಷ್ಕಲೇನ ಧನೇನ ವಾ |

ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಯಾ ವಿದ್ಯಾ ಚತುರ್ಥಂ ನೋಪಲಭ್ಯತೇ ||

ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಸೇವೆ, ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ, ಅಥವಾ ಪರಸ್ಪರ ವಿದ್ಯೆಯ ವಿನಿಮಯ—ಹೀಗೆ ಮೂರು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆಯೇ ಹೊರತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಸಂಪತ್ತು, ವಿದ್ಯೆಯೇ ಗುಣ, ವಿದ್ಯೆಯೇ ಸೌಂದರ್ಯ; ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನೂ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಾ, ಮೂರೇ ಮಾರ್ಗಗಳು; ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಮೂರು ಮಾರ್ಗಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. **ಸದ್ಗುರುಸೇವೆ**—ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸದ್ಗುರುಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಗೆ ರಾಜಮಾರ್ಗ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯನ್ನಂತೂ ಗುರುಸೇವೆಯಿಂದಲೇ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಸನ್ನರಾದ ಗುರುಗಳು ಒಲಿದು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಆತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು.
2. **ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು** ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಗದವರು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ತುಂಬಾ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ತಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ರಮವೇ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.
3. **ವಿದ್ಯೆಯ ವಿನಿಮಯ**—ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದ ಶಿಷ್ಯನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬಹುದು. ಸಂಗೀತಗಾರನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಂದ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವೇದವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬಹುದಲ್ಲವೆ?

ಸದ್ಗುರುಸೇವೆಯಿಂದಲೇ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.



ನವೆಂಬರ್ 16

321. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಕಣ್ಣು?

ಕವೀನಾಂ ಪ್ರತಿಭಾ ಚಕ್ಷುಃ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಚಕ್ಷುಃ ವಿಪಶ್ಚಿತಾಮ್ |
ಜ್ಞಾನಂ ಚಕ್ಷುರ್ಮಹರ್ಷೀಣಾಂ ಚಾರಾಶ್ಚಕ್ಷುರ್ಮಹೀಕ್ಷಿತಾಮ್ ||

ಕವಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಭೆಯೇ ಕಣ್ಣು, ವಿವೇಕಿಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಕಣ್ಣು, ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಕಣ್ಣು, ರಾಜರಿಗೆ ಗೂಢಚಾರರೇ ಕಣ್ಣು.

ಕಣ್ಣು ಎಂದರೆ ರೂಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ ತೋರಿಸುವ ಇಂದ್ರಿಯ; ಕಣ್ಣು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಇಂದ್ರಿಯ, ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವನ ಜೀವನ ವ್ಯರ್ಥವಾದಂತೆ. ಯಾರುಯಾರಿಗೆ ಯಾವಯಾವುದು ಕಣ್ಣು? ಎಂದರೆ:

1. **ಕವಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಭೆಯೇ ಕಣ್ಣು**—ಪ್ರತಿಭೆ ಎಂದರೆ ವರ್ಣನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ವಸ್ತುಗಳ ಗುಣಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಓದುಗರನ್ನು ರಂಜಿಸುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸುವ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಲೆಯೇ ಪ್ರತಿಭಾ. ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದಲೇ ಕವಿಗಳಾಗುವುದು.
2. **ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಕಣ್ಣು**—ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದರೆ ವಿಚಾರ ವಾದಿಗಳು, ವಿಮರ್ಶಕರು; ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಚಿಂತಕರು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಕಣ್ಣು. ಶಾಸ್ತ್ರ ವೆಂದರೆ ವೇದ, ವೇದಾಂತ, ವೇದಾಂಗ, ಪುರಾಣಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳು. ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಾರೆ.
3. **ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಕಣ್ಣು**—ಮಹರ್ಷಿಗಳೆಂದರೆ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ ತಪಸ್ವಿಗಳು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಕಣ್ಣು. ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಒಳಗಿನ ಆಲೋಚನಾಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಮಹರ್ಷಿಗಳು ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.
4. **ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಗೂಢಚಾರರೇ ಕಣ್ಣುಗಳು**—ಗೂಢಚಾರರುಗಳು ರಾಜ್ಯದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ರಾಜರಿಗೆ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ರಾಜರಿಗೆ ದೇಶದ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಗೂಢಚಾರರು ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು.

ಮಾನವರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು.



ನವೆಂಬರ್ 17



322. ವಿಧಿಯ ಶಾಪ!

ಅತ್ಯಂತಮತಿಮೇಧಾವೀ ತ್ರಯಾಣಾಮೇಕಮಶ್ನುತೇ |

ಅಲ್ಪಾಯುರ್ವಾ ದರಿದ್ರೋ ವಾ ಹ್ಯನಪತ್ನೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||

ತುಂಬಾ ತುಂಬಾ ಮೇಧಾವಿಯಾಗಿರುವವನು ಅಲ್ಪಾಯುವಾಗಿಯೋ ದರಿದ್ರನಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಅನಪತ್ನನಾಗಿಯೋ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮೇಧಾ ವಿಯು ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

“ಹಲ್ಲಿದ್ದವನಿಗೆ ಕಡಲೆಯಿಲ್ಲ, ಕಡಲೆಯಿದ್ದವನಿಗೆ ಹಲ್ಲಿಲ್ಲ” ಎನ್ನುವಂತೆ ಒಂದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯಮ. ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಮನೆತುಂಬಾ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಬಡತನವು ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ಅತ್ಯಂತ ಮೇಧಾವಿಯಾಗಿ, ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿ, ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಮೆರೆಯುವವನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತಾನೆ:

1. **ಅಲ್ಪಾಯುಃ**—ಕಡಿಮೆವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬದುಕಿರುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು, ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮತೀರ್ಥರು ಮುಂತಾದ ಪ್ರಚಂಡ ಮೇಧಾವಿಗಳು ನಲವತ್ತುವರ್ಷಗಳೊಳಗೇ ಬ್ರಹ್ಮೀಭೂತರಾಗಿಬಿಟ್ಟರಲ್ಲವೆ? ಇಂಥ ಅತ್ಯಂತ ಮೇಧಾವಿಗಳನ್ನು ವಿಧಿಯು ಅಲ್ಪಾಯುಗಳನ್ನಾಗಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿರುತ್ತದೆ.
2. **ದರಿದ್ರಃ**—ತುಂಬಾ ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಡತನ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕವಿಗಳು, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಪಂಡಿತರುಗಳು ಕಡುಬಡತನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ನರಳಾಡುವುದನ್ನು ನಾವುಗಳು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವಲ್ಲವೆ? ‘ಸರಸ್ವತಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ನಾಣ್ಯಡಿಯೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ?
3. **ಅನಪತ್ನಃ**—ಅಪತ್ನವೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು. ಅನಪತ್ನವೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ದವರು ಎಂದರ್ಥ. ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಮೇಧಾವಿಗಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಧಿವಿಶಾಸ! ಸುಖಹೇತುವಾದ ಒಂದಿದ್ದರೆ ದುಃಖಹೇತುವಾದ ಮತ್ತೊಂದಿರುತ್ತದೆ.



ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ತಾನು ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕು.





ನವೆಂಬರ್ 18



323. ಮಂಗಳಕರವಾದ ಮಾತು

ಕಲ್ಯಾಣೀ ಬತ ಗಾಢೇಯಂ ಲೌಕಿಕೇ ಪ್ರತಿಭಾತಿ ಮೇ |

ಏತಿ ಜೀವಂತಮಾನಂದೋ ನರಂ ವರ್ಷಶತಾದಪಿ ||

‘ನೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಆಮೇಲಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಆನಂದವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿಯೇ ತೀರುತ್ತದೆ’ ಎಂಬ ಈ ಮಂಗಳ ಕರವಾದ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಗಾದೆಯು ನನಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಮಾತಿದು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳು ಒದಗಿಬರುತ್ತವೆ. ಮಾನಾಪಮಾನಗಳು, ಏಳುಬೀಳುಗಳು, ಸಾಲಸೋಲಗಳು, ಲಾಭನಷ್ಟಗಳು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎದುರಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ‘ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬರಲಿ, ಭಗವಂತನ ದಯೆಯೊಂದಿರಲಿ’ ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಪವಾದ ಬಂತು, ಕಷ್ಟ ಬಂತು, ಸಾಲ ಬಂತು ಎಂದು ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಹೇಡಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ದ್ವಂದ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಸಂಸಾರಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲ ದುಃಖ ಬಂದರೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸುಖವು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಬಡತನವಿರ ಬಹುದು, ಮುಂದೆ ಖಂಡಿತಾ ಸಿರಿತನ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ; ಈಗ ಒಮ್ಮೆ ಮಿಥ್ಯಾಪವಾದವು ಬಂದಿರಬಹುದು, ಮುಂದೆ ಖಂಡಿತಾ ಸನ್ಮಾನವು ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ತಿಳಿದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಬಾಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಕಷ್ಟ ಬಂತು ಎಂದು ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನ ಕಥೆ ಮುಗಿದೇ ಹೋಯಿತಲ್ಲ? ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಆದರೆ ಆ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡೂ ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಎಂದಾದರೂ ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಸುಖ, ಆನಂದಗಳು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಇಂದು ದುಃಖವಾದರೆ ನಾಳೆ ಸುಖವು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ಮನುಷ್ಯನು ಬದುಕಿರಬೇಕು. ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ತನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಎಷ್ಟೇ ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾದರೂ ಕಷ್ಟ ದಿಂದ ಬದುಕಿರಲಿ, ಆಮೇಲೆ ಆನಂದವು ಅವನಿಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಆನಂದವು ದೊರಕುತ್ತದೆ.





ನವೆಂಬರ್ 19



324. ದೈವದ ಮುಂದೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ

**ದೈವಂ ಫಲತಿ ಸರ್ವತ್ರ ನ ವಿದ್ಮಾ ನ ಚ ಪೌರುಷಮ್ |
ಸಮುದ್ರಮಥನಾತ್ ಲೇಭೇ ಹರಿರ್ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಹರೋ ವಿಷಮ್ ||**

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ದೈವವೇ ಹೊರತು ಅವನ ವಿದ್ಯೆ ಯಾಗಲೀ ಪೌರುಷವಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ. ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಮಂಥನ ಮಾಡಿದಾಗ ಹರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನೂ ಹರನು ವಿಷವನ್ನೂ ಪಡೆದರಲ್ಲವೇ?

ದೈವ ಮತ್ತು ಪೌರುಷ—ಎಂದು ಎರಡು ಶಕ್ತಿಗಳಿವೆ. ದೈವವೆಂದರೆ, ಅಗೋಚರವಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮಗಳ ರಾಶಿ. ಇದು ಈಗ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಗೋಚರವಲ್ಲದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪ್ರಾರಬ್ಧವು. ಇದಕ್ಕೇ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮ, ವಿಧಿ, ಪ್ರಾರಬ್ಧ, ದೈವ—ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೆಸರುಗಳು. ಫಲವುಂಟಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಊಹಿಸಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಯಿದು. ಈ ದೈವವೇ ಮಾನವನಿಗೆ ಸುಖದುಃಖ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಆ ಮನುಷ್ಯನ ವಿದ್ಯೆ, ಹಣ, ಅಧಿಕಾರ, ಪೌರುಷ—ಯಾವುದೂ ಅಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯರು ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದೂ ಅತಿ ದರಿದ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದೂ ದಡ್ಡರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಫಲಾಫಲಗಳಿಗೆ ಅವರವರ ಪ್ರಾರಬ್ಧವೇ ಕಾರಣವು.

ಇದಕ್ಕೆ ಹರಿಹರರ ಉದಾಹರಣೆ: ಹರಿಹರಿಬ್ಬರೂ ಸಮರ್ಥರಾದ ದೇವರೇ ಹೌದು. ಇಬ್ಬರೂ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವಶಕ್ತರೇ ಹೌದು. ಆದರೆ ಸಮುದ್ರಮಂಥನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರಿಗೆ ಎಂದರೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ದೊರಕಿದಳು, ಹರಿನಿಗೆ ಎಂದರೆ ಶಂಕರನಿಗೆ ಕಾರ್ತಿಕೇಯಕ ವಿಷವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಹಾಗಾದರೆ ಹರನು ಹರಿಗಿಂತ ಕಳಪೆಯೇ? ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ವಿಷ ಸಿಗಲು ಕಾರಣ ವೇನು? ಎಂದರೆ ಅವರವರ ಪ್ರಾರಬ್ಧ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರವರ ದೈವ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ದೈವಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ ವಿಧಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿಯೇ ಆಯಾ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಬಲವಾದ ದೈವದ ಕೈವಾಡದ ಮುಂದೆ ಈ ಹುಲ್ಲುಮಾನವನು ಏನನ್ನು ತಾನೆ ಮಾಡಿಯಾನು?



ಗೋಣಗಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನರನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರಬೇಕು.



ನವೆಂಬರ್ 20

325. ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹೇತುಗಳು

ಪುರಾಣಾಂತೇ ಶ್ರುತಾನಾಂತೇ

ಮೈಥುನಾಂತೇ ಚ ಯಾ ಮತಿಃ |

ಸಾ ಮತಿಃ ಸರ್ವದಾ ಚೇತ್ ಸ್ಥಾತ್

ಕೋ ನ ಮುಚ್ಯತ ಬಂಧನಾತ್ ||

ಪುರಾಣಶ್ರವಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಶ್ರುತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಂದನಂತರ, ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಭೋಗದ ನಂತರ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವ ವೈರಾಗ್ಯದ ಬುದ್ಧಿಯು ಇರುವುದೋ, ಅದೇ ಬುದ್ಧಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಯಾವನು ತಾನೆ ಈ ಸಂಸಾರಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ?

ವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬುದು ಹೇಳುವಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ವೈರಾಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸ, ಪ್ರವಚನಗಳು, ಗೋಷ್ಠಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವೈರಾಗ್ಯವು ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಮೂರು ಅವಕಾಶಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಾವುವೆಂದರೆ:

1. ಪುರಾಣಶ್ರವಣ—ಎಂಥೆಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳೂ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದರಂತೆ ಎಂದು ಪುರಾಣಗಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ವೈರಾಗ್ಯವು ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ, ಧರ್ಮರಾಜ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ—ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಡುವಾಗ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಮಣ್ಣನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ವೈರಾಗ್ಯವು ಬಂದೇಬರುತ್ತದೆ.
2. ಶ್ರುತಾನದರ್ಶನ—ಶ್ರುತಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಎಂಥೆಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರನ್ನೂ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಮಾಡುವಾಗ, ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ವೈರಾಗ್ಯವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ?
3. ಮೈಥುನಾಂತದಲ್ಲಿ—ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಕ್ತನಾಗಿ ನಿರುತ್ಸಾಹಿಯಾದಾಗ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ವೈರಾಗ್ಯವು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವೈರಾಗ್ಯವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಅವನು ಮುಕ್ತನಾದಂತೆಯೇ.

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವು ಭದ್ರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು.



ನವೆಂಬರ್ 21



326. ವೇಷವು ಮೋಸ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ!

**ವೇಷಂ ನ ವಿಶ್ವೇತಃ ಪ್ರಾಚ್ಛೋ ವೇಷೋ ದೋಷಾಯ ಜಾಯತೇ |
ರಾವಣೋ ಭಿಕ್ಷುರೂಪೇಣ ಜಹಾರ ಜನಕಾತ್ಮಜಾಮ್ ||**

ಪ್ರಾಜ್ಞನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಹೊರಗಿನ ವೇಷವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಸಹೋಗಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ವೇಷವು ಮೋಸವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಕಳ್ಳಸಂನ್ಯಾಸಿ ರೂಪದಿಂದ ಬಂದಂಥ ರಾವಣನು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ಅಪಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನಲ್ಲವೇ?

ವೇಷ ಎಂದರೆ ಉಡುಪು. ಇತರರಿಗೆ ಹೊರಗಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಬಟ್ಟೆ, ಅಲಂಕಾರಾದಿಗಳು. ಬಾಹ್ಯವೇಷದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಳತೆಮಾಡುವ ಕಾಲವಿದು! ಎಚ್ಚರಿಕೆ! ಈ ವೇಷವನ್ನು ನೋಡಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಮೋಸಹೋಗಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನು ಮನಃಸ್ಥಾನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸೊನ್ನೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಸದ್ಗುಣವೂ ಇಲ್ಲಾ ಎಂದಾದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ವೇಷಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಇದ್ದರೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಧಳುಕು ಯುಗದಲ್ಲಿ ವೇಷವು ಜೋರಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಮಾತ್ರ ಸೊನ್ನೆ ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೇಷಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೂ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇರಲಾರದು. ಸಜ್ಜನರು ಸರಳವಾದ ವೇಷಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು, ಶ್ರೀರಮಣಮಹರ್ಷಿಗಳು ಮುಂತಾದವರು ಸರಳವಾದ ವೇಷಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲವೇ?

ಹೊರಗಿನ ವೇಷವು ಮೋಸವೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವೇಷವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಸಹೋಗಬಾರದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ರಾವಣೇಶ್ವರನ ಉದಾಹರಣೆ: ರಾವಣನು ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪ, ಶ್ರೀಮಂತ, ಸಾರ್ವಭೌಮ ರಾಜನೂ ಆಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದ, ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ತಪಸ್ವಿಯಂತೆ, ಮಹಾತ್ಮನಂತೆ ಇದ್ದ. ಸೀತೆಯು ಅವನ ಸಂನ್ಯಾಸಿವೇಷವನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕಲು ಮುಂದಾದಳು. ರಾಕ್ಷಸಸ್ವಭಾವದ ರಾವಣನು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕಳ್ಳತನದಿಂದ, ಮೋಸದಿಂದ ಅಪಹರಿಸಿದನಲ್ಲವೇ? ವೇಷವು ಮೋಸಮಾಡಿತಲ್ಲವೇ?



ಬಾಹ್ಯವೇಷವನ್ನಷ್ಟೇ ಕಂಡು ಮೋಸಹೋಗಬಾರದು.





ನವೆಂಬರ್ 22



327. ರಾಜನಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳು

**ರಾಜ್ಯ ಧರ್ಮಿಣಿ ಧರ್ಮಿಷಾಃ ಪಾಪೇ ಪಾಪಾಃ ಸಮೇ ಸಮಾಃ |
ಲೋಕಾಸ್ತಮನುವರ್ತಂತೇ ಯಥಾ ರಾಜಾ ತಥಾ ಪ್ರಜಾಃ ||**

ರಾಜನು ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.
ರಾಜನು ಪಾಪಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾಜನು
ಶಾಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಶಾಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾಜನಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳು.

ರಾಜನ ಸ್ಥಾನವೆಂಬುದು ಮಹತ್ವದದ್ದು. ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವ
ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡದು ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವದದ್ದು.
ರಾಜನು ಒಬ್ಬನಾದರೆ, ಪ್ರಜೆಗಳು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ. ರಾಜನ ಆದರ್ಶವನ್ನೇ
ಅವನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ರಾಜನಾದವನು
ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾಗಿ, ಸತ್ಯನಿಷ್ಠನಾಗಿ, ನಿಃಸ್ವಹನಾಗಿ, ಸಾತ್ತ್ವಿಕನಾಗಿದ್ದರೆ
ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅವನಂತೆಯೇ ಸತ್ಯಧರ್ಮನ್ಯಾಯನಿಷ್ಠರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.
ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಂತೆ ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರಲ್ಲವೇ?

ರಾಜನೇನಾದರೂ ಅಸತ್ಯ, ಅಧರ್ಮನಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ
ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ರಾಜನು ಪಾಪಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದರೆ
ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಪಾಪಿಷ್ಠರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಜನು ಶಾಂತನಾಗಿ,
ಸೌಮ್ಯನಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಶಾಂತರಾಗಿ ಸೌಮ್ಯರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾಜನ
ಆದರ್ಶವೇ ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ರಾಜನಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳು,
ತಂದೆಯಂತೆ ಮಕ್ಕಳು, ಗುರುವಿನಂತೆ ಶಿಷ್ಯರು, ಪತಿಯಂತೆ ಪತ್ನಿ,
ದೇವರಂತೆ ಭಕ್ತರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಆದರ್ಶರಾಗಿರುವ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ
ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸದಾ ಧರ್ಮಾತ್ಮರಾಗಿ
ಧರ್ಮಪರಾಯಣರಾಗಿ, ಸತ್ಯಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂಥವರು
ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಕಾಮದ ಬಲೆಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬಾರದು.
ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಸಾತ್ತ್ವಿಕರಾಗಿ ಶಾಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ
ಅವರ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅವರಂತೆಯೇ ಸಾತ್ತ್ವಿಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.



ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾಗಿರಬೇಕು.





ನವೆಂಬರ್ 23



328. ಯಾರಿಂದ ಯಾವ ಫಲ?

**ಆರೋಗ್ಯಂ ಭಾಸ್ಕರಾದಿಚ್ಛೇತ್ ಧನಮಿಚ್ಛೇತ್ ಹುತಾಶನಾತ್ |
ಜ್ಞಾನಂ ಮಹೇಶ್ವರಾದಿಚ್ಛೇತ್ ಮೋಕ್ಷಮಿಚ್ಛೇತ್ ಜನಾರ್ದನಾತ್ ||**

ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ, ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಧನವನ್ನೂ, ಮಹೇಶ್ವರನಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ, ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಬಯಸಬೇಕು.

1. **ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಆರೋಗ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ**—ಸೂರ್ಯನೆಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದೇವತೆ. ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯನ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದ ಆರೋಗ್ಯವು ಉಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನಮಸ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವಲ್ಲವೇ? ಸರ್ವರೋಗಗಳಿಗೂ ಏಕೈಕ ಸಂಜೀವಿನಿ ಎಂದರೆ ಸೂರ್ಯೋಪಾಸನೆ.
2. **ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನಿಂದ ಧನಪ್ರಾಪ್ತಿ**—ಯಜ್ಞೇಶ್ವರ, ಅಗ್ನಿ, ಜಾತವೇದ, ಅನಲ, ಪಾವಕ—ಎಲ್ಲವೂ ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳು. ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನೆಂದರೆ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಸತ್ಯದೇವತೆ. ಅಗ್ನಿಯು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಡ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ದೇವತೆಯೆಂದರೆ ಅಗ್ನಿಯೇ. ಅಗ್ನಿಯ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ಮಾನವರಿಗೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಧನಸಂಪತ್ತು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತದೆ.
3. **ಮಹೇಶ್ವರನಿಂದ ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿ**—ಮಹೇಶ್ವರನೆಂದರೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಮಂಗಳದೇವತೆ. ಶಂಕರ, ಶಿವ, ಭವ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯೇ ಪರಮೇಶ್ವರ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದವರಿಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವು ದೊರಕುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.
4. **ಜನಾರ್ದನನಿಂದ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿ**—ಜನಾರ್ದನನೆಂದರೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣು. ಪರಮಪದಸ್ವರೂಪನಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಪದವೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಮೋಕ್ಷವನ್ನೇ ಹೊಂದಿಬಿಟ್ಟರಲ್ಲವೇ?



ಸೂರ್ಯನಮಸ್ಕಾರದಿಂದ ಆರೋಗ್ಯವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.



ನವೆಂಬರ್ 24

329. ಕಾಮವೇ ರೋಗ

ಶಾಂತಿತುಲ್ಲಂ ತಪೋ ನಾಸ್ತಿ ಸಂತೋಷಾನ್ನ ಪರಂ ಸುಖಮ್ |
ನಾಸ್ತಿ ತೃಷ್ಣಾಸಮೋ ವ್ಯಾಧಿಃ ನ ಚ ಧರ್ಮೋ ದಯಾಸಮಃ ||

ಶಾಂತಿಗೆ ಸಮನಾದ ತಪಸ್ಸಿಲ್ಲ, ಸಂತೋಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖವಿಲ್ಲ,
ದುರಾಶೆಗೆ ಸಮನಾದ ರೋಗವಿಲ್ಲ, ದಯೆಗೆ ಸಮನಾದ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ.

1. ಶಾಂತಿಗೆ ಸಮನಾದ ತಪಸ್ಸಿಲ್ಲ—ತಪತಿ ಇತಿ ತಪಃ, ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸುಡುವಂಥ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳೇ ತಪಸ್ಸು. ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಸತ್ಯ, ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ, ಶಮ, ದಮ, ಗುರುಸೇವಾ, ಅಹಿಂಸಾ ಮುಂತಾದ ನೂರಾರು ಮುಖಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಶಾಂತಿಯೇ ನಿಜವಾದ ತಪಸ್ಸು. ಶಾಂತಿಯೆಂದರೆ ಶಮ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರುವುದೇ ಶಾಂತಿ. ಶಾಂತಿಯೇ ತಪಸ್ಸು.
2. ಸಂತೋಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖವಿಲ್ಲ—ಸಂತೋಷವೆಂದರೆ ಮಾನಸಿಕ ತೃಪ್ತಿ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಸಹಜವಾದ ಆನಂದ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಹಣ, ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಯಶಸ್ಸು, ಆರೋಗ್ಯ ಮುಂತಾದ ಸಕಲ ಸುಖಗಳೂ ಇದ್ದು ಸಂತೋಷವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು?
3. ತೃಷ್ಣೆಗೆ ಸಮನಾದ ರೋಗವಿಲ್ಲ—ಶರೀರಕ್ಕೆ ನಾನಾರೋಗಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆಯಾ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ತೃಷ್ಣೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ರೋಗವಿಲ್ಲ. ತೃಷ್ಣೆಯೆಂದರೆ ಆಶೆ, ದುರಾಶೆ, ದಾಹ. ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಾಕು ಎನ್ನದ, ಇನ್ನೂ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದುರಾಶೆ. ದುರಾಶೆಯೇ ಮಾನವರಿಗೆ ಮಹಾರೋಗ.
4. ದಯೆಗೆ ಸಮನಾದ ಧರ್ಮವೂ ಇಲ್ಲ—ಶಮ, ದಮ, ತಪಸ್ಸು, ಶೌಚ, ಸತ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಧರ್ಮವೇ. ಆದರೆ ದಯೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮ. ದಯೆಯೆಂದರೆ ಅನುಕಂಪೆ, ಕಾರುಣ್ಯ. ಕಾರುಣ್ಯವೇ ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮವು. ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದಯೆಯಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಧರ್ಮವು ಬೇರೊಂದಿರಲಾರದಷ್ಟೆ?

ಮನುಷ್ಯನು ಸದಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬೇಕು.



ನವೆಂಬರ್ 25



330. ಸೋಮಾರಿತನದ ಫಲವಿದು!

ಅಲಸಸ್ಥ ಕುತೋ ವಿದ್ಯಾ ಅವಿದ್ಯಸ್ಥ ಕುತೋ ಧನಮ್ |

ಅಧನಸ್ಥ ಕುತೋ ಮಿತ್ರಮ್ ಅಮಿತ್ರಸ್ಥ ಕುತಃ ಸುಖಮ್ ||

ಸೋಮಾರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯು ಹೇಗೆ ಬಂದೀತು? ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಧನವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೀತು? ದರಿದ್ರನಿಗೆ ಮಿತ್ರರು ಹೇಗೆ ಆದಾರು? ಮಿತ್ರರಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಸುಖವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು?

ಸೋಮಾರಿತನವೇ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರು. ಅಲಸ್ಯದಿಂದಲೇ ಮಾನವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಆಪತ್ತು ವಿಪತ್ತುಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. **ಸೋಮಾರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯು ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ**—ಸೋಮಾರಿಯೆಂದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಟಿ.ವಿ. ನೋಡುತ್ತಾ, ಧಾರಾವಾಹಿಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲಹಾಕುವ ಭೂಪ. ಇವನಿಗೆ ಓದುವ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ, ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಆಶೆಯಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಸೋಮಾರಿಗೆ ಸರಸ್ವತಿಯು ಖಂಡಿತಾ ಒಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ.
2. **ಅವಿದ್ಯನಿಗೆ ಧನವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ?**—ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸನ್ಮಾನಗಳು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಗೌರವಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ವಿದ್ವಾಂಸನಿಗೆ ಹಣವೂ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯೆಯೇ ಇಲ್ಲದವನನ್ನು ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಗೌರವಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನಿಗೆ ಹಣವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ಬಡತನವೇ ಗತಿ!
3. **ಧನವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮಿತ್ರರು ಯಾರು?**—ಹಣವಿದ್ದರೆ ನೂರಾರು ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು, ನೂರಾರು ಮಿತ್ರರು. ಹಣವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಮಿತ್ರರಾಗಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಹಣವೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಣವಿಲ್ಲದವನನ್ನು, ಭಿಕ್ಷುಕನನ್ನು, ಬಡವನನ್ನು ಯಾರೂ ಮೂಸಿಯೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ.
4. **ಮಿತ್ರನಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಸುಖವೆಲ್ಲಿಂದ?**—ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಹಿತೈಷಿಗಳು ಇದ್ದರೇ ಸುಖ, ಆನಂದ. ಇವನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವವರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಇವನಿಗೆ ಸುಖವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು?



ಅಲಸ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಕೊಡಬಾರದು.





ನವೆಂಬರ್ 26



331. ಯಾರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಯಾವಾಗ?

**ಆಪತ್ತು ಮಿತ್ರಂ ಜಾನೀಯಾತ್ ಯುದ್ಧೇ ಶೂರಂ ಧನೇ ಶುಚಿಮ್ |
ಭಾರ್ಯಾಂ ಕ್ಷೀಣೇಷು ವಿತ್ತೇಷು ವ್ಯಸನೇಷು ಚ ಬಾಂಧವಾನ್ ||**

ಆಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರನನ್ನೂ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶೂರನನ್ನೂ, ಹಣದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನೂ, ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಪತ್ತಿಯನ್ನೂ, ವ್ಯಸನಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಂಧವರನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

1. **ಆಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರರನ್ನು** ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಮಗೆ ಆಪತ್ತು ವಿಪತ್ತು ಗಳೊದಗಿದಾಗ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಎಂಬುದ ರಿಂದ ಮಿತ್ರರ ಬಂಡವಾಳವು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಿತ್ರರೇ. ಆದರೆ ಆಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ?
2. **ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶೂರನ ಯೋಗ್ಯತೆ** ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾತನಾಡುವವರೇ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯುದ್ಧವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಶೂರನ ಬಂಡವಾಳವು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.
3. **ಹಣದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧಿ** ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಆ ಹಣವು ಎಲ್ಲಿಂದ? ಹೇಗೆ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ? ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯು ತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?
4. **ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಪತ್ತಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆ** ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಪತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲ ಪತ್ತಿಯರೂ ಗೃಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯರೇ. ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣವು ಖಾಲಿಯಾದಾಗ, ಮನೆಯ ಭರ್ತಿ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ತುಂಬಿರುವಾಗ, ಬಡತನ ಬಂದಾಗ ಹೆಂಡತಿಯ ಸ್ವಭಾವವು ಬಯಲಾಗುತ್ತದೆ.
5. **ವ್ಯಸನಗಳಲ್ಲಿ ನೆಂಟರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು** ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯ ನಿಗೆ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಆತನ ಮನೆಗೆ ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವವರೇ ನಿಜವಾದ ಬಂಧುಗಳು. ಹಣದ ಹೊಳೆ ಹರಿಯುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂಧುಗಳೇ. ಆದರೆ ವ್ಯಸನಗಳೊದಗಿದಾಗ? ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರವೇ ಬರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಅವರೇ ನಿಜವಾದ ಬಂಧುಗಳು.



ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರೇ ಬಂಧುಗಳು.





ನವೆಂಬರ್ 27



332. ಸ್ವಯಂಕೃತಾಪರಾಧದ ಫಲಗಳು

ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ರೋಗ, ದುಃಖ, ಬಂಧನ ವ್ಯಸನಾನಿ ಚ |

ಆತ್ಮಾಪರಾಧವೃಕ್ಷಸ್ಯ ಫಲಾನ್ಯೇತಾನಿ ದೇಹಿನಾಮ್ ||

ಬಡತನ, ರೋಗ, ದುಃಖ, ಬಂಧನ ಮತ್ತು ವ್ಯಸನಗಳು—ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆ ತಾವು ಮಾಡಿರುವ ಅಪರಾಧವೆಂಬ ವೃಕ್ಷದ—ಫಲಗಳು.

ಬೀಜಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮರ, ಮರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲಗಳು. ವಿಷಬೀಜದಿಂದ ವಿಷಫಲಗಳೂ, ಸ್ವಾದುಬೀಜದಿಂದ ಸಿಹಿಹಣ್ಣುಗಳೂ ದೊರಕುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೆ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ತರಹದ ಸುಖದುಃಖಗಳು ರೋಗರುಜಿನಾದಿಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೆ? ಇದಾವುದೂ ದಿಢೀರ್ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನುಮ್ನೆ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅವನು ಮಾಡಿರುವ ಕರ್ಮಗಳೇ ಕಾರಣ. ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೇ ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲ, ಬೀಜವಿಲ್ಲದೇ ವೃಕ್ಷವೂ ಇಲ್ಲ.

ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ರೋಗ, ದುಃಖಗಳು, ಬಂಧನ, ತಾಪತ್ರಯಗಳು—ಇವುಗಳು ಮಾನವನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ, ಅವನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು, ಅಪರಾಧಗಳು. ಹಿಂದಿನ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳೆಂಬ ಮರದಿಂದ ಈಗ ಇಂಥ ಫಲಗಳು ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಸುಖ, ಸಂಪತ್ತು, ನೆಮ್ಮದಿಗಳನ್ನು ಬಯಸಿದರೆ ಸಿಕ್ಕೀತೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದ ದುಃಖರೋಗಾದಿಗಳೂ, ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳೂ ದೊರಕುತ್ತವೆ. 'ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಹಾರಾಯ' ಎಂಬ ಗಾದೆಯೂ ಇದೆ.

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳು ಭಾಗ್ಯವಂತರನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ, ನತದ್ರಷ್ಟರನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆ ಭಾಗ್ಯವಂತರ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳೇ ಕಾರಣ; ಇನ್ನು ದುಃಖ, ಬಡತನ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳೇ ಕಾರಣ. ಈ ಕರ್ಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಾದರೂ ಮನುಷ್ಯನು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನತತ್ಪರನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ.



ಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.





ನವೆಂಬರ್ 28



333. ಋಣಾನುಬಂಧನವಿದು

ಋಣಾನುಬಂಧರೂಪೇಣ ಪಶುಪತ್ತೀಸುತಾಲಯಾಃ |

ಋಣಕ್ಷಯೇ ಪ್ರಣಶ್ಯಂತಿ ತತಃ ಕಾ ಪರಿದೇವನಾ ||

ಋಣಾನುಬಂಧರೂಪದಿಂದ ಪಶು, ಪಕ್ಷಿ, ಸುತ, ಆಲಯಗಳು ದೊರಕಿರುತ್ತವೆ. ಋಣವು ತೀರಿಹೋದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದುಃಖವೇಕೆ?

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸಂಸಾರವೂ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರ ಸಂಸಾರದಂತೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸಂಸಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ಅವರವರ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಕರ್ಮಗಳು. ಇದಕ್ಕೇ ಹೆಸರು **ಋಣಾನುಬಂಧ**. ಋಣ ಎಂದರೆ ಸಾಲ, ಅನುಬಂಧ ಎಂದರೆ ಸಂಬಂಧ. ಯಾರು ಎಂಥ ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಅಂಥಾ ಕ್ರಮದ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರಚಕ್ರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕಟ್ಟಬೇಕಾದ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿ, ಆ ಸಾಲವನ್ನೆಲ್ಲ ತೀರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವು ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಇದಕ್ಕೇ ಹೆಸರು **ಋಣಾನುಬಂಧ**.

ನೂರಾರು ಗ್ರಾಹಕರು ತಮತಮಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂತೆ ನಾನಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಿಂದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಕಟ್ಟಲು, ಆಭರಣ ಮಾಡಿಸಲು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ, ವ್ಯಾಪಾರಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಾಲವು ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ಆ ಅಕೌಂಟ್ ಸಹ ತೀರಿಹೋಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಸೊಸೆಯರು, ಅಳಿಯಂದಿರು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಮರಿಮಕ್ಕಳು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅವರ ಸಾಲದ ವ್ಯವಹಾರವು ಇರುವವರೆಗೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲ ತೀರಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ದುಃಖವೇಕೆ? ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತೀರಿತೆಂದರೆ ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ದುಃಖಿಸುವುದೇಕೆ?



ಪತ್ತೀಪುತ್ರಮಿತ್ರಾದಿಗಳು ಋಣಸಂಬಂಧದಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ.





ನವೆಂಬರ್ 29



334. ಇಂಥವನು ವಿಷದ ಕುಡಿಕೆಯಂತೆ

**ಪರೋಕ್ಷೇ ಕಾರ್ಯಹಂತಾರಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇ ಪ್ರಿಯವಾದಿನಮ್ |
ವರ್ಜಯೇತ್ ತಾದ್ಯಶಂ ಮಿತ್ರಂ ವಿಷಕುಂಭಂ ಪಯೋಮುಖಮ್ ||**

ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಾ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವಂಥ ಮಿತ್ರರು ದುಷ್ಟರು. ಇವರು ಪಯೋಮುಖದ ವಿಷ ಕುಂಭದಂತೆ. ಇಂಥವರನ್ನು ದೂರದಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು.

ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ: ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಪಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಮಿತ್ರರಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಕಲ್ಲು ಹಾಕುತ್ತಾ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾ ವಂಚಿಸುವವರು. ಮನುಷ್ಯನು ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಹೃದಯರಾದ ಯೋಗ್ಯ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಿತ್ರರಂತೆ ನಟಿಸುವವರು ಮಿತ್ರದ್ರೋಹಿಗಳೇ ಸರಿ. ಅಂಥವರ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವರಿವರು. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಗತಿಗಳಿಗೂ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ, ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಸಹಿಸದಿರುವವರಿವರು. ಆದರೆ ಇವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಹಾಗೂ ಸುಂದರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿ, ಮುಂದೆ ಮಿತ್ರರಂತೆ ನಟಿಸುವ ಧೂರ್ತರಿವರು. ಇಂಥವರು ಪಯೋಮುಖದ ವಿಷಕುಂಭದಂತಿರುತ್ತಾರೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

ಪಯೋಮುಖವೆಂದರೆ, ಹಾಲಿನ ಮುಖ; ಕೊಡದ ಭರ್ತಿ ತುಂಬಿರುವುದು ಬರೀ ವಿಷ. ಹೆಸರೇ ವಿಷಕುಂಭ, ವಿಷದ ಕೊಡ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಹಾಲು. ಈ ವಿಷಕುಂಭವನ್ನು ಮೂಸಿಯೂ ನೋಡಬಾರದಲ್ಲವೇ? ಅದರಂತೆ ನಟನೆಯ ಮಿತ್ರರನ್ನು ದೂರಮಾಡಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ, ಪ್ರೀತಿಯಿರುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುವ ಇಂಥ ಮಿತ್ರರ ಸಹವಾಸ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ.



ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.



ನವೆಂಬರ್ 30

335. ಯಾರನ್ನು ಏತರಿಂದ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು?

ಲುಬ್ಧಮರ್ಥೇನ ಗೃಹ್ಣೀಯಾತ್ ಕ್ರುದ್ಧಮಂಜಲಿಕರ್ಮಣಾ |
ಮೂರ್ಖಂ ಭಂದಾನುರೋಧೇನ ಯಥಾರ್ಥೇನ ಚ ಪಂಡಿತಮ್ ||

ಲೋಭಿಯನ್ನು ಹಣದಿಂದಲೂ, ಕ್ರುದ್ಧನನ್ನು ಕೈಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ವಿನಯದಿಂದಲೂ, ಮೂರ್ಖನನ್ನು ಅವನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಪಂಡಿತನನ್ನು ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಾನಾರೀತಿಯ, ನಾನಾ ಸಂಸ್ಕಾರ ಸ್ವಭಾವದ ಜನಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಲ್ಕಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಅಂಥವರನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ:

1. ಲೋಭಿಯನ್ನು ಹಣದಿಂದ—ಹಣ, ಹಣ ಎಂದು ಸದಾ ಹಣ ಕ್ಯಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿರುವವನು. ಇವನಿಗೆ ನೀತಿ, ಧರ್ಮ, ನ್ಯಾಯ ಯಾವುದೂ ಬೇಡ. ಇಂಥವನನ್ನು ಹಣದಿಂದಲೇ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
2. ಕ್ರುದ್ಧನನ್ನು ಅಂಜಲಿ ಕರ್ಮದಿಂದ—ಕೋಪಕ್ಕೆ ವಶನಾಗಿದ್ದು, ಧೂರ್ತನಾಗಿರುವ ದುಷ್ಟನನ್ನು ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ಅವನು ಒಲಿದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಕೋಪಿಷ್ಠನನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ, ನಮಸ್ಕಾರದಿಂದ ಶಾಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲವೇ?
3. ಮೂರ್ಖನನ್ನು ಅವನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದರಿಂದ—ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರ ಮಾತನ್ನೂ ಕೇಳದೇ ಸ್ವತಃ ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ ಆಗದಿರುವ ಹಠಸ್ವಭಾವದ ಮೂರ್ಖನನ್ನು ಅವನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಮೂರ್ಖಶಿಖಾಮಣಿಯು ತಾನೇ ಸರ್ವಜ್ಞನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ.
4. ಪಂಡಿತನನ್ನು ಯಥಾರ್ಥದಿಂದ—ಹೆಸರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಇವನು ಪಂಡಿತ. ಇವನು ವಿವೇಕಿ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಜಾಣ. ಇವನಿಗೆ ಹಣ, ಕೀರ್ತಿ, ನಮಸ್ಕಾರ—ಯಾವುದೂ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು, ಪಂಡಿತನೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ ಆದ ಇಂಥವನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಮಗೆ ವಶನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಕೋಪಿಷ್ಠನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 1



336. ಜ್ಞಾನವೂ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಎರಡೂ ಬೇಕು

ಹತಂ ಜ್ಞಾನಂ ಕ್ರಿಯಾಹೀನಂ ಹತಾ ಚಾಜ್ಞಾನಿಃ ಕ್ರಿಯಾ |

ಧಾವನ್ಯಪ್ರಂಧಕೋ ನಷ್ಟಃ ಪಶ್ಯನ್ನಪಿ ಚ ಪಂಗುಕಃ ||

ಕ್ರಿಯಾರಹಿತವಾದ ಜ್ಞಾನವೂ ವ್ಯರ್ಥ, ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ವ್ಯರ್ಥ. ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಕುರುಡನು ಓಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಕುಂಟ ನಾದವನು ದೂರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ವ್ಯರ್ಥ.

ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾ ಇವೆರಡೂ ಸೇರಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅದರಿಂದ ಮಾನವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಕರ್ಮ ರಹಿತವಾದ ಬರೀ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಫಲವಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನರಹಿತವಾದ ಬರೀ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ವೈದ್ಯಜ್ಞಾನ, ಕೃಷಿಜ್ಞಾನ, ಪೌರೋಹಿತಜ್ಞಾನ, ಸಂಗೀತಜ್ಞಾನ, ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಅಂಥವರು ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ಆ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವಾದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಲಾರದು. ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದೇ ವೈದ್ಯವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನಾಗಲೀ ಮಾಡಬಾರದಲ್ಲವೇ? ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದೇ ಆಯಾ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅದರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಫಲಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಕುರುಡ ಹಾಗೂ ಕುಂಟನ ಉದಾಹರಣೆ: ಕುರುಡನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ, ಏನೂ ಕಾಣಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೇ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿದರೂ, ಏನೇ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದರೂ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಏನನ್ನೂ ನೋಡಲಾರ, ಯಾವುದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರ! ಇನ್ನು ಕುಂಟ, ಓಡಾಡಲಾರ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕಂಡರೂ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರ! ಏನು ಫಲ? ಕಣ್ಣೂ ಇದ್ದು ಕಾಲುಗಳೂ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅವನಿಗೆ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ!



ವಿವೇಕಿಯು ತಿಳಿದೇ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 2

337. ಅಹಂಕಾರವೇ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರು

**ಅಹಂಕಾರಾತ್ ಮಹದ್‌ದುಃಖಮ್ ಅಹಂಕಾರಾತ್ ದುರಾಧಯಃ |
ಅಹಂಕಾರಾತ್ ತಥಾ ಚಾಪತ್ ನಾಹಂಕಾರಾತ್ ಮಹಾನ್ ರಿಪುಃ ||**

ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಃಖ, ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೇ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಗಳು, ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೇ ಆಪತ್ತುಗಳು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅಹಂಕಾರವೇ ಮಹಾಶತ್ರು. ಅಹಂಕಾರಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರುವಿಲ್ಲ.

ಮಾನವನ ಏಳಿಗೆಗೆ ಅಹಂಕಾರವೇ ಶತ್ರು, ಮನುಷ್ಯನ ಶಾಂತಿ ಸಂತೋಷಗಳಿಗೆ ಅಹಂಕಾರವೇ ಶತ್ರು, ಮನುಷ್ಯನ ಸರ್ವಥಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಹಂಕಾರವೇ ಮಹಾನ್ ಶತ್ರು!! ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. **ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೇ ದುಃಖ**—ಭಗವಂತನು ಮಾನವರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಕರುಣಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವಿವೇಕಿಯಾದ ಮಾನವನು ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ದುಃಖವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಸುಖ.
2. **ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೇ ಮನೋರೋಗಗಳು**—ಆರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಆಜನ್ಮಹಕ್ಕು. ಆರೋಗ್ಯವು ಸಹಜ ಸಂಪತ್ತು. ಆದರೆ ಅಜ್ಞಾನದ ಮನುಷ್ಯನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಅಧಿವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಹಂಕಾರವು ತೊಲಗಿದರೆ ನಿತ್ಯ ಆರೋಗ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ.
3. **ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೇ ಆಪತ್ತುಗಳು**—ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನಿಗೂ ಭಗವಂತನು ಶಾಂತಿ ಆನಂದಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ದುರಹಂಕಾರಿಯಾದ ಮಾನವನು ತನ್ನ ಅತಿಯಾದ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಸರ್ವ ಆಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾ ನಿತ್ಯ ದುಃಖಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮಾನವನು ಇನ್ನೇನನ್ನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಕಲ ಆಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ದುಃಖಗಳಿಗೂ ಮೂಲವಾದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಖಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.

ಮಾನವನು ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಬಾರದು.

ಡಿಸೆಂಬರ್ 3

338. ಆಯುಷ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪಥ

**ವೃದ್ಧಾರ್ಥಹೋಮಧೂಮಾಶ್ಚ ಬಾಲಸ್ರೀ ನಿರ್ಝರೋದಕಮ್ |
ರಾತ್ರೌ ಕ್ಷೀರಾನ್ನಭುಕ್ತಿಶ್ಚ ಆಯುರ್ವೃದ್ಧಿರ್ಧಿನೇ ದಿನೇ ||**

ವೃದ್ಧಾರ್ಥ, ಹೋಮಧೂಮ, ಬಾಲಸ್ರೀ, ಹರಿಯುವ ನೀರು, ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರಾನ್ನದ ಊಟ—ಇವುಗಳಿಂದ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಆಯುಷ್ಯವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಾವು ಆಯುಷ್ಯಂತರಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಯು ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂಥವರಿಗೆ ಈ ಐದು ಪಥ್ಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

1. **ವೃದ್ಧಾರ್ಥಸೇವನೆ**—ವೃದ್ಧಾರ್ಥನೆಂದರೆ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸೂರ್ಯ. ಸುಮಾರು ಸಂಜೆ ಐದು ಘಂಟೆಯಿಂದ ಅಸ್ತಮಾನಾಗುವವರೆಗಿನ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ವೃದ್ಧಾರ್ಥನೆಂದು ಹೆಸರು. ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಶರೀರವನ್ನು ಒಡ್ಡಿ ಶಾಖವನ್ನು ಮೈಗೆ ಅಂಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
2. **ಹೋಮಧೂಮಸೇವನೆ**—ಹೋಮ ಮಾಡುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕು. ನವಗ್ರಹಹೋಮ, ರುದ್ರಹೋಮ, ಗಣಹೋಮ, ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಹೋಮಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಬರುವ ಧೂಮವನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಆಯುಷ್ಯವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.
3. **ಬಾಲಸ್ರೀ ಸೇವನೆ**—ಯೌವನದಲ್ಲಿರುವ ತರುಣಿಯಾದ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆಯುಷ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.
4. **ನಿರ್ಝರೋದಕಪಾನ**—ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ, ಪಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಗಂಗಾ, ಯಮುನಾ, ಸರಸ್ವತೀ ಮುಂತಾದ ಹರಿಯುವ ನದಿಯ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು ಆಯುಷ್ಯಕರ. ಹರಿಯದೇ ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಕೆರೆ, ಕೊಳ, ಬಾವಿ, ಹೊಂಡಗಳ ನೀರು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಿತಲ್ಲ.
5. **ರಾತ್ರೌ ಕ್ಷೀರಾನ್ನಭುಕ್ತಿ**—ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಅನ್ನವನ್ನು ಊಟಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಮೊಸರಿನ ಅನ್ನವನ್ನಲ್ಲ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಸರು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕರ, ಹಾಲು ಆರೋಗ್ಯಕರ.

ಆಯುಷ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಈ ಪಥ್ಯಪಂಚಕವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಡಿಸೆಂಬರ್ 4

339. ಈ ಮೂರೂ ದುರ್ಲಭ!

ದುರ್ಲಭಂ ತ್ರಯಮೇವೈತತ್ ದೈವಾನುಗ್ರಹಹೇತುಕಮ್ |
ಮನುಷ್ಯತ್ವಂ ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವಂ ಮಹಾಪುರುಷಸಂಶ್ರಯಃ ||

ಮನುಷ್ಯತ್ವ, ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವ ಮತ್ತು ಮಹಾತ್ಮರ ಸಹವಾಸ—ಈ ಮೂರೂ ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ದೊರಕುವ, ದುರ್ಲಭವಾದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳು.

1. **ಮನುಷ್ಯತ್ವಮ್**—ಮಾನವಜನ್ಮ ಇದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಸಂಪತ್ತಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಮಾನವಜನ್ಮವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ, ದಿಟ. ಆದರೆ ಇದು ದೈವಾನುಗ್ರಹದ, ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದ ಫಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾರ್ಥವಲ್ಲ, ಈ ಮಾನವಜನ್ಮ; ನೆನಪಿರಲಿ! ಈ ಮಾನವಜನ್ಮವು ಪವಿತ್ರವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ, ದುರ್ಲಭವೂ ಆದದ್ದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನವರಾದ ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು.
2. **ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವಮ್**—ಮೋಕ್ಷಮ್ ಇಚ್ಛುಃ ಮುಮುಕ್ಷುಃ, ತಸ್ಯ ಭಾವಃ ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವಮ್. ಈ ಜನ್ಮಮರಣಭವಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ತೀವ್ರೇಚ್ಛೆಯೇ ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುವುದು ಸಾಯುವುದು ಎಂಬುದೇ ಸಂಸಾರಚಕ್ರ. ಇದು ದುಃಖರೂಪವಾದ ಸಂಸಾರಸಾಗರ. ಇದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ತೀವ್ರವಾದ ಸಂಕಲ್ಪ ಹಾಗೂ ಆಶೆಗಳೇ ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವ. ಇಂಥ ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾನವರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವವು ಬರುತ್ತದೆ.
3. **ಮಹಾಪುರುಷಸಂಶ್ರಯಃ**—ಮಹಾತ್ಮರ ಸಹವಾಸ; ಇದಂತೂ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಲೇಖಕನಿಗೆ ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರಸರಸ್ವತೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂಥ ಮಹಾಪುರುಷರ ಸಂಗವು 1959 ರಿಂದ 1975 ರ ವರೆಗೂ, ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರುವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ದೊರಕಿರುತ್ತದೆ.

ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಸತ್ಸಂಗವು ದೊರಕುವುದು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 5



340. ಕಠಿಣವೂ ಹೌದು, ಮೃದುವೂ ಹೌದು

ವಜ್ರಾದಪಿ ಕಠೋರಾಣಿ ಮೃದೂನಿ ಕುಸುಮಾದಪಿ |

ಲೋಕೋತ್ತರಾಣಾಂ ಚೇತಾಂಸಿ ಕೋ ಹಿ ವಿಜ್ಞಾತುಮರ್ಹತಿ ||

ಮಹಾತ್ಮರ ಮನಸ್ಸು ವಜ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗಟ್ಟಿಯೂ, ಹೂವಿಗಿಂತಲೂ ಮೃದುವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಲೋಕವಿಲಕ್ಷಣರಾದ ಈ ಮಹಾತ್ಮರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಯಾರು ತಾನೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಾರು ?

ಲೋಕೋತ್ತರರು ಎಂದರೆ ಲೋಕವಿಲಕ್ಷಣರು ಎಂದರ್ಥ. ಲೋಕ ವೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳು. ಇವರಿಗಿಂತ ಅತ್ಯಂತ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಸ್ವಭಾವದವರೇ ಲೋಕೋತ್ತರರು. ಇಂಥವರೇ ಮಹಾತ್ಮರು, ತಪಸ್ವಿಗಳು, ಸಂತರು, ಸಾಧುಗಳು ಎನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ಲೋಕವಿಲಕ್ಷಣರಲ್ಲವೇ ?

ಈ ಮಹಾತ್ಮರ ಮಾತು ಅತ್ಯಂತ ಕಠೋರವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹೃದಯವು ಮಾತ್ರ ಕುಸುಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೋಮಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾತೂ ಕಠೋರವಾಗಿದ್ದೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೃದಯವೂ ಕಠೋರವಾಗಿರ ಬಹುದು. ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರು ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಎಂದಿಗೂ ಕೆಡಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ವಜ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಮೃದುವು ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತಲೂ ಮೃದುವಾಗಿರು ತ್ತದೆ. ದುಷ್ಟಜನಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮರು ಕಠೋರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಒರಟಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇತರ ಸಜ್ಜನರೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ಮಹಾತ್ಮರು ಅತ್ಯಂತ ಮೃದುವಾಗಿ ಶಾಂತರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಂಗಳವಾಗುವಂತೆ ಅವರ ಮಾತು ವರ್ತನೆಗಳಿರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಮಹಾತ್ಮರ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಜಗತ್ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ.



ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರು ಟೀಕೆಮಾಡಬಾರದು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 6

341. ತಾಮಸನ ಎಂಟು ಗುಣಗಳು

**ಲೋಭಃ ಸ್ವಪ್ನೋಽಧ್ಯತಿಃ ಕ್ರೌರ್ಯಂ ನಾಸ್ತಿಕ್ಯಂ ಭಿನ್ನವೃತ್ತಿತಾ |
ಯಾಚಿಷ್ಣುತಾ ಪ್ರಮಾದಶ್ಚ ತಾಮಸಂ ಗುಣಲಕ್ಷಣಮ್ ||**

ಲೋಭ, ನಿಧ್ರೆ, ಅಧೈರ್ಯ, ಕ್ರೂರಸ್ವಭಾವ, ನಾಸ್ತಿಕತೆ, ವಂಚಕತ್ವ, ಬೇಡುವ ಸ್ವಭಾವ, ಮರೆವು—ಈ ಎಂಟು ತಾಮಸನ ಗುಣಗಳು.

ತಮೋಗುಣದ ಎಂಟು ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಈ ದೋಷಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಸಾಧಕರು ಕೈಬಿಡಬೇಕು.

1. **ಲೋಭಃ**—ಜಿಪುಣತನ. ಲೋಭವು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಹಾಶತ್ರು. ಲೋಭಕ್ಕೆ ವಶನಾದವನು ಸಕಲ ದುಃಖಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯನಾಗುತ್ತಾನೆ.
2. **ಸ್ವಪ್ನಃ**—ನಿಧ್ರೆ, ಸೋಮಾರಿತನ, ಆಲಸ್ಯ—ಇವುಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ವಿವೇಕಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ.
3. **ಅಧ್ಯತಿಃ**—ಅಧೈರ್ಯ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿಪತ್ತುಗಳು ಬಂದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಧೈರ್ಯ, ಭಯವು ಉಂಟಾಗುವುದು. ಇದು ಶುಭವಲ್ಲ.
4. **ಕ್ರೌರ್ಯಂ**—ಕ್ರೂರಿಯ ಸ್ವಭಾವ. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕ್ರೂರವಾದ ವರ್ತನೆ.
5. **ನಾಸ್ತಿಕ್ಯಂ**—ದೇವರಾಗಲಿ, ಲೋಕಾಂತರಗಳಾಗಲಿ ಜನ್ಮಾಂತರವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ; ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುಳ್ಳಿನ ಕಂತೆ, ಸಂಧ್ಯಾ ಪೂಜಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಮೋಸ—ಇತ್ಯಾದಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ.
6. **ಭಿನ್ನವೃತ್ತಿತಾ**—ಒಳಗೊಂದು ಹೊರಗೊಂದು ನಡತೆಯ ವಂಚನೆಯ ಗುಣ, ವಕ್ರತೆಯ ಸ್ವಭಾವ, ಮಾಯಾಮಿಯ ನಡತೆ.
7. **ಯಾಚಿಷ್ಣುತೆ**—ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕೈಚಾಚುವ ಸ್ವಭಾವ. ಸ್ವತಃ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು, ಬೆವರನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಛಲವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.
8. **ಪ್ರಮಾದಃ**—ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿತನ, ಉದಾಘೇಯ ಸ್ವಭಾವ, ಮರೆವು. ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

ತಮೋಗುಣದ ಈ ಎಂಟು ದೋಷಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 7



342. ಸತ್ಯವೇ ನಿಜವಾದ ತಪಸ್ಸು

ನ ಹಿ ವಿದ್ಯಾಸಮೋ ಬಂಧುಃ ನ ಚ ವ್ಯಾಧಿಸಮೋ ರಿಪುಃ ||
ನ ಚಾಪತ್ಯಸಮಃ ಸ್ನೇಹೀ ನ ಚ ಸತ್ಯಸಮಂ ತಪಃ ||

ವಿದ್ಯೆಗೆ ಸಮನಾದ ಬಂಧುವಿಲ್ಲ, ರೋಗಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಶತ್ರುವಿಲ್ಲ,
ಮಗನಿಗೆ ಸಮನಾದ ಸ್ನೇಹಿತನಿಲ್ಲ, ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ತಪಸ್ಸಿಲ್ಲ.

1. **ವಿದ್ಯೆಗೆ ಸಮನಾದ ಬಂಧುವಿಲ್ಲ**—ಬಂಧುವಾದವನು ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಆಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಅದರಂತೆ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಸರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನವನನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ಬಂಧುವಿನಂತೆ ಸರ್ವವಿಧದಿಂದಲೂ ವಿದ್ಯೆಯು ಮಾನವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.
2. **ರೋಗಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಶತ್ರುವಿಲ್ಲ**—ಶತ್ರುವೆಂದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡುವವನು. ರೋಗವೂ ಅಷ್ಟೇ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೇನಾದರೂ ರೋಗಗಳು ಬಂದವೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಿತ್ಯ ದುಃಖ, ನಿತ್ಯ ಯೋಚನೆ, ನಿತ್ಯ ತಾಪಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ರೋಗಗಳೇ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳು. ರೋಗಗಳು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವನೇ ವಿವೇಕಿ.
3. **ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಬೇರೆ ಸ್ನೇಹಿತರಿಲ್ಲ**—ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದರೆ ಸುಖದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಿ ಸಹಕರಿಸುವವನು. ತನ್ನ ಸ್ವಂತಮಕ್ಕಳೇ ತನಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರು. ಹೆಣ್ಣಾಗಲೀ ಗಂಡಾಗಲೀ ಮಕ್ಕಳು ಮಕ್ಕಳೇ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಬೇಕು.
4. **ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ತಪಸ್ಸಿಲ್ಲ**—ಸತ್ಯ! ಅಬ್ಬಾ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಪಸ್ಸುಂಟೆ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳು ಒಂದು ತೂಕ ವಾದರೆ ಸತ್ಯವೇ ಮತ್ತೊಂದು ತೂಕ. ಸತ್ಯವೊಂದೇ ಸಾಕು ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಸಾರ್ಥಕಕ್ಕೆ! ಸತ್ಯವೊಂದೇ ಸಾಕು ಸ್ವರ್ಗದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ. ಸತ್ಯವೊಂದೇ ಸಾಕು ಅಮೃತತ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ! ಸತ್ಯವೇ ನಿಜವಾದ ತಪಸ್ಸು!



ರೋಗವು ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.





ಡಿಸೆಂಬರ್ 8



343. ಎರಡಕ್ಷರಗಳೇ ಮೃತ್ಯು

ದ್ವ್ಯಕ್ಷರಸ್ತು ಭವೇತ್ ಮೃತ್ಯುಃ ತ್ಯಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಶಾಶ್ವತಮ್ |
ಮಮೇತಿ ತು ಭವೇತ್ ಮೃತ್ಯುಃ ನ ಮಮೇತಿ ತು ಶಾಶ್ವತಮ್ ||
'ಮಮ' (ನನ್ನದು) ಎಂಬ ಎರಡಕ್ಷರಗಳೇ ಮೃತ್ಯು, ಹಾಗೂ 'ನ ಮಮ'
(ನನ್ನದಲ್ಲ) ಎಂಬ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳೇ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ದುಃಖಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಆ ದುಃಖವೇ ಅವನಿಗೆ ಮೃತ್ಯು. ಆ ಮೃತ್ಯುವು ಯಾವುದೆಂದರೆ, 'ಮಮ' ಎಂಬ ಎರಡಕ್ಷರಗಳು. ನನ್ನದು ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಮೃತ್ಯು! ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅವುಗಳನ್ನು 'ಮಮ' ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮನೆ ನನ್ನದು, ಈ ಕಾರು ನನ್ನದು, ಈ ಹೆಂಡತಿ ನನ್ನವಳು, ಈ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನವರು, ಈ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನವರು—ಎಂದೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನದು—ಎಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಆ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಮೋಹ, ಅನುರಾಗ, ಅಭಿಮಾನ, ಪ್ರೀತಿ ಮುಂತಾದದ್ದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇದೇ ಮೃತ್ಯು ಅಥವಾ ದುಃಖ.

ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವುದೂ ನನ್ನದಲ್ಲ. 'ನ ಮಮ', 'ನ ಮಮ' ಎನ್ನುವುದೇ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು. ಈ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವೂ 'ಈಶಾವಾಸ್ಯಮಿದಂ ಸರ್ವಮ್' ಎನ್ನುವಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪತ್ತುಗಳಾವುವೂ ನಮ್ಮವಲ್ಲ, ಪರಮೇಶ್ವರನವೇ. ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಬಂದು, ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿದ್ದು, ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಪರಮಾತ್ಮನೇ. ಇದಕ್ಕೇ 'ನ ಮಮ' ಎಂದು ಹೆಸರು. ಹೀಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಆನಂದ, ತೃಪ್ತಿ, ಶಾಂತಿ, ಸುಖಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ದುಃಖ ವಾಗಲೀ ಭಯವಾಗಲೀ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನದು—ಎಂಬುದೇ ಮೃತ್ಯು; ನಾನು, ನನ್ನದು ಎಂಬುದೇ ದುಃಖ, ಎಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನದೇ, ನನ್ನದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೇ ಆನಂದ!



ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ 'ನನ್ನದು' ಎನ್ನುವುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.





ಡಿಸೆಂಬರ್ 9



344. ಅಂತಸ್ಸತ್ವದಿಂದ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ

ವಿಜೇತವ್ಯಾ ಲಂಕಾ ಚರಣತರಣೀಯೋ ಜಲನಿಧಿಃ

ವಿಪಕ್ಷಃ ಪೌಲಸ್ತ್ಯೋ ರಣಭುವಿ ಸಹಾಯಾಶ್ಚ ಕಪಯಃ |

ತಥಾಪ್ಯೇಕೋ ರಾಮಃ ಸಕಲಮವಧೀತ್ ರಾಕ್ಷಸಕುಲಂ

ಕ್ರಿಯಾಸಿದ್ಧಿಃ ಸತ್ತ್ವೇ ಭವತಿ ಮಹತಾಂ ನೋಪಕರಣೇ ||

ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾಗಿರುವ ನಗರಿಯು ಲಂಕಾ, ಬರಿಗಾಲುಗಳಿಂದ ದಾಟಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಸಮುದ್ರ, ತನಗೆ ಶತ್ರುವಾಗಿರುವವನು ರಾವಣೇಶ್ವರ, ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕರೆಂದರೆ ಕಪಿಗಳು; ಇಷ್ಟಾದರೂ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ರಾವಣ ನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ವಂಶವನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನೆಂದರೆ, ಏನರ್ಥ? ಧೀರರಿಗೆ ಕ್ರಿಯಾಸಿದ್ಧಿ ಇರುವುದು ತಮ್ಮ ಅಂತಃಸತ್ತ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರತು ಹೊರಗಿನ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನೇಕ ಸಾಧಕರು ತಮಗೆ ಯಾರೂ ಸಹಾಯಕರೇ ಇಲ್ಲ, ಯಾವ ಉಪಕರಣಗಳೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊಣಗಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಅಂಥವರ ಸಹಾಯವಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ನಮಗೆ ಅಂಥ ಅನುಕೂಲಗಳು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಇಂಥಿಂಥದ್ದನ್ನು ಸಾಧನೆಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆವು ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಒಣಜಂಭ ಮಾತ್ರ. ಸಾಧಕರಿಗೆ ಗುರಿಮುಟ್ಟಲು ಅಂತಃಸತ್ತ್ವವೊಂದೇ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೇ ಹೊರತು, ಹೊರಗಿನ ಇತರ ಯಾವ ಉಪಕರಣಗಳೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಸಾಧನೆಯ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ. ಅವನಿಗೆ ಹಣ, ಶಸ್ತ್ರ, ಸೈನ್ಯ, ರಥ, ಅಧಿಕಾರ, ಬಿಲ್ಲು, ಬಾಣ, ಹಡಗು, ವಿಮಾನ ಯಾವುದೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ತನ್ನ ಸತ್ತ್ವದಿಂದ ಸಮುದ್ರ ವನ್ನು ದಾಟಿ, ಲಂಕೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡ ಲಿಲ್ಲವೆ? ಸತ್ತ್ವವೇ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಪತ್ತು, ಹೊರಗಿನ ಉಪಕರಣಗಳಲ್ಲ. ಸಂಕಲ್ಪಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲನು!



ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ತ್ವವಂತನಾದರೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 10

345. ಇವರನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು

ಸೂತಿಕಾ ದೂತಿಕಾ ಚೈವ ನದೀತೀರೇ ಚ ನಾವಿಕಾಃ |
ಉಪಾಧ್ಯಾಯಾಶ್ಚ ವೈದ್ಯಾಶ್ಚ ಕಾರ್ಯಾಂತೇ ನಿಷ್ಪಯೋಜಕಾಃ ||

ಸೂತಿಕಾ, ದೂತಿಕಾ, ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಅಂಬಿಗರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತು ವೈದ್ಯರು—ಈ ಐವರೂ ಅವರವರ ಕೆಲಸ ಪೂರೈಸಿದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ನಿಷ್ಪಯೋಜಕರೇ.

ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವು ಪೂರೈಸಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಐವರೂ ನಿಷ್ಪಯೋಜಕರೇ.

1. **ಸೂತಿಕಾ**—ಸೂಲಗಿತ್ತಿ. ಪ್ರಸೂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅನಂತರ ಅವಳಿಂದ ಈ ಮಗು ಬಾಣಂತಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ?
2. **ದೂತಿಕಾ**—ದೂತಳಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಅವಳಿಂದ ಇನ್ನೇನೂ ಆಗಬೇಕಾದದ್ದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಕೆಲಸವು ಮುಗಿಯಿತು.
3. **ನಾವಿಕರು**—ನದಿಯ ಒಂದು ದಡದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ದಡಕ್ಕೆ ಜನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ದಾಟಿಸುವವರೇ ನಾವಿಕರು ಅಥವಾ ಅಂಬಿಗರು. ಜನಗಳು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿದ ಬಳಿಕ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಈ ಅಂಬಿಗರಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.
4. **ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು**—ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕೇಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದಮೇಲೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗವೂ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.
5. **ವೈದ್ಯರು**—ರೋಗಿಗಳ ರೋಗವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವನೇ ವೈದ್ಯ. ರೋಗವು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದರೆ ಪುನಃ ಆ ವೈದ್ಯರು ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಸದಾ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 11



346. ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯು ತಪಸ್ಸಲ್ಲವೇ?

ವಿದ್ವಾನ್‌ವಿವಿ ವಿಜ್ಞಾನಾತಿ ವಿದ್ವಜ್ಜನಪರಿಶ್ರಮಮ್ |

ನ ಹಿ ವಂಧ್ಯಾ ವಿಜ್ಞಾನಾತಿ ಗುರ್ವೀಂ ಪ್ರಸವವೇದನಾಮ್ ||

ವಿದ್ವಾಂಸರ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರೇ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲರೇ ಹೊರತು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಿಳಿಯಲಾರರು. ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಪ್ರಸವವೇದನೆಯನ್ನು ಬಂಜೆಯು ತಿಳಿಯಲಾರಳಷ್ಟೆ?

ಲೋಕದಲ್ಲಿ—ಧನ, ಅಧಿಕಾರ, ಯೌವನ, ಸೌಂದರ್ಯ, ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯ, ತಪಸ್ಸು, ವಿದ್ಯಾ—ಎಂಬ ನಾನಾರೀತಿಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ಸಂಪತ್ತು ಕೀಳಾದುದಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾಸಂಪತ್ತು ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಅತ್ಯಂತ ಗರಿಷ್ಠವೂ ಆದದ್ದು.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅದೇನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಅವನ ಅಧ್ಯಯನರೂಪವಾದ ತಪಸ್ಸು ಅದ್ಭುತ! ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ, ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ, ಗುರುಸೇವಾತತ್ಪರನಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದೆಂಬುದು ಹೇಳುವಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ವೇದ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ವ್ಯಾಕರಣ, ವೇದಾಂತ, ಮೀಮಾಂಸಾ ಮುಂತಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ; ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸನ ತಪಸ್ಸು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬರೀ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಖಂಡಿತಾ ಅರ್ಥವಾಗದು! ವಿದ್ವಾಂಸನು ವಿದ್ವಾಂಸನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರ ತಪಸ್ಸು ಅರ್ಥವಾಗದು.

ಇದಕ್ಕೆ ಬಂಜೆಯ ದೃಷ್ಟಾಂತ: ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವಾಗ ಆಗುವ ಆ ನೋವು, ಸಂಕಟಗಳು ಆ ತಾಯಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಗರ್ಭವನ್ನೇ ಧರಿಸದೇ ಇರುವ ಬಂಜೆಗೆ ಅರ್ಥವಾದೀತೇ?



ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಗೌರವಿಸಬೇಕು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 12

347. ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲಾ, ಗರ್ವ ಜೋರು

ಅಲ್ಪತೋಯಶ್ಚಲತುಂಭಃ ಅಲ್ಪದುಗ್ಧಾಶ್ಚ ಧೇನವಃ |

ಅಲ್ಪವಿದ್ಯೋ ಮಹಾಗರ್ವೀ ಕುರೂಪೀ ಬಹುಚೇಷ್ಟಿತಃ ||

ಅರ್ಧ ನೀರಿನ ಕೊಡವು ತುಂಬಾ ಅಲ್ಪಾಡುತ್ತದೆ, ಕಮ್ಮಿ ಹಾಲುಕೊಡುವ ಹಸುಗಳು ಒದೆಯುತ್ತವೆ, ಅಲ್ಪವಿದ್ಯಾವಂತನು ತುಂಬಾ ಗರ್ವಿಷ್ಠನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಕುರೂಪಿಯಾದವನು ಜಂಭ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ತುಂಬಾ ತಲೆಹರಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಯೋಗ್ಯತೆ ಕಮ್ಮಿಯಿದ್ದರೂ ಅಹಂಕಾರ ಜಾಸ್ತಿ. ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. ಅರ್ಧತುಂಬಿದ ಕೊಡ ಅಲ್ಪಾಡುತ್ತದೆ—ಭರ್ತಿ ನೀರಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಕೊಡವಾಗಲೀ ಮಡಕೆಯಾಗಲೀ ತುಳುಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅರ್ಧ, ಕಾಲು ನೀರಿನ ಕೊಡಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಅಲುಗಾಡುತ್ತವೆ. ನೀರು ಕಮ್ಮಿ ಇದ್ದಷ್ಟೂ ತುಳುಕುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.
2. ಕಮ್ಮಿ ಹಾಲಿನ ಹಸುಗಳು—ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಹಸುಗಳು ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅರ್ಧಲೀಟರ್, ಕಾಲು ಲೀಟರ್ ಹಾಲಿನ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಕೊಬ್ಬು, ಮದ, ಗರ್ವ, ಜಂಬ ಜಾಸ್ತಿ ಯಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಲನ್ನು ಹಿಂಡುವಾಗ ಈ ಹಸುಗಳು ಹಾಯುತ್ತವೆ, ಒದೆಯುತ್ತವೆ, ಗುದ್ದುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ?
3. ಅಲ್ಪವಿದ್ಯೆಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ಗರ್ವ ಜಾಸ್ತಿ—ಪೂರ್ಣವಿದ್ಯಾವಂತನು ಶಾಂತವಾಗಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರಗಳೇ ಜೋರು, ಅಹಂಕಾರವೂ ಅಂಥವನಿಗೆ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪೂರ್ಣ ವಿದ್ಯೆಯ ಬಂಡವಾಳ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!
4. ಕುರೂಪಿಯ ಗಲಾಟೆ ಜಾಸ್ತಿ—ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ಸುಂದರ ನಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಶಾಂತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ತಾನು ಕುರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಆರ್ಭಟ ಜಾಸ್ತಿ, ಆಡಂಬರ ಜೋರು. ಕುರೂಪಿಯ ಹೊರಗಿನ ಆಡಂಬರ ಭಯಂಕರ.

ಮಾನವನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ನಿರ್ಗರ್ವಿಯಾಗಿರಬೇಕು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 13



348. ಆರು ಬಾಂಧವರಿವರು

**ಸತ್ಯಂ ಮಾತಾ ಪಿತಾ ಜ್ಞಾನಂ ಧರ್ಮೋ ಭ್ರಾತಾ ದಯಾ ಸಖಾ |
ಶಾಂತಿಃ ಪತ್ನೀ ಕ್ಷಮಾ ಪುತ್ರಃ ಪಡೇತೇ ಮಮ ಬಾಂಧವಾಃ ||**

ಸತ್ಯವೇ ತಾಯಿ, ಜ್ಞಾನವೇ ತಂದೆ, ಧರ್ಮವೇ ಭ್ರಾತೃ, ದಯೆಯೇ ಸ್ನೇಹಿತ, ಶಾಂತಿಯೇ ಪತ್ನಿ, ಕ್ಷಮಾಗುಣವೇ ಪುತ್ರ—ಈ ಆರು ತನಗೆ ಬಾಂಧವರು ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಭಾರತೀಯ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಸೊಬಗನ್ನು, ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಆರು ಸದ್ಗುಣಗಳೇ—ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದರೂ, ಗೃಹಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರೂ ತಬ್ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲ ಮಾನವರಿಗೂ ಬಂಧು-ಬಾಂಧವರಿದ್ದಂತೆ.

1. **ಸತ್ಯವೇ ತಾಯಿ**—ತಾಯಿಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುವಂತೆ ಸತ್ಯವೂ ಮಾನವರನ್ನು ಶಾಂತರಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ.
2. **ಜ್ಞಾನವೇ ತಂದೆ**—ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಶೋವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಜ್ಞಾನವೂ ಮಾನವರನ್ನು ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.
3. **ಧರ್ಮವೇ ಸೋದರ**—ಸೋದರರು ಸೋದರರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಧರ್ಮವು ಮಾನವರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.
4. **ದಯೆಯೇ ಸಖನು**—ಸ್ನೇಹಿತನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಆಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡುವಂತೆ ದಯೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ.
5. **ಶಾಂತಿಯೇ ಪತ್ನಿ**—ಪತ್ನಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ನಿತ್ಯಸುಖವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವಂತೆ ಶಾಂತಿಯು ನಮಗೆ ನಿತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.
6. **ಕ್ಷಮೆಯೇ ಪುತ್ರ**—ಸತ್ಪುತ್ರನಿಂದ ವಂಶವು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವಂತೆ ಕ್ಷಮಾಗುಣದಿಂದ ಮಾನವನು ಉತ್ತಮನಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೇರುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಆರು ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡನೆಂದರೆ ಅವನೇ ಸುಖಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು.



ಸತ್ಯಾದಿ ಆರು ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 14

349. ಬುದ್ಧಿವಂತನಿವನು

**ಮನಸಾ ಚಿಂತಿತಂ ಕಾರ್ಯಂ ವಚಸಾ ನ ಪ್ರಕಾಶಯೇತ್ |
ಅನ್ಯಲಕ್ಷಿತಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಯತಸ್ಸಿದ್ಧಿರ್ನ ಜಾಯತೇ ||**

ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಮಾತಿನಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಕಾರ್ಯವು ಸಿದ್ಧಿಸದೇ ಹೋಗಬಹುದು.

ತಾನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸ ಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಾರದು. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ದೊರಕುವ ಫಲ ಗಳಿಂದ ಆಮೇಲೆ ಅವು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಏನೇ ಸತ್ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಮಾಡುವುದ ಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ 'ನಾನು ಇಂಥ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಇಂಥ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಟನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಬಾರದು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಹುದು, ಬೇಡ; ತಾನಾಗಿಯೇ ಫಲದಿಂದ ಅದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಮಾತಿನಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಅಡ್ಡಿಯನ್ನೇ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಥವಾ ಆ ಸಂಕಲ್ಪವು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ತನ್ನ ಸತ್ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಅನುಗ್ರಹ ಅಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಾತ್ಮರು ಯಾರೂ ಇತರರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲೌಕಿಕಜನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ಸರ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಅಂಥವರಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ಫಲಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಬಾರದು ಎಂದರ್ಥ. ತಾನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸಿದಮೇಲೆ ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ?

ಮೊದಲೇ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಾರದು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 15



350. ಯಾರಿಗೆ ಯಾರು ಶತ್ರುಗಳು?

**ಮೂರ್ಖಾಣಾಂ ಪಂಡಿತಾ ದ್ವೇಷಾಃ ದರಿದ್ರಾಣಾಂ ಮಹಾಧನಾಃ |
ಅಧಾರ್ಮಿಕಾಣಾಂ ಧರ್ಮಿಷ್ಠಾಃ ವಿರೂಪಾಣಾಂ ಸುರೂಪಿಣಃ ||**

ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಪಂಡಿತರೇ ಶತ್ರುಗಳು, ಬಡವರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತರೇ ಶತ್ರುಗಳು, ಅಧಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರೇ ಶತ್ರುಗಳು, ಮತ್ತು ಕುರೂಪಿಗಳಿಗೆ ಸುರೂಪಿಗಳೇ ಶತ್ರುಗಳು.

ಶತ್ರುಗಳೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದವರು; ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲರೂ ಶತ್ರುಗಳಾಗಲಾರರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವರು ಶತ್ರುಗಳು. ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. **ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಪಂಡಿತರೇ ಶತ್ರುಗಳು:** ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಾಗಲೀ ಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲದವರೇ ಮೂರ್ಖರು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲಂಥ ವಿದ್ವಾಂಸರೇ ಮೂರ್ಖರ ಪಾಲಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಾರೆ.
2. **ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತರೇ ಶತ್ರುಗಳು:** ತಾವು ಸ್ವತಃ ಬಡವರು; ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣ, ಬಂಗ್ಲೆ, ಕಾರು—ಯಾವ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಇಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಇವರು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾರರು. ಇಂಥ ದರಿದ್ರರು ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಶತ್ರುಗಳಂತೆ ಕಾಣುವುದು ಸಹಜ.
3. **ಅಧಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರೇ ಶತ್ರುಗಳು:** ಸ್ವತಃ ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನ ರಹಿತರಾದವರಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಚಾರ ವಂತರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಿಹಾರಿಗಳಿಗೆ ಭಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಯಲ್ಲವೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನರಾದ ಧಾರ್ಮಿಕರೆಂದರೆ ಆಚಾರನೀತಿರಹಿತರಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಿದ್ದಂತೆ.
4. **ಕುರೂಪಿಗಳಿಗೆ ಸುರೂಪಿಗಳು ಶತ್ರುಗಳು:** ಸುರೂಪಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಕುರೂಪಿಗಳಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಅವರು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ, ನಾನು ಮಾತ್ರ ಸುಂದರವಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂಬ ದುಃಖವು ಕುರೂಪಿಗಳಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕುರೂಪಿಗಳಿಗೆ ಸುರೂಪಿಗಳೇ ಶತ್ರುಗಳು.



ತನ್ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧದಂತೆ ತಾನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರಬೇಕು.





ಡಿಸೆಂಬರ್ 16



351. ಸಾಧುಗಳ ಹೃದಯ ಶೀತಲ

ಚಂದನಂ ಶೀತಲಂ ಲೋಕೇ ಚಂದನಾದಪಿ ಚಂದ್ರಮಾಃ |

ತಾಭ್ಯಾಂ ಚ ಶೀತಲತಮಂ ಸಾಧೂನಾಂ ಹೃದಯಂ ವಿದುಃ ||

ಚಂದನವು ಶೀತಲವಾದದ್ದು ಎಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಚಂದನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚಂದ್ರನು ಶೀತಲನು. ಇವೆರಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾಧುಗಳ ಹೃದಯವು ಇನ್ನೂ ಶೀತಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಚಂದನ, ಗಂಧಗಳು ಶೀತಲಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವುಗಳೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಉರಿ ಬೇಸಿಗೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಚಂದನ-ಗಂಧಗಳು ತುಂಬಾ ತಂಪಾಗಿರುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ? ಇದು ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವದಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಚಂದನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚಂದ್ರನು ಹೆಚ್ಚು ಶೀತಲನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಂಥವನ ಮನಸ್ಸೂ ತಣ್ಣಗಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಚಂದನವು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕುವ ವಸ್ತು. ಆದರೆ ಚಂದ್ರನಾದರೋ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರಕುವ ಶೀತಲ ವಸ್ತು. ಚಂದ್ರನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸೂ ತಂಪಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಸರಿ, ಆದರೆ ಚಂದನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚಂದ್ರನಿಗಿಂತಲೂ ಸಂತರ, ಸತ್ಪುರುಷರ ಹೃದಯವು ಇನ್ನೂ ತಂಪಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರಾಗ ದ್ವೇಷಗಳಿಲ್ಲದ, ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿರೋಷಗಳಿಲ್ಲದ ಮಹಾತ್ಮರ ಮಾತು ಮೃದು, ಹೃದಯ ಶೀತಲ, ಕೃತಿ ಮಧುರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಾನು ನನ್ನದೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದ ಮಹಾತ್ಮರು ಸದಾ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾ ಲೋಕಹಿತವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂಥವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮಾತುಗಳು ಬಂದರೂ ಸಾಧು ಸತ್ಪುರುಷರ ಹೃದಯವು ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಅನುಕಂಪೆ, ಕಾರುಣ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಸರ್ವಭೂತಗಳಿಗೂ ಅಂತ ರಾತ್ಮರಾಗಿರುವ ಪ್ರೇಮಸ್ವರೂಪರಾದ ಈ ಸಾಧುಸಂತರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಲೌಕಿಕಜನಗಳ ಸಾಂಸಾರಿಕ ದುಃಖಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೂರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ!



ಸಾಧು ಸತ್ಪುರುಷರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು, ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕು.





ಡಿಸೆಂಬರ್ 17



352. ಇವೆರಡೂ ಅಪಾಯಕಾರಿಗಳು!

**ಜಾತಮಾತ್ರಂ ನ ಯಃ ಶತ್ರುಂ ವ್ಯಾಧಿಂ ಚ ಪುಶಮಂ ನಯೇತ್ |
ಮಹಾಬಲೋಽಪಿ ತೇನೈವ ವೃದ್ಧಿಂ ಪಾಪ್ಯ ಸ ಹನ್ಯತೇ ||**

ಶತ್ರುವಾಗಲೀ ರೋಗವಾಗಲೀ—ಅದನ್ನು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡದಾಯಿತೆಂದರೆ ಎಂಥ ಬಲಿಷ್ಠನನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ರೋಗವಾಗಲೀ ಶತ್ರುವಾಗಲೀ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವಾದ ವಸ್ತುಗಳು. ಯಾರೂ ರೋಗಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಶತ್ರುಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಬೇಕುಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಬೇಡವೇ ಬೇಡ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ರೋಗಗಳಾಗಲೀ ಶತ್ರುಗಳಾಗಲೀ ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆರಡೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ.

ಸರಿ. ಈ ರೋಗಗಳನ್ನೂ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಮಟ್ಟ ಹಾಕಬೇಕು. ನಾಳೆ, ನಾಡಿದ್ದು ಎಂದು ತಡಮಾಡುತ್ತಾ ಕೂರಬಾರದು. ರೋಗಗಳು ಬಲಿಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ, ಉಗ್ರವಾಗಿಬಿಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಾಣಾಂತಕವೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದು ನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಅಸಡ್ಡೆಮಾಡಬಾರದು.

ರೋಗಗಳು ಚಿಗುರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು, ಶತ್ರುಗಳು ಪ್ರಬಲರಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ವಿಷಬೀಜವಿದ್ದಂತೆ. ಇವತ್ತು ವಿಷಬೀಜ, ನಾಲ್ಕುದಿನಗಳಿಗೆ ವಿಷದ ಚಿಗುರು, ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅದೇ ವಿಷದ ಗಿಡ, ನಾಲ್ಕುವರ್ಷಗಳಾದರೆ ಅದೇ ವಿಷವೃಕ್ಷ. ಅದು ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲವೂ ವಿಷ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ರೋಗಗಳನ್ನೂ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ವಿವೇಕಿಯು ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ರೋಗಗಳನ್ನು ಪಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಔಷಧಗಳಿಂದಲೂ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ವಿವೇಕ ಹಾಗೂ ಉಪಾಯಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವುಗಳು ಬಲಿತುಬಿಟ್ಟವೆಂದಾದರೆ ಎಂಥ ಬಲಿಷ್ಠನನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ!



ರೋಗ ಹಾಗೂ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಪೂರಾ ನಾಶಮಾಡಬೇಕು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 18

353. ಹಣಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ದಾಯಾದಿಗಳು

ಚತ್ವಾರೋ ವಿತ್ತದಾಯಾದಾಃ ಧರ್ಮಾಗ್ನಿನೃಪತಸ್ಯರಾಃ |

ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರಾವಮಾನೇನ ತ್ರಯಃ ಕುಪ್ಪಂತಿ ಸೋದರಾಃ ||

ಧರ್ಮ, ಅಗ್ನಿ, ರಾಜ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳರು—ಈ ನಾಲ್ವರು ಹಣಕ್ಕೆ ದಾಯಾದಿಗಳು; ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಅವಮಾನವಾದರೆ ಉಳಿದ ಮೂವರೂ ತಮ್ಮಂದಿರು ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ದಾಯಾದರೆಂದರೆ ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ, ಹಣಕ್ಕೆ ಭಾಗಿಗಳು. ಹಣಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುಜನ ದಾಯಾದಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ; ಅವರು ಯಾರೆಂದರೆ:

1. **ಧರ್ಮ**—ಸತ್‌ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ, ಸತ್‌ನಿಮಿತ್ತಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಹೆಸರು. ವಿವೇಕಿಯು ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಹಣವಿರುವುದೇ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ, ದಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಹಣಕ್ಕೆ ಧರ್ಮವೇ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ದಾಯಾದನು ಅಂದರೆ ಅಸ್ತಿಗೆ ಹಿರಿಯ ಪುತ್ರನು.
2. **ಅಗ್ನಿ**—ಎಂದರೆ ಬೆಂಕಿ. ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗಮಾಡ ದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯು ಬಿದ್ದು ಆ ಹಣವೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟುಬೂದಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ; ಹೀಗೆ ಬೆಂಕಿಯು ಎರಡನೆಯ ದಾಯಾದನಿದ್ದಂತೆ.
3. **ನೃಪ**—ಎಂದರೆ ರಾಜ. ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ. ಸರ್ಕಾರವು ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ, ಅಸ್ತಿತೆರಿಗೆ ಮುಂತಾದ ರೂಪದಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಹಣವನ್ನು ತನ್ನ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ಹಣಕ್ಕೆ ಮೂರನೆಯ ದಾಯಾದನಿದ್ದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ.
4. **ತಸ್ಯರ**—ಎಂದರೆ ಕಳ್ಳ. ಕಳ್ಳರು, ದರೋಡೆಕೋರರುಗಳು ಹಣ ವನ್ನು ಲೂಟಿಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಇವರು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಾಯಾದರು. ದಾನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಅಗ್ನಿ ರಾಜ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳರು ಅಪಹರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಾಣನಾದ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 19



354. ಈ ಒಂಬತ್ತರ ಮರ್ದನದಿಂದ ಗುಣವೃದ್ಧಿ

ಇಕ್ಷ್ವದಂಡಸ್ಥಿಲಾಃ ಶೂದ್ರಾಃ ಕಾಂತಾ ಹೇಮ ಚ ಮೇದಿನೀ |
ಚಂದನಂ ದಧಿ ತಾಂಬೂಲಂ ಮರ್ದನಂ ಗುಣವರ್ಧನಮ್ ||

ಕಬ್ಬಿನಜಲ್ಲೆ, ಎಳ್ಳು, ಕೆಲಸಗಾರರು, ಹೆಂಡತಿ, ಚಿನ್ನ, ಭೂಮಿ, ಗಂಧ, ಮೊಸರು ಮತ್ತು ತಾಂಬೂಲ—ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮರ್ದನಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ಗುಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಒಂಬತ್ತು ವಸ್ತುಗಳೂ ಮರ್ದನಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚುಗುಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

1. ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆ—ಕಬ್ಬಿನ ತುಂಡನ್ನು ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜಗಿದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಸವು, ರುಚಿಯು, ಸಿಹಿಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.
2. ತಿಲ—ಎಳ್ಳು. ಎಳ್ಳನ್ನು ಅರೆದಷ್ಟೂ ಅದರ ಸುವಾಸನೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರೆದಾಗಲೇ ಎಳ್ಳಿನ ರುಚಿಯು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.
3. ಶೂದ್ರ—ಎಂದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಆಳುಗಳು. ಆಳುಗಳನ್ನು ಗದರಿಸಿದಾಗಲೇ ಅವರಿಂದ ಉತ್ತಮಮಟ್ಟದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ.
4. ಕಾಂತಾ—ಎಂದರೆ ಪತ್ನಿ. ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸಿದಾಗಲೇ ಪತ್ನಿಯಿಂದ ಪತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳು ಹಾಗೂ ತೃಪ್ತಿಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.
5. ಹೇಮ—ಎಂದರೆ ಚಿನ್ನ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸಿ ಪುಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದಾಗಲೇ ಅದರ ನಿಜವಾದ ಬಣ್ಣ, ಗುಣಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.
6. ಮೇದಿನೀ—ಎಂದರೆ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ಕೃಷಿಯ ಭೂಮಿ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೇಗಿಲಿನಿಂದ ಉತ್ತಿದಷ್ಟೂ ಭೂಮಿಯು ಹದವಾಗಿ ಫಲವತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.
7. ಚಂದನ—ಎಂದರೆ ಗಂಧ. ಗಂಧವನ್ನು ಸಾಣೆಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿ ತೇದಿದಷ್ಟೂ ಅದರ ಸುವಾಸನೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.
8. ದಧಿ—ಎಂದರೆ ಮೊಸರು. ಮೊಸರನ್ನು ಕಡೆಗೋಲಿನಿಂದ ಕಡೆದಷ್ಟೂ ಮೊಸರಿಗೆ ರುಚಿಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ಬೆಣ್ಣೆಯು ಬರುತ್ತದೆ.
9. ತಾಂಬೂಲ—ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಗೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆಲ್ಲಾ ಅದರ ಗುಣವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.



ಈ ಒಂಬತ್ತನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮರ್ದಿಸುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು.





ಡಿಸೆಂಬರ್ 20



355. ಅಜ ಗಜ ಶುಕ ಬಕಗಳಿಂದ ಪಾಠ

**ಅಜವತ್ ಚರ್ವಣಂ ಕುರ್ಯಾತ್ ಗಜವತ್ ಸ್ನಾನಮಾಚರೇತ್ |
ಶುಕವತ್ ಭಾಷಣಂ ಕುರ್ಯಾತ್ ಬಕವತ್ ಧ್ಯಾನಮಾಚರೇತ್ ||**

ಮೇಕೆಯಂತೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಜಗಿದು ತಿನ್ನಬೇಕು, ಆನೆಯಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಗಿಳಿಯಂತೆ ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು, ಬಕಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಮನುಷ್ಯನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಪ್ರಾಣಿ. ಆದರೂ ಇವನೂ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠಗಳು ಉಂಟು. ಅಜ ಗಜ ಶುಕ ಬಕಗಳಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠಗಳು ಇವು:

1. **ಅಜದಿಂದ**—ಎಂದರೆ ಆಡು ಮೇಕೆಗಳಿಂದ. ಆಡುಗಳು ಎಲ್ಲ ಎಲೆಗಳನ್ನೂ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜಗಿದೂ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಅದರಂತೆ ಮಾನವನೂ ಆಯಾ ದೇಶಕಾಲಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜಗಿದೇ ತಿನ್ನಬೇಕು.
2. **ಗಜದಂತೆ**—ಎಂದರೆ ಆನೆಯಂತೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು. ಆನೆಯು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪೂರಾ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗುವಂತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಎರಚಿಕೊಂಡು ಸ್ನಾನಮಾಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಅದರಂತೆ ಮಾನವನೂ ನದಿ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಗಾಹನಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.
3. **ಶುಕದಂತೆ**—ಎಂದರೆ ಗಿಳಿಯಂತೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಗಿಳಿಗಳ ಮಾತೆಂದರೆ ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮೃದುಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಆಡಬೇಕು. ಹಿತಮಿತವಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಒರಟಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಾರದು.
4. **ಬಕಪಕ್ಷಿಯಂತೆ**—ಧ್ಯಾನಮಾಡಬೇಕು. ಬಕಪಕ್ಷಿಯು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ, ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ, ಎಡಬಲಗಳಿಗೆ ನೋಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕುಳಿತಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಅದರಂತೆ ಮಾನವನೂ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.



ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು.





ಡಿಸೆಂಬರ್ 21



356. ಎರಡೂ ಬೇಕು

ಯಥಾ ಹ್ಯೇಕೇನ ಚಕ್ರೇಣ ನ ರಥಸ್ಯ ಗತಿರ್ಭವೇತ್ |

ಏವಂ ಪುರುಷಕಾರೇಣ ವಿನಾ ದೈವಂ ನ ಸಿದ್ಧ್ಯತಿ ||

ಒಂದೇ ಚಕ್ರದಿಂದ ರಥವು ಹೇಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾರದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೇ ದೈವವೊಂದೇ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲಾರದು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ತಾನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು—ಎಂದು ಅಭಿಲಾಷೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ತಾನೂ ಇತರರಂತೆ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಬೇಕು, ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಬೇಕು, ಕೀರ್ತಿವಂತನಾಗಬೇಕು, ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಬೇಕು, ಜನಪ್ರಿಯನಾಗಬೇಕು—ಎಂದು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಆಶೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲವೂ ಬೇಕು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ, ಈ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರಬೇಕಾದದ್ದೇ.

ಸರಿ, ಆದರೆ ತಾವು ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಯಾರಿಗೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಏಕೆ? ಎಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವು ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನು ತಾನೂ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ದೈವವೂ ತನ್ನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಗುರಿಯೊಂದನ್ನು ಸಾಧಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ದೈವದ ಜೊತೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಮುಖ್ಯ. ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಬರೀ ದೈವದಿಂದ ಏನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ದೈವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಾನವನ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಮುಖ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಬಲವಾದದ್ದು. ಎರಡೂ ಸೇರಿದರೇ ಗುರಿಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೈವಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವಾಗಲೀ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ದೈವವಾಗಲೀ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲಾರದು. ಎರಡೂ ಸಮನಾಗಿರಬೇಕು.

ಎತ್ತು, ಕುದುರೆ ಗಾಡಿಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಎರಡೂ ಚಕ್ರಗಳು ಬೇಕು; ಇನ್ನು ಸೈಕಲ್, ಸ್ಕೂಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಮುಂದಿನ ಎರಡೂ ಚಕ್ರಗಳೂ ಬೇಕು. ಗಾಡಿಯು ಚಲಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎರಡೂ ಚಕ್ರಗಳು ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಒಂದೇ ಚಕ್ರದಿಂದ ಬಂಡಿಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಓಡಲಾರದಷ್ಟೆ?



ಗುರಿಸಾಧನೆಗೆ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನ ಮುಖ್ಯ.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 22

357. ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಹಾರಾಯ

ಯಥಾ ಧೇನುಸಹಸ್ರೇಷು ವತ್ಸೋ ವಿಂದತಿ ಮಾತರಮ್ |

ತಥಾ ಪುರಾಕೃತಂ ಕರ್ಮ ಕರ್ತಾರಮನುಗಚ್ಛತಿ ||

ಸಾವಿರಾರು ಹಸುಗಳಿದ್ದರೂ ಕರುವು ತನ್ನ ಅಮ್ಮನನ್ನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ, ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿರುವ ಕರ್ಮಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಕರ್ತೃವನ್ನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನವನಿಗೇ ಆಯಾ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಒಬ್ಬನು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ಅವನೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬೇರೊಬ್ಬರು ಅನುಭವಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಶಾಲ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನಂತಾನಂತ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಪುಣ್ಯಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂದಿನ ನೂರಾರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರಲ್ಲ. ಆ ಫಲಗಳು ಆಯಾ ಕರ್ತೃಗಳಿಗೇ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವು ಏಕೆ? ಯಾರೋ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಲ್ಲವೆ? ಎಂದರೆ, ಹಾಗಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ ಅವನವನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳು ಆಯಾ ಕರ್ತೃಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಫಲಗಳಿಗೂ ಕರ್ತೃಗಳಿಗೂ ನಿಯಮವು ನಿಯತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಹಾರಾಯ! ಇದಕ್ಕೊಂದು ಸುಂದರ ಉದಾಹರಣೆ:

ಸಹಸ್ರಾರು ಹಸುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನೂರಾರು ಕರುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆಯಾ ಕರುಗಳು ಆ ಸಹಸ್ರಾರು ಹಸುಗಳಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಮ್ಮನನ್ನೇ ಅರಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿ ಆ ಅಮ್ಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೆ? ತಾಯಿ-ಕರುಗಳಿಗೆ ನಿಯತ ಸಂಬಂಧವಿರುವಂತೆ ಕರ್ತೃ-ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ನಿಯತ ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ. ತಾನು ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಪಾಪಕರ್ಮಗಳು ಗುಟ್ಟಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಫಲಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಕರ್ತೃಗಳಿಗೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸರ್ವರೂ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 23



358. ಇಂಥವನಿಂದ ಫಲವೇನು?

**ಕೋಟರ್ಥಃ ಪುತ್ರೇಣ ಜಾತೇನ ಯೋ ನ ವಿದ್ವಾನ್ ನ ಧಾರ್ಮಿಕಃ |
ಕಾಣೇನ ಚಕ್ಷುಷಾ ಕಿಂ ವಾ ಚಕ್ಷುಃಪಿಡ್ಯೇವ ಕೇವಲಮ್ ||**

ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಅಲ್ಲದ ಧಾರ್ಮಿಕನೂ ಅಲ್ಲದ ಮಗನಿಂದ ಏನು ತಾನೆ ಪ್ರಯೋಜನ? ಕುರುಡಾದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಆ ಕುರುಡಾದ ಕಣ್ಣು ಅವನಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಪೀಡೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಮಕ್ಕಳು ಬೇಕು, ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೇ ಬೇಕು; ಆದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಬೇಕು. ಆ ಪುತ್ರರಿಂದ ಆ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಬೆಳೆಯುವಂತಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಹೀಗಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆ ಪುತ್ರರು ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನತತ್ಪರರೂ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೇ? ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ, ವಿನಯಶೀಲರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ!

ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ, ಮಕ್ಕಳು ದಡ್ಡರಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕರಾಗದೆ ಅಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಮಾನವಜನ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು ಹಾಗೂ ದುರ್ಲಭವಾದದ್ದು. ಈ ಮಾನವಜನ್ಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ, ವಿನಯಸಂಪನ್ನನಾಗಿ, ಧಾರ್ಮಿಕನಾಗಿ, ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ವಂಶಕ್ಕೂ, ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೂ ಸತ್‌ಕೀರ್ತಿ ಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ಬದುಕಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ಕುರುಡು ಕಣ್ಣಿನ ಉದಾಹರಣೆ: ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲ; ಕುರುಡಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿವು. ಅಂಥ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆ ಕುರುಡನಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಭಾರವೇ ಹೊರತು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ.



ಮಾನವನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಬೇಕು.





ಡಿಸೆಂಬರ್ 24



359. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದು

ನಷ್ಟಂ ಮೃತಮ್ ಅತಿಕ್ರಾಂತಂ ನಾನುಶೋಚಂತಿ ಪಂಡಿತಾಃ |

ಪಂಡಿತಾನಾಂ ಚ ಮೂರ್ಖಾಣಾಂ ವಿಶೇಷೋಽಯಂ ಯತಃ ಸ್ತೃತಃ ||

ಕಳೆದುಹೋದದ್ದನ್ನು ಕುರಿತು, ಸತ್ತವನನ್ನು ಕುರಿತು, ಕಾಲ ಮಿಂಚಿ ಹೋದದ್ದನ್ನು ಕುರಿತು ಪಂಡಿತರು ಶೋಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನೇ ಕುರಿತು ಮೂರ್ಖರು ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪಂಡಿತರಿಗೂ ಮೂರ್ಖರಿಗೂ ಇಷ್ಟೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಪಂಡಿತರಿಗೂ ಮೂರ್ಖರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಏನೂ ವಿಶೇಷವು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಊಟ ತಿಂಡಿ, ಮಾತು ಕತೆ, ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆ, ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಂಡಿತರು ವಿವೇಕಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಮೂರ್ಖರು ಅವಿವೇಕಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿವೇಕಿಗಳ ಆ ವಿವೇಕವು ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಎಂದರೆ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವೇಕಿಗಳು ದುಃಖಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಮೂರು ಯಾವುವು? ಎಂದರೆ—

1. **ನಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು ಕುರಿತು:** ಒಂದು ಪದಾರ್ಥವು ನಷ್ಟವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಅದು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಪುನಃ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ದುಃಖಿಸದಿರುವವರೇ ವಿವೇಕಿಗಳು.
2. **ಮೃತನನ್ನು ಕುರಿತು:** ತನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯನಾದವನು ಸತ್ತುಹೋಗಿ ದ್ದಾನೆ ಎಂದಾದರೆ ಅಂಥವನನ್ನು ಕುರಿತು ಎಷ್ಟು ದುಃಖಿಸಿದರೂ ಅವನು ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದುಃಖಿಸಿ ಫಲವಿಲ್ಲ.
3. **ಕಾಲಮಿಂಚಿಹೋದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು** ದುಃಖಿಸದಿರುವವನೇ ವಿವೇಕಿ. ಹೀಗೆ ಆಗಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಅಯ್ಯೋ ಆಗಿಹೋಯಿತಲ್ಲ— ಎಂದು ಏಕೆ ದುಃಖಿಸಬೇಕು? ಹೀಗೆ ತಿಳಿದವನೇ ವಿವೇಕಿ. ಆದರೆ ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೇ ಕುರಿತು ಸುಮ್ಮನೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ದುಃಖಿಯಾಗಿರುವವನೇ ಮೂರ್ಖ.



ಮಿಂಚಿಹೋದದ್ದನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬಾರದು.





ಡಿಸೆಂಬರ್ 25



360. ಮೂರು ಸಾಕು, ಮೂರು ಬೇಕು

**ಸಂತೋಷಪ್ಪನು ಕರ್ತವ್ಯ ಕಲತ್ರೇ ಭೋಜನೇ ಧನೇ |
ತಿಷ್ಠು ನೈವ ತು ಕರ್ತವ್ಯ ಅಧ್ಯಯನೇ ಜಪದಾನಯೋಃ ||**

ತನ್ನ ಪತ್ನಿ, ಭೋಜನ ಮತ್ತು ಹಣ—ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಮಾನವರು ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಯನ, ಜಪ ಮತ್ತು ದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿರಬಾರದು.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೂರರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯಿರಬೇಕು, ಮೂರರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯಿರ ಬಾರದು. ಆ ಮೂರು ಮೂರು ಯಾವುದೆಂದರೆ:

ಹೆಂಡತಿ, ಊಟ, ಧನ—ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಸಂತೃಪ್ತಿಯು ಇರ ಬೇಕು. ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಇರಬೇಕು. ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹೋಗಬಾರದು; ತನ್ನ ಊಟದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯು ಇರಬೇಕು; ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಆಹಾರವನ್ನು ತಾನು ಬಯಸ ಬಾರದು. ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆ, ತನ್ನ ಹಣದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯೆಂಬುದು ಇರಬೇಕು. ಬೇರೆಯವರ ಹಣದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಆಶೆಯು ಖಂಡಿತಾ ಇರ ಬಾರದು. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವ ವಸ್ತು ಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯು ಎಂದರೆ 'ಸಾಕು' ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ಇರಬೇಕು.

ಆದರೆ ಮೂರರಲ್ಲಿ 'ಸಾಕು' ಎಂಬುದೇ ಇರಬಾರದು. ಅವುಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ: ಅಧ್ಯಯನ, ಜಪ ಮತ್ತು ದಾನಗಳು. ಮನುಷ್ಯನು ಎಷ್ಟು ಓದಿದರೂ, ಎಷ್ಟು ಜಪ ಮಾಡಿದರೂ, ಎಷ್ಟೊಂದು ದಾನಮಾಡಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆಯು ಸಾಗರದಂತೆ ವಿಸ್ತಾರ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ತೃಪ್ತನಾಗದೇ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಛಲವನ್ನು ಮಾನವನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಜಪ, ತಪ, ಧ್ಯಾನ, ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರ ಬೇಕು. ದಾನವನ್ನಂತೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಅಧ್ಯಯನ ಜಪದಾನಗಳಲ್ಲಿ 'ಸಾಕು' ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ಬರಲೇಬಾರದು.



ಜಪದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು.





ಡಿಸೆಂಬರ್ 26



361. ಅಬ್ಬಾ, ಹಣದ ಮಹಿಮೆ!

ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧಾ ವಯೋವೃದ್ಧಾಃ ಶೀಲವೃದ್ಧಾಃ ಬಹುಶ್ರುತಾಃ |

ತೇ ಸರ್ವೇ ಧನವೃದ್ಧಸ್ಯ ದ್ವಾರೇ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಕಿಂಕರಾಃ ||

ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧರೂ ವಯೋವೃದ್ಧರೂ ಶೀಲವೃದ್ಧರೂ ಹಾಗೂ ಬಹುಶ್ರುತರೂ
ಆದವರು ಧನವೃದ್ಧನ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕಿಂಕರರಂತೆ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ!

ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣವಂತರೇ ದೊಡ್ಡವರು, ಶ್ರೀಮಂತನ
ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಿಂಕರರಂತೆ, ದಾಸರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
ಧನವೃದ್ಧನ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಮಂತನ, ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವವೃದ್ಧರೂ
ಆಳಿನಂತೆ ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ವೃದ್ಧರು ಯಾರೆಂದರೆ:

1. **ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧಾಃ**—ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹಿರಿಯರು, ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾ
ವಂತರು. ಲೌಕಿಕ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾಗಿರುವ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ
ವೈದ್ಯರು, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು—ಮುಂತಾದವರೂ
ಸಹ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಂಕರರಂತೆ ಕಾಯುತ್ತಾನಿಂತಿರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?
2. **ವಯೋವೃದ್ಧಾಃ**—ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಿರಿಯರಾದವರೂ ಶ್ರೀಮಂತನ
ಮುಂದೆ ಕೈಬಾಚುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಶ್ರೀಮಂತನು ಯುವಕನಾಗಿರಬಹುದು,
ಆದರೆ ಅಂಥವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಕೂತು
ಕೊಂಡು ಅವನು ಕೊಡುವ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ವಯೋವೃದ್ಧರೂ ಕಾಯುತ್ತಾ
ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಅಜ್ಜನಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದರೂ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವವ
ರಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಭಿಕ್ಷುಕರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.
3. **ಶೀಲವೃದ್ಧಾಃ**—ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರಾದ, ತಪೋಮೂರ್ತಿಗಳಾದ,
ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಹಣವಂತರ ಮುಂದೆ ಕಿಂಕರರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯವುಳ್ಳವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ
ಹಣವು ಬೇಕೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ?
4. **ಬಹುಶ್ರುತಾಃ**—ತರ್ಕ, ವೇದ, ವೇದಾಂತ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಅಲಂಕಾರ,
ಮೀಮಾಂಸಾ—ಮುಂತಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರುವ
ಪಂಡಿತರುಗಳೂ ಶ್ರೀಮಂತನ ಮುಂದೆ ಕಿಂಕರರಂತೆ ಇರುತ್ತಾರೆ.



ಹಣವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ಸಂಪತ್ತು.





ಡಿಸೆಂಬರ್ 27



362. ಇವನೇ ಜಾಣ!

ಸರ್ವನಾಶೇ ಸಮುತ್ಪನ್ನೇ ಹೃದ್ಧಂ ತ್ಯಜತಿ ಪಂಡಿತಃ |

ಅರ್ಧೇನ ಕುರುತೇ ಕಾರ್ಯಂ ಸರ್ವನಾಶೋ ನ ಜಾಯತೇ ||

ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವಾಗ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಉಳಿದ ಅರ್ಧವಾದರೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಸದ್ಯ! ಎಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕ್ರಮಗುಣವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪತ್ತೂ ನಾಶವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರಬಹುದು, ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮಾನವನು ಬಂದಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅರ್ಧವನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ:

ಇಡೀ ಮನೆಗೇ ಬೆಂಕಿಯು ಹತ್ತಿರುವಾಗ, ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಮನೆಯೇ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅರ್ಧವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಾದರೂ, ಉಳಿದ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ವಿವೇಕಿಯು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅರ್ಧಭಾಗವು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಸದ್ಯ, ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಧಭಾಗ ವಾದರೂ ಉಳಿದಿದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ:

ತನ್ನ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳೇ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನವರು ಡಿಪಾಸಿಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಷ್ಟಷ್ಟನ್ನೇ ಬುದ್ಧಿ ವಂತನು ಉಪಾಯದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಂದಷ್ಟೇ ಭಾಗ್ಯ! ಎಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಷ್ಟೆ? ಸದ್ಯ, ಇಷ್ಟಾದರೂ ತನಗೆ ಬಂತಲ್ಲ, ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಡುವವನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನು! ಸದ್ಯ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಹಣವೂ ನಾಶವಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು! ಬುದ್ಧಿವಂತನ ಲಕ್ಷಣವಿದು!



ಬಂದಷ್ಟರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಬೇಕು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 28

363. ಬಡತನವೆಂಬುದು ಭಗವಂತನ ವರ!

ಶಕ್ತಿ ಕರೋತಿ ಸಂಚಾರೇ ಶೀತೋಷ್ಣೇ ಮರ್ಷಯತ್ಕಪಿ |
ದೀಪಯತ್ಪುದರೇ ವಹ್ನಿಂ ದಾರಿದ್ರ್ಯಂ ಪರಮೌಷಧಮ್ ||

ಬಡತನವು ಮಾನವರಿಗೆ 'ವರ' ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಬಡತನವೆಂಬುದು ಮನುಷ್ಯನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಶೀತೋಷ್ಣಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಸಿವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಬಡತನ, ಸಿರಿತನ ಎರಡೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವರವೂ ಹೌದು, ಶಾಪವೂ ಹೌದು. ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಬಡತನವನ್ನೋ ಸಿರಿತನವನ್ನೋ ಮನುಷ್ಯನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರಿಂದಲೇ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರಬೇಕು. ಬಡತನವು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವರವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಬಡತನವೆಂಬುದು ನರರಿಗೆ ಮೂರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ: ಬಡವನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದು, ಗಟ್ಟುಮುಟ್ಟಾಗಿದ್ದು ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡು ಗುಂಡುಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಾನಲ್ಲವೆ? ಇವನಿಗೆ ರೋಗ ರುಜಿನಾದಿಗಳೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ walking, walking, walking!
2. ಶೀತ ಉಷ್ಣಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ: ಶರೀರಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೋಗಗಳು ಬಂದರೂ ಬಡವನಿಗೆ ವೈದ್ಯರ ದರ್ಶನವಿಲ್ಲ. ಆ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಔಷಧಗಳಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವನಲ್ಲಿ ಹಣವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ! ಇವನಿಗೆ ಬಂದ ರೋಗಗಳೆಲ್ಲ ಸುಂಕ, ತೆರಿಗೆಗಳೆಲ್ಲದೇ ತಾವು ತಾವಾಗಿಯೇ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.
3. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಸಿವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ: ಬಡವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಸಿವಾಗುತ್ತದೆ, ಇವನಿಗೆ ಅಜೀರ್ಣವೆಂಬುದೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾನೆ, ಬರಿಗಾಲಲ್ಲೇ ಓಡಾಡುತ್ತಾನೆ.

ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಬಂದಾಗ ಕುಗ್ಗಬಾರದು.



ಡಿಸೆಂಬರ್ 29



364. ಮನೆಗೆ ಬಂದವರೇ ಪೂಜ್ಯರು

**ಬಾಲೋ ವಾ ಯದಿ ವಾ ವೃದ್ಧಃ ಯುವಾ ವಾ ಗೃಹಮಾಗತಃ |
ತಸ್ಯ ಪೂಜಾ ವಿಧಾತವ್ಯಾ ಸರ್ವತ್ರಾಭ್ಯಾಗತೋ ಗುರುಃ ||**

ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವವನು ಬಾಲಕನಾಗಿರಲಿ, ವೃದ್ಧನಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಯುವಕನಾಗಿರಲಿ; ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವವನನ್ನು ಗುರುವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಗುರುವೆಂದರೆ ಭಗವಂತನ ಸ್ವರೂಪನೇ, ಸದ್ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ ವಿಷ್ಣು ಮಹೇಶ್ವರರ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಯಾರೇ ಬಂದರೂ ಅವರುಗಳನ್ನು ಗುರುವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಆದ್ಯಕರ್ತವ್ಯ. ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಯಾರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ? ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಅಂಥವನು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು, ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

1. **ಬಾಲೋ ವಾ**—ಹುಡುಗನೇ ಆಗಿರಬಹುದು, ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕನೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಬಲಿಂಧ್ರನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಬಾಲಕ ಬಹುಚಾರಿಯಾಗಿ ವಾಮನವೇಷದಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆ? ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಲಕನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನನ್ನು ಗುರುವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕು.
2. **ಯುವಾ ವಾ**—ಯುವಕನಾಗಿರಬಹುದು, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಅತಿಥಿಯು ಯೌವನವಂತನಾಗಿದ್ದು ಗೃಹಸ್ಥನಾಗಿರಬಹುದು. ಅವನನ್ನು ಗುರುಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಪೂಜಿಸಬೇಕು.
3. **ವೃದ್ಧೋ ವಾ**—ಮುದುಕನೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ವಯೋವೃದ್ಧನಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಂದಿರುವಂಥವನನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗುರುಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಂಥ ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಾರದು. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಅಂಥವರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಬೇಕು.



ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕು.





ಡಿಸೆಂಬರ್ 30



365. ಶತ್ರುಗಳು ಸರ್ಪದಂತೆ !

**ಮೂಲಚ್ಛೇದಂ ರಿಪೋಃ ಕುರ್ಯಾತ್ ಅಥವಾ ನ ಪ್ರಕೋಪಯೇತ್ |
ಅನ್ಯಥಾಽಸೌ ವಿನಾಶಾಯ ಪಾದಸ್ಪೃಷ್ಠ ಇವೋರಗಃ ||**

ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಬೇರು ಸಮೇತ ನಾಶಮಾಡಬೇಕು, ಅಥವಾ ಅಂಥವರ ತಂಟೆಗೇ ಹೋಗಬಾರದು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅಂಥ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಅಪಾಯವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಾಲಿನಿಂದ ಹಾವನ್ನು ಸುಮ್ಮನೇ ತುಳಿದರೆ ಅದು ಕಚ್ಚದೇ ಬಿಟ್ಟೀತೇ?

ಶತ್ರುಗಳು ನಾಗರಹಾವಿನಂತೆಯೇ ಎಂದಿಗೂ ಅಪಾಯಕಾರಿಗಳೇ. ಶತ್ರುಗಳಿರುವುದೇ ಇತರರನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ. ಶತ್ರುಗಳ ಸ್ವಭಾವವೇ ಇತರರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಶತ್ರುಗಳ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗದಿರುವವನೇ ವಿವೇಕಿ, ಜಾಣ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿವಂತ!

ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಂಥ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟರೆ ಅವರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಂಥ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅವರ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗಲೇ ಬಾರದು. ಅವರನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಪೂರಾ ನಾಶಮಾಡದೇ, ಅರ್ಧಕ್ಕೇ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ, ಅವರ ದ್ವೇಷವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ, ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರುವ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕಣಕುವುದಕ್ಕೆ, ಕೆರಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೇಬಾರದು. ಶತ್ರುಗಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೂ ಹೋಗಲೇಬಾರದು. ಅಂಥವರು ನಾಗರಹಾವಿನಂತೆ.

ನಾಗರಹಾವೆಂದರೆ ವಿಷಜಂತು. ವಿಷವೆಂದರೆ, ಮೃತ್ಯು! ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗಿರುವ, ಅಥವಾ ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಪವನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಕೋಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆದೂ ಹೊಡೆದೂ ಸಾಯಿಸಿಬಿಡಬೇಕು. ಆದರೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒಂದು ಚೂರು ತುಳಿದುಬಿಟ್ಟರೇ, ಅದು ತುಳಿದವ ನನ್ನೇ ಕಚ್ಚಿ ಸಾಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಶತ್ರುಗಳೆಂದರೆ ನಾಗರ ಹಾವಿನಂತೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಗಳಾದ ವಿಷಜಂತುಗಳೇ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ!



ಶತ್ರುಗಳ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗದಿರುವವನೇ ವಿವೇಕಿ.





ಡಿಸೆಂಬರ್ 31



366. ದುರ್ಲಭವಾದ ದೋಣಿಯಿದು !

ಮಹತಾ ಪುಣ್ಯಪಣ್ಯೇನ ಕ್ರೀತೇಯಂ ಕಾಯನೌಸ್ತ್ವಯಾ |

ಪಾರಂ ದುಃಖೋದಧೇರ್ಗಂಥುಂ ತರ ಯಾವನ್ನ ಭಿದ್ಯತೇ ||

ಎಲೈ ಮಾನವನೇ, ಈ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ದುಃಖಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪುಣ್ಯವೆಂಬ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೀನು ಈ ಶರೀರವೆಂಬ ಹಡಗನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀಯೆ. ಈ ಹಡಗು ಮುರಿದು ಬೀಳುವುದರೊಳಗಾಗಿ ದಡವನ್ನು ಸೇರಿಬಿಡು.

ಈ ಮಾನವಶರೀರವು ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಅಮೂಲ್ಯವೂ ಉಪಕಾರಕವೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯೂ, ಆದರೆ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭವೂ ಆದ ಸಂಪತ್ತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಬೇಕೆಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಉಚಿತವಾಗಿ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ, ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ದೊರಕುವ ಸಂಪತ್ತಲ್ಲ, ಈ ಮಾನವಜನ್ಮವೆಂಬುದು. ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ, ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕಿರುವ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ, ಈ ಮಾನವಶರೀರ! ನೆನಪಿರಲಿ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ!

ಹಣದಿಂದ, ಅಧಿಕಾರದಿಂದ, ದರ್ಪದಿಂದ, ಬುದ್ಧಿಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ ಈ ಮಾನವಜನ್ಮವನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವಾಗಿಯೇ ನಮಗೀಗ ಈ ಮಾನವಶರೀರವು ಲಭಿಸಿದೆ, ನೆನಪಿರಲಿ. ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಇದು ನಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಈ ಮಾನವಶರೀರವು ದೊರಕಿಲ್ಲ!

ಸರಿ, ಈ ಮಾನವಶರೀರವನ್ನು ಮಾನವರಾದ ನಾವುಗಳು ಪಡೆದಿರುವುದಾದರೂ ಏತಕ್ಕಾಗಿ? ಎಂದರೆ, ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಜನ್ಮಜರಾ ಮರಣರೂಪವಾದ ಈ ದುಃಖಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಾನವಶರೀರವು ಸುಂದರವಾದ ಹಡಗಿನಂತಿದೆ. ಇದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ಸಂಸಾರ ದುಃಖಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿಬಿಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ, ನಾಳೆ, ಎನ್ನದೇ ಇಂದಿನಿಂದಲೇ ಸತ್ಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಭಗವಂತನ ಹಾಗೂ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮಾನವನು ಧನ್ಯನಾಗಿ ಬೇಕು! ಮುಕ್ತಿಯೇ ಈ ಮಾನವಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕ, ಹೆಗ್ಗುರಿಯು!



ಇಂದಿನಿಂದಲೇ ಸತ್ಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.



ಸುಭಾಷಿತಶ್ಲೋಕಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಅ	ಅನಿತ್ಯಂ ಯೌವನಂ	171
ಅಕೃತ್ವಾ ಪರಸಂತಾಪಂ	189	ಅನಿರ್ವೇದಃ ಶ್ರಿಯೋ
ಅಕ್ಷರಾಣಿ ಪರೀಕ್ಷಂತಾಂ	150	ಅಪಾತ್ರೇ ಪಾತ್ರತಾಬುದ್ಧಿಃ
ಅಗಸ್ತ್ಯಂ ಕುಂಭಕರ್ಣಂ ಚ	93	ಅಫಲಾನಿ ದುರಂತಾನಿ
ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿಗೃಹಂ	67	ಅಭಿವಾದನಶೀಲಸ್ಯ
ಅಗುಣಸ್ಯ ಹತಂ ರೂಪಂ	290	ಅಮಂತ್ರಮಕ್ಷರಂ ನಾಸ್ತಿ
ಅಗ್ನೌ ದೇವೋ	94	ಅಯಂ ನಿಜಃ ಪರೋ ವೇತಿ
ಅಂಗಾನಿ ವೇದಾಶ್ಚತ್ವಾರಃ	248	ಅರಕ್ಷಿತಂ ತಿಷ್ಠತಿ
ಅಂಗಂ ಗಲಿತಂ	128	ಅಲಸಸ್ಯ ಕುತೋ ವಿದ್ಯಾ
ಅರ್ಚಕಸ್ಯ ಪ್ರಭಾವೇನ	245	ಅಲಂಕಾರಪ್ರಿಯೋ ವಿಷ್ಣುಃ
ಅಜವತ್ ಚರ್ವಣಂ	355	ಅಲ್ಪಾನಾಮಪಿ ವಸ್ತುನಾಂ
ಅಜರಾಮರವತ್ ಪ್ರಾಜ್ಞಃ	179	ಅವಶ್ಯಮನುಭೋಕ್ತವ್ಯಂ
ಅಜ್ಞಃ ಸುಖಮಾರಾಧ್ಯಃ	114	ಅವ್ಯಾಕರಣಮಧೀತಂ
ಅಣುಭ್ಯಶ್ಚ ಮಹದ್ಭ್ಯಶ್ಚ	82	ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ ಬಲಿಃ
ಅತಿರೂಪಾತ್ ಹೃತಾ	315	ಅಶ್ವಮೇಧಸಹಸ್ರಂ ಚ
ಅತ್ಯಂತಮತಿಮೇಧಾವೀ	322	ಅಶ್ವಸ್ಯ ಲಕ್ಷಣಂ ವೇಗಃ
ಅರ್ಥನಾಶಂ ಮನಸ್ತಾಪಂ	3	ಅಷ್ಟಾದಶಪುರಾಣೇಷು
ಅರ್ಥಸ್ಯ ಪುರುಷೋ	308	ಅಸನ್ಮಾನೇ ತಪೋವೃದ್ಧಿಃ
ಅರ್ಥಾನಾಮಾರ್ಜನೇ	201	ಅಸಹಾಯಃ ಸಮರ್ಥೋಽಪಿ
ಅರ್ಥಾ ಗೃಹೇ ನಿವರ್ತಂತೇ	98	ಅಸಾರೇ ಖಿಲು ಸಂಸಾರೇ
ಅಧಮಾ ಧನಮಿಚ್ಛಂತಿ	153	ಅಹಲ್ಯಾ ದ್ರೌಪದೀ
ಅಧೋಽದಃ ಪಶ್ಯತಃ	165	ಅಹಂಕಾರಾತ್ ಮಹತ್
ಅನಭ್ಯಾಸೇ ವಿಷಂ ವಿದ್ಯಾ	24	ಅಹಿಂ ನೃಪಂ ಚ ಶಾರ್ದೂಲಂ
ಅನಂತಶಾಸ್ತ್ರಂ ಬಹು	229	ಅಹಿಂಸಾ ಪ್ರಥಮಂ
ಅನ್ಯಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕೃತಂ ಪಾಪಂ	30	
ಅನ್ಯಮಾಶ್ರಯತೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ	72	ಆ
ಅನಾದಾಯೀ ವ್ಯಯಂ	234	ಆಕಾಶಾತ್ ಪತಿತಂ
ಅನಾರೋಗ್ಯಂ ಅನಾಯುಷ್ಯಂ	28	ಆಚಾರ್ಯಾತ್ ಪಾದಂ
		ಆತ್ಮಬುದ್ಧಿಃ ಸುಖಾಯೈವ
		25



ಆತ್ಮಾನಂ ಸತತಂ ರಕ್ಷೇತ್	297
ಆದೌ ದೇವಕಿದೇವಿಗರ್ಭ	226
ಆಪತ್ತು ಮಿತ್ರಂ ಜಾನೀಯಾತ್	331
ಆಯುಃ ಕರ್ಮ ಚ ವಿತ್ತಂ	92
ಆಯುರ್ವಿತ್ತಂ ಗೃಹಚ್ಛಿದ್ರಂ	270
ಆರೋಗ್ಯಂ ಭಾಸ್ಕರಾದ್	328
ಆಲಸ್ಯಂ ಹಿ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ	277
ಆಶಾ ನಾಮ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ	236
ಆಶಾಯಾ ಯೇ ದಾಸಾಃ	117

ಇ

ಇಕ್ಷುದಂಡಸ್ತಲಾಃ ಶೂದ್ರಾಃ	354
------------------------	-----

ಉ

ಉಚ್ಛಿಷ್ಟಂ ಶಿವನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ	36
ಉತ್ತಮಶ್ಲಿಂಶಿತಂ	155
ಉತ್ತಮಂ ಸ್ವಾರ್ಜಿತಂ	124
ಉತ್ತಮಾ ಚಾತ್ಮನಾ	111
ಉತ್ತಮೇ ತತ್ಕ್ಷಣಂ	145
ಉತ್ಸವೇ ವ್ಯಸನೇ ಚೈವ	284
ಉದಯೇ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪೋ	104
ಉದಯೇ ಸವಿತಾ ರಕ್ಷಃ	303
ಉದ್ಯಮಃ ಸಾಹಸಂ	275
ಉದ್ಯಮೇನೈವ ಸಿದ್ಧಂತಿ	279
ಉದಾರಸ್ಯ ತೃಣಂ ವಿತ್ತಂ	77
ಉಪದೇಶೋ ಹಿ ಮೂರ್ಖಾ	253
ಉರಸಾ ಶಿರಸಾ ದೃಷ್ಟ್ಯಾ	113

ಋ

ಋಣಕರ್ತಾ ಪಿತಾ ಶತ್ರುಃ	14
---------------------	----



ಋಣಾನುಬಂಧರೂಪೇಣ	333
---------------	-----

ಎ

ಎಕೇನ ಶುಷ್ಕವೃಕ್ಷೇಣ	147
ಎಕೋಽಪಿ ಗುಣವಾನ್	174
ಎಕಃ ಪಾಪಾನಿ ಕುರುತೇ	227
ಎಕಃ ಸ್ವಾದು ನ ಭುಂಜೀತ	241
ಎಕಸ್ತಪೋ ದ್ವಿರಧ್ಯಾಯೀ	293

ಕ

ಕರ್ತಾ ಕಾರಯಿತಾ ಚೈವ	35
ಕನ್ಯಾ ವರಯತೇ ರೂಪಂ	8
ಕಪಿಲಾಂ ದರ್ಪಣಂ	133
ಕರಾಗ್ರೇ ವಸತೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ	180
ಕಲೌ ಕಲ್ಪಪಚಿತ್ತಾನಾಂ	83
ಕಲ್ಯಾಣೇ ಬತ ಗಾಥೇಯಂ	323
ಕವೀನಾಂ ಪ್ರತಿಭಾ ಚಕ್ಷುಃ	321
ಕರ್ಷತೋ ನಾಸ್ತಿ	283
ಕಸ್ತೂರೀ ಜಾಯತೇ	156
ಕ್ಷಣಂ ವಿತ್ತಂ ಕ್ಷಣಂ ಚಿತ್ತಂ	131
ಕ್ಷಣಶಃ ಕಣಶಶ್ಚೈವ	31
ಕ್ಷಮಾಶಸ್ತ್ರಂ ಕರೇ ಯಸ್ಯ	199
ಕಾಕ ಆಹ್ವಯತೇ ಕಾಕಾನ್	130
ಕಾಕಃ ಕೃಷ್ಣಃ ಪಿಠಃ ಕೃಷ್ಣಃ	126
ಕಾಮಃ ಕ್ರೋಧಶ್ಚ	79
ಕಾಮಕ್ರೋಧಾವನಿರ್ಜಿತ್ಯ	304
ಕಾರ್ಯೇಷು ದಾಸೀ	154
ಕಾಲಕರ್ಮಗುಣಾಧೀನೋ	219
ಕಾಲಾಂತರೇ ಹ್ಯನರ್ಥಾಯ	32
ಕಾಲೋ ಹಿ ಸಕೃದಭ್ಯೇತಿ	299





ಕಾವ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವಿನೋದೇನ	134
ಕಾವ್ಯಂ ಸುಧಾ ರಸಜ್ಞಾನಾಂ	53
ಕಿಂ ಕುಲಂ ವೃತ್ತಹೀನಸ್ಯ	91
ಕಿಂ ಧನೇನ ಕುಬೇರಸ್ಯ	302
ಕಿಂ ವಾಸಸೇತ್ಯತ್ರ ವಿಚಾರ	251
ಕೀಟೋಽಪಿ ಸುಮನಸಃ	102
ಕುತ್ರ ವಿಷಂ? ದುಷ್ಟಜನೇ	169
ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತವರ್ಣಾಯ	26
ಕೃಪಣೇನ ಸಮೋ ದಾತಾ	88
ಕೋಕಿಲಾನಾಂ ಸ್ವರೇ	118
ಕೋಽತಿಭಾರಃ ಸಮರ್ಥಾನಾಂ	268
ಕೋಽರ್ಥಃ ಪುತ್ರೇಣ	358
ಕೋ ನರಕಃ? ಪರವಶತಾ	244

ಗ

ಗಗನಂ ಗಗನಾಕಾರಂ	141
ಗಚ್ಛನ್ ಪಿಪೀಲಿಕೋ	280
ಗತಾನುಗತಿಕೋ ಲೋಕೋ	264
ಗರ್ಭೇ ವ್ಯಾಧೌ ಶ್ರುತಾನೇ	74
ಗಂಗಾಜಲೇ ಕಿಂ ನ ವಸಂತಿ	214
ಗಂಗಾ ಪಾಪಂ ಶಶೀ ತಾಪಂ	210
ಗಿರಿರ್ಮಹಾನ್ ಗಿರೇರಬ್ಧಿಃ	186
ಗೀತಾ ಗಂಗಾ ಚ	10
ಗೀತಾ ಸಹಸ್ರನಾಮೈವ	194
ಗೀತಾದಿ ಮೋಹನಕಲಾ	221
ಗುಕಾರಶ್ಚಾಂಧಕಾರಃ ಸ್ಯಾತ್	170
ಗುಣದೋಷೌ ಬುಧೋ	261
ಗುಣವಜ್ಜನಸಂಪರ್ಕಾತ್	305
ಗುಣಾಃ ಸರ್ವತ್ರ ಪೂಜ್ಯಂತೇ	295
ಗುರವೋ ಬಹವಃ ಸಂತಿ	166



ಗುರುಶುಶ್ರುಷಯಾ ವಿದ್ಯಾ	320
ಗುರೌ ಯತ್ರ ಪರೀವಾದೋ	185

ಘ

ಘೃತೇನ ವರ್ಧತೇ ಬುದ್ಧಿಃ	162
----------------------	-----

ಚ

ಚಿತ್ತಾರೋ ವಿತ್ತದಾಯಾದಾಃ	353
ಚಂದನಂ ಶೀತಲಂ	351
ಚಿಂತನೀಯಾ ಹಿ ವಿಪದಾಂ	278
ಚಿಂತಾಯಾಶ್ಚ ಚಿಂತಾಯಾಶ್ಚ	23

ಜ

ಜನನೀ ಜನ್ಮಭೂಮಿಶ್ಚ	172
ಜನ್ಮ ದುಃಖಂ ಜರಾ ದುಃಖಂ	84
ಜನ್ಮನಾ ಜಾಯತೇ ಶೂದ್ರಃ	97
ಜಠರಂ ಪೂರಯೇದರ್ಧಂ	33
ಜಯಂತಿ ತೇ ಸುಕೃತಿನೋ	132
ಜಾತಮಾತ್ರಂ ನ ಯಃ	352
ಜ್ಞಾತಿಭಿರ್ವಂಟ್ಯತೇ ನೈವ	205
ಜಾನಂತಿ ಪಶವೋ ಗಂಧಾತ್	243
ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧಾ ವಯೋವೃದ್ಧಾಃ	361
ಜಿಹ್ವೇ ಪ್ರಮಾಣಂ ಜಾನೀಹಿ	149
ಜೀರ್ಯಂತಿ ಜೀರ್ಯತಃ	289
ಜೀವಂತೋಽಪಿ ಮೃತಾಃ	90

ತ

ತಕ್ಷಕಸ್ಯ ವಿಷಂ ದಂತೇ	89
ತೃಜೇದೇಕಂ ಕುಲಸ್ಯಾರ್ಥೇ	247
ತತ್ತ್ವಮಾತ್ಮಸ್ಥಮಜ್ಞಾತ್ವಾ	58
ತ್ರಿಭಿರ್ವರ್ಷೈಃ ತ್ರಿಭಿರ್ಮಾಸೈಃ	252





ತ್ರಿವಿಧಂ ನರಕಸ್ಯೇದಂ	69
ತೃಣಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿದಃ ಸ್ವರ್ಗಂ	71
ತೈಲಾದ್ ರಕ್ಷೀತ್ ಜಲಾದ್	286

ದ

ದ್ವ್ಯಕ್ಷರಸ್ತು ಭವೇತ್	343
ದಾನಂ ಪ್ರಿಯವಾಕ್ಸಹಿತಂ	63
ದಾನಂ ಭೋಗೋ ನಾಶಃ	158
ದಾನೇ ತಪಸಿ ಸತ್ಯೇ ವಾ	136
ದಾನೇನ ಪಾಣಿಃ ನ ತು	54
ದಾನೇನ ತುಲ್ಯೋ ನಿಧಿರಸ್ತಿ	182
ದಾರಿದ್ರ್ಯರೋಗ ದುಃಖಾನಿ	332
ದುರ್ಜನಃ ಪರಿಹರ್ತವ್ಯಃ	235
ದುರ್ಲಭಂ ತ್ರಯಮೇವೈತತ್	339
ದುಃಖೇ ದುಃಖಾಧಿಕಾನ್	168
ದೂರತಃ ಪರ್ವತೋ	49
ದೂರಸ್ಥೋ ಜ್ಞಾಯತೇ	65
ದೃಷ್ಟಿಪೂತಂ ನೃಸೇತ್	190
ದೇಶಾಟನಂ ಪಂಡಿತಮಿತ್ರತಾ	311
ದೇಹದಂಡನಮಾತ್ರೇಣ	317
ದೇಹೀತಿ ವಕ್ತುಕಾಮಸ್ಯ	16
ದೇಹೀತಿ ವಚನಂ ಕಷ್ಟಂ	203
ದೈವಾಧೀನಂ ಜಗತ್ ಸರ್ವಂ	7
ದೈವಂ ಫಲತಿ ಸರ್ವತ್ರ	324

ಧ

ಧನಂಜಯೇ ಹಾಟಕ	193
ಧನಿಕಃ ಶ್ಲೋತ್ರಿಯೋ	129
ಧರ್ಮ ಏವ ಹತೋ ಹಂತಿ	249
ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷಾ	242



ಧರ್ಮೋ ವಿವರ್ಧತಿ	307
ಧೃತಿಃ ಕ್ಷಮಾ ದರ್ಮೋಽಸ್ತೇಯಂ	70

ನ

ನ ಕಶ್ಚಿತ್ ಕಸ್ಯಚಿನ್ನಿತ್ತಂ	240
ನ ಗೃಹಂ ಗೃಹಮಿತ್ಯಾಹುಃ	55
ನ ಚೋರಹಾರ್ಯಂ	233
ನ ಜಾತು ಕಾಮಃ ಕಾಮಾನಾಂ	135
ನ ತೇನ ವೃದ್ಧೋ ಭವತಿ	152
ನ ಭಾರ್ಯಯಾ ಸಮಂ	246
ನಮಂತಿ ಫಲಿತಾ ವೃಕ್ಷಾಃ	211
ನರಸ್ಯಾಭರಣಂ ರೂಪಂ	17
ನಷ್ಟಂ ಮೃತಮತಿಕ್ರಾಂತಂ	359
ನ ಹಿ ಪಾಪಕೃತಂ ಕರ್ಮ	37
ನ ಹಿ ವಿದ್ಯಾಸಮೋ	342
ನ ಹಿ ವೈರೇಣ ವೈರಾಣಿ	197
ನಾನೋದಕಸಮಂ ದಾನಂ	260
ನಾನ್ಯತ್ರ ವಿದ್ಯಾತಪಸೋಃ	123
ನಾಸ್ತಿ ವಿದ್ಯಾಸಮಂ ಚಕ್ಷುಃ	19
ನಿತ್ಯಂ ಕೋಪಾತ್ ತಪೋ	282
ನಿದ್ರಾಸ್ಥಾನಾನಿ ತು ತ್ರೀಣಿ	188
ನಿಂದಂತು ನೀತಿನಿಪುಣಾಃ	256
ನಿರುತ್ಸಾಹಸ್ಯ ದೀನಸ್ಯ	266
ನೀಲಕಂಠಂ ಸಮಾಸಾದ್ಯ	181

ಪ

ಪರದ್ರವ್ಯೇಷ್ಟಭಿಧ್ಯಾನಂ	50
ಪರಿವರ್ತಿನಿ ಸಂಸಾರೇ	187
ಪರಿವ್ರಾಟ್ ಕಾಮುಕ ಶುನಾಂ	38
ಪರೋಕ್ಷೇ ಕಾರ್ಯಹಂತಾರಂ	334





ಪರೋಪಕಾರಾಯ ಫಲಂತಿ	143
ಪರೋಪಕೃತಿಶೂನ್ಯಸ್ಯ	224
ಪ್ರತ್ಯಹಂ ಪ್ರತ್ಯವೇಕ್ಷೇತ	51
ಪ್ರಥಮಂ ಕಾಯಶುದ್ಧಾರ್ಥಂ	108
ಪ್ರಥಮವಯಸಿ ಪೀತಂ	271
ಪ್ರಹ್ಲಾದನಾರದಪರಾಶರ	218
ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರವಿಭಾಗೋಽಸ್ತಿ	159
ಪಾದಪಾನಾಂ ಭಯಂ	212
ಪ್ರಾಕ್ ಶಿರಾಃ ಶಯನೇ	151
ಪ್ರಾಕ್ತನಂ ಚೈಹಿಕಂ ಚೇತಿ	146
ಪ್ರಾಯೇಣಾಕೃತಕೃತ್ಯತ್ವಾತ್	13
ಪಿತಾ ರಕ್ಷತಿ ಕೌಮಾರೇ	27
ಪಿಪೀಲಿಕಾರ್ಜಿತಂ ಧಾನ್ಯಂ	115
ಪಿಬಂತಿ ನದ್ಯಃ ಸ್ವಯಮೇವ	175
ಪ್ರಿಯವಾಕ್ಯಪ್ರದಾನೇನ	4
ಪುಣ್ಯಸ್ಯ ಫಲಮಿಚ್ಛಂತಿ	45
ಪುನರ್ವಿತ್ತಂ ಪುನರ್ಮಿತ್ತಂ	269
ಪುರಾಣಾಂತೇ ಶ್ರುತಾನಾಂತೇ	325
ಪುಸ್ತಕಂ ವನಿತಾ ವಿತ್ತಂ	21
ಪುಸ್ತಕಸ್ಥಾ ತು ಯಾ ವಿದ್ಯಾ	215
ಪೂರ್ವಜನಕ್ಷತ್ರಂ ಪಾಪಂ	208
ಪೂರ್ವಂ ರಾಮತಪೋವನಾದಿ	139
ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ತ್ರೀಣಿ ರತ್ನಾನಿ	52
ಪೌರೋಹಿತಂ ರಜನಿಚರಿತಂ	29

ಬ

ಬಲಾದ್ ದತ್ತಂ ಬಲಾದ್	267
ಬಹವೋ ಯತ್ರ ನೇತಾರೋ	42
ಬಹವೋ ನ ವಿರೋಧವ್ಯಾಃ	78
ಬಾಲೋ ವಾ ಯದಿ ವಾ	364



ಬಾಹುಭ್ಯಾಮಥ ಜಾನುಭ್ಯಾಂ	9
ಬುದ್ಧಿಬಲಂ ಯಶೋ	22

ಭ

ಭಸ್ಮನಾ ಶುದ್ಧತೇ	274
ಭಾರೋಽವಿವೇಕಿನಃ	66
ಭೂರ್ಧಾರಯತಿ ಸತ್ಯೇನ	238
ಭೇತವ್ಯಂ ನ ತಥಾ	259
ಭೋಜನಾಂತೇ ಚ ಕಿಂ	164
ಭೋಜನಾಂತೇ ಶತಪದಂ	138

ಮ

ಮರ್ಕಟಸ್ಯ ಸುರಾಪಾನಂ	184
ಮತ್ಸ್ಯಃ ಕೂರ್ಮೋ	148
ಮನಸಾ ಚಿಂತಿತಂ	349
ಮನಸ್ಯೇಕಂ ವಚಸ್ಯೇಕಂ	87
ಮನೋ ಮಧುಕರೋ	161
ಮಹತಾ ಪುಣ್ಯಪಣ್ಯೇನ	366
ಮಂತ್ರೇ ತೀರ್ಥೇ ದ್ವಿಜೇ	127
ಮಾತಾ ಚ ಪಾರ್ವತೀ	157
ಮಾತಾ ಮಿತ್ರಂ ಪಿತಾ ಚೇತಿ	296
ಮಾತಾ ಶತ್ರುಃ ಪಿತಾ ವೈರೀ	56
ಮಾತೇವ ರಕ್ಷತಿ ಪಿತೇವ	222
ಮಾತೃವತ್ ಪರದಾರೇಷು	64
ಮಾಧುರ್ಯಮಕ್ಷರವ್ಯಕ್ತಿಃ	223
ಮಾಂಸಂ ಮೃಗಾಣಾಂ	83
ಮೂರ್ಖಸ್ಯ ಪಂಚ	178
ಮೂರ್ಖಾಣಾಂ ಪಂಡಿತಾಃ	350
ಮೂಲಚ್ಛೇದಂ ರಿಪೋಃ	365
ಮೃತಃ ಕೀರ್ತಿಂ ನ	59





ಮೃತ್ಯೋರ್ಬಿಭೇಷಿ ಕಿಂ	12
ಮೃತಂ ಶರೀರಮುತ್ಸೃಜ್ಯ	239

ಯ

ಯಚ್ಚ ಕಾಮಸುಖಂ ಲೋಕೇ	140
ಯತ್ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ	285
ಯತ್ರ ನಾರ್ಯಸ್ತು	232
ಯತೀ ವೃತೀ ಚಾಪಿ	254
ಯಥಾ ಬೀಜಂ ವಿನಾ	121
ಯಥಾ ಚಿತ್ತಂ ತಥಾ ವಾಚಃ	142
ಯಥಾ ಕಾಷ್ಠಮಯೋ	276
ಯಥಾ ಧೇನುಸಹಸ್ರೇಷು	357
ಯಥಾ ಕಂದುಕಪಾತೇನ	116
ಯಥಾ ಹ್ಯೇಕೇನ ಚಕ್ರೇಣ	356
ಯದಿ ಸಂತಿ ಗುಣಾಃ	312
ಯಯೋರೇವ ಸಮಂ ವಿತ್ತಂ	47
ಯಸ್ಯ ನಾಸ್ತಿ ಸ್ವಯಂ	309
ಯಸ್ಯ ಪುತ್ರೋ ವಶೀ	292
ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತಂ ವಚೋ	291
ಯೇ ಚ ಮೂಢತಮಾ	34
ಯೇನಾಸ್ಯ ಪಿತರೋ ಯಾತಾಃ	48
ಯೌವನಂ ಧನಸಂಪತ್ತಿಃ	119

ರ

ರಾಜಪತ್ನೀ ಗುರೋಃ ಪತ್ನೀ	258
ರಾಜಾ ರಾಷ್ಟ್ರಕೃತಂ ಪಾಪಂ	20
ರಾಜ್ಞ ಧರ್ಮಿಣಿ ಧರ್ಮಿಷ್ಠಾಃ	327
ರಾಮಂ ಸ್ಯಂದಂ	207
ರಾ ಶಬ್ದೋಚ್ಚಾರಮಾತ್ರೇಣ	106
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿದರ್ಶನಂ ಪುಣ್ಯಂ	96



ರೂಪಯೌವನಸಂಪನ್ನಾಃ	177
-----------------	-----

ಲ

ಲಕ್ಷ್ಮೀವರ್ತಿಸತಿ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರೇ	167
ಲಾಲನಾದ್ ಬಹವೋ	225
ಲಾಲಯೇತ್ತ್ವಂಚ ವರ್ಷಾಣಿ	99
ಲುಬ್ಧಮರ್ಥೇನ ಗೃಹ್ಣೀಯಾತ್	335
ಲುಬ್ಧಾನಾಂ ಯಾಚಕಃ	255
ಲೋಕಯಾತ್ರಾ ಭಯಂ	306
ಲೋಭಮೂಲಾನಿ ಪಾಪಾನಿ	76
ಲೋಭಃ ಸ್ವಪ್ನೋಽಧೃತಿಃ	341

ವ

ವಜ್ರಾದಪಿ ಕರೋರಾಣಿ	340
ವದನಂ ಪ್ರಸಾದಸದನಂ	230
ವಯೋಬುದ್ಧ್ಯರ್ಥವಾಗ್ವೇಷ	237
ವಸ್ತ್ರೇಣ ವಪುಷಾ ವಾಚಾ	192
ವಿಜೇತವ್ಯಾ ಲಂಕಾ	344
ವಿತ್ತಂ ಬಂಧುಃ ವಯಃ	198
ವಿತ್ತೇ ತ್ಯಾಗಃ ಕ್ಷಮಾ	109
ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷಯಂ ಯಾಸ್ಯತಿ	43
ವಿದ್ಯಾತುರಾಣಾಂ ನ ಸುಖಂ	196
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸೇವಕಃ	209
ವಿದ್ಯಾ ದದಾತಿ ವಿನಯಂ	2
ವಿದ್ಯಾ ವಿವಾದಾಯ	173
ವಿದ್ಯಾಸಮಂ ನಾಸ್ತಿ	61
ವಿದ್ವಾನ್ನೇವ ವಿಜಾನಾತಿ	346
ವಿದೇಶೇಷು ಧನಂ ವಿದ್ಯಾ	15
ವಿನಾ ಕಾರ್ಯೇಣ ಯೇ	46
ವಿವಾಹೋ ಜನ್ಮ ಮರಣಂ	257





ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾಹಿಪಶುಷು	183
ವೃತ್ತಂ ಯತ್ನೇನ ಸಂರಕ್ಷೇತ್	39
ವೃದ್ಧಾರ್ಥಹೋಮಧೂಮಾಶ್ಚ	338
ವೇಧಾ ದ್ವೇಧಾ ಭ್ರಮಂ	294
ವೇಷಂ ನ ವಿಶ್ವಸೇತ್	326

ಶ

ಶಕ್ತಿಂ ಕರೋತಿ	363
ಶತಾಯುರ್ವಜ್ರದೇಹಾಯ	95
ಶತೇಷು ಜಾಯತೇ ಶೂರಃ	191
ಶನ್ಯಃ ಪಂಥಾಃ ಶನ್ಯಃ	76
ಶ್ವಃಕಾರ್ಯಮದ್ಯ ಕುರ್ವೀತ	41
ಶಾಂತಾ ಮಹಾಂತೋ	231
ಶಾಂತಿತುಲ್ಯಂ ತಪೋ	329
ಶಿರಸಾ ಧಾರ್ಯಮಾಣೋಪಿ	310
ಶೀಲಂ ಶೌರ್ಯಂ	103
ಶುನಃಪುಚ್ಛಮಿವ ವೃಥಾಂ	314
ಶುಭೇನ ಕರ್ಮಣಾ	122
ಶ್ರುತೇನ ಶ್ಲೋತ್ರಿಯೋ	80
ಶ್ರುಯತಾಂ ಧರ್ಮಸರ್ವಸ್ವಂ	110
ಶೈಲೇ ಶೈಲೇ ನ ಮಾಣಿಕ್ಯಂ	298
ಶೋಕೋ ನಾಶಯತೇ	300

ಷ

ಷಟ್ಕರ್ಣೋ ಭಿದ್ಯತೇ	288
------------------	-----

ಸ

ಸ ಜೀವತಿ ಗುಣಾಃ	213
ಸತ್ಯಂಗತ್ವೇ ನಿಸ್ಸಂಗತ್ವಂ	100
ಸತ್ಯೇನ ರಕ್ಷತೇ ಧರ್ಮಃ	62



ಸತ್ಯಂ ಮಾತಾ ಪಿತಾ	348
ಸರ್ವದೈವ ರುಜಾಕ್ರಾಂತಂ	107
ಸರ್ವನಾಶೇ ಸಮುತ್ಪನ್ನೇ	362
ಸರ್ವಾಃ ಸಂಪತ್ತಯಸ್ತಸ್ಯ	313
ಸರ್ವೇ ಕ್ಷಯಾಂತಾಃ	40
ಸರ್ವೋಪನಿಷದೋ ಗಾವಃ	11
ಸರ್ವೋಷಧೀನಾಮಮೃತಂ	301
ಸ್ವಗೃಹೇ ಪೂಜ್ಯತೇ ಮೂರ್ಖಃ	6
ಸ್ವಗೃಹೇ ಪೂರ್ಣ ಆಚಾರಃ	160
ಸ್ವಭಾವೋ ನೋಪದೇಶೇನ	75
ಸಂತುಷ್ಟಸ್ಯ ನಿರೀಹಸ್ಯ	86
ಸಂತುಷ್ಟತ್ಯುತ್ಪಮಃ ಸ್ತುತ್ಯಾ	216
ಸಂತೋಷಸ್ತಿಷು ಕರ್ತವ್ಯಃ	360
ಸಂಪದಃ ಸ್ವಪ್ನಸಂಕಾಶಾಃ	217
ಸಂಭೋಜನಂ ಸಂಕಥನಂ	228
ಸಂಸಾರವಿಷವೃಕ್ಷಸ್ಯ ದ್ವೇ	206
ಸಾಧೂನಾಂ ದರ್ಶನಂ	144
ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟಾ ನ ಶೋಭಂತೇ	44
ಸಿಂಹಾದೇಕಂ ಬಕಾದೇಕಂ	200
ಸುಖಾರ್ಥೀ ಚೇತ್	81
ಸುಖಮಧ್ಯೇ ಸ್ಥಿತಂ ದುಃಖಂ	273
ಸುಖಸ್ಯಾನಂತರಂ ದುಃಖಂ	287
ಸುಭಾಷಿತೇನ ಗೀತೇನ	73
ಸೂತಿಕಾ ದೂತಿಕಾ ಚೈವ	345

ಹ

ಹತಂ ಜ್ಞಾನಂ ಕ್ರಿಯಾಹೀನಂ	336
ಹತೋಽಪಿ ಲಭತೇ	112
ಹರಿಣಾಪಿ ಹರೇಣಾಪಿ	319
ಹಸ್ತಸ್ಯ ಭೂಷಣಂ ದಾನಂ	281





ವೇ || ಬ್ರ || ಶ್ರೀ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರ ಪರಿಚಯ



1. ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಶ್ರೀಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರಶರಸ್ವತೀ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅಖಂಡ 16 ವರ್ಷಗಳು ಗುರುಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನ.
2. ಋಷಿಕಾಲದ ಗುರುಕುಲಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ವೇದಾಂತಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗಳವರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹ, ಶಕ್ತಿಪಾತ ಪಡೆದ ಭಾಗ್ಯವಂತ.
3. 15ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣ, ವ್ಯಾಕರಣ, ವೇದಾಂತ ಪ್ರಚಾರ; ವೇದಾಂತ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತ ವೇದಾಂತಪ್ರಚಾರಕ.
4. ಹೊಳೆನರಸೀಪುರದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ (13-8-1978) “ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣ” ಎಂಬ ಬಿರುದಿನಿಂದ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಈ ವರೆಗೂ (ಮೇ 2009) ಸುಮಾರು 42 ಬಿರುದಾಂಕಿತರು.
5. ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರ ಶರಸ್ವತೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ‘ಭೇಷ್’ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶಾಖಾ ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಪಂಡಿತ ಹಾಗೂ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಸಮರ್ಥರಾಗಿ ನಿರ್ವಹಣೆ.
6. ಉಪನ್ಯಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಕಣ್ಣುಪ್ಪರಲ್ಲೇ ಅಳಿದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಅರಿಯುವ ಅದ್ಭುತ ಕುಶಲಿ.
7. ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವನು ತಾನು, ಕೇಳುವವರು ತನಗಿಂತ ಬೇರೆ— ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಅನನ್ಯತ್ವದರ್ಶಿ.
8. ಯಾರು ಎಂತಹುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೊಗಳಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಚಾರ್ಯ.
9. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಯಾರೂ ಮಾಡಿರದ, ತಳಸ್ಪರ್ಶಿಯಾದ ವೇದಾಂತ ಅಧ್ಯಯನ, ಪರಿಶುದ್ಧಶಾಂಕರಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ವೇದಾಂತಿ.
10. ಸುಮಾರು 45 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರತೀದಿನ ತಪ್ಪದೇ ಕನಿಷ್ಠ 4 ಹಾಗೂ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದರೆ 10 ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬೋಧಕ.
11. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನೂ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಲಿ ಎಂಬ ಏಕೈಕ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ.
12. ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಯಾವ ತಯಾರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡುವ ಪ್ರವಚನಪಟು.
13. ಅದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹತ್ತು ಭುಜಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಸ್ವಯಂ ಅನುಭವಿಸಿ ಹೇಳುವ ವೇದಾಂತಸಿಂಹ.
14. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ, ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಿದ್ದಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಸೌಜನ್ಯಮೂರ್ತಿ.





15. ಭಾವುಕರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳನ್ನು ಸದಾ ನೆನೆಯುತ್ತಾ, ಅವರ ವಾಣಿಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಸದ್ಗುರುಗಳನ್ನು, ಜೀವಂತವಾಗಿಟ್ಟಿರುವ **ಸದ್ಗುರುಭಕ್ತ**.
16. ಎಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಎಂಥ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಸದಾಚಾರಬಿಡದ **ಆಚಾರನಿಷ್ಠ**.
17. ಇತರರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಯಾವ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದ **ಮೌನಿ**.
18. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ತಾನು ಅಕರ್ತೃ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ **ವಿವೇಕಿ**.
19. ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೇ ಹೋಗಲಿ, ಹೇಳುವವರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ, ತಿಳಿದು, ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಉದಾಹರಿಸುವ **ಧೀಮಾನ್**.
20. ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ **ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯ ಭಾಷ್ಯಪಂಕ್ತಿ**ಗಳನ್ನು ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾ ವಿವರಿಸುವ **ಅನುರೂಪ ಶಂಕರ**.
21. **ಶಂಕರಭಾಷ್ಯ**ರ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧ ವೇದಾಂತ ಪ್ರಚಾರ ಕ್ಯಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತ ಶ್ರೇಷ್ಠ **ಶಿಲ್ಪಿ-ಸ್ಥಾಪಕ-ಸಂಪಾದಕ**.
22. ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಜನರಿಗೆ ವೇದಾಂತದ ರುಚಿಯನ್ನು ಪ್ರವಚನ, ಲೇಖನಗಳ ಮೂಲಕ ಉಣಬಡಿಸುತ್ತಿರುವ **ಆಚಾರ್ಯ**.
23. ತಾನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಗೌರವಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವ **ಆದರ್ಶ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮ**.
24. ಒಬ್ಬ ವೇದಾಂತಿ, ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು ಎಂದರೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ **ಆದರ್ಶ ಸಮರ್ಥ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿ**, **ವಿವೇಕಿ**.
25. ಯಾರ, ಯಾವ ಸಲಹೆ ಬಂದರೂ ಆದರದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಕೇಳಿ, ತಮಗೆ ಸರಿ ಎಂದು ತೋಚಿದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ **ಧೀರ ವ್ಯಕ್ತಿ**.
26. ಎಲ್ಲ ವಿಧಿ-ನಿಷೇಧ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಹೇಳುವ **ವಿವೇಕಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ**.
27. ಎಂಥ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ವ್ಯಾಕರಣ (ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ) ಸಮಸ್ಯೆ ಒಡ್ಡಿದರೂ ಆ ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ವಿವರಿಸುವ **ವಿದ್ವಾಂಸ**.
28. ವೇದಾಂತದ ರಾಜಮಾರ್ಗವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಏಕೆ ಗುರುತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ? ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುವ **ಅವ್ಯಾಜ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ**.
29. ಇತರ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೂ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿರುವ ಅನ್ವರ್ಥ **ಗುರುಭಕ್ತ ಕುಶಲಿ**.
30. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸುಮಾರು 90 ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವೇದಾಂತ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವ **ಪ್ರಚಂಡ ವೇದಾಂತಿ**. || ಇತಿ ಶರ್ಮ ||





ವೇ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮರ ಶಿಲ್ಪಿ, ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರು

ಶ್ರೀಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರಸರಸ್ವತೀಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ 16 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಲಿತ ಶಾಂಕರವೇದಾಂತ ಭಾಷ್ಯಗಳು, ವ್ಯಾಕರಣ, ಇಂಗ್ಲಿಷು, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕಾವ್ಯ, ಪುರಾಣಾದಿಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿ, ಧಾರಣಾಶಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರಿಗೆ ಭಗವಂತನ ವರವೇ ಸರಿ.

ಉಪನ್ಯಾಸ, ಲೇಖನ ವೈಖರಿಯೇ ಒಂದು ಮಾದರಿ. ಕೇಳುವವರ (ಶ್ರೋತೃಗಳ) ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ, ಅವರ ಅಧಿಕಾರಿತ್ವ ಗುರುತಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲೂ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಬಾರದಂತೆ 'ಅರ್ಥವಾಯಿತೇ' ಅಂತ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಕೇಳಿ, 'ಇಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಂದ್ವಲ ಹೇಳೋಣ, ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿ' ಎಂದು, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬೇಜಾರು ಪಡದೆ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಗಂಟಲಿನ ಆಯಾಸವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಕಲೆ. ಇವರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಗಡಿಯಾರವೂ ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವಂಥಾದ್ದು. ಇನ್ನು ಲೇಖನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಂತೂ ಅದ್ಭುತವೇ. ಸಹಜ ಆಡುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಸುಲಭ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪುನಃ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಓದೋಣ ಎನ್ನಿಸುವಷ್ಟು ರುಚಿಕರ.

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರಸರಸ್ವತೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದಲೇ ನೇರವಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡು, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ ಶಾಖಾ ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪಂಡಿತರಾಗಿ (1970 ರಿಂದ 2006) ಸೇವೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವೈಖರಿ ಅದ್ಭುತ ಹಾಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥಾದ್ದು! ಮಕ್ಕಳಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಇವರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವರ್ತನೆ, ನಾವೂ ಇವರಂತೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರ ಕನಸಿನ ಮೇರು ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರು. ಇಂಥವರ ಆದರ್ಶಜೀವನ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇ ಒಂದು ಕೈಪಿಡಿ. ಇಂಥವರು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ಪರಿಶುದ್ಧ ವೇದಾಂತಪ್ರಸಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸೌಭಾಗ್ಯ! ಇವರು ನೂರ್ಕಾಲ ಬಾಳಲಿ ಎಂದು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ.



ವೇದಾಂತಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ ವಿದ್ವಾನ್

ಡಾ || ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮಾರವರ ವೇದಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. "ವಿವೇಕಭಾಸ್ಕರ"
2. "ಶಾಂಕರ ಸಂವತ್ಸರ"
3. "ವೇದಾಂತ ಸಂವತ್ಸರ"
4. "ಗೀತಾ ಸಂವತ್ಸರ"
5. "ಸುಭಾಷಿತ ಸಂವತ್ಸರ"
6. "ಪ್ರಯೋಧ ಚಿಂತಾಮಣಿ"
7. "ಜ್ಞಾನಾಮೃತಬಿಂದು"
8. "ಗೀತೋಪದೇಶಾಮೃತ"
9. "ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಶರ್ಮರು"
10. ವಿದ್ವಾನ್ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮಾ
11. "ವ್ಯಾಸ ಪೂರ್ಣಿಮಾ"
12. "ಕೇನ ರಸಾಯನ"
13. "ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಚತುಷ್ವಯ"
14. "ಶಿವರಾತ್ರಿ"
15. "ನವೋಪನಿಷದಃ"
16. "ಶಾಂತಿಮಂತ್ರಗಳು"
17. "ವೇದಮಹಿಮೆ"
18. "50 Reflections on Morals"
19. "ಪೀಯೂಷ ಧಾರಾ"
20. "ಅದಿಗುರು ಶಂಕರ"
21. "48 'ಅಷ್ಟಕ' ಸ್ತೋತ್ರಗಳು"
22. "ಕನ್ನಡ ಶಂಕರ"
23. "ಆರಾಧನ ಸಂದೇಶ"
24. "ಸರಳ ರಮಣ"
25. "ನ ಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ"
26. "ಉಪದೇಶಸಿಂಚನಂ"
27. "ಸುದಿನಂ"
28. "ಶಂಕರಜಯಂತೀ"
29. "ಬಾಲರಾಮಾಯಣಂ"
30. "ಸಂದೇಶಾಮೃತಂ"
31. "ವಿಭೂತಿರೂಪಿಕೃಷ್ಣ"
32. "ಅಧ್ಯಾರೋಪಾಪವಾದ"
33. "ಶಂಕರ Ph.D."
34. "ಗೌಡಪಾದಾಮೃತ"
35. "ವೇದಾಂತಮಕರಂದ"
36. "ಶ್ರೀರಮಣಸುಧಾ"
37. "ಧರ್ಮ-ವೇದ-ಬ್ರಹ್ಮ"
38. "ಸದ್ಗುರೂಪಾಸನಂ"
39. "ಜನ್ಮಾಂತರ"
40. "ಗೀತಾಕಲ್ಪತರು"
41. "ಮಹರ್ಷಿಗಳು"
42. "ಉಪನಯನಂ"
43. "ಬೆಪನಿಷದ ಪುರುಷ"
44. "ಸಂಸ್ಕೃತ ವೈಭವ"
45. "ತೈತ್ತಿರೀಯದ ತಿರುಳು"
46. "ರಾಮಾಂಜನೇಯ"
47. ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿನ ಪದಗಳೂ ಅರ್ಥಗಳೂ
48. "ತತ್ತ್ವಮಸಿ"
49. "ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಫಲಂ"
50. "ಜ್ಞಾನಸಾಧನಗಳು"
51. "108 'ಅಷ್ಟಕ' ಸ್ತೋತ್ರಗಳು"
52. "ಚತುಷ್ವಯ ಸಂಗ್ರಹ"
53. "ಸಂಗ್ರಾಹಕ ಶ್ಲೋಕಗಳು"
54. "ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳ ಸಂತೋಧನ"
55. "ಮಹರ್ಷಿಗಳ 'ಅಷ್ಟಕ' ಸ್ತೋತ್ರಗಳು"
56. "ಶಾಂಕರ ಮಕರಂದ"
57. "ನೀತಿ ಶ್ಲೋಕಗಳು"
58. "ಕೈವಲ್ಯೋಪನಿಷತ್"
59. "ವಿವೇಕ ರತ್ನ"
60. "ಗುರುಶಿಷ್ಯ ಸಂಬಂಧ"
61. "ಲಕ್ಷಣ ಶ್ಲೋಕಗಳು"
62. ಶ್ರೀರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಉಪದೇಶಸಾರ



**ವೇದಾಂತವಿದ್ವಾನ್ ಡಾ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮಾವರ
ವೇದಾಂತ ಪ್ರವಚನಗಳು M.P. 3 ಸಿ.ಡಿ.ಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿವೆ**



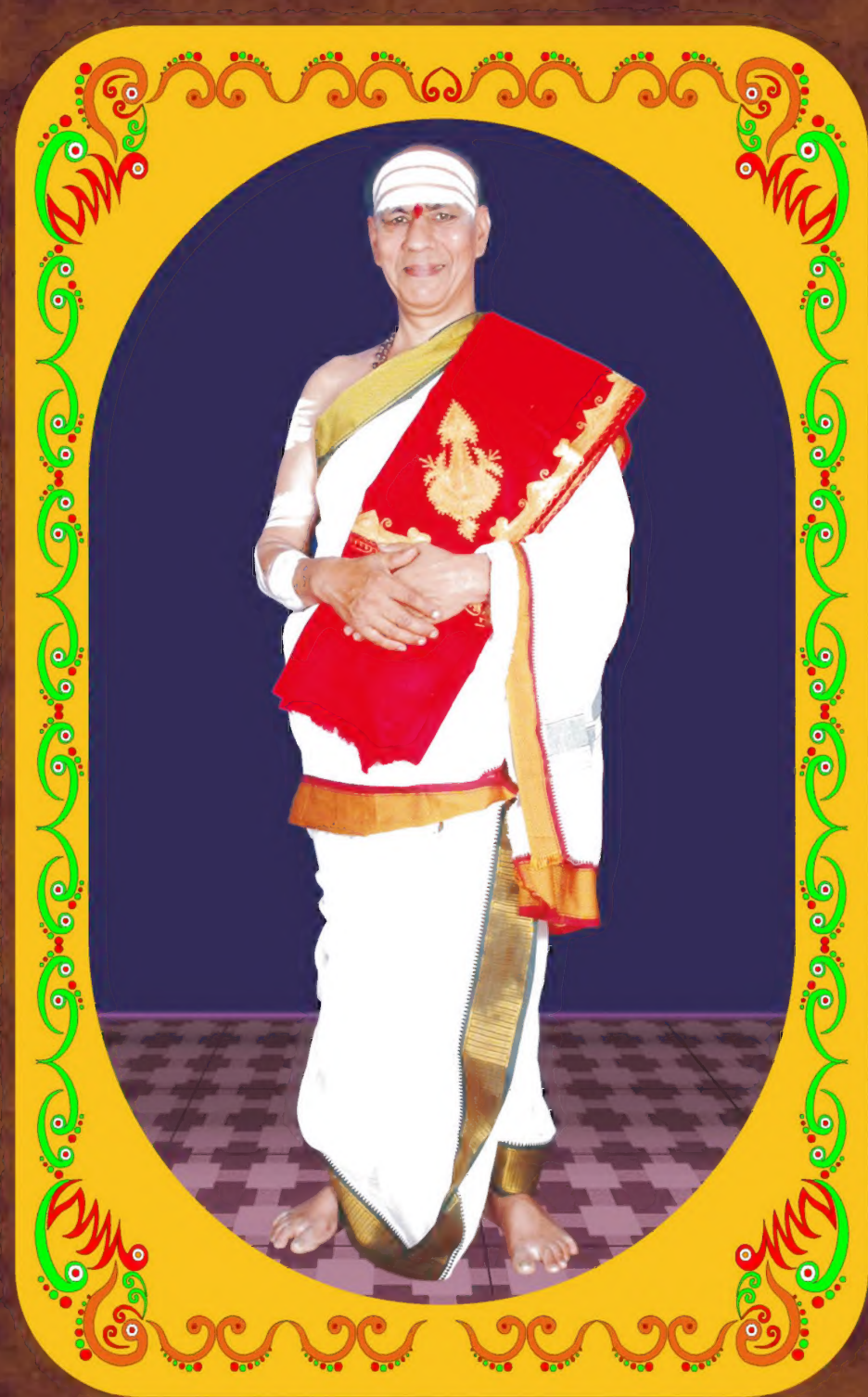
1. ದಶೋಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಸಂದೇಶಗಳು (10 ಗಂಟೆಗಳು)
2. ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಶಾಂಕರಭಾಷ್ಯ, ಚತುಸ್ಸೂತ್ರೀಭಾಷ್ಯ (56 ಗಂಟೆಗಳು)
3. ಶ್ವೇತಾಶ್ವತರೋಪನಿಷತ್ ಶಾಂಕರಭಾಷ್ಯಂ (108 ಗಂಟೆಗಳು)
4. ಐತರೇಯೋಪನಿಷತ್ ಶಾಂಕರಭಾಷ್ಯಂ (48 ಗಂಟೆಗಳು)
5. ಈಶಾವಾಸ್ಯೋಪನಿಷತ್ ಶಾಂಕರಭಾಷ್ಯಂ (28 ಗಂಟೆಗಳು)
6. ಅಧ್ಯಾರೋಪ ಅಪವಾದಪ್ರಕ್ರಿಯೆ (90 ನಿಮಿಷಗಳು)
7. ನಮಗೆ ಇಂದು ವೇದಾಂತ ಬೇಕೇ? (90 ನಿಮಿಷಗಳು)
8. ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್-ಶಾಂಕರಭಾಷ್ಯಮ್ (45 ಗಂಟೆಗಳು)
9. ಕಾರಕೋಪನಿಷತ್-ಶಾಂಕರಭಾಷ್ಯಮ್ (69 ಗಂಟೆಗಳು)
10. ದ್ವಾದಶವೇದಾಂತರತ್ನಮಾಲಿಕಾ (13 ಗಂಟೆಗಳು)
(12 ವೇದಾಂತ ಸಂದೇಶಗಳ ಪ್ರವಚನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)
11. ದಶೋಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಪ್ರವಚನಗಳು (DVD 10 ಗಂಟೆಗಳು)
12. ಅಖ್ಯಾರೋಪವಾದಮಹಿಮಾ (60 ನಿಮಿಷ)

* * * * *

ವಿವರಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿರಿ :
ವಿದ್ವಾನ್ ಡಾ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮಾ, M.A., D.Litt.
 ನಂ. 127, “ಸೀತಾ-ಪ್ರೀತಿ”, ಬಾಲಾಜಿ ನಗರ
 ಐಸಿಐಸಿಐ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕ್ರಾಸ್ ರೋಡ್, ಉತ್ತರಹಳ್ಳಿ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ
 ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಪುರ ಪೋಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು-560 061.

ದೂರವಾಣಿ : 080-2639 6786; ಮೊಬೈಲ್ : 98862 81622





ಬೆಲೆ: ರೂ. 250/-